

අනිධම්මානි ප්‍රදීපිකා

(තුන්වන කාණ්ඩය)

අතිධර්මාධි ප්‍රදීපිකා

(තුන්වන කාණ්ඩය)

අමරදාස රත්නපාල

තායිවානයේ තායිපේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ ප්‍රධාන
 අනුගාමක, තායිවානයේ තායිපේ ශ්‍රී රතනජෝති වෙරවාදී බෞද්ධ
 මධ්‍යස්ථානාධිපති, තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාමවාසී,
 ඛණ්ඩාරගම විද්‍යාගම ධර්ම චක්‍ර ප්‍රමා පදනමේ සහ ලියයන් සිං ප්‍රදරු පාසලේ
 නිර්මාතෘ, ත්‍රිපිටකවේදී ධර්ම කීර්ති ශ්‍රී බෝද්ධගම චන්දිම නාතිමියන්ගේ
 අනුගාමනා පරිදි මෙම දූතමී පොත තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ
 අධ්‍යාපන පදනම මගින් මුද්‍රණය කරවා ශ්‍රී ලංකාවට පරිත්‍යාග කරන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ප්‍රමා පදනම
විද්‍යාගම,
ඛණ්ඩාරගම

Printed for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
 11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
 Tel: 886-2-23951198, Fax: 886-2-23913415
 Email: overseas@budaedu.org
 Website: <http://www.budaedu.org>
 Mobile Web: m.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.
නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

පෙරවදන

අභිධම්මයෙහි එන්නේ පරමාපී ධම්මී සතරෙකි. සතඤ්ඤාසන්තානයෙහි පහල වන තාක් සිත් විතත පරමාපී වශයෙනුත්, භාම සිත්හි ලැබිය හැකි තාක් හොඳ-නොහොඳ ගුණ විශේෂයන් වෛතසික පරමාපී වශයෙනුත්, මේ විතත වෛතසික නම්වූ නාම ධම්මයනට ආධාර වූ ශරීරයෙහි ලැබිය හැකි තාක් ද්‍රව්‍ය සමූහය රූප පරමාපී වශයෙනුත්, මේ නාමරූප හෙවත් පංචස්කන්ධ සංඛ්‍යාත සන්ත්වයාම පිළිබඳ වුවත් විතත වෛතසිකයන් හා සම්ප්‍රයෝග ලක්ෂණයෙන්වත්, රූපයන් හා කලාප බන්ධන වශයෙන්වත් කිසිකලෙකන් නො-බැඳෙන බැවින් ඒකාත්ත කෙවල (තනි) ධම්මයක් වූ ද, සොවාන් ආදී සතර මඟින් දක්නාතෙක් ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් නො පෙනෙනත් නිත්‍යව නොවෙනස්ව පවත්නා වූ නිර්වාණ ධම්මය නිර්වාණ පරමාපී වශයෙනුත් අභිධම්මයෙහි අඳුන්වාදී ඇත. අභිධම්මපිටකයට අයත් සප්ත-ප්‍රකරණයෙහි ම එන්නේ මේ සතර පරමාපී පිළිබඳ විස්තර ය.

ආභිධර්මිකයන්ගේ ගෞරවාදරයට බඳුන් වූ අභිධම්මාපී සංග්‍රහය නම්වූ ග්‍රන්ථරත්නයට දිගුලාභල මහා කස්සප සතරජ මාහිමිපාණන්ගේ ශිෂ්‍ය සාගරමනි සාරිපුත්ත ස්වාමීන්ද්‍රයන් විසින් ඉතා ව්‍යක්ත ලෙස සාපායුණු සත්තයක් ඇත. මේ භාර මේ ග්‍රන්ථය සඳහා ලියැවුණු චීකා සත්ත හා පරිවාර ග්‍රන්ථයෝ ද බොහෝ වෙති.

උගතුන්ගේ සිතැද ගත් මේ අභිධම්මාපී සංග්‍රහය ම අනුව යමින් අමරදාස රත්නපාල දොස්තර මහත්මා විසින් මහත් වෑයමකින් සපයා ඇති මේ අභිධම්මාපී ප්‍රදීපිකා නම්වූ ග්‍රන්ථයෙහි අභිධම්ම කාරණා ඉතා විසිතුරු-වත්, විසදවත් ලියා ඇති බව කිය යුතු ය.

කාණ්ඩ සතරෙකින් හා දෙදහසකට අධික පිටු ගණනකින් යුතුව මෙතරම් විස්තර විභාග සහිතව ලියැවුණු මේ සා විශාල අනෙක් අභිධම්මග්‍රන්ථයක් මෙතෙක් මේ රටෙහි ලියැවී නැතිසේ ය.

නවීනයනට මෙන් ම ප්‍රවීනයනට ද මේ ග්‍රන්ථය බෙහෙවින් උපකාර වනුවා පමණක් නොව මෙය ජනකාන්ත ද චක්‍රවා ඇත. වෛද්‍යවෘත්තියෙහි යෙදෙන ගමනේ මෙබඳු වටනා ග්‍රන්ථයක් ලියා බෞද්ධ ධර්ම සාහිත්‍යය පොෂණය කිරීම ගැන කවුරුකුත් රත්තපාල මහතාට කෘතඥ විය යුතු බව කියනු කැමැත්තෙමි

පියදසසි සථවිර

1964 ජූලි 8 වැනිදා
බම්බලපිටියේ
වජිරාරාමයේ දී ය.

හැඳින්වීම

අභිධම්මාච්ච ප්‍රදීපිකා තම වූ මේ පොත අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය අනුව යමින් සම්පාදනය කරන ලද්දකි. අභිධම්ම පිටකයට අයත් සජ්ඣායාප්‍රකරණයන්හි ඇතුළු වූ ධර්මාච්චයන් පිටුකොට ත්‍රිපිටකධර අනුරාධ සාමිත්‍යයන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය නම් ග්‍රන්ථය බොහෝ කලෙක සිට අභිධම්මය උගන්වනුනට මහොපකාරී විය. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙසිත ත්‍රිපිටක ධර්මයෙහි සදහන්වන ධර්මාච්චයන් මනාව වටහාගැනීමට පරමාච්ච ධර්ම පිළිබඳ සාමාන්‍ය දැනීමක්වත් තීව්‍රය යුතුය. මෝහයෙන් වඩනාලද පුහුදුන් සිත් සතන් මිථ්‍යාමත වලින් මුදවා පිරිසුදු සමයේ දෘෂ්ටියෙහි යොදවා ගැනීම ධර්මඥනයෙන්ම කළ යුත්තෙකි. කුසලාකුසල ධර්මයන් හැඳින එහි ඉෂටා'නිෂට විපාකයන් දැනගැනීමටත් වතුරායඝී සත්‍ය ධර්මවබෝධය පිණිස වැඩිය යුතු සමථ විදර්ශනා භාවනානුසොගයටත් ඉවහල්වන ධර්ම සමූහය අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහයෙහි ඇතුළත් වේ. එබැවින් ධර්මය ඉගෙනීමෙහි කැමැත්ත ඇති, ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රියයන් තියුණු කර ගැනීමට උත්සාහ දරන සන්පුරුෂයන්හට අභිධම්මාච්ච සංග්‍රහය වැනි අත් ග්‍රන්ථයක් නැතැයි කිව යුතුය.

පෙර ධර්ම විනයධර උතුමන් විසින් ඉතා ශෛරවයෙන් ආචාර්‍යඝී පරම්පරානුගත විධි නොසික්මවා තම සිසුන් පිරිසුදු ශීලයෙහි පිහිටුවා ධර්මඥනය ලබාදීමෙන් පයඝීපත්‍ර ප්‍රතිපත්ති ශාසනය රැකගත් බව ශාසන ඉතිහාසයෙන් හෙළිවේ. පසු කලෙක විදේශයෙන් පැමිණි අත්‍ය ලබ්ධි-කයන්ගේ නපුරු බලපෑම නිසාත් වෙනත් නොයෙක් අවහිරකම් නිසාත් පිරිහෙන්නට ගිය මේ සසුන, කලින් කල පහලවූ ගිහි පැවිදි උතුමන්ගේ උත්සාහයෙන්, අතුරුදහන් වන්නට ඉඩ තොදී රැකගත් හෙයින් අදත් සැදහැරියන්හට දහම් ඉගෙනීමටත් පිළිවෙත් පිරිමටත් ඉඩ ඇත්තේමය. නුවණත්, ශ්‍රද්ධාවත්, උත්සාහයත්

ඇතොත් හිඤ්ඤන් වහන්සේට දහම් ඉගෙන පිළිවෙත් පිරිමට එතරම් අවහිරයක් නම් නැත. එහෙත් එවැනි භාග්‍යයක් නැතිව තොයෙක් දුෂ්කරතා මධ්‍යයෙහි රැකිරිණ්‍යා ගේ දොර වැඩ කටයුතු ආදියෙහි යෙදී සිටින සැදැහැවත් ගිහි පින්වතුන්හට වරින්වර තොයෙක් මාතෘකායෙන් කැරෙත බව දෙශනා හැර පිළිවෙලින් බවේය ඉගෙනීමට ක්‍රමයක් තැනි හෙයින් පින්පව් හැදින ගැනීමට පවා තොහැකිව ඔවුන් ශ්‍රද්ධාදී ගුණයන්ගෙන් පිරිහෙමින් ලෝකයේ තත් දෙසින් ගලා එන මිථ්‍යා මතවලට ඇබ්බැහි වෙමින් බවේයට පිටුපායන්තා සේ පෙනෙන්නට ඇත.

භාග්‍යයකට මෙන් මෑතෙක සිට බවේයට ස්වමිත් වහන්සේලා සහ උගත් ගිහි උතුමන් විසින්ද බවේය උගත්වුන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස හෙළ බසින් දහම් පත් පොත් මුද්‍රණය කරවා පලකර හැරීමත් බවේ පවතින පැවැත්වීමත් නිසා ගිහි පින්වතුන්හට බවේය උගෙනීමට මගක් සැලසී ඇතිබව සදහන් කළයුතුය.

මෙයට දසවසකට පමණ පෙර කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිතියේ එවකට ප්‍රධාන ලේකම් ධුරය දැරූ සී. ටී. පෙරේරා මහත්මාටද බවේ පවතිනසේ ඇරඹීමේ අවශ්‍ය තාවය වැටහී අපට ආරාධනා කෙළෙන් වර්ෂ 1954 ක් වූ මැයි මස 3 වන දින කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිති ශාලාවේදී “පරමාච්ච බවේ පවිත්තිය” නමින් බවේ පවතිනසේ අරඹා එතැන් සිට අද වන තෙක් තොකබවා සති පතා එම බවේ පවතින පවත්වාගෙන යමි. අතිබවේ සංග්‍රහය අනුව යමින් එහි ඇතුළු බවේයත් හැකිතාක් ලිහිල් බසින් විස්තර කරදීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒ ඒ බවේ කොටස් එම ආකාරයෙන්ම මුද්‍රණය කොට පලකළහොත් ලක්දිව තොයෙක් පලාත්වල සිටින පින්වතුන්ටද ඉන් මහත්සේ ඵල ලැබිය හැකි බව බොහෝ දෙනාගේ අදහස වූයෙන් එම පාඩම් මුද්‍රණය කොට බවේදුතයක් වශයෙන් තොමිලයේ බෙදා හැරීමට සී. ටී. පෙරේරා මහත්මාම ඉදිරිපත් විය. කටයුතු අධික

දුෂ්කර කාලයක් වූයේ වී නමුත් බොහෝ දෙනාට වන ධර්ම ලාභය සලකා ධර්ම පත්‍රිකා ලියා දීමට භාර ගෙන අවකාශ ඇති පරිදි එය කර දුනිමි. සුළු වශයෙන් කිරීමට අදහස් කළ කටයුත්ත විස්තර ඇතිව ධර්මය උගෙනීමට කැමති පින්වතුන් ඇතිබව දැනගන්නට ලැබුන හෙයින් අපට ඇති අනවකාශයන් ප්‍රකාශක භවතුන්හට දරන්නට සිදුවන විශදමත් නොසලකා ධර්ම ලාභයම සලකා පිටු දෙදහසකට අඩිකවූ ප්‍රමාණයක් ලියා මුද්‍රණය කරවා නොමිලයේ බෙදා හරින්නට හැකි විය මේ පත්‍රිකා පිළිවෙලින් මුද්‍රණය කරවා බෙදා හරින්නට සී. ටී. පෙරේරා මහත්මා දැරූ උත්සාහයන් විශදම් කළ ප්‍රමාණයන් බොහෝය. මේ ධර්ම දැනමය පුණ්‍ය කමියෙහි ඇති වැදගත්කම වටහාගත් වෙනත් සැදැහැවතුන් විසින්ද නොයෙක් වර මුදල් පරිත්‍යාග කිරීම ආදියෙන් ඒ මහත්මාට අනුබල දුන් බවද සතුටින් සඳහන් කළ යුතුය. පිටු 500 කින් පමණ යුත් අවසාන පරිච්ඡේදය කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සමිතියේ පාලක මණ්ඩලය භාර ගෙන ඒ සමිතියේ විශදමින් මුද්‍රණය කරවා දීම මේ සත්කාර්යයට විශේෂ රැකුලක් විය.

වර්ෂ 1959 දී ආරම්භ කළ “පරමාච ධර්ම පත්‍රිකා” සියල්ල මුද්‍රණය කිරීමත් බෙදා හැරීමත් පුරා අවුරුදු සතරක් මුළුල්ලේම සිදු විය. එක් වරකට මුද්‍රණය කළ හැකි වූයේ පත්‍රිකා සීමා සහිත ප්‍රමාණයක් බැවින් පසුව මේ ධර්මය උගන්නට අදහස් කළ පින්වතුන්හට මුල් පරිච්ඡේද ලබා ගැනීමට නොහැකිවූයෙන් නැවතත් එය මුද්‍රණය කරවා දෙන ලෙස නොයෙක් පළාත්වලින් ආරාධනා ලදිමි. එහෙයින් මේ පොත මෙසේ මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූයේ.

අභිධර්මාච සංග්‍රහය අනුව යමින් එහි එන ධර්මයන් පිළිබඳ විස්තර විවරණයක් මෙහි ඇතුළත් කළ හෙයින් මේ පොතට “අභිධර්මාච ප්‍රදීපිකා” යන නම යෙදුවෙමු. අභිධර්මාච සංග්‍රහ පාලියත්, එහි භාවයත් ඒ ඒ පරිච්ඡේද වලට මුලින් යොදා ඇත. කාණ්ඩ සතරක් හැටියට පළ වන මේ ග්‍රන්ථයෙහි පළමු කාණ්ඩයෙහි විනය සංග්‍රහ

විභාග නම් වූ ප්‍රථම පරිච්ඡේදයද, චෛත්‍යසික සංග්‍රහ විභාග නම් වූ විතිය පරිච්ඡේදයද, ප්‍රතිඤ්ඤා සංග්‍රහ විභාග නම් වූ තෘතීය පරිච්ඡේදයද, විපි සංග්‍රහ විභාග නම් වූ චතුර්ථ පරිච්ඡේදයද, විපිමුක්ත සංග්‍රහ විභාග නම් වූ පඤ්චම පරිච්ඡේදයද ඇතුළත් වේ. දෙවන කාණ්ඩයෙහි රූප සංග්‍රහ විභාග නම් වූ ඡර්යම පරිච්ඡේදය සහ සමුච්චය සංග්‍රහ විභාග නම් වූ සජ්නම පරිච්ඡේදයද, තුන්වන කාණ්ඩයෙහි ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාග නම් වූ අපම පරිච්ඡේදයද, සතරවන කාණ්ඩයෙහි කම්මසාන විභාග නම් වූ නවවන පරිච්ඡේදයද ඇතුළත් වේ.

මේ පොත ලිවීමේදී විශුද්ධි මාගීය, අක්ඛණ්ඩ නම් වූ දම් සඟුණු අටුවාව, විභසිත අටුවාව ආදී අභිධම්ම ග්‍රන්ථ උපයෝගී කරගත් බව සඳහන් කරනු කැමැත්තෙනම්

විශේෂයෙන් පාලි භාෂාවෙහි වැඩි දැනීමක් නැති පින්චතුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සලකා මේ ධම්ම විවරණය හැකිතාක් ලිහිල් බසින් ලියා ඇති බවත් පෙළ අටුවාවන්හි එන පාලිපාඨ මෙහි නොයෙදූ බවත් සලකනු මැනවි.

මේ පොත හදාරන භවතුන්ට අභිධම්මය පිළිබඳ යම් කිසි දැනීමක් ඇති කර ගත හැකි වූයේ නම් එයම අපගේ වෑයමේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට සලකමි.

මෙබඳු ග්‍රන්ථයක් ලියන්නට තරම් අවශ්‍ය මූලික ශාස්ත්‍ර ඥානයත්, ධම්ම ඥානයත් ජීවිතයේ මුල් අවධියේම මට ලබා දුන් මා ගුරුදෙව් දන්තේන්ද්‍ර සිරි සරණපාල මහා නායක සාමාජිකයන් වහන්සේ සහ ධම්ම සාකච්ඡා-දියෙන් මට පිහිට වූ පාලි භාෂාවේ සිරි වජිරඤ්ඤ මහානායක සාමාජිකයන් වහන්සේන් තමස්කාරපුඵ කෘතඥතායෙන් සිහිකොට පින් දෙමි. එසේම නැසීගිය මා දෙමාපිය ගුරුවරාදීන්ටද මෙහි පින් අනුමෝදන් කරවමි.

පෙර වදනක් ලියා දෙමින් මට අනුග්‍රහ කළ වජිරාරාම වාසි පිඤ්ඤ සිම්පාණන්ට ද, සෝදුපත් බලා දුන් පින්-චතුන්ට හා ප්‍රකාශක භවතුන්ට ද කෘතඥ වෙමි.

සියලු සත්ඤ්ජයෝ සුවසන් වෙත්වා!

අමරදාස රත්නපාල

පටුන

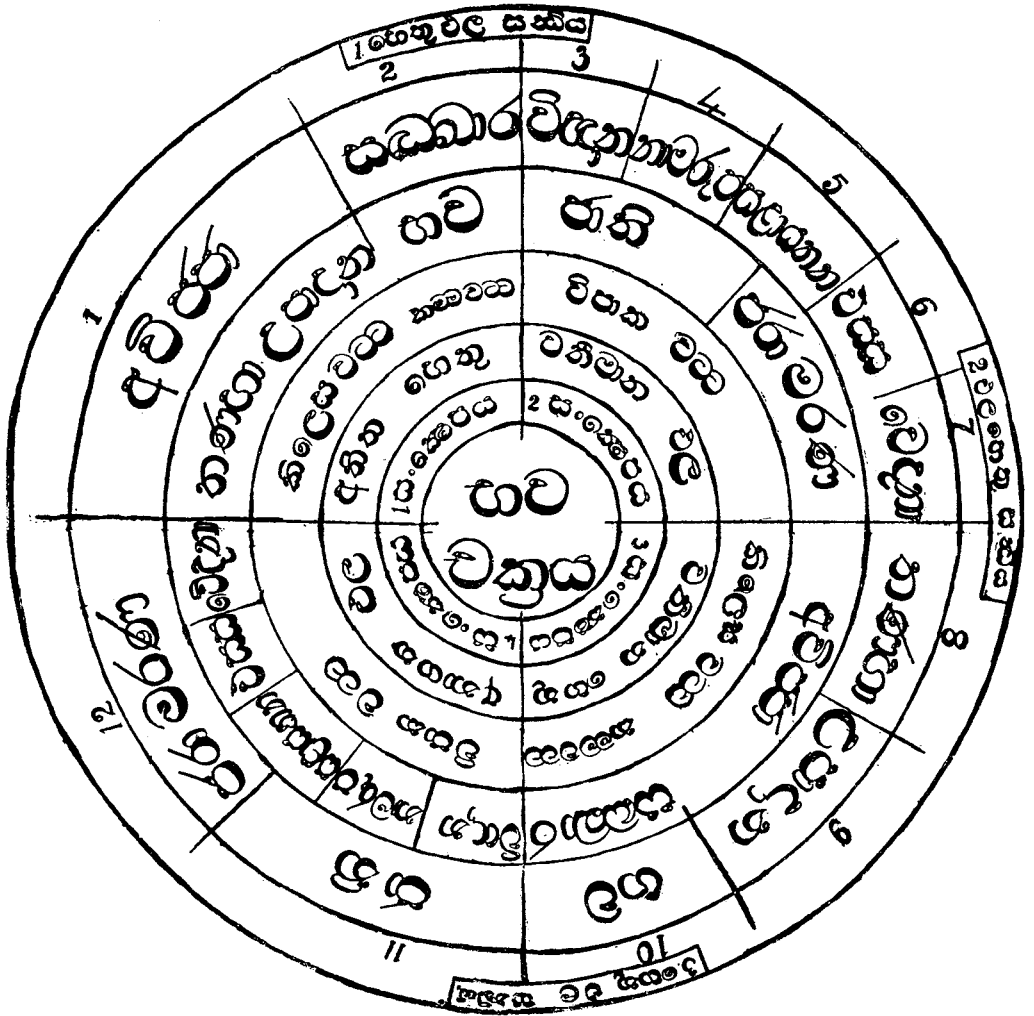
ප්‍රධාන සම්මුත විභාගය නම් වූ අපටම පරිච්ඡේදය

	පිටුව
පෙළ	1
භාවය	7
පව්වට සමුපපාදය	15
අවිජ්ජා පව්වයා සංඛාරා	35
සංඛාර පව්වයා විඤ්ඤාණං	55
විඤ්ඤාණ පව්වයා නාමරූපං	81
නාමරූප පව්වයා සලායතනං	86
සලායතන පව්වයා එසෙසා	89
එසෙස පව්වයා වෙදනා	91
වෙදනා පව්වයා තණ්හා	92
තණ්හා පව්වයා උපාදානං	94
උපාදාන පව්වයා භවො	100
භව පව්වයා ජාතී	107
ජාතී පව්වයා ජරාමරණං	108
මූල දෙක	113
කාල තුන	115
ත්‍රිසන්ධිය	115
චතුර්විධ සංකෛපය	116
විසි ආකාර අර	116
අතීත හෙතු පඤ්චකය	116

	පිටුව
වභීමාන එල පඤ්චකය	118
වභීමාන හේතු පඤ්චකය	119
උතාගත එල පඤ්චකය	120
ත්‍රිවිධ වට්ඨ	122
පට්ඨාන නිය	138
සුච්ඡි ප්‍රත්‍ය ධර්ම	139
හෙතු ප්‍රත්‍යය	142
ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය	157
අභිපති ප්‍රත්‍යය	230
අනන්තර ප්‍රත්‍යය	256
සමන්තන්තර ප්‍රත්‍යය	276
සහජාත ප්‍රත්‍යය	281
අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය	301
නිසසය ප්‍රත්‍යය	310
උපනිසසය ප්‍රත්‍යය	337
පුරෙජාත ප්‍රත්‍යය	406
පච්ජාජාත ප්‍රත්‍යය	420
ආසෙවන ප්‍රත්‍යය	425
කමම ප්‍රත්‍යය	432
විපාක ප්‍රත්‍යය	444
ආභාර ප්‍රත්‍යය	449
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය	460
කොන ප්‍රත්‍යය	471
මග්ග ප්‍රත්‍යය	479

	පිටුව
සමපයුතන ප්‍රත්‍යය	488
විපපයුතන ප්‍රත්‍යය	494
අනි ප්‍රත්‍යය	504
නනි ප්‍රත්‍යය	530
විගන ප්‍රත්‍යය	534
අවිගන පත්‍රය	535
සුවිසි ප්‍රත්‍යය විනිශ්චය	537
ප්‍රඥප්ති	543

හම්ම වක්‍රය

අනිධමමක්ඛ සසිගහො

අධිකාරී පරිච්ඡේදය

පව්වය සසිගහ විභාගො

1. යෙසං සඛික ධම්මානං - යෙ ධම්මා පව්වයා යථා.
තංවිභාග මි හෙදුනි - පවකතාමි යථාරහං.

2. පටිච්චසමුප්පාදනසො, පට්ඨානනසො වෙති පව්වය සඛිකහො දුට්ඨො වෙදිතබ්බො. තත් තඛ්භාවභාවිභාවාකාර මනෙතාපලකඛිතො පටිච්චසමුප්පාදනසො පට්ඨාන නසො පහ ආභවච්ච පව්වයට්ඨිතිමාරබ්භ පච්චිච්චිති. උභයං පත වොමිසෙසභ්වා පපඤ්ඤානති ආචරියා.

3. තත් අනිජ්ජා පව්වයා සඛිකාරා, සඛිකාර පව්වයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ පව්වයා නාමරූපං, නාමරූප පව්වයා සලායතනං, සලායතන පව්වයා එසෙසා, එසෙස පව්වයා වෙදනා, වෙදනා පව්වයා තණ්හා, තණ්හා පව්වයා උපාදානං, උපාදාන පව්වයා භවො, භව පව්වයා ජාති, ජාති පව්වයා ජරා මරණං සොක පරිදෙව දුකඛ දොමනස්සුපායාසා සමභවනති. එවමෙනස්ස කෙවලස්ස දුකඛකඛඤ්ඤාසා සමුදයො හොති.

අයමෙක්ඛ පටිච්ච සමුප්පාද නසො.

4. තස්ස කතං අදාං, දාමදසඛිතානි, විසතාකාරා, නිසංඛි, චතුසඛිපා, තිණ්ණිච්චානි, වෙමුලානිච්ච වෙදිතඛිතානි.

5. කථං? අවිජ්ජා සංඛාරා අනිතො අදාං, ජාති ජරාමරණං අනාගතො අදාං, මජ්ඣේ අට්ඨ පච්චුප්පතො අදාංති තයො අදාං.

6. අවිජ්ජා, සංඛාරා, විඤ්ඤාණං, නාමරූපං, සලාය තතං, එසේසා, වෙදනා, තණ්හා, උපාදානං, භවො, ජාති, ජරාමරණනති වාදසඛිතානි. සොකාදිච්චනං පනෙත්ථ නිසංඛදාඵල නිදසංඛනං.

7. අවිජ්ජා සංඛාරගහභණෙන පනෙත්ථ තණ්හුපාදන භවාපි ගතිතා භවනති, තථා තණ්හුපාදන භවගහභණෙන නච අවිජ්ජා සංඛාරා, ජාති ජරා මරණගහභනෙනච විඤ්ඤාණාදි ඵලපඤ්චකමෙච ගතිනංති කතා.

8. අනිතෙ හෙනවො පඤ්ච - ඉද්දති ඵල පඤ්චකං ඉද්දති හෙනවො පඤ්ච - ආයතිං ඵල පඤ්චකංති. විසතාකාරා නිසංඛි - චතුසඛිපාව භවනති.

9. අවිජ්ජා තණ්හුපාදනාව කිලෙසච්චං. කම්මභව සංඛාරො භවෙකදෙසො සංඛාරාව කම්මච්චං. උපපතති භව සංඛාරො භවෙකදෙසො අවසෙසාව විපාකච්චනති තිණ්ණිච්චානි

10. අවිජ්ජා තණ්හා වසෙන වෙමුලානිච්ච වෙදිතඛිතානි.

11. තෙසමෙච්ච මුලානං. තිරොධෙන තිරුජ්ඣති. ජරාමරණ මුච්ජාය - පිලිතානමනිණ්හසො ආසවානං සමුපපාදා - අවිජ්ජාව පච්චනති. ච්ච්චමාඛඤ්ච මිච්ච්චං -- තෙභුමකමනාදිකං. පට්ඨිච්චසමුපපාදෙති - පට්ඨිපෙසි මහාමුනි.

12. හෙතුපච්චයො, ආරම්මණපච්චයො, අධිපති-පච්චයො, අනන්තරපච්චයො, සමන්තන්තරපච්චයො, සහජාතපච්චයො, අඤ්ඤාමඤ්ඤපච්චයො, නිසංඛපච්චයො,

උපනිසායන පව්‍යය, පුරෝජාන පව්‍යය, පව්‍යාජාන පව්‍යය, ආසෙවන පව්‍යය, කම්ම පව්‍යය, විපාක පව්‍යය, ආභාර පව්‍යය, ඉන්ද්‍රිය පව්‍යය, ක්‍රියා පව්‍යය, මග්ග පව්‍යය, සම්පයුතන පව්‍යය, විපසයුතන පව්‍යය, අනි පව්‍යය, නන්ධි පව්‍යය, විගත පව්‍යය, අවිගත පව්‍යයයි.

අය මෙකථ පට්ඨාන නියෝග.

- 13. ඡධා නාමංතු නාමස්ස - පඤ්චධා නාමරූපිනං.
 එකධා පුත රූපස්ස - රූපං නාමස්ස චෙකධා.
 පඤ්ඤානති නාමරූපානි - නාමස්ස දුට්ඨා වයං.
 වයස්ස නවධාවෙනි - ඡබ්බිධා පව්‍යයා කථං.

14. අනන්තර තීරුඤා වින්ත චෙතසිකා ධම්මා පච්චුප්පන්නානං වින්තචෙතසිකානං ධම්මානං අනන්තර, සමන්තර, නන්ධි, විගතවසෙන, පුරිමානිජ්වනානි පච්ඡි මානං ජවනානං ආසෙවන වසෙන, සභජානා වින්ත චෙතසිකාධම්මා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සම්පයුතනවසෙනානිච ඡධා නාමං නාමස්ස පව්‍යයා හොති.

15. හෙතු, ක්‍රියා, මග්ගභිගානි සභජානානං නාම රූපානං හෙතාදිවසෙන, සභජානා චෙතනා සභජානානං නාමරූපානං නානාකකණිකා චෙතනා කම්මානිතිබ්බතනානං නාමරූපානං කම්මවසෙන, විපාකකකිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සභජානානං රූපානං විපාකවසෙනෙතිච පඤ්චධා නාමං, නාමරූපානං පව්‍යයා හොති.

16. පව්‍යාජානා වින්තචෙතසිකා ධම්මා පුරෝජානස්ස ඉමස්ස කායස්ස පව්‍යාජානවසෙනෙති එකධාව නාමං රූපස්ස පව්‍යයා හොති.

17. ඡ වජ්ජනි පව්‍යනියං සත්තන්තං විඤ්ඤාණධාතුනං පඤ්චාරම්මණානිච පඤ්චවිඤ්ඤාණ විවියා පුරෝජාන වසෙනෙති එකධාව රූපං නාමස්ස පව්‍යයා හොති.

18. ආරම්මණවසෙන උපනිසායනවසෙනෙතිච දුට්ඨා පඤ්ඤානති නාමරූපානි නාමස්සෙව පව්‍යයා හොනති.

19. තස් රූපාදිවසෙන ඡබ්බිධාගොති ආරම්මණං.

20. උපනිස්සයොපන තිවිධොගොති, ආරම්මණුප නිස්සයො, අනන්තරූප නිස්සයො, පකත්‍රුපනිස්සයො චෙති

21. තස් ආරම්මණමෙව ගරුකතං ආරම්මණුප නිස්සයො.

22. අනන්තර තිරුඬා විතත වෙනසිකා ධම්මා අනන්තරූපනිස්සයො.

23. රාගදයො පන ධම්මා සඬාදයොච සුඛං දුකඛං පුග්ගලො හොජතං, උත්‍රු, සෙනාසනංච යථාරහං අජ්ඣිත්තංච ඛතිඬාච කුසලාදිධම්මානං කමමං විපාකානංචිච බහුධා ගොති පකත්‍රුපනිස්සයො.

24. අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිස්සය, ආභාර, ඉන්ද්‍රිය, විපපයුත්ත, අත්ථි, අවිගත, වසෙනෙති යථාරහං තචධා නාමරූපාති නාමරූපානං පච්චයා භවන්ති.

25. තස් ගරුකතමාරම්මණං ආරම්මණාධිපති වසෙන නාමානං, සහජාතාධිපති චත්‍රුබ්බිධොපි සහජාත වසෙන සහජාතානං නාමරූපානංචිච දුච්චො ගොති අධිපති පච්චයො.

26. විතතචෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං සහජාත රූපානංච මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපාදරූපානංච පටිසන්තිකකණෙ වත්ථි විපාකා අඤ්ඤමඤ්ඤංචිච තිවිධො ගොති සහජාත පච්චයො.

27. විතත චෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං, මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං, පටිසන්තිකකණෙ වත්ථි විපාකා අඤ්ඤමඤ්ඤං චිච තිවිධොගොති අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයො.

28. විතතචෙනසිකා ධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං සහජාත රූපානංච, මහාභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපාදරූපානංච, ඡවත්ථිති සත්තන්තං විඤ්ඤණධාත්‍රුතංචිච තිවිධො ගොති නිස්සය පච්චයො.

29. කබලිකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස අරුපිනො ආභාරා සහජතානං නාමරූපානංතිව දුට්ඨො භොති ආභාර පච්චයො.

30 පඤ්චපසාදො පඤ්චනානං විඤ්ඤාණං, රූපජීවි- කිඤ්චයං උපාදිනා රූපානං, අරුපිනො ඉඤ්චයා සහජතානං නාමරූපානංතිව තිට්ඨො භොති ඉඤ්චය පච්චයො.

31. ඔකකනතිකකණේ වඤ්ච විපාකානං, විතතවෙනසිකා ධම්මො සහජාතරූපානං සහජාත වසෙන, පච්ජාජනා විතතවෙනසිකා ධම්මො පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ජාජන වසෙන, ඡවඤ්චති පචතතියං සත්තනානං විඤ්ඤාණ ධාතුනං පුරෙජාතවසෙනෙතිව තිට්ඨොභොති විපප්පුතතා පච්චයො.

32. සහජතං පුරෙජතං - පච්ජාජානංව සබ්බථා.
කබලිකාරො ආභාරො - රූපජීවිත මිච්චයං.

පඤ්චවිට්ඨොභොති අත්ථි පච්චයො අවිගත පච්චයොව.

33. ආරමමණ්ණපතිස්සය කමමනථි පච්චයෙසුච සබ්බෙප්පි පච්චයා සමොධානං ගච්ජනති.

34. සහජත රූපංති පනෙත්ථ සබ්බත්ථාපි පචතොන විතත සමුට්ඨානානං, පටිසංකියං කට්ඨතාරූපානංව වසෙන දුට්ඨො භොතීති වෙදිතබ්බං.

35. ඉතිතෙකාලිකා ධම්මො - කාලමුත්තාව සමභවා
අජ්ඣතනංව බහිදධාව - සඤ්ඤා සඤ්ඤා තථා.
පඤ්ඤානතිනාමරූපානං - වසෙන තිට්ඨා සීතා
පච්චයානාම පට්ඨානෙ - චතුථිසති සබ්බථා

36. තත්ථ රූප ධම්මො රූපකකොච විතතවෙනසික සඤ්ඤාතා චතතරො අරුපිනො බකියා නිබ්බානං වෙති පඤ්චවිට්ඨෙපි අරුපංතිව තාමනතිව පච්චවති.

37. තතො අවසෙසා පඤ්ඤානති පන පඤ්ඤාපියතො පඤ්ඤානති පඤ්ඤාපතතො පඤ්ඤානති තිව දුට්ඨො භොති.

38. කථං තනතමභුත විපරිණාමාකාරමුපාදය නථා තථා පඤ්ඤානතා භූමිපබ්බතාදිකා, සමොර සනතීවෙසා-කාරමුපාදය ගෙහ රථ සකචාදිකා, බන්ධිපඤ්චකමුපාදය පුරිසපුග්ගලාදිකා, වන්දවන්තනාදිකමුපාදය දිසාකාලාදිකා, අසමුට්ඨාකාරමුපාදය කූප ගුහාදිකා, තංතංභුත නිමිතනං භාවනා විසෙසංච උපාදය කසිණ නිමිතනාදිකා වෙති එවමාදිපසහෙද පන පරමත්තො අවිජ්ජමානාපි අත්චජායා කාරෙන වින්තුපපාදන මාරමමණා භුතා තං තං උපාදය උප නිධාය කාරණං කතා නථා නථා පරිකප්පියමානා සංඝායනි සමඤ්ඤයති වොහරීයති පඤ්ඤපීයති පඤ්ඤානතීති පටුච්චති.

අයං පඤ්ඤානති පඤ්ඤාපියනතා පඤ්ඤානති නාම.

39. පඤ්ඤාපන තො පඤ්ඤානතිපන නාම නාම කමමාදිනාමෙන පරිදිපිතා, සාවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, විජ්ජමානෙන අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමානෙන විජ්ජමාන පඤ්ඤානති විජ්ජ-මානෙනවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති, අවිජ්ජමානෙන අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානති වෙති ඡබ්බිධා හොති.

40. තත්ථ යද පන පරමත්තො විජ්ජමානං රූප වෙදනාදිං එතාය පඤ්ඤාපෙනති තදයං විජ්ජමාන පඤ්ඤානති. යදපන පරමත්තො අවිජ්ජමානං භූමි පබ්බතාදිං එතාය පඤ්ඤාපෙනති තදයං අවිජ්ජමාන පඤ්ඤානතීති පටුච්චති උභීනනං පන වොමිසසකචසෙන තෙසා ඥානකමං ඡලභිඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියඥො, වකඛුච්ඤ්ඤාණං රාජපුත්තොච වෙදිතබ්බා.

- 41. වච්ඤොසානුසාරෙන - සොභවිඤ්ඤාණ වීජියා
 පවන්තානනන රූපනන - මනොචාරසස ගොචරා
 අත්ථායසානුසාරෙන - විඤ්ඤායනති තතොපරං
 සායං පඤ්ඤානති විඤ්ඤායසා ලොකසංඛිත නිමමිතාති.

ඉති අභිධම්මස්සංඝයාගේ පච්චය සංඝයා විහාගො නාම අධ්‍යායො පටිච්චෙජ්ඤො.

අතිධර්මීය සංග්‍රහය

අනුමත පරිච්ඡේදය

ප්‍රත්‍යය සම්ප්‍රග්‍රහ විභාගය

(භාවය)

1. යම් සඛිත ධර්මකෙනෙකුන්ට යම් ධර්මකෙනෙක් යම් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවෙන් ද එහි විභාගය දැන් සුදුසු පරිද්දෙන් කියන්නෙමි.

2. පටිච්චසමුප්පාද නය පටිච්ච නය යයි දෙවැදූරුමි වූ ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහය දකුණු. ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ විමෙන් වන සුඵල, විමි ආකාර මාත්‍රයෙන් උපලක්ෂිතවූයේ පටිච්ච සමුප්පාද නය නම් වේ. පටිච්ච නය වනාහි වෙසෙසා පැවති ප්‍රත්‍යය අරභයා කියනු ලැබේ. ආවායඝීවරයෝ ඒ නය දෙක මිශ්‍ර කොට විස්තර කෙරෙත්.

3. එහි අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ ද සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඤ්ඤාණයද, විඤ්ඤාණප්‍රත්‍යයයෙන් තාම රූපයද, නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් සලායතනයද, සලායතන ප්‍රත්‍යයයෙන් එසසයද, එසස ප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනාවද, වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් තණ්හාවද තණ්හාප්‍රත්‍යයයෙන්

උපාදානයද, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවයද භවප්‍රත්‍යය-
යෙන් ජාතියද, ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා-මරණයද සොක
පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාසයෝද භට්ඨනිත්.
මෙසේ මේ සියළු දුකකි රාශියගේ පහලුනීම වෙයි.

මෙය ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහයෙහි පටිච්ච සමුප්පාදනය වෙයි.

4. එහි අභි නුතක් ද, අභිග දෙලොසක් ද, ආකාර
විස්සක්ද, සන්ධි නුතක්ද, සඛේප සතරක් ද, වච්ච
නුතක්ද, මුල් දෙකක් ද දනගුත්තාහ.

5. කෙසේද? අවිජ්ජා සංඛාර දෙක අතීත අභි නමි.
ජාති ජරා මරණ අනාගත අභි නමි මධ්‍යයෙහිවූ අභිග
අට ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් අභි නමි. මෙසේ අභි නුතක් වෙති.

6. අවිජ්ජා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ නාම රූප, සලායතන,
ඵසස, වෙදනා, තණහා, උපාදාන, භව, ජාති, ජරාමරණයයි
අභිග දෙලොසක් වෙති. මෙහි සොකාදී වච්චන
ජාතියගේ ද අප්‍රධාන ඵලය දැක්වීමය.

7. අවිජ්ජා සංඛාරයන් ගැනීමෙන් තණහා, උපාදාන,
කමීභවයෝ ද ගත්තා ලද්දෙනු වෙත්. එසේම තණහා
උපාදාන භවයන් ගැනීමෙන් අවිජ්ජා සංඛාරද, - ජාති
ජරා මරණයන් ගැනීමෙන් විඤ්ඤාණාදී ඵල පඤ්චකයද
ගත්තා ලද්දේ වෙයි.

8. අතීත භවයෙහි හේතු පඤ්චකයක් ද, මේ ප්‍රත්‍ය
යන්ගෙන් භවයෙහි ඵල පඤ්චකයක්ද, මේ ප්‍රත්‍යයන්ගෙන්
භවයෙහි හේතු පඤ්චකයක් ද, අනාගතයෙහි ඵල පඤ්චක
යෙක් දැයි මෙසේ ආකාර විස්සක් ද සන්ධි නුතක් ද
සඛේප සතරක්ද වේ.

9. අවිජ්ජා, තණහා, උපාදානයෝ කිලෙසවච්ච නමි.
කමීභව සංඛාරාන වූ භව එකදෙය්‍ය හා සංඛාරයෝද
කමමවච්ච නමි. උපපත්ති භව සංඛාරානවූ භව එකදෙය්‍ය
හා සෙසු විඤ්ඤාණ, නාම රූප, සලායතන, ඵසස, වෙදනා,

ජාති, ජරා, මරණයෝද විපාකවට්ටි නමි. මෙසේ වට්ටි තුනෙක් වෙති.

10. අවිජ්ජා, තණ්හා වශයෙන් මුල් දෙකක්ද දහ දසුන්ය.

11. ඒ මූලයන් නිරුඳ්ධි කිරීමෙන්ම වට්ටිය නිරුඳ්ධි වෙයි. ජරා මරණ මූර්ඡායෙන් නිතර පෙළෙන සත්ත්ව සත්‍යානයෙහි ආශ්‍රව ධර්මයන් උපදනා බැවින් අවිද්‍යාවද පවතී මෙසේ කියතලද නසින් අතර නොසිඳී පවත්නා මුල් කොතක් නැති භ්‍රොහුමික වෘත්තය මහා මුනිඤ්ජයන් වහන්සේ විසින් පටිච්ච සමුප්පාද යයි පනවා වදාළ හේක.

12. හෙතුප්‍රත්‍යය, ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය, අධිපති ප්‍රත්‍යය, අනන්තර ප්‍රත්‍යය, සමනන්තර ප්‍රත්‍යය, සහජාන ප්‍රත්‍යය, අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය, නිසසය ප්‍රත්‍යය, උපනිසසය ප්‍රත්‍යය, පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය, පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය, ආසේවන ප්‍රත්‍යය, කමී ප්‍රත්‍යය, විපාක ප්‍රත්‍යය, ආහාර ප්‍රත්‍යය, ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය, ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය, මාගී ප්‍රත්‍යය, සමප්‍රසූක්ඛන ප්‍රත්‍යය, විප්‍රසූක්ඛන ප්‍රත්‍යය, අත්ථි ප්‍රත්‍යය, තත්ථි ප්‍රත්‍යය, විගතප්‍රත්‍යය. අවිගත ප්‍රත්‍යයයි යන මෙය පට්ඨාන නය වෙයි.

13. නාමය නාමයට ඡවි ප්‍රකාරයකින්ද, නාමය නාමරූපයන්ට පඤ්චප්‍රකාරයකින්ද, නැවත රූපයට එක් ප්‍රකාරයකින්ද, රූපය නාමයට එක් ප්‍රකාරයකින්ද, ප්‍රඤ්ජනි නාම රූපයෝ නාමයට විප්‍රකාරයකින්ද නාම රූපවයය නාම රූප වයයට නව ප්‍රකාරයකින්ද, උපකාර වෙයි මෙසේ ප්‍රත්‍යයයෝ ඡවිප්‍රකාර වෙත්. කෙසේද?

14. අනතුරුව නිරුඳ්ධි විනත වෛතසික ධර්මයෝ ප්‍රතිඤ්ඤාන නිනත වෛතසික ධර්මයන්ට අනන්තර, සමනන්තර, නත්ථි, විගත වශයෙන්ද, පූච්ඡයෙහි උපන් ජවනයෝ පසුව උපදනා ජවනයන්ට ආසේවන වශයෙන්ද සහජාන මුලි විනත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට සමප්‍රසූක්ඛන වශයෙන් දැයි නාමය නාමයට ඡවි ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වෙයි.

15. හෙතු ධ්‍යානාඛග මාහීඛගයෝ සහජානවු නාම රූපයන්ට හෙතු ආදී වශයෙන්ද සහජත වෙනතාව සහජාන නාමරූපයන්ටත් නානාක්ෂණික වෙනතාව කමීයෙන් හටගන්නා නාමරූපයන්ටත් කමී වශයෙන්ද, විපාක නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ටත් සහජාන රූපයන්ටත් විපාකවශයෙන්ද උපකාර වෙත්. මෙසේ නාමය නාමරූපයන්ට පඤ්චප්‍රකාරයකින් උපකාර වෙයි.

16 පසුව උපදනා විතතවෛතසික ධමීයෝ පූමීයෙහි උපදනා මේ කයට පවජාජාන වශයෙන් උපකාර වෙත්. මෙසේ නාමය එක් ප්‍රකාරයකින් රූපයට උපකාර වෙයි.

17. ඡචි වසනුහු ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි සජ්තවිඤ්ඤාණ ධාතුන්ටත් පඤ්චාරම්මණයෝ පඤ්චවිඤ්ඤාණ වීචියටත් පුරේජාන වශයෙන් උපකාර වෙත් මෙසේ රූපය නාමයට එක් ප්‍රකාරයකින් උපකාරවෙයි.

18. ආරම්මණ වශයෙන්ද උපනිස්සය වශයෙන්දයි දෙයාකාරයෙන් ප්‍රඥප්ති නාම රූපයෝ නාමයටම ප්‍රත්‍යය වෙත්.

19. එහි ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය රූපාදී වශයෙන් ඡචිවිධ වෙයි.

20. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වනාහි ආරම්මණුපනිස්සය අනන්තරූපනිස්සය පකතුපනිස්සය යයි ත්‍රිවිධ වෙයි.

21. ඔවුන් අතුරෙන් ගරුකොට සලකන ලද ආරම්මණම ආරම්මණුපනිස්සය නම් වේ.

22. අනතුරුව නිරුද්ධවු විතත වෛතසික ධමීයෝ අනන්තරූපනිස්සය නම් වේ.

23 රාහාදී අකුසල ධමීද, ශ්‍රද්ධාදී කුසල ධමීද, සුඛයද, දුක්ඛයද, පුද්ගලයාද, භොජනයද, සාතුවද, සෙනසුනද, සුදුසු පරිද්දෙන් අධ්‍යාත්ම සන්තානයෙහිත්, බාහිර සන්තානයෙහිත් කුසලාදී ධමීයන්ටද, කමීය, විපාකයන්ටද

උපකාරවෙයි. මෙසේ පකනුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය බොහෝ ප්‍රභේද ඇත්තේ වෙයි.

24. අධිපති, සහජාත අඤ්ඤමඤ්ඤ නිස්සය, ආභාර ඉන්ද්‍රිය, විපප්‍යනත, අත්ථි, අවිගත වශයෙන් සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවයෙකින් නාමරූපයෝ නාමරූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වෙත්.

25. එහි ගරුකොට සලකනලද අරමුණු ආරම්භණාධි පති වශයෙන් නාමයන්ටද, චතුර්විධවුද සහජාතාධිපති තෙම සහජාත වශයෙන් සහජාත නාමරූපයන්ට දැයි මෙසේ අධිපතිප්‍රත්‍යය විධි වෙයි.

26. විතත චෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ටද, සහජාත රූපයන්ටද, මහා භුතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, උපාදරූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්ඛික්ඛණයෙහි හදයවසනුවත් විපාක නාමස්කක්ඛයෝත් ඔවුනොවුන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ සහජාත ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

27. විතත චෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ටද, මහා භුතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, ප්‍රතිසක්ඛික්ඛණයෙහි හදයවසනු විපාකයෝ ඔවුනොවුන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ අඤ්ඤ මඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

28. විතත චෛතසික ධර්මයන් ඔවුනොවුන්ටද, සහජාතරූපයන්ටද, මහාභුතයෝ ඔවුනොවුන්ටද, උපාදරූපයන්ටද, ඡට්ඨසනුහු ඡට්ඨිඤ්ඤණධාතුන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ නිස්සය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධවෙයි.

29. කබලිකාරාභාරය මේ කයටද අරුපී ආභාරයෝ සහජාත නාමරූපයන්ටදැ යි මෙසේ ආභාර ප්‍රත්‍යය දෙයාකාරයෙන් උපකාර වෙයි.

30. පඤ්චප්‍රසාද රූපයෝ පඤ්චවිඤ්ඤණ ධාතුන්ටද රූපජීවිතින්ද්‍රියය උපාදින්න රූපයන්ටද අරුපී ඉන්ද්‍රියයෝ සහජාත නාමරූපයන්ටද උපකාර වෙත්. මෙසේ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙත්.

31. ප්‍රතිසන්ධිකෂණයෙහි හදය වස්තුව විපාක සකකයන්ටද, විතතවෛතසික ධර්මයෝ සහජාත රූප-
 යන්ට සහජාත වශයෙන්ද, පසුව උපදනා විතතවෛතසික
 ධර්මයෝ පූච්ඡයෙහි හටගත් මේ රූපකයට පව්ජාජාත
 විප්‍රසුක්ත වශයෙන්ද, අවිච්ඡේදන ප්‍රවෘත්තකාලයෙහි සජා
 විඤ්ඤාණධාතුන්ට පුරෙජාත විප්‍රසුක්ත වශයෙන් ද
 උපකාර වෙත්. මෙසේ විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වෙයි.

32. සියලු ආකාරයෙන් සහජාතයද, පුරෙජාතයද,
 පව්ජාජාතයද, කබලිකාරාභාරයද, රූපජ්චිතිඤ්ඤය ද යන
 මේ පඤ්චවිධවූ ප්‍රත්‍යය ජාතය අත්ථිප්‍රත්‍යයද වෙයි අවිගත
 ප්‍රත්‍යයද වෙයි.

33. ආරම්භණ, උපනිශ්‍රය කමී අත්ථි ප්‍රත්‍යයන්හි
 සියලු ප්‍රත්‍යයයෝ සමොධානයට ගෙවත් සංග්‍රහයට
 යෙත්.

34. එහි සියලු තන්හි සහජාත රූපයන් ප්‍රවෘත්ති
 කාලයෙහි විතතජරූපයන්ගේ ව්‍යයෙන්ද, ප්‍රතිසන්ධි
 කාලයෙහි කමීජ රූපයන්ගේ වශයෙන්ද දෙවැදෑරුම්
 වේයයි දතයුතු.

35. මෙසේ ලැබෙන පරිද්දෙන් ත්‍රෛකාලිකවූ ද,
 අධ්‍යාත්මවූ ද, බාහිරවූ ද, එසේම සංඛිතවූ ද අසංඛිතවූ ද,
 ප්‍රඥපති නාම රූපයන්ගේ වශයෙන් තුන් ප්‍රකාරයකින්
 සිටියාවූ ධර්මයෝ පට්ඨානයෙහි සඵලප්‍රකාරයෙන් සුච්ඡි
 ප්‍රත්‍යයෝ නම් වෙත්.

36 එහි රූපධර්මයෝ රූපසකක නම් වේ විතත
 වෛතසික සංඛ්‍යාත සතර නාමසකක හා නිච්චාණයද
 යන පඤ්චවිධ ධර්මයෝ අරූප යයිද නාමයයිද කියනු
 ලැබේ.

37. එසින් අවශේෂවූ ප්‍රඥපතිය වනාහි පණවනු
 ලබන ප්‍රඥපතියය පණවන ප්‍රඥපතියයි ද විධි වේ.

38 කෙසේ ද? ඒ ඒ මහාභුතයන්ගේ විපරිණාමා-
 කාරය නිසා ඒ ඒ ආකාරයෙන් සමමත කරණ ලද්දවූ
 භූමි පඵතාදි ප්‍රඥප්තියද, දූව ආදි සම්භාරයන්ගේ එක්රැස්
 පැවතීම ආකාරය නිසා ඒ ඒ ආකාරයෙන් සමමත කරණ
 ලද ගෘහ රථ සකටාදි ප්‍රඥප්තියද, ස්කන්ධපඤ්චකය නිසා
 සමමත කරනලද පුරුෂ පුද්ගලාදි ප්‍රඥප්තියද සඳ හිරු
 කක්ෂාත්‍රාදීන්ගේ පැවැත්ම කරණකොට ගෙන සමමත
 කරන ලද දිසා කාල ප්‍රඥප්තියද, අසමුට්ඨාකාරය නිසා
 සමමත කරන ලද කුප ගුහාදි ප්‍රඥප්තියද, ඒ ඒ
 භූතාදීවූ නිමිතිද, භාවනා විශේෂ නිසා සමමත කරණ
 ලද කසිණ නිමිති ආදි ප්‍රඥප්තියද මෙසේ මේ ආදි පරමාඤ්චි
 වශයෙන් අවිද්‍යමාන වූද එහි ඡායාකාරයෙන් විනත-
 වෛතසිකයන්ට අරමුණු වූවාහු, ඒ ඒ වස්තුව නිසා ඒ
 ඒ ආකාරයෙන් කල්පනා කරණ ලදුව කියනු ලැබේ.
 ප්‍රකාරයෙන් දන්තා ලැබේ. ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ.
 ප්‍රඥප්ති යයිද කියනු ලැබේ. මේ ප්‍රඥප්තිය පණවනු ලබන
 අභි ප්‍රඥප්ති නම්.

39. පණවන ලද හෙයින් ප්‍රඥප්තිය වනාහි තාමනාම
 කමාදි තාමයෙන් දක්වන ලදී. එය විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය,
 අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය, විද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය,
 අවිද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය, විද්‍යමානයෙන් විද්‍ය-
 මාන ප්‍රඥප්තිය, අවිද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තිය
 යයි ෂබ්දවිධ වේ.

40. එයින් යම් කලෙක පරමාඤ්චි වශයෙන් විද්‍යමානවූ
 රූපවේදනාදිය මෙය කරණ කොට ගෙන පණවන්ද
 එකල්හි එය විද්‍යමාන ප්‍රඥප්තියයිද, යම් කලෙක පරමාඤ්චි
 වශයෙන් අවිද්‍යමානවූ භූමිපඵතාදිය මෙය කරණ කොට
 ගෙන පණවන්ද එකල්හි අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්තියයි කියනු
 ලැබේ. ඒ දෙක මිශ්‍ර කිරීම වශයෙන් සෙසු ප්‍රඥප්තිහු
 පිළිවෙලින් ඡලභිඤ, සත්‍රී ශබ්දය, වක්ඛු විඤ්ඤණය, රාජ
 පුත්‍රයයිද දතයුත්තාහ.

41, වාග් ඉබ්දයාගේ අනුසාරයෙන් සොනවිඤ්ඤාණ-
 නීති ආදීන්ගේ පැවැත්මට අනතුරුව උපදනා මනෝවාර
 විරියට අරමුණු වූ යම් නාම ප්‍රඥප්තියක් අනුගමනය
 කිරීමෙන් එයට පසුව දැනගනු ලැබෙත් ද, ඒ නාම
 ප්‍රඥප්ති ලෝක සංකේතයෙන් නිර්මිතවී යයි දැන යුත්තිය.

**මෙය අතිධර්මානුසාරී සංග්‍රහයෙහි ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාග නම වූ
 අනුමම පරිච්ඡේදයයි**

අතිධර්මාභ්‍යුත්තර ප්‍රදීපිකා

අනුමත පරිච්ඡේදය

ප්‍රත්‍යය සංග්‍රහ විභාගය

පටිච්චසමුප්පාදය

ප්‍රත්‍යය ධර්ම ඇති කල්හි ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ධර්ම ඇති වන්නාවූ ආකාර මාත්‍රය දැක්වීම සඳහා මේ පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය දෙශනා කරන ලදී. ඒ ඒ ධර්ම හටගැනීමට, පැවැත්මට උපකාරවන ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝ යයි ද, ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෙන් හටගත් ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයෝත්පන්නධර්මයෝ යයි ද කියනු ලැබේ. සංඛත ධර්ම, සංඛාර ධර්ම යන නම් වලින් කැඳින්වෙන්නේන් මේ ප්‍රත්‍යයෝත්පන්න ධර්මයෝ මැයි. මේ පටිච්චසමුප්පාද දෙශනාවෙන් ඵලය උපදවන හේතුව සංඛ්‍යාත පටිච්චසමුප්පාදය ද, ඵලය සංඛ්‍යාත පටිච්චසමුප්පන්නයද යන හේතු ඵල ධර්මයන් දක්වන ලද බව දනවුණු. සියළුම සංඛිත ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් හටගත් ධර්මයෝ යි. එනම්: විත්ත චෛතසික රූප ධර්මයෝයි. ප්‍රත්‍යයෙන් හට නොගත් නිවෘත්ත ධර්මයට අසංඛිත ධර්ම යයි කියති. නවද එක් ධර්මයක් අන්‍ය ධර්මයකට ප්‍රත්‍යවීම නොයෙක් ආකාරයෙන් සිදු වන්නේය. එසේ ප්‍රත්‍යවන ආකාර සුවිච්ඡිකි. ඒ සුවිච්ඡි ප්‍රත්‍යයන් පිළිබඳ විභාගය පටිච්චසමුප්පාද දෙශනා නමින් හඳුන්වනු ලැබේ.

අවිජ්ජා පව්වයා සඛ්ඛාරා
 සඛ්ඛාර පව්වයා විඤ්ඤාණං
 විඤ්ඤාණ පව්වයා නාම රූපං
 නාමරූප පව්වයා සලායතනා
 සලායතන පව්වයා එසො
 එසො පව්වයා චෙදනා
 චෙදනා පව්වයා තණ්හා
 තණ්හා පව්වයා උපාදානං
 උපාදාන පව්වයා භවො
 භව පව්වයා ජාති
 ජාති පව්වයා ජරා මරණං සොකපට්ඨෙව දුක්ඛ
 දොමනස්සපායාසා සමභවන්ති.
 එවමෙතස්ස ඡකච්චස්ස දුක්ඛකඛනියස්ස සමුද්දසො
 හොති.

මෙය පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනා පාඨය යි.

ඉතා ගම්භීරවූ මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇතිකරගනු කැමැත්තන් විසින් එය—

1. දෙශනා හෙදසෙන් ද,
2. අදී වශයෙන් ද,
3. ලක්ෂණාදී වශයෙන් ද,
4. එකවිධාදී වශයෙන් ද,
5. අඩග පිටිසිඳිම් වශයෙන් ද, විනිශ්චය දහසූත්‍රයි.

1. දෙශනා හෙදසෙන් විනිශ්චය මෙසේ යි.

පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනා නොමෝ වතුර්විධ වේ. වැල් අදනා පුරුෂයන් සතර දෙනෙකුන්ගේ වැල් ඇදීම මෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද මේ පටිච්චසමුප්පාද දෙශනාව සතර ආකාරයකින් දෙශනා කළ සේක. එනම්:-

1. මූල පටන් අග දක්වා ද,
2. මැද පටන් අග දක්වා ද,
3. අග පටන් මූල දක්වා ද,
4. මැද පටන් මූල දක්වා ද කියායි

1. වැල් හරණය වූ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙකු අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මූලම පලමුකොට දැක ඒ වැල මූලින් සිදු මුළු වැලම කඩාගෙන ගොස් අදහස් කළ කටයුත්තෙහි යම්කේ යොදවාද, එපරිද්දෙන්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අවිජ්ජා පච්චයා සඛ්ඛාරා ආදී වශයෙන් මූල පටන් අග දක්වා ද පරිච්චසමුප්පාදය වදාරන සේක.

කම්මවටට, විපාකවටට, කිලෙසවටට යන්ගේ මූල කාරණය වන බැවින්ද, අවිද්‍යා තොමෝ ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පා-
දයාගේ මූල කාරණය යයි ගන්නාලදී. වැලේ මූල දුටු කල්හි එතැන් පටන් වැල කපා ගන්නාක් මෙන් පරිච්ච සමුප්පාදයාගේද මූල දුටු කල්හි එතැන් පටන් පරිච්ච සමුප්පාද දෙශනාව වේ යයි උපමා සංසන්දනය නොකළ යුතු. වෛනෙය ජනයන්ගේ අදහස් වශයෙන් හෝ අවබෝධ කරවිය යුතු බැවින් වැලේ මූල, මැද, අග දැක්ම මෙන් පරිච්චසමුප්පාදයාගේ මූල මැද අග සාමාන්‍ය දැනියෙකි. මෙය දෙශනා විලාසයකි.

2. වැල් හරණය වූ පුරුෂයන් අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මැද පලමුකොට දක්නේද, හෙතෙම වැල මැදින් සිදු මුළු කෙහි වූ කොටසම හැරගෙන කැමැති කටයුත්තෙහි යම්කේ යොදවාද, එපරිද්දෙන්ම වෛද්‍යව අතිශයින් කැමැති වන්නාවූ “අහෝ සුඛං, අහෝ සුඛං” යනාදී වශයෙන් කීමට පැමිණියාවූ බලවත් තෘෂ්ණාවෙන් මමය මාගේ යයි කියන්නාවූ බලවත් වූ තෘෂ්ණාවෙහි පිහිටියාවූ ඒ පුද්ගලයාට එයටත් වඩා බලවත් වූ උපාදාන නම් වූ තෘෂ්ණාව උපදී. වෛද්‍යවත්හි යම් බලවත් තෘෂ්ණාවක් උපදීද, එය උපාදාන නම්. ඒ පුද්ගලයා හට උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය හටගනී. භව ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප ධර්මයන්ගේ ජාතිය ද හටගනී. මෙසේ මැද පටන් අවසානය දක්වාත් මේ ධර්මය දෙශනා කරණ සේක.

3. වැල් හරණය වූ පුරුෂයන් අතුරෙන් එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි අග පලමුකොට දකීද, ඒ පුරුෂයෙම අග පටන් මූල

දක්වා මුළු වැල ගෙන යමිසේ කටයුත්තෙහි යොදවාද එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජාති ප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා, මරණය වෙයි, භව ප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වෙයි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වෙයි යනාදී වශයෙන් අග සිට මුල දක්වාත් පටිච්ච සමුපපාදය වදාරන සේක.

4. එක් පුරුෂයෙක් වැලෙහි මැදම පලමුකොට දක්-
නේද, හෙතෙම වැලෙහි මැද සිට මුල දක්වා කඩාගෙන
යම් සේ කැමැති පරිද්දෙන් කටයුත්තෙහි යොදවාද,
එපරිද්දෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සතර ආහාරයෝ,
එනම්: **කිලිකාරාහාරය, එසසාහාරය, මනෝසකෙච්චන**
නාහාරය, විඤ්ඤාණාහාරය, තෘෂ්ණාව නිදනකොට
ඇත්තාහ. තෘෂ්ණාව හේතුකොට ඇත්තාහ. තෘෂ්ණාව
ජාතිකොට ඇත්තාහ, තෘෂ්ණාව ප්‍රභව කොට ඇත්තාහ,
තෘෂ්ණාවෙන් මෙව් වෙදනාව නිදනකොට ඇත්තිය යනාදී
වශයෙන් මැද පටන් මුල දක්වා මේ ධර්මය වදාරන සේක.

තවද, මුල පටන් අග දක්වා වදාල **අනුලොම දෙශනාව**
සංසකාර ධර්මයන්ගේ ප්‍රවෘත්තියට කාරණවූ අවිද්‍යාදී විෂයම-
යෙන් අතිශයින් මූලාවූ විනෝය ජනයා නුවණැසින් බලා
වදාරන්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තම තමන්ගේ
එලානුරූපවූ කරුණු වලින් වෘත්ත දුක්ඛයාගේ පැවැත්ම
මනාකොට දැක්වීම පිණිසද වෘත්තදුක්ඛය උපදනා පිලිවෙල
දැක්වීම පිණිසද පවත්වනලද යයි දකියුතු

අග පටන් මුල දක්වා වදාල **පටිලොම දෙශනාව**, මේ
සත්ත ලොකය එකාන්තයෙන්ම දුක්ඛයට පැමිණියේව,
පිලිසිද ගන්නා පිලිසිද ගනී හෙවත් උපදින්නා උපදී.
දිරන්නා දිරයි, මිය යන්නා මැරෙයි මේ ආදී වශයෙන් දුකට
පැමිණියාවූ සත්ත ලොකයා මහා කුළුණු නුවණැසින්
දක්නාවූ තථාගතයන් වහන්සේ පූච්ඡාග ප්‍රතිවේධානුසාර-
යෙන් ජරා මරණ මුල්කොට ඇති ඒ ඒ වෘත්ත දුක්ඛයාගේ
තමා විසින් අවබෝධ කලාවූ කරුණු මොනවට දැක්වීම
පිණිස පවත්වන ලදී.

මාද පටන් මූල දක්වා දෙශනාව, විපාක වාහන වශයෙන් සංක්ෂිප්තවූ අනාගතාභාරයෙන් ගොභෝත්තම වාහන වශයෙන් සංක්ෂිප්තවූ ප්‍රත්‍යක්ෂපාභාරයින්ගේ කරුණු පිරිසද දැනීම අනුව යාමෙන් අතිත ධර්ම තාක් ගෙනහැර දක්වා තැවත අතිතධර්ම පටන්ගෙන හේතු ඵල ධර්මයන්ගේ පිළිවෙල මොනවාට දැක්වීම පිණිස පවත්වන ලදී.

මාද පටන් අවසානය දක්වා දෙශනාව ප්‍රත්‍යක්ෂපාභාරවූ අධිකරණ අනාගත භවයට හේතුවූ තණහා, උපාදාන, කමි භව, අවිද්‍යා, සංඛාර ධර්මයන්ගේ හටගැනීමෙහි පටන් ගෙන අනාගතධර්ම මොනවාට දැක්වීම පිණිස පවත්වන ලදී.

මේ පරිච්ඡේදයේ දෙශනායෙහි අවිද්‍යාව පළමුකොට දක්වන ලද්දේ, හේතුවෙන් තොරව වේයයි ලබ්ධි ආත්තාවූ ප්‍රකාශි වාදීන්ගේ ප්‍රකාශය මෙන් කරුණක් නැතිව හේතු රහිතව සත්ත ලොකයාගේ පටන්ගත් මූල හේතුව දැක්වීම සඳහා නොවන බව දනුනුය. ආශ්‍රවයන්ගේ හට ගැනීම හේතුවෙන් අවිද්‍යාවගේ හටගැනීම වේ යයි දක්වා තිබේ. මේ අවිද්‍යා නාමයාදීන්ට පූර්ව කෙළවරක් නැත. සුගති දුගති අත් බැව් දෙකට පමුණුවන්නාවූ කුසලා කුසල කමීයාගේ අවිද්‍යා නාමයා සංඛාරය වූ මේ උභය ධර්මයන් විශේෂ හේතුව වන බැවින් ඒ ධර්මයන් මුල්කොට වදාල සේක. දුගතියට පමුණුවන්නාවූ අකුසල කමීයාගේ විශේෂ හේතුවක් හැටියට අවිද්‍යාව දනුනුය. මේ හෙයකින් අවිද්‍යාව විසින් මනිනා ලද පෘථග්ජන තෙම වන්නි සන්තාපය, මුගුරු පහරය යනාදී හේතුවෙන් වූ විඩාවෙන් මැඩුනාවූ, වධයට පත් ගවදෙනක් ඒ ගින්නෙන් තැවීම, මුගුරෙන් පැහැරීම හේතුකොටගෙන වූ කායික දුකට වෙදනා සංඛාරය විඩාවෙන් මැඩුණු බැවින් ආසවාදයක් නැති තවුදු, සැනසීමක් නැති තවුදු, තමහට අවැඩක් ඵලවත්තේ විනමුත් උණු දිය බීමට පටන්ගන්නාක් මෙන් කෙලයාගේ සන්තාප හේතුවෙන් සැනසීමක් තැන්තේවී තවුත් දුගතියෙහි ලා හෙලන හෙයින් දුකට අවැඩක්

එළුවන්තේ වී නමුදු සත්ත්ව ඝාතනය මුල්කොට ඇත්තාවූ නොයෙක් ප්‍රභේද ඇති දුගතියට පමුණුවන්නාවූ අකුසලකමී කරන්නට පටන්ගනී. එහෙයින් අවිද්‍යාව, දුගතියට පමුණුවන්නාවූ කමීයාගේ විශේෂ හේතුව වේ යයි දතයුතු.

සුගතියට පමුණුවන්නාවූ කුසල කමීයට විශේෂ හේතුව භව තෘෂ්ණාවයි. මේ භව තෘෂ්ණාව විසින් මඩනාලද්දවූ පෘථග්ජන තෙම යථෝක්ත ප්‍රකාරවූ, මරණයට ගො යන භවදෙනක්, ආල්දිය ආශාවෙන් සැනසීම් ඇත්තාවූ, තමාගේ විඩා සන්සිදුවන්නාවූද, ආල්දිය පිමට පටන් ගත්තාක් මෙන්, කෙලශ සංඛ්‍යාත වන්නී සන්තාපයෙන් තොරවන හෙයින් සැනසීම් ඇත්තාවූ, සුගතියට පැමිණ වීමෙන්, තමාගේ දුගතියෙහිවූ දුක්විඩා දුරලන්නාවූද, සත්ත්වඝාතනයෙන් වැලකීම් මුල්කොට ඇති නොයෙක් ප්‍රභේද ඇත්තාවූ, සුගතියට පමුණුවන්නාවූ කුසලකමී කරන්නට පටන්ගනී. එහෙයින් භව තෘෂ්ණාව, සුගතියට පමුණුවන්නාවූ කුසල කමීයට විශේෂ හේතුව වේ.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනාව එක් ධර්මයක් මුල්කොටද දෙශනා කළහේක එනම්: අවිද්‍යාවම කාරණකොට ඇත්තාවූ සංස්කාරයෝ හටගන්න. සංස්කාරයන්ම කරුණුකොට ඇත්තාවූ විඤ්ඤාණය හටගනී යනාදී වශයෙනි. තවද අත්තෘතෙක, උපාදානයන්ට අරමුණුවූ ත්‍රේභූමික ධර්මයන්හි ආස්වාදය කිරීම් වශයෙන් සුඛ සොම්නස් තැවත නැවත විඳිනු කැමතිව වාසස කරන්නාවූ පුද්ගලයාහට තෘෂ්ණාව වැඩෙයි. තෘෂ්ණා හේතුවෙන් උපාදානය හටගනී යනාදී වශයෙන්ද දෙශනා කරණ ලදී. එපරිද්දෙන්ම ඇතැම් තැනෙක, අවිද්‍යා තෘෂ්ණා දෙකම මුල්කොට ඇත්තාවූ පටිච්චසමුප්පාද දෙශනාව වදාරණ ලදී. එනම්, අවිද්‍යා නිවරණය ඇත්තාවූ නොහොත් අවිද්‍යාව විසින් මුවාකරන ලද්දවූ තෘෂ්ණාව හා සමන්විතවූ බාල පෘථග්ජනයා හට, මේ සකකිපඤ්චිකය, ආයතන ඡටිකය මෙසේ උපන. පරසන්තානයෙහි නාමරූපයෝද මෙසේ උපන, අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතන

මෙසේ උපන, මෙසේ වාරාලමන වශයෙන් උපන් අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතනයන් නිසා ස්වභාවික උපන, ස්වභාවිකයන් අරමුණ පහස්තාලද්දවූ බාලයා සුබ දුකට වේදනාව නැවත නැවත විඳී. දුකටයෙහි නෂ්ටතාව මැඩ ගෙන පවත්නා අවිද්‍යාවගේ බලවත් භාවය නිසා ඒකාන්තයෙන් අනන්‍යතාවයකට අත්‍යන්තරව යොග්‍යව අනුච්ඡේදයෙන්. සුබයෙහි අවිද්‍යාව මැඩගෙන පවත්නා නෂ්ටතාව නිසා අනන්‍යතාවයක අන්‍යතාවය සුබයෙහි යොදවන්.

මෙසේ නොයෙක් ප්‍රකාර පරිච්ඡේදවලින් දෙශනාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන බව දකියුතු.

2. අනන්‍ය වශයෙන් විනිශ්චය මෙසේ දකියුතු.

1. අවිද්‍යාව. පුරන්තට හෝ සම්පූර්ණ කරන්නට නොහොත් රැස්කරන්නට නුසුදුසු වන අනන්‍යයන්, කාය දුඛවර්තාදීහු විඳීමට හෙවත් ලැබීමට නුසුදුසු ධර්මයන්හි එසේ අවිඤ්ඤා හෙවත් විඳීමට හෝ ලැබීමට නොසැ-
හෙන්නාවූ ඒ කාය දුඛවර්තාදීහු විඳිද, ලබාද, එහෙයින් ඒ ධර්ම ජාතියට අවිද්‍යා යයි කියනු ලැබේ. තවද විඳීමට හෝ ලැබීමට සුදුසු කාය සුවර්තාදීය නොවිඳිද, නො-
ලබාද, එහෙයින් අවිද්‍යා යයි ද වේ.

සකකියන්ගේ රාශ්‍යාන්‍යයද, ආයතනයන්ගේ ආයත-
නාන්‍යයද, ධාතුන්ගේ ආත්ම ජීවයන් කෙරෙහි සුන්‍ය භාවයද, සත්‍යයන්ගේ අවිපරිත හෙවත් නොවෙනස්වන සැබෑ බවද, ඉන්ද්‍රියයන්ගේ අධිපති භාවයද නොදන්නා ලද්දක්වූ කරන බැවින්ද අවිද්‍යා නම් වේ.

එසේම දුකටයෙහි විනිශ්චය වශයෙන් වදාලවූ චතුර්විධ චතුර්විධවූ අනන්‍ය හෙවත් ස්වභාවය නොදන්නා ලද්දක්වූ කරන බැවින්ද අවිද්‍යා නම්.

කෙලවර නැත්තාවූ සසරෙහි සියලු අභිභවදීහු චතුර්විධ යෝනිය, දෙවගනි ආදීහු ගතිය, කාම රූප,

අරූපාදිවූ භවය, තානාතනකාය තානතන සඤ්ඤාදිවූ සභා විඤ්ඤාණසමීචිය, නවවිධ සත්තාචාසය යන තත්ති සත්තඤ්ඤාත් පවත්වන හෙයින්ද අවිද්‍යා නම්.

පරමානු වශයෙන් වතාහි, අවිද්‍යාමානවූ හෙවත් නාත්තාවූ සත්‍රිපුරුෂාදිවූ ප්‍රඥප්ති ධර්මයන්හි නොපැකිලි පවත්නා හෙයින්ද, පරමානුවශයෙන් විද්‍යාමානවූද සකකාදීන්හි නොපවත්නා හෙයින්ද අවිද්‍යා නම්.

වකඬු විඤ්ඤාණාදීන්ගේ වස්තු ආලම්බනවූ ධර්මයන්ද, අවිද්‍යාදී පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මයන්ද, ජරා මරණාදිවූ ප්‍රත්‍ය සමුප්පන්න ධර්මයන්ද මූවභ කරන හෙයින් අවිද්‍යා නම්.

මේ අවිද්‍යා හේතුවෙන් නොහොත් අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් හෙවත් අවිද්‍යා සංකීර්ණය උපකාර හේතුවෙන් සකස් කළ යුතුවූ ඵල ධර්මයට සංසකාරයෙහි කියනු ලැබේ.

2 සංසකාර. සංසකාරයෝ විධ වේ

- එනම්: 1. අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් හටගත් සංසකාරයෝය,
- 2. සංස්කාර ශබ්දග්‍රහණයෙන් ආවාටු සංස්කාරයෝය.

අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සහිතවූ සංසකාරයෝ නම්:-

- 1. පුණ්‍යාහි සංස්කාර
- 2. අපුණ්‍යාහි සංස්කාර
- 3. ආනෙඤ්ජාහි සංස්කාර
- 4. කාය සංස්කාර
- 5, වච්චි සංස්කාර
- 6. විභව සංස්කාර

සංස්කාර ශබ්දයෙන් ආ සංසකාරයෝ නම්.

- 1. සංඛිධන සංඛිධාර හෙවත් සියළුම හෙතුව හා සමඟ පවත්නාවූ ධර්මයෝය.

2. අභිසම්බන්ධ සම්බාර නම් වූ කමි හෙතුවෙන් නිපන් ත්‍රෛභූමික රූපා රූප ධර්මයෝය.

3. අභිසම්බරණක සම්බාර නම් වූ ත්‍රෛභූමික කුසලා කුසල වෙතනාවෝය.

4. පයොගාභි සම්බාර නම් වූ කායික වෛතසික වූ වියතීය යන මොව්හු වෙත්.

කාය සංසකාරයෝ නම් කරජකය විසින් සකස් කරනු ලබන ආචාරාස ප්‍රචාරාසයෝයි.

ච්චි සංසකාරයෝ නම් වාග්භේදකර ශබ්දද පිලියෙල කරන්නාවූ විතකක විචාරයෝයි.

විතනසංසකාරයෝ නම් සිත සකස් කරන්නාවූ සංඥ වෙදනාවන් නොහොත් විතකක විචාරයන් හැර ඉතිරි පනසක් පමණවූ වෛතසික සමූහයයි.

මේ සියල්ලම සම්බන්ධ සංසකාරයන්ට ඇතුළත් වේ.

3. විඤ්ඤාණ. ආරම්භණ විජානන ධර්ම ජානය විඤ්ඤාණ නම්.

4. නාමරූප නැබුරුවේනුයි නාම නම්. විකාරයට පැමිණේනුයි රූප නම්.

5. සලායනන. ආය භූතවූ, විතන වෛතසික ධර්මයන් නොහොත් අනවරාග්‍ර සංසාරයෙහි ප්‍රවෘත්ත වූ, ආයභූත වූ සංසකාර දුකකියන් විතර කෙරේද, තනාද, ඉතා දික් වූ සංසාර වෘත්ත දුකකියන් පවත්වාද, ඒ හෙයින් ඒ චක්‍ෂුරාදීවූ ධර්මයෝ ආයනන නම් වෙත්.

6. එසස අරමුණු පහස්නේ එසස නම්.

7. වෙදනා. අරමුණු රස අනුභව කෙරේනුයි වෙදනා නම්

8. **තණහා.** අරමුණු ආසාදය කරනු කැමති වේනුයි තණහා නම්.

6. **උපාදාන.** දැඩිකොට ගනිනුයි උපාදාන නම්.

10. **භව.** උත්පතති භවය ඇති කරන්නාවූ කමි භවය භව නම්.

11. **ජාති.** ඉපදීම හෝ පහළවීම ජාති නම්.

12. **ජරා.** දිරණ බව හෝ පැරණි බව ජරා නම්.

මරණ. සකකියන්ගේ නැතිවීම, මූතිය, මරණ නම්.

සොකා. ශොක කිරීම සොක නම්.

පරිදෙව. හැඩීම හෝ වැළඳීම පරිදෙව නම්,

දුකඛ යම් වේදයිතයෙක් දුක් උපදවාද ඒ වේදයිතය දුකඛ නම්.

දොමනසා. දුෂට වූ සිත් ඇති පුද්ගලයාගේ සවභාවය දොමනසා නම්.

උපායාස දැඩිවූ ආයාසය හෙවත් විතනපිඛාව උපායාස නම්.

3. **ලක්ෂණාදි වශයෙන් විනිශ්චය.**

1. **අවිජ්ජා**

අසඤ්ජණ ලක්ඛණා — නොදැනීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තිය, හෙවත් ඇතිසැටි දැනීම ලක්ෂණ කොට ඇති ඥානයට ප්‍රතිපක්ෂභාව සබ්බාත ලක්ෂණ ඇත්තිය.

සමමොහන රසා—සමප්‍රසුකත ඛමියන් හා තත් සමබ්ධි පුද්ගලයා වැඩියක් මූලා කරවන කෘතෘය ඇත්තිය.

ජාදනි පච්චුපට්ඨානි—ආලොභන සවභාවය වසන දහමක් වශයෙන් නුවණට වැටහේ.

2. සංඛාර

අභිසංඛාරණ ලක්ඛණා—සකස්කොට කිරීම හෝ මොනවට පිළියෙල කිරීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තාහ.

ආයුභන රසා—ප්‍රතිසන්ධි ජනනය පිණිස උත්සාහ කරන කෘත්‍යය ඇත්තේය, නොහොත් රාශි භූතව නාමරූප සංඛ්‍යාත ඵල ධර්මයන් කරන නොහොත් රැස් කරන කෘත්‍යය ඇත්තේය.

වෙනනා පච්චුපට්ඨානා — ව්‍යාපාර භාවය යයි කියන ලද වෙනනා භාවයෙන් නුවණට වැටහෙන්නේය.

අවිජ්ජා පදට්ඨානා — අවිද්‍යාව ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

3. විඤ්ඤාණං

විජානන ලක්ඛණං — විශේෂ වශයෙන් අරමුණු දැනගැනීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

පුබ්බිඛම රසං — වෙදකාදී නාමසකතිත්‍රය රූප සකකිය යන මොවුනට පෙරදැරව පවත්නා හෙයින් පුබ්බිඛම කෘත්‍යය ඇත්තේය.

පටිසන්ධි පච්චුපට්ඨානං—පලමු භවය හා ගැලපීම නුවණට වැටහේ.

සංඛාර පදට්ඨානං — සංසකාරයන් ආසන්න කාරණකොට ඇත්තේය, නොහොත්,

වක්ඛාරමමණ පදට්ඨානං— වක්‍ර ආලම්බනයන් ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

4. නාමරූප

1. නාමය

නමන ලක්කණං — අරමුණට නමන ලක්ෂණ ඇත්තේය.

සමපයොග රසං—සිත හා සමගද, ඔවුනොවුන් හා සමගද වතුර්විධ සමප්‍රයොග ලක්ෂණ ඇති කොට යොදන කාන්‍යය ඇත්තේය.

අවිනිබ්බොග පච්චුපට්ඨානං — විතනය හා විනිර්භොගය නොකට හැකිව හෙවත් සිත හා වෙන් නොකොට හැකිව නුවණට වැටහීම වේ නොහොත් වෙදනාදී ත්‍රිවිධ සකස්සත් ඔවුනොවුන් වෙන් නොකොට හැකි ධර්මයක්ව නුවණට වැටහීම වේ

විඤ්ඤාණ පදට්ඨානං — විඤ්ඤාණය ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තේය.

රූපං

රූප්පන ලක්කණං — විකාරයට පැමිණීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

විකිරණ රසං - ඔවුනොවුන් සමප්‍රයොග ලක්ෂණ රහිතවන බැවින් විකීර්ණි කාන්‍යය ඇත්තේය. හෙවත් සුණුවන කිස ඇත්තේය.

අව්‍යාකත පච්චුපට්ඨානං—අව්‍යාකත භාවයෙන් නුවණට වැටහේ, නොහොත් අව්‍යාකතභවය යයි කියන ලද අභිලම්බන භාවයෙන් නුවණට වැටහීම වේ.

විඤ්ඤාණ පදට්ඨානං — විඤ්ඤාණය ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තේය.

5. ආයතන.

ආයතන ලකබණං—ගලපන ලක්ෂණ ඇත්තේය,
නොහොත් සංසාර වෘත්තදුක්ඛය විස්තර
කරණ ලක්ෂණ ඇත්තේය.

දුස්සනාදී රසං— දුභිතාදියට කරුණුවන කිසි
ඇත්තේය

වස්සුමාරහාව පච්චුපට්ඨානං—යෙදෙන පරිද්දෙන්
පඤ්චවිඤ්ඤණ ධාතු, මනෝ ධාතු, මනෝ
විඤ්ඤණ ධාතූන්ගේ වස්තුචාර භාවයෙන්
නුවණට වැටීම් වේ.

නාමරූප පදට්ඨානං— නාම රූපය ආසන්න
කාරණ කොට ඇත්තේය.

6. එසො

පුසණ ලකබණං— අරමුණු පහස්තා ලක්ෂණ
ඇත්තේය.

සබ්බට්ඨ රසො— ආලම්බන සංඝථිණ කාත්‍යය
හෙවත් අරමුණු ගැටීම කාත්‍යය ඇත්තේය

සබ්බති පච්චුපට්ඨානො—වස්තු ආලම්බන විඤ්ඤණ
යන්ගේ සමාගමයව, එක්වීමව, නුවණට
වැටහේ.

සලායතන පදට්ඨානො— ඡර්මායතනය ආසන්න
කාරණ කොට ඇත්තේය.

7. වෙදනා

අනුභවන ලකබණං — අනුභව කිරීම ලක්ෂණ
කොට ඇත්තීය.

විසය රස සමෙහාග රසා— ආලම්බන රසාසාධාදය කෘත්‍යය කොට ඇත්තිය.

සුඛ දුකඛ පව්‍යුපට්ඨානා—සුඛ දුක් පියවිව නුවණට වැටිම වේ.

එසස පදට්ඨානා—ස්පර්ශ ආසන්න කාරණ කොට ඇත්තිය.

8. තණනා

හෙතුලකඛණා— දුකට කරුණු වන බව ලක්ෂණ කොට ඇත්තිය.

අභිනංදන රසා—ඒ ඒ අරමුණු, ඒ ඒ භූමි, ඒ ඒ භවයන්හි වැඩියක් ඇලෙන කිස ඇත්තිය.

අතික්කිභාව පව්‍යුපට්ඨානා— චිත්තයාගේ හෝ පුද්ගලයාගේ හෝ රූපාදීන්හි ඇතැයි යන තෘප්ති රහිත භාවයෙන් නුවණට වැටිම වේ.

වෙදනා පදට්ඨානා—වෙදනාව ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තිය.

9. උපාදානං

ගහණ ලකඛණං— අරමුණු දැනී කොට ගන්නා ලක්ෂණ ඇත්තේය.

අමුසඛින රසං— තෘෂ්ණා දුෂ්ටතාහිනිවෙහෙයානේ වශයෙන් ගත් අරමුණු කොමුදන කෘත්‍යය ඇත්තේය.

තණනාදලහනන දිට්ඨි පව්‍යුපට්ඨානං— කාමුපාදාන තෘෂ්ණාවගේ දැනී බවව, සෙසු උපාදානයන් දුෂ්චිව නුවණට වැටිම වේ.

තණනා පදට්ඨානං—තෘෂ්ණාව ආසන්න කාරණා කොට ඇත්තේය.

10. භවෝ

කමම කමමඵල ලකඛණො—කමී භව, උත්පත්ති භව වශයෙන් හටගත්වන, හටගන්නා කිසි දැක්වෙණිය.

කුසලාකුසලව්‍යාකත පච්චුපට්ඨානො— කමී භව වශයෙන් කුසල් අකුසල්වද, උත්පත්ති භව වශයෙන් අව්‍යාකෘතවද නුවණට වැටිනිම වේ.

උපාද්‍යන පදට්ඨානො—උපාද්‍යනය ආසන්න කාරණා කොට දැක්වෙණිය.

11. ජාතී—

තස්ස තස්ස භවෙ පඨමාභිනිබ්බතී ලකඛණො— ඒ ඒ භවයෙහි පළමුව ඉපදීම ලක්ෂණකොට දැක්විය.

නීයාතන රසා—පළමු උපන් ආත්මභාවය ඵලවා දීමක් බිඳු කාන්‍යය දැක්විය, හෙවත් එසේනම් ගනීවායි ගිවිස ගැන්මක් වැනිව පවත්නා කිසි දැක්විය.

අතීතභවතො ඉධි උමමුජ්ජන පච්චුපට්ඨානො— අතීත භවයෙන් මේ ප්‍රත්‍යක්ෂත්පත්ත භවයෙහි සන්නතියගේම මුදුනීම වැටිනිම කොට දැක්විය.

12. ජරා—

වක්ඛ පරිපාභ ලකඛණො— පසළොස්සකකියත්ගේ මිනි කිරීම ලක්ෂණ කොට දැක්විය.

මරණුපනයන රසා— මරණයට එළඹීම කිසි දැක්විය.

යොබ්බන විනාස පච්චුපට්ඨානො— යොවුන් බව නැසීම් වශයෙන් වැටහෙන්නිය.

මරණං—

චුති ලක්ඛණං— චුතවීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය, හෙවත් ප්‍රත්‍යක්ෂවූ ආත්මභාවයෙන් ගිලිහීම ස්වභාවය ඇත්තේය.

විශොභ රසං— සම්ප්‍රාප්ති භවයෙහි ස්කන්ධයන් කෙරෙත් වෙන්වීම් කාන්‍යය ඇත්තේය.

විප්පවාස පච්චුපට්ඨානං— පුළු භවයෙහි හෝ පුළු භවය හා විශෝච විසීම වශයෙන් වැටහෙනුය.

සොඛං—

අහොතා නිජ්ඣාන ලක්ඛණො— අභ්‍යන්තරයෙහිම හෙවත් ලෙහි තුලම හැකුළුණාවූ සිතීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය, හෙවත් ඇතුලතම වියලීම නැවීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

මෙතසො පටිනිජ්ඣායන රසො— චිත්තයාගේ දූවීම කිසි ඇත්තේය.

අනුසොචන පච්චුපට්ඨානො— ඒ ඒ ගුණදෙස් අනු ගමනය කොට පසුතැවීමව වැටහෙනුය.

පටිදෙවං—

ලාලප්පන ලක්ඛණො— නැවත නැවත තෙපලීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

ගුණදෙස පටිකිත්තනරසො— ගුණ දෙස් හඟවන කිසි ඇත්තේය.

සමභව පච්චුපට්ඨානො— නොනැවතී, නොපිහිටි බවක්ව වැටහීම ඇත්තේය.

දකඛ:

පීඩන ලක්ෂණ—කය පෙළන ලක්ෂණ ඇත්තේය.
අඤ්ඤාත්මය දොමනස් උපදවන කීස ඇත්තේය.
කාසිකාබාධය වැටහීම් කොට ඇත්තේය.
හෙවත් කාසික පීඩාවක්ව වැටහෙන්නේය.

දොමනස්ස:

සීත පෙළන ලක්ෂණ ඇත්තේය
සීතට හිංසා කරණ කෘතිය ඇත්තේය.
මානසික ව්‍යාධියක් බව වැටහීම් කොට ඇත්තේය.
හෙවත් සිතෙහි ලෙඩ බවක්ව වැටහෙන්නේය.

උපායාස:

බ්‍යාඝනතිලකඛණා—විරූපවූ ආසභග සංඛ්‍යාත ආසක්ති
යෙහි නියමයෙන් බැඳුණු බව ලක්ෂණ කොට ඇත්තේය.

තිස්සුනන රසො—තැනනුම් කරණ කීස ඇත්තේය.

විසාද පච්චුපට්ඨානා—සිතෙහි යටපත් බවක්ව වැට
හෙන්නේය.

ඒකවිධාදි වශයෙන් විනිශ්චය

අවිද්‍යාව—අඤ්ඤාණ හෙවත් ධර්මස්වභාවය හෝ ආලම්බි
තය නොදැනීමය, අදස්සන හෙවත් ධර්මස්වභාවය හෝ
ආලම්බනය නොදැනීමය, මොහ හෙවත් ධර්මස්වභාවයෙහි
හෝ ආලම්බනයෙහි මූලා වීමය යනාදී ස්වභාවයන්ගේ වශ-
යෙන් ද, අනනුබොධාදීන්ගේ වශයෙන්ද ඒකවිධ වේ.

අපමිපනති තම්බු තො පිලිපැදීම යසි කියනලද දුකකාදි චතුස්සත්‍යයන්හි මූලාචීම හෙවත් දූෂ්ටි විප්‍රසුක්කතාවය, මිච්ඡාපමිපනති තම්බු අසුභාදීන්හි සුභාදි විපයඝාස සංඛ්‍යාත වූ වරදවා පිලිපැදීමය හෙවත් දූෂ්ටි සම්ප්‍රසුක්කතාවය යනාදි වශයෙන් දුට්ඨ වේ.

සංසංකාර, අසංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද දුට්ඨ වේ

වෙදනාත්‍රය හා එකොත්පාදදි භාවයෙන් සම්ප්‍රයෝගවීම් වශයෙන් ත්‍රිවිධ වේ.

චතුස්සත්‍යය ප්‍රතිවෙධ ඥානයට ප්‍රතිපක්‍ෂවීම් වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

දෙව ගති, මනුෂ්‍ය ගති, නිරය ගති, ප්‍රේත ගති, නිරන් ජිත ගතීන්හි වරදවා ගැනීම් වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

වාරාලමඛන වශයෙන් සියළුම ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාදබහුතවූ නාම ධර්මයන් විෂයෙහි ඡතිවිධ වේ.

සංසංකාර— ආශ්‍රවයන්ට අරමුණු වූ ධර්මයන් විපාක සවභාවය උපදවන්නාවූ ධර්මයන් යනාදීන්ගේ වශයෙන් එකවිධ වේ.

කුසල සංසංකාර, අකුසල සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන් මිධ වේ. එසේම පරිත්ත සංසංකාර මහද්ගත සංසංකාර වශයෙන්ද, භීත සංසංකාර මධ්‍යම සංසංකාර වශයෙන්ද, මිථ්‍යානියත සංසංකාර අනියත සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද මිධ වේ.

පුණ්‍යාභි සංසංකාර අපුණ්‍යාභි සංසංකාර අනෙඤ්ජාභි සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද, කාය සංසංකාර වචී සංසංකාර චිත්ත සංසංකාරයන්ගේ වශයෙන්ද ත්‍රිවිධ වේ.

අණකිඡාදි චතුර්විධ යෝනීන්හි ඇතුළත් අත්ඛැවිති පාවැත්වීම් වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

දෙවගනි ආදී පඤ්චවිධ ගතීන්ට සත්තියන් පවුණුවන හෙයින් පඤ්චවිධ වේ.

විඤ්ඤාණය— ලෞකික විපාක විඤ්ඤාණාදී වශයෙන්ද අව්‍යාකෘත, සංස්කෘත, සප්‍රත්‍යාදී භාවයෙන්ද, උපාදිත්ත, උපදුතීය විපාක ධර්මාදීන්ගේ වශයෙන්ද එකවිධ වේ.

සහෙතුක අහේතුක වශයෙන්ද, සසංඛාර අසංඛාර ආදීන්ගේ වශයෙන්ද විධි වේ.

භවත්‍රයෙහි ඇතුළත්වීම් වශයෙන්ද, වෛදනාත්‍රය හා එක්ව යෙදීම් වශයෙන්ද, අහෙතුක විහෙතුක ත්‍රිහෙතුක වශයෙන්ද ත්‍රිවිධ වේ.

යෝනි වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

ගති වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

නාම රූප— විඤ්ඤාණ සංඛ්‍යාත නිශ්‍රයස්ථාන ඇති හෙයින්ද නොහොත් විඤ්ඤාණයාගේ නිශ්‍රයස්ථාන වශයෙන් ද, කමීයම ප්‍රත්‍යකොට පවත්නා වශයෙන්ද එකවිධ වේ.

සාලම්බන, අනාලම්බන වශයෙන් හෙවත් අරමුණු ගැණීම, අරමුණු නො ගැණීම වශයෙන් විධි වේ.

යෝනි වශයෙන් චතුර්විධ වේ.

ගති වශයෙන් පඤ්චවිධ වේ.

සලායතන— සඤ්ජාත සමොසරණ වශයෙන් හෙවත් විඤ්ඤාණය හා සම්ප්‍රසුතත ධර්මයන්ගේ භ ගත්තා නැත්, රූස්ව සිටිනා තැන් වශයෙන් එකවිධ වේ.

මහාභූත ප්‍රසාද, විඤ්ඤාදීන්ගේ වශයෙන් විධි වේ.

සුඤ්ඤාදිත්‍රයගේ සමපත්තගොචරග්‍රාහය,

වක්ඛුශ්‍රොතයන්ගේ අසමපත්ත ගොචරග්‍රාහය

මනායනනයාගේ නොහය ගොචර ග්‍රාහය යනාදීන්ගේ වශයෙන් ත්‍රිවිධ වේ.

යොති වශයෙන් වතුර්විධ වේ.

ගති වශයෙන් පක්ඛවිධ වේ.

අතිකුළු පදයන්ගේ එකවිධාදී භාවය මේ නයිත් දතයුතු

අඛගපිඤ්ඤිම වශයෙන් විනිශ්චය:

මේ පටිච්ච සමුප්පාද දෙශනයෙහි සොකාදීහු භවචක්‍රයාගේ නොසිඳ පැවැත්ම දැක්වීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලදී.

ජරා මරණයන් විසින් මඛනාලද අඤ්ඤා බාලයා හට ඒ සොකාදීහු හටගනිති. දෙශනාවෙහි සදහන් වන පරිදි පටිච්ච සමුප්පාදය අසා දැනුම් ඉගෙනුම් තැත්තාවූ පෘථග් ජන තෙම කායිකවූ දුක්ඛ වෙදනාවෙන් පෙළෙන ලදුයේම නොහොත් පහස්තා ලදුයේම සොක කරයි, කලාන්ත වෙයි. විලාප ගසා හබයි, ළෙහි අත්ගසා කඳුලු හෙලා හබයි, වැභියක් සිහි මූලා බවට පැමිණෙයි. යම්තාක් කල් ඒ සොකාදීන්ගේ පැවැත්ම ඇද්ද ඒතාක් කල් අවිද්‍යාවගේ පැවැත්මද වේ. එහෙයින් නැවතත් අවිද්‍යා සබ්බාසන ප්‍රත්‍යය හෙතු කොටගෙන හෙවත් අවිද්‍යා හෙතුවෙන් සංසාරයෝ හට ගනිත්. මෙසේ හෙයින් භව චක්‍රයාගේ පිළිවෙල නොසිඳ ගැලපීම වේ. එසේ පිළිවෙල නොසිඳ ගැලපීම වන හෙයින් ඒ සොකාදීන්ගේද ජරාමරණ හා සමගම නොහොත් ජරා මරණයන්ම එක් සංකෛපයක්හු කොට පටිච්ච සමුප්පාද-දුඛගයෝ දෙලොස් දෙනෙක්ම වෙති.

ජාති ප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණයද සොකාදීහුද හටගනිති. ජරාමරණ සොකාදීන් අතුරෙන් ජනමරණාදියෙහි ඒකාන්තීක භාවයෙන්ම ගැණෙනු ලැබේ. සොකාදීහු වනාහි රූප භවාදීන්හි අවිද්‍යමාන බැවින් අනෙකානතිකවුවාහු, හුදු ප්‍රකට ඵල වශයෙන් අවිද්‍යාව ගෙනභාර පෑම පිණිස ගත්තාලදය. අවිද්‍යානිදර්ශනයෙන්, ජාතිය ඇති කල්හි අනාගත විනිශ්චයානම් භාවයෙන් ඔබ්බෙහි තෘතීයාත්ම භාවාදීන්ගේ ප්‍රතිසන්ධියගේ කාරණයට කාරණභූත අවිද්‍යාව දක්වන ලදී. එයින් නව වක්‍රයාගේ නොසිද පැවැත්ම දක්වන ලද්දේ වේ.

නිදේදශ වාරය:

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා— අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් සංසාර වන්නේය.

මෙහි අවිද්‍යාව විස්තර වන තැන්හි දුකෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි සමුදයෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි නිරෝධෙහි අඤ්ඤාණං, දුකෙහි නිරෝධ ගාමිනියා පච්චෙදය අඤ්ඤාණං යනාදී වශයෙන් වදාරා ඇත.

මේ අවිද්‍යාව දුකෙහි සත්‍යයයාගේ යථාචසරසලක්‍ෂණය හෙවත් අවිජ්ජාවෙහි තමාගේ ස්වභාව ලක්‍ෂණය යම් හෙයකින් දැනීමට, දක්නට, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදෙසිද, දැනීමට නොහැකි පරිදි මුවාකොට, දක්නට නොහැකි පරිදි භාක්පස ඔතා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොහැකි පරිදි ගොතා පවතීද. එහෙයින් දුකෙහි අඤ්ඤාණං යයි වදාරණ ලදී. එපරිද්දෙන්ම දුකෙහි කාරණවූ සමුදය සත්‍යයයාගේද දුකෙහි යාගේ නිරුච්චිමවූ නිරෝධ සත්‍යයයාගේද දුකෙහි යාගේ, නිරෝධයට පමුණුවන්නාවූ ප්‍රතිපදාවගේද, යථාචසරසලක්‍ෂණ හෙවත් අවිජ්ජාවෙහි තමාගේ ස්වභාව ලක්‍ෂණය යම් හෙයකින් දැනීමට දක්නට ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදෙසිද, දැනීමට නොහැකි පරිදි මුවාකොට, දක්නට නොහැකි පරිදි භාක්පස ඔතා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට

නොහැකි පරිදි ගොතා පවතීද, එහෙයින් දුකට සමුදයේ අඤ්ඤාණං, දුකට නිරෝධයේ අඤ්ඤාණං, දුකට නිරෝධ ගාමිනියා පටිපද්‍ය අඤ්ඤාණං යයි වදාරණ ලදී.

මෙසේ වතුරායඝී සත්‍යයයන්ගේ වශයෙන් සතර තැනෙක්හි නොදැනීම අවිද්‍යාව යයි කියනු ලැබේ.

එපරිද්දෙන්ම, පුබ්බභවන අඤ්ඤාණං, අපරභවන අඤ්ඤාණං, පුබ්බභවාපරභවන අඤ්ඤාණං, පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්ම අඤ්ඤාණං යනාදී වශයෙන් සතර තැනෙක්හි නොදැනීමේදී අවිද්‍යාව යයි වදාරනු ලැබේ.

අනිත්‍ය අධ්‍යයන යයි කියන ලද අනිත්‍ය භවත් ඤාණත්‍රයට පැමිණියා වූ සකකු ධාතු ආයතනයන් පිලිබඳව නොදැනීම, පුබ්බභවන අඤ්ඤාණං යයිද, අනාගතවූ අධ්‍යයන යයි කියන ලද අනාගතවූ භවත් ඤාණත්‍රයට නොපැමිණියා වූ සකකු ධාතු ආයතනයන් පිලිබඳව නොදැනීම, අපරභවන අඤ්ඤාණං යයිද, අතීතානාගතවූ අධ්‍යයන යයි කියන ලද අතීතානාගතවූ සකකු, ධාතු, ආයතනයන් පිලිබඳ නොදැනීම පුබ්බභවාපරභවන අඤ්ඤාණං යයිද පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්මයන් පිලිබඳව නොදැනීම පටිච්ච සමුප්පන්න ධම්ම අඤ්ඤාණං යයිද දහසුතුයි.

මෙසේ අට තැනෙක්හි නොදැනීම අවිද්‍යා නම්. මෙහිදී අවිද්‍යාව කෘත්‍යය වශයෙන්ද ජාතී වශයෙන්ද වදාරන ලදී. මේ අට තැන් දැනීමට, දැකීමට, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන් දැනීමට නොදේදී යනාදියෙන් අවිද්‍යාව කෘත්‍යය වශයෙන්ද උපදින්නී නමුදු මේ අට තැන්හි උපදීද යනාදියෙන් අවිද්‍යාව, ජාතී වශයෙන්ද වදාරන ලදී.

ලක්‍ෂණ වශයෙන් වනාහි, අවිද්‍යාවගේ ලක්‍ෂණයන් විසිපස් පදයෙකින් පමණ දක්වා තිබේ.

1. අඤ්ඤාණං— ඥානය තම්බු ප්‍රඥාව, එල සමුභයද හේතු සමුභයද චතුස්සත්‍ය ධර්මයද මනාකොට දනී. මේ අවිද්‍යාව ඇතිවූ කල්හි එසේ අවිපරිතාඪීය දුනීමට ඉඩ නොදී ඥානයට විපක්‍ෂ වශයෙන් ඇතිවන බැවින්, අවිද්‍යාවට අඤ්ඤාණ යයි කියනු ලැබේ.

2. අදස්සනං— දර්ශන තම්බු ප්‍රඥාවෙන්ද ඒ අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය මනාකොට දකී. අවිද්‍යා නොමෝ වනාහි ඉපිද ඒ අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය දක්නට නොදෙයි. එ හෙයින් අදස්සන ය යි කියති.

3. අනභිසමයො— අභිසමය තම්බු ප්‍රඥාවෙන්ද, අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය මොනවට දකී. අවිද්‍යාව ඇති කල්හි එම අඪීය මොනවට දැනගන්නට නොදී එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වශයෙන් ඇතිවන හෙයින් අනභිසමය ය යි කියනු ලැබේ

- 4. අනුබ්බොධො
- 5. අසමේබ්බොධො
- 6. අපපට්ඨෙව්බ්බො

අනුබ්බොධ, සමේබ්බොධ, පට්ඨෙව්බ්බ යනුද ප්‍රඥාවගේම තාම යෝගි. අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය ඒ ප්‍රඥා නොමෝ අනුබ්බොධය කෙරෙයි, සමේබ්බොධය කෙරෙයි. ප්‍රතිවේධය කෙරෙයි. අවිද්‍යා නොමෝ ඉපිද ඒ අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය අනුබ්බොධය කරන්නට, සමේබ්බොධය කරන්නට ප්‍රතිවේධය කරන්නට නොදී එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වශයෙන් පවතී. එහෙයින් අවිද්‍යාවට අනුබ්බොධ, අසමේබ්බොධ, අපපට්ඨෙව්බ්බ යයි කියනු ලැබේ.

7 අසබ්බාහණං— සබ්බාහණා තම්බු ප්‍රඥාවට තමෙකි. ඒ ප්‍රඥාව අවිපරිතාඪීය දුනීමට ආකාරය සිත්හි රැවෑ නොහොත් සිත්හි හෝ පුද්ගලයා විසින් හෝ ගත්තක්හු කොට ගටා ගනී. අවිද්‍යාව ඇතිවූ කල්හි එය ගටා ගන්නට නොදෙන හෙයින් අසබ්බාහණං තම් වේ.

8. අපරියෝගහණා— පරියෝගහණා යනුද ප්‍රඥාවට නමෙකි. ඒ ප්‍රඥාව අවිපරිතානීදී වූ ආකාරය අලලා අවතිණ්ණව හෙවත් අනුව බැසගනී අවිද්‍යා තොමෝ ඉපිද එය අලලා අනුව පිවිස ගන්නට නොදෙන හෙයින් අපරියෝගහණා නම් වේ.

9. අසමපෙකකතා— සමපෙකකතා නම් වූ ප්‍රඥාවෙන් අවිපරිතානීදී වූ ආකාරය සමකොටද, මනා කොටද ප්‍රේක්ෂණය කෙරෙයි. අවිද්‍යාව ඒ ආකාරය සමකොටද මනාකොටද ප්‍රේක්ෂණය කරන්නට නොදෙන හෙයින් අසමපෙකකතා නම් වේ.

10. අපච්චවෙකකතා— පච්චවෙකකතා නම් වූ ප්‍රඥාවෙන් ඒ ආකාරය ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරයි. අවිද්‍යාව ඉපිද ඒ ආකාරය ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරන්නට නොදෙන හෙයින් අපච්චවෙකකතා නම් වේ.

11. අපච්චකක කමමං— අවිද්‍යාවගේ ප්‍රත්‍යක්ෂවූ කිසි කටයුත්තක් නැත. නමනුත් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා තොකොට කටයුත්ත කරයි. එහෙයින් අපච්චකක කමමං හෙවත් අප්‍රත්‍යක්ෂ කමී නම් වේ.

12. දුමෙමජකං— මෙහි නම් වූ ප්‍රඥාවට විපක්ෂවත හෙයින් දුමෙමධ්‍යා නම්.

13. බාලං— වරදවා සිතීම ආදී වූ බාලභාව හේතුවෙන් බාලා නමුදු වේ.

14. අසමපජඤ්ඤං— සමපජඤ්ඤා නමුදු ප්‍රඥාවට නමෙකි සමපජඤ්ඤා නම් වූ ප්‍රඥාවෙන් හෙතුඵල ධර්මයන්ද චත්‍රසහනය ය ධර්මයන්ද මනාකොට ප්‍රකාරයෙන් දනී, අවිද්‍යාව ඒ ආකාරය ප්‍රකාරයෙන් දැනීමට නොදෙන හෙයින් අසමපජඤ්ඤා නම් වේ.

15. මොහො— අරමුණෙහි මුද්‍රාපීඨ වශයෙන් මොහා නම්.

16. පමොහො — බලවත් මූලාචිම් වශයෙන් පමොහ නම්

17. සමමොහො — භාන්පස මූලාචිම් වශයෙන් සමමොහ නම්.

18. අවිජ්ජා — විදීමට හෝ ලැබීමට නුසුදුසු කාය දුඛවර්තාදිය විදිනුයි අවිජ්ජා නම්.

19. අවිජ්ජාසො — වෘත්තදුක්ඛයෙහි සත්ත්වයන් ගිල්වන හෙයින් අවිජ්ජාස නම් වේ.

20. අවිජ්ජා යොගො — වෘත්තදුක්ඛයෙහි සත්ත්වයන් යොදවන හෙයින් අවිජ්ජා යොග නම් වේ.

21. අවිජ්ජානුසයො — මාගීයෙන් අප්‍රභිණ වුවහුගේ වශයෙන් නැවත නැවත සන්තානයෙහි උපදනා හෙයින් අවිජ්ජානුසය නම්.

22. අවිජ්ජා පරිසුට්ඨානං— මං පැහැරීමෙහි යෙදුනු සොරනු මාර්ගිකයන් පහරන්නාක් මෙන් කුසල් සිත් පැහැර ගන්නා, සොරා ගන්නා හෙයින් අවිජ්ජා පරිසුට්ඨාන නම් වේ.

22. අවිජ්ජාලබ්භි—නගරවාරයෙහි පරිඝ යඬි කියන ලද ලබ්භිය නොහොත් දොර අගුල යෙදූ කල්හි ඇතුල් නුවර මිනිසුන්ගේ පිටවීමෙන්, නුවරින් පිටත සිටින මිනිසුන්ගේ නුවරට ඇතුල්වීමත් වැළකේ. එපරිද්දෙන් යම් පුද්ගලයෙක්හුගේ සව ආත්මභාව සඛ්ඛායන පුරයෙහි මේ අවිද්‍යා නොමෝ පවතිනවේද, ඒ පුද්ගලයාගේ නිවණට පමුණුවන්නාවූ පුද්‍ය සඛ්ඛායන ගතිය වළකී. එහෙයින් අවිජ්ජාලබ්භි නමුදු වේ.

34. අකුසලං—අවිද්‍යාව අකුසලයකි.

25. අකුසල මූලං — අවිද්‍යාව අකුසලයන්ගේ මූල හෙතුවක්ද වේ. එනම් මොහයයි.

මෙබඳු ලක්ෂණ ඇති අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ ලැබෙති.

සංඛාරා

මෙහිදී සංස්කාර ශබ්දයෙන් ආ සංස්කාරයන් නොගෙන අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් ආ සංස්කාරයන් පමණක් ගනු ලැබේ.

අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් ආ සංස්කාරයෝ ත්‍රිවිධ වේ.

- එනම්: 1. පුණ්‍යාභිසංඛාර
- 2. අපුණ්‍යාභිසංඛාර
- 3. ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර

1. පුණ්‍යාභිසංඛාර—යම් කුසල ධර්මයක් තෙම කුසල කරන්හාවූ පුද්ගලයා පවිත්‍ර කෙරෙයිද, අදහස සම්පූර්ණ කෙරේද, පුජ්‍යවූ භාවයන් උපදවයිද, එහෙයින් ඒ කුසල ධර්මයට පුණ්‍ය යයි කියනු ලැබේ.

විපාකස්කකියද, කටතතා හෙවත් කමීජරුපයද යම් කුසල ධර්මයක් තෙම අභිසංස්කරණය කෙරේද, සකස් කෙරේද, එහෙයින් ඒ කුසල කමිය අභිසංස්කාරද වේ, පුණ්‍යයද වේ. එහෙයින් පුණ්‍යාභිසංස්කාර යයි කියනු ලැබේ.

2. අපුණ්‍යාභිසංඛාර—පුණ්‍යයට විපක්ෂ වූයේ අපුණ්‍ය නම්. අපුණ්‍යම අභිසංස්කරණය කෙරේනුයි අපුණ්‍යාභිසංඛාර නම්.

3. ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර — කම්පා නොවේනුයි ආනෙඤ්ජ නම්. කම්පා නොවන්හාවූ කුසල ධර්මයම අභිසංස්කාර වේනුයි ආනෙඤ්ජාභිසංඛාර නම්.

- තවද, 1. කාය සංඛාර
- 2. වචී සංඛාර
- 3. විභව සංඛාර යයි ද සංස්කාරයෝ ත්‍රිවිධවේ.

කාය චාරය විසින් පවත්වන ලද කුසලා කුසල කමීයනෙම, නොහොත් කායචාර හේතුකොට ගෙන පැවැත්තැවූ කුසලාකුසලය තෙමේ, නොහොත් කාය චාරය විසින් සකස් කරන ලද, නොහොත් කායචාරයාගේ සංස්කාරය කාය සංඛාර නම්. එපරිද්දෙන්ම චාග්චාරය කරණකොටගෙන පැවති සංස්කාරයෝ චවී සංඛාර යයිද මනෝචාරය කරණ කොටගෙන පැවති සංස්කාරයෝ විභව සංඛාර යයිද කියනු ලැබේ.

පුණ්‍යවූ සංසකාරය ඉදින් සකස් කරන්නේ නම්, පුණ්‍ය එල සංඛාරයාන භව සමපත්තිය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ. අපුණ්‍යවූ සංස්කාරය සකස් කරන්නේනම්, විපත්ති භවය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ. තොසාලෙන්තාවූ, සමාධියට ප්‍රතිපක්‍ෂ ධර්මයන්ට අති දුරස්ථවූ බැවින්, ආතෙඤ්ජ නම් වූ සංස්කාරයන් සකස් කරන්නේ නම් ආතිඤ්ජන භව සමපත්තිය කරා එලඹ සිටියාවූ ප්‍රතිසන්ති ප්‍රවෘත්ති විඤ්ඤාණය වේ.

විස්තර වශයෙන් වතාසි,

පුණාහිසංස්කාරය නම් කුසල චේතනාවයි. මේ කුසල චේතනාව දෙයාකාර වේ. එනම්:

- අෂටවිධ කාමාවචර කුසල චේතනාවෝය
- පඤ්චවිධ රූපාවචර කුසල චේතනාවෝය

‘මෙයින් අෂටවිධ කාමාවචර කුසල චේතනාවෝ,

දැන චේතනාවෝය

සීල චේතනාවෝ යයි විධ වේ.

තෙලෙස් චේතනාවෝම භාවනාමයවූ කුසල චේතනාවෝයි. මේ තෙලෙස් චේතනාවන් අතුරෙන් ඥානවිප්‍රසූතන චේතනාවන්ගේ භාවනාමයත්වය අප්‍රකටය. පුහුණු කලාවූ

ධර්මය හදාරන්නාවූ පුද්ගල තෙමේ, එක් අනුසන්ධියකුද අනුසන්ධි දෙකකුද ඉක්මහිය කල්හිත් නොදනී, නොහොත් හදුල ධර්මය අනුසන්ධියට වත් කල්හිත් එක් අනුසන්ධියක්ද අනුසන්ධි දෙකක්ද නොදනී. පසුව ආචර්ජනා කරන කල්හි දැන ගත්තේ යම්සේද, එපරිද්දෙන්ම, කසිණ පරිකම් කරන්නාවූ යොගාවචරයාහටද, පුහුණුවූ දූහැන ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නාවූ යොගාවචරයාහටද, පුහුණුවූ කමටහන මෙනෙහි කරන්නාවූ යොගාවචරයා හටද ඥාන විප්‍රසක්තවූ භාවනාවකුද වේ. එහෙයින් තෙලෙස් වේදනාවෝම භාවනාමය කුසල් වන බව දක්වන ලදී.

දැනග අරහයා, දැනග නිසා යම් වේදනාවක්, යම් සංවේදනාවක්, යම් වින්‍යන සම්භිවූ පුද්ගලයාගේ භාවය යයි කියන ලද සිතිවිල්ලක් උපදීද මේ වේදනා නොමෝ දැනමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය යයි කියනු ලැබේ.

ශීලය අරහයා යම් වේදනාවක්, යම් සංවේදනාවක් යම් සිතිවිල්ලක් උපදීද, ඒ වේදනා නොමෝ ශීලමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය නම් වේ.

භාවනාව නිසා යම් වේදනාවක්, යම් සිතිවිල්ලක් උපදීද, ඒ වේදනා නොමෝ භාවනාමය වූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරය නම් වේ.

තවද, සිවුරු පිරිකර ආදීවූ සිව්පසයන් අතුරෙන්ද, රූපාලම්බනාදීවූ ෂඛාලම්බනයන් අතුරෙන්ද, බන් ආදීවූ දැන වස්තූන් අතුරෙන්ද, ඒ ඒ දැනවස්තු පරිත්‍යාග කරන්නාවූ පුද්ගලයාහට දැන වස්තු සපයන පුච්ඡිතාග අවස්ථාවෙහිද, පරිත්‍යාග කරන අවස්ථාවෙහිද, පසුව සොම්නස් සිතින් නැවත නැවත අනුසම්‍රණය කරණ අවස්ථාවෙහිද යන මේ තුන් අවස්ථාවෙහි පවත්නා වේදනා නොමෝ දැනමය වේදනා නම්.

ශිලප සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස පැවිදි වන්නෙමිසි වෙහෙර වදනාහටද, පැවිදි වන්නාහටද, අදහස මුදුන් පමුණුවා ගෙන මම පැවිද්දෙක් වූයෙමිසි, එය ඉතා මානවයි ආවර්ජනය කරන්නාහටද, ප්‍රාතිමොක්ෂ ශිලප රක්තාහටද විවරාදිවූ ප්‍රත්‍යයයන් ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කොට වලදන්නාහටද රූපාදි ඡායාලම්බනයන් හමු වූ කල්හි වක්ෂුරාදි ඡායාලයන් රක්තාහටද ආජීවය පිරිසිදු කරන්නාහටද, පවත්නා වෙනතා නොමෝ ශිලමය වෙනතා නමි.

විදගීනා මගින් වක්තායනනාදියද වක්ෂුර විශ්‍යනාදියද වක්ෂු සම්ප්‍රසාදියද, රූප සඤ්චියද, ජරා මරණයද අනිත්‍ය වශයෙන්ද, දුක්ඛ වශයෙන්ද, අනාත්ම වශයෙන්ද භාවනා කරන්නා හට උපදනා වෙනතාවෝ භාවනාමය වෙනතා නමි.

2. අපුණ්‍යාහි සංඛාරයෝ නමි අකුසල වෙනතාවෝසි දෙළොස් අකුසල් සිත් හා සමග එකොත්පාදදි වතුර්විධ සම්ප්‍රයෝග ලක්ෂණයෙන්ද යුක්තවූ වෙනතාවෝසි. එය කාමාවචරයහ. දෙමිතස් දෙසිත හැර ඉතිරි දසවිධ අකුසල වෙනතාවෝ රූපාරූප භවයෙහිත් උපදිත් නමුදු, ඒ රූපාරූප භවයෙහි පටිසංඝි නොදෙන්. කාම භූමියෙහිම පිලිසිදු ගැනිමි වශයෙන් විපාකය පවත්වත් එහෙයින් කාමාවචර යසි දෙශනා කරනලදි.

3. ආනෙඤ්ජාහිසංඛාරයෝ නමි සතර අරූපාවචර කුසල වෙනතාවෝසි. අකමපනාභී හෙයින්ද, අකම්පන සභාවයවූ විපාකය පිලියෙල කරන අභීයෙන්ද, ආනෙඤ්ජාහිසංඛාර යසි කියනු ලැබෙත්.

රූපාවචර වතුර්විධයාන වශයෙන් ත්‍රිවිධවූ කුසල විපාක ක්‍රියා වෙනතාවෝද, දෙළොස් වැදුරුම අරූපාවචර කුසල විපාක ක්‍රියා වෙනතාවෝද යන පසළොස් වැදුරුම වූ වෙනතා ධර්මයෝ තුමු නොසැලෙන අභීයෙන් ආනෙඤ්ජ නමි වෙන්. එයින් රූපාවචර කුසල වෙනතාවෝ

නොසැලෙන නමුත් තමා හා අසමානවූද සමානවූද සැලීම් තැන් තැවූද, රූප නාම විපාකවය උපදවත්. එහෙයින් අනෙක්ඥාහි සංඛාර නම් නොවේ රූපාවචර විපාක ක්‍රියාවෙනනාවෝ වනාහි විපාක ජනක ස්වභාවයක් තැනි හෙයින් විපාකය සකස් නොකෙරෙත්. අරූපාවචර වූ විපාක ක්‍රියාවෙනනාවෝ තුමුත් ඒ රූපාවචර විපාක ක්‍රියාවෙනනාවන් මෙන් විපාක නොදේ. මෙසේ හෙයින් එකොළොස් ප්‍රකාරවූ ඒ වෙනනාවෝ අකමපනානුයෙන් ආනෙක්ඥ නම් වෙත්. නමුත් අභිසංස්කාරයෝ නොවෙත්.

සතර වැදූරුම්වූ අරූපාවචරවූ කුසල වෙනනා නොමෝ ඝසනි අභ්‍යාදීන්ගේ සෙවනැල්ල ඔවුන් හා සමාන වූවා වන මෙන් එපරිද්දෙන්ම තමා හා සමානවූ නොසැලෙත්තාවූ අරූප විපාකයක්ම උපදවයි. එහෙයින් ආනෙක්ඥාහි සංඛාර යයි කියනු ලැබේ.

යථොක්ත නයින්, පුණ්‍යාභිසංඛාර වශයෙන් තෙළෙ සක්ද, අපුණ්‍යාභිසංඛාර වශයෙන් දෙළොසක්ද, ආනෙක්ඥාහි සංඛාර වශයෙන් සතරක්දැයි වෙනනාවෝ එකුත් තිසක් (29) ක් වේ. මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රමාණාතික්‍රාන්තවූ සත්තියන්ට උපදනාවූ කුසලාකුසල වෙනනා තුමු මහා තරාදියකින් කිරන්තක්හු මෙන්ද, නැලියක බහා මැන ගන්නක්හු මෙන්ද, සමීඤ්ඤාඤානගෙන් පිරිසිදු දූත එකුත් තිසක්ම දක්වා වදාළ සේක.

3. කායසංඛාර— ප්‍රමාණ රහිතවූ වක්‍රවාලයන්හි ප්‍රමාණ රහිතවූ සත්තියෝ තුමු කුසලාකුසල කමී රූස් කරන්තැහු යම් වාර කෙනෙකුත් කරණකොට ගෙන සකස් කෙරෙද්ද, ත්‍රිවිධවූ ඒ කමීවාරයන් දක්වා වදාරන්තාවූ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ කාය සංඛාර, වචි සංඛාර, විනා සංඛාරයන් වදාළ සේක. ඔවුන් අතුරෙන් කාය සංඛාර නොහොත් කාය සංකෘතනා යනු කාය විඤ්ඤානනි රූපය හටගන්වා, කායවාරය හෙතුකොට ගෙන ප්‍රවෘත්තවූ, අභව විධවූ කාමාවචර කුසල වෙනනාවෝද, වාදස විධවූ අකුසල

වෙනනාවෝද යන මේ විසිවැදෑරුම්වූ වෙනනාවෝසි, නොහොත් කායචාරයෙහි ආදි ගැනීමට, සම්ප්‍රයුක්තයාගේ ගැනීමට සෙලවීමට පමුණුවමින් උපන්නාවූ විසි වැදෑරුම් කුසලාකුසල වෙනනාවෝසි.

5. වවිසංඛාර හෙවත් වවිසංඝට්ඨනා යනු වාග් විඤ්ඤති රූපය හටගත්වා, වාග්චාරය හෙතුකොට ගෙන ප්‍රවෘත්ත වූ එම විසි වැදෑරුම්වූ වෙනනාවෝසි නොහොත් වාග් චාරයෙහි හනු සංඝට්ඨනයට, වාග් හෙදයට පමුණුවමින් උපන්නාවූ විසි වැදෑරුම්වූ වෙනනාවෝසි.

6. විතනසංඛාර හෙවත් මනෝසංඝට්ඨනා වනාහි විප්‍රකාරවූ විඤ්ඤතති රූපයක් නුපදවා, මනෝචාරයෙහි උපන්නාවූ සියළුම එකුත්තිස් වැදෑරුම්වූ වෙනනාවෝසි.

සුඤ්ඤාභිසංකාරය— කාය දුශ්චරිතයෙන් වෙන්වන පුද්ගලයා හට කිසි කලෙක්හි භාය සංස්කාරද වේ. වාග් දුශ්චරිතයෙන් වෙන්වන පුද්ගලයා හට කිසි කලෙක්හි ච්චි සංස්කාරයද වේ. මේ තසින්, කාමාවචරවූ අට වැදෑරුම් කුසල වෙනනාවෝ, සුඤ්ඤාභිසංස්කාරයන් වේ, විතන සංස්කාරයන් වේ මනෝචාරයෙහි උපන්නාවූ ඒ තෙලෙස් කුසල වෙනනාවෝ සුඤ්ඤාභිසංස්කාරයන් වේ, විතන සංස්කාරයන් වේ.

අසුඤ්ඤාභිසංස්කාරය— කාය දුශ්චරිත වශයෙන් පවත්නා කල්හි කිසිකලෙක භාය සංස්කාරය වේ. ච්චි දුශ්චරිත වශයෙන් පවත්නා කල්හි කිසි කලෙක ච්චි සංස්කාරද වේ කාය වාග්චාරයන් හැර මනෝචාරයෙහි පවත්නා කල්හි විතනසංස්කාරය වේ. මෙසේ අසුඤ්ඤාභිසංස්කාරය භායසංස්කාරයන් වේ, ච්චිසංස්කාරයන් වේ, විතනසංස්කාරයන් වේ

භාය සංස්කාරය, කිසි කලෙක සුඤ්ඤාභිසංස්කාරය වේ කිසි කලෙක අසුඤ්ඤාභිසංස්කාරද වේ නුමුත් ආනෙඤ්ජාභි සංස්කාර නොවේ.

විවි සංස්කාරයද, කිසි කලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, අපුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාර යොවේ.

විභව සංස්කාරය, කිසි කලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරය වේ, කිසි කලෙක අපුණ්‍යාභිසංස්කාරද වේ, කිසි කලෙක ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාරද වේ.

මේ කිසින ලද සංස්කාරයෝ තුමු අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් වන්තාවූ සංස්කාරයෝ නම්හුයි.

අවිද්‍යාවගේ විම දැනි කල්හි නොහොත් අවිද්‍යාවගේ විමෙන් සංස්කාරයන්ගේ විම වේ.

යම් පුද්ගලයෙකු හට දුකකිදින්හි අවිද්‍යා සංඛ්‍යාවූ අඤ්ඤා භාවය හෙවත් මූලාවිම ප්‍රභිණ නොවූයේද, ඒ පුද්ගල තෙම පලමුකොට දුකක සත්‍යයෙහිද, අනිත ස්කන්ධ කොටසාදින්හිද අවිද්‍යාවෙන් හෙවත් මූලාවිමෙන් සංසාර දුකකය, සුඛය යන සංඥාවෙන් ගෙන, ඒ සංසාර දුකකයාගේ කාරණභූතවූ ත්‍රිවිධ සංස්කාර ධර්මයන් රැස් කරන්නට පටන් ගනී. සමුදය සත්‍යයෙහි මූලාවිම හෙතුකොට ගෙන සංසාර දුකකයාගේ කාරණභූතවූද, තෘෂ්ණාවගේ පිරිවරවූද, සංස්කාර ධර්මයන් සුඛයාගේ හෙතු වශයෙන් හඟිමින් රැස් කරන්නට පටන් ගනී නිරෝධ සත්‍යයෙහිද මාහී සත්‍යයෙහිද මූලාවිමෙන් සංසාර දුකකයාගේ අවිනාශ ස්වභාවවූද දෙව බ්‍රහ්මාදී ගති විෂයෙහි නිවීමෙහි යන හැඟීම් දැන්වේ, නිරෝධ සත්‍යයාගේද අනුපාය මාහීවූත්, යාඤ්චිධි, අමරතපස් දාදින්හි, නිරෝධ සත්‍යය සාක්ෂාත් කරණයට හෙතුවූ මාහීය යන සංඥා දැන්වේ, දුකක නිරෝධ සංඛ්‍යාව

නිව්‍යාණය ප්‍රාචීනා කරමින් යාඥ විධාන අමරතපස්
වරණාදී හෙතුවෙන් ත්‍රිවිධවූද සංස්කාර ධර්මයන් රැස්-
කරන්නට පටන් ගනී. අමර තපස් නම් නිව්‍යාණය පිණිස
යයි කියා ශරීර තැවීම ආදීවූ දුෂ්කර ක්‍රියාවෝඥ නොහොත්
දෙවෘත්මභාවය පිණිසවූ තපසය.

තවද, ඒ පුද්ගලතෙම ඒ සංසාර දුකකය, සුඛය යයි ගත්
සංඥ වශයෙන්, සතර සත්‍යයන්හි මාගීඥණයෙන් ප්‍රතිණ
නොකලාවූ අවිද්‍යාව ආති බැවින් අතිශයින් ජාති, ජරා, ව්‍යාධි,
මරණාදී නානා ප්‍රකාර ආදීනවයෙන් සංකීර්ණවූ පුණ්‍ය
ඵලය යයි කියනලද සංසාර දුකකය දුකක වශයෙන්
නොදන්නේව, ඒ සංසාර දුකකය අසත්කර ගැනීම පිණිස
කාය, වාග්, චිත්ත සංසකාර හෙදය ආති පුණ්‍යාභිසංසකාරය
රැස්කරන්නට පටන්ගනී දිව්‍යඵසරාවන් පතන පුද්ගල-
යෙක් ඉන්ද්‍රකුටාදි පඵතයකට නැගීමට දුක් ගත්තාක්
මෙහි. සුඛය යයි සමමන කරණලද්දවූ ද, ඒ පුණ්‍ය ඵලයාගේ
කෙලවර මහා තැවිලි උපදවන විපරිණාම දුකක සවභාවයද,
සැප නැති බවද හොදක්නේවිනමුත් ඒ පුණ්‍ය ඵලයට
හෙතුවූ පුණ්‍යාභිසංසකාරයන් සකස්කරන්නට පටන්ගනී.
පලගැටියෙක් පහන්සිලට වදින්නට පටන්ගත්තාක් මෙහි.
මී බිදෙහි ලොල්වූ පුද්ගලයෙක් මී වැනි කඩුවුවන ලෙවීමට
පටන්ගත්තාක්මෙහි.

විපාක සහිතවූ කම්සැප බුත්තිවිදීම ආදියෙහි ආදීනව
නොදක්නා පුද්ගලතෙම සුඛය යන සංඥවෙන්ද, කෙලෙසුන්
විසින් මහිනලද බැවින්ද, තුන්දෙර පැවැත්තාවූ අපුණ්‍යාභි-
සංසකාරය රැස්කරන්නට පටන්ගනී. ලදරුවෙක් අසුචි
ගෙන කෙළීමට පටන්ගත්තාක් මෙහි මැරෙනු කැමැති
පුද්ගලයෙක් වස කැමට පටන්ගත්තාක් මෙහි.

අරූපාවචර විපාකයන්හින්, සංසකාර දුක්ඛ, විපරිණාම දුක්ඛයන්ගේ සභාවය නොවටහගන්නා පුද්ගලකෙම ශාසන උචෙඡ්දදී වශයෙන් විපරිතග්‍රණයෙන් විතත සංසකාරවූ ආණ්ඩුසංස්කාරය රැස්කරන්නට පටන්ගනී මංමුලා වුවෙක් යකුන් වසන පුරයට යොමුවූ මගට පිළිපැදීමට පටන්ගන්නාක් මෙනි.

යම්හෙයකින් අවිද්‍යාවගේ හේතුවෙන්ම සංසකාර-යන්ගේ ඇතිවීම වේද, අවිද්‍යා හේතුව නැති කල්හි සංස්කාරයෝ නොවෙත්. එහෙයින් සංස්කාරයෝ අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් වේ යයි කියන ලදී.

අවිද්‍යාව සංසකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාරය.

අවිද්‍යාව, පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ට දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ එනම්:

- 1. ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමද,
- 2. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමද වේ.

1. අවිද්‍යාව, ඝෂය වශයෙන්, ව්‍යය වශයෙන් සම්මග්ගිය කරන කල්හි කාමාවචරවූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අභිඤ්චිතයෙන් මොහ සහිතවූ විතතය දන්නා කල්හි, රූපාවචරවූ පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ

2. අවිද්‍යාව ඉක්මවීම පිණිස දැන, සීලාදීවූ පුණ්‍ය ක්‍රියා වස්තූන් සම්පූර්ණ කරන්නා හටද, රූපාවචර ධ්‍යානයන් උපදවන්නා හටද, ඒ කාමාවචර, රූපාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. මොහයෙන් වැඩියක් මූලාවූ බැවින් කාමහව, රූපහව සම්පත්තීන් පතා එම කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් කරන්නාහටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යාව, අපුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ට නොයෙක් පරිදි-
දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ

1. අවිද්‍යාව අරමුණුකොට රාග, දිට්‍ඨි, විචිකිච්ඡා,
උඛිච්ච, දෛනිකසංසන් උපදනා කල්හි ආරම්භණ
ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

2. ගරුකොට ආසවාදය කරණ කල්හි ආරම්භණාධි-
පති සහ ආරම්භණුපනියස ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

3. අවිද්‍යාවෙන් සමමුලකව ආදීනව නොදක්නාසිලිව
ප්‍රාණසාතාදීන් කරන්තාහට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙන්
ප්‍රත්‍යය වේ

4. විනිස ජවතාදීන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය, සමන්තනර
ප්‍රත්‍යය, අනන්තරොපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, ආසෙවන ප්‍රත්‍යය,
නාසති ප්‍රත්‍යය, විගත ප්‍රත්‍යය යනාදී වශයෙන්
ප්‍රත්‍යය වේ

5. සියලු අකුසල් කරන්තාහට, හෙතු ප්‍රත්‍යය,
සහජාති ප්‍රත්‍යය, අසංකමසදස ප්‍රත්‍යය, නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය,
සම්ප්‍රසුකන ප්‍රත්‍යය, අසති ප්‍රත්‍යය, අවිගත ප්‍රත්‍යය
යනාදී වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යාව, ආනෙසජාභිසංස්කාරයන්ට උපනිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිද්‍යා හේතුවෙන් සංස්කාරයන් වේයයි කී කල්හි
එක් හේතුවක් සහ එක් ඵලයක් දක්වා ඇත. මෙසේ
දැක්වීමට කාරණයද දතයුතු.

1. එක් හේතුවකින් මේ භවයෙහි හෝ මේ ප්‍රත්‍ය
වීමෙහි කිසි එක් ඵලයෙක් නැත.

2. එක් හේතුවකින් නොයෙක් ඵලයකුදු නැත.

3. නොයෙක් හේතුවලින් එක් එලයකුදු නැත.

4. නොයෙක් හේතුවලින් වනාහි නොයෙක් එලයෙක්ම වේ.

අනෙකවිධවූ සෘතු පෘථිවි, බීජ ජල සංඛ්‍යාත හේතුවලින් අනෙකවිධවූම රූප, ගඤ්ඤ, රසාදීන් සමාභිවූ අභිකුර යයි කියනලද එලයෙක් උපදනා බව දක්නා ලැබේ.

යම්බඳුවූ එක් එක් හේතු එලයෙකු දැක්වීම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කර වදාරන ලදද, ඒ එක් එක් හේතු එලයෙක් දැක්වීමෙහි අතීතයෙක් ද ඇත ප්‍රයෝජනයෙක්ද විද්‍යමාන වෙයි. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සමහර තැනෙක යම් කිසි ප්‍රයෝජනයක් ප්‍රධාන බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි ප්‍රකට බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි අසාධාරණ බැවින්ද, කිසි තැනෙකහි ශුද්ධතා විලාසය වශයෙන්ද, වෛතෙය ජනයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් එකම හේතුවෙකු එකම එලයෙකු හෝ දක්වා වදාරණ සේක.

එසේ වුවද වෙදනා යයි කී තැන එසේය නෙම වෙදනාවගේ ප්‍රධාන හේතුව වේ. වෙදනාව එසේයාගේ ප්‍රධාන එලය වේ. සෙම්භසමුට්ඨානා ආබාධා යනාදී තන්හි ප්‍රකට එක් හේතුවක් දක්වා ඇත. සෙසෙවි හිකඩවෙ අකුසලා ධම්මා සභෙබ්බ හෙ අයොනිසො මනසිකාර මූලකානි. මහණෙනි! සියලු අකුසල ධර්ම කෙනෙක් ආද්ද ඒ සියලු අකුසල ධර්මයෝ තුමු අයොනිසො මනස්කාර සංඛ්‍යාත අකුසල ජවන සම්පාදක ආවර්තය මුල්කොට ඇතිසහ මේ ආදී තන්හි අසාධාරණ බැවින් එක් හේතුවක්ම වදාළ සේක වසතු ආලම්බනාදීහු සාධාරණ හේතුවු වෙති. එහෙයින් මේ අවිද්‍යා නොමෝ අවිද්‍යාව කෙරෙත් අත්‍යවූ වසතු ආලම්බන සහජාත ධර්මයන් මුල්කොට ඇති සංස්කාරයන්ට කාරණා වූවන් විද්‍යමාන කල්හි සුඛාස්වාදයකැයි නැවත නැවත දක්නා කැමැතිවූ මුසයා හට තෘෂ්ණාව වැඩෙයි. මෙසේ අවිද්‍යා සංඛ්‍යාත

හේතුවෙන් ආශ්‍රවයන්ගේ පහලවීම වේ. මෙසේද, අනිකුද නණිභා ආශ්‍රවාදීන් සංසකාරයන්ට කාරණා වූවන්ගේ හේතුව වේ. යථෝක්ත නගිත් ප්‍රධාන බැවින්ද අවිද්‍යාවෙන් සමන්විතවූ අකුබාලතෙම පුණ්‍යානිසංසකාරයන් සකස් කෙරෙයි යන තන්හි ප්‍රභව බැවින්ද, අසාධාරණ බැවින්ද, සංසකාර ධර්මයන්ගේ හේතුව වශයෙන් ප්‍රකාශ කරණ ලදී. සබ්බාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යනාදීවූ සියලු පදයන්හි එක් එක් හෙතු එල කෙනෙකුත් ඇර දැක්වීමෙහි ප්‍රයෝජනය මෙසේම දතයුතු.

ඒකාන්තයෙන්ම අනිම ඵල ඇත්තාවූ, සාවද්‍යවූ අවිද්‍යාවගේ, පුණ්‍යානිසංසකාර, ආනෙඤ්ජානිසංසකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වන බව කෙසේ නම් යෙදෙයි ද.

යම් ප්‍රත්‍යක්ෂපන්ත ධර්ම කෙනෙකුන්ට විරුද්ධවූත්, අවිරුද්ධවූත්, සද්‍යවූත්, අසද්‍යවූත් ප්‍රත්‍යය වීම ප්‍රකටය. ධර්මයන්ට ස්ථාන, ස්වභාව, කාත්‍යයාදී වශයෙන් විරෝධවූද, අවිරෝධවූද ප්‍රත්‍යය වීම ප්‍රකටය. පලමු පාවනි සිත පසුව පවත්නා සිතට ස්ථාන භාවයෙන් හෙවත් විද්‍යමානත්වයෙන් විරුද්ධවූයේ තමුද ප්‍රත්‍යය වෙයි. පලමු පුත්‍රණු කල ශිල්පාදීහුද, පසුව පවත්නාවූ ශිල්පාදීවූ ක්‍රියාවන්ටද, නාමය තෙම රූපයටද, ස්වභාවයෙන් විරුද්ධවූයේ තමුද ප්‍රත්‍යය වෙයි. ක්‍රීරාදීහු දබ් ආදීන්ටද, ආලෝකය තෙම වක්‍රුර් විඤ්ඤානටද, කාත්‍යයයෙන් විරුද්ධවූයේ තමුද ප්‍රත්‍යය වෙයි. වක්‍රුස් රූපාදීහු වක්‍රුර්විඤ්ඤානටද ස්ථාන අවිරුද්ධ භාවයෙන් හෙවත් විද්‍යමානත්වයෙන් අවිරුද්ධ වූවාහු ප්‍රත්‍යය වෙත්. පූජීවූ ජවනාදීහු පසුව ජවනාදීන්ට ස්වභාව වශයෙන්ද අවිරුද්ධ වූවාහු. කාත්‍යයෙන්ද අවිරුද්ධ වූවාහු ප්‍රත්‍යයයෝ වෙත්. විරුද්ධ අවිරුද්ධ ප්‍රත්‍යයයෝ සිද්ධවූවාක් මෙන් සද්‍ය, අසද්‍යවූ ප්‍රත්‍යයයෝද සිද්ධිය සමානවූම සෘතු, ආහාර සඛ්‍යානවූ රූපය තෙම රූපයට ප්‍රත්‍යය වේ. මෙය සමාන භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමයි. අසමානවූද රූපය තෙම නාමයටත්, නාමය තෙම රූපයටත්

අසමාන වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. ගවලොම්, රතු එළ ලොම්හු දුර්වලවද වදකහ හෙළ හිතණයන්ගේ උත්පත්තියට ප්‍රත්‍යය වේ දඩ, තල, පිටි ආදීහු භුක්තාණ නම් ලද ඉෂ්ඨ විෂයයාගේ උත්පත්තියට ප්‍රත්‍යය වේ මෙය අසමාන භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වීමයි.

යම් ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්ම කෙනෙකුන්ට යම් ප්‍රත්‍යය ධර්ම කෙනෙක් විරුද්ධ, අවිරුද්ධ වූවෝව, සමාන, අසමාන වූවෝව ප්‍රත්‍යය වූවාහුද, ඒ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්මයෝ තුමු ඒ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ විපාකයෝම නොවෙද්ද, එහෙයින් මේ අවිද්‍යා නොමෝ ප්‍රධානවූ විපාක ගෙනදීම් වශයෙන්ද, නියතයෙන්ම අතිවූවු අකුසල විපාක සවභාවයාගේ ශක්ති වශයෙන්ද සාවද්‍යවූවා නමුදු, සියළුම සුඤ්ඤානිසංස්කාරාදීන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් සථාන, සවභාව, කාන්ත වශයෙනුදු, විරුද්ධ අවිරුද්ධ ප්‍රත්‍යය වශයෙනුදු, සමාන අසමාන ප්‍රත්‍යය වශයෙනුදු ප්‍රත්‍යය වේමැයි.

යම් පුද්ගලයෙක් චුති ප්‍රතිසන්ධියෙහින්, සකකු උපායන ධාතුන්ගේ පිළිවෙල නොසිඳ පැවැත්ම යයි නියතලද සංසාර වාතනයෙහින්, සංසාර ධර්මයන්ගේ ලක්ෂණයෙහින්, ප්‍රතිත්‍යක්ෂණ ප්‍රත්‍ය ධර්ම ගෙවන් එල ධර්මයන්හින් නොහොත් අවිද්‍යාදීවූ පටිච්චසමුප්පාද ධර්ම, ජරා මරණාදීවූ පටිච්ච සමුප්පන ධර්ම සංඛ්‍යාත හේතුඑල ධර්මයෙහින් වෙසෙසින් මූලාවේද, ඒ පුද්ගල තෙමේ ත්‍රිවිධවූ ඒ සංසාරයන් යම් හෙයකින් සකස් කෙරේද, එහෙයින් මේ අවිද්‍යා නොමෝ ත්‍රිවිධවූ ද ඒ සංසාරයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

චුති ප්‍රතිසන්ධි ආදී ධර්මයන්හි මූලා වීමෙන් ත්‍රිවිධ සංසාරයන් රැස්කිරීම මෙසේ දතයුතු.

චුතියෙහි පළමුකොට වෙසෙසින් මූලාවූ පුද්ගලතෙම, සියළුම හව, යෝනි, ගති, විඤ්ඤානි, සත්‍යවාසයන්හි සකකුයන්ගේ එක් අත්බැවෙක අවසන්වන බිඳීම මරණ නම්. මෙපරිද්දෙන් චුතිය නොගෙන සන්ති තෙමේ මැරෙයි.

සත්කියාගේ දෙශානතරයට සංක්‍රමණය නොහොත් ආත්මය තෙමේ පණ හැර ආය ආත්මයාගේ අත් සිරුරකට වැදීමය යනාදී මිථ්‍යා මත කල්පනාකොට ගනී.

ප්‍රතිසන්ධියෙහි වෙසෙසින් මූලාඩු පුද්ගලතෙම, සියළු භවයන්හි සකකියන්ගේ පහලවීම ජාති නම්. මෙපරිද්දෙන් ප්‍රතිසන්ධිය නොගෙන සත්කි තෙමේ නොහොත් ආත්ම තෙමේ උපදී. සත්කියාගේ නොහොත් ආත්මයාගේ අභිනව ශරීරයෙක්හි පහලවීම වේ මේ ආදී වශයෙන් මිථ්‍යා මතයන් කල්පනාකොට ගනී.

සසරෙහි වෙසෙසින් මූලාඩු පුද්ගලතෙම සකකියන්ගේද ධාතු ආයතනයන්ගේද නොසිද පවත්නාවූ පරිපාටි නොමෝ සසර යයි නොගෙන මේ සත්කි තෙමේ, මේ ආත්ම තෙමේ මෙලොවින් පරලොවට යේ, පරලොවින් මෙලොවට එයි යනාදී වශයෙන් මිථ්‍යා මතයන් කල්පනාකොට ගනී.

සංස්කාර ධර්මයන්ගේ ලක්ෂණයෙහි වෙසෙසින් මූලාඩු පුද්ගලතෙමේ සංස්කාර ධර්මයන්ගේ නමන රූප්‍යානාදීවූ ද කකීන සපයීතාදීවූ ද, තමතමන් සතුවූ ලක්ෂණයද, අභිතරාදීවූ සමාන ලක්ෂණයද, නොගෙන සංස්කාර ධර්මයන් ආත්ම වශයෙන්ද, ආත්මීය හෙවත් ආත්මසන්ධක වස්තු වශයෙන්ද කල්පනාකොට ගනී

පටිච්චසමුප්පාද ධර්ම පටිච්චසමුප්පන්න ධර්මයන්හි වෙසෙසින් මූලාඩු පුද්ගල තෙම අවිද්‍යාදී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් සංස්කාරාදී ඵල ධර්මයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිය නොගෙන ආත්මය තෙම දනී, හෝ නොදනී, ඒ ආත්මය තෙම තමාද කරන්නේයි, මෙරමාද කරවන්නේයි, ඒ ආත්මය තෙම ප්‍රතිසන්ධික්ෂණයෙහි උපදී, ඒ ආත්මයාගේ අණු පරමෙඤ්ජරාදී හේතුහු කලල රූපාදී භාවයෙන් සිරුර පිහිටුවත්, චක්ෂුරාදී ඉන්ද්‍රියයෝ සපයත් ඒ ආත්මය තම ලද සත්කිතෙම චක්ෂුරාදී ඉන්ද්‍රියයන් හා සමන්විත වූයේව ආලම්බන සපයී

කෙරෙහි ආලම්බනයන්හි ඇලෙයි. අලම්බන මූලයන් දැක කොට ගනී අනතුරු ආත්මභාවය හා ගලපයි. ඒ ආත්ම භාවය තෙම කැවත අන්‍ය භවයෙක්හි වේ මෙපරිද්දෙන් සියළු සත්ත්වයෝ තුමු නිශච ගති ඇතියහ. නිෂ්කාරණෝත් පත්‍රිය ඇතියහ. ස්වභාවයෙන්ද නානාප්‍රකාර භාවයට පැමිණියහ. මෙපරිද්දෙන් වරදවා කල්පනා කෙරෙයි. මෙසේ අවිද්‍යාව විසින් හුවණැස ඇදිරි කලාවූ ඒ බාල ජන තෙමේ වරදවා කල්පනා කරන්නෝය. අකු මිනිසෙක් පොළෝතලයෙහි ඔබ්මොබ හැසිරෙන්නේ නිසි මගටත් නොමගටත්, ගොඩැල්ලටත්, වල කැතටත්, සමකලව්වටත්, නොසමකලව්වටත් පිලිපදනේද එමෙන්ම පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ද, අපුණ්‍යාභිසංස්කාරයන්ද, ආතෙක්ඝ්‍රාභිසංස්කාරයන්ද අවිද්‍යාවම ප්‍රභාස කොටගෙන සකස් කෙරෙයි.

තමන් රැක බලා මගට පමුණුවන්නෙකු නැති උත්පත්තියෙන්ම අකුමු මිනිසෙක් කිසිවිටෙක නිසි මගින්ද, කිසිවිටෙක නොනිසි මගින්ද පිලිපදනේ යම්සේද, එමෙන්ම අතීත් ඵල සඛ්‍යාත මාගීය මොනවට පිලියෙල කර දෙන්නාවූ කල්‍යාණ මිත්‍රයෙකු රහිතවූ අඥන ජනතෙමේ සසරෙහි සැරිසරන්නේ කිසිකලෙක පුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් රැස් කෙරෙයි. කිසිකලෙක අපුණ්‍යාභිසංස්කාරයන් රැස් කෙරෙයි. ඒ අඥනතෙම යම් කලෙක ධර්මය දැන නිව්‍යාණ ධර්මය මාගීඥනයෙන් පසක් කොට සත්‍යයයන් අවබෝධ කරන්නේද එකල්හි අවිද්‍යාවගේ සංසිද්ධි හේතුවෙන් කෙලෙස් විඩා සන්තූන්ව හැසිරෙන්නේයි.

සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං

කලාවු කුසලාකුසල කමීයන් හෙතුකොටගෙන කමී විපාක වශයෙන් දෙතිස් විඤ්ඤාණයෝ ලැබෙන්නාහ. ඒ දෙතිස් විඤ්ඤාණයෝ නම්:

1. වකච්ච විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක වකච්ච විඤ්ඤාණ
අකුසල විපාක වකච්ච විඤ්ඤාණ	} 2
2. සොභ විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක සොභ විඤ්ඤාණ
අකුසල විපාක සොභ විඤ්ඤාණ	} 2
3. ඝාණ විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක ඝාණ විඤ්ඤාණ
අකුසල විපාක ඝාණ විඤ්ඤාණ	} 2
4. ජ්වහා විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක ජ්වහා විඤ්ඤාණ
අකුසල විපාක ජ්වහා විඤ්ඤාණ	} 2
5. කාය විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක කාය විඤ්ඤාණ
අකුසල විපාක කාය විඤ්ඤාණ	} 2
6. මනෝ විඤ්ඤාණ - කුසල විපාක මනෝ ධාතු
අකුසල විපාක මනෝ ධාතු	} 2
අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතු
(සන්තරණත්‍රිකය)	} 3
අභවවිධ කාමාවචර
සහෙතුක විපාක	} 8
පඤ්චවිධ රූපාවචර විපාක	- 5
චතුර්විධ අරූපාවචර විපාක	- 4

32

මේ දෙතිස් විපාකයෝ ලෞකික විපාක විඤ්ඤාණයෝයි. ලොකොත්තර විපාක (ඵල) විතතයෝ සංසාරවාතක කථායෙහි නොයෙදෙන හෙයින් මෙහිදී නොගන්නාලද බව දකුණු.

පුණ්‍යාභිසංස්කාර, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර, ආනෙඤ්ජා-
භිසංස්කාර යන ත්‍රිවිධ සංස්කාරයන් අතුරෙන් කාමාවචර
පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක විඤ්ඤ-
ඤාණයෝ සොළොසෙකි. එනම්:

කුසල විපාක වකුචු විඤ්ඤාණාදී	
	පඤ්චවිඤ්ඤාණයෝය 5
කුසල විපාක සමපච්චජන නම්වූ මනොධාතුවය	1
කුසල විපාක සොමනස් සන්තීරණ සහිතවූ	
	උභය මනොවිඤ්ඤාණ ධාතුවය 2
අසච්චිධ කාමාවචර මහා විපාකයෝය	8
	<hr/> 16

රූපාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ
විපාක විඤ්ඤාණයෝ පසෙකි එනම්: රූපාවචර විපාක
සිත් පසය.

මෙසේ පුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් එක්වීපි විපාක
විඤ්ඤාණයන් ෧෭ බෙත්.

අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක
විඤ්ඤාණයෝ සත්දෙනෙකි. එනම්:

අකුසල විපාක වකුචු විඤ්ඤාණාදී වූ	
	පඤ්චවිධ විඤ්ඤාණයෝය 5
අකුසල විපාක සමපච්චජන නම්වූ මනො ධාතුවය	1
අකුසල විපාක සන්තීරණ	
	මනො විඤ්ඤාණ ධාතුවය 1
	<hr/> 7

ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ විපාක
විඤ්ඤාණයෝ සතරෙකි. එනම්: චතුර්විධ අරූප විපාක
විඤ්ඤාණයෝ යි.

සියලුම විපාක විඤ්ඤාණයෝ

1. ප්‍රවෘත්ති විපාක විඤ්ඤාණයෝ ය.
2. ප්‍රතිසන්ධි විපාක විඤ්ඤාණයෝ ය සී විධි වේ.

1. ඒ විපාක විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන්	
ද්විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෝ ය	10
ද්විධ විපාක මනෝධාතු (සමපච්චිත 2)	2
සොමනස් අභෙතුක මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු	
(සොමනස් සන්තිරණය)	1
	13

යන තෙලෙස් විපාක විඤ්ඤාණයෝ පඤ්චවෝකාර භවයෙහි ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිම පවතින්, භවත් ප්‍රවෘත්ති විපාක වශයෙන් ලැබෙත්.

ඉතිරි එකුත්විසි (19) විපාක විඤ්ඤාණයෝ ත්‍රිවිධභව-
යන්හි ඒ ඒ භවයන්හි උපදනා පුද්ගලයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද පරිසන්ධික්‍ෂණයෙහිද පවතින්.

කුසල විපාකවූ වක්‍ෂුර්විඤ්ඤාණවූ පස්දෙන, කුසල විපාකයකින් හෝ අකුසල විපාකයකින් හෝ පිලිසිද ගත්තාවූ පිලිවෙලින් මිහිකිරීමට පැමිණි ඉදුරන් ඇති, සත්ත්වයාගේ වක්‍ෂුරාදීන්ට හමුවූ ඉෂ්ටාලබ්‍යවූ හෝ ඉෂ්ට මධ්‍යස්ථාලබ්‍යවූ හෝ රූපාලබ්‍යවූ ආලබ්‍යයක් අරමුණු කොට වක්‍ෂුරාදී ප්‍රසාද රූපයක් ඇසුරුකොට ගෙන දර්ශිත කෘත්‍යය, ශ්‍රවණ කෘත්‍යය, ආශ්‍රිත කෘත්‍යය, ආස්වාදන කෘත්‍යය, ස්පර්ශ කෘත්‍යය සිදුකරන්නෝව පවතින්.

අකුසල විපාකවූ වක්‍ෂුර්විඤ්ඤාණවූ පස්දෙනද එපරිද්දෙන්ම වක්‍ෂුරාදීන්ට හමුවූ අතිෂ්ටාලබ්‍යවූ රූපාලබ්‍යවූ ආලබ්‍යයක් අරමුණු කොට පවතින්.

දසවිධවූ මේ විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෝ නියතවූ වාරාලබ්‍ය වස්තූස්ථානයන් හා නියතවූ කෘත්‍යය ඇත්තාහුම වෙත්.

විපක්‍ෂව විඤ්ඤාණයන් ඉපිද නිරුඬවූ ඉක්බිති ඒ දසවිධ විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් කුසල විපාකවූ වක්‍රුර් විඤ්ඤාණ-දීන්ට අනතුරුව කුසල විපාක මනෝධාතූ හෙවත් කුසල විපාක සම්පට්ච්ඡනය ඒ කුසල විපාකවූ පක්‍ෂව විඤ්ඤාණ-යන්ගේම ආලම්බනය අරමුණුකොට, හදයවස්තුව රූපය ඇසුරුකොට සම්පට්ච්ඡන කාර්යය හෙවත් අරමුණ පිළිගැනීම් කිසි සාදන්තීව පවතී.

අකුසල විපාකවූ පක්‍ෂව විඤ්ඤාණයන්ගේ අනතුරුව වූ අකුසල විපාක මනෝ ධාතූ හෙවත් අකුසල විපාක සම්-පට්ච්ඡනයද එපරිද්දෙන්ම පවතී.

මේ සම්පට්ච්ඡනය වනාහි අතීතවූ මාරාලම්බන ඇත්තේද, නීයතවූ වස්තූසථාන ඇත්තේද, නීයතවූ කාර්ය ඇත්තේද වේ.

සොමනස්ස අභේතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් සොමනස්ස සන්තිරණය, කුසල විපාක මනෝ ධාතුව නම් ලද කුසල විපාක සම්පට්ච්ඡන විතනයාගේ නිරෝධයට ඉක්බිති, ඒ කුසල විපාක මනෝධාතුවගේම අරමුණ අරමුණු කොට, හදයවස්තුව ඇසුරුකොට, සන්තිරණ කාර්යය සාදමින් ද, අධාරමමණයන්හි බලවත් ආලම්බනයෙහි කාමාවචර සන්තියනට බෙහෙවින් ලොභ සම්ප්‍රසුක්ත ජවනයන්ගේ අන්තයෙහි හවාඛග ජීවිය පසිද, ජවනයා විසින් ගත් අරමුණෙහි ඵල්බ තදලම්බන කාර්යය වශයෙන් දෙවරක් ද පවතී.

ඉතිපි විපාක විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් කිසි විපාක විඤ්ඤාණයෙක් තමහට සුදුසුවූ ප්‍රතිසන්ධියෙහි නොහොත් සුදුසුවූ ප්‍රතිසන්ධි කාර්ය වශයෙන් නොපවත්නේ නොවෙයි. පවත්නේමය.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි වනාහි පළමුකොට කුසලාකුසල විපාක සන්තිරණ නම් ලද විප්‍රකාරවූ අභේතුක මනෝ-විඤ්ඤාණ ධාතුව, පක්‍ෂවාරයෙහි කුසල විපාක අකුසල

විපාක සමපටිච්ඡන් චිත්තයන්ට අනතුරුව සන්තිරණ කාන්තය ද, ඡබ්චාරයන්හි පුළුසෙහි කිතසිත්ම තදලමබන කාන්තය ද, තමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසකි විපාකයෙන් මත්තෙහි හවබ්බ සන්තතිය සිදුපියන්තාවු වීචි විතොතාත් පාදයක්හු අවිද්‍යමාන කල්හි හවබ්බ කාන්තය ද, අවසානයෙහි මුනි කාන්තය ද, යන මේ චතුර්විධ කාන්තයන් සාදමින් නියත වසතු ඇත්තෝව අනියතවු ආලමබන ස්ථාන කාන්ත ඇත්තෝව පවතින්.

අසට්ඨිධි කාමාවචර විපාක සිත්හු, ප්‍රචාතනි කාලයෙහි කිතසිත්ම ඡබ්චාරයන්හි තදලමබන කාන්තය ද, තමතමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසකි විපාකයෙන් මත්තෙහි හවබ්බ සන්තතිය සිදුපියන්තාවු වීචි විතොතාත් පාදයක්හු අවිද්‍යමාන කල්හි හවබ්බ කාන්තය ද, අවසානයෙහි මුනි කාන්තය ද, යන මේ ත්‍රිවිධ කාන්තයන් සාදමින් නියත වසතු ඇත්තෝව අනියතවු ආලමබන ස්ථාන කාන්තය ඇත්තෝව පවතින්.

පඤචවිධි රූපාවචර විපාක සිත්හුද චතුර්විධ අරූප විපාක සිත්හුද තම තමා විසින් දෙනලද ප්‍රතිසකි විපාක යෙන් මත්තෙහි හවබ්බ සන්තතිය සිදුපියන්තාවු වීචි විතොතාත් පාදයක්හු අවිද්‍යමාන කල්හි හවබ්බ කාන්තයද අවසානයෙහි මුනි කාන්තයද යන මේ කාන්තය දෙක සාදමින් පවතින්. ඔවුන් අතුරෙන් රූපාවචර විපාක සිත්හු, නියතවු වසතු ආලමබන ඇත්තාහු, අනියතවු ස්ථාන කාන්තය ඇත්තාහු වෙත්. අරූපාවචර විපාක සිත්හු, අවසතුකවු වාහු, නියතවු ආලමබන ඇත්තාහු, අනියත ස්ථාන කාන්තය ඇත්තාහුව පවතින්.

යථොක්ඛ නසින් පලමුකොට දෙතිස් වැදුරුම් වූ ද, විපාක විඤ්ඤාණය තෙම ප්‍රචාතනි කාලයෙහි සංසකාර ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් පවති. ඒ ප්‍රචාතනියෙහි, ඒ දෙතිස් වැදුරුම්වූ විපාක විඤ්ඤාණයට පුණ්‍යාභිසංසකාරාදීවූ ඒ ඒ සංසකාරයෝ තුමු නා නා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

ඒ දෙතිස් විපාක විඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් යම් එකොළොස් නදුලබ්ධි විත්ත කෙනෙක් දක්වන ලද්ද ඒ එකොළොස් නදුලබ්ධි විත්තයන් අතුරෙන් එක් නදුලබ්ධියකුදු රූපාරූප භවයෙහි නදුලබ්ධි කාන්තාවන්ව නොපවතී කාමාවචර ප්‍රතිසංඝි සම්බන්ධ නිජයක්හු අවිද්‍යාමාන හෙයිනි.

ඒ නදුලබ්ධි විත්තයා, නියමයෙන් රූපාරූප භවයෙහි යම්සේ නොපවතීද, එසේම සියලුම කාමාවචර ධර්මයන් කෙරෙන් අන්‍යවූ මහද්වේශන ලොකොත්තර ධර්මයන් අනුව නොපවතී ජනක නොවන බැවින්ද, රූපාරූප භවයන්හි ප්‍රතිසංඝිය දනවන්තාවූ ජනක කමියාගේ කාමාවචර ජවන සම්බන්ධ නදුලබ්ධි විපාක ජනක කමිය හා නොසම වන බැවින්ද වේ. ගෙයින් නික්ම බැහැර යනු කැමැත්තාවූ ලදරුවෙකු, තමා ඉපදවූ පියහුගේ හෝ අන්‍යවූ පියහු වැනි වූ හිත කැමැත්තාවූ නෑයෙකුගේ හෝ ඇඟිල්ල ගෙන කැට්ට යන මෙන් අන්‍යවූ රාජපුරුෂාදී අයකු ලුහුනොබඳනාහු මෙන්, එසේ මේ නදුලබ්ධි විත්තයද භවබ්ධි විත්තයාගේ ආලබ්ධිය කෙරෙන් බැහැර නික්ම යනු කැමැත්තෝ, තමා හා කාමාවචර භවයෙහි සමානභාග වන බැවින් තමා දනවන්තාවූ පියා වූ හෝ පියා වැනි වූ හෝ කාමාවචර ජවනයම අනුව පවතී. අන්‍යවූ මහද්වේශන ජවනයකු හෝ ලොකොත්තර ජවනයකු හෝ අනුව නොපවතී.

නදුලබ්ධිය, මහද්වේශන ලොකොත්තර ධර්මයන් අනුව නොපවතින මෙන්, කාමාවචර ධර්මයන්ද, මහද්වේශන ආලබ්ධි ඇත්තෝව නොපවතින් තමන් පුරුදු නොකළ මහද්වේශන ලොකොත්තර දෙශය වන බැවින්ද ඒකාන්තයෙන් පරිත්‍යාලබ්ධි වූ කාමාවචර ධර්මයන් අරමුණුකොට ඇති බැවින්ද අනුව නොපවතී.

නදුලබ්ධිය පියකු හෝ පියා වැනි වූ නෑයෙකු හෝ ලුහුබඳතෝ නමුදු, ලදරු තෙමේ ගේ මිදුල්, අසලමග සතර මංසංඝි යනාදී වූ පුරුදු කළ පියෙස්හිම ලුහුබඳන මෙන්,

වනයකට හෝ සංග්‍රාම භූමියකට හෝ යන්තෘවූ පියා හෝ පියා වැනි වූ ඤාතියෙකු හෝ ළඟු නොබඳනාක් මෙන් කාමාවචර ධර්මයන් අනුව පවත්නේ වී තවුදු මහද්වන ලොකොත්තර ධර්මයන් කෙරෙත් අත්‍ය වූ පුරුදුකලාවූම විෂය සභානයෙහි පවත්නාවූ කාමාවචර ධර්මයන් අනුව පවතී. මහද්වන ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණුකොට ඇත්තා වූ කාමාවචර ධර්මයන් අනුව නොපවතී.

මෙසේ මේ එකොළොස් තදුලබ්ධින සිත්හු

1. තම්ගොත් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා පැවති කල්හි තදුලබ්ධිය නොගනිත්.

2. ප්‍රඥප්තිය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවෘත්තවූ කල්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

3. අනිත්‍යාදි ත්‍රිලක්ෂණයන් අරමුණුකොට ඇති විදගීතාවෙහි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

4. වූධ්‍යානගාමිණී නම් වූ බලවන් විදගීතාවෙහි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

5. රූපාවචර අරූපාවචර ධර්මයන් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවෘත්තවූ කල්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

6. මිච්ඡත්ත නියත ධර්මයන්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

7. සම්මත්ත නියත ධර්මයන්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

8. ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවෘත්තවූ කල්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

9. පඤ්චානිය ඤාණය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවෘත්තවූ කල්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

10. පටිසම්භිද ඤාණය අරමුණුකොට කාමාවචර ජවනයා ප්‍රවෘත්තවූ කල්හි තදුලබ්ධිය නොලැබේ.

11. කාමාවචරවූ දුබලාචාරමණස හෙවත් මහනතාරමණ, පරිත්තාරමණ, අතිපරිත්තාරමණයෙහි තදලඛිතය නොලැබේ.

සතිචාරයන්හි බලවන්වූ ආලම්බනයක්හු හමුවූ කල්හි තදලම්බනය ලැබේ. එනම් : අතිමහනත විඤ්ඤාලම්බනයක් හමුවූ කල්හි තදලම්බනය ලැබේ. එසේ ලැබෙන්නේ වී තමුදු කාමාවචර භූමියෙහිම ලැබේ රූපා රූප භවයන්හි තදලම්බනයක් නැත.

2. ප්‍රතිසංකී විපාක විඤ්ඤාණය.

අසංඤ්ඤානත ප්‍රතිසංකීය හා සමග ප්‍රතිසංකීහු විස්සෙක් (20) වෙති. ප්‍රතිසංකී විපාකයෝ එකුත් විස්සෙකි (19) කි

අකුසල විපාක අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් උපෙකධාසහගත සන්තීරණ අකුසල විපාක විපාකය, සතර අපාය දුගතීන්හි ප්‍රතිසංකීනොම වේ.

කුසල විපාක අහෙතුක මනෝ විඤ්ඤාණ ධාතුව හෙවත් උපෙකධා සහගත සන්තීරණ කුසල විපාක විපාකය මිනිස් ලෙවිහි ජානිඅකිය, ජානි බධිරය, ජානි උමමනතකය, එලමුග, (බිනීම් ඇසීම් දෙක්හි අසමත් බව) නපුංසකය යනාදී සත්තියන්ගේ ප්‍රතිසංකීය වේ.

අභවවිධවූ සහෙතුක මහා විපාක සිත්වලින් ඡවි කාමාවචර දෙවිලෙවිහිද, මනුෂ්‍ය ලොකයන්හිද පිනාන්ත-වූන්ගේ ප්‍රතිසංකීය වේ.

පසච්චිධවූ රූපාවචර විපාක සිත්වලින් රූපාවචර චුත්ම ලොකයෙහි ප්‍රතිසංකීය වේ.

චතුර්විධ අරූපාවචර විපාක සිත්වලින් අරූපාවචර චුත්මලොකයෙහි ප්‍රතිසංකීය වේ.

මෙසේ යම් ප්‍රතිසන්ධි වින්‍යායකින් යම් භූමියෙක්හි ප්‍රතිසන්ධිය වේද, ඒ ප්‍රතිසන්ධි නොමෝම ඒ භූමියට යොග්‍යවූ ප්‍රතිසන්ධි නම් වේ.

සැකෙවින් ප්‍රතිසන්ධියගේ කමම, කමම නිමිති, ගති නිමිති යයි ත්‍රිවිධ වූ ආලම්බනයෙක් ඇත.

කමය නම්, සකස් කළාවූ කුසලාකුසල වෙනතාවෝයි.

කමම නිමිතන. යම් වස්තුවක් අරමුණුකොට සකස් කෙරේද, ඒ වස්තුව කමම නිමිතන නම්.

ඒ කමම කමම නිමිතන යන් අතුරෙහි අතීතවූ කල්‍යාණකොටි ගත සහශ්‍රයෙකින් මත්තෙහිදු කමියක්හු සකස් කළ කල්හි, ඒ පිළිසිදු ගන්තා කෙණෙහි කමිය හෝ කමි නිමිතන හෝ පැමිණ එළඹ සිටී. ඉදිරියෙන් යන්තාවූ පුරුෂයෙකුගේ හිස, පිටුපසින් අවුත් තියුණු වූ කඩුපතෙකින් සිදිද්ද, වැද හෙව නිදන්තාවූ පුරුෂයාගේ හිස තියුණු වූ කඩුපතෙකින් සිදිද්ද, ජලයෙහි ගිල්වා මරද්ද, මෙබඳු වූ කාලයන්හිද එක්තරා කමියක් හෝ කමි නිමිතනක් හෝ එළඹ සිටී. බිම කණත යටුල් දඹු මත්තෙහි වසා සිටි මැස්සකු මුගුරෙන් පහරා සුණු කෙරෙද්ද, මෙබඳු වූ කල්හිත් කමිය හෝ කමි නිමිතන හෝ එළඹ සිටී. මෙ පරිද්දෙන් සුණු කරනු ලබන්නාවූ මැස්සාගේ වනාහි පළමුකොට කායචාරයෙහි ප්‍රවාහනවූ වින්‍යා විවිධයන් මරණය සිදුනොවේ. දෙවන වින්‍යා විවිධයන් ඉක්ම තුන්වන වර උපදනා වින්‍යා විවිධයන් මරණය සිදුවේ.

ගතිනිමිතන - මතු උපදින්නාවූ භවයෙහි එක් වණ් සංස්ථානයක් වැටහේද, එය ගති නිමිතන නම්. එයින් ගිරය භූමිය වැටහෙන කල්හි ලොභොකුඹු නිරය භා සමාන වූයේව වැටහේ. මිනිස් ලොව වැටහෙන කල්හි මව් කුස, කම්බල වස්ත්‍රයෙන් සැරසූ යානයක් හා සමානව වැටහේ. දෙමලොව වැටහෙන කල්හි දිව්‍ය කප්රුක්, විමන්, යහන් ඇ අරමුණු වැටහෙත්.

තවද, ප්‍රතිසංස්කරණයේ ආලෝකයෙන් නිදේනෙන් වෙති

- එනම්: 1. අනිතාලම්බනය
- 2. පව්ත්‍රප්‍රකාශනාලම්බනය
- 3. නවතනබ්‍යාලම්බනය (ප්‍රඥප්ති අරමුණ)

අසංඝසන්ධිතල වාසීන්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණයේ කොම අනාරම්භය හෙවත් අරමුණු රහිතය.

ත්‍රිවිධ ප්‍රතිසංස්කරණ අතුරින්

විඤ්ඤාණසංව්‍යායනන

නොවසංඝසන්ධිතාසංඝසංයනන

යන ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ අනිතාලම්බනයම වේ.

දසවිධ කාමාවචර ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ අනිතාලම්බන හෝ පව්ත්‍රප්‍රකාශනාලම්බනයේ යි.

සෙසු ප්‍රතිසංස්කරණයේ අරමුණ නවතනබ්‍යාලම්බන හෙවත් ප්‍රඥප්තියාලම්බන යයි.

1 අනිත වූ ආලම්බන ඇති වූ විවිධයාගේ අනතුරුව වූ අනිතාලම්බන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය. කාමාවචර සුභතියෙහි සිටියාවූ. පාපකම් දැන්නාවූ, ඒ පුද්ගලයා හට ඒ පාපකම්යේ මරණාසන්න කාලයෙහි නැඹුරු වෙත්. මරණ මඤ්චකයෙහි වැදගොත්තාවූ පුද්ගලයා හට යම් පරිද්දෙකින් සකස්කලාවූ පාපකම්යෙක් හෝ කම්නිමිත්තයෙක් හෝ මනෝවාරයෙහි හමුවුවට පැමිණෙද, ඒ කම් කම්නිමිත්තය අරභයා උපන්නාවූ, තදලම්බනයන් අවසන් කොට ඇති ජීවි විවිධයාගේ හෝ ශුඬවූ හෙවත් තදලම්බනයන් හා අසම්මිශ්‍රවූ ජවන ජීවියගේ හෝ ඉක්බිති භවබහ විවිධයාගේ ආලම්බනය අරමුණුකොට වූ විවිධය උපදී ඒ වූ විවිධය නිරුඬවූ කල්හි හමුවූ හෙවත් අරමුණු බවට පැමිණියාවූ ඒ කම් හෝ කම් නිමිත්ත හෝ අරමුණුකොට, මාගීයෙන් ප්‍රතිණ නොකලාවූ කෙලෙසයන්ගේ බලයෙන් භවානතරයෙහි නැඹුරු කරන

ලද්දාවූ උගති හවයෙහි අන්තර්ගතවූ ප්‍රතිසංස්කරණ විනයය උපදී. මෙය අතිතාලමඛන ඇති වූහි විනයයාගේ අනතුරුව වූ අතිතාලමඛන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණ වේ.

2. අතිතාලමඛන ඇති වූහිගේ අනතුරුව වූ ප්‍රහසුත්පන්නාලමඛන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය. අත් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි කියනලද ප්‍රකාර ඇති කමියාගේ වශයෙන් නිරයාදීන්හි නිරය ගිනිජාලාදීවූ උගීති නිමිත්තෙක් මනෝචාරයෙහි හමුවීමට පැමිණේද, ඒ පුද්ගලයාහට දෙවරක් හවාඛග විනයය ඉපිද නිරුඳවූ කල්හි ඒ අරමුණම අරමුණු කොට එකලාවූ මනෝචාරාවර්ජනයද, මරණයාගේ ලංචීමෙන් මදව පැවති වේගය ඇති බැවින් ජවත් සිත් පසක්ද, තදලමඛන සිත් දෙකක්දැයි මෙසේ ත්‍රිවිධවූ විපි සිත් උපදිත්. ඒ විපි විනයයන්ට ඉක්බිති හවඛග විනයයාගේ අරමුණ අරමුණුකොට එකලාවූ වූහි විනයය උපදී මෙසේ පැවති එකොලොස් විනයක්ෂණයන්ට අනතුරුව ඉතිරිවූ විනයක්ෂණ පසකට ආසු ඇති හෙයින් මරණාසන්න ජවත් සිත් විසින් ගන්තාලද ඒ අරමුණෙහිම ප්‍රතිසංස්කරණ විනයයද එයට අනතුරුව හවඛග සිත්ද පහලවේ. මේ ප්‍රතිසංස්කරණයේ අතිතාලමඛන ඇති වූහිගේ අනතුරුව වූ ප්‍රහසුත්පන්නාලමඛන ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය වේ.

3. අතික් පුද්ගලයෙකු හට මරණාසන්න කාලයෙහි පඤ්චවිධවූ චාරයන් අතුරෙන් එක්තරා චාරයකින් රාගාදීන්ගේ කාරණාවූ ලාමකවූ අරමුණක් හමුවූ කල්හි, ඒ පුද්ගලයාගේ පිළිවෙල නොසික්ම උපත් වොට්ඨපන විනයයාගේ අන්තර්ගත මරණයාගේ ලංචීමෙන් මදව පැවති වේගය ඇති බැවින් ජවත් සිත් පසක්ද, තදලමඛන දෙකක්ද උපදිත්. ඒ විපි විනයයන්ට ඉක්බිතිව හවාඛගයාගේ ආලමඛනය අරමුණුකොට එකලාවූ වූහි විනයය උපදී. මෙසේ හවාඛග සිත් 2 ක්ද, පඤ්චචාරාවර්ජනයද, වඤ්චර්ච්ඤාදියෙන් එක් විඤ්චායක්ද, සම්පට්ච්චනයද,

සන්නිරණයද, මොට්ටිපනයද, ජවන් 5 ද, නදරමමණ 2 කද, චූති විතනයද යන පසළොස්සක් සිත්හු ඉක්මගොස් අනතුරුව ඉතිරිවූ එක් විතනයක් සඳහා ආයු ඇති, මරණාසන්න ජවන් විසින් ගත්තාලද අරමුණම ගෙන ප්‍රතිසක්ඛි විතනය උපදී. මේ ප්‍රතිසක්ඛි තොමෝද අනිතාලමිබන ඇති චූතියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යක්ෂනාලමිබන ඇති ප්‍රතිසක්ඛිය වේ.

මේ කියන ලද්දේ අනිතාලමිබන ඇති සුගති චූතියගේ අනතුරුව වූ අනිත ප්‍රත්‍යක්ෂනාලමිබන ඇති දුගති ප්‍රතිසක්ඛියගේ පවත්නා පරිදිය.

4 දුගීතියෙහි සිටියාවූ මරණාසන්න කාලයෙහි, සකස් කලාවූ නිරවද්‍ය කමී ඇති සත්ත්වයාගට ඒ නිරවද්‍ය කමීය හෝ කමීනිමිතන හෝ මනෝවාරයෙහි අරමුණු බවට පැමිණේ. ඒ කමී කමීනිමිති අරහයා උපන්නාවූ විතන විපියේ චූති විතනය නිරුඬවූ කල්හි සුගති භවයෙහි අනාගතීනවූ ප්‍රතිසත්ඛි විතනය උපදී.

මෙසේ අනිතාලමිබන ඇති, දුගති චූතියෙන් අනතුරුව වූ අනිත ප්‍රත්‍යක්ෂනාලමිබන ඇති සුගති ප්‍රතිසක්ඛියගේ පවත්නා පරිදි දකුණු.

අනිත භවයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් දුක් විදීමට කරුණුවූ යම් පාපකමීයක් කරන ලදද, ඒ පාපකමීයද, ප්‍රත්‍යක්ෂනා භවයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් යම් පාපකමීයක් කරනලද නම් ඒ පාප කමීයද, මරණාසන්න ජවන කාලයෙහි හෝ ඒ පුරුෂ පුද්ගලයා විසින් යම් මිථ්‍යා දූෂටියක් සම්පුර්ණ කරනලද නම්, සමාදන්වන ලද නම්, ඒ මිථ්‍යා දූෂටියද යන ත්‍රිවිධ පාප කමීයෙන් ඒ පුද්ගල තෙමේ කායයාගේ හෙදයෙන් මරණින් මත්තෙහි අපාය දුගීති විනිපානවූ නිරයෙහි උපදනේය.

5. සුගතියෙහි සිටියාවූ සකස් කළ කුසල ධර්ම ඇත්තාවූ, මරණ මඤ්චකයෙහි වැදහෙත් පුද්ගලයාහට යම් යම් පරිද්දෙන් සකස්කලාවූ කුසල කමියෙක් හෝ කමී නිමිත්තයෙක් හෝ මනෝචාරයෙහි හමුවීමට පැමිණේ. ඒ අතර වදා කමී කමීනිමිත්තයන්ගේ හමුවීමද, සකස්කළ කුසලකමී ඇත්තාහටමය.

සකස්කළ මහද්ගත කුසලකමී ඇති පුද්ගලයාහට වනාහි කමීනිමිත්තයම හමුවීමට පැමිණේ.

ඒ කමී කමීනිමිත්ත අරභයා උපන්නාවූ තදුලබ්බතයන් අවසන් කොට ඇත්තාවූ හෝ තදුලබ්බතයෙන් අසමමුද්‍රවූ හෝ ජවත් විපියගේ අතතුරුව වූ, හවාඛග විත්තයාගේ ආලබ්බතය අරමුණුකොට වූහි විත්තය උපදනේය. ඒ වූහි විත්තය තිරුඬවූ කල්හි, හමුවූ ඒ කමීය හෝ කමී නිමිත්තය හෝ අරමුණු කොට, මාගීයෙන් නුසුන්කල කෙලෙස් බලයෙන් නැඹුරු කලාවූ, සුගතී හවයෙහි අන්තගීතවූ ප්‍රතිසක්ඛි විත්තය උපදනේය මේ ප්‍රතිසක්ඛි නොමෝ අනිතාලබ්බන ඇත්තාවූ වූහියගේ අනතුරුව වූ අනිතාලබ්බන ඇත්තාවූ හෝ නවත්තබ්බාලබ්බන ඇත්තාවූ හෝ ප්‍රතිසක්ඛි නොමෝයි.

6. අතික් පුද්ගලයෙකුහට මරණාසන්න කාලයෙහි කාමාවචර කුසල කමීයාගේ වශයෙන් මනුෂ්‍ය ලොකයෙහි මාතාකුසුමිවණී සංඛ්‍යාතවූ හෝ සුගතී නිමිත්තයෙක් මනෝචාරයෙහි හමුවීමට පැමිණේ. ඒ පුද්ගලයාහට දුගීහි නිමිත්තයෙහි දැක්වූ පිලිවෙලින්ම වූහි විත්තයට අතතුරුව ප්‍රතිසක්ඛි විත්තය උපදී මේ ප්‍රතිසක්ඛි නොමෝ අනිතාලබ්බන ඇති වූහියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යුත්පන්නාලබ්බන ඇති පටිසක්ඛි නමි.

7. අතික් පුද්ගලයෙකුහට මරණාසන්න කාලයෙහි තෑයෝ ඉදිරිපත්ව, දරුව නාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස මේ බුඬි පූජාව කරුණු ලැබේ, සිත පහදව, මෙසේ

පුත්‍රපදම, ධර්ම, පනාකාරීන්ගේ වශයෙන් රූපාලම්බන
 යෙකු හෝ ධර්ම ශ්‍රවණ, තුය්‍යී පුත්‍රාදි වශයෙන් ගබ්ඳලම්බන
 යෙකු හෝ, ධුම සුගන්ධාදීන්ගේ වශයෙන් ගන්ධාලම්බන
 යෙකු හෝ, පුත මේ රසය ආස්වාදනය කරව තාගේ
 ප්‍රයෝජනය පිණිස දියයුතු වූ දැනවසනුවෙක. මෙසේ
 කියා මිපැණි යනාදීන්ගේ වශයෙන් රසාලම්බනයෙකු හෝ,
 මේ සපයිය සපයී කරව. තාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස
 දියයුතු වූ දැනවසනුවෙක. මෙසේ බැණ අභතා පටිපිටි
 ආදීන්ගේ වශයෙන් සපයීලම්බනයෙකු හෝ වක්‍රුරාදි
 පඤ්චවාරයෙහි එළවත්. ඒ පුද්ගලයාහට හමුවූ ඒ රූපාදි
 ආලම්බනයෙහි, පිටිවෙල නොසික්ම උපන් වොට්ඨපන
 යාගේ අවසානයෙහි මරණයාගේ ලංචීමෙන් මද වූ වේගය
 ඇති බැවින් ජවන් පස් දෙනෙක්ද, තදලම්බන සිත්
 2 ක්ද උපදිත්. ඉක්බිති භවභිගයාගේ ආලම්බනය අරමුණු
 කොට එකලාවූ වුහි විතතයද, ඒ වුහි විතතයාගේ අතත
 යෙහි ඒ ආලම්බනයෙහි ප්‍රතිසන්ධිය උපදී. මේ ප්‍රතිසන්ධියද
 අතිතාලම්බන ඇති වුනියගේ අනතුරුව වූ ප්‍රත්‍යුත්
 පනතාලම්බන ඇති ප්‍රතිසන්ධි නම්.

8. අතික් පුද්ගලයෙකු හට වනාහි පස්විකසිණ
 ධර්මානාදීන්ගේ වශයෙන් ලබන ලද මහද්ගත ධර්ම
 ඇත්තා වූ සුගතියෙහි සිටි හෙයින් මරණාසන්න කාලයෙහි
 කාමාවචර කුසලකම්, කම්මිති, ගති නිමිත්තයන් අතුරෙන්
 එක්තරා නිමිත්තයෙක් හෝ පස්වි කසිණාදී වූ කම්
 නිමිත්තයෙක් හෝ මහගගත විතතයෙක් හෝ මනෝවාරයෙහි
 හමුවීමට පැමිණේ වක්‍රුරා සොභ වාරයන් අතුරෙන්
 හෝ එක්තරා වාරයෙක්හි කුසලෝත්පතියට හේතු වූ
 උතුම් වූ අරමුණෙක් හමුවීමට පැමිණේ. ඒ පුද්ගලයාහට
 පිටිවෙල නොසික්මවා උපන් වොට්ඨපන විතතයාගේ
 අවසානයෙහි මරණයාගේ ලංචීමෙන් මද වූ වේගය ඇති
 බැවින් ජවන් සිත් පසක් උපදිත්. මහද්ගත භූමියෙහි
 සිටිනා සත්තට වනාහි හෙවත් බ්‍රහමලොකයෙන් වුත-
 වන පුද්ගලයා හට තදලම්බනයෙක් නැත. එහෙයින්

ජවනයන්ට අනතුරුවම හවාඩනයාගේ ආලම්බනය අරමුණු කොට එකලාවු වුනි විනයය උපදී. ඒ වුනි විනයයාගේ අන්තයෙහි කාමාවචර මහද්ගත සුගතින් අතුරෙන් එක්තරා සුගතියක ඇතුලත්වු සවකීය කමානුරූපව එලම සිටියාවු ආලම්බනයන් අතුරෙන් එක්තරා අරමුණක් ඇති ප්‍රතිසන්ධි විනයය උපදී. මේ ප්‍රතිසන්ධි නවතනබ්බාලම්බන ඇති සුගති වුනියගේ අනතුරුව වු අනිත, ප්‍රත්‍යක්ෂන, නවතනබ්බාලම්බනයන් අතුරෙන් එක්තරා ආලම්බනයක් ඇති ප්‍රතිසන්ධි නමි.

9. මෙකි නයානුසාරයෙන් අරූප වුනියගේද අනතුරුව වු ප්‍රතිසන්ධියද දත යුත්තිය. මෙකි නය, අනිත නවතනබ්බාලම්බන ඇති සුගති වුනියගේ අනතුරුව වු අනිත, නවතනබ්බ, ප්‍රත්‍යක්ෂනාලම්බන ඇති ප්‍රතිසන්ධියගේ පවිත්තා පරිදිය.

10. දුගතියෙහි සිටියා වු. පාපකමී ඇත්තා වු පුද්ගලයා හට වතාහි යටකි නසින්ම ඒ පාපකමීය හෝ කමී නිමිත්ත හෝ ගතිනිමිත්ත හෝ මනෝවාරයෙහි හමුවීමට පැමිණේ. පසුවචාරයෙහි වතාහි අකුසලෝත්පතනියට, හේතු වු අරමුණක් හමුවීමට පැමිණේ. ඉක්බිති ඒ පුද්ගලයාගේ යටකි පිලිවෙල නොසික්ම වුනි විනයයාගේ අන්තයෙහි දුගීනිතවයෙහි ඇතුලත් වු ඒ ආලම්බනයන් අතුරෙන් එක්තරා ආලම්බනයක් ඇති ප්‍රතිසන්ධි විනයය උපදී. මේ ප්‍රතිසන්ධි අනිතාලම්බන ඇති දුගීනි වුනියගේ අනතුරුව වු අනිතපවිත්‍රසනනාලම්බන ඇති පවිසන්ධිය වේ.

මෙකි නසින් එකුන්විසි (19) වැදුරුම් වු විපාක විකුසුණයාගේ ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන් ප්‍රවාතනිය දතවන ලද්දේ වේ.

1. මෙහි අනිතාලම්බනවන් සුගති වුනිහු එකොලොස් දෙනෙකි. එනමි:

නවවිධ කාමාවචර සුගති වුනිහුය.

විධිවිධ විඤ්ඤාණස්වායතන, නොවස ඤ්ඤානාසඤ්ඤා
යතන වූහි හු ය.

2. නවතනබ්බාලමිබනවත් සුභති වූහි හු සත්
දෙතෙකි. එනම්:

ආභාසානස්වායතන, ආකීඤ්ඤාස්වායතන වූහි හු
දෙදෙනය, පඤ්ඤාවිධ රූපාවචර වූහි හු ය.

තවද, අරූපාවචර වූහි යට අතතුරුව රූපාවචර
ප්‍රතිසංකීයක් නැත.

අරූප කලයෙහිදු යට යට අරූපකල ප්‍රතිසංකීයක්
නැත.

සතර අරූප වූහි යෙන් නවතනබ්බාලමිබනවත් ප්‍රති
සංකීයක් නැත.

සතර ආරූපය වූහි යෙන් පරව ඒ සතර ආරූපය
යෙහිම අතීතාලමිබනවත් වූ ප්‍රතිසංකීයක්, සතර ආරූපය
වූහි යෙන් පරව කාමාවචර භූමියෙහි අතීත, ප්‍රත්‍යක්-
පනතාලමිබනවත් වූ ප්‍රතිසංකීයක් ලැබේ.

ඒ ප්‍රතිසංකී විඤ්ඤාණයට, ජනක කමීය තෙම නානා
ක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ශක්ති වශයෙන්ද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්ති වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වීම වේ.

ප්‍රතිසංකී විඤ්ඤාණයාගේ එකවිධාදී හෙදය—

මේ විපාක විඤ්ඤාණය තෙම ප්‍රතිසංකී දහ වශයෙන්
එක් පරිද්දෙකින් පවත්නේවී තවුදු, රූපය හා සමග
මිශ්‍ර අමිශ්‍ර හෙද වශයෙන් විධි වේ.

කාමභව, රූපභව, අරූප භවයන්ගේ හෙද වශයෙන්
ත්‍රිවිධ වේ.

අණ්ඩජ, ජලාබුජ, සංසේදජ, ඕපපාතික යොති
වශයෙන් චතුස්ප්‍රකාර වේ.

නිරය, ප්‍රේත, තීරස්ථිත, දෙව, මනුෂ්‍ය ගති වශයෙන් පඤ්චප්‍රකාර වේ.

විඤ්ඤාණසච්චි වශයෙන් සජ්තවිධ වේ.

තවද, තීග්‍රය ප්‍රත්‍යයවූ රූපය හා මිශ්‍රවූ ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය තෙම

1. භාවරූප සහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය
2. භාවරූප රහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය යන හෙද වශයෙන් විධි වේ.

එයින් භාවරූප සහිත ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය

1 සත්‍රිභාව

2 පුරුෂභාව වශයෙන් විධි වේ.

මිශ්‍රාමිශ්‍ර හෙදයෙහි වතාහි ප්‍රමුදුක්වූ රූප මිශ්‍ර ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය හා සමග යටත් පිරිසෙයින් දශක දෙදෙනෙක් හෝ දශක තිදෙනෙක් හෝ වෙත්.

ආරූප භවය හැර කාම, රූප භවයන්හි රූපය හා මිශ්‍රවූ ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණය, රූප භවයෙහි සත්‍රි පුරුෂ භාව රූපයෙන් තොරව උපදී. කාම සුගති භවයෙහි ජාති නපුංසක ප්‍රතිසන්ධිය හැර භාවරූපය හෝ සමග උපදී.

නරකයෙහිද, බ්‍රහ්මාට දෙවියන් හැර දෙව ගතියෙහිද, අණ්ඩජ, ජලාබ්‍රජ, සංසේදජ වශයෙන් යොනිභූ නොවෙත්.

මනුෂ්‍ය, ප්‍රේත, තීරස්ථිත සංඛ්‍යාතවූ ත්‍රිවිධ ගතීන්හි අණ්ඩජ ආදීවූ ත්‍රිවිධවූම යොනිභූ වෙත්.

භිජ්ඣාමතණ්හික ප්‍රේතයෝ ඕපපාතිකම වෙත්.

රූපී බ්‍රහ්මයන් කෙරෙහි පරිසන්ධි විඤ්ඤාණය හා සමග වකවූ දසක, සොතදසක, වසභුදසක, ජීවිත තවක යන කමීජ රූපයෝ පහල වෙත්.

සංසේදජ්‍ය යෝනියෙහිද, රූපි බ්‍රහ්මයන් හැර අනිකුත් ඕපපාතික යෝනින්හිද උඛන් පිරිසෙයින් වනබු. සොත, ඝාණ, ජ්විහා, කාය, වස්ත්‍ර, භාව දසක වශයෙන් සැත්තැවක් (70) රූපයෝද, යටත් පිරිසෙයින් ජ්විහා, කාය, වස්ත්‍ර දශක වශයෙන් තිසක්වූ කමීජ් රූපයෝද පහල වෙත්.

චූති ප්‍රතිසන්ධිග්‍රහණේ හෙද, අහෙද විශේෂය - අනතුරුව ඉක්මනිය චූතියගේද, ඊට අනතුරුව මිත්‍රාමිත්‍ර හෙදය ඇති ප්‍රතිසන්ධියගේද, ස්කන්ධ, ආලම්බන, ගති, හෙතු, වෙදනා, ප්‍රීති, විතකී, විචාර යන්ගේ වශයෙන් ඔවුනොවුන් සමවන බැව් අපහද නමි. ඔවුනොවුන් හා නොසමවන බැව් හෙද නමි.

අරූප භූමියෙහි, වතුසකකියක් ඇති අරූප චූතියගේ අනතුරුව මතුසකකියක් ඇත්තාවූ, අරමුණු වශයෙන් නොවෙනස්වූ ප්‍රතිසන්ධියක්ද වේ. මෙය අරූපලයෙන් සෑව අරූපලයෙහිම පිළිසිද ගැනීමය.

කිසිකලෙක මහද්ගත නොවූ බිහිධාලම්බන සංඛ්‍යානවූ ප්‍රඥප්තිය අරමුණුකොට ඇති චූතියගේ අනතුරුව මහද්ගතවූ අධ්‍යාත්මාලම්බනය අරමුණු කොට ඇති ප්‍රතිසන්ධියක්ද වේ. මෙය ප්‍රථම අරූප භූමියෙන් සෑව විඤ්ඤාණඤ්ඤායතන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන භූමියෙහිද, ආනිඤ්ඤායතන භූමියෙන් සෑව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන භූමියෙහිද පිළිසිද ගැනීමය.

කිසි කලෙක සතර සකකියක් ඇති අරූප චූතියට අනතුරුව පංචසකකියක් ඇති කාමාවචරවූ ප්‍රතිසන්ධියක්ද වේ.

කිසිකලෙක පඤ්ඤාසකකියක් ඇති කාමාවචර චූතියගේ හෝ රූපාවචර චූතියගේ හෝ අනතුරුව සතර ස්කන්ධයක් ඇති අරූපාවචර ප්‍රතිසන්ධියක්ද වේ.

මෙකී නසින් අතීතාලම්බනය ඇති වූනියගේ අනතුරුව අතීතාලම්බන, නවතනබ්බාලම්බන ප්‍රතිසංස්කරණය ඇති ප්‍රතිසංස්කරණය වේ.

ඇතැම් කාම සුභනියක්හුගේ අනතුරුව ඇතැම් දුභනි ප්‍රතිසංස්කරණය වේ.

අහේතුක වූනියගේ අනතුරුව සහේතුක ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

අහේතුක වූනියගේ අනතුරුව ත්‍රිහේතුක ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

උපෙකබ්බාසභගන වූනියගේ අනතුරුව සොමනස් සභගන ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

අප්‍රීතික වූනියගේ අනතුරුව සප්‍රීතික ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

අවිතකී වූනියගේ අනතුරුව සවිතකී ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

අවිචාර වූනියගේ අනතුරුව සවිචාර ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

අවිතකී අවිචාර වූනියගේ අනතුරුව සවිතකක සවිචාර ප්‍රතිසංස්කරණයක්ද වේ.

ඒ වූනිප්‍රතිසංස්කරණ විඤ්ඤානගේ තුමු පළමු අත්බාවෙන් පැසුළු අත්බාවට තික්ම එද්දී? පූච්ඡි හේතු ආදීන් තොරව පිහිටිද්දී? යන මේ ප්‍රශ්නයන්ට පිළිතුරු දෙනුයුතුය.

පරමාණී වශයෙන් සත්ත්වයෙක් නැත. ඒව සබ්බසාන ආත්මයෙක්ද නැත. ඒ විඤ්ඤාන, ලබනලද අවිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්ති ආත්තේව උපදී. නාමරූප ධර්ම මාත්‍රයක්ම අත්‍ය භවයෙක්හි පිහිටයි. ඒ විඤ්ඤානගේ ඉක්කුත්වගිය අත්බාවෙන් මේ අත්බාවෙහි සැරිමකුණ නැත්තේය. පූච්ඡව යෙන් භවානතරයට වදනා බවෙක්ද ගොවේ. ඒ ඉක්කුත්ව ගිය අත්බාවෙහි අවිඤ්ඤා සංස්කාරාදී හේතුවක් නැතිව මේ අත්බාවෙහි පහලවීමකුණ නැත්තේය.

ඉකුත්ව ගිය අත්බැවිති සවහාවයෙන් හෝ නමාගේ උපක්‍රමයෙන් හෝ, මෙරමාගේ උපක්‍රමයෙන් හෝ ඉතා ලැබූ මරණය ඇති, නොඉවසිය හැකි සියළු අධිග ප්‍රත්‍යාධිග යන් සමබන්ධි වූ සන්ධිත්තේ සටනසථානයේ සිදුවියන්තාවූ මරණයම අවසන්කොට පවත්නා මරණ වෛදනාවන්ගෙන් පිහිනවූ සිරුර, අවිවෙති බහාලූ අමු තල්කොලයක් මෙන් ක්‍රමයෙන් විඥාන කල්හි, වක්‍රුරාදී වූ ඉන්ද්‍රියයන් නිරුඬව ගිය කල්හි, වැඩියෙන් බෙලහිත බවට ගිය කල්හි, කායෙන්ද්‍රිය, මනෙන්ද්‍රිය, ජීවිතෙන්ද්‍රියයන් හදයවත් පමණෙක්හි පිහිටි කල්හි එකෙනෙහි ඉතිරිවූ හදවන ඇසුරු කලාවූ විඥනය නෙම, මානාසාතාදී භරුකමීය, නැවත නැවත අසෙවනය කරණලද ආවිච්ඡිකමීය, මරණාසන්න කාලයෙහි කරණලද ආසන්න කමීය, පූච්ඡවයන්හි කරණලද අපරාපයවිච්ඡිකමීය යන මොවුන් අතුරෙන් එක්තරාවූද, ලබනලද අවශෙෂ අවිච්ඡිකමීය වූද, විඥනයට ප්‍රත්‍ය ශක්ති ඇති සංස්කාර යනි නියනලද කුසලාකුසල කමීය හෝ කුසලාකුසල කමීය විසින් එළවූ කමම නිමිති, ගති නිමිති සංඛ්‍යාතවූ අරමුණ හෝ අරමුණු කොට පවතී.

මෙසේ පවත්නාවූ ඒ විඥනය නෙම, තෘෂ්ණා අවිච්ඡිකමීය මාගීඥනයෙන් ප්‍රතිණ නොකල බැවින්, අවිච්ඡිකමීය විසින් මූවාකල දෙස් ඇති ඒ අරමුණෙහි, තෘෂ්ණාතොමෝ නැමි පවතී. මරණාසන්නවූ ජවත් සිත් සමග උපන් වෙනතා ස්පඨාදී වූ සහජාත සංස්කාරයෝ තුමු ඒ අරමුණෙහි ප්‍රතිසන්ධි විඥනය බහන්තවූන්මෙන් පවතී. ඒ ප්‍රතිසන්ධි විඥනය නෙම වූහි ප්‍රතිසන්ධි තදසන්න විඥනයන්ගේ පෙලගැසීම වශයෙන් තෘෂ්ණාව විසින් තමනු ලබන්නේව, මරණාසන්න ජවන විඥනයන් හා සහජාතවූ සංස්කාරයන් විසින් බහනු ලබන්නේව, මෙගොච ඉවුර සිටි රුක බැදී රුහන ආධාර කොටගෙන ඇල ඉක්මවා යන්තාවූ පුරුෂයෙක්හු මෙන්, පලමු හවයෙහි වූ නිශ්‍රය රූපයද හැර, අත්‍යවූ කමීය විසින් එළවන ලද නිශ්‍රයවූ වක්‍රුරූපයද ආසවාදය

කරමින් හෝ නොකරමින් හෝ, ආලම්බන ප්‍රත්‍යය මූලකොට ඇති ප්‍රත්‍යශක්තීන් හෙවත් ආලම්බන සම්ප්‍රයුක්ත කම්ප්‍රත්‍යාදීන් හේතුකොටගෙනම පවතී.

මෙයින් පලමු වූ සිත, මේ ආත්මභාවයෙන් වුන කරවන හෙයින් **චුති විනයය** වේ. පැසුළු සිත අත්‍ය ආත්මභාවයක් හුගේ පුච්චාවධිය ගලපන හෙයින් **ප්‍රතිසන්ධි විනයය** නමැති කියනු ලැබේ. ඒ ප්‍රතිසන්ධි විඥනය තෙම පලමු පැවති අත්බැවේන් මේ හමුවූ අත්බැවිහි තොආයේ යි. ඒ පලමු පැවති අත්බැවිහි, ප්‍රතිසන්ධි ජනක කමීය, මරණාසන්න ජවත් සිත් සභවධිය සංස්කාර තෘෂ්ණා ශක්තියෙන් නැමුණු බවය, කමී, කමීනිමිති, ගති නිමිති යන ආලම්බනය ගැනීමය යනාදි හෙතු සමූහය තොරකොට පහලවූයේ නොවෙයි. මෙහි දක්වනලද උපමාවෙහි මෙගොඩ ඇල ඉවුර රැක බැදී රැහැන මෙන් ප්‍රතිසන්ධි, හවාඩහ, වුහි සඛ්‍යාත පලමු අත්බැවි බැදී කමීදි ආලම්බනය දනසුතු. එහි පුරුෂයා මෙන් තෘෂ්ණාව දනසුතු. ඉක්මවන ව්‍යාපාරය මෙන් සංස්කාරය දනසුතු. හෙතෙම එතෙර ඉවුරෙහි පිහිටන්නේ එතෙර රැක බැදී කිසිවක්හු ලබන්නේ හෝ නොලබන්නේ හෝ හුදෙක් පොළොවෙහි නතුම්මට කරුණු වූ සවශක්තීන්ම යම්සේ පිහිටාද, එමෙන්ම මේ ප්‍රතිසන්ධි විඥනය හවානතරානමභාවය වැළද සිටි හදයවසනු සඛ්‍යාත නිශ්‍රයසථානය පඤ්චවොකාර භවයෙහි ලබමින් හෝ, චතුරවොකාර භවයෙහි නොලබමින් හෝ, ආලම්බන, සම්ප්‍රයුක්ත, කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ම පවත්නේයි.

පුතිරාවය, ප්‍රදීපය, මුද්‍රාය, පුතිබ්බිය යන කාරණයෝ නිදර්ශනයෝ වෙත්.

පුතිරාවය තෙම, ශබ්දය උත්පත්ති කාරණාකොට ඇත්තේය.

මුද්‍රා නම් ලද ඵලභුතවූ පිලිබ්බිරුව, හෙතුභුතවූ ලාඤ්ඡනය උත්පත්ති කාරණාකොට ඇත්තේය.

කාටපත්තල ආදියෙහි හුණුවගිය පිළිරුව, මුව සටහන් ආදිය උත්පතති කාරණාකොට ඇත්තේය.

එලය හේතුභූතවූ තැන රැස්ව සිට අන් තැනෙකට නො ගියේ වෙයි. ප්‍රතිසන්ධි විඥනයද, පූඪි භවයෙහි රැස්ව සිට මේ භවයට ආයේ නොවෙයි. පෙළ හැඳි පවත්නා හෙයින් මේ ප්‍රතිසන්ධි විඥනයාගේ සමානතියකුඳු තැන. නානතීයකුඳු තැන අනුප්‍රබන්ධ වශයෙන් ඇති කල්හි එකාන්තයෙන් සමානතිය වන්නේ නම් කිරි හේතුකොට-ගෙන දී භටගැන්ම නොවන්නේය. එකාන්තයෙන් හිනාතියකුඳු වන්නේ නම් කිරි හා සමබන්ධිවූ දී නො-වන්නේය. බිජුබිජුරාදීහුද මෙබඳු කය ඇතියහු වෙත්.

එකාන්ත ඒකතිය ඇති කල්හි මනුෂ්‍යයෙකුට දෙවියෙක් විය නොහැකි. ඒකාන්ත නානතියක් ඇති කල්හි එක් අයෙක් සකස්කල කමීය අනෙකෙක්හට යාහැකියි. එබැවින් මේ හේතුඑල ධර්මයන්හි ඒකාන්තයෙන් එකමය යන බව හෝ එකාන්තයෙන් අනෙකක් වන බව හෝ නුවණැතියන් විසින් නොපිළිගතයුතු. මෙහි එකාන්ත එකතිය හැරීමෙන් ශාසන දෘෂ්ටිය වලකයි. ඒකාන්ත නානතිය හැරීමෙන් උච්ඡේද දෘෂ්ටිය වලකයි. හෙතු, හෙතුසමුප්පන්නභාවය දැක්වීමෙන් නිෂකාරණෝත්පතතිය වලකයි.

අඹ ඇටයක් රෝපණය කල කල්හි පසු කලෙක ලබන-ලද ප්‍රත්‍යයන් ඇතිහෙයින් අඹඑල හටගනී. අන් එලයක් හට නොගනී. මෙහි බීජය මෙන් කමීවත්වූ සත්තියා දතයුතු බීජයාගේ අඹකුරාදී පටිපාටිය මෙන් සත්තියාගේ ප්‍රතිසන්ධි විඥනාදී පටිපාටිය දතයුතු. එහි අඹ රස ආදිය අඹඑලයාගේ හේතුවෙන් සකස් කලාක්මෙන් කමීය කලාවූ සත්තියාහටම ඒ කමී හේතුවෙන්ම විපාකයෝ වීම දතයුතු.

බාල දරුවෙකුට ශාසන පුහුණු කිරීමද, ශිල්ප අභ්‍යාස කිරීමද, රෝගනාසක ඖෂධ ප්‍රයෝග කිරීමද, වෘද්ධ අවසථා-වෙහිවූ ශරීරයට නොවදිනි. නමුත් ඒ හේතුවෙන්, ශාසන පටුතියද, ශිල්ප දැනීමද, නිරාතරිකභාවයද, වෘද්ධ අවසථාවට

පැමිණි සිරුරෙහි පිහිටින්නේය. ඒ ශාස්ත්‍රාදිය බාල අවසථාවන්හිදී ප්‍රගුණ කළ අයගෙන් පිටත කෙනෙකුට නොපිහිටයි. එසේම මේ තාමරූප, සන්නති වශයෙන් පැවැත්මෙන් යම් ප්‍රතිසක්ති ඵලයෙක් ඇත්නම්, ඒ ඵලය තෙම කමී සකස් කළ පුද්ගලයා හට මුත් අන් පුද්ගලයෙකු හට නොවේ. සකස් කළ හේතුවෙන්ම මුත් අන්‍ය හේතුවකින් හෝ අන්‍ය සන්නාතගත කමී හෙතුවකින් හෝ නොවේ.

කමී විපාකය ඉපැදීමෙන්ම විපාකය විදින්නෙක යන ප්‍රඥප්ති නොමෝ සිද්ධිය. ගෙහි හටගැනීමෙන් වෘක්ෂයාගේ ඵල දරයි යන සමමූහිය මෙහි. වෘක්ෂ නාම ප්‍රඥප්තිය නිසා පවත්නාවූ රූප ධර්මයන්ගේ එක් අවයවයක් වූ වෘක්ෂ ඵල මාත්‍රයාගේ ඉපැදීමෙන්ම වෘක්ෂතෙමේ ඵලගතී යයි කියනු ලැබේ.

එසේම දෙව මනුෂ්‍ය නාම ප්‍රඥප්තීන් නිසා පවත්නා වූ ස්කන්ධයන්ගේ එක් අවයවයෙක් වූ, අනුභව කිරීම යයි කියන ලද සුඛ දුකඛ විපාකයාගේ ඉපැදීමෙන්ම, දෙවියෙක් හෝ මිනිසෙක් හෝ සුවදුක් විදි යනාදිය කියනු ලැබේ. මෙහි ස්කන්ධයන් කෙරෙන් අන්‍යවූ විදින්නෙක් නැත්තේය කළ බැවින්ම සංස්කාරයෝ තුමු තමාගේ විපාකයට හේතු හු වෙති. කාමාවචර කුසල කමීය කළ බැවින් ඵලභූත වූ චක්‍ෂුර් විඤනය උපන්නේ වේ. වරක් ඵල දුන් කළ නැවත විපාක දීමෙක් නැත.

කාමාවචර අෂටවිධ කුසල වෙනතා නම් වූ කාමාවචර පුණ්‍යාභි සංස්කාරයෝ තුමු එකොලොස් කාම භවයෙහි දෙව් මිනිස් සුගතියෙහි—

කුසල විපාක උපෙකඛා සහගත සන්තිරණය, අව මහා විපාකය

යන නවවිධ විපාක විඤනයන්ට ප්‍රතිසක්තික්ෂණයෙහිම නානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ද, පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

රූපාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, රූප භවයෙහි ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහිම පඤ්චවිධ වූ රූපාවචර විපාක විඥනයන්ට, නානාක්‍ෂණික කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම කාම භවයෙහි සඤ්චකාම සවගීයෙහි උපෙකතා සහගති අහෙතුක මනෝවිඤ්ඤාණ ධාතු නම් වූ වකඛු විඤ්ඤාණාදී වූ සඤ්චවිධ කාමාවචර විපාක විඥනයන්ට, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිම යට තියන ලද දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙමේ රූප භවයෙහි පඤ්චවිධ වූ කුසල විපාක වකඛු විඥන, සොත විඥන, සමපච්චන්ත, උභය සන්තිරණ සංඛ්‍යාත කාමාවචර විපාක විඥනයන්ට එපරිද්දෙන්ම හෙවත් කම්ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහිදී ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාම භවයෙහි, වතුර්විධ දුගීතියෙහි අභවවිධ වූ කාමාවචර වූ අහෙතුක කුසල විපාක විඥනයන්ට කම් ප්‍රත්‍යය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිදී ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ දුගීති භූමිත් අතුරෙහි, නරකයෙහි මහමුගලත් තෙර නුවන්, තිරයට වැඩමවන අවස්ථාවෙහිදී ඉෂ්ටාලබ්‍යනයන් හා එක්වීම නිමිතිකොට කාමාවචර පුණ්‍යාභි සංස්කාරය තෙම, කාමාවචර වූ අහෙතුක කුසල විපාක විඥනයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ. තිරස්විතාදීන් අතුරෙන් මහත් ආනුභාව ඇති නාගය, ගරුඬය, ප්‍රේතය යන සත්ත්වයන් කෙරෙහි ද, ඉෂ්ටාලබ්‍යනයක් ලැබීමය.

ඒ කාමාවචර පුණ්‍යාභිසංස්කාරය තෙම, කාම භවයෙහි සඤ්චකාම සවගීයෙහි සොළොස්විධ වූ කුසල

විපාක විඥනයන්ට කම් ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ද, ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රත්‍යය වේ.

සාමාන්‍ය වශයෙන් තෙලෙස් පුණ්‍යාභිසංඝකාරය තෙම රූප භවයෙහි දශවිධ වූ කාමාවචර රූපාවචර විපාක විඥනයන්ට කම් ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

දෙලොස්විධ වූ අපුණ්‍යාභිසංඝකාරය තෙම, කාම භවයෙහි දුගීතියෙහි අකුසල විපාක සන්තීරණ නම්වූ ප්‍රතිසන්නි විඥනයට එපරිද්දෙන්ම ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඉතිරි ෂඛිවිධ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ,

සප්තවිධ වූ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද, පටිසන්නික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රත්‍යය වේ.

කාම භවයෙහි සප්තකාම සුගතියෙහි ඒ අකුසල විපාකයන් සත්දෙතාටම කම් ප්‍රත්‍යය, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

රූප භවයෙහි චතුර්විධ වූ අකුසල විපාක විඥනයන්ට ඒ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ පටිසන්නික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ අපුණ්‍යාභිසංඝකාරය තෙම, කාමාවචර භූමියෙහි අනිඡට රූපාලම්බන දගීන, අනිඡට ශබ්දලම්බන ශ්‍රවණයන්ගේ වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. බලලොව වනාහි අනිඡටවූ රූපාදී පාලම්බන කෙනෙක් නම් නැත්තාහ. ඡචි කාමාවචර දෙව ලොකයෙහිද, අනිඡටාලම්බනයෝ නැත්තාහ.

ආනෙකආභිසංස්කාරය තෙම, අරූප භවයෙහි වතුර්විධවූ අරූපාවචර විපාක විඥනයන්ට කමී ප්‍රත්‍යය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිද, ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර කුසලාකුසල වශයෙන් විසිවැදූරුම්වූ වේදනා සංඛ්‍යාත කාය සංස්කාරය තෙම, එකොළොස් කාම භූමියෙහි, අභට මහා විපාක, උපෙකතා සන්තීරණවයාගේ වශයෙන් දසවිධවූ විපාක විඥනයන්ට ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි නානාක්‍ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්ද යන දෙපරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

එ විසි වැදූරුම් වූ කාය සංස්කාරය තෙමේ, එකොළොස් කාම භවයෙහි ඡවිවිධ අකුසල විපාක වකුචු, සොභා, ඝාණ, ජීවිහා, කාය, සම්පට්ච්ඡන, සප්තවිධ කුසල විපාක වකුචු, සොභා, ඝාණ, ජවිහා, කාය විඤ්භ, සම්පට්ච්ඡන, සොමනස් සන්තිරණ යන තෙළෙස් විපාක විඥනයන්ටද

රූප භවයෙහි වතුර්විධ අකුසල විපාක, පඤ්චවිධ කුසල විපාකයන්ගේ වශයෙන් නවවිධවූ විපාක විඥනයන්ටද එ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රතිසන්ධි-ක්‍ෂණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

එ විසිවැදූරුම්වූ කාය සංස්කාරය තෙමේ, එකොළොස් කාම භවයෙහි සියළුම අහෙතුක විපාක, මහා විපාකයන්ගේ වශයෙන් තෙවිසි වැදූරුම්වූ විපාක විඥනයන්ට එ දෙපරිද්දෙන්ම ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි ද ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහිද ප්‍රත්‍යය වේ.

විවි සංස්කාරයෙහිද එබඳුම නය ඇත්තේය.

කාමාවචර කුසලාකුසල වේදනා විසිදෙන හා වතුෂ්කත සිත් රූපාරූප විපාක අටදෙනාද එකතු ව එසේම පඤ්චක නසිත් රූපාරූප නවදෙනා එකතු වද, අටවිසි (28) වැදූරුම්, එකුත්තිස් (29) වැදූරුම් වේදනාවන්ගේ වශයෙන් ප්‍රහෙදවත් වූ විතන සංස්කාරය තෙම, කාම, රූප අරූප භවයන්හි

උපෙකතාසහගත සනතීරණ යුග්මය, මහා විපාක අට දෙනාය, රූපාරූප විපාක නවදෙනාය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් එකුත් විසි (19) විපාක විඤ්ඤානසන්ධි ඒ දෙපරිද්දේදෙන්ම ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රවෘත්තිකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

එකී විතන සංස්කාරය තෙම කාම, රූප යන උභය භවයන්හි යටි කියනලද උපෙකතා සනතීරණ යුග්මය හැර ඉතිරි අහෙතුක තෙලෙස් (13) විපාකයන්ටද, නවවිධවූ රූපාරූප විපාකයන්ටද යන මේ දෙවිසි (22) විපාක විඤ්ඤාන සන්ධි ඒ දෙපරිද්දේදෙන්ම ප්‍රවෘත්තිකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය වේ. ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාම, රූප, අරූප යන ත්‍රිවිධ භවයන්හි අහෙතුක විපාක, මහා විපාක, රූපාරූප විපාකයන්ගේ වශයෙන් දෙවස් වැදූරුම්වූ විපාක විඤ්ඤානසන්ධි ඒ දෙපරිද්දේදෙන්ම ප්‍රවෘත්තිකීර්ණයෙහිත්, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහිත් ප්‍රත්‍යය වේ,

පලමුකොට කාම, රූප, අරූප භවයන්හි ප්‍රතිසංකී, ප්‍රවෘත්තින්ගේ ශක්ති වශයෙන් ඒ සංස්කාරයෝ තුමු යම් විපාක විඤ්ඤාන කෙනෙකුන්ට ප්‍රත්‍යයෝ වෙද්ද යම් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යයයෝ නොවෙද්ද, එපරිද්දෙන් දන යුක්තාභ.

මෙහි තසින්ම යොති ආදීන්හිද විභාගය දන යුක්තාභ.

විඤ්ඤාණ පටිච්චයා නාමරූපං

විඤ්ඤාණ ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූපයෝ හටගන්න. මෙහි රූපයෝ නම් විඤ්ඤාන ප්‍රත්‍යයෙන් හටගන්නා අටවිසි රූපයන්ට ඇතුළත් රූප සමූහය හෙවත් රූපස්කන්ධයයි.

නාමය වනාහි අභිධම්ම ක්‍රමයෙන් ත්‍රිවිධ වේ. එනම් වෛදනා ස්කන්ධය, සංඥාස්කන්ධය, සංස්කාරස්කන්ධයයි. සුත්‍රාන්ත දෙශනායෙහි මේ සංස්කාරස්කන්ධය, වෛතනා, එසස, මනසිකාර වශයෙන් ත්‍රිවිධකොට ගත්තා ලදී.

නාමය තෙම සියලුම භව, යෝගී, ගනී. විඥනසමිති අසංඥසත්තය භාර ඉතිරි සත්‍යාවාසයන්හි පවත්නේයි.

රූපය තෙම කාම, රූප යන විධි භවයන්හිද, චතුර් විධි යෝගීන්හිද, පඤ්චවිධි ගනීන්හිද, චතුර්විධිවූ විඥනාසමිතින්හිද, පඤ්චවිධිවූ සත්‍යාවාසයන්හිද පවත්නේයි.

මෙසේ විඥන ප්‍රත්‍යයයෙන් ලැබෙන්නාවූ නාමරූප ධර්මයෝ ප්‍රතිසන්ධිකරණයේදී ද ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහිද ලැබෙන්නාහ.

පටිසන්ධිකරණයෙහි වනාහි භාවරූප නැති භවත්ත ප්‍රසංඝකවූ ගබ්භසෙසයාහි සත්ත්වයන්ටද, භාවරූප නැති අණඩප් සත්ත්වයන්ටද, වස්තුදසක, කාය දසක වශයෙන් රූප සත්‍යතාහි ශීඝ්‍රයෝ දෙදෙනෙක් පහල වෙත්. එමෙන්ම වෛදනා, සංඥා, සංඛාර නම්වූ තාමස්කකියෝද පහලවෙත්. එවිට සත්ත්වයෙකුට පටිසන්ධිකරණයේදී ලැබෙන්නාවූ නාම රූපයන්ගේ අඩුම සංඛ්‍යාව තෙවිස්සකි (23).

රූප ධර්මයෝ	...	20
නාම ධර්මයෝ (වෛදනා, සංඥා, සංඛාර)		3
		<u>23</u>

භාව රූප ඇතිව පටිසන්ධිය ලබන්නාවූ සත්ත්වයන්ට පටිසන්ධිකරණයේදී නාමරූප ධර්මයන් තෙතිසක් ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

කාය දසක, භාවදසක, වස්තු දසක	39
නාම ධර්මයෝ (වෛදනා, සංඥා, සංඛාර)	3
	<u>33</u>

මිපපාතික ප්‍රතිසන්ධිය ලබන්නාවූ සත්ත්වයන් අතුරෙන් ප්‍රථම ධ්‍යාන භූමි ආදීන්හි පිලිසිද ගන්නාවූන්ට යටත්පිරිසෙසින් නාමරූප ධර්මයෝ දෙසාලිසක් (42) ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

වකත්‍රු දසක, සොනදසක, වස්තු දසක	30
ජීවිත නවකය	9
නාම බමිසෝ	3
	<hr/> 42

කාම භවයෙහි පරිපූර්ණියතක ඇති ඕපපාතික සත්ත්වයන්ටද, සංසෙදජ සත්ත්වයන්ටද නාමරූප බමිසෝ තෙසාන්තෑවක් (73) ලැබෙන්නාහ.

එනම්:

වකත්‍රු, සොන, සාණ, ජීවිතා, කාය,	
වසතු, භාව දශක වශයෙන්	70
නාම බමිසෝ	3
	<hr/> 73

අරූපාවචර ප්‍රතිසන්ධි ලබන්නාවූ සත්ත්වයන්ට නාම බමිසෝ තිදෙන පමණක් ලැබේ.

අසංඥසන්ධි භූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි ලබන කල්හි ජීවිත නවකය නම්වූ රූප නවය පමණක් ලැබේ.

ප්‍රමානවික්ෂණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි විභතයාගේ සජීනික්ෂණයෙහි පැවැති කමීජ තෙජෝ ඛාතුචෙන් උතුසමුට්ඨාන ශුඤ්ඤාත්මක කලාපයෙක් පහළවේ.

ප්‍රතිසන්ධි විභතය, ප්‍රමානෙහි හුණු පුරුෂයෙක් අතිකෙකු හට පිටිවහලෙක් වන්නට නොසමත් වන්නාක් මෙන් වස්තු දුබල භාවය කරණකොට ගෙන විභතජ රූප හුපදවයි.

පලමුවෙහි භවාඛන විභතයාගේ පටන් විභතජ ශුඤ්ඤාත්මක රූප කලාපයෝ පහළ වෙත්. පසුව සාතු විභතයන් හෙතුකොට ගෙන ශබ්ද නවක රූප කලාප පහළ වෙත්.

ගබ්භසෙය්‍යක ජලාබ්‍රජ සන්තියෝ කබලිකාරාභාරය නිසා දිවි පවත්වන්ද, මව් විසින් අනුභව කලානු ආභාරයන් සිරුරෙහි පැතිර පවත්නා කල්හිද, ඕපපානිකයන්ට තමාගේ කෙල අනුභව කරන කාලයෙහිද, ආභාරජ ගෙවත් ආභාර හෙතුවෙන් හටගන්නාවූ ශුඛාමක රූප කලාපයෙක් පහළ වෙයි. මෙසේ උඩත් පිරිතෙසින් ආභාර සමුච්චාන ශුඛාමක වශයෙන් රූප අටක් (8)ද, උතුසමුච්චාන ශුඛාමකය ශබ්ද රූපයන් සමග රූප නවයක්(9)ද, විතතසමුච්චාන ශුඛාමකය ශබ්ද රූපයන් සමග රූප (9) දැයි විසිහය (26) වදුරුම් රූපයෝ පහළ වෙත්. මෙය හැර වස්තු කාය දසක වශයෙන් සන්නති ශීතීයෝ දෙදෙනෙක්ද එක් එක් විතත-
 ඝණයෙක්හි තුන්වර බැගින් පහළ වෙත්.

මෙසේ, කාය, භාව, වස්තු, චක්‍ර,	
සොධ, ඝාණ, ජීවිභා දසක වශයෙන් රූප	70
විතත, සෘතු, ආභාර සමුච්චාන රූප	26
ත්‍රිවිධ තාමස්කකයෝය	3
	<hr/>
	99

මෙසින් ශබ්ද රූප දෙක ඉවත් කල කල්හි රූප 97 කි. ඒ ඒ සන්තියන්ට නිද සිටියදීත්, පමාව සිටියදීත්, හැසිරෙද්දීත්, කෑම අනුභව කරද්දීත්, පැත් ආදිය බොද්දීත්, දවාලෙහිත්, රාත්‍රියෙහිත් ඒ අනුභවක් (97) නාමරූප ධර්මයෝ විඤන ප්‍රත්‍යයෙන් හටගනිත්. මෙය විඤන පව්වයා නාම රූපං යයි දනසුතු.

මේ අනුභවක් (97) නාමරූප ධර්මයන් අතුරෙන්, කම්ප රූපය කෙම, භව, යොනි, ගති, විඤනසප්ති, සත්තියාවාස යන්හි සියලු ත්‍රිසමුච්චාන රූපයන්ට පළමු පිහිටන්නෝ වනමුත්, සෘතු විතත, ආභාර රූපයන් විසින් අනුබල නොදෙන ලද්දේ පිහිටන්නට ගෙවත් විරසායි භාවයෙන් පවත්නට නොහැකිවේ. තමා පිලිබදවූ සප්ත දසායුෂ්ක (17) ඝණ මාත්‍රයම පවත්නට හැකි නමුත් විරසායි භාවයෙන් පෙළ නොසිද පැවැත්මට නොහැකිවේ.

ඒ ත්‍රිසමුධාන රූපය තෙමේද, ඒ කමිජ රූපය පිහිත් අනුබල නොදෙන ලද්දේ විරසායාහි භාවයෙන් පිහිටන්නට නොහැකි වේ.

රළ වේගයෙන් පහළ නමුත් මහ මුහුදෙහි කිසි කැනක ලත් පිහිට ඇති බුන් නැවක් මෙන්, ඔවුනොදුන් ගෙන් රුකුල් ලැබ, ඒ කමාදී වතුසමුධාන රූප කලාපයේ පෙළ නොසිඳ පවත්නාහු ය. මෙසේ පිහිටා එක් අවුරුද්දක්, දූවුරුද්දක්, තුන් අවුරුද්දක්, සියක් අවුරුද්දක් නමුත් යම්තාක් කලෙකින් ඒ සත්ත්වයන්ගේ අසුඤ්ඤ මරණය හෝ කමිඤ්ඤ මරණය හෝ වෙද්ද එතෙක් කල් පවතින්. මෙසේ සියලු භවයෝනි ගති ආදීන්හි පවතින්.

නාම රූපයට හෙතුභූතවූ විඤ්ඤාන විධි වේ. එනම්:

- 1. විපාක විඤ්ඤානය
- 2. අවිපාක විඤ්ඤානය (අභිසංස්කාර විඤ්ඤානය) කියායි

අසංඤ සත්ත්වයන්ගේ රූපයද, අසංඤ සත්ත්ව භූතියෙහි, කමියෙන් හටගන්නා බැවින්, එය පංචවෛකාර භවයෙහි පැවති අභිසංස්කාර විඤ්ඤාන ප්‍රත්‍යයයෙන් හටගත් රූප නම්.

එපරිද්දෙන්ම, පංචවෛකාර භවයෙහි ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි කුසලාදී විභ්‍වකෂණයෙහි කමී සමුත්ථාන රූපය තෙම, පංචවෛකාර භවයෙහි ප්‍රවෘත්ති අභිසංස්කාර විඤ්ඤාන ප්‍රත්‍යයයෙන් නිපන් රූප නම්. එහෙයින් විඤ්ඤාන පච්චයානාමරූපං කියා වේ.

ප්‍රත්‍යයවිම

විපාක විඤ්ඤානය, නාමයට නව පරිද්දෙකින්ද, ප්‍රතිසංකීක්ෂණයෙහි වසතු රූපයට නව එරිද්දෙකින්ද, වසතු රූපය හැර අභිකුන් රූපයන්ට අට පරිද්දෙකින්ද

ප්‍රත්‍යය වේ. අභිසංස්කාර විඥනය, කමීජරූපයට එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ ප්‍රථම භවාධිගාදි විඥනය, ඒ නාමරූපයන්ට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසන්ධිකෘතයෙහි හෝ ප්‍රවෘත්තිකෘතයෙහි හෝ විපාක සංඛ්‍යාතවූ යම් නාමයෙක් රූපය හා මුසුවූ හෝ නුමුසුවූ හෝ වේද, ඒ නාමයට ප්‍රතිසන්ධිකෘතයෙහි තියුක්ත වූ හෝ අන්‍යවූ විපාක විඥනය තෙම (1) සහජාත (2) අන්‍යෝන්‍ය (3) නිශ්‍රය, (4) සම්ප්‍රසුක්ත, (5) විපාක, (6) ආහාර (7) ඉන්ද්‍රිය, (8) අසන්, (9) අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තින්ගේ වශයෙන් නව පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වසනු රූපයට, ප්‍රතිසන්ධිකෘතයෙහිවූ විපාක විඥනය තෙම (1) සහජාත, (2) අන්‍යෝන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) විපාක, (5) ආහාරය, (6) ඉන්ද්‍රිය, (7) විප්‍රසුක්ත, (8) අසන්, (9) අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තින්ගේ වශයෙන් නව පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වසනු රූපය හැර අන්‍ය රූපයන්ට ඉහතකි අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය හැර ඉතිරි අටවිධවූ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

පුණ්‍යාභිසංස්කාර, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර විඥනය තෙම, අසංඥ සත්ත්වයන්ගේ කමීජ රූපයට හෝ, පංචවොකාර භවයෙහි කමීජ රූපයට හෝ සුත්‍රානතික පයඝීයෙන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසන්ධි විඥනය හා අභිසංස්කාර විඥනයන් හැර ඉතිරි විඥනය තෙම, ප්‍රථම භවාධිග විත්තයෙන් පටන් ගෙන ඒ ඒ නාම රූපයට සුදුසු පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාම රූප පච්චයා සලායනනිං

මෙහි වෙදනාදීවූ සකකියන් තුන්දෙනාගේ අවයව සමුදය ය නාම නම්.

තමාගේ සන්තානයෙහි ඇතුළත්වූ ඒකාන්ත වශයෙන් සතර විධි වූ භූතයන්ද, වක්‍ර, සොන, ඝාණ, ජීවිතා, ඝාය ගදය යන වස්තුහුද, ජීවිතෙඤ්ඤය යද යන භූත රූප වස්තු රූපාදිය රූප නම්.

නාමයන්, රූපයන් එක්කොට ගත් කල්හි නාමරූප නම්. ඒ නාම රූපය තෙම ඡඩ් ආයතනයන්ටම ප්‍රත්‍යය වේ. ඒ ඡඩ් ආයතනයෝ නම් වක්‍රායතනය, සොනායතනය, ඝාණායතනය, ජීවිතායතනය, ඝායායතනය, මනායතනය යන ආයතනයෝයි.

අරූප භූමියෙහි නාමය තෙම, සවැනිවූ මනායතනයටම ප්‍රත්‍යය වේ. අනිත් ආයතනයන්ට ප්‍රත්‍යය නොවේ.

ඒ ඒ නාම රූපයාගේ විමක් ඇතිකල්හිම ඒ ඒ ආයතන තෙමේ වේ. එසේ නොවන කල ආයතන ඇති නොවේ.

අරූප භූමියෙහි ප්‍රතිසංඝි ප්‍රවෘත්තිඤ්ඤයන්හි නාමයම ඒ සවැනිවූ මනායතනයට යටත්පිරිසෙසින් සත් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම්:

- ප්‍රතිසංඝිණයෙහි, නාමය තෙම, මනායතනයට (1) සහජාත, (2) අන්‍යෝන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) සම්ප්‍රසුක්ත, (5) විපාක, (6) අසනි (7) අවිභව යන සත් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මේ හැර කිසි නාම ධර්මයෙක් හෙතුප්‍රත්‍යයයෙන් හා ආභාර ප්‍රත්‍යයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රවෘත්තිඤ්ඤයෙහි, විපාකනාමය තෙම, එම සත් පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ අවිපාක නාමය තෙම විපාක ප්‍රත්‍යය හැර ඉතිරි සය ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මේ අවිපාක නාමයන් අනුරෙන්, අලොභ, අද්‍යෙස, අමොභ සංඛ්‍යාතවූ කිසි නාමයෙක්, හෙතුප්‍රත්‍යයයෙන්ද සපඨි වෙතනාදි සංඛ්‍යාතවූ කිසි නාමයෙක් ආභාර ප්‍රත්‍යය යෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

සංවිධානකාර පවසෙහි, විපාක නාමය තෙම ප්‍රති සන්නිකර්මයෙහි, සවැනි මනාසතනයට ඒ සත් ප්‍රකාර දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ අන්‍යදු පසුචායතනයට (1) සහජාන, (2) නිශ්‍රය, (3) විපාක, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අසනි, (6) අවිගත, යන අඩි ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මේ විපාක නාමයන් අතුරෙන් කිසි විපාක නාමයක් හෙතු ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද, කිසි විපාක නාමයක් ආභාර ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ද, ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහිද, විපාක නාමය තෙම, විපාකවූ ශබ්දයන්ට, ප්‍රතිසන්නිකර්මයෙහි මෙන් සත් පරිද්දෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

අවිපාක නාමය තෙම විපාක නොවූ සවැනි මනාසතනයට විපාක ප්‍රත්‍යය හැර ඉතිරි අඩි ආකාරයෙන් ම ප්‍රත්‍යය වේ. මනාසතනය හැර සෙසු චක්‍රායතනාදී පසුචායතනයන්ට, විපාක නාමය තෙම, (1) පච්ඡාජාන, (2) විප්‍රසුක්ත (3) අසනි, (4) අවිගත යන සිව් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. අවිපාක නාමය තෙමේද, ඒ සිව් පරිද්දෙන් ම ප්‍රත්‍යය වේ.

මෙහි රූපය තෙම, අරූප භූමියෙහි එක් ආයතනයකට වත් ප්‍රත්‍යය නොවේ.

සංවිධානකාර පවසෙහි, රූපයන් අතුරෙන් හදසවසතු රූපය තෙම, ප්‍රතිසන්නිකර්මයෙහිදී, සවැනි මනාසතනයට (1) සහජාන, (2) අනෝයාන, (3) නිශ්‍රය, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අසනි, (6) අවිගත යන අඩි ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සතර මහා භූතයන් තුමු, ප්‍රතිසත්ති, ප්‍රවෘත්තිකර්මයන්හි විශේෂයක් නැතිවම චක්‍රායතනාදී පසුච්ඡිධි ආයතනයන්ට, (1) සහජාන, (2) නිශ්‍රය, (3) අසනි, (4) අවිගත යන සතර ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

රූප ජීවිතෝපද්‍රියය තෙමේ, ඒ වකාංගනනාදී ප්‍රසාද ආයතන පස්දෙනාට, ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි සහ ප්‍රවෘත්ති-ක්‍ෂණයෙහිද, (1) අප්‍රී, (2) අවිගත, (3) ඉද්‍රිය යන තුන් පරිද්දෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ආහාර රූපය තෙමේද, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහිදී තුන් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම් (1) අප්‍රී, (2) අවිගත (3) ආහාර යන තුන් ආකාරයෙන්ය.

ඒ වක්‍ෂුරාදී ප්‍රසාද රූපයේ පස්දෙනාම වක්‍රු, ඝෝච ඝාණ, ජීවිතා, කාය විඤ්චා සංඛ්‍යාතවූ මනාසතනාසර, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි, (1) නිශ්‍රය, (2) පුරෙජාත, (3) ඉද්‍රිය, (4) විප්‍රසුක්ත, (5) අප්‍රී, (6) අවිගත යන හව් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

පඤ්ච විඤ්චාසන් භාර අවශෙපඤ්ච මනාසතනාසර, වක්‍රුරූපය තෙම, ප්‍රවෘත්තික්‍ෂණයෙහි (1) නිශ්‍රය, (2) පුරෙජාත, (3) විප්‍රසුක්ත, (4) අප්‍රී, (5) අවිගත යන පස් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි පංචවොකාර භවයෙහි; වෙදනා සංඤ්ච, සංඛාර යන සකකිත්‍රයද, හදසවක්‍රුරූපයද, යන නාමරූපය තෙම සවැනිවූ මනාසතනාසර, (1) සහජාත, (2) අනන්‍යාන්‍ය, (3) නිශ්‍රය, (4) විපාක, (5) සම්ප්‍රසුක්ත, (6) විප්‍රසුක්ත, (7) අප්‍රී, (8) අවිගත යන අට ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සලායතන පච්චයා එසෙසා

අති ආයතන ප්‍රත්‍යයෙන් ඇතිවන ස්පශීයෝ නම් දෙතිස් (32) විපාක වික්‍රද්‍රවයන් හා සම්ප්‍රසුක්තවූ දෙතිස් (32) ස්පශීයෝ යි මේ සලායතනයේ ස්පශීයාගේ පැවැත්මට උපකාර වේ.

මෙහි ස්පෂීය සවැදූරුම් වේ. එනම්:

1. චක්‍ර සම්පෂය
2. සොන සම්පෂය
3. ඝාණ සම්පෂය
4. ජීවිහා සම්පෂය
5. කාය සම්පෂය
6. මනෝ සම්පෂය

චක්‍ර සම්පෂය තෙම චක්‍රායතනය, රූපායතනය, චක්‍රු විභූත නම්වූ මනායතනය, සපෂීයා කෙරෙත් අවශෙෂවූ සම්ප්‍රසුක්ත සංඛ්‍යාත ධර්මායතනය, හෙතුකොට ගෙන වේ. සොන සම්පෂාදිය ද මේ නයිත්ම දනසුතු. මෙසේ මේ ස්පෂීය තෙම එකම ස්පෂීයක්වූයේ වී නමුත් නොයෙක් ආයතනයන් හෙතුකොට ගෙන වන්නේය. ආයතනයන් නැති කල්හි ස්පෂීය ඇති නොවේ. එහෙයින් ආයතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පෂීය වන බව කියතලදී.

චක්‍රායතන, සොනායතන, ඝාණායතන, ජීවිහායතන, කායායතන යන පඤ්චවිධ ආයතනයන් චක්‍රසම්පෂය, සොනසම්පෂය, ඝාණසම්පෂය, ජීවිහා සම්පෂය, කාය සම්පෂය යන පඤ්චවිධ ස්පෂීයට ෂච්ච (6) ප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ එනම්: 1. නිසසය ප්‍රත්‍යය, 2. පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය, 3. ඉච්චිය ප්‍රත්‍යය, 4. විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය, 5. අඤ්ච ප්‍රත්‍යය, 6. අවිගහ ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍ය සයයි.

ඒ පඤ්චවිධ ආයතනයන් ගෙන් අත්‍යවූ හුදකලාවූ විපාක මනායතනය තෙම, කුසල විපාකාදී පඤ්චවාරිකාදී වශයෙන් නොයෙක් ප්‍රභෙද ඇති විපඤ්ච විභූතයන් හා සම්ප්‍රසුක්තවූ ස්පෂීයට නවාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ. එනම්: 1. සහජාන ප්‍රත්‍යය, 2. අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය, 3. නිසසය ප්‍රත්‍යය, 4 විපාක ප්‍රත්‍යය, 5 ආහාර ප්‍රත්‍යය, 6. ඉච්චිය ප්‍රත්‍යය, 7. සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය, 8. අඤ්ච ප්‍රත්‍යය, 9. අවිගහ ප්‍රත්‍යය යන නවයයි.

රූපායනනය නොම, වකුඤ්ඤා සම්මානසංඝයා 1. ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය, 2. පුරෝකථන ප්‍රත්‍යය, 3. අපේ ප්‍රත්‍යය, 4. අවිභව ප්‍රත්‍යය වශයෙන් සතර පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ශබ්දායනනයදීහුද, සොභසම්මානසංඝයාදීන්ට එමෙන්ම සතර පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

මනෝ සම්මානසංඝයාට ඒ රූපාදි ආයතනද, ධර්මායතනද ඒ සතර පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. එසේම ආලම්බන ප්‍රත්‍යය මාත්‍රයෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

එසංස පච්චයා වේදනා

සංසරය ඇති කල්හිම වේදනාවෝ වෙත්. සංසරය නැති කල්හි නොවෙති එහෙයින් එසංස පච්චයා වේදනා යයි දක්වන ලදී.

වාරච්ඡයෙන් හත් කල්හි මේ වේදනාවෝ ෂබ්දිච්චි වේ.

- එනම්: 1. වකුඤ්ඤා සම්මානසංඝයා වේදනා
- 2. සොභ සම්මානසංඝයා වේදනා
- 3. සාණ සම්මානසංඝයා වේදනා
- 4. ජීවිහා සම්මානසංඝයා වේදනා
- 5. කාය සම්මානසංඝයා වේදනා
- 6. මනෝසම්මානසංඝයා වේදනා යනුයි.

මෙසේ වාරච්ඡයෙන් ෂබ්දිච්චි මේ වේදනාවෝ ප්‍රභේද වශයෙන් එකුත් අනුවක් (89) වේ එනම්, එකුත් අනුවක් සිත් හා සම්ප්‍රසුක්ත එකුත් අනුවක් වේදනාවෝයි. ඒ එකුත් අනුවක් වූ වේදනාවන් අතුරෙන් සංසං පච්චයා වේදනා යන පදයෙහි දෙතිස් විපාක විඤ්ඤායතනි සම්ප්‍රසුක්ත වූ දෙතිස් (92) වේදනාවෝම ගතයුතු.

වේදනාවට ප්‍රත්‍යය වන ස්පර්ශයන් අතුරෙන්, වකුඤ්ඤා සම්මානසංඝයා, සොභසම්මානසංඝයා, සාණ සම්මානසංඝයා ජීවිහාසම්මානසංඝයා, කාය සම්මානසංඝයා යන පඤ්ච වාරයෙහි පච්චනා ස්පර්ශය

තෙම, චක්ඛුසම්ඵසාජා වෙදනා, සොකසම්ඵසාජා වෙදනා, ඝාණ සම්ඵසාජා වෙදනා, ජ්විහා සම්ඵසාජා වෙදනා, කායසම්ඵසාජා වෙදනාවන්ට අට පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යයවේ. එනම්: 1. සහජාන ප්‍රත්‍යය, 2. අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යය, 3. නිසසය ප්‍රත්‍යය, 4. විපාක ප්‍රත්‍යය, 5. ආහාර ප්‍රත්‍යය, 6 සම්ප්‍රසුකත ප්‍රත්‍යය, 7. අනී ප්‍රත්‍යය, 8. අපීගත ප්‍රත්‍යය, යන අෂටවිධ ප්‍රත්‍යයෝයි.

මෙකී ප්‍රසාද වස්තූක පඤච වෙදනාවන් කෙරෙත් අවශෙෂවූ චක්ඛුචාරාදිවූ එක් එක් චාරයෙක්හි සමපටිවුණු සනතීරණ, නදුරමමණ වශයෙන් ප්‍රචාතනවූ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට චක්ඛු සම්ඵසාය මුල්කොට ඇති සපඨීය තෙම, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ. මනෝචාරයෙහි වනාහි, නදුලම්බන වශයෙන් ප්‍රචාතනවූ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට සහජාන මනෝ සම්ඵසාය යයි කියන ලද ඒ සපඨීය තෙම, එම අට පරිද්දෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ. පුනීසජ්ඣි, භවාධිග, චූති වශයෙන්ද ප්‍රචාතනවූ ත්‍රෛභූමික විපාක වෙදනාවන්ටද ඒ සපඨීය තෙම එම අට පරිද්දෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ. මනෝචාරයෙහි නදුරමමණ වශයෙන් ප්‍රචාතනවූ යම් කාමාවචර විපාක වෙදනාවෝ වෙත්ද, ඒ කාමාවචර විපාක වෙදනාවන්ට, මනෝචාරයෙහි මනෝචාරාවජ්ජන විත්තය හා සම්ප්‍රසුක්තවූ මනෝසම්ඵසාය තෙම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් ප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

වෙදනා පටිචයා තණහා

වෙදනාව ඇති කල්හිම තෘෂණාව වේ. වෙදනාව නැති කල්හි තොවේ.

වෙදනා ප්‍රත්‍යයෙන් වන තණහාවෝ දාරමමණයන්ගේ වශයෙන් ෂච්චිධි වේ.

- එනම්: 1. රූප නිෂ්පාදන
- 2. සද්ද නිෂ්පාදන
- 3. ගන්ධ නිෂ්පාදන
- 4. රස නිෂ්පාදන
- 5. පොට්ඨබ්බ නිෂ්පාදන
- 6. ධර්මනිෂ්පාදන යන සියලු.

රූපාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන, රූප නිෂ්පාදන යයි ද, ශබ්දාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන සද්ද නිෂ්පාදන යයි ද, ගන්ධාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන, ගන්ධ නිෂ්පාදන යයි ද, රසාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන රස නිෂ්පාදන යයි ද, පොට්ඨබ්බාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන පොට්ඨබ්බ නිෂ්පාදන යයි ද, ධර්මාලෝචනාදියෙහි නිෂ්පාදන ධර්ම නිෂ්පාදන යයි ද දකුණු.

මේ නිෂ්පාදන, කාමනිෂ්පාදන, භවනිෂ්පාදන, විභව නිෂ්පාදනවලින් වෙනස්වනු ලබයි.

රූප නිෂ්පාදන යම් කලෙක වස්තුකර්ම හමුවූ රූපාලෝචනය කාම ගුණාස්ථාන වශයෙන් ආස්ථානවශයෙන් කරන්නාව පවතිනුයේ, එකල්හි කාම නිෂ්පාදන වේ.

යම් කලෙකින් එ රූපාලෝචනයම නිත්‍යය යයි ද ශාස්වත යයි ද කියා මෙසේ ප්‍රවෘත්තවූ ශාස්වත දූෂිත හා සමග පවතිනුයේ, එකල්හි භව නිෂ්පාදන වේ. එනම්: ශාස්වත දූෂිත හා එක්ව පැවති රාගය තෙම භව නිෂ්පාදන නමැති කියනු ලැබේ.

යම් කලෙකින් එ රූපාලෝචනයම සුන්වන්නේය, විනාශ වන්නේය යි මෙසේ ප්‍රවෘත්ත වූ උච්ඡේද දූෂිත හා සමග පැවති කල්හි විභව නිෂ්පාදන වේ උච්ඡේද දූෂිත හා සමග පැවති රාගය තෙම විභව නිෂ්පාදන යි කියනු ලැබේ.

සද්ද නිෂ්පාදනය ද මේ නිසිනම් දකුණු.

මෙසේ මේ ෂබ්දිධි තණහාවෝ කාම තණහා, භව තණහා, විභව තණහා වශයෙන් තුන් ආකාරයෙන් ගත් කල්හි තෘෂ්ණාවෝ අටලොසක් වෙති. ($6 \times 3=18$) එයද අධ්‍යාත්ම, බාහිර සන්තාන වශයෙන් සතිසකි. ($18 \times 2=36$) නවද, අතීත, අතාගත, පච්චුප්පන්ත වශයෙන් අටතුරාශියක් වේ. ($36 \times 3=108$).

මේ වෙදනා පච්චයා තණහා නිර්දේශයෙහි එකලාවුම විපාක සුඛ වෙදනා නොමෝ අදහස් කරණ ලදී. ඒ විපාක සුඛ වෙදනා නොමෝ තෘෂ්ණාවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අසුරෙකින්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

දුකට පත්වූ පුද්ගලයෙක් සුඛය ප්‍රාප්තියා කෙරේද, සුචපත්වූ පුද්ගලයෙක් සුඛය වැහිඳිම ප්‍රාප්තියා කෙරේද, උපෙක්‍ෂානොමෝ සන්ත්‍රන් වන බැවින් සුඛ වෙදනාවට ඇතුළත්කොට වදාරනලද බැවින්ද, සුඛ, දුකට, උපෙක්‍ෂා යන ත්‍රිවිධ වෙදනාවෝම තෘෂ්ණාවට ප්‍රත්‍යය වුවාහු වෙති.

ඒ තෘෂ්ණාව වෙදනාව ප්‍රත්‍යය කොට ඇත්ති නමුත් අනුශය කෙලයෙන් දුරුකළ, වාස නිමවූ බ්‍රහ්මවංශීව ඇති, බාහිනපාපිට්‍ර, ක්‍ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේට ඇති නොවේ.

තණහාපච්චයා උපාද්‍යනං.

තණහාව ඇති කල්හිම උපාද්‍යනයෝ ඇතිවෙත්. තණහාව නැති කල්හි ඇති නොවෙත්.

අරමුණ දැනිකොට අල්වා ගැනීම උපාද්‍යන නම්. තෘෂ්ණාවෙන් මඩනාලද පුද්ගලතෙමේ රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, සප්ඨි, ධම්ම යන සයාකාර අරමුණු තදින් අල්වා ගනී. උපාද්‍යන යන්නෙන් දැනි ලොහ දිට්ඨි දෙදෙනා ගනු ලැබේ.

මේ උපාදානයෝ සතර දෙනෙකි. එනම්:

1. කාමුපාදාන
2. දිට්ඨපාදාන
3. සීලබ්බතූපාදාන
4. අභතවාදුපාදාන යන සතර ය.

1. **කාමුපාදානය**- යම් ධර්මයක් වසතුකාම සංකීර්ණ කාමය දැකීමකොට ගනීද, එය කාමුපාදාන නම් ඒ ධර්ම සම්භාවය තෙම කාමයන් වේ, උපාදානයන් වේ. තවද, පඤ්චවිධවූ කාමගුණයන්හි යම් කාමවෘත්තයක් වේද, යම් කාම රාගයක් වේද, යම් කාමනිවේදි නම්ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම තෘෂ්ණාවක් වේද, යම් කාමස්තෙහ නම් ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම මුද්දා නම් ලද ලොභයක් වේද, යම් කාම පරිනිෂ්ටා නම් ලද ලොභයක් වේද, මේ ධර්ම ජාති තොමෝ කාමුපාදාන නම් වේ. මෙසේ තෘෂ්ණාවගේ දැකීම වීම උපාදාන යයි වදාරන ලදී. පුළුල්වූ කාමයන්ගේ දැකීම වීම උපාදාන යයි වදාරන ලදී. පුළුල් වූ කාමයන්ගේ දැකීම වීම උපාදාන යයි වදාරන ලදී.

2. **දිට්ඨපාදානය**- යම් ධර්මයක් මිථ්‍යාදර්ශන නම්වූ මිථ්‍යා දෘෂ්ටියක් වේද, එයම දැකීමකොට අල්ලාගත්ත අර්ථයෙන් උපාදානයන් වේද, එය දිට්ඨපාදාන නම් එය දසවසතුක මිථ්‍යාදර්ශනවද නමෙකි. එනම්:

1. දානියාගේ ඵලයෙක් නැත.
2. මහා දානියාගේ ඵලයෙක් නැත.
3. ආමන්ත්‍රණය කොට දෙන්නාවූද, ආගන්තුකයාට දෙන්නාවූද, ආවාහාදීන්හිද, මහිගලය පිණිසද දෙන්නාවූ දානියාගේද ඵලයෙක් නැත.
4. දස කුසල කමීපථ, දස අකුසල කමීපථ යන කියන ලද්දවූ කුසලාකුසල කමීයන්ගේ ඵලයෙක් විපාක යෙක් නැත.

5. මෙලොව නැත.

6. පරලොවක් නැත.

7. මව් කෙරෙහි මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ත, සමයන් ප්‍රතිපත්ත-
යන්ට කමි ඵලයෙක්, විපාකයෙක් නැත.

8. පියා කෙරෙහි මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්ත, සමයන් ප්‍රතිපත්ත
යන්ට කමි ඵලයෙක්, විපාකයෙක් නැත.

9. දුච්ඡි භවයෙන් වූතව පශ්චිම භවයෙහි ඔපපාතිකව
උපදායාසීලී වූ සත්ත්ව කෙනෙක් නැත.

10. යම් මහණ බමුණෙක් මෙලොවත් පරලොවත්
තුමුම විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දැන ප්‍රකාශනීර්මට
සමත් වේද ඵලද වූ, සන්ත්‍රන් බවට පැමිණියාවූ අනුලොම
පිළිවෙත මනාව පිළිපත්තාවූ, ධාර්මික වූ මහණ බමුණු
කෙනෙක් ලෙමිහි නැත්තාහ යනාදී වශයෙන් ගන්තාලද
මිථ්‍යාදූෂරිය වේ.

තවද, දිට්ඨිගහ වූ හෙවත් දෙසැටක් මිථ්‍යාදූෂරීන්හි
පයභීපනන වූ යම් මිථ්‍යාදූෂරියක් වේද, දිට්ඨිගහණ නම් වූ,
ඉක්මයානොහැකි අතීතයෙන් වනදුගී, ගිරිදුගීදීන් බඳු වූ යම්
දූෂරී ගැනීමක් වේද, දිට්ඨි ඝානගාර හෙවත් වෞර
කාන්තාර, ව්‍යාල කාන්තාර, මරු කාන්තාර, නිරුදක
කාන්තාර, දුර්භික්ෂ කාන්තාරයන් බඳු වූ යම් දූෂරී
කාන්තාරයෙක් වේද, දිට්ඨි විසුකාසික නම් ලද සමයන්දූෂරිය
විනිවිදලන අතීතයන්ද, සමයන් දූෂරියට විලෝමවන අතී
තයන්ද යම් දිට්ඨි නම්ලද යුලෙක් වේද, දිට්ඨිවිපසංගත
හෙවත් ශාසිත උචේද වශයෙන් සැලෙන අතීතයන්
යම් දූෂරී විෂ්ඨදනෙයක් වේද, දිට්ඨිසංශොජන හෙවත්
දිට්ඨියෙන් බකිනෙයක් වේද, ශ්‍රාහ හෙවත් ආලභිනිතය
දැකිකොට ගන්තා අතීතයන් යම් දැකිකොට ගැනීමක්
වේද, පතිට්ඨගාහ හෙවත් බලවත්ව පවත්නා බැවින්
මොකවට පිහිටා ගන්තා අතීතයන් දූෂරී නම්ලද ප්‍රතික්ෂ
ග්‍රාහයෙක් වේද, අභිනිවේස හෙවත් නිත්‍යාදී වශයෙන්

පවත්නා යම් දෘෂ්ටාන්තවේදයක් වේද, පරාමාස හෙවත් අතින්‍යාදී ධර්මසවය ඉක්මවියා නිත්‍යාදී වශයෙන් අත් පරිද්දෙකින් ආමර්ශනය කරන්නා වූ යම් දෘෂ්ටියක් පරාමර්ශනයක් වේද, කුමමගහ හෙවත් යම් දෘෂ්ටිසංකීර්ණානුදර්ශනීයක්, දුගතීන්ට මාගීයවූ යම් දෘෂ්ටියක් වේද, මිථ්‍යාපථ හෙවත් දිග් මූලා වූවකු විසින් මේ අසුච්ඡේද ගමට යන මගැසි ගත්මග තෙමේ ඒ ගමට නොපමුණුවන්නාසේ දෘෂ්ටිගතිකයා විසින් සුගතිපථ යයි ගත් දෘෂ්ටි නොමෝ තමා සුගතියට නොපමුණුවානුයි අසත්පථ වන අතීයෙන් දෘෂ්ටි නම් ලද යම් මිථ්‍යා පථයක් වේද, මිච්ඡන්ත හෙවත් දෘෂ්ටි නම් ලද මිථ්‍යා සවභාවයක් වේද, නිසථායනන හෙවත් බාල පාඨග්ජනයෝ එහිම පරිභ්‍රමණ වශයෙන් බැසගතීන්නුයි නිසීවූද, අනතීයන්ගේ උත්පතියට කාරණානුයි ආයනනවූද, යම් නිසීයනනයක් වේද, විපරිසෙසප්‍රාහ හෙවත් දෘෂ්ටි නම් ලද යම් විපයනීය වූ ප්‍රාහයක් වේද, වරදවා අරමුණු ගැනීමක් වේද යන මේ ආදිය දිට්ඨපාදනය යයි කියනු ලැබේ.

3. සීලබ්බනුපාදනය— යම් මිථ්‍යා දර්ශනයක් ගෝසීල ගෝවුත ආදී ශීලව්‍යය දැනීමකට ගනීද, එහෙයින් ඒ මිථ්‍යා දර්ශනය තෙම ශීලවුත නම්. මෙවැනි ගෝසීලාදී යෙන් සංසාර ශුද්ධිය වේයයි කියා වරදවා ලබ්ධි ගන්නා හට තුමුම උපාදානද වෙත්. මෙසේ වරදවා ගත් මෙබඳු සවභාවය ආත්තා වූ යම් දෘෂ්ටියක්, දිට්ඨි ගත බවක්, දිට්ඨිගහණාදී බවෙක් වේද, ඒ මිථ්‍යා දෘෂ්ටිය සීලබ්බනුපාදනය යයි කියනු ලැබේ.

4. අනනවාදුපාදනය - යම් ධර්ම සවභාවයක් කරණ කොට ගෙන සත්‍යයෝ කියද්ද, ඒ ධර්ම සවභාවයෝ වාද නම්. එයම කරණකොට ගෙන දැනීම ගනීද, එහෙයින් උපාදාන නමුදු වේ. ආත්මයාගේ ප්‍රකාශයට කාරණා වූවක්හු දැනීමකට ගැනීම ආත්මවාදෙපාදාන

නම් වේ. ආත්මය යන වචන මාත්‍රයම හෝ ආත්මය යයි සන්ධියෝ මේ ධර්ම ජාතිය කරණකොට ගෙන දැනීමකොට ගනින්නුයි අනන්තවාදපාද්‍යන නම්. තවද, විසි ආකාර සකකායදුෂ්ටියටද අනන්තවාදපාද්‍යනය යයි කියනු ලැබේ.

එනම්, හෙතෙම

1. රූපය ආත්මයකැයි මොනවට දක්නේයි.
2. ආත්මය රූපවත් වූවක් කොට මොනවට දක්නේයි.
3. ආත්මය කෙරෙහි රූපය මොනවට දක්නේයි.
4. රූපය කෙරෙහි ආත්මය මොනවට දක්නේයි.

එමෙන්ම වේදනාවද, සංඥාවද, සංසකාරයද, විඤ්ඤාණයද මෙසේ සතර සතර ආකාරයෙන් දක්නේය වරදවාගත් මෙබඳු සවභාවය ඇත්තාවූ යම් දුෂ්ටියක්, දිට්ඨිගත බවක්, දිට්ඨිගතභණ්ඩාදී බවක් වේද, එය අනන්තවාදපාද්‍යන නම්.

මෙහි කියතලද සතරාකාරවූ උපාද්‍යනයෝ තණහා ප්‍රත්‍යයෙන් ලත් උපාද්‍යනයෝ යි. තණහාව නැති කල්හි මේ උපාද්‍යනයෝ ඇති නොවෙත්.

තවද, උපාද්‍යනය පිළිබඳව, උත්පත්ති ක්‍රම, පහාණ ක්‍රම, දෙශනා ක්‍රම යන ත්‍රිවිධ ක්‍රමයන් අතුරෙන්, නුවණින් නොදන හැකි පුච්චාවධිය ඇති සසරෙහි මෙන්ම කෙලෙසැයගේ පලමුකොට ඉපදීම වේයයි අවිද්‍යමාන වන හෙයින් උත්පත්ති ක්‍රමය නො වදාරනලදී. එක් අත්-බැවෙක්හි ආත්මදුෂ්ටි ග්‍රහණය මුල්කොට ඇති ශාස්ත්‍රික, උච්චේද දුෂ්ටි වශයෙන් මිථ්‍යාභිතිවේශය කිරීම උපදී, හෙවත් ආත්මවාදපාද්‍යනය පලමුකොට හටගනී. ඉක්බිති ඒ ආත්මය තෙම ශාස්ත්‍රික යයි ලබ්ධි ගන්නා පුද්ගලයාහට ආත්මයාගේ විගුණි භාවය මුල්කොට ඇති සීලබ්ධිවූ පාද්‍යනය උපදී. මේ ආත්මය විනාශවේයයි උච්චේද වශයෙන් ලබ්ධි ගන්නාවූ පරලොචිති අපේක්ෂා රහිත පුද්ගලයාහට කාමුච්චපාද්‍යනය තෙම උපදී. මෙකී තසින්

පළමුකොට ආත්මවාද්‍යපාද්‍යනයද, ඊට ඉක්බිතිව දිට්ඨිපාද්‍යන, සීලබ්බතුපාද්‍යන, කාමුපාද්‍යනයන්ද පිළිවෙලින් උපදිත්. මෙය උපාද්‍යනයන්ගේ එක් අත් බැවෙක්හි උත්පත්ති ක්‍රමය වේ.

ප්‍රභාණ ක්‍රමය. සොවාත් මගින් නැසියයුතු හෙයින් දිට්ඨිපාද්‍යනය, සීලබ්බතුපාද්‍යනය සහ අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයද පළමුකොට ප්‍රභාණය කරනු ලැබේ. රහත් මගින් නැසිය යුතු හෙයින් කාමුපාද්‍යනය පසුව ප්‍රභාණය කරණු ලැබේ.

දෙශනා ක්‍රමය. වහා විෂය වන බැවින්ද, ප්‍රකට වන බැවින්ද, කාමුපාද්‍යනය පළමුකොට වදාරන ලදී. ඒ කාමොපාද්‍යනය අනුවිධ ලොභමූල විතනයන් හා සමග යෙදෙන හෙයින් මහත්වූ උත්පත්තිස්ථාන ඇත්තේය. අනික් උපාද්‍යනයයෝ නිදෙන දිට්ඨිගත සමප්‍රයුක්ත ලොභවිතනයන් හා සමග යෙදෙන හෙයින් අල්පවූ උත්පත්ති ස්ථාන ඇත්තාහ.

බෙහෙවින්, ආලයරාමතාය හෙවත් ආලය සංකිශාත පඤ්චාපාද්‍යනසකකියන්හි රමණය කරණ හෙයින් ආලයරාමතායවූ ප්‍රජාව කෙරෙහි කාමුපාද්‍යනය ප්‍රකට වේ. අනිත් උපාද්‍යනයෝ නිදෙන ප්‍රකට නොවෙත්.

කාමුපාද්‍යනය ඇති පුරුෂ පුද්ගලතෙම වසතුකාමයන්ගේ ප්‍රතිලාභය පිණිස දිට්ඨි, සුත, මුත ආදී වශයෙන් පැවති කුතුහල මගුල් ආදිය බහුලකොට ඇත්තේ වේ. ඒ බව කාමොපාද්‍යනය ඇති පුරුෂ පුද්ගලයාගේ දිට්ඨිපාද්‍යනය වේද, එහෙයින් කාමොපාද්‍යනයට අනතුරුව දිට්ඨිපාද්‍යනය වදල සේක.

ඒ දිට්ඨිපාද්‍යනය තෙම ප්‍රහෙද වනුයේ සීලබ්බතුපාද්‍යන, අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයන්ගේ වශයෙන් විප්‍රකාර වේ. ඒ දෙක අතුරෙන් ගෝක්‍රියා, කුකකුට ක්‍රියාවන්ගේ වශයෙන් දතයුතු වන හෙයින් ඔෆදරික වේද, එහෙයින් සීලබ්බතුපාද්‍යනය තෙම අත්තවාද්‍යපාද්‍යනයට පළමු වදල සේක. සියුම් වන බැවින් අවසාන වශයෙන් අත්තවාද්‍යපාද්‍යනය වදල සේක. මෙය උපාද්‍යනයන්ගේ දෙශනා ක්‍රමයයි.

ප්‍රත්‍යය වීම. කාමුපාදනයට තාමණානොමෝ උප-
තිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අයුරෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.
තාමණාව විසින් ඇලී බැඳී ගන්නාලද්දවූ ආලම්බනයන්හි
උපදතා හෙයින්.

සෙසු උපාදානත්‍රයට. 1 සහජාන, 2. අක්කමක්කද,
3. නිශ්‍රය, 4. සම්ප්‍රසන්න, 5. අනුච්ඡි, 6. අවිගත, 7. සෙතා
යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සත් (7) අයුරෙකින් හෝ
උපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය හා සමග අට අයුරෙකින් හෝ
ප්‍රත්‍යය වේ.

උපාදාන පච්චයා භවො

බලවත් ලොභ දිට්ඨි සංකිතයාවූ උපාදානය හෙතු
කොට ගෙන භවය ඇතිවේ. උපාදානය නැති කර්ම
භවය ඇති නොවේ.

අනුච්ඡි වශයෙන් වනාහි යම් ධර්ම සච්ඡායයක් තෙම
වේද එකෙයින් ඒ ධර්මසච්ඡායයට භව යයි කියනු ලැබේ.
ඒ භවය විධි වේ. එනම්:

1. කම් භවය
2. උපපතති භවය

කම්යම භවය වේනුයි කම්භව නම් කම්ය හෙතුකොට
පවත්නා විපාකසංකත, කටන්තාරූප, භවය වේනුයි
උපපතති භව නම්. එය ඵලොපචාර හෙවත් ඵලයාගේ
නාම වශයෙනි.

භවයට පමුණුවන හෙයින් සියලු භවගාමි කම්
කම් භව නම් වෙත්. එය:

1. පුණ්‍යාභිසංස්කාරය
2. අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය
3. ආනෙසස්ථාභිසංස්කාරය යයි ත්‍රිවිධ වේ.

ධම්ම වශයෙන්

පුණ්‍යාභිසංස්කාරය—

කාමාවචර කුසල වෙනනා	8 } 13
රූපාවචර කුසල වෙනනා	

අපුණ්‍යාභිසංස්කාරය—

අකුසල වෙනනා	12
-------------	----

ආනෙය්‍යාභිසංස්කාරය—

අරූප කුසල වෙනනා	4
	<u>29</u>

මේ එකුත්තීස් වෙනනා ගත් කල්හි ඒ වෙනනා හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ද එයටම ඇතුළත්කොට කමිභව යයි වදාරන ලදී.

උපපත්ති භවය

1. ලොකික විපාක- කාමාවචර විපාක 23 } 32
මහග්ගක විපාක 9 }
2. එම විපාක සිත්හි සම්ප්‍රයුක්ත චෛතසික 35
3. කමීජ රූපයෝ 20

යන මේ ධර්මයෝ උපපත්ති භව නම් වෙත්.

මේ උපපත්ති භවය නවසත්ත්වාචාසයන් ගේ වශයෙන් නව වැදෑරුම් වේ.

එනම්:

1. කාම භවය- කාම නම් ලද භවයයි. එනම් කාම භූමි එකොලොස් ය. (11)
2. රූප භවය- රූප ලොක තොලොස් ය (16)
3. අරූප භවය- අරූපතල සතර ය (4)
4. සඤ්ඤි භවය- සංඥ ඇති පුද්ගලයන්ගේ භවය නොහොත් සංඥනොමෝ මේ භවයෙහි ඇත්තේනුයි සංඥ භව නම්.

එනම්:

කාමභූමි එකොළොස්සය	11
අසංඥතලය හැර රූප තල පසළොස්සය	15
ආකාශානඤ්චායතනය	1
විඤ්ඤාණඤ්චායතනය	1
ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය	1
	<hr/>
	29

5. අසඤ්ඤි භවය - අසංඥතලය යි.

6. තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤි භවය - ඕදරිකවූ සංඥව ගේ නැති හෙයින් ද, සුක්ෂම වූ සංඥවක් ඇති හෙයින් ද තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා නම් වූ භවයයි.

7. එකචෝකාර භවය - හුදු රූපසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය තෙම එකචෝකාර භව නම් වේ. තොහොත් එක් රූපසකකියක් මේ භවයට ඇත්තේනුයි එකචෝකාර භව නම්. (අසංඥතලයයි)

8. චතුචෝකාර භවය - සතර නාමසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය චතුචෝකාර භවය නම් වේ. (අරූප තල සතරය.)

9. පඤ්චචෝකාර භවය - පඤ්චසකකියෙන් ගැවසී ගත්තාවූ භවය පඤ්චචෝකාර භවය නම් වේ.

එනම්: අසංඥ තලය හැර රූපී බ්‍රහ්මලොක 15 } 26
 කාම භූමි 11 }
 යන භූමි 26 ය.

මෙය උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ භවය වේ.

තවද, මේ උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් සමභව වන භවයාගේ ධර්ම කාය වශයෙන් වනාහී

1. කාම භවය - පඤ්චවිධ වූ උපාදිත්‍යසකකියෝයි.
2. රූප භවය - එසේම පඤ්චවිධ වූ උපාදිත්‍යසකකි-
 යෝයි.

3. අරූප භවය - චතුර්විධවූ උපාදිනනසකකියෝසි.
4. සඤ්ඤා භවය - චතුර්විධවූ පඤ්චවිධවූ උපාදිනනසකකියෝසි.
5. අසඤ්ඤා භවය - එක් උපාදිනනසකකියකි.
6. නොවසඤ්ඤා, නාසඤ්ඤා භවය - චතුර්විධවූ උපාදිනනසකකියෝසි.
7. එකචෝකාර භවය - එක් උපාදිනනසකකියකි.
8. චතුචෝකාර භවය - චතුර්විධවූ උපාදිනනසකකියෝසි.
9. පඤ්චචෝකාර භවය - පඤ්චවිධවූ උපාදිනනසකකියෝසි.

උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් වන්නාවූ කමී භවය පුණ්‍යාභිසංසකාරාදී වශයෙන් ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් බව යට දක්වන ලදී. එසේම ප්‍රතිසකී විඤ්ඤාණයට ප්‍රත්‍යවන ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් ද සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන්නෙන් දක්වා ඇති හෙයින් මෙහි වෙනස දතයුතු සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යයි කී තැන ඒ සංසකාරයෝ නම් ප්‍රත්‍යන්පන භවයෙහි ප්‍රතිසකීයට ප්‍රත්‍යය වන අතීත කමීයෝසි. මේ භවනිර්දේශයෙහි දක්වන ලද සංසකාරයෝ නම් අනාගත භවයෙහි ප්‍රතිසකීයට ප්‍රත්‍යය වන කමීයෝසි. එසේම සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යයි කී තැන වෙනතාවම සංසකාර යයි දක්වන ලදී. මේ භව නිර්දේශයෙහි වෙනතාව හා සමප්‍රයුක්ත ධර්මයෝ ද සංසකාර යයි වදාරන ලදී.

තවද සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන්නෙන් විඤ්ඤාණය ප්‍රත්‍යයකොට ඇත්තාවූ කමීය සංසකාරයයි වදාලසේක. මේ නිර්දේශයෙහි අසංඥසත්ත භවය උපදවන්නා වූ කමීය ද සංසකාරය යයි වදාරන ලදී.

එමෙන්ම අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා යන තන්හි පුණ්‍යාභි සංසකාරාදීවූ කුසලාකුසල ධර්ම වදාලන. උපදාන

පව්වයා හවො යන තත්ති උපපත්ති හවයන් ඇතුලත් කල හෙයින් කුසලාකුසල අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ සංඝකාරයෝ යයි වදාලන.

ප්‍රභෙද වශයෙන් වනාහි, කාමොපාදානිය හේතු කොට ගෙන කාම හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද, ඒ කමී සංඛ්‍යාතවූ හවය තෙම කමී හවය නම්. ඒ කමී හවය විසින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපන්නි හව නම්. එසේම කාමොපාදානිය හේතුකොට ගෙන රූප හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද එය කමී හවය නම්. එයින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපන්නි හවය නම් කාමොපාදානිය හේතු කොට ගෙන අරූප හවය උපදවන්නාවූ යම් කමීයෙක් කරනු ලැබේද, එය කමී හවය නම් එයින් උපදවන ලද සකකියෝ උපපන්නි හවය නම්. මෙසේ කාමොපාදානිය හේතුකොට ගෙන ෂච්චි (6) විධවූ හව කෙනෙක් වෙති.

මෙපරිද්දෙන්ම දිට්ඨපාදානි ප්‍රත්‍යයයෙන් ෂච්චිධවූ හව කෙනෙක්ද, සීලබ්බභූපාදානි ප්‍රත්‍යයයෙන් ෂච්චිධවූ හව කෙනෙක්ද, අනනවාදුපාදානි ප්‍රත්‍යයයෙන් ෂච්චිධවූ හව කෙනෙක්දැයි උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් වන්නාවූ හවයෝ සුවිසි කෙනෙක් වෙති. මෙයම, කමී හවයන් උපපන්නි හවයන් එක්කොට ගත් කල්හි එක් එක් උපාදාන ප්‍රත්‍යය යෙන් ත්‍රිවිධ ත්‍රිවිධ වූ හව කෙනෙක් වේ. එකල්හි සංකෂේප වශයෙන් හවයෝ දෙලොස් කෙනෙක් වෙති.

එසේම කාම හවයට පමුණුවන්නාවූ කමීය කමී හවය වශයෙන්ද, ඒ කමීයෙන් නිපන් සකකියෝ උපපන්නි හව වශයෙන්ද ගත් කල්හි කාම හවයෝ දෙදෙනෙකි. රූප හවයෝද දෙදෙනෙකි. අරූප හවයෝද දෙදෙනෙකි. මෙපරිද්දෙන් ෂච්චිධවූ හව කෙනෙක් වෙති. කමීහව, උපපත්ති හව වශයෙන් ප්‍රභෙදය නොසලකා කාම හව, රූප හව, අරූප හව වශයෙන් ගත් කල්හි හවයෝ තිදෙනෙකි. කාමහවාදී හෙදයද කමීහව උපපන්නිහව

යනි හෙදයද නොසලකා උපාදාන පච්චයා භවො යයි
හත් කල්හි එක් භවයක් වේ. මෙසේ උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන්
වන්නාවූ භවයාගේ ප්‍රභේදය දතයුතු.

ප්‍රත්‍යයවීම— ප්‍රාථමික නෙමේ උමතු අයකු වැනිය.
හෙතෙම මේ කටයුත්ත යුතුය, මේ කටයුත්ත අයුතුය යි
නොවීමසා, යම්කිසි උපාදානයක්හුගේ වශයෙන් යම්කිසි
භවයක් ප්‍රාචීනා කොට යම්කිසි කමියක් කරන්නේමය.
මෙසේ වතුර්විධවූ උපාදානය හෙතෙකොට ගෙන ත්‍රිවිධවූ
භවයම වේයයි දතයුතුයි.

මේ මිනිස් ලෙවිහි ඇතැම් පෘථග්ජනයෙක්, ඇසු දුටු
අනුසාරයෙන්, මේ කාමගුණයෝ නම් මිනිස් ලෙවිහි ක්‍ෂත්‍රිය
මහාසාරාදී කුලයන්හිද, ඡවි කාමාවචර දෙවලොකයන්හිද
සමාදායක යයි සිතා ඒ කාම සම්පත් ලැබීම පිණිස පුරාණ
භාරත ශිතාභරණ පශුඝාතන විධි ආදිකොට ඇති
අසඬුමිශ්‍රවණාදියෙන් මුලාපී මේ කමිය හෙතෙකොට ගෙන
කාම ගුණයෝ සමාදායවෙන් යයි හඟිමින් කාමුපාදානයාගේ
වශයෙන් කාය දුඛවරිතාදීන්ද කෙරෙයි. ඒ හේතුවෙන්
හෙතෙමේ අපායෙහි උපදී. ඒ අපාය භූමියෙහි ඒ පුද්ගලයාගේ
උත්පතනියට හෙතුවූ කමිය, කමී භව නමි. කමියෙන්
ජනිතවූ සකකියෝ උපපනති භව නමි.

අත්‍යවූ පෘථග්ජනයෙක් සඬුමිශ්‍රවණාදියෙන් වැඩියෙන්
වඩාගත් නුවණ ඇත්තේව මේ කමිය හේතුවකොට ගෙන
කාම ගුණයෝ සමාදායවෙන් යයි හඟිමින් කාමොපාදාන
වශයෙන් කාය සුවරිතාදීන් කෙරෙයි, හෙතෙමේ ඒ හේතුව
වෙන් දෙවියන් කෙරෙහි හෝ මිනිසුන් කෙරෙහි හෝ උපදී.
ඒ දෙවි මිනිස් දෙහතින්හි උත්පතනියට හෙතුවූ කුසල
කමිය, කමී භව නමි. ඒ කුසල කමියෙන් නිපත් සකකියෝ
උපපනති භව නමි.

අත්‍යවූ පෘථග්ජනයෙක් රූපාරූප භවයන්හි කාම
ගුණයෝ ඒ දෙවි මිනිස් ලෙවිහි කාමගුණයන්ට වඩා

අතිශයින් සමාදායනය අසා හෝ පරිචිතකීනය කොට හෝ කාමුපාදනයාගේ වශයෙන් රූපාරූප සමාපතතින් උපදවා සමාපතති බලයෙන් රූපාරූප බඹලෙවිති උපදී. ඔහුගේ බඹලෙවිති උත්පතනයට හෙතුව වූ මහද්ගත කමීය කමී භව නම්. එයින් නිපන් සකකියෝ උපපතති භව නම්.

මෙසේ කාමොපාදනය තෙම ත්‍රිවිධ භවයන්ටම ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ඡනයෙක්, මේ ආත්මය තෙමේ කාමා-වචර සමපතති භවයෙහි හෝ, රූපාරූප භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයෙක්හි හෝ විනාශවනුයේ සකලවෘත්තදුකනය සමුලඝ්‍රාහනය කිරීම් වශයෙන් මහාකොට අභාවප්‍රාප්ත වූයේ වේ යයි සිතා උචෙඡද දුෂ්ටිය දුභිකොටගෙන ඒ කාමභව, රූපභව, අරූපභවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමා වචර, මහද්ගත කමී කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමීය කමී භව නම්. එයින් ඡතිතවූ සකකියෝ උපපතති භව නම්. මෙසේ දිට්ඨිපාදනය තුන්වැදූරුම් වූ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ඡනයෙක් මේ ශීලවෘත්තය නම් කාමාවචර රූපාවචර, අරූපාවචර භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයක හෝ සම්පුණ්ණී කරන්නාහට, සුඛය සම්පුණ්ණී වේ යයි සිතා සීලබ්බතුපාදන වශයෙන් ඒ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමාවචර, මහද්ගත කමීය කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමීය කමී භව නම් එයින් නිපන් සකකියෝ උපපතති භව නම්. මෙසේ සීලබ්බතුපාදනයද ත්‍රිවිධවූ භවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

අත්‍යවූ පෘථග්ඡනයෙක් මේ ආත්මය නම් කාම. රූප, අරූප භවයන් අතුරෙන් එක්තරා භවයෙක හෝ සැප ඇත්තේ වේ, පහවූ රාග පරිතාප ඇත්තේ වේ යනාදී වශයෙන් සිතා අත්‍යවූ පාදනය කරණකොටගෙන ඒ කාම, රූප, අරූප භවයන්ට පමුණුවන්නාවූ කාමාවචර

මහද්දහන කමීය කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ කමීය, කමී හව නම්. එයින් නිපත් සකකියෝ උපපනති හව නම්. මෙසේ අතකවාද්දපාද්දනස තෙම ත්‍රිවිධවු හවයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

චතුර්විධවු මේ උපාද්දනස තෙම, රූපාරූප හවයන්ටද කාම හවයෙහි ඇතුලත්වු කමීහවය අතුරෙන් කුසල කමී හවයටද, උපපනති හවයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් එක් අයුරෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

කමී හවය අතුරෙන් තමා හා සමප්‍රයුක්තවු අකුසල කමීහවයට සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නියාසය, සම්ප්‍රයුක්ත, අන්ති, අවිගත, හෙතු ප්‍රත්‍යයයන්ගේ වශයෙන් සත් (7) පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

විප්‍රයුක්තවු අකුසල කමී හවයට වනාහි උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන්ම ප්‍රත්‍යය වේ.

හව පච්චයා ජාති

හවය ප්‍රත්‍යය කොටගෙන ජාතිය වන්නේය. මෙහි හවය යන්නෙන් කමී හවයම අදහස් කරන ලදී. මේ කමී හව සංඛ්‍යාතවු එකුත්තිස් (29) වෙනනාවන්ගේ උපකාරයෙන් එක් හවයෙකින් ඇතුලත්වු සකකි පරමි-පරාවගේ පලමුවන හටගැනීම නම්වු ජාතිය පහලවේ. ඒ ඒ සත්තියන්ගේ ඒ ඒ සත්ත සමුහයෙහි යම් ඉපදීමක් හෙවත් පලමුව පටිසකි විඤ්ඤාණයන් සහිතවු පඤ්ඤස් කකියන්ගේ පහලවීම නම්වු ජාතියක් වේද, සංජාන හෙවත් සම්පුණ් ආයතනයන් ඇතිව මොනවට ඉපදීමක් වේද, බැසගැන්මක් හෙවත් අණ්ඨප් ජලාබුප් වශයෙන් සත්තියෝ අණ්ඨකොෂයෙහිද, වසන්තකොෂයෙහිද පිලිසිද ගැනීම වශයෙන් බැසගැනීම ප්‍රවේශවීම නම්වු අවහ්‍රානති-යක් වේද, අභිනිබ්බනතියක් හෙවත් සංසේදප්, ඔපපාතික වශයෙන් සත්තියන් ගේ යම් ප්‍රකටවු පහලවීමක්, විශේෂ ඉපදීමක් වේද, එකවොකාර, චතුරවොකාර පඤ්ඤවොකාර-

යන්ගේ වශයෙන් ස්කන්ධයන්ගේ යම් පහලවීමක් වේද; ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභයක් වේද මෙයට ජාතිය යයි කියනු ලැබේ.

ජාතියගේ පහලවීමට කම් හවය තෙමේ නා නා ක්‍ෂණික කම් ප්‍රත්‍යය, ප්‍රකාශනුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

ජාතියගේ පහලවීමට කම් හවය මුත් අන් ප්‍රත්‍යයක් නොමැති හෙයින් හව පව්වයා ජාතිය යයි වදාරන ලදී.

ජාතිය පව්වයා ජරා මරණං

ජාතිය විද්‍යමාන කල්හිම ජරා මරණාදී දුකට ධර්මයන්ගේ පහලවීම වන හෙයින් ද, ජාතිය අවිද්‍යමාන කල්හි ඒ දුකට ධර්මයන්ගේ පහලවීමක් නොවන හෙයින් ද, ජාතිය පව්වයා ජරා මරණං යයි වදාලුණේය.

ඒ ඒ සත්තවිකායයෙහි උපන්නාවූ ඒ ඒ සත්තවිකායන්ගේ යම් දිරිමක් දිරණ බවක්, කැවුණු බවක්, පැසුණු බවක්, විඤ්ඤි බවක්, ආයුෂ්‍යයාගේ පිරිහීමක්, ඉන්ද්‍රියයන්ගේ මිහි කිරීම් බවක් වේද එයට ජරාව යයි කියනු ලැබේ.

ඒ ඒ සත්තවිකායන්ගේ ඒ ඒ සත්තවිකායයෙන් යම් චූතිකක්, චූතවත බවක්, බිඳීමක්, අනතර්ධානයක්, මියයාමක්, කාලක්‍රියාවක්, සකන්ධයන්ගේ බිඳීමක්, ශරීරයාගේ බහා තැබීමක්, ජීවිතෙන්ද්‍රියයාගේ සිඳීමක් වේද එය මරණ නම්.

එක් හවයක ජාතියක් මරණයක් අතර මේ ජාතිය නිසාම පහලවන්නාවූ සොක, පට්ඨෙව, දුකට, දොමනසා, උපායාස යන දුකට ධර්මයන්ද මෙයටම ඇතුළත් වේ.

සුඛව්‍යසන, භොග ව්‍යසන, රොගව්‍යසන, සීලව්‍යසන, දිට්ඨිව්‍යසන යනාදී ව්‍යසනයන් අතුරෙන් එක්තරා

ව්‍යසනයකින් යුත් පුද්ගලයාගේ යම් ශෝකයක්, ශෝකයාගේ අකාරයක්, ශෝක කරන්නහුගේ ස්වභාවයක්, අභ්‍යන්තරයෙහිවූ ශෝකයක්, අභ්‍යන්තරයෙහි විඥලවන්-
තාක්හු මෙන් ඇතිවන ශෝකයක්, විතනයාගේ දවන ආකාරයක්, දුකට පත්සිතක් ගෙවත් දෙමිනසක් ශෝක නමැති හුලක් වේද එයට ශෝක යයි කියනු ලැබේ.

ඥාතිව්‍යසනාදියෙන් මඩනලද පුද්ගලයාගේ යම් නම් කියා හැඞිමක්, ගුණ කියා හැඞිමක්, තම් කියා හඞන ස්වභාවයක්, ගුණ කියා හඞන ස්වභාවයක්, තම් කියා හඞන බවක්, ගුණ කියා හඞන බවක්, නිශ්ඵල වචනබිඞ්ඞිමක්, නැවත නැවත තෙපලීමක්, නැවත නැවත තෙපලන බවක් වේද, එයට පරිච්ඡේද යයි කියනු ලැබේ.

යම් කායික දුකක්, කායික අපහසුවක්, කය හා ස්පඞී වීමෙන් උපන්තා වූ අපහසු වූ වේදනා ආකාර වූ දුකක් වේද කය හා ස්පඞී වීමෙන් හටගත් ඒ දුක් වූ අපහසු වූ වේදනාවනට දුකක යයි කියනු ලැබේ.

දුක් වූ, අමධුර වූ යම් වෛතසික දුකක් වේද, දුක් වූ අමධුර වූ විදියයුතු වූ සිත හා ස්පඞීයෙක් වේද, සිත හා ස්පඞී වූ අමධුර වූ දුක් වූ වේදනාවක් වේද, එය දෙමනස නම්.

ඥාති ව්‍යසනාදියෙන් මඩනාලද පුද්ගලයාගේ යම් සිත්හි වෙහෙසීමක්, කලානන බවක්, බලවත් කලානන බවක් දැඩි කලානන බවක් වේද එය උපායාස නම්.

මෙසේ මේ ජාති තොමෝ, ජරා මරණ දුකකයට ද, ශෝක, පරිච්ඡේද, දුක්, දෙමිනස්, උපායාසයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වෙත්. ජාතිය නැති කල්හි ජරාමරණාදිහු නැත්තා-
හුමය.

මේ ජාතීතොමෝ ජරා මරණ ශෝක පරිච්ඡේද දුකක, දෙමනස, උපායාසාදීන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍ය ගතකියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

මෙසේ, මේ අභිධ දෙලොසකින් යුත් මේ හව වක්‍රය සියලු දුක් සමුහයාගේ ඇතිවීමට ප්‍රත්‍ය වේ මය.

තව ද, මේ හව වක්‍රයෙහි ශෝකාදී ධර්ම සමූහයක් අනන්‍යයෙහි වදාලාහු ද, ඒ ශෝකාදීහු හෙතුකොට ගෙනම ආදියෙහි දක්වන ලද, අවිද්‍යා නොමෝ සිද්ධිවේමය. එසේම, මේ හව වක්‍රය තෙමේ නොබුදු මුවන් විසින් නොදන් පුළුඹයසීදුව ඇත්තේ ය. කාරක වේදක රහිතය හෙවත් කරන්නා වූ, විදින්නා වූ පුද්ගලානන්‍යයන් කෙරෙන් විරහිතය. වාදගප්‍රකාර වූ ශුන්‍යතායෙන් ශුන්‍යය. නිත්‍යයෙන් සමබන්ධයට පැමිණියේව පවතී.

මේ ජරා මරණාදීන් අතුරෙන් ශෝක, දුක, දෙමනස්ස, උපායාස යන මොව්හු අවිද්‍යාව හා වෙන් නොවූවාහු වෙත්. පරිදෙවය නමුදු මොහයෙන් මූලා වූ සන්තියාහටම වේ. එහෙයින් ඒ ශෝකාදීන් පලමුව සිද්ධ වූ කල්හි අවිද්‍යා නොමෝ සිද්ධිවූවාම වේ.

ආශ්‍රවයන්ගේ හටගැනීම හෙතුවෙන් ද ඒ ශෝකාදීහු වෙත්. වස්තුකාමයන් හා වෙන්වීම ඇති කල්හි ශෝකය තෙම කාමාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන වේ. වස්තු කාමයන්හි ඇලුනා වූ සිත් ඇති නොහොත් කෙලෙසකාම සංකිතය වූ යාතය ඇති, උපන් ඡන්දරාගය ඇති, ඒ සන්තියාහට ඒ වස්තුකාමයෝ යම් හෙයකින් විශෝච, පිරිහෙද්ද, ඒ සන්තියෙම හෙල්ලෙන් විදුනා ලද මුවකු මෙන් ශෝක පරිදෙවාදී දුකකයෙන් පෙලෙයි.

ඒ ශෝකාදීහු දිට්ඨාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙනද වෙත්. රූපය තෙමේ මම වෙමි, මාගේ රූපය වේ, යනාදී වූ දූෂ්ටිය හෙතුකොට ගෙන මතු වී සිටිතාසිලී වූ පුද්ගලයාහට, රූපයාගේ ප්‍රකෘති ස්වභාවය හැර අන් අයුරෙකින් වීමය යන හෙතුවෙන් ශෝක පරිදෙව, දුක්, දෙමනස් උපායාස යන මොව්හු උපදිති.

එසේම භවාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන ද ශොකාදීහු වෙත්. දීඝීයුත්ත වූ, වණ්චන් වූ, සැප බහුල වූ යම් දෙවිකෙනෙකුත් උස් වූ දෙවි විමන්ති අතිදීඝී කාලයක් මුළුල්ලෙහි සිටිද්ද, ඒ දෙවියෝ ද තථාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මදෙශනාව අසා භීතියට, තැනිගැන්මට, සංවේගයට පැමිණෙත්. පඤ්ච ප්‍රකාර වූ සුචිතීම්භනයන් දූක මරණ බියෙන් තැනිගන්වන ලද දෙවියන්ට හයෙක්, සන්ත්‍රාසයෙක්, සංවේගයෙක් උපදනා මෙනි. ඒ පඤ්ච සුචිතීම්භන නම් මල්දම් මැලවීම, දිවසඵ කෙලෙසීම, කිසිලිවලින් බාලීම්, කයෙහි පැහැ වෙනස්බවට පැමිණීම, දෙවාසනයෙහි නො ඇලීම යන මොව්හුය. ඒ නිමිති දූක කමම සමුට්ඨාන සකකි සඛිඛාන වූ උපපතති භවයෙහි භව තෘෂ්ණා බලයෙන් දෙවියන්ට අධික වූ ශොක දුකකියන් උපදී.

එමෙන් ම අවිද්‍යාශ්‍රවය හෙතුකොට ගෙන ද ශොකාදීහු වෙත් ඒ අඤ්ඤා පුද්ගලතෙම මේ ආත්මභාවයෙහිම ශොක, පරිදෙව, දුක්, දොම්නස් විදිසි. මෙසේ ආශ්‍රව සඛිඛාන ප්‍රත්‍යය වීම ඇති කල්හි අවිද්‍යා සඛිඛාන ඵලය වේ. මේ නසින් ශොකාදීන් හෙතුකොට ගෙන අවිද්‍යාව ඇතිවීමෙන් භව වක්‍රය නොසිදී පවත්නේ ය. හෙතුඵල පරම්පරාවගේ අවශානයක් ද නැත.

දොළොස් අධිගයකින් යුත් මේ භව වක්‍රය නොදන් සුචාවධිය ඇත්තේ ද වේ. මෙසේ භව වක්‍රයාගේ අතෘදිමත් භාවය ඇති කල්හි. **අවිජ්ජා පච්චයා සඛිඛාරා** යනාදී වශයෙන් අවිද්‍යාව ආදිකොට දක්වන ලද්දේ එය ප්‍රධාන ධර්මයක් බැවින් ත්‍රිවිධ වූ වෘත්ත දුකකියන්ට අවිද්‍යා නොමෝ ප්‍රධාන ධර්මයක් වන්නේ ය. ත්‍රිවිධ වෘත්තයෝ තම්, **කෙලශවෘත්ත, කම්මවෘත්ත, විපාකවෘත්ත** යන මොව්හු ය. අවිද්‍යාව ඇති කල්හිම අවිද්‍යාව කෙරෙත් අන්‍ය වූ **කෙලශවෘත්තය ද, කම්මවෘත්ත, විපාකවෘත්තයෝ ද** අඤ්ඤා ජනයා අනෙක දුකකියන්ගෙන් වැඩුණු සංසාර නමැති බකිනාභාරයෙහි භාත්පසින්ම වෙලුන්. සජී-
යෙකුගේ හිස අල්වා ගැනීම නිසා එයින් අන්‍ය වූ සජී

ශරීරය අත වෙලන්නාක් මෙනි. අවිද්‍යාව මූලින් සිදු කළ කල්හි, ඒ කෙලෙස, කමම, විපාක යන ත්‍රිවිධ වෘත්තයන් ගෙන් මිදුනේ වේ. සපී හිස සිද දූමු කල්හි අත වෙලාගත් සපී ශරීරය කෙරෙන් මිඳෙන්නාක් මෙනි. මේ බව අවිජ්ජා, යකෙව අභසස විරාග නිරෝධා සංඛාර නිරෝධො යනාදී පාඨයෙන් දක්වා වදාලසේක. ආයතී-මාගීඤ්ඤයෙන් අවිද්‍යාව සහ මූලින් නිරුඳා කිරීම හෙතෙ-කොටගෙන සංඛාරයන්ගේ නිරුඳාවීම වේ. මෙසේ අවිද්‍යාව ගන්නා වූ නොහොත් උපදනා පුද්ගලයාගේ ත්‍රිවිධ වෘත්තයෙහි බැඳීමත්, අවිද්‍යාව මුදන්නා වූ නොහොත් නිරුඳාකල පුද්ගලයාගේ ත්‍රිවිධ වෘත්තයෙන් මිදීමත් වේ. මෙසේ හෙයින් අවිද්‍යාව ප්‍රධාන ධර්මයක් වශයෙන් මිස ආදී ධර්මයක් වශයෙන් දෙශනා නොකල බව දනගු.

මේ භව චක්‍රයෙහි අවිද්‍යාව ආදිකොට ඇති කරුණු වලින් සංඛාරාදීන්ගේ පැවැත්ම වේද, එහෙයින් ඒ අවිද්‍යාදී කාරණා වලින් අන්‍ය වූ සංසාරය නිමාණය කරන්නා වූ පරමෙඤ්චර මහා බ්‍රහ්මාදී කෙනෙක් නැත්තේ ය. කාරක-යෙක් නැත්තේම ය. එමෙන්ම මාගේ ආත්මය ඒ ඒ වැඩ අවැඩ පවසන්නේය, සුව දුක් ආදිය විඳින්නේය, සියලු අරමුණු දන්නේය යනාදියක් නොමැති හෙයින් ආත්මය කෙරෙන් තොරවේ. වෙදකයෙක් හෙවත් විඳින්නෙක් ද නැත්තේම ය. මෙසේ මේ භව චක්‍රය කාරක වෙදක පුද්ගලානන්‍යයන් කෙරෙන් තොරවේ යයි දන ගු.

භව චක්‍රයෙහි දෙලොස් අභගයෝ තුමු නිත්‍ය, සුභ, සුඛ, ආත්ම තාවයන්ගෙන් ද ශුන්‍යයහ.

අවිද්‍යාව, උදයව්‍යය ධර්ම සවිභාවයෙන් හෙවත් ඉපදීම බිඳීම සවිභාව කොට ඇති බැවින් නිත්‍යතාවයෙන් ශුන්‍යහ. සත්තව්‍යාහට බාධන, තාපන ආදිය කරන හෙයින් ද, ඒ නැවීම ආදිය කරන්නා වූ ක්ලෙශ ධර්මයන්ට අරමුණු වන හෙයින් ද සුභකමයෙන් ශුන්‍යහ. ඉපදීම් බිඳීම්

සවභාවයෙන් නැවත නැවත වැඩියක් පෙළන බැවින් සුඛසාධයෙන් ද ශුන්‍යය. ප්‍රත්‍යයන් අයත් පැවතුම් ඇති බැවින් සිය කැමැත්ත සේ පවත්නා වූ ආත්ම සවභාවයෙන් ද ශුන්‍යය. සංසකාරාදීහුද මෙසේම නිත්‍ය, සුභ, සුඛ, ආත්ම සවභාවයෙන් ශුන්‍යය. යම් හෙයකින් අවිද්‍යාව ආත්මයක් නොවේ ද, තමා සතුච්චක් නොවේ ද, තමා කෙරෙහි නොවේ ද, ආත්මවත් ච්චක් නොවේ ද, එසේම සංසකාරය ආදී කොට ඇති අඛණ්ඩයෝ ද ආත්මයෝ නොවෙති. තමා සතුච්චහු ද නොවෙති. ආත්මයන් කෙරෙහි නොවෙති. ආත්මවත් ච්චාහු නොවෙති. එහෙයින් මේ භව චක්‍රය දෙළොස් විධ වූ අවිද්‍යාදී ඛණ්ඩයන්ගේ ච්ච, සුභ, සුඛ ආත්මභාව ශුන්‍යත්වයෙන් ශුන්‍ය වේ යයි දතයුතු.

මේ භව චක්‍රයාගේ මූල දෙකෙකි. කාලයෝ නිදෙනෙකි. එහි දෙළොස් අඛණ්ඩයන් අතුරෙන් අඛණ්ඩ දෙකක් අතීත කාලිකය. අඛණ්ඩ අටක් පව්වුපපනතය. අඛණ්ඩ දෙකක් අනාගතය.

භව චක්‍රයාගේ අඛණ්ඩ දෙළොස් අතුරෙන් මූලධර්ම වශයෙන්

1. අවිද්‍යාව
2. තණ්හාව

යන අඛණ්ඩ දෙක වදාරා තිබේ.

අතීත සකකු කොට්ඨාසය කෙරෙන් වතීමාන විපාකය එළවන හෙයින් අවිද්‍යාව මූල්කොට ඇති වෙදනාව අවසන් කොට ඇති එක් භව චක්‍රයකි.

අනාගත සකකු කොට්ඨාසය හා ගලපන හෙයින් තණ්හාව මූල්කොට ඇති, ජරා මරණය අවසන් කොට ඇති එක් භව චක්‍රයකි. මෙසේ භවචක්‍රය විධ වේ.

විප්‍රකාරවූ මේ භව චක්‍රයන් අතුරෙන් අවිද්‍යාමූලක භව චක්‍රය දුෂ්චි වර්ත පුද්ගලයාගේ වශයෙන් ද, තණ්හාමූලක භව චක්‍රය තෘෂ්ණා වර්ත පුද්ගලයාගේ වශයෙන්ද දෙගනා

කරන ලදී. දූෂ්ටි වර්තයාගේ අවිද්‍යා නොමෝ ඔහුගේ සසර පැවැත්ම කරන්නිය නෘෂ්ණා වර්තයාගේ නෘෂ්ණා නොමෝ ඔහුගේ සසර පැවැත්ම කරන්නිය.

තවද, උච්චේද දූෂ්ටිය නිරවශෙෂ කොට ප්‍රහීන කිරීම සදහා පලමුවන අවිද්‍යාමූලක භව චක්‍රය දෙශනා කරන ලදී. විඤ්ඤාදී වතීමාන ඵල ධර්මයන්ගේ ඉපැදීම නොහොත් ඒ ඵල ධර්මයන්ගේ භට ගැන්මෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් නොදන භෑකිවූ පුච්චි භවයෙහි එයට කාරණා වූ අවිද්‍යා, සංස්කාරයන්ගේ නොසිඳ පැවැත්ම දක්වා උච්චේද දූෂ්ටිය වලක්වයි.

ශාසවන දූෂ්ටිය නිරවශෙෂකොට ප්‍රහීන කිරීම සදහා දෙවන නෘෂ්ණා මූලක භව චක්‍රය වදාරණ ලදී. උපත්තා වූම විඤ්ඤා, නාමරූප, ෂඩායතන, ස්පඨි, වෙදනා-වන්ගේම දිරීම, බිඳීම හෙවත් ජරා මරණ වන බව දැක්වීමෙන් ශාසවන දූෂ්ටිය වලක්වයි.

පලමුවන භව චක්‍රයෙහි වෙදනා නොමෝ නෘෂ්ණාව හා සම්බන්ධ ඇති අවිද්‍යාවට ප්‍රත්‍යය වේ එහෙයින් වෙදනාව හෙතුකොට ගෙන අවිද්‍යාව වන්නියයි දනගුතු. අවිද්‍යාවගේ ගැනීමෙන් නෘෂ්ණා උපාදාන යන දෙදෙනාද ගන්නා ලද්දේවේ. අවිද්‍යාව හෙතුකොට ගෙන සංස්කාරයෝ වන්නාහ. මෙහි සංස්කාර ග්‍රහණයෙන් කමී භවය ගන්නා ලද්දේ වේ. විඤ්ඤාදීන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ජාති ජරා මරණ යෝද, ශොකාදීහුද ගෘහිතයහ. මෙසේ සම්බන්ධවන හෙයින් හෙවත් වෙදනාදීවූ ඵලයන්ගේ අවිද්‍යාදීවූ හේතූන් හා නැවත සම්බන්ධවන හෙයින් වෙදනාව අවසන් කොට ඇති පලමු වන භව චක්‍රය දක්වා වදාරණ ලදී.

දෙවන භව චක්‍රයෙහි ජරා මරණාදී ප්‍රත්‍යයයෙන් නෘෂ්ණාවද, නෘෂ්ණා ප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදානයද යනාදී වශයෙන් ලැබේ. මෙහි නෘෂ්ණා උපාදානයන්ගේ ගැනීමෙන් අවිද්‍යාවද, භවය ගැනීමෙන් සංස්කාරයෝ ද ගන්නා ලද්දේ වේ ජාති ජරා මරණාදීගේ ගැනීමෙන් විඤ්ඤාදී විපාකයෝ ද ගන්නා ලදහ.

තවද, ගබ්හසෙය්‍යක සන්තියන්ගේ වශයෙන් පලමුවන අවිද්‍යා මූලක හව වක්‍රය වදාරන ලදී. එහි සංසකාර ප්‍රත්‍යය යෙන් විඤ්ඤානද, විඤ්ඤාන ප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූපද යනාදී වශයෙන් ධර්මයන්ගේ පිළිවෙල නොසිඳ පැවැත්ම දක්වන ලදී. මෙයින් ගභීසෙය්‍යක සන්තියන්ගේ අපරිපූර්ණ වූ ආයතන ඇති කලල රූපය වදාරා ඉක්බිති ඒ නාමරූපයන් ප්‍රත්‍යය කොට ඇති ඡායානන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නොමෝ වදාරන ලදී.

එමෙන්ම, ඕපපාතික වූ සන්තියන්ගේ වශයෙන් දෙවන තෘණා මූලක වූ හව වක්‍රය වදාරන ලදී. එහි උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් හවයද, හව ප්‍රත්‍යයෙන් ජාතියද යනාදී වශයෙන් උපපතති සකකියන්ගේ එක්ව පහලවීම දක්වන ලදී.

ඒ හව වක්‍රයාගේ කාල තුනෙක් වෙත්.

- එනම්: 1. අතීත කාලය
- 2. වර්තමාන කාලය
- 3. අනාගත කාලය යන ත්‍රිවිධ කාලයෝය.

ඒ ත්‍රිවිධ කාලයන් අතුරෙන් අවිද්‍යාව සහ සංඛාර යන අභිග දෙක අතීත කාලයට අයත් අභිගයෝය. විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෙදනා, තණනා, උපාදාන හව යන අභිග අට වර්තමාන කාලයට අයත් අභිගයෝය. ජාති ජරා මරණ යන අභිගයෝ දෙදෙන අනාගත කාලයට අයත් අභිගයෝය.

තවද, ඒ හව වක්‍රයාගේ සණි තුනෙක්ද, සංකෂ්‍යප සනරෙක්ද, අර විස්සෙක්ද, වට්ට තුනෙක්ද වෙති.

ත්‍රිසන්ධිය

හව වක්‍රයාගේ සණි තුනෙක් වේ.

- එනම්: 1. පලමුවන හෙතුමල සණිය
- 2. දෙවන මලහෙතු සණිය
- 3. තුන්වන හෙතුමල සණිය යනුයි.

ඒ ත්‍රිසංඝයානි අනුරන්, සංඝකාරයන්ගේද, ප්‍රතිසංඝ විඤ්ඤානාගේද අතර හෙතුව හා ඵලය ගැලපීම නම්වූ පලමුවන හෙතුඵල සංඝය වේ. වෙදනාවගේද, තාක්ණා වගේද අතර ඵලය හා හෙතුව ගැලපීම නම්වූ දෙවන ඵලහෙතු සංඝය වේ. භවයාගේද, ජාතියගේද අතර හෙතුව හා ඵලය ගැලපීම නම්වූ තුන්වන හෙතුඵල සංඝය වේ.

චතුර්විධ සංඝෙෂ්ඨපය

1. පලමුවන සංඝෙෂ්ඨපය- අවිදුච සහ සංඛාර යන අභිභයෝ දෙදෙන පලමුවන සංඝෙෂ්ඨපය වේ.
2. දෙවන සංඝෙෂ්ඨපය- විඤ්ඤාන, නාමරූප, යලා යනන ඵසා, වෙදනා යන අභිභයෝ පස්දෙනා දෙවන සංඝෙෂ්ඨපය වේ.
3. තුන්වන සංඝෙෂ්ඨපය- නිශ්ඤා, උපාදාන, භව යන අභිභයෝ තිදෙන තුන්වන සංඝෙෂ්ඨපය වේ.
4. සතරවන සංඝෙෂ්ඨපය- ජාතී, ජරාමරණ, යන අභිභයෝ දෙදෙන සතරවන සංඝෙෂ්ඨපය වේ.

විසි ආකාර අර

මේ අරගේ විසිදෙන සතර කොටසකට බෙදා දක්වනු ලැබේ.

ඵතම්:

1. අතීත හෙතු පඤ්චකය
2. වතීමාන ඵලපඤ්චකය
3. වතීමාන හෙතුපඤ්චකය
4. අනාගත ඵලපඤ්චකය

යන පඤ්චක සතරය.

අතීත හෙතු පඤ්චකය - අවිදුඤ්, සංඛාර, නිශ්ඤා, උපාදාන, භව යන අභිභ පස අතීත හෙතු පඤ්චකය වේ.

මෙහි පළමුකොට අවිද්‍යා, සංඛාර දෙදෙන දක්වන ලදී. විදුහිතාඥනයෙන් පහවූ, අඥනවූ පාච්ඡන්ත තෙමේ යම් හෙයකින් තෘෂ්ණා වශයෙන් ආලම්බන ග්‍රහණය කෙරේද, තෘෂ්ණා වශයෙන් ආලම්බන ග්‍රහණයට පැමිණි අඥන පාච්ඡන්ත තෙමේ දැකීමට පත් තෘෂ්ණා දූෂ්ටිත්වේ වශයෙන් ආලම්බනය දැකීමට ගැනීම කෙරෙයි. ඒ අඥන පාච්ඡන්තයා හට උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය තෙම ලැබේද, එහෙයින් තෘෂ්ණා, උපාදාන, කමී භවයෝද ගත්තා ලද්දහු වෙත්.

අවිද්‍යාව- පුළුන්මහාවයෙහිවූ කමී භවය ඇති කල්හි දුක්ඛ සත්‍යාදීත්වේ ස්වභාවය වැටහීම තොදී මූලා කොට සිටියාවූ මොහය තෙම මෙහි අවිද්‍යාව නම්.

සංඛාර- ආයුහනය හෙවත් දානාදී ක්‍රියාවන් සකස් කොට කරන්නාවූ චේතනාවෝ තුමු සංස්කාරයෝ නම්හු වෙත්.

තණ්හා- ආලම්බනයෙහි පාවති අභිරතිය තණ්හා නම්.

උපාදාන- උපගමන හෙවත් අරමුණු දැකීමට ගත්තා ස්වභාව ධර්මය තෙම උපාදාන නම්.

භව- පරිත්‍යාගාදී වශයෙන් දානාදී ක්‍රියාවන්හි ව්‍යාපාර වන්වූ චේතනා තොමෝ භව නම්.

මෙසේ පුළුන්මහාවයෙහිවූ කමීභවය ඇති කල්හි මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ වනීමාන භවයෙහි ප්‍රතිසන්ධියට ප්‍රත්‍යයෝ වෙත්.

මෙහි ආයුහන සංස්කාරයෝ නම්, ඒ කුසලාකුසල කමීය කරන්නහුගේ යම් පුළු පුළුවු චේතනා කෙනෙක් ඇද්ද තොහොත් දාන වස්තුව දෙන්නෙමිසි සිත උපදවා මසක් මුළුල්ලෙහින් අවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහින් දානොප-කරණයන් පිළියෙල කරන්නාවූ පුද්ගලයාට උපන්නාවූ

පුළුඬු වෙනතාවෝයි. ප්‍රතිශ්‍රාහක පුද්ගලයන්ගේ අත්හි දැන එක්තුව පිහිටුවන්නාවූ පුද්ගලයාගේ වෙනතා තොමෝ කමිහව නම්.

තවද, එක් ආවර්ජන විත්තයක් ඇති ෂබ්ඩවල ජවන් සිත්හි පැවති වෙනතාවෝ තුමු ආශුභන සංස්කාරයෝ යයිද, සන්වැනිවූ වෙනතා තොමෝ කමිහව යයිද, පුළු පශ්චිම වශයෙන් නියමයක් නැතියෙන් සියළුම වෙනතා තොමෝ කමිහව යයිද, ඒ වෙනතාව හා සම්ප්‍රසක්තවූ සපයීදී ධර්මයෝ තුමු ආශුභන සංස්කාර යයිද දක්වා තිබේ.

නිකානනිය හෙවත් කමිය කරන්නාවූ පුද්ගලයා හට, ඒ කමියාගේ අනාගත ඵලයවූ, උපපත්ති භවයෙහි යම් ආසාවක් යම් ප්‍රානීතාවක් ඇද්ද, ඒ උපපත්ති භව ප්‍රානීතා තොමෝ නෘෂණා නම්. භවයාගේ ප්‍රත්‍යභූතවූ, මෙතම් කමියක් කොට අසවල් තත්හි කාම ගුණයන් සේවනය කරන්නෙමි, සසර දුක සිදින්නෙමි. මේ ආදී වශයෙන් පැවති යම් උපගමනයක් හෙවත් අරමුණ වෙත දැකිකොට ඵලඹ සිටිනා බවෙක්, යම් අරමුණ දැකිකොට ගත්තා බවෙක්, යම් දූෂ්ටි වශයෙන් පරාමගීනය කිරීමක්, වරදවා ලබ්ධි ගැනීමක් ඇද්ද, මේ උපගමනග්‍රහණ පරාමගීනය තෙමේ උපාදාන නම්.

2. වනීමාන ඵලපඤ්චකය

1. විඤ්ඤාණ- මේ ප්‍රත්‍යක්ෂන භවයෙහි ප්‍රතිසක්ඛී තොමෝ හෙවත් අනිත වූ භව විශේෂය ප්‍රත්‍යක්ෂන භවය හා එකට ගලපන ධර්මජාති තොමෝ විඤ්ඤාණ නම්.
2. නාමරූප- මව් කුසට වදනාක් මෙන් රූපාරූප ධර්මයන්ගේ පහලවීම් සවභාවය නාමරූප නම්.
3. සලායනන- වක්ඛුප්‍රසාදදී ප්‍රසාදය තෙම ආයතන නම්.
4. එසා - අරමුණු පහස්තා බව හෝ අරමුණෙහි හැපෙමින් උපදනා බව සපයී නම්.

5. වෛද්‍යා - අරමුණු රස විදින බව නොහොත් අරමුණු රස විදීම වශයෙන් පවත්නා ධර්මසවභාවය තෙම වෛද්‍යා නම්.

මේ ප්‍රත්‍යක්ෂපනන වූ උපපත්ති භවයෙහි නොහොත් මේ අත්බැවිහි උපපත්ති භවය ඇති කල්හි පහලවූ මේ ධර්මයෝ පස්දෙන පූඵ්භවයෙහි කරන ලද්ද වූ කමීයට ප්‍රත්‍යය වූවාහු වෙත් නොහොත් කමීයාගේ ප්‍රත්‍යයවීම හෙතුවෙන් වෙත්.

3. වර්ගිමාන හෙතුපඤ්චකය

නිශ්ඡයා, උපාදාන, හව් යන අභිගයෝ තිදෙන වර්ගිමාන හෙතුහු වෙත්. කමීභවය ගත් කල්හි ඒ කමී භාවයාගේ පූඵ්භව වූ සංඝකාරයෝ නොහොත් තත් සම්ප්‍රයුක්ත වූ යම් සංඝකාරයෝ ද ගන්නා ලද්දහුම වෙත්. නිශ්ඡයා, උපාදාන යන්ගේ ගැනීමෙන් ඒ නිශ්ඡයා උපාදානයන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ යම් අවිද්ධවකින් මූලා වූ පුද්ගලතෙමේ කුසලාකුසල කමීය කෙරේද, එහෙයින් ඒ අවිද්ධ තොමෝ ගන්නා ලද්දීම වේ. මෙසේ නිශ්ඡයා, උපාදාන, හව්, අවිජ්ජා, සංඛාර යන අභිග පස වර්ගිමාන හෙතු පඤ්චකය වේ.

1. අවිද්ධව - මේ ප්‍රත්‍යක්ෂපනන භවයෙහි ආයතන-යන්ගේ මුහුකුරා ගිය බැවින් මූලාවීම හෝ සතර දුක මූච්භ කරවන මොහය අවිද්ධ නම්.
2. සංඛාර - ආයුහන හෙවත් පූඵ්භව වූ වෙනතා තුමු සංඝකාර නම්.
3. නිශ්ඡයා - නිකාන්තිය හෙවත් ආලම්බනයෙහි පැවති අනිලාභී තොමෝ නිශ්ඡයා නම්.
4. උපාදාන - උපගමන හෙවත් අරමුණ දැකීමකට ගන්නා සවභාවය තෙම උපාදාන නම්.

5. භව - පරිත්‍යාගාදි වශයෙන් දුනාදි ක්‍රියාවන්හි ව්‍යාපාරවත් වූ චේතනානොමෝ භව නම්.

මෙසේ මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වූ කමී භවය ඇති කල්හි අනාගතයෙහි ප්‍රතිසන්ධියෙන් ප්‍රත්‍යයයෝ වෙත්.

4. අනාගත ඵලපඤ්චකය

වනීමාන හෙතුන්ගේ ඵලය වශයෙන් අනාගතයෙහි ජාති ජරා මරණාදිය ලබන්තාහ. මෙහි ජාති ශබ්දයාගේ ගැනීමෙන්, විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෛදනාදි වූ ඵල ධර්මයෝ පස්දෙන ගන්තා ලද්දී වේ. ඒ විඤ්ඤාදී ඵල ධර්මයන්ගේම දිරිමි බිඳිමි දෙක ජරා මරණ නම්. එබැවින් අනාගත ඵල පඤ්චකය වශයෙන් විඤ්ඤාන, නාමරූප, සලායතන, එසස, වෛදනා යන අභිගයෝ පස්දෙන ගන්තා ලදී.

1. විඤ්ඤාන - අනාගත භවයෙහි ප්‍රතිසන්ධි නොම විඤ්ඤාන නම්.

2. නාමරූප - මව් කුසට වදනාක් මෙන් රූපාරූප ධර්මයන්ගේ පහලවීම් සවහාවය නාමරූප නම්.

3. සලායතන - වක්‍ෂ්‍ය ප්‍රසාදාදී ප්‍රසාදය තෙම ආයතන නම්.

4. එසස - අරමුණු පහස්තා බව හෝ අරමුණෙහි හැපෙමින් උපදිනා බව සපයී නම්.

5. වෛදනා - අරමුණු රස විඳින බව නොහොත් අරමුණු රස විඳිමි වශයෙන් පවත්නා ධර්ම සවහාවය තෙම වෛදනා නම්.

මෙසේ අනාගතයෙහි උපපත්ති භවය ඇති කල්හි මේ ධර්මයෝ පස්දෙන මේ අත්බැවිහි කරන ලද්ද වූ කමීයට ප්‍රත්‍යය වූවාහු වෙත්. නොහොත් කමීයාගේ ප්‍රත්‍යවීම් හෙතුවෙන් වෙත්. යථෝක්ත තයිත් මේ භව චක්‍රය තෙමේ විසි ආකාර අර ඇත්තේ වේ.

ඒ විසි ආකාර හෙදයන් අතුරෙහි පුළු කම්භවය ඇති කල්හි පඤ්චවිධවූ කම් සම්භාරයෝද, මේ වර්තමාන භවයෙහි පඤ්චවිධවූ විපාක ධර්මයෝද, මේ වර්තමාන භවයෙහි පඤ්චවිධවූ කම් සම්භාරයෝද, අනාගත භවයෙහි පඤ්චවිධවූ විපාක කම්යෝදැයි මෙපරිද්දෙන් ධර්මයෝද ස දෙනෙක් කම් නම්. දස ධර්ම කෙනෙක් විපාක නම්. මෙසේ දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක නම්. මෙසේ හෙයින් සියළුම ප්‍රත්‍යාකාර වෘත්ත නම් උද ඒ භව චක්‍රය තෙම කම් නමුදු වේ, කම් විපාක නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් සංඝෙෂප නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක සංඝෙෂප නම්. මෙහෙයින් සියළුම භවචක්‍රය තෙම කම් සංඝෙෂප නමුදු වේ. විපාක සංඝෙෂප නමුදු වේ.

දෙනන්හි කම්ය තෙම කම්වට්ට නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක වට්ට නම්. මෙහෙයින් සියළුම භව චක්‍රය තෙම කම්වෘත්ත නමුදු වේ. විපාක වෘත්ත නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් භව නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක භව නම්. මෙහෙයින් සියළුම ඒ භව චක්‍රය තෙම කම්භව නමුදු වේ. විපාක භව නමුදු වේ.

දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් ප්‍රවෘත්ත නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක ප්‍රවෘත්ත නම්. මෙහෙයින් සියලුම ඒ භව චක්‍රය තෙම කම් ප්‍රවෘත්ත නමුදු වේ. විපාක ප්‍රවෘත්ත නමුදු වේ.

එමෙන්ම දෙනන්හි කම්ය තෙම කම් සන්නති නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම විපාක සන්නති නම්. මෙහෙයින් සියළුම ඒ භව චක්‍රය තෙම කම් සන්නති නමුදු වේ. විපාක සන්නති නමුදු වේ.

දෙනන්හි කමිය තෙම ක්‍රියා නම්. දෙනන්හි විපාකය තෙම ක්‍රියාඵල නම්. මෙසෙයින් සියළුම ඒ හව වක්‍රය තෙම ක්‍රියා නමුදු වේ; ක්‍රියාඵල නමුදු වේ.

මෙසේ මේ හව වක්‍රය තෙම හෙතුව හා සමග පාවතුම් ඇත්තේය, දුක්වන්නේය, අතිත්‍ය සම්භාවය ඇත්තේය, සැලෙන සුළුය, හවාඛයාවසථාවට පැමිණෙන සම්භාව ඇත්තේය, තහවුරු බැව් නොහොත් හර නැත්තේය, නිසරු හෙතුහුනවු ධර්මයන් කෙරෙන් නොහොත් ධර්මයන් හෙතුකොට ගෙන ඵලහුනවු ධර්මයෝ හටගනිත්.

මේ හව වක්‍රයෙහි තෙමේ කියා හෝ අතෙකෙක කියා හෝ නැත්තේය. හෙතුහුම සම්භාර ප්‍රත්‍යය වූ ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධර්මයෝ, විපාකහුනවු ප්‍රතිත්‍යසමුත්පත්ත ධර්මයන් සම්බන්ධකොට උපදවත්. හෙතුවන්නේම නිරොධය පිණිස සම්මුඛයන්වහන්සේ විසින් පයඝාප්ති ධර්මය දෙසු සේක. හෙතු ධර්මයන් නැසු කල්හි හෝ නිරුඬව ගිය කල්හි මාගීයෙන් සිදිතලද ත්‍රිවිධ වෘත්තය තෙමේ නොපවති. මෙසේ හෙතු ධර්මයෙන් ඵල ධර්ම මෘත්‍රයක්- හුගේ සම්භවය ඇති කල්හි හෙතු නිරොධයෙන් ත්‍රිවිධ වෘත්තය සිදීම ඇති කල්හි හෙතුවනිරොධය පිණිස වදහල ධර්මයද ඇති කල්හි, දුක් කෙලවර කිරීම පිණිස නිරුපදි- ගෙණ නිවුණ ධාතුව පිණිස මේ බුදු සස්තෙහි ශාසන බ්‍රහ්මවයඝාවන් නොහොත් මාගී බ්‍රහ්මවයඝාවන් විදුමාන වේ. සත්තියෙකු නොලැබෙන කල්හි උච්ඡේද දූෂ්ටයකුත් නොමැත්තේමය, ශාසන දූෂ්ටයකුත් නොමැත්තේමය.

ත්‍රිවිධ වච්ච

- 1. කමම වච්ච
- 2. කිලෙස වච්ච
- 3. විපාක වච්ච

ය සි මේ හව වක්‍රයෙහි වෘත්ත තුනෙකි.

එසින්:

1. කම් වෘත්තය නම් සංස්කාර, හව යන දෙදෙනාය,
2. කෙලෙස වෘත්ත නම් අවිද්‍යා, නාස්නා, උපාදාන යන තිදෙනාය,
3. විපාක වෘත්තය නම් විඤ්ඤාණ, නාමරූප, සලායනන, එසා, චෙදනා යන පස්දෙනාය.

මෙසේ ත්‍රිවෘත්තයක් ඇති හව චක්‍රය තෙමේ යම්තාක් කලෙකින් කෙලෙස්වට නොසිද්දේද, ඒ කෙලෙස්වට නොසිද පවත්නාතාක් කල්, නොසිද පියනලද ප්‍රත්‍යය ඇති බැවින්, පිරිසිදීමක් නැතිව, නැවැත්මෙක් නැතිව, නැවත නැවත පරිවර්තනය වන හෙයින් හ්‍රමණය වේමැයි දනුයුතු.

මෙපරිද්දෙන් හ්‍රමණය වන්නාවූ ඒ හව චක්‍රයතෙම:

1. සත්‍ය වශයෙන්ද, සත්‍යයන්ගේ හෝ ප්‍රභව වශයෙන්ද,
2. කෘත්‍ය වශයෙන්ද,
3. මිථ්‍යාදැනීන නිවාරණ වශයෙන්ද,
4. උපමා වශයෙන්ද,
5. ගම්හිර වශයෙන්ද,
6. නිය ප්‍රභවද වශයෙන්ද දනුයුත්තේය.

1. අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා යන තන්හි අවිද්‍යාවත්, අවිද්‍යාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ සංස්කාරයෝද විනීය සමුදය ප්‍රභවකොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

සංයකකාරයන් ප්‍රත්‍යය කොටගෙන වූ ලෝකික විපාක විඤ්ඤාණය තෙමේ, විනීයවූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

විඤ්ඤාණීන් ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ නාමරූප, සලායනන, එසා, චෙදනා යන අවයවයෝ ප්‍රථම වූ දුක්ඛතත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

විපාක වෙදනාව ප්‍රත්‍යය කොටගෙන වූ තෘෂ්ණා තොමෝ ප්‍රථම වූ දුක්ඛ සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

තෘෂ්ණාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ උපාදානය තෙම විතීය වූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති සමුදය සත්‍යය වේ.

උපාදානය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වූ භවය තෙම විතීය වූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභව කොට ඇති දුක්ඛ සමුදය සත්‍යය වේ.

භවය ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන වූ ජාතී තොමෝ විතීයවූ සමුදය සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

ජාතීය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වූ ජරා මරණය තෙමේ, ප්‍රථමවූ දුක්ඛ සත්‍යය ප්‍රභවකොට ඇති දුක්ඛ සත්‍යය වේ.

කෘතිය වශයෙන් වනාහි

අවිද්‍යාව - ආලම්බනයන්හිත්, නොහොත් වක්‍රුරාදීවූ වයඹු රූපයන්හිත් නොහොත්, දුක්ඛාදීවූ වස්තූන්හිත් සත්තියන් වැඩියක් මූලා කෙරෙයි, නොහොත් මූලා කරවයි. සංසකාරයන්ගේ පහලවීම පිණිස ප්‍රත්‍යයයන් වේ.

සංස්කාරයෝ - සංකිත ධර්මයන් මොනවට පිලියෙල කෙරෙත්. විපාකාදී විඤ්ඤනයට ප්‍රත්‍යයයෝ ද වෙත්.

විඤ්ඤාණය - ආලම්බනයන් විජානනය කෙරෙයි. තාම රූපයනට ප්‍රත්‍යය ද වේ.

නාම රූපය - ඔවුනොවුනුත් අනුබල දෙයි. සලායතනයට ප්‍රත්‍යය ද වේ.

සලායතනය - තමතමන් විෂයවූ රූපාලම්බනයෙහිත් පවති, සප්ඨියට ප්‍රත්‍යයන් වේ.

ඵසසය - ආලම්බනයන් සප්ඨී කෙරෙයි, වෙදනාවට ප්‍රත්‍යයන් වේ.

වෛද්‍යනාම - ආලම්බන රසයක් ආසවාදය කරයි හෙවත් විදී, තෘෂ්ණාවට ප්‍රත්‍යයක් වේ.

තෘෂ්ණාම - රජ්‍යනය කටභැකිවූ ආලම්බනයෙහිත් රජ්‍යනය කරයි, උපාද්‍යනයට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

උපාද්‍යනය - උපාද්‍යනයන්ට ගොවර වූ ධර්මයන් දැකී කොට ගනී, හවයට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

හවය - නොයෙක් ප්‍රභේදවත් වූ පඤ්චප්‍රකාර ගතීන්හිත් විසුරුවා දමයි, ජාතියට ප්‍රත්‍යයක් වෙයි.

ජාතිය - සකකියන් වූ උපදවයි. ඒ සකකියන්ගේ අප්‍රත භට ගැනුම්හුගේ වශයෙන් පැවැත්ම කෙරෙයි, ජරා මරණයට ප්‍රත්‍යයක් වේ.

ජරා මරණය - සකකියන්ගේ දිරිමි බිඳීම් බවත් නිසා පවතී. හවානතරයෙහි පහලවීම්හුගේ නොහොත් අහිතව ප්‍රතිසකී ග්‍රහණය සදහා ප්‍රත්‍යයක් වේ, සොකාදීන්ටද කරුණු වෙත්.

මිථ්‍යාදැනීම නිවාරණ - වශයෙන් වනාහි

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාර යන පදය ඊශවරාදී කාරකයෙක් ඇතැයි යන මිථ්‍යා දැනීමය වළක්වයි.

සඛිඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං යන පදය ආත්මයාගේ හවානතරයට සඛික්‍රමණය ඇතැයි යන මිථ්‍යා දැනීමය වළක්වයි.

විඤ්ඤාණ පච්චයා නිාමරූපං යන පදය ආත්මයෙහි කල්පනාකොට ගන්නා ලද පඤ්චසකකි සඛිත්‍යාන වස්තූන්ගේ වෙනස දක්වන හෙයින් එක් සත්ත්වයෙකැයි ගන්නා සණ බහල සංඥව දුරුකරයි.

නිාමරූප පච්චයා සලායනිනිං යන පදය ආත්මය තෙම අරමුණු දකී, අසයි යනාදී වූ මිථ්‍යා සංඥය දුරුකරයි.

සලායතන පව්වයා එසෙසා යන පදය ආත්ම නෙම අරමුණු සපයී කරයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

එසා පව්වයා වෙදනා යන පදය ආත්මය නෙම අරමුණු රස විදිසි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

වෙදනා පව්වයා තණ්හා යන පදය ආත්මය නෙම අරමුණට ආලය කෙරෙයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

තණ්හා පව්වයා උපාද්‍යනං යන පදය ආත්මය අරමුණ දැනීමකට ගනී යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

උපාද්‍යන පව්වයා භවෝ යන පදය ආත්මය කමිභව උපපතති භව වේයයි යන මිථ්‍යා සංඥාව දුරුකරයි.

භව පව්වයා ජාතී යන පදය ආත්මය ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන් උපදී යන මිථ්‍යා දැනීම වළක්වයි.

ජාතී පව්වයා ජරා මරණං යන පදය ආත්මය දිරයි, බිඳෙයි යන ආදී මිථ්‍යා දැනීමෙන් දුරුකරයි.

උපමා - වශයෙන් වනාහි,

අවිද්‍යාව - කකීභ සපයීනාදීවු තම තමන් සතු විශේෂ ලක්ෂණ හා අනිත්‍යාදීවු සාධාරණ ලක්ෂණයන්ගේ වශයෙන් සවභාව ධර්මයන් නොදක්නා හෙයින් අවිද්‍යා නොමෝ දැස් නැති අකිසිකමෙන් දනසුතු.

සංසකාරයෝ - අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ සංසකාරයෝ දැස් නැති අකිසියාගේ පා පැකිලීමක් මෙන් දනසුතු.

විඤ්ඤාණය - සංසකාර ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ විඤ්ඤාණය නෙමේ පා පැකිලි ගිය අකිසියාගේ හිමක් මෙන් දනසුතු.

නාමරූපය - විඤ්ඤාණ ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ නාම රූපය පා පැකිලිසුචාවූ අකිසියාගේ ගඩු හටගැන්මක් මෙන් දනසුතු.

සලායතනය - නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ශබ්දාත්‍යතය ගබ් ගැහෙනු සදහා අටගත් පොලක් මෙන් හෝ ගණකියාගේ අනෙක් පරිද්දෙකින් හෙදයෙහි ලා මතු වූ බිබිලි මෙන් දකයුතු.

ඵසය - සලායතන ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ සපයීය ගබ් මත්තෙහි නැගී පොල ගැහැගීමක් මෙන් හෝ ගණකියාගේ අනෙක් පරිද්දෙකින් හෙදයෙහි මතු වූ බිබිලි පැරීමක් මෙන් දකයුතු.

වෙදනාව - ස්පයීයෙන් පවත්නාවූ වෙදනාව ගැටුමෙන් හෝ පැරීමෙන් හටගත් දුක මෙන් දකයුතු.

තණනාව - වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ තණනා නොමෝ ගබ් පැරීමෙන් හටගත් දුකට පිලියම් කරනු කැමැත්තක් මෙන් දකයුත්තිය.

උපාදනය - තණනා ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නා වූ උපාදනය තෙම පිලියම් කරනු කැමැත්තෙන් අසත්ප්‍රාය දෑ ගැනීමක් මෙන් දකයුතු.

භවය - උපාදන ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නා වූ භවය තෙම වැරදි දැනී කොටගත් නොසැප වූ ඔහු ආලෙප කිරීමක් මෙන් දකයුතු.

ජාති - භව ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ජාති නොමෝ අසත්ප්‍රාය බෙහෙත් ආලෙප කිරීමෙන් ගබ්‍යාගේ ඉදිමිම් ලේ මිශ්‍ර සැරව දැනීබැව් ආදී විකෘතීන් පහලවීමක් මෙන් දකයුතු.

ජරා මරණය - ජාති ප්‍රත්‍යයයෙන් පවත්නාවූ ජරා මරණය ඉදිමුම්, ලේ සැරව දැනී බැව් ආදී විකෘති හෙතුවෙන් ගණකියාගේ බිදීමක් මෙන් දකයුතු.

තවද,

අවිද්‍යාව - පටලයක් මෙන් දකයුතු, සුදු නිල් ආදී කාච පටලයෙන් මඩනාලද ආස් ආති පුද්ගල තෙමේ රූපයන්

නොදකී. ඉදින් දක්නේ වී නමුත් ඇති සෑවි නොව වරදවා දකී. එපරිද්දෙන් අවිද්‍යාවෙන් මඛනාලද අකු පාච්ඡන්ත තෙම දුක්ඛාදී සත්‍යයන් නොදකී. දක්නට නොපිලිපදියි. වරදවා හෝ පිලිපදියි. එහෙයින් අවිද්‍යා නොමෝ පටලයක් මෙතැයි දක්වන ලදී.

සංකාරයෝ - කොඟ ප්‍රදේශයන් මෙන් දහයුතු කිටයා විසින් කෘමි කොඟය කරනලද මෙන් අවිද්‍යාවගේම පරිභ්‍රමණයට කරුණු වන බැවින්ද, සංස්කාරයෝ කොඟ ප්‍රදේශයන් මෙතැයි දක්වන ලදී.

විඤ්ඤාණය - පරිණායක මහ ඇමතියක්හු විසින් ආරක්ෂා කරනලද රාජ කුමාරයෙක් තෙම, රජ සැපත්ති පිහිට ලබන්නාක් මෙන් සංස්කාරයන් විසින් උපසම්භවය කරන ලද විඤ්ඤාණය තෙම කමී කමී නිමිති, ගති නිමිති සංඛාරාවලී ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤාණයගේ ආලම්බනය අරමුණු කරන හෙයින් පඤ්චවිධ ගතීන්හි පිහිට ලබයි.

නාමරූපය - මායාකරු තෙමේ හෙවත් ඉන්ද්‍රජාලීක තෙමේ, මායාවෙන් නොයෙක් දෑ මවා අරගන්නාක් මෙන් විඤ්ඤාණය තෙමේ ප්‍රතිසන්ධිස්ථානයෙහි අනෙක ප්‍රකාරවූ නාම රූපය සහජාතාදී ප්‍රත්‍යය වශයෙන් උපදවයි.

සලායතන - මනා බිම් පියෙස්හි පිහිටියාවූ වන ලැහැබ වෘද්ධියට, සාතියය රොහණයට, විජුලනියට පෑමිණේන්- තාක් මෙන් නාම රූපයෙහි පිහිටියාවූ සලායතනය තෙමේ වෘද්ධියට සාතියය රොහණයට විජුලනියට පෑමිණේ.

එසසය - ගිනිගාතා උඛ යට දඬු දෙක එකට ගැටීම් හෙතුවෙන් ගින්න උපදනාක් මෙන් අධ්‍යාත්ම බාහිර ආයතනයන්ගේ ඔවු නොවුන් හමුවන බවයයි කියන ලද ගැටීම් හෙතුවෙන් සුභය උපදී.

වෙදනාව - ගින්නෙන් පහර ලත් පුද්ගලයා හට දුච්ඡල හටගන්නාක් මෙන් සුභයෙන් පහලාවූ පුද්ගලයා හට වෙදනාවෝ හටගනිත්.

තණහාව - උණු දිය බොන්නාවූ පුද්ගලයාහට පිපාසය වැඩෙන්නාක් මෙන් අරමුණු රස විඳින්නාහට තෘණාව වැඩෙයි.

උපාදානය - පිපාසයෙන් පීඩිත පුද්ගල තෙමේ පැත්-පාතය කිරීමට ආසා කරන්නාක් මෙන් ආලම්බන තෘණා තම් වූ පිපාසයෙන් පීඩිතවූ පුද්ගල තෙමේ හවයන්හි ආශාව කෙරෙයි. ඒ හවයන්හි අභිලාෂය කිරීම නොහොත් තෘණා දූෂ්ටිත්ගේ වශයෙන් ප්‍රාචීනය ඒ පුද්ගලයාගේ උපාදානය වේ.

හවය - ඇම ගසාකත ලොබින් මත්ස්‍ය තෙම බිලිය දැඩිකොට ගන්නාක් මෙන් හෙවත් බිලිය හිලින්නාක් මෙන් උපාදානය හෙතුකොට ගෙන හවය දැඩිකොට ගනී.

ජාතිය - බිජය ඇති කල්හි අඛකුරය වන්නාක් මෙන් හවය ඇති කල්හි ජාතිය වේ.

ජරා මරණය - උපන්නාවූ වෘක්ෂයාගේ පතනය මෙන් උපන් සත්ත්වයාගේ නොහොත් පහල වූ පඤ්චසකකි-යාගේ නියතයෙන් ජරා මරණය වේ.

ගම්හිර - වශයෙන් වනාහි

1. අච්චි ගම්හිරය
2. ධම්බ ගම්හිරය
3. දෙශනා ගම්හිරය
4. ප්‍රතිවෙධ ගම්හිරය

වශයෙන් මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධම්ම සතරාකාරයකින් ගම්හිරය.

එයින්:-

1. අච්චි ගම්හිරය - යම් හෙයකින් ජාති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ජරා මරණය තෙම නොවන්නේ නොවේද, චන්දේම වේද, ජාති ප්‍රත්‍යය හැර අන්‍ය ශක්තියකින්

නොමවේද, මේ අනුභව අවබෝධයට දුෂ්කර වන හෙයින් නොහොත් දුකසේ අවබෝධ කළයුතු හෙයින් අනුභව ගම්භීරය. මෙසේම ජාතියගේ හව ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට ගෙනම චිත්තය, භවයාගේ උපාදාන ප්‍රත්‍යය හෙතුකොටගෙන චිත්තය, උපාදානයාගේ කෘෂ්ණාව ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන චිත්තය, කෘෂ්ණාවගේ වේදනාව හෙතුකොට ගෙන චිත්තය, වේදනාවගේ සපයිය හෙතුකොටගෙන චිත්තය, සපයියාගේ සලායනනය හෙතුකොටගෙන චිත්තය, සලායනනයාගේ නාමරූප හෙතුකොටගෙන චිත්තය, නාමරූපයාගේ විඤ්ඤාන හෙතුකොටගෙන චිත්තය, විඤ්ඤානයාගේ සංකාරයන් හෙතුකොටගෙන චිත්තය, සංකාරයන්ගේ අවිද්‍යාව හෙතුකොට ගෙන චිත්තය යන මේ අනුභවයේද ගම්භීරය. එහෙයින් මේ හව වක්‍රය තෙම අනුභව වශයෙන් හෙවත් ඵල වශයෙන් ගැඹුරු වන්නේය; නොහොත් ගැඹුරු වූ අනුභව හෝ ගැඹුරු වූ ඵල ඇත්තේය. හේතුහුගේ ඵලයෙහි පැවතී නුවණ අනුභව පටිසම්භිදා නම්.

2. ධම්ම ගම්භීරය - යම් හෙයකින්, යම් ආකාරයකින්, යම් යම් අවස්ථාවන්වූද නොහොත් යම් යම් අවස්ථාවශයෙනුද අවිද්‍යා නොමෝ ඒ ඒ සංසකාරයනට ප්‍රත්‍යය වේද, ඒ ආකාරය නොහොත් ඒ අවස්ථාව විශේෂ අවබෝධයට දුෂ්කර වන හෙයින් නොහොත් දුකසේ අවබෝධ කළයුතු හෙයින් අවිද්‍යාවගේ සංසකාරයනට ප්‍රත්‍යවිමි සංකාරයන අනුභව ගැඹුරු වේමය. ඒ හා සමානවම සංසකාරයන්ගේ විඤ්ඤානට ප්‍රත්‍යය වීමද, විඤ්ඤානයාගේ නාම රූපයට ප්‍රත්‍යය වීමද, නාමරූපයාගේ සලායනනයට ප්‍රත්‍යය වීමද, සලායනනයාගේ ඵසසයට ප්‍රත්‍යය වීමද, ඵසසයාගේ වේදනාවට ප්‍රත්‍යය වීමද, වේදනාවගේ කණ්භාවට ප්‍රත්‍යය වීමද, කණ්භාවගේ උපාදානට ප්‍රත්‍යය වීමද, උපාදානයාගේ හවයට ප්‍රත්‍යය වීමද, භවයාගේ ජාතියට ප්‍රත්‍යය වීමද, ජාතියගේ ජරා මරණයට ප්‍රත්‍යය වීම සංකාරයන අනුභව ගැඹුරු වේමය. එහෙයින්ම මේ හව වක්‍රය තෙම ධම්ම වශයෙන් හෝ හෙතු වශයෙන්

ගැඹුරු වත්තේය, නොහොත් ගැඹුරු වූ ධර්ම හෝ ගැඹුරු වූ හේතු ආත්තේය. හෙතුවෙහි පැවති ඥානය ධර්ම ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම් වේ.

3 දෙශනා ගම්භීරය - යම් හෙයකින් ඒ භව චක්‍රය නමා වෛතෙය ජනයාගේ චතුස්සන්ධ්‍යාවබෝධයට අනුරූප වූ ඒ ඒ කරුණෙන් අනුලොම ප්‍රතිලොමාදී වූ ඒ ඒ ප්‍රකාරයෙන් පැවැත්විය යුතු වන හෙයින් හෙවත් වදාල යුතු වන හෙයින් දෙශනා නොමෝද ගැඹුරු වන්නීය. ඒ දෙශනා ප්‍රකාරයෙහි සඵලඥාඥානය කෙරෙත් අත්‍යවූ ඥානකින් පිහිට නොලැබේමය. එහෙයින්ම පෙලෙහි කිසි තැනෙකින් අනුලොම වශයෙන්ද, කිසි තැනෙකින් ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද, කිසි තැනෙක අනුලොම ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද; කිසි තැනෙක මැදින් පටන් ගෙන අනුලොම වශයෙන්ද, ප්‍රතිලොම වශයෙන්ද, කිසිතැනෙක ත්‍රිසකි, චතු සංකෂේප වශයෙන්ද, කිසි තැනෙක විසකි ත්‍රි සංකෂේප කොටද, කිසි තැනෙක එක සකි වි සංකෂේප කොටද වදාල හේක. එහෙයින් මේ භව චක්‍රය තෙම දෙශනා වශයෙන් ගැඹුරු වේ, නොහොත් ගැඹුරු වූ දෙශනා ආත්තේ වේ.

4. ප්‍රතිවේධ ගම්භීරය - අවිද්‍යාදීන්ගේ යම් අඥාන අදශීනාදී ස්වභාවය යම් ප්‍රතිවේධඥානයකින් පිලිවිද දනගු වේද, ඒ අවිද්‍යාදී වූ ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වලක්ෂණ වශයෙන් ප්‍රතිවේධය කරන ලද්දහු වෙද්ද, ඒ අවිද්‍යාදීන්ගේ ප්‍රතිවේධය නුබුදු වූවන්ගේ නුවණින් බැසගැනීමට නොහැකි වන බැවින් ගැඹුරු වේද, එහෙයින් මේ භව චක්‍රය ප්‍රතිවේධඥාන වශයෙන් නොහොත් පිලිවිද දනගු වූ ස්වභාව වශයෙන් ගැඹුරු වේ.

1. අවිද්‍යාවගේ අඤ්ඤාණ හෙවත් ඤාණයට ප්‍රතිපක්ෂ භාවය යයි කියනලද අනුවණ බවය, අදස්සන හෙවත් ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම් වශයෙන් අරමුණු දක්නා නුවණට

ප්‍රතිපක්‍ෂ භාවය යයි කියනලද නොදක්නා බවය, සවිච්ඡි-
සංපට්ඨෙධිය හෙවත් චතුස්සත්‍යයයන් මොනවට පිලිවිද
දැනීමට නොදී වසා සිටිනා බවය යන නිවිධි වූ අතීය
ගැඹුරු වේ.

2. සංඛාරයන්ගේ අභිසංස්කරණය හෙවත් දැන
සිලාදී වශයෙන් කමීයන් සකස්කොට පිලියෙලු කරන බවය.
ආයුහනි හෙවත් දැන වසනු සම්පාදනාදී වශයෙන් පුළු පුළු
භාගයෙහි කමීයන් රැස්කරන බවය, සරාග හෙවත්
රාගය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් වන බවය, නොහොත්
රාගයාගේ හෝ අකුසලයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂ නොවන බවය,
විරාග හෙවත් රාගය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් නොවන
බවය. නොහොත් රාගයාගේ හෝ කුසලයන්ට ප්‍රතිපක්‍ෂ
වන බවය යන වතුර්විධිවූ අතීය ගැඹුරු ය.

3. විඤ්ඤානගේ සුඤ්ඤාන හෙවත් ආත්මයෙන් සුන්‍යය
වන බවය, අමරාපාර හෙවත් ව්‍යාපාර රහිත වන බවය,
අසබ්බතනි හෙවත් භවයෙන් භවයට සක්මන් නොකරන
බවය, පටිසංඝි හෙවත් භාවය හෙවත් ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන්
පහලවන බවය යන වතුර්විධිවූ අතීය ගැඹුරු ය.

4. නාමරූපයාගේ එකුප්පාද හෙවත් සමාන
උත්පත්ති ඇති බවය, විනිබ්බතාග හෙවත් නාමයාගේ
රූපය හා රූපයාගේ නාමය හා ද අසප්‍රමියෝග වශයෙන්
වෙන්ව පවත්නා බවය, අවිනිබ්බතාග හෙවත් නාමයාගේ
නාමය හා සම්ප්‍රයෝග වශයෙන් නොවෙන්ව පවත්නා
බවය, නිමන හෙවත් අරමුණෙහි නැමෙන බවය, රූප්පන
හෙවත් විකාරයට පැමිණෙන බවය යන පඤ්චවිධි අතීය
ගැඹුරු වේ.

5. සලායතනියාගේ අධිපති හෙවත් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
භාවය, ලොකි හෙවත් ලොක බවය, මාර හෙවත් මාර
බවය, ඛේනන හෙවත් ක්‍ෂේත්‍ර භාවය, විසය හෙවත් විෂය
භාවය, විසයිභාව හෙවත් විෂයි භාවය යන ෂඩ්විධි වූ
අතීය ගැඹුරු ය.

6. එක්සත් ජාතීන්ගේ - පුනරුත්ථාපය හෙවත් අරමුණු පහස්නා බවය, සබ්සිඩිවන හෙවත් වෙසෙසින් අරමුණු ගවන බවය, සබ්සිඩි හෙවත් වසතු, ආලම්බන, විද්‍යාත්මක සාමාජිකයන් කිසි කිසි ලද සමහම් වන බවය, සහතිකය හෙවත් වසතු ආලම්බන විද්‍යාත්මක විද්‍යාත්මක විද්‍යාත්මක සිටිනා බවය යන වතුර්විධවූ අර්ථය ගම්භීර ය.

7. වෛද්‍යවේදය - අරමුණු රසායනවේදය හෙවත් අරමුණු රස විද්‍යා බවය, සුඛ හෙවත් සුව බවය, දුක හෙවත් දුක් බවය, මනසායුර්වේදය හෙවත් සුව දුක් දෙක අතර පාවති මාදනවූ විද්‍යා බවය, නිජජීව හෙවත් නිර්ජීවය, වෛද්‍යවේදය හෙවත් අනුභව ලක්ෂණය යන මේ ඡේදවිධවූ අර්ථය ගැඹුරු ය.

8. තාක්ෂණවේදය - අභ්‍යන්තර හෙවත් අරමුණෙහි ආලෝක බවය, අප්‍රකාශන හෙවත් අරමුණෙහි ගිල ගන්නා මෙන් සම්පූර්ණ වශයෙන් ලොල්වන බවය, සජීවන හෙවත් සරිත් සදාශ බවය. ලබා හෙවත් ලබා සදාශ බවය, නදී හෙවත් නදී සදාශ බවය, නිශ්චාන හෙවත් පවස් බවය, සමුද්ද හෙවත් සමුද්‍ර බවය, දුප්පුරණ හෙවත් තාප්තික පමුණුලාලිය නොහැකි බවය යන අර්ථවිධ අර්ථය ගැඹුරු ය.

9. උපාදානවේදය - ආදාන හෙවත් අරමුණු දැකීමට ගන්නා බවය, ගහණ හෙවත් කාමෝපාදානවේදය වශයෙන් අරමුණු ගන්නා බවය, අභිනිවේසය හෙවත් දිට්ඨිපාදානවේදය වශයෙන් අරමුණු වරදවා වටහා ගන්නා බවය, පරාමාස හෙවත් සිලබ්ධවේදය වශයෙන් අරමුණු අත් අසුරෙකින් ආමානිතය කිරීමය දුර්විකාමන හෙවත් අත්‍යවෘද්ධවේදය වශයෙන් ගත් අරමුණු ඉක්මවාලිය නොහැකි බවය යන පඤ්චවිධ අර්ථය ගැඹුරු වේ.

10. භවයාගේ ආයුභවන හෙවත් පුළු පුළු භාගයෙහි දාන වසතු සම්පාදනාදී වශයෙන් කමී රැස්කිරීමය, අභිසම්බරණ හෙවත් දාන වසතු පරිත්‍යාගාදී වශයෙන් කමී

රැස්කිරීමය, යොගි ගති සිති නිවාසෙසු විපනට්ඨ හෙවත් වතුර්විධ යොගි, පඤ්චවිධ ගති, සජ්නවිධ විඤ්ඤාන නවවිධ සත්ත්වාවාසයන්හි බහාලන බවය යන ත්‍රිවිධවූ අතීය ගැඹුරු වේ.

11. ජාතියගේ ජාති හෙවත් සකකුසලයන්ගේ පලමු හටගන්නා බවය, සඤ්ජාති හෙවත් ආයතනයන්ගේ පරි පූර්ණව පහලවන බවය, ඔක්කනනි හෙවත් මව් කුසට වදනාක්මෙන් හටගන්නා බවය, නිබ්බනනි හෙවත් සකකුසලයන්ගේ නව නවාකාරයෙන් මතු මත්තෙහි පහල වීමය, පානුභාව හෙවත් සකකුසලයන්ගේ පහලවීමය යන මේ පඤ්චවිධවූ අතීය ගැඹුරු ය.

12. ජරා මරණයාගේ බිය හෙවත් ඝෂය භාවය, වය හෙවත් ව්‍යය භාවය, හෙද හෙවත් බිඳෙන බවය, විපටිණාම හෙවත් වෙනස්වන බවය යන වතුර්විධ වූ අතීය ගැඹුරු වේ.

මේ කියනලද්දේ භව චක්‍රයාගේ ප්‍රතිවේද ගම්භීරාතීයයි.

නිය ප්‍රහෙද වශයෙන් වනාහි මේ භව චක්‍රයෙහි නය සතරෙකි. එනම්:-

1. එකතනනය හෙවත් සමාන භාව සංකීර්ණවූ එකචනය.
2. නානතනනය හෙවත් අසමාන භාව සංකීර්ණවූ නානත්චනය.
3. අව්‍යාපාරනය හෙවත් සවභාව ධර්මයන්ගේ තීරුත්සාහ භාව සංකීර්ණවූ අව්‍යාපාරනය.
4. එවං ධම්මතානය හෙවත් අවිද්‍යාදීන්ගේ මෙබඳු ධර්මතායෙක් ඇති බව යයි කියනලද එවං ධර්මතා නය යන සතර නය වෙති.

1. එකතනනය— මේ භව චක්‍රයෙහි අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට සංසකාරයෝ හටගනීත්, සංසකාර ප්‍රත්‍යය හෙතුකොට විඤ්ඤාන හටගනී යනාදී වශයෙන් බිජයාගේ

අභිකුර පත්‍ර නාලසකකි ශාඛාපලලව පලාආදී භාවයෙන් වාක්ෂ භාවයට පත්වන්නාක් මෙන් අනන්ති වශයෙන් නොසිද පැවැත්ම නොහොත් සන්නතියගේ නොසිද පැවැත්ම එකකිනය නම් වේ, ඒ එකකිනය නොහොත් යම් සන්නතියගේ නොසිද පැවැත්මක් අවිපරිතකොට දක්නා වූ පුද්ගල තෙම, හෙතුඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් වශයෙන් නොහොත් හෙතුඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් හෙතු කොටගෙන, හෙතුඵල පරම්පරාවගේ නොසිද පැවැත්ම පිරිසිද හෝ ඇති සැටියෙන් අවබෝධ කරන හෙයින් උච්ඡේද දූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. ඒ එකකිනය නොහොත් සන්නතියගේ නොසිද පැවැත්ම විපරිතකොට දක්නා වූ පුද්ගලතෙම හෙතු ඵල ධර්මයන්ගේ ගැලපීම් වශයෙන් හෝ ගැලපීම් හෙතුකොටගෙන පවත්නා වූ හෙතුඵල පරම්පරාවගේ නොසිද පැවැත්ම හෙතුඵල හෙදෙක් නොකොට සමානභාව සංකීර්ණ එකකිනය යයි කියාගන්නා හෙයින් ශාස්වත දූෂ්ටිය දැනීමට ගනී.

2. නානතනය— අවිද්‍යාදීන්ගේ සවකිය සවකිය වූ ලක්ෂණයන් විනිශ්චයකොට දැනීම අසමානභාව සංකීර්ණ නානතනය නම් වේ. යම් ලක්ෂණාදීහු අවිපරිතකොට දක්නා වූ පුද්ගලතෙම අභිනව අභිනව වූ ධර්මයන්ගේ ඉපැදීම දක්නා හෙයින් ශාස්වතදූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. එය විපරිතකොට දක්නා වූ පුද්ගලතෙම එකම සන්නතියෙක්හි පත්ව වූ හෙතු ඵල ධර්මයාගේ, ප්‍රහෙදවත් වූ සන්නතනයෙහි පැවති හෙතු ඵල ධර්ම සමූහයක්හු මෙන් නොහොත් එකම සන්තියෙකුගේ සන්නතනයෙහි පැවති ධර්ම සමූහය නොයෙක් සන්තියන්ගේ සන්නතනයෙහි පවත්නා ධර්ම ජාතියක්හු මෙන් නානතියක් යයි ගන්නා හෙයින් උච්ඡේද දූෂ්ටිය දැනීමට ගනී.

3 අව්‍යාපාරනය— අවිද්‍යාවගේ, සංසකාරයෝ තුමු මා විසින් ඉපැදීමේ යුක්තාහ. සංසකාරයන්ගේ විභූතිය තෙම සංසකාර නම් ලත් අප විසින් ඉපැදීමේ යුතුය යනාදී වශයෙන් ව්‍යාපාර රහිත බව හෙවත් නිරුත්සාහ බව

අව්‍යාපාරනය නම් වේ. ඒ අව්‍යාපාරනය අවිපරිතකොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙම ඊඤ්ජරාදීවූ කාරකයක්හුගේ අවිද්‍යා-මානකිය අවබෝධ කිරීම හෙතුකොටගෙන ආත්මදූෂ්ටිය අත්හරින්නේය. ඒ අව්‍යාපාරනය විපරිතකොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙම උත්සාහය අවිද්‍යාමාන කල්හිදු අවිද්‍යාදීන්ගේ ස්වභාවයම වූ තියම වශයෙන් සිඬුවූ යම් හෙතු භාවයක් ඇද්ද, ඒ හෙතු භාවය වටහා නොගන්නා හෙයින් අක්‍රිය දූෂ්ටිය දැකිකොට ගනී.

4. එවං ධම්මතානය — කිරි ආදීන් හෙතුකොට-ගෙන දී ආදී ඵලයන්ගේ ලැබීම වන්නාක් මෙන් අවිද්‍යාදී වූ ප්‍රත්‍යයන් හෙතුකොටගෙන සංසකාරාදී ඵලයන්ගේම ලැබීම වේ. අත්‍ය ඵලයක් නොලැබේ. මෙසේ වූ නය එවං ධම්මතානය නම් වේ. ඒ ධර්මතානය අවිපරිත කොට දක්නාවූ පුද්ගල තෙමේ ප්‍රත්‍යයනට අනුරූප වූ පරිද්දෙන් ඵලය පිරිසිදු හෝ ඇති සාටි අවබෝධ කරන හෙයින් අහෙතුක දූෂ්ටියන්, අක්‍රිය දූෂ්ටියන් අත්-හරින්නේය. ඒ ධර්මතානය විපරිත කොට දක්නාවූ පුද්ගලතෙමේ ප්‍රත්‍යයනට අනුරූප පරිද්දෙන් ඵලයන්ගේ පැවැත්ම වටහා නොගෙන අතියම් හෙතුවකින් අතියම් ඵලයක්හුගේ අසද් භාවය වටහාගන්නා හෙයින් අහෙතුක දූෂ්ටියන් නියත වාදයන් දැකිකොට ගනී.

මේ භව චක්‍රය තෙම ඉතා ගැඹුරු වන හෙයින් නුවණින් බැසගත නොහැක්කේය. තානාවිධ නයින් ගහණ වූ හෙයින් නුවණින් අතික්‍රමයට දුෂ්කර වන්නේය. සමාධි නමැති උතුම් හණගල් පෝරුවෙහි මොනවට මුවහත් තුබූ මාගී ඥාන සංඛ්‍යාත කඩුවෙන් භව චක්‍රය නොපලා හෙණසක්මබලක් මෙන් නිත්‍යයෙන් මැලිපියන සුළු වූ සසර හය ස්වප්නානතරයෙක්හිදු ඉක්මවිය හැකි කිසි පුද්ගලයෙක් නැත්තේය. එහෙයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාරා තිබේ. මේ ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාදය තෙම ගැඹුරුය. ගැඹුරුවම ප්‍රකාශද වනුය. ප්‍රතිත්‍ය සමුත්පාද ධර්මයාගේ නොදැනීම් හෙතුවෙන් පිරිසිදු

නොවටහා ගැනීමි හෙතුවෙන්, ප්‍රතිවේධය නොකිරීමි හෙතුවෙන් මේ බඳු වූ මේ සත සමූහ සබ්බාසාන පුජා නොමෝ හු කැටියක්හුගේ අවුල් බවක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන වැතියක්ම වෙළුනි. ගුණ නම් ලද වඩු කිරිල්ලකගේ කැදුල්ලෙක ගෙන්නමක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන වැතියක්ම ගෙනුනි. මුදුතණ, බබුස්තණ පඳුරු එනීමක් මෙන් කෙලෙස කමී විපාකයන් කරණකොටගෙන එනුනි. අපාය නම් වූ, දුගීනි නම් වූ, විනිපාන නම් වූ සතර අපාය ද, සංසාරය ද නොයික්මවයි. එහෙයින් නමාගේ කෝ මෙරමාගේ හිත පිණිස, සැප පිණිස පිලිපත් පුද්ගලතෙම ප්‍රතිත්‍ය සමුප්පාද ධම් ඥානයෙහි වැර කිරීම මුත් අත්‍ය කෘත්‍යයන් අත්හරී.

මේ බුදුසස්තෙහි නුවණැත්තේව, සිහි ඇත්තේව, ගැඹුරු වූ පව්ව සමුප්පාදයාගේ හෙදයෙහි යම් පරිද්දෙකින් පිහිට ලබන්නේ ද, එපරිද්දෙන් සැමකල්හි වැරකරන්නේයි.

පට්ඨාන නිය

හේතු ඵල ධර්මය වදාරන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංකෛපයෙන් පඤ්චුපාදනසකකි සඛ්‍යාත වූ දුක්ඛසකකි-යාගේ හෙවත් දුක්ඛායඝිඝනායාගේ ප්‍රත්‍යය හෙවත් හේතුව වශයෙන් කාමතෘෂ්ණා, භවතෘෂ්ණා, විභවතෘෂ්ණා සඛ්‍යාත වූ ත්‍රිවිධ තෘෂ්ණාව නම් වූ සමුදයායඝිඝනාය වදාළ හේක. මේ සමුදය සත්‍යයාගේ පහතිරීමෙන් පැමිණිය යුතු වූ ව්‍යපසම සුඛ සඛ්‍යාත වූ නිව්‍යාණය හෙවත් දුක්ඛනිරෝධායඝිඝනාය සාක්ෂාත්කර ගැනීමට එකායන මාගීය වූ අභිග අටෙකින් යුත් දුක්ඛනිරෝධ-ගාමිණී ප්‍රතිපදායඝිඝනාය වදාළ හේක.

මධ්‍යම ප්‍රමාණයෙන් හේතුඵල ධර්මයන් වදාරන්නා වූ තථාගතයන් වහන්සේ “අවිජ්ජාපච්චයා සඛ්‍යාරා” යනාදී වශයෙන් අවිදුහ ප්‍රත්‍යයෙන් ත්‍රිවිධ සංසකාරයන් ඇතිවන බවත් සංසකාරයන් ප්‍රත්‍යය කොටගෙන ප්‍රතිසන්ධි විඤ්ඤා-දිය පහළවන බවත් මේ ආදී පිළිවෙලින් නොයෙක් හේතුන් අතුරෙන් ප්‍රධාන වූ එක් හේතුවක් හා නොයෙක් ඵලයන් අතුරෙන් එක් ප්‍රධාන ඵලයක් ද ගෙන අභිග දෙළොසකින් යුක්තකොට පච්චවසමුප්පාද ධර්මය වදාළහේක.

විසතර වශයෙන් හේතු ඵල ධර්මය දක්වන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හේතු පච්චයො, අරමමණ පච්චයො” යනාදී වශයෙන් සුවිසි ප්‍රත්‍යයෙන් දක්වමින් ඒ ඒ ධර්මයන්ගේ ඇතිවීමටත්, පැවතීමටත් උපකාර වන විශේෂ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන් සම්ඤ්ඤාඤානයෙන් දැන අති ගම්භීර වූ මේ පට්ඨානනිය දෙශනාව වදාළ හේක.

මෙහි පට්ඨාන යන්නෙන් නාතාප්‍රකාර වූ ප්‍රත්‍යයන් ඇති බවය යන අර්ථය ද, කුසලාදී ධර්මයන් හේතුප්‍රත්‍යාදී වශයෙන් බෙදා දක්වන ලදය යන අර්ථය ද, සම්ඤ්ඤා-ඤානයට කැමැතිහේ ගමන් කලහැකි ධර්මය යන අර්ථය ද ප්‍රධාන වූ ධර්මය යන අර්ථය ද දැක්වේ.

බුද්ධිකයට පැමිණි සිව්වැනි සතියෙහි රුවන් ගෙහි වැඩිහිඳු ත්‍රිපිටක ධර්මය මෙතෙහි කරන්නා වූ සමීඥයන් වහන්සේ මේ පටිඨාන ප්‍රකරණයෙහි අනතර්ගිත වූ සුවිසි ප්‍රත්‍යයයන් පිලිබඳ වූ නාතා නය මෙතෙහි කරන කල්හි බුදු සිරුරෙහි පැතිර ගිය ප්‍රණීත රූප ධර්මයන් කරණ-කොටගෙන සවණක් සණ බුදුරුක් දසදිග්හි විහිදෙන්නට වූ බව දක්වා තිබේ. මේ අති ගම්භීර ධර්මයට අනිනන නය සමමනනාගත සමනන පටිඨානය යයි ද ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ.

සුවිසි ප්‍රත්‍යය ධර්ම

1. හෙතු පච්චයො - හෙතු භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
2. ආරම්මණ පච්චයො - ආරම්මණ භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
3. අබිපතී පච්චයො - අබිපතී භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
4. අනිනන පච්චයො - අනිනන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
5. සමනනන පච්චයො - සමනනන
භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
6. සහජාන පච්චයො - සහජාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
7. අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයො - අනොන්‍ය භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
8. නිශ්සය පච්චයො - නිශ්‍රය භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
9. උපනිශ්සය පච්චයො - බලවත් හෙතු
භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.

10. සුරෙජාන පව්වයෝ - පුළුඹෙහි ඉපිද
පැවතීම් වශයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
11. පව්ජාජාන පව්වයෝ - පසුව ඉපිද
පුළුඹෙහි උපන් ධර්මයන්ට උපකාරක ධර්මය ය.
12. ආසෙවන පව්වයෝ - නමාගේ සවභාවය ප්‍රදානය
කිරීම් වශයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
13. කමම පව්වයෝ - විතතප්‍රයෝග සඛ්ඛ්‍යාත
ක්‍රියා භාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
14. විපාක පව්වයෝ - නිරුත්සාහ ශාන්තභාව
සඛ්ඛ්‍යාත විපාක සවභාවයෙන් උපකාරක ධර්මය ය.
15. ආහාර පව්වයෝ - උපසථභක භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
16. ඉජ්ජිය පව්වයෝ - ඊශ්වර භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
17. ක්‍ෂාන පව්වයෝ - එලුඹ බැලීම් වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
18. මග්ග පව්වයෝ - එතර කරවීම් වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
19. සම්පසුතන පව්වයෝ - සම්ප්‍රසුතන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
20. විපසුතන පව්වයෝ - විප්‍රසුතන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
21. අනුච්චි පව්වයෝ - විද්‍යමාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
22. නිච්චි පව්වයෝ - අවිද්‍යමාන භාවයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
23. විගත පව්වයෝ - පහවීම් වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.
24. අවිගත පව්වයෝ - නොපහවීම් වශයෙන්
උපකාරක ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යය ය - නූපත් විනය, වෛතසික, රූප ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටත් පරම්පරා වශයෙන් පැවතීමටත්, පරම්පරා වශයෙන් වැකිවීමටත් උපකාරක වන ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය ධර්ම යයි කියනු ලැබේ. ප්‍රත්‍යය නොවන්නා වූ ධර්මයක් නැත. විනය, වෛතසික රූප, හිච්ඡාණ, ප්‍රඥප්තියන පඤ්චවිධ වූ සියලුම ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයෝ වෙත්.

ප්‍රත්‍යොන්පන්නය - ප්‍රත්‍යය කරණකොටගෙන හටගන්නා වූ ද, පවත්නා වූ ද ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්මයෝ යයි කියති. එනම්:- විනය, වෛතසික, රූප යන ත්‍රිවිධ වූ ධර්මයෝ යි.

හිච්ඡාණ, ප්‍රඥප්ති දෙක හටගැනීමක් නැති ධර්ම බැවින් ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්ම නොවෙත්. හටගැනීමක් ඇත්තා වූ විනය, වෛතසික, රූප ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යයෝ ද වෙත්. ප්‍රත්‍යොන්පන්නයෝ ද වෙති.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න හෙවත් ප්‍රත්‍යයෙන් හටගන්නා ධර්මයන්ගේ ඇතිවීමට ප්‍රත්‍ය ධර්ම බොහෝ ගණනකගේ උපකාරය ලැබිය යුතුය. එක් ප්‍රත්‍යයකින් පමණක් හටගන්නා ධර්මයෙක් නැත. එක් ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්මයක් ඇතිවීමට එක් ප්‍රත්‍යයෙක් එක් ආකාරයකින් හෝ ආකාර කීපයකින් උපකාරක විය හැකිය. එසේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ උපකාර වන ආකාරයන්ට ප්‍රත්‍යය ශක්තීන් යයි කියනු ලැබේ. එකම ධර්මය එක් ධර්මයකට එක් ආකාරයකින් ද, අන්‍ය ධර්මයන්ට අන්‍ය ආකාරවලින් ද උපකාරක වන්නේය. ලොභාදීවූ එකම ධර්මයක් අන්‍ය ධර්මයකට මූල භාවයෙන් හෝ ආරම්භණ භාවයෙන් හෝ අධිපති භාවයෙන් හෝ අන්‍යෝන්‍ය භාවයෙන් හෝ නිශ්‍රය උපනිශ්‍රය ආදී භාවයෙන් හෝ උපකාර වියහැකි ය. වෙන් වෙන්වූ උපකාරක ශක්තීන් කරණකොටගෙන ඒ එකම ධර්මය නොයෙක් ප්‍රත්‍ය ධර්ම වශයෙන් සලකනු ලැබේ.

මෙසේ යම්කිසි ආකාරයකින් හෙවත් ශක්ති විශේෂයකින් අන්‍ය ධර්මයකට උපකාරවන ධර්මයට ප්‍රත්‍යය ධර්මයයි ද, ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් නිසා ඇතිවූ පවත්නාවූ ධර්මයට ප්‍රත්‍යෝච්ඡේදන ධර්මයයි ද කියනු ලැබේ. යම් ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් ප්‍රත්‍යෝච්ඡේදන භාවයට නොපැමිණෙන ධර්මයක් වේ නම් එයට ප්‍රත්‍යනීත ධර්මයයි කියනු ලැබේ. හි රාශිය යයි කියනු ලබන්නේ මේ ප්‍රත්‍යය, ප්‍රත්‍යෝච්ඡේදන, ප්‍රත්‍යනීත යන ත්‍රිවිධ ධර්මයන්ට ය.

1. හේතු ප්‍රත්‍යය

යම්කිසි ධර්මයකගේ ඇතිවීමට හා පැවතීමට මූලභාවයෙන් උපකාර වන ධර්මය හේතු ප්‍රත්‍යය නම්. හේතුයන්තෙන් මූල භාවය ද, ප්‍රත්‍යය යන්තෙන් උපකාරක භාවය ද ප්‍රකාශ වේ.

මූල භාවයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ට උපකාර වන හේතු ධර්මයෝ සදෙනෙකි. එනම්:- ලොභ, දෝෂ, මොහ යන අකුසල හේතු තිදෙනා හා අලොභ, අදෝෂ, අමොහ යන කුසලව්‍යාකෘත හේතු තිදෙනා ය. පොලොව තදින් අල්වා ගන්නා ගස්වල මුල් මෙන් මේ හේතු ධර්මයෝ සදෙන ද අරමුණු තදින් අල්වා ගන්නා වෛතසික ධර්මයෝ ය. මේ හේතුන්ගේ උපකාරයෙන් ඒ ධර්මයෝ ද සම්ප්‍රසූත වූ විඤ්ඤා වෛතසික ධර්මයෝ ද ලොභාදී වූ ඒ ආරම්භණයන්හි මනාකොට සඵරව පිහිටති. මේ ලොභාදියෙහි ඇති ආරම්භණයෙහි නොසැලී සඵරව පිහිටන සවභාවයට හේතු ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. මේ හේතු ධර්මයන් උපදනා කල්හි එයටම අනුකූලව සම්ප්‍රසූත ධර්මයෝ ද හේතුන් අනුව ආරම්භණ සඵරව ගතිමත් ඔවුන් හා බැඳී උපදිති. එබැවින් හේතුහු සම්ප්‍රසූත ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට ද උපකාර වන ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. හේතු ධර්මයෙදෙන සිත් වලට සහේතුක විඤ්ඤායෝ යයි ව්‍යවහාර කෙරෙති. සම්ප්‍රසූත ධර්ම සහිත වූ සහේතුක සිත්වලින් සහේතුක විඤ්ඤා රූපයෝ ද, සහේතුක ප්‍රතිසංකී කමීඡ

රූපද උපදවන කල්හි මේ හේතුහු ඒ සහේතුක විතතජ රූපවලට සහ සහේතුක ප්‍රතිසක්ති කමීජ රූපවලටද මූල භාවයෙන් උපකාර වෙති. එබැවින් මේ ලෝභාදී වූ හේතු ධර්මයෝ සදෙන අත්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටත්, පැවැත්මටත් උපකාර වන හෙයින් එයට ජනනොපසඨහක ප්‍රත්‍යයයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. ජනක ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යෝන් පනන ධර්මයාගේ උත්පාදයටත් උපසඨහක ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් ඒ ධර්මයාගේ සිතියටත් ප්‍රත්‍යය වේ. මේ හේතු ධර්මයන් ඇති සිත් එනම් සහේතුක සිත් හේතු ශක්තිය තිසා බලවත් වෙති.

ලොභය - ප්‍රිය අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සවිරව පිහිටා එහි ඇලෙන සවිභාවය ලොභය නම් මේ ලොභ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ලොභ මූල අකුසල් සිත් අටෙහි මොහයන් සමග සම්ප්‍රයුක්තව ඇත්තේය. ලොභ මූල සිත් අටෙහි ඇති ලොභ, මොහ යන හේතු දෙක ඒ ලොභ මූල විතතයට හා හේතූන්ගෙන් අත්‍යවූ වෛතසිකයන්ට ද, විතතජ රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති ලෝභය මොහයට ද, මොහය ලෝභයට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එබැවින් ලෝභයන් මොහයන් යන හේතූන් දෙදෙන ප්‍රත්‍යය හා ප්‍රත්‍යෝන්පනන භාවයට ද පැමිණෙති. සිත හා ලොභ මොහ දෙදෙනාගෙන් අත්‍යවූ වෛතසික ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පනනයෝ පමණක් වෙති.

වෙෂය - අප්‍රිය අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සවිරව පිහිටා එහි විරුද්ධව ගැටෙන සවිභාවය වෙෂය නම් දෛෂ මූල දෙසිතෙහි මේ වෙෂ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් මොහයන් සමග සම්ප්‍රයුක්තව ඇත්තේය. ඒ දෛෂ මූල දෙසිතෙහි යෙදෙන දෛෂ, මොහ යන හේතු දෙදෙන ඒ දෛෂ මූල විතතයට හා හේතූන්ගෙන් අත්‍යවූ සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද විතතජ රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති වෙෂය මොහයටත්, මොහය වෙෂයටත් හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එබැවින් මේ

දෙප, මොහ දෙදෙන ප්‍රත්‍යයෝ ද වෙත්. ප්‍රත්‍යෝත්පන්න යෝ ද වෙත්. සිත හා වෙප මොහ දෙදෙනාගෙන් අත්‍යවූ වෛතසික ධර්මයෝ ප්‍රත්‍යෝත්පන්නයෝ පමණක් වෙති.

මොහය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන, සඳිරව පිහිටා, එහි සත්‍ය සවභාවය, ආදීනවාදිය වසා සිටින මූලා කරවන සවභාවය මොහය නම්. ප්‍රිය අරමුණට ඇලුම් කරන ලොහයක්, අප්‍රිය අරමුණට පිලිකුල් කරන වෙපයක් ඇති වන්නේ මේ මොහය නිසාමය. මේ මොහ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ලොහ මූල සිත් අටෙහි ලොහ හේතුවත් සමගද, වෙප මූල දෙසිතෙහි වෙප හේතුවත් සමගද, මොහ මූල දෙසිතෙහි මොහ හේතුව පමණක් ද ඇත්තේය. මොහ මූල දෙසිතෙහි යෙදෙන මොහ හේතුව එහි සම්ප්‍රසුක්‍ක ධර්මයන්ට හා විත්තජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. ඒ දෙසිතෙහි ඇති මොහයට හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වීමට අත් හේතු ධර්මයක් නැති හෙයින් ඒ මොහ මූල දෙසිතෙහි, ඇති මොහය, ප්‍රත්‍යය ධර්මයක් පමණක් වේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට නො පැමිණෙයි.

අලොහය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සඳිරව පිහිටා ලොහයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවභාවය අපලොහය නම් මේ අලොහ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් සියලුම කාමාවචර මහා කුසල් විපාක, ක්‍රියා සිත් සුවිස්සෙහිද, මහගහන කුසල විපාක ක්‍රියා සත්විස්සෙහිද ලොකොත්තර සිත් අටෙහිද යන එකුත් සැටක් වූ (59) සොහන සිත්හි සම්ප්‍රසුක්තව, කාම සොහන සිත් අතුරෙන් ඥනවිප්‍රසුක්ත සිත් දෙප්‍රොසෙහි අදෙප හේතුවත් සමගද, ඥනසම්ප්‍රසුක්ත සිත් දෙප්‍රොසෙහි අදෙප, අමොහ යන හේතුවත් දෙදෙනාත් සමගද ඇත්තේය. මහගහන ලොකොත්තර සිත්හි අලොහ, අදෙප, අමොහ යන හේතුවු තිදෙනම ඇත්තාහ.

අදෙපය- අරමුණ තදින් අල්වාගෙන සඳිරව පිහිටා වෙපයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවභාවය අදෙප නම්. එය

මෙෙත්‍රියට නමෙකි. මේ අදෛෂ වෛතසිකය, අලොහ වෛතසිකය යෙදෙන සියලුම සොහන සිත්හි සම්ප්‍රයුක්තව හේතු ධර්මයක් වශයෙන් ඇත්තේය. ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත්හි අලොහ හේතුවත් සමග ද, ඥනසම්ප්‍රයුක්ත හෙවත් ත්‍රිහේතුක සිත්හි අලොහ අමොහ හේතු දෙදෙනාත් සමගද ඇත්තේය.

අමොහය- අරමුණ නදින් අල්වාගෙන සඳිරව පිහිටා මොහයට ප්‍රතිවිරුද්ධ වන සවහාවය අමොහ නම්. එය ප්‍රඥාවට නමෙකි. මේ අමොහ වෛතසිකය හේතු ධර්මයක් වශයෙන් සියලු ත්‍රිහේතුක විතතයන්හි හෙවත් ඥනසම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර, මහගත, ලොකොත්තර විතතයන්හි සම්ප්‍රයුක්තව අලොහ, අදෛෂ යන හේතු දෙදෙනාත් සමග ඇත්තේය. කාමාවචර කුසල් සහ ක්‍රියා සිත් සොලස (16) අතුරෙන් ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත්හි ඇති අලොහ හේතුව සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම අලොහ හේතුව අදෛෂ හේතුවට ද, අදෛෂ හේතුව අලොහ හේතුවටද හේතු භාවයෙන් උපකාර වේ. කාමාවචර ඥන සම්ප්‍රයුක්ත කුසල් සහ ක්‍රියා සිත්හි ඇති අලොහ හේතුව සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එමෙන්ම එහි ඇති අලොහ හේතුව අදෛෂ අමොහ යන හේතු දෙකටද, අදෛෂ හේතුව අලොහ අමොහ හේතු දෙකටද අමොහ හේතුව අලොහ අදෛෂ හේතු දෙකටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.

කාමාවචර මහා විපාක සිත් අට අතුරෙන් ඥනවිප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙහි යෙදෙන අලොහ අදෛෂ හේතු දෙක ඔවුනොවුන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද, හවාඛන තදුරමණ වශයෙන් හා ශෛක්ෂ පාඨග්ජන වශයෙන්ද වූහි වශයෙන්ද උපදින කල්හි විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. ප්‍රතිසක්ඛි කාත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. ප්‍රතිසක්ඛි විතතය විතතජරූපයන් නුපදවන බැවින් විතතජ

රූපයන්ට ප්‍රත්‍යවීමෙක් නැත. ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා විපාක සිත් සතරෙහි අලෝභ, අදෛශ, අමෝහ යන හේතු තුනම යෙදෙන හෙයින් මේ හේතු තිදෙන ඔවුනොවුන්ට හා සමප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද යට කී පරිද්දෙන් හවාඛග, තදුරම්මණ, වශයෙන් හා ශෛක්‍ෂ, පෘථග්ජන වුතිකෘත්‍ය වශයෙන් උපදනා කල්හි විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රතිසක්කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ප්‍රතිසක්කි කමීජරූපයන්ටද හේතු ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. අර්භන්වුති විතතයෙහි සම්ප්‍ර යුක්ත හේතුහු තිදෙන ඔවුනොවුන්ට හා සමිප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙත්.

මහද්ගත කුසල, මහද්ගත ක්‍රියා සම්ප්‍රයුක්ත හේතුහුද, ලොකොත්තර විතත සම්ප්‍රයුක්ත හේතුහුද, ඔවුනොවුන්ට හා සමිප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ටද විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති. රූපාවචර විපාක සිත් ප්‍රතිසක්කි කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ඒ විපාක හේතුහු ඔවුනොවුන්ටද සමිප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා ප්‍රතිසක්කි කමීජරූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති. හවාඛග වුති කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි ඔවුනොවුන්ටද, සමිප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වෙති.

අරූපාවචර විපාක සමිප්‍රයුක්ත වූ හේතුහු ඔවුනොවුන්ට හා සමිප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට පමණක් ප්‍රත්‍යය වෙති. අරූප භූමියෙහි රූප ඉපදවිය නොහැකි හෙයින් රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වීමෙක් නැත.

අටලොස් අහේතුක විතතයන්හි එක් හේතුවක්වත් නැත. එබැවින් අහේතුක විතත වෛතසිකයෝද, අහේතුක විතතජ රූපයෝද, අහේතුක ප්‍රතිසක්කි කමීජ රූපයෝද හේතු ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට නොපැමිණෙන බැවින් ඉතා දුබල ධර්මයන් වශයෙන් සලකනු ලැබෙත්.

ත්‍රි රාතිය- හේතු ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ වූ සවරූපයෝ ත්‍රිවිධ වෙති.

එනම්:-

1. හේතුප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ ය.
2. හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්මයෝ ය.
3. හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යන්තික ධර්මයෝ ය හෙවත් හේතුප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ භාවයට නොපැමිණෙන ධර්මයෝ ය.

1. ප්‍රත්‍යය වන ධර්ම- හේතුප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ සදෙනෙකි.

එනම්:-

ලොභ, දෝෂ, මොහ, අලොභ, අදෝෂ, අමොහ යන හේතු ධර්මයෝ යි.

2. ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්ම-

සහේතුක සිත් එක් සැත්තැවය (71)

මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය හැර වෛතසික 52

සහේතුක විතතජ රූපයෝ ය.

සහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝ ය.

3. ප්‍රත්‍යන්තික ධර්ම-

අහේතුක සිත් අටලොසය (18)

ජන්දය හැර අන්‍ය සමාන වෛතසික දෙලොසය(12)

මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය ය

අහේතුක විතතජ රූපයෝ ය

අහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝ ය.

බාහිර රූපයෝ ය

ආභාරජ රූපයෝ ය

සාතුජ රූපයෝ ය

අසංඤසත්ඛි කමීජ රූපයෝ ය

ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝ ය

හේතු ප්‍රත්‍යයෙහි විසර්ජනා වාර හෙවත් විවි සතති (7)

1. විවිස-

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස

හෙනු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධම්මය හෙවත් නිරවද්‍ය ඉෂට විපාක දෙන ලක්ෂණය ඇති නිසසන්ඤ නිර්ජීව ස්වභාවය කුසල ධම්මයට හෙවත් නිරවද්‍ය ඉෂට විපාක දෙන ලක්ෂණ ඇති නිසසන්ඤ නිර්ජීව ස්වභාවයට හෙනුප්‍රත්‍ය ශක්ති යෙන් උපකාරක වේ.)

කුසලා හෙනු සම්පයුත්තකානං ඛන්ධානං

හෙනු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල් වූ හේතුහු එකොත් පාදදී භාවයෙන් ඔවු-
නොවූන්ට හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ සකන්ධයන්ට හෙවත්
කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධම්මයන්ට හේතුප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)
මෙහි ප්‍රත්‍යය ධම්මී වශයෙන් කුසල් සිත් එක් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය යන මොවුන්ගේ ද්විවිභේදක
විත්තයන්හි ඇති අලොභ අද්‍යෙෂ දෙකය, ත්‍රිවිභේදක
විත්තයන්හි ඇති අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොභ තුන්ය
යන හේතු ධම්මී ලැබෙත්.

පුත්තොන්පනන ධම්මී වශයෙන් කුසල් සිත් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය යන ධම්මයෝ ලැබෙත්.

දත් දීම, සිල් රැකීම, භාවනා කිරීම, තෙරුවත්
පිදීම, ධම්මලභය, වතාවත් කිරීම, පින් දීම යනාදී නිරවද්‍යවූ
යහපත්වූ ඉෂට විපාක ගෙන දෙන්නාවූ ක්‍රියාවන්ට කුසල
කම් යයි කියනු ලැබේ. මෙසේ කාමාවචර කුසල් කරන
කල්හි කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවත්
වශයෙන් උපදී. රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන උපදවන
කල්හි මහගත කුසල් නවයෙන් එකක් ජවත් වශයෙන්
උපදී. සෝවාන් ආදී මාඝීයන්ට පාමිණෙන කල්හි
ලොකොත්තර කුසල් සිත් සතරෙන් එකක් ජවත් වශයෙන්

උපදී. කාමාවචර ඥානවිප්‍රසූකත සිත් සතරෙන් එකක් මෙසේ උපදී නම් එහි හේතු ධර්ම වශයෙන් අලොභ, අද්‍යෙෂ යන හේතු දෙකද, ඉතිරි කුසල් සිත් සතලොස නම් එහි අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුනම ඇත්තාහ. සම්ප්‍රසූකත සකකියන්ට හේතුප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් මේ කියනලද එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති හේතු ධර්මයෝ යි.

මේ හේතුප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර ලබන කුසල ධර්මයෝ නම් එකී කුසල් සිත් එක්විස්ස සහ එහි සම්ප්‍රසූකත වූ අටහිස් කුසල වෛතසික ධර්මයෝ යි. මේ ධර්මයෝ කුසල හේතු ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්නයෝ යි.

කාමාවචර කුසල ජවන් උපදනා වින්‍යවිචියෙහි පිළිවෙලින් හවාඛහ වලහ, හවාඛහුපවේෂ්ඨ, මනොචාරා-වජ්ජන යන සිත්වලට අනතුරුව කාමාවචර කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳවූ පසු විභූතාරමමණ විචියක් විනම් තදුරමමණ දෙසිතද, අවිභූතාරමමණ විචියක් විනම් හවාඛහ සිත් ද ඉපිද නිරුඳව වෙන්. මෙහි කුසලකම්මවශයෙන් ඇතිවන්නේ ජවන් සිත් සතෙහි ඇති වෙනතාවය. කුසල හේතුහු නම් ඒ ජවන් සිත්වල ඇති අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතුහුය. ඒ හේතුහු ඒ ජවන් සිත්වල පහලවන අත්‍යවූ වෛතසික ධර්මයන්ට හා ඒ කුසල් සිත් වලටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට හේතුප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ. මහගගත ලොකොත්තර කුසල් සිත් පහලවීමේදී ද මේ පිළිවෙලමය. මෙහි සම්ප්‍රසූකත සකකියයි දක්වන ලද්දේ ඒ කුසල් සිත පිළිබඳවූ වෛදනා, සාඤ්ඤ, සංකාර, විඤ්ඤ යන සතර නාමාසකකියන්ට ය.

මෙහිදී සම්ප්‍රසූකත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල හේතු තුනෙහි එක්වර ලැබෙන හේතු, අධිපති, සහජාන

අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිශ්ශය, ඉඤ්ඤා, මග්ග, සමපසුතන අනුච්ඡි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දශයෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ

2. විවිධ

කුසලො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස
හේතු පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධර්ම අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතුප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ විවිධයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම් එක්විසි කුසල් සිත් වලින් විභේදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍රෝෂ, දෙකද ත්‍රිභේදක සිත්හි ලැබෙන අද්‍රෝෂ, අමොහ යන හේතු තුනද වෙති. ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයන් වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ඒ ඒ කුසල විතතයන් විසින් උපදවන විතතජ රූපයෝයි. සම්ප්‍රසුක්ක ධර්මයන් සහිතවූ මේ කුසල් සිත් උපදනා කල්හි එහි උත්පාදකක්ශයෝදීම විතතජ රූපද උපදවනු ලැබේ. සිතට හා සම්ප්‍රසුක්ක ධර්මයන්ටද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන හේතු ධර්මයෝ මේ විතතජ රූපයන්ටද හේතු ශක්තියෙන්ම ප්‍රත්‍යය වෙත්. මෙය කුසල ධර්ම අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම යයි කියනු ලැබේ. මෙහිදී විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල හේතූන්හි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හේතු, අධිපතී, සහජාත, නිශ්ශය, ඉඤ්ඤා, මග්ග, විප්‍රසුක්ක, අනුච්ඡි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තවය අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

3. විවිධ-

කුසලො ධර්මො කුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව
ධර්මස්ස හේතුපච්චයෙන පච්චයො

(කුසල ධර්ම කුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද
හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කුසලාභෙනු සම්ප්‍රයුක්තකානං ධර්මානං

විතතසමුට්ඨානානංච රූපානා භෙනුපච්චයෙන

පච්චයො

(කුසල හේතුහු සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ එක්විසි කුසල් සිත් අතුරෙන් ද්විවිභේතුක කුසල් සිත්හි ඇති අලොභ, අද්‍යෙෂ දෙක හා ත්‍රිභේතුක සිත්හි අලොභ, අද්‍යෙෂ අමොහ යන හේතු තුනද වෙත්. ඒ හේතු ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්නයෝ නම් කුසල් සිත් එක්විස්සය, (21) වෛතසික අටතිසය (38) යන සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයෝයි. මේ විවිධයන් දක්වන ලද්දේ පඤ්චවොකාර භූමියෙහි කුසල ජවන් උපදනා විතත විචියෙහි ජවන් සිත්වල යෙදෙන කුසල හේතුහු ඒ විතතකෂණයෙහිම පහලවන සම්ප්‍රයුක්ත ධර්ම සමූහයට සහ විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාරයයි. මෙහිදී සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යයවන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ කුසල හේතු තුනෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හේතු, අධිපති, සහජානි, නිසාස, ඉන්ද්‍රිය, මග්ග, අනච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තින් අටදෙනා අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

4. විවිධ

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්සධර්මස්ස

භෙනුපච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්ම අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අකුසලා හේතු සම්ප්‍රසන්නතානං ධර්මානං.

හේතුපච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල හේතුහු සම්ප්‍රසන්න සකකියන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙයින් සාවද්‍ය දුකට විපාක දෙන ලක්ෂණවූ අකුසල ධර්මය සාවද්‍ය දුකට විපාක දෙන ලක්ෂණවූ අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවන සැටි දැක්වේ. මෙහි සම්ප්‍රසන්න සකකියන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

1. ලොහමූල සිත් අටෙහි ඇති ලොහ මොහ යන හේතු දෙකය.
2. චෛත්‍යමූල සිත් දෙකෙහි ඇති චෛෂ, මොහ යන හේතු දෙකය.
3. මොහමූල සිත් දෙකෙහි ඇති මොහ හේතුවය.

මේ අකුසල හේතූන්ගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

1. අකුසල් සිත් දෙළොසය (12)
2. මොහමූලවයෙහි මොහය හැර වෛතසික සත්විස්සය (27)

ප්‍රාණඝාත, අදහතාදාන, කාමමිථ්‍යාවාර, මුසාවාද, පිසුණුවාව, එරුසුවාව, සම්ඵපපලාප, අභිද්ධා, ව්‍යාපාද, මිච්ඡාදිට්ඨි යනාදීවූ අකුසල කමියක් සිදුකරන කල්හි ඒ විතර විවිධයෙහි දෙළොස් අකුසල් සිත් අතුරෙන් එක් අකුසල් සිතක් ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳු වූ පසු විභූතාරමමණ විවිධයක් විනම් තදුරමමණ සිත් දෙකක්ද අවිභූතාරමමණ විවිධයක් විනම් භවාඛ්‍ය සිත් ද පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳු වෙත්. මෙහි අකුසල හේතූන් වශයෙන් දක්වන ලද්දේ ඒ අකුසල ජවත් සිත්හි ඇති අකුසල හේතු ධර්මයෝයි. ඒ අකුසල හේතු ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්

ඒ අකුසල ජවන් සිත්ති ඇති සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයෝය. මෙය අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම යයි කියනු ලැබේ. මෙහිදී සම්ප්‍රසක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල හේතූන්හි එක්වර ලැබිය හැකි හේතු, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිශ්සය, සම්පසුත්ත, අප්පී, අවිශ්‍රව යන ශක්ති සත අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

5. විවිධ-

අකුසලො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස
හේතුපච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

අකුසලා හේතු විතත සමුට්ඨානානං රූපානං
හේතු පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල හේතුහු විතතජරූපයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම් පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ලොභ, දෝෂ, මොහ යන අකුසල හේතුහුය. ප්‍රත්‍යොත්පන්න භාවයට පැමිණෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ඒ ඒ අකුසල ජවනයන් විසින් උපදවනු ලබන විතතජ රූපයෝය. මෙය අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීමය. මෙහිදී දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ලොභ, දෝෂ, මොහ යන හේතූන්හි එක්වර ලැබිය හැකි හේතු, සහජාන, නිශ්සය, විපසුත්ත, අප්පී, අවිශ්‍රව ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් හේතු ශක්තිය ලැබේ.

6. විවිධ

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව
ධර්මස්ස හේතු පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසලධර්මය, අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

**අකුසලාහේතු සම්ප්‍රයුක්තසාධනං බන්ධනං විහත-
සමුට්ඨානානංච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො**

(අකුසලහේතුහු, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විහතජ්
රූපයන්ටද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහිදී සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විහතජ් රූපයන්ටද
හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්
පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දෙද්‍රෝශ්
අකුසල විත්තයන්හි ඇති ලොභාදී හේතුහුය. මේ අකුසල
හේතු ප්‍රත්‍යයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්තපත්‍ර හාවයට පැමිණෙන
ධර්මයෝ නම් ඒ අකුසල ජවන් සිත්හි ඇති සම්ප්‍රයුක්ත
ධර්මයන් හා සසම්ප්‍රයුක්ත වූ ඒ අකුසල ජවනයන් විසින්
උපදවනු ලබන විහතජ් රූපයෝය.

එනම්:

1. අකුසල් සිත් දෙද්‍රෝශය.
2. මොහමුල දෙසිතෙහි මොහය හැර වෛතසික-
සත්විස්සය.
3. අකුසල විහතජ් රූපයෝය.

මෙය අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත
ධර්මයටද හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීමය. මෙහි සම්ප්‍රයුක්ත
සකකියන්ට හා විහතජ් රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල
හේතුන්හි එක්වර ලැබිය හැකි හෙතු, සහජාන, නිසංස
අසී, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් හේතු
ශක්තිය ලැබේ.

7. විජිය

**අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස හෙතු
පච්චයෙන පච්චයො**

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට හේතු ශක්තියෙන්
ප්‍රත්‍යය වේ.)

විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා හෙතු සම්ප්‍රයුත-
කානං බකිානං විතන සමුට්ඨානානංච රූපානං
හෙතුපච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අව්‍යාකෘත වූ විපාක ක්‍රියා හේතුහු
සම්ප්‍රයුතක සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට හේතු
ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හේතුශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය
වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි සම්ප්‍රයුකත
ධර්මයන්ටද, සම්ප්‍රයුකත ධර්මයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද
ප්‍රත්‍යය වන-

- 1. සහේතුක විපාක සිත් එක් විස්සය (21)
- 2. සහේතුක ක්‍රියා සිත් සතලොසය (17)
- 3. චෛතසික අටතිසය (38)

යන මොවුන්ගේ විහේතුක විතතයන්හි ලැබෙන අලොභ,
අද්දේෂ දෙකය. ත්‍රිහේතුක විතතයන්හි ලැබෙන අලොභ,
අද්දේෂ, අමොහ යන හේතු තුනයි.

මේ අව්‍යාකෘත හේතූන්ගේ ප්‍රත්‍යොත්පන්න භාවයට
පැමිණෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

- 1. සහේතුක විපාක සිත් එක්විස්සය (21)
- 2. සහේතුක ක්‍රියා සිත් සතොලොසය (17)
- 3. චෛතසික අටතිසය (38)

යන සම්ප්‍රයුකත නාමසකකියන් සහ විතතජ රූපයෝය.

මේ විවිධෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් දක්වනලද
අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ වනාහි විස්තර වශයෙන් මෙසේය:

- 1. කාමාවචර මහා විපාක සිත් අටය (8)
- 2. මහග්ගත විපාක සිත් නවය (9)
- 3. ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරය (4)

යන විපාක සිත් එක්විස්සය.

- 4. කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිත් අටය (8)
- 5. මහග්ගත ක්‍රියා සිත් නවය (9)

යන ක්‍රියා සිත් සතලොසය (17) යන මොවුන්ගේ විභේදක සිත්හි අලොභ අද්‍යෙෂ හේතු දෙක සහ ත්‍රිභේදක සිත්හි අලොභ අද්‍යෙෂ අමොහ හේතු තුනම මෙසින් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි මහා විපාක සිත් උපදින්නේ භවාඛ්‍ය තදුරමණ සිත් වශයෙනි මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි චුති සිත වශයෙන්ද මේ මහා විපාක සිත උපදී ක්‍රියා සිත් උපදින්නේ රහනන් වහන්සේගේ විතත සන්නාතයෙහිය. මහගත විපාක සිත් ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි දී රූපාරූප භූමිවලදී භවාඛ්‍ය සිත් වශයෙන් හා චුති සිත වශයෙන්ද උපදී. ලොකොත්තර ඵල සිත් ඇතිවන්නේ මැඬි සිත් වලට අනතුරුවය.

පටිසන්ධිකමණ විපාකාබ්‍යාහතා හෙතු සම්ප්‍රසුත්ත-කානං ධනිානං කටන්තාව රූපානං හෙතුවච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකමණයෙහි අව්‍යාකෘතවූ විපාක හේතුහු, සම්ප්‍රසුත්ත සකකියන්ට හා කමීජ් රූපයන්ට ද හේතු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

ප්‍රතිසන්ධිකමණයෙහි අව්‍යාකෘත හේතුප්‍රත්‍යයන් වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

1. සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සිත් සතොලොසය (17)
2. චෛතසික පන්තිසය (35)

යන මොවුන්ගේ විභේදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍යෙෂ, දෙකය, ත්‍රිභේදක සිත්හි ලැබෙන අලොභ, අද්‍යෙෂ, අමොහ යන හේතු තුනම.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

1. සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සිත් සතොලොසය (17)
2. චෛතසික පන්තිසය (35)
3. ප්‍රතිසන්ධි කමීජ් රූපයෝය.

ප්‍රතිසන්නික්ෂණයේදී සමප්‍රයුක්තවූ ප්‍රතිසන්නි වින්‍යායාගේ දුබලතාවය හා වසතු දුබලතාවය නිසා වින්‍යාජ රූප නූපදී එහි උත්පාදකයන්ගේදී කමිජ රූපයෝ පමණක් උපදී කමිජ රූපයන්ගේ වින්‍යාය හා සම්බන්ධය ඇත්තේ මේ ප්‍රතිසන්නි අවස්ථාවෙහි පමණය. ප්‍රවෘත්ති කමිජ රූපයෝ සිත් හා සම්බන්ධව නොපවතී.

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා වින්‍යාජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක ක්‍රියා හේතුවන්හි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හෙතු, අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසසය, විපාක, ඉන්ද්‍රිය, මග්ග, සම්පයුතන, විපසයුතන, අනුච්ඡිද, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශකති දෙලොස අතුරෙන් හෙතු ශකතිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්නික්ෂණයෙහි සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා ප්‍රතිසන්නි කමිජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන සහේතුක ප්‍රතිසන්නි සන්‍යෝලොසෙහි ඇති හේතු තුනෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන හෙතු, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසසය, විපාක, ඉන්ද්‍රිය, සම්පයුතන, විපසයුතන, අනුච්ඡිද, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශකති දශය අතුරෙන් හේතු ශකතිය ලැබේ.

මෙය අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට හේතු ශකතියෙන් ප්‍රත්‍යය වීමය.

මෙසේ මේ හේතු ප්‍රත්‍යය පිළිබඳව-

1. හෙතු ප්‍රත්‍යය ධර්ම සයක්ද (6)
2. විසජ්ඣාවාර හෙවත් විපි සතක්ද (7)
3. එකට ගැටෙන ප්‍රත්‍යය දෙලොසක්ද (12) වෙති.

2. ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය

සිතීන් ගතයුතු දෙය හෙවත් සිතක් ඇතිවීමට උපකාර වන දෙය අරමුණ නම්. අරමුණක් නැතිව සිතක් නූපදී. වෛතසිකයෝද සිත හා බැඳී සිතට අනුව අරමුණු ගනිමින්ම තම තමන්ට අයත් කාර්යයන් සිදුකරමින්

උපදී. විත්ත වෛතසිකයෝ අවුත් යමක ඇල්ලේද එහෙයින් ඒ ධර්මයන්ට ආරම්භණයෝ යයි කියති. විත්ත වෛතසික ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට මේ ආරම්භණයෝ උපකාරවන බැවින් එයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. රූපාදි ආරම්භණයන්හි සිතට ගැනීමට ඉඩ දෙන, සිතට ගැනීමට යොග්‍ය වන ස්වභාවය ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නම්. ත්‍රෛකාලිකවූ සියලුම විත්ත, වෛතසික, රූප ධර්මයෝද, කාලමුක්තවූ නිව්‍යාණය හා ප්‍රඥප්තියද, යන සියල්ලම ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝය. ආරම්භණ බවට නොපැමිණෙන ධර්මයක් නැත්තේය. අරමුණක් නිසා ඇතිවන සියලුම විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ ආරම්භණ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්නයෝ වෙති. එබැවින් විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ ආරම්භණ ප්‍රත්‍යයෝද වෙති. ප්‍රත්‍යෝත්පන්නයෝද වෙති. රූප ධර්මයෝද නිව්‍යාණය හා ප්‍රඥප්තිහුද ප්‍රත්‍යයයෝ පමණක් වෙති. ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට නො පැමිණෙති.

ත්‍රිරාශිය - ආරම්භණ ප්‍රත්‍යයයාගේ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ය, ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මය ය, ප්‍රත්‍යනික ධර්මය යයි ධර්මයෝ ත්‍රිවිධ වෙත්.

ප්‍රත්‍යය ධර්ම - වන්මාන වූ ද, අතීත වූ ද, අනාගත වූ ද සියලුම

සිත්	89
වෛතසික	62
රූප	28

කාලමුක්තවූ නිව්‍යාණය හා ප්‍රඥප්තිය.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම-

සිත්	89
වෛතසික	62

ප්‍රත්‍යනික ධර්ම-

විත්තජ රූපණයෝය

ප්‍රතිසැනී කමිජ රූපයෝය
බාහිර රූපයෝය
ආභාරජ රූපයෝය
සෘතුජ රූපයෝය
අසංඤ්ජන්ති කමිජ රූපයෝය
ප්‍රවෘත්ති කමිජ රූපයෝය

ඒ ඒ ආරමභණ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයුචන ආරමභණ ප්‍රත්‍යය ධර්ම හෙවත් අරමුණු මෙසේයි:

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්ම		ප්‍රත්‍යය ධර්ම හෙවත් අරමුණ	
චක්ඛුචාරික සිත්	46	චනීමාන චණ්ඨය	
ශෛකචාරික සිත්	46	චනීමාන ශබ්දය	
සාන්ධචාරික සිත්	46	චනීමාන ගන්ධය	
ජ්වහාචාරික සිත්	46	චනීමාන රසය	
කායචාරික සිත්	46	{ චනීමාන පොඨබබය (පයවි, තෙජෝ, වායෝ)	
මනෝචාරික සිත්	67	{ චනීමානවුද, අතීතවුද, අනා- ගතවුද, කාලත්‍රයට අයත් නොවුද, පරමාතීවුද, පර- මාතී නොවුද සියළු ධර්මයෝ	
චාරමුක්ත සිත් (පරිසනී, භවාධග, චුති)	19	{ අතීත භවයෙහි මරණා- සන්නයේදී වැටහුණු කමම, කමම නිමිති, ගති නිමිති යන තුනෙන් එකෙකි.	
අකුසල් සිත්	12	{ නවලොකොත්තර ධර්ම හැර { ඉතිරි සියල්ල	
අනේතුක සිත්	18		
චක්ඛු විඤ්ඤන සිත්	2	චනීමාන චණ්ඨය	
සොත විඤ්ඤන සිත්	2	චනීමාන ශබ්දය	
සාන්ධ විඤ්ඤන සිත්	2	චනීමාන ගන්ධය	
ජ්වහා විඤ්ඤන සිත්	2	චනීමාන රසය	

කායවිඥන සිත්	2	වතීමාන සපරීය	
සමපටිච්ඡන සිත්	2	{ වතීමාන රූපාදීච්චු පඤ්චවිධ ආරම්භණයෝ	
පඤ්චවාරාවච්ඡන සිත්	1		
සන්තරණ සිත්	2	{ කාමාවචර ධර්ම සියල්ල	
හසිකොත්පාද සිත්	1		
මනෝවාරාවච්ඡන සිත්	1	සියලුම ධර්ම	
ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත්	4	අභීත් මග හා ඵලය	
ඥානවිප්‍රයුක්ත ,,	4	හැර අත් සියල්ල	
මහා විපාක සිත්	8	ලෝකික ධර්ම සියල්ල	
ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිත්	4	කාමාවචර ධර්ම සියල්ල	
ඥානවිප්‍රයුක්ත මහක්‍රියාසිත්	4	ලෝකික ලෝකොත්තර ධර්ම සියල්ල	
රූපාවචර ප්‍රථමධ්‍යාන සිත්	3	ලෝකික ධර්ම සියල්ල	
		කසිණ	10
		අසුභ	10
		කෙශාදී කොට්ඨාශය	1
		ආශවාස ප්‍රාසවාසය	1
		මෛත්‍රියට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		කරුණාවට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		මුදිතාවට අරමුණු වන සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		යන ප්‍රඥප්තිහ	<u>25</u>

රූපාවචර දෙවෙනි	} 9	කසිණ	10
ධ්‍යාන සිත් 3		ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය	1
රූපාවචර තුන්වෙනි		මෛත්‍රියට අරමුණුවන	
ධ්‍යාන සිත් 3		සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
රූපාවචර සතරවෙනි	}	කරුණාවට අරමුණුවන	
ධ්‍යාන සිත් 3		සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		මුද්දිතාවට අරමුණුවන	
		සත්ති ප්‍රඥප්තිය	1
		යන ප්‍රඥප්තීහු	<u>14</u>
රූපාවචර පස්වෙනි	} 3	කසිණ	10
ධ්‍යාන සිත් 3		ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය	1
		උපෙක්‍ෂා බ්‍රහ්ම විහරණයට	
		අරමුණුවන සත්ති	ප්‍රඥප්තිය
		යන ප්‍රඥප්තීහු	<u>12</u>
රූපාවචර 5 වෙනි ධ්‍යාන	} 1	{ අභීන් මාභී සිත හා අභීන් ඵල සිත හැර අන්සියලුම බමී	
කුසල අභිඤ්ඤ සිත 1			
රූපාවචර 5 වෙනි ධ්‍යාන	} 1	{ සියලුම බමී	
ක්‍රියා අභිඤ්ඤ සිත 1			
අරූපාවචර සිත්	} 3	{ ආකාස කසිණය හැර ඉතිරි කසිණ නවය උද්ඝාටනය කොට ලැබෙන ආකාශ ප්‍රඥප්තිය	
ආකාසානඤ්චායනන සිත් 3			
විඤ්ඤාණඤ්චායනන	} 1	{ ඒ සන්තානයෙහි වර්මාන භවයෙහි හෝ අතීත භව යෙහි හෝ ඇතිවූ ආකාසා- නඤ්චායනන කුසල විතතය	
කුසල් සිත 1			

<p>විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක සිත 1</p>	<p>{ අතීත භවයෙහි ඒ සන්තානා- යෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චා- යනන කුසල විතතය</p>
<p>විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා සිත 1</p>	<p>{ වර්තමාන භවයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුස- ලය හා වර්තමාන භවයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන ක්‍රියා සිත</p>
<p>ආකීඤ්චඤ්චායනන සිත් 3</p>	<p>{ ආකාසානඤ්චායනන කුසල ක්‍රියා විතතයාගේ නාසඵභාව ප්‍රඥප්තිය</p>
<p>නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන කුසල් සිත 1</p>	<p>{ අතීත භවයෙහි හෝ වර්තමාන භවයෙහි ඒ සන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකීඤ්චඤ්චායනන කුසලය</p>
<p>නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන විපාක සිත 1</p>	<p>{ අතීත භවයෙහි ඇතිවූ ආකීඤ්චඤ්චායනන කුසලය.</p>
<p>නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා- යනන ක්‍රියා සිත 1</p>	<p>{ ආකාසානඤ්චායනන කුසල ක්‍රියා සිත් දෙක</p>
<p>ලොකොභර සිත් 8</p>	<p>නිමිණය</p>

ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමට හෙවත් විෂි
තවයෙකි.

1. විෂය

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්භණ
පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයක පහළවීමට ආරම්භණ
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:-

1. මහා කුසල ඤාණ විපපයුත්ත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ලෞකික කුසල් සතළොසය (17)

2. මහා කුසල ඤාණ සමපයුත්ත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන අභීත් මාගී සිත හැර කුසල් සිත් විස්සය (20)

3. විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලයට ප්‍රත්‍ය වන වනීමාන භවයෙහි හා අතීත භවයෙහි සවසන්තානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසලය.

4. නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කුසලයට ප්‍රත්‍යවන වනීමාන භවයෙහි හා අතීත භවයෙහි සවසන්තානයෙහි උපන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය.

5. ඉඳධිවිධ කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන පාදක රූපා-වචර පඤ්චමධ්‍යාන කුසලය.

6. වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන අතීත යෙන් සන්දිනක්ද, අනාගතයෙන් සන්දිනක්ද ඇතුළු කාලත්‍රයෙහිවූ අභීත් මාගීයෙන් අත්‍යවූ අත්‍ය සචයන්ගේ කුසල් සිත් විස්සය (20)

7. පුබ්බන්තිවාසානුසස්ති කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍ය වන පෙර ජාතිවල උපන්, අභීත් මාගීයෙන් අත්‍ය කුසල් සිත් විස්සය (20)

8. යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍ය වන අතීත ලෞකික කුසල ධර්මයෝය.

9. අනාගතංස කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන අභීත් මාගීය හැර කුසල් සිත් විස්සය (20)

10. වෛතසික අටතිසය (38) යන මොව්හුය. ආරම්මණ ප්‍රත්‍යයවූ මේ කුසල ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යයාත්-සහන ධර්මයෝ නම්:—

1. මහා කුසල් සිත් අටය (8)
2. විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසල් සිතය.
3. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල් සිතය
4. ඉද්ධිවිධ කුසලාභිඤ්චය
5. වෙතොපරිය කුසලාභිඤ්චය.
6. පුබ්බනිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්චය.
7. යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්චය.
8. අනාගතංස කුසලාභිඤ්චය.
9. චිරනි, අප්‍රමාණයැන් හැර වෛතසික තෙතිසය (33)

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබිය හැකි ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපනිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ආරම්මණ ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයේ අනුවාද වශයෙන්

1. දුනං දක්ඛානං පච්චවේක්ඛනි

(දන් දීමෙහිදී පරිත්‍යාග වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතනය එම කුසලය මෙනෙහි කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විතනයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආහාර පානාදීවූ දුන වස්තූන් පරිත්‍යාග වෙනතාවෙන් දෙන කල්හි, ඔහුගේ සන්තානරූපි පිලිවෙලින් හවාඛග චලන, හවාඛගුපච්ඡදයන් ඉපිද නිරුඳ්ධ වූ පසු එම දුන වස්තුව අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡන විතනය ද, එයට අනතුරුව මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුඳ්ධ වෙති. එම විතන විවිධ විභූතාරම්මණ විවිධයක් විනම් ජවනයන්ට අනතුරුව දෙවරක් තදුරම්මණය ඉපිද නිරුඳ්ධවීමෙන් පසු හවාඛගය වේ. අවිභූතාරම්මණ විවිධයක් වේනම් ජවනයට

අනතුරුව භවාඛය වේ. ඒ විතර විවිධයන් දන්දීම සිදු වේ. අනතුරුව ඒ දැන වස්තුව අරමුණුකොට තදනුවනීක මනෝවාර විපිහු උපදිති. පසුව ඒ දන්දුන් පුද්ගලයා විසින් තමාගේ සන්තානයෙහි උපන් පරිත්‍යාග වේතනාව ප්‍රධාන කොට ඇති කුසල විතනය මෙතෙහි කරන කල්හි නැවත පිළිවෙලින් භවාඛ වලන භවාඛගුපවේෂද මනෝ-වාරාවර්ජන විතනයන් ඉපිද නිරුඬවූ පසු, ඒ දැන වේතනාව ප්‍රධාන කොට උපන් කාමාවචර කුසල විතනය අරමුණු කොට මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් කුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සන් වරක් ඉපිද, විභූතාරමමණ විපියක් විනම් තදරමමණ සිත් දෙකක්ද, අවිභූතාරමමණ විපියක් විනම් භවාඛයෙන්ද විපිය අවසන් වේ එයට අනතුරුව ඒ පරිත්‍යාග වේතනාව ප්‍රධාන කොට උපන් කුසල විතනය අරමුණු කොට තදනුවනීක මනෝවාර විපිහු බොහෝ ගණනක් උපදිති එසේ උපදනා කාමා වචර කුසල ජවනයන් අතුරෙන් පරිත්‍යාග වේතනාව ප්‍රධාන කොට ඇති කාමාවචර කුසලයන් ඒවා අරමුණු කොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීම් වශයෙන් හෙවත් මෙතෙහි කිරීම් වශයෙන් පසුව උපදනා කාමාවචර කුසලවිතනයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සීලං සමාදිසිනා නං පච්චවෙකකති

(පඤ්චාඛය සීල, දශසීලාදී වශයෙන් ඇතිවන සීල වේතනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතනය ඒ සීලමය කුසලය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන හෙවත් මෙතෙහි කරන කාමාවචර කුසල විතනයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පන්සිල් සමාදන්ව, පඤ්ච උඤ්චරිතයෙන් වලක්නා පුද්ගලයාහට ඔහුගේ විහන සන්තානයෙහි පිළිවෙලින් භවාඛ වලන භවාඛගුපවේෂද සිත් ඉපිද නිරුඬවූ කල්හි

ප්‍රාණඝාතයෙන් වළක්නේ වේ නම් රූපජීවිතෙන්ද්‍රිය ය හෝ, රූපජීවිතෙන්ද්‍රියය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙසමුල මොහමුල විතනය හෝ, ඒ දෙසමුල මොහමුල විතනයන් විසින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට හෝ මනෝචාරාවජ්ජන විතනය හා මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳා වෙති. ඉක්බිති තදුරමමණ දෙසිත හා භවාඛය හෝ තදුරමමණය නැතිව භවාඛය හෝ ඉපිද විතත වීථිය අවසන්වේ. මේ වීථියෙන් ප්‍රාණඝාතයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මේ පුද්ගලතෙමේ අදහතාදහයෙන් වළක්නා කල්හි අත්සතු වස්තුව හෝ, එය අරමුණු කොට උපදනා අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙළොස් අකුසල විතනයන් හෝ, ඒ සිත්වලින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන, ජවනයෝ උපදිති. මේ වීථියෙන් අදහතාදහයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

කාමමිඨ්‍යාවාරයෙන් වළක්නා කල්හි පරසත්‍රි, පරපුරුෂ යන් හෝ ඔවුන් අරමුණු කොට උපදනා වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති ලොහමුල මොහමුල විතනයන් හෝ, ඒ සිත් වලින් උපදවන කාය විඤජනිය හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන ජවනයෝ උපදිති. මේ වීථියෙන් කාමමිඨ්‍යාවාරයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මුසාවාදයෙන් වළක්නා කල්හි අසත්‍ය වස්තුව හෝ, එය අරමුණු කොට උපදනා අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති දෙළොස් අකුසල විතනයන් හෝ ඒවායින් උපදවන කාය මාත් විඤජනින් හෝ, අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන, ජවනයෝ උපදිති. මේ වීථියෙන් මුසාවාදයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

සුරාපානයෙන් වළක්නා කල්හි සුරාව හෝ එය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන කොට ඇති

ලොහමූල මොහමූල විතනයන් හෝ, ඒ සිත්වලින් උපදවන කාය විඤජ්ඣය හෝ, අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡන ජවනයෝ උපදිති. මේ විවිධයන් සුරාපානයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මෙසේ ප්‍රාණසාතාදියෙන් වලක්නා විතතවිපිත්ට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝචාරවිපිහු උපදනාහ. ප්‍රාණසාතාදියෙන් වැලකුණාවූ පුද්ගලයා විසින් පසුව එය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි හෙවත් මෙනෙහි කරන කල්හි පිලිවෙලින් භවාඛ්‍ය වලන, භවාඛ්‍යුපවේඡ්ඡයන් ඉපිද නිරුඬි වූ පසු පඤ්චාඛ්‍ය සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතනයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, මහා කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද අනතුරුව තදරමමණ ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛ්‍යය විමෙන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන විතතවිපිය අවසන්වේ. එයට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝචාර විපිහු උපදිති. මෙසේ පඤ්චාඛ්‍ය සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතනය, එය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කුසල විතනයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම යයි කියනු ලැබේ.

දසසීල් සමාදන්ව ප්‍රාණසාතාදි අකුසල කමී දසයෙන් වලක්නා කල්හි යටකී පිලිවෙලට කුසල ජවනයන් උපදිති. ප්‍රාණසාත අද්‍යතාද්‍යතාදිය යට දක්වන ලදි අබ්‍රහමවයනීවෙන් වලක්නා කල්හි නුවණැතියන් පිලිකුල් කරන මෛථ්‍ය සෙවනය හෝ එය අරමුණු කරන අකුසල වෙනතාව ප්‍රධාන ලොහමූල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝචාරඡ්ඡන කුසල ජවනයන් සහිතවූ විතත විපි ඉපිද අබ්‍රහමවයනීවෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මුසාවාද, පිසුණාවාව, ඵරුසාවාව, සම්ඵප්පලාපයන් ගෙන් වලක්නා කල්හි ඒ ඒ කමීයන් සිදුකරන අකුසල වෙනතාවන් ප්‍රධාන කොට ඇති ලොහමූල, දොෂමූල, මොහ

මූල විතනයන් හෝ ඒවායින් උපදවන වාග් විඥප්තිය හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවන සහිතවූ විතනවීථි ඉපිද ඒ මූසාවාදදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

විකාල භෝජනයෙන් වලක්නා කල්හි භෝජනයක්හි ඇති වණි ගකුදී අවයවයන් හෝ සියලු භෝජනයම හෝ ඒ භෝජනයට ආශා කරන ලොභය ප්‍රධාන කොට ඇති අකුසල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන කුසල ජවනයන් ඉපිද විකාල භෝජනයෙන් වැලකීම සිදුවේ.

නව්ව ගීත විසුක දසසනයෙන් වලක්නා කල්හි නාත්‍යය ගීතාදිය පිළිබඳ රූප ශබ්දයන් හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභය ප්‍රධාන අකුසල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවනයන් ඉපිද නව්ව ගීත විසුක දසසනාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මාලාගනු විලෙපන ධාරණාදියෙන් වලක්නා කල්හි මාලාගනුදියේ වණි ගකුදිය හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභමූල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන කුසල ජවනයන් ඉපිද මාලාගනු විලෙපන ධාරණාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

ජාන රූප රජන පටිගහනයෙන් වලක්නා කල්හි ඒ රන්රිදී ආදිය හෝ එයට ඇලුම් කරන ලොභමූල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවනයන් ඉපිද ජානරූප රජන පටිගහනාදියෙන් වැලකීම සිදුවේ.

උච්චාසයන මහාසයනයන් ගෙන් වලක්නා කල්හි, උස් අසුන් මහ අසුන් හෝ ඒවායේ රූපාරමමණ, පොට්ඨබ්බා-රමමණයන් හෝ ඒවා අරමුණු කරන ලොභමූල විතනයන් හෝ අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජන, කුසල ජවනයන් ඉපිද උච්චාසයන, මහාසයනයන්ගෙන් වැලකීම සිදුවේ.

මේ විතන වීථිවලට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනෝවාර වීථිහුද බොහෝ ගණනක් උපදිති. එසේ

ප්‍රාණසාධාදියෙන් වැලකුණු පුද්ගලයා විසින් සීල වෙනනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි හෙවත් මෙතෙහි කරන කල්හි භවාඛගවලන භවාඛගුපවේෂ්දයන් ඉපිද නිරුඳාවූ පසු සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝව රාවඡ්ඡනය ද, මහා කුසල් සිත් අටෙන් එකක් ජවන් වශයෙන් සත් වරක් ද ඉපිද තද-රමමණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛග වී විතත වීචිය අවසන් වේ. එයට අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවතීක මනෝවාර වීචිනු පහල වෙති එසේ උපදනා විතත වීචින්ගේ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල විතතයන් ඒවා අරමුණු කොට උපදනා කාමාවචර කුසල විතතයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ. මේ සීල සමාදන යන පදයෙන් ගිහියන්ගේ නිත්‍ය සීලය වූ පඤ්චාඛග සීලය ද සාමණේරයන්ගේ නිත්‍ය සීලය වූ දශ සීලය ද, භික්‍ෂූන්ගේ චතුපාරිශුඳා සීලය හා වන් පිලිවෙත් කිරීම ද ගතයුතු.

3. උපොසථ කමමං කන්වා තං පවච්චෙකඛනී.

(පෙෂෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කුසල විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍ය වේ.)

මේ පදයෙන් ගිහියන් විසින් පොහෝ දවස්හි රක්තා අභවාඛගශීලය ගතයුතු. ප්‍රාණසාධාදි වූ ඒ අකුසල් අටෙන් වලක්නා කල්හි ද පෙර කී පරිද්දෙන් ඒ ඒ කරුණු අරමුණු කොට උපදනා ශීලමය වෙනනා ප්‍රධාන කුසල විතතය, ඒවා අරමුණු කොට උපදනා කුසල ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. පුබ්බි සුවිණ්ණානි පච්චවෙකකති.

(පෙර පචත්චන ලද දන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ඒවා ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නා වූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පුඵ්ඵයෙහි දෙනලද දනයක් හෝ සමාදන් වූ පඤ්චාඛග ශීල දශාඛග ශීලයක් හෝ රක්තාලද පෞෂථ ශීලයක් හෝ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරනු කැමැති කල්හි පිලිවෙලින් හවාඛගචලන හවාඛගුපචේදයන් ඉපිද අනතුරුව පෙර සචසන්නානයෙහි ඇතිවූ දන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනොචාරාවච්ඡනයද, කාමාවචර කුසල් සිත් අට අතුරෙන් එක් සිතක් ජචන් වශයෙන් සන් වරක්ද ඉපිද නිරුඳා වෙති. අනතුරුව තදරමණ ඇතිව හෝ නැතිව හෝ හවාඛග වීමෙන් විත්ත විපිය අවසන් වේ. මේ විත්ත විපියෙන් පෙර පචත්චන ලද දන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කෙරේ. අනතුරුව සුදුසු පරිදි තදනුවනීක මනොචාර විපිභු පහල වෙති. එසේ උපදනා කාමාවචර කුසල විත්තයන්ට පෙර පචත්චන ලද දන, ශීල, පෞෂථ ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. කානා වුට්ඨිඛවා කානං පච්චවෙකකති.

(ධ්‍යානයෙන් නැගීසිට ඒ මහද්ගත කුසලය, ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නා වූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ අනුචාදයෙන් මහද්ගත කුසල් සිත් තවය එය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නා වූ කාමාවචර කුසල විත්තයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම දැක්වේ.

ප්‍රථම ධ්‍යානය ලැබීමේ හේතු සමපත් ඇත්තාවූ ත්‍රිභේදාක කාමාවචර මහා විපාක සිතකින් ප්‍රතිසන්ධිය ලැබූ කාම ත්‍රිභේදාක පුද්ගලයා විසින් දස කසිණයන් අතුරෙන් යම් කිසි කසිණයක ප්‍රතිභාග නිමිත්ත ගෙන පරිකමී කොට ඒ ප්‍රථම ධ්‍යානය ඉපදීමට ලංවූ කල්හි තමාගේ ප්‍රතිසන්ධි සිතට සමානවූ සිතක් හවාඛගවලන හවාඛගුපච්ඡේද වශයෙන් දෙවරක් ඉපිද නිරුඳවූ පසු කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනය විනයය ඉපිද නිරුඳවේ. අනතුරුව ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිත් දෙක අතුරෙන් එක් සිතක්, ඒ පුද්ගල තෙම මන්ද ප්‍රාඤ දක්ෂිණිඤ පුද්ගලයෙක් වී නම්, පරිකමී උපචාර, අනුලොම, ගෝත්‍රභූ වශයෙන් සතර වරක්ද, තිකඛප්‍රාඤ බිප්පාභිඤ පුද්ගලයෙක් වී නම් උපචාර, අනුලොම ගෝත්‍රභූ වශයෙන් තුන්වරක්ද ඉපිද නිරුඳවූ පසු, පස්වනුව හෝ සතරවනුව විතකක, විචාර, පිනි, සුඛ, එකගතා සංඛ්‍යාත වූ ධ්‍යානාඛග පසෙන් යුක්ත වූ ප්‍රථමධ්‍යාන කුසල විනයය එක් වරක් ඉපිද නිරුඳවේ. අනතුරුව කාම ත්‍රිභේදාක හවාඛග සිත් සතරෙන් එකක් හවාඛග වශයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රථමධ්‍යානය ලැබූ ත්‍රිභේදාක පුද්ගලයා ඡී ප්‍රථමධ්‍යානයට අයත් විතකීදි ධ්‍යානාඛගයන් මෙතෙහි කරන කල්හි හවාඛගවලන හවාඛගු-පච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඳවූ කල්හි ධ්‍යානාඛගය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, එයට අනතුරුවමහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවත් වශයෙන් සන්වරක් හෝ සතර වරක් පස්වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳවූ පසු සුදුසු පරිදි හවාඛගයෝ වෙති. මෙසේ තමන් ලැබූ ධ්‍යානයෙහි අන්තර්ගත ඒ ඒ අඛගයන් වෙන් වෙන්වූ ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවන විචිචලිත් දැනගනී. මේ විනය විචිචලිත් ප්‍රථමධ්‍යාන විචියෙහි ධ්‍යාන කුසල විනය, ප්‍රත්‍යවේක්ෂා විචියෙහි කාමාවචර ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයක පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

ඒ ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ ප්‍රදීපිකා තෙමේ ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ සමාපතනියට සමවදිනු කැමති කල්හි යටකි පරිදි භවාඛත වලන භවාඛග්‍රහණවේදයන්ට අනතුරුව කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජන සිතද, මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසන්න සිතක් මනුප්‍රාඥ නිකාමප්‍රාඥ ප්‍රදීපිකායන්ගේ වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් පරිකම්, උපචාර, අනුලෝම, ගෝත්‍රභූ යන නම් වලින්ද ඉපිද නිරුඳවූ පසු ධර්මානුෂ්ඨ පසෙත් යුත් රූපාවචර ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී.

ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ සමාපතනියට සමවදිනු හෙතෙමේ ධර්මානුෂ්ඨයන් මෙතෙහි කරන කල්හි ඒ ඒ ධර්මානුෂ්ඨයන් අරමුණු කොට වෙන් වෙන්වූ ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවන විතත විවිධ පහලවීමේදී ඒ රූපාවචර ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ විතතය ආවර්ජනා විවිධ කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

මේ ක්‍රමයෙන්, රූපාවචර ධර්මානුෂ්ඨ පසත් අරූපාවචර ධර්මානුෂ්ඨ සතරත් යන මහද්ගන කුසල නවය, එය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම දකියුතු.

6. සෙසු ධර්මානුෂ්ඨ පව්වේකවත්.

(සෝවාන් මාගී විතතයට පූර්වයෙහි උපදනා මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසන්න විතතය, ඒ සෝවාන් ප්‍රදීපිකායාගේ සන්තානයෙහි උපදනා ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විතතයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

විදගීනාව සම්පූර්ණ වූ ත්‍රිභේදක ප්‍රථමධර්මානුෂ්ඨ ප්‍රදීපිකායාට සෝවාන් මාගී සිත ඉපදීමට ලං වූ කල්හි, භවාඛත වලන, භවාඛග්‍රහණවේදයන්ට අනතුරුව භේදානුෂ්ඨ සංසකාරයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජන විතතයද, ඥාන සම්ප්‍රසන්න

කාමාවචර කුසල් සිතක් මඤ්ජුප්‍රාඥ, තිකිකිප්‍රාඥයන්ගේ වෘත්තයක් තුන්වරක් හෝ දෙවරක් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම වශයෙන්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු ඒ සිතම නිවීමය අරමුණු කරමින් ගොනුහු යන නාමයෙන් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. එයට අනතුරුව සෝවාන් මාගී විනයය එක්වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු සෝවාන් ඵල සිත මඤ්ජුප්‍රාඥ තිකිකිප්‍රාඥයන්ගේ වෘත්තයක් දෙවරක් හෝ තුන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. එයට අනතුරුව භවාඛහ සිත් පහල වේ. මෙය සෝවාන් මාගී විනයය ලැබීමේදී පහල වන විනය වීර්ය වේ.

සෝවාන් පුද්ගලයා විසින් තමාගේ ගොනුහු සිත මෙතෙහි කරනු කැමති කල්හි සෝවාන් මාගී සිතට පූජි-
 යෙහි ඇතිවූ ගොනුහු සිත අරමුණුකොට මනෝවාරා-
 වජ්ජනයද, එයට අනතුරුව ගොනුහු සිතම අරමුණු කොට කාමාවචර කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛහපාතය වේ. ඒ විවිධයෙහි උපදනා මහා කුසල ජවනයට සෝවාන් පුද්ගලයාගේ ගොනුහු විනයය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. සෙකධාවොදනං පච්චචෙකධනාති.

(සකාදගාමි අනාගාමි මාගී දෙකට පූජි-
 යෙහි වොදන කෘත්‍ය සිදුකරමින් උපදනා ඥානසම්ප්‍රසුකත මහා කුසල් සිත, එය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල් සිතට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සකාදගාමි, අනාගාමි පුද්ගලයන් විසින් තමතමන්ගේ වොදන විනයයන් මෙතෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛහ චලන, භවාඛහපච්ඡේද විනයයන්ට අනතුරුව වොදන සිත අරමුණුකොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛහය ඇතිවේ. මේ විනය වීර්යෙහි

උපදනා කාමාවචර ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවනයන්ට වෛද්‍යක කෘත්‍යය සිදුකරමින් උපන් කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. සෙක්ඛා මග්ගාච්චිනිකා මග්ගං පච්චවෙක්ඛනති.

(සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි මාගී විනයයන් එය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විනයයන්ට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සෝවාන් මාගීයට හා ඵලයට පැමිණි ආයඝී පුද්ගල තෙමේ තමා පැමිණි සෝවාන් මාගීය මෙනෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාධිතවලන, භවාධිතූපවේෂදයන්ට අනතුරුව සෝවාන් මාගී සිත අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජනයද, ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන් වරක්ද ඉපිද නිරුඳ්ධවූ පසු භවාධිතය වේ. මේ විනය විපියෙහි සෝවාන් මාගීය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතට සෝවාන් මාගී සිත ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ. මේ පිළිවෙලින් සකාදගාමි මාගී සිත හා අනාගාමි මාගී සිතද ඒවා ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන සැටි දකියුතු.

9. සෙක්ඛාවා පුච්ඡජනාවා කුසලං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනාතනො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂයන් විසින් හෝ පාඨශ්ජනයන් විසින් හෝ ත්‍රෛභුමික කුසලය, අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදශීනා කරන කල්හි ඒ කුසල් සිත විදශීනා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල් සිතට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්‍ෂයන් විසින් හෝ පෘථග්ජනයන් විසින් හෝ ත්‍රෛභූමික කුසලය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීතා වශයෙන් මෙතෙහි කරන කල්හි භවාඛහවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ත්‍රෛභූමික කුසලය අර-
 මුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජනය හා කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුඳවීමෙන් පසු භවාඛහය වේ. විදැරීතා කිරීමේදී මෙවැනි විතනවිපි බොහෝ ගණන් ඇතිවෙත්. ඒ විවිචල කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ත්‍රෛභූමික කුසලයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. සෙක්ඛාවා පුච්ඡජ්ජනාවා වෛතොපරියඤ්ඤාණෙන කුසලවිතන සමඛතියං විතනං ජානනති.

(ශෛක්‍ෂයන් විසින් හෝ පෘථග්ජනයන් විසින් හෝ වෛතොපරියඤ්ඤාණයෙන් හෙවත් පරසින් දත්තා නුවණින් අතිත සත්වන දිනය පටන් අතාගත සත්වන දින දක්වා අත්‍ය පුද්ගලයන්ගේ සන්තානයෙහි කාලත්‍රයට අයත්වූ අර්භන් මාගී සිත හැර කුසල් සිත් විස්ස අරමුණු කරන කල්හි ඒ කුසල් සිත් වෛතොපරිය කුසල අභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෙක් වෛතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාව ලබා අතීතයෙන් සත්වන දිනටත් අතාගතයෙන් සත්වන දිනටත් අතර කාලත්‍රයට අයත්වූ අතීත් මාගීයෙන් අත්‍යවූ පරසන්තානයෙන කුසලයන් දකිනු කැමතිව රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සම්මදිනු කැමති කල්හි භවාඛහවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ආලෝක කසිණය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජන විතනයද, උපෙක්ඛාසහගත ඤ්ඤාසම්ප්‍රසුක්ඛ සිතක් මන්දප්‍රාඤ, තික්ඛප්‍රාඤයන්ගේ වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳවූ පසු රූපාවචර පඤ්චම

ධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ශක්‍යතාවක් ඉපිද නිරුඳි වේ. මෙසේ රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සමාපත්තියට සමවැද ඉක්බිති පරවිතනය දැනගැනීමට අධිභ්‍යාන කරන කල්හි භවාඛගචලන, භවාඛගුපවේෂ්දයන්ට අනතුරුව අධිභ්‍යානය ආචර්ජනා කරමින් මනෝවාරාවච්ජන සිතද මහා කුසල් සිතක් අසුවල් සිත දැනගනිමිසි අධිභ්‍යාන කිරීම වශයෙන් ජවන කාන්‍යයයෙන් සන්වරක් ඉපිද භවාඛග වෙත්. මෙපරිද්දෙන් අධිභ්‍යානකොට එයට අනතුරුව වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට පාදක වන රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට නැවත වරක් සමවදී. එයින් නැගිට පරසන්තාන ගත කුසල විතනය දක්නා වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤා විතනය ඉපදීමේදී භවාඛගචලන, භවාඛගුපවේෂ්දයන්ට අනතුරුව ඒ පරසන්තානගත කුසල් සිත අරමුණු කරමින් මනෝ-ආරාවච්ජන විතනයද, උපෙක්‍කාසගත ඥානසම්ප්‍රසක්‍කා සිතක් අනුරූප පරිදි සහර වරක් හෝ තුන්වරක් ජවන වශයෙන් ඉපිද නිරුඳිවූ පසු වේතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤා භාවයෙන් රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඳිවේ. මේ විතන විපියට අනතුරුව නැවත භවාඛග චලනාදීන් ඉපිද එයට අනතුරුව වේතොපරිය ඤ්ඤාණයෙන් දක්නාලද පරසන්තානගත කුසල විතනය අරමුණු කරමින් මනෝවාරාවච්ජනයද, මහා කුසල් සිතක් ජවන් වශයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුඳිවීමෙන් පසු භවාඛග වෙති. ඒ විපියෙන් පරසන්තානගත විතනය දැනගනී. මේ විතන විච්චලින් අභිඤ්ඤා විපියේ වේතොපරියඤ්ඤාණය ප්‍රධාන රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන විතනයට හා අනතුරු විච්චල මහා කුසල ජවනයන්ට පරසන්තානගත කුසල් සිත් විස්ස ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

11. ආකාශානඤ්ඤායනන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්ඤා-යනන කුසලයා ආරම්භ පව්වයෙන පව්වයො.

(වනීමාන අතීත භවයන්හි සවසනතානයෙහි උපත ආකාසානඤ්චායතන කුසලය, වනීමාන භවයෙහි විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලයට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආකාසානඤ්චායතන කුසලධ්‍යානය ලබාගත් කාම-ත්‍රිභේතුක වූ හෝ, රූපභූමික වූ හෝ, ආකාසානඤ්චායතන භූමිකවූ හෝ පුද්ගලයෙක් තමා ලබාගත් ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යානයෙහි දෛශ්‍යත්, විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යානයෙහි ශාන්තභාවයත් දැක එය ලබාගැනීම පිණිස ආකාසානඤ්චායතන කුසල් සිත අරමුණු කොට “විඤ්ඤාණය අනන්තය” යනාදී වශයෙන් භාවනා කළ කල්හි, භවාඛග චලන, භවාඛගුපවේෂදයන් ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු මේ සන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසල් සිත අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡන සිතද, අනතුරුව මහා කුසල උපෙක්‍ෂාසහගත ඥානසම්ප්‍රයුක්ත සිතක්, පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් සතර වරක් හෝ තිකකිප්‍රාඥයෙකු චීනමී උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන් තුන්වරක් හෝ ඉපිද නිරුද්ධ වේ. ඉක්බිතිව විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලධ්‍යානය ඉපිද නිරුද්ධවීමෙන් පසු භවාඛගය වේ.

මෙසේ විඤ්ඤාණඤ්චායතනධ්‍යානය ලැබූ පුද්ගලයා විසින් එම ධ්‍යානයට සමවදිනු කාමනි කල්හි පෙර තම සන්තානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසල විතනය අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, උපෙක්‍ෂාසහගත ඤ්ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත කුසල් සිතක් උපචාර ජවන් වශයෙන් සතර වරක් හෝ තුන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසලධ්‍යානය සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී අනතුරුව භවාඛගය වේ. එසේ උපදනා විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසල විතනයන්ට අතීත භවයේ හා වනීමාන භවයේ ඒ සන්තානයෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායතන කුසල විතනයන් ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

**12. ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-
සඤ්ඤායතන කුසලං ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො.**

(වතීමාන අතීත භවයන්හි ස්වසන්නාතයෙහි උපන් ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය වතීමාන භවයෙහි නෙව-
සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි විසතරය එකොළොස්වන අනුවාදයට අනුව දකුණු.

**13. කුසලා ඛංගා ඉඤ්චිධි ඤාණං ආරම්මණ
පච්චයෙන පච්චයො.**

(පාදක රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යානය, ඉඤ්චිධි කුසලාභිඤ්ඤා රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන විත්තයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රූපයන් නිමාණය කරණු පිණිස රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සමවදිනු කෑමති කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්චේදයන් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු පඨවි කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, උපෙකකාසභගත ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් පසු රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් උපදී. අතතුරුව භවාඛගය වේ. එයට පසුව “සියයක් වෙමි” “දහසක් වෙමි” යනාදී වශයෙන් අධිඤ්ඤානය කරන කල්හි එම අධිඤ්ඤානය අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, මහා කුසල් සිතක් අධිඤ්ඤාන ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳි වීමෙන් පසු භවාඛගය වේ.

මෙසේ අධිඤ්ඤානකොට නැවත ඉඤ්චිධි කුසලාභිඤ්ඤාවට පාදක වනු පිණිස රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යානයට සමවදිනු කෑමති කල්හි පඨවි කසිණ ප්‍රතිභාග නිමිත්ත අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, උපෙකකාසභගත ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද

නිරුද්ධවීමෙන් පසු රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන සිත බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. අනතුරුව භවාඛය වේ. මෙයට පසුව ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා වින්‍යය උපදනා කල්හි රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන අරමුණු කොට මනෝවාරාවච්ඡන්‍යද, උපෙකධාසහගත ඤාණ-සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපිද නිරුද්ධවීමෙන් පසු රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සිත පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන අරමුණු කරමින් සිය දහස් ගණන් රූපයන් නිමිණය කරමින් ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා කාරණයෙන් එක් වරක් උපදී. අනතුරුව භවාඛය වේ. මේ වින්‍ය විපියට පසු නිමිණය කරනලද රූපයන් අරමුණුකොට තදනුවනීක මනෝවාර විපිනු පහලවෙති.

මේ වින්‍ය විවිචල පාදක රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන ඉද්ධිවිධ අභිඤ්ඤා රූපාවචර කුසල පඤ්චමධ්‍යාන වින්‍යයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

14. කුසලා ඛනිධා වෛතොපරියඤ්ඤාසා ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතිතයෙන් සන්වන දිනය පටන් අනාගතයෙහි සන්වන දිනය දක්වා කාලයෙහි, කාලත්‍රයට අයත් පරසන්නාන ගත, අභීත් මාගී සිත හැර, කුසල් සිත් විස්ස වෛතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

වෛතොපරිය ඤ්ඤාසට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරණ පඤ්චමධ්‍යානයයි. අධිඡ්‍යාන විපියට අරමුණු වන්නේ අභීත් මාගී සිත හැර අත්‍යවූ පරසන්නානගත කුසල් සිත් විස්සය. අධිඡ්‍යාන කරන කල්හි “අසුචලාගේ කුසල් සිත දැනගනිමි” යි කියා අධිඡ්‍යාන කලයුතු. අභිඤ්ඤා වින්‍යයට අරමුණු වන්නේත් ඒ කුසල් සිත් විස්සමය. සෙස්ස ඉද්ධිවිධ ඤ්ඤාසට කියන ලද ක්‍රමය අනුව දනුයුතු.

15. කුසලා ඛනිා පුබ්බෙ නිවාසානුස්සති ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අභීන් මාගී සිත භැර කුසල් සිත් විස්ස පුබ්බෙ නිවාසා-නුස්සති කුසලාභිඤ්චට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පුබ්බෙ නිවාසානුස්සති ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණ අරමුණු කරණ පඤ්චමධ්‍යානයයි. අබිඡ්ඡාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ කුසල් සිත් විස්සය. සෙස්ස ඉද්ධිවිධ ඤාණයට කියන ලද ක්‍රමය අනුව දත යුතු.

16. කුසලා ඛනිා යථා කම්මුපග ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත ලෞකික කුසල් සිත් සතලොස යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්චට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

යථා කම්මුපග ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරන පඤ්චමධ්‍යානයයි. අබිඡ්ඡාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ අතීත ලෞකික කුසල් සිත් සතලොසය. “අතීත කමීය දුතගනිමි”යි කියා අබිඡ්ඡානය කළයුතු. සෙස්ස පෙර මෙනි.

17. කුසලා ඛනිා අනාගතංස ඤාණං ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අභීන් මාගී සිත භැර අත්‍යවූ අනාගත කුසල් සිත් විස්ස අනාගතංස කුසලාභිඤ්චට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අනාගතංස ඤාණයට පාදක වන්නේ ආලෝක කසිණය අරමුණු කරන පඤ්චමධ්‍යානයයි. අබිඡ්ඡාන විපියට හා අභිඤ්ඤ විපියට අරමුණු වන්නේ අනාගත කුසල් සිත් විස්සය. “අනාගත සකකියන් දුතගනිමි”යි අබිඡ්ඡාන කළ යුතු. සෙස්ස පෙර කියන ලද පරිද්දෙන් දත යුතු.

මෙය “කුසල ධම්ම කුසල ධම්මකගේ පහළවීමට ආරම්මණ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිධ:-

කුසලා ධර්මො අකුසලාසා ධර්මාසා ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම් ලෝකික කුසල් සිත් සතලොසය.

මේ කුසල ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝජනා ධර්මයෝ නම් අකුසල් සිත් දෙලොස සහ වෛතසික සත් විස්සය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබිය හැකි ආරම්භණ ආරම්භණාධිපති, ආරම්භණපතිසාය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ආරම්භණ ශක්තිය ලැබේ

මේ විවිධ අනුචාද වශයෙන්

- 1. දුනං දඛා තං අසාදෙහි, අභිනද්දති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධච්චං උපපජ්ජති, දොමනසං උපපජ්ජති.

(දන්දීමේ ත්‍යාග වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය “මා විසින් උසස් පිනක් කරගන්නා ලද්දේ” යයි ලොභ සිතින් ආසාවාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල සොම්නස් සහගත සිත් සතරට ද, “මාගේ පින ඉතා හොඳ” යයි ඒ ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරට ද, එය කරණකොට ගෙන පිනට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටට ද, “මම පිනක් කෙලෙම්” යි වරදවා ගන්නා කල්හි දූෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරට ද, “දන් දී මා කෙලේ පිනක් ද පවක් ද යනාදීන්” සැක ඇතිවන කල්හි මොහ මූල විචිකිච්ඡා සහගත විතනයට ද, ඒ ගැන සිත විකෘෂ්ටවන කල්හි මොහ

මූල උදාවච සම්ප්‍රයුක්ත විතතයට ද, දන් දී පසුව ඒ ගැන නොසතුටුවන කල්හි වෙෂ මූල සිත් දෙකට ද ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

දන් දීමෙන් පසු ඒ පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කොට ඇති මහා කුසල් සිත් අටෙන් යම් සිතක් අරමුණු කොට ආස්වාදන අභිනන්දනාදී වශයෙන් අකුසල ජවන විතත විසින් උපදනා කල්හි භවාඛග වලන භවාඛගුපවෙෂදයන්ට අනතුරුව පරිත්‍යාග වෙනනාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවජ්ජන විතතය ඉපිද නිරුද්ධ වේ. එයට අනතුරුව කුසලය ආස්වාදනය කරන්නේ නම් සොම්නස් සහගත ලොභ මූල සිත් සතරෙන් එකක් ද, සතුටු වන්නේ නම් සප්‍රීතික තෘෂ්ණාව ප්‍රධාන කොට ඇති සොම්නස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ද, ඇලුම් කරන්නේ නම් රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටෙන් එකක් ද, දෂට් වශයෙන් චරදවා ගන්නේ නම් ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙන් එකක් ද, සැක කරන්නේ නම් විචිකිච්ඡා සහගත සිත ද, විකෂිප්ත වන්නේ නම් උදාවච සම්ප්‍රයුක්ත සිත ද, නොසතුටු වන්නේ නම් වෙෂ මූල සිත් දෙකෙන් එකක් ද, ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන්චරක් ඉපිද නිරුද්ධ වේ. අනතුරුව තදුරම්භණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛගයෝ වෙති මේ විවිධයෙහි අකුසල ජවනයන්ට කාමාවචර කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” යයි කියනු ලැබේ.

- 2. සීලං සමාදිසිත්වා නං අසාදෙති අභිනන්දනි, නං ආරක්ඛන රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උදාවචං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(සීල් සමාදන්ව, ඒ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය මා විසින් උසස් පිනක් කරගන්නා ලද්දේ යයි ලොභ සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල සොම්නස් සිත් සතරට ද, ඒ ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිය ප්‍රධාන

ලොහ මූල සිත් සතරට ද, එය කරණකොටගෙන පිනට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහ මූල සිත් අටට ද, වරදවා ගත්තා කල්හි දිට්ඨිගත සමප්‍රසූකත සිත් සතරට ද, සාක ඇතිවන කල්හි විචිකිල්පා සහගත සිනට ද, විකෂිප්‍යා වන කල්හි උඤ්චව සහගත විතතයට ද, සිල් සමාදන්ව පසුව ඒ ගැන නොසතුටුවන කල්හි වෛෂ මූල සිත් දෙකට ද ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

සිල් සමාදන්ව ඒ සීල වෙනනාව ප්‍රධානකොට ඇති මහා කුසල් සිත් අටෙන් යම් සිතක් අරමුණුකොට ආඝාදන අභිනන්දනාදී වශයෙන් අකුසල ජවන විතත විචිත් උපදනා කල්හි පළමු කී පරිදි දෙළොස් අකුසල විතතයන් ජවන කාරණයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුඤ්චි වෙති. මෙසේ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දෙළොස් අකුසලයන්ටම ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. උපොසථ කම්මං කතා තං අසාදෙති, අභිනන්දති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිල්පා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(උපොසථ කම්මය නම්වූ අභ්‍යාවාසපෙෂණය ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ආඝාදනය කරන කල්හි ද, අභිනන්දනය කරන කල්හි ද, එය කරණකොටගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිල්පාව, උඤ්චවය, දොමනස්සය උපදනා කල්හි ද යට කියනලද පරිද්දෙන් දෙළොස් අකුසලයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

අභ්‍යාවාසපෙෂණය ශීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දෙළොස් අකුසලයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරවන ක්‍රමය යට දක්වන ලද ක්‍රමය අනුව දතයුතු.

4. පුබ්බි සුචිණ්ණානි අසාදෙති, අභිනන්දති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිල්පා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(පෙර පවත්වන ලද දාන, සීල, අභ්‍යාධික සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, එය ආස්වාදනය කරන කල්හි ද, අභිනන්දනය කරන කල්හි ද, එය කරණකොටගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිල්පාව, උද්ධමය, දොමනස්සය උපදනා කල්හි ද, යට දක්වන ලද පරිද්දෙන් දොළොස් අකුසලයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.)

පෙර පවත්වන ලද දාන, සීල, අභ්‍යාධික සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දොළොස් අකුසල විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවන ආකාරය යට කියනලද පරිදි දකුණු.

6. කුසලානු චරිතානු කුසලානු අස්සාදෙති අභිනන්දනි නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිල්පා උපපජ්ජති, උද්ධමවං උපපජ්ජති

(ධ්‍යාන සමවතින් නැගී එම ධ්‍යානය ආස්වාදනය කරන කල්හිද, අභිනන්දනය කරන කල්හිද, එය කරණ කොට ගෙන රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිල්පාව, උද්ධමය උපදනා කල්හිද, එම මහද්වන කුසල් නවය ලොභ මූල, මොහ මූල අකුසල් විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරක වේ.

මෙහි ධ්‍යාන තම ලෝකිකවූ රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යානයෝය. ධ්‍යාන ලාභී පුද්ගලයෙකුට ධ්‍යාන සමවතින් නැගී එම ධ්‍යානයම අරමුණු කරමින් ආස්වාදන අභිනන්දනා දිය කරන කල්හි ඇතිවන අකුසල ජවන විභ්‍යා විචිතති උපදනා ලොභ මූල, මොහ මූල අකුසල ජවනයන්ට එකී ධ්‍යාන සිත් නවය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම, “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. කුසලානු චරිතානු විපච්චිකාපිඤ්ඤා දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(ධර්මානුකූලයෙන් පිරිහුණු කල්හි නැවත එය සිහිකරන්නා හට දෙමිතස උපදී. එකල්හි පරිහීනවූ මහද්ගත කුසල ධර්මානුකූලය එය අරමුණු කරන වෙළ මූලික අකුසල ජවනයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

යම් නුසුදුසු කරුණකින් පිරිහුණාවූ ධර්මානුකූල කොට වෙළ මූල ජවනය උපදනා කල්හි, භවාංග වලන භවාංගපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව පරිහීන ධර්මානුකූල කොට මනෝචාරා වජ්ජනයද, එයට අනතුරුව වෙළ මූල දෙසිතෙන් එක් සිතක් ජවන කාරණයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුඳවූ පසු භවාංගය වේ. මේ පුද්ගල තෙම කාම ත්‍රිභෙදක උපෙක්ඛා සහගත සිතකින් ප්‍රතිසන්ධිය ලැබූ පුද්ගලයෙක් වීම, කාම ත්‍රිභෙදක උපෙක්ඛා සහගත භවාංග දෙකින් එක් සිතක් භවාංග කාරණයෙන් උපදී. හෙතෙම කාම ත්‍රිභෙදක සොමනස්ස සහගත විතනයකින් ප්‍රතිසන්ධිය ලැබූ පුද්ගලයෙකු වීම, කුසල විපාක උපෙක්ඛා සහගත සන්තීරණ සිත, පෙර පුරුදු අරමුණක් ගනිමින් ආගන්තුක භවාංග කාරණයෙන් ඉපිද නිරුඳව වීමෙන් පසු තමන්ට අයත් කාමත්‍රිභේදක සොමනස්ස භවාංගයෝ උපදිති. මේ විතනවිපියෙහි අකුසල ජවනයන්ට ඒ පිරිහුණු ධර්මානුකූල විතනය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විපිය

කුසලො ධර්මො අධර්මාකතස්ස ධර්මස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො,

(කුසල ධර්මය හෙවත් කුසල් සිත් එක් විස්ස අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට හෙවත් විපාක ක්‍රියා විතනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම් කුසල් සිත් එක්විස්සය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නමි:-

තදුරමමණ එකොළොසය.

පඤ්චාරාචජ්ජනස භැර අන්‍ය වූ කාම ක්‍රියා දශය.

විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක ක්‍රියා දෙකය.

නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනන විපාක ක්‍රියා දෙකය.

වෛතොපරිය, පුබ්බෙතිවාසානුසාරිනී, යථාකමුඛපග, අනාගතංස අභිඤ්චෝය.

විරතී අප්‍රමාණ්‍යයන් භැර චෛසික තෙතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝයි.

මෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන ආරමමණ, ආරමමණාධිපතී, ආරමමණුපතීසසය යන ප්‍රත්‍ය ඉක්ති තුනෙන් ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ඉක්තියම ලැබේ.

මේ විවිධේ අනුවාද වශයෙන්

1. අරහා මග්ගාචුට්ඨතිච්චා මග්ගං පච්චචෙකඛතී.

(රහතන්වහන්සේ අතීන් මාගීයෙන් නැගී එම අතීන් මාගී කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන කල්හී, එම ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා ජවනයන්ට අතීන් මාගී සිත ආරමමණ ඉක්තියෙන් උපකාර වේ)

රහතන්වහන්සේ තමා ලත් අතීන් මාගී විත්තය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන කල්හී භවාඛගවලන භවාඛගුපචේජදයන්ට අතතුරුව අතීන් මාගී සිත අරමුණු කොට මනෝචාරාචජ්ජනසද, මහා ක්‍රියා ඥන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරින් එක් සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා ජවන් වශයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඳ්ධිවීමෙන් පසු භවාඛගය වේ. මේ විත්ත විවිචල අතීන් මාගී විත්තය එය ප්‍රත්‍යවෙක්ඛා කරන්නාවූ කාම ක්‍රියා විත්තයන්ට ආරමමණ ඉක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ඉක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරභා පුබ්බෙ සුවිණ්ණානි පච්චවෙකඛනි.

(රහතත්වහන්සේ පෙරකල කුසල් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි එම කුසල් සිත් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාච්චර ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතත් වහන්සේ පෙරකල කුසල් නැවත සිහිකිරීම් වශයෙන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි භවාධිගච්චන භවාධිගුපච්චේදයන්ට අනතුරුව එම කුසල් සිත් අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්චනයද, මහා ක්‍රියා ඥාන සමප්‍රසුක්ත සිත් සතරින් එක් සිතක් ජවන් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬවීමෙන් පසු භවාධිගය වේ. මේ විභ්‍ව විච්චල පුච්චි කුසල විභ්‍වය, එය ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාච්චර ක්‍රියා විභ්‍වයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යශ වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අරභා කුසලං අනිච්චනො, දුක්ඛනො, අනත්තනො විපස්සනි.

(රහතත්වහන්සේ කුසලය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරන කල්හි එම පුච්චි කුසල විභ්‍වය විදැරීනා කරන කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

රහතත්වහන්සේ විසින් පුච්චි කුසල විභ්‍වය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යනාදී වශයෙන් විදැරීනා වඛන කල්හි භවාධිගච්චන, භවාධිගුපච්චේදයන්ට අනතුරුව එම කුසල විභ්‍වය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවච්චනය ද, කාම ක්‍රියා සිතක් ජවනකෘත්‍යයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඬවූ පසු භවාධිගය වේ. මෙහිදී පුච්චි කුසල විභ්‍වය, එය අරමුණු කොට විදැරීනා කරන්නාවූ කාමාච්චර ක්‍රියා ජවනයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යශ වීම “කුසල ඛච්චි අව්‍යාකෘත ඛච්චියට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහා වෛතොපරිය ඤාණෙන කුසල විතත සමබ්බිසා විතතං ජානාති.

(රහතත්වහන්සේ කුසල් සිත් ඉපදවුවහුගේ එම කුසල් සිත වෛතොපරිය ඤාණයෙන් හෙවත් පරසිත් දන්නා නුවණින් දැනගන්නා කල්හි එම කුසල් සිත වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතත්වහන්සේ අනුත්ගේ කුසල් සිත බලනු කැමති කල්හි රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද එයින් නැගී අධිෂ්ඨාන කොට තැවත වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤවට පාදක වනු පිණිස රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද අනතුරුව වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ උපදනා කල්හි හවාඛගවලන, හවාඛගුපවේෂ්දයත් අනතුරුව රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද උපෙකා සහගත මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් හෝ ඉපිද නිරුඳි වූ පසු පරසන්නානගත කුසල විතතය අරමුණු කරමින් වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට පසු හවාඛගය වේ. මේ විතත විපිඤ්ඤා පරසන්නානගත කුසල විතතය එය අරමුණු කරන්නා වූ රහතත්වහන්සේගේ වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙකඛාවා පුපුප්ප්නාවා කුසලං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනතතතො විපස්සනති, කුසලෙ නිරුද්ධො විපාකො තදුලමඛණතා උපපජ්ජති.

(ශෛක්‍ෂවූ හෝ පාඨග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් කාමාවචර කුසලය අතීත්‍යය, දුක්ඛය, අතාත්මය යනාදී වශයෙන් විදර්ශිතා කරන කල්හි එම විතතවිපිඤ්ඤා කුසල් ජවත් තැනි වූ පසු උපදනා විපාකවූ තදුරම්භණ සිත් එකොළොසට එම කුසල් සිත ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආයතී පුද්ගලයන් විසින් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයන් විසින් හෝ කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යනාදී වශයෙන් විදහිනා වචන කල්හි, භවාඛගවලන, භවාඛගපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව එම කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝවාරාවජ්ජනයද, මහා කුසල සිතක් විදහිනා ජවන කාත්‍යයයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඬවූ පසු එකොළොස් තදුරමමණයන් අතුරෙන් එක් සිතක් තදුරමමණ කාත්‍යයයෙන් ඉපිද එයට අනතුරුව භවාඛගයෝ වෙත්. මේ තදුරමමණ සිත්වලට අරමුණු වන්නේ විදහිනා කරනු ලබන කාමාවචර කුසලයයි. මෙයද “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. කුසලං අසකාදෙනි, අභිනදෙනි නං ආරඛ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උඬවච්චං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති, අකුසලෙ තිරුදො විපාකො තදුරමමණතා උපපජ්ජති.

(කාමාවචර කුසලය, එය ආසවාදනය කරන තොමිනස් ලොභ ජවනයන්ට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයටද, එයම අභිනදනය කරන සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන සොමිනස් ලොභ ජවනයන්ට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයටද එය කරණකොටගෙන රාගය උපදනා කල්හි රාග ප්‍රධාන ලොභ මූල ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, විචිකිච්ඡාව උපදනා කල්හි මොහමුල විචිකිච්ඡා සහගත ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, උඬවච්චය උපදනා කල්හි මොහමුල උඬවච්ච සහගත ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද, දොමනස උපදනා කල්හි දොමනස ජවනයන් කෙරෙන් වන තදුරමමණයටද ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාමාවචර කුසලයක් කොට එය ලොභ සිතින් ආසාවාදනය කරන කල්හි භවාඛග වලන භවාඛගුපවේෂ්ඨ යන්ට අනතුරුව එම කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනයද, ලොභ මූල සොම්නස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාර්යයෙන් සන්වරක් ද ඉපිද නිරුඬවූ පසු එකොලොස් තදරමමණයන්ගෙන් එක් සිතක් තදරමමණ කාර්යයෙන් දෙවරක් ඉපිද නිරුඬවූ කල්හි භවාඛගයෝ වෙත්. මේ විනය වීරියේ උපදනා තදරමමණ විපාක විනයයට එම කාමාවචර කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. එපරිද්දෙන්ම, එම කාම කුසලය අතිනන්දනය කරන කල්හි හෙවත් එයට සතුටු වන කල්හි සප්‍රීතික තෘෂ්ණාව ප්‍රධාන ලොභ මූල සොම්නස් සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාර්යයෙන් සන්වරක් උපදී. එයට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට අතුරෙන් එකක්ද, වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද, සෑක කෙරේනම් විවිකිල්පා සහගත සිතද, වික්ෂිප්ත වේ නම් උඬවච සහගත සිතද, නොසතුටු වේ නම් වෙෂ මූල දෙසිතෙන් එකක්ද ජවන කාර්යයෙන් සන්වරක් උපදී. මෙසේ උපදනා අකුසල ජවනයන්ට අනතුරුව ඇතිවන තදරමමණ දෙසිතට කාමාවචර කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. ආකාසානඤ්චායතන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාකස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත භවයෙහි සවිසන්තානයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායතන කුසලය, ප්‍රතිසන්ධි භවාඛග වූහි වශයෙන් පවත්නා විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාකයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාදයෙන් දැක්වෙන්නේ සජ්ඣාතාම සුභතිය, අසංඤ්ඤාතාම හැර උපභූමි පසලොස්සය, ආකාසානඤ්චායනන භූමිය යන තෙවිසි භූමියෙන් චූතව විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි උපදනා පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රතිසක්ඛි, භවාඛග, චූති වශයෙන් පවත්නා විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතයන්ට අතීත භවයෙහි සවසනානායෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන සැටිය. එකී තෙවිසි භූමියෙන් චූතවී විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි ඉපදීමට ලංවූ කල්හි ඒ පුද්ගලයන්ගේ මරණාසන්න විතතවීචියෙහි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව අධ්‍යාත්ම සන්නානායෙහි අතීතයෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය වූ කමීනිමිත්ත අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, කාමාවචර මරණාසන්න ජවන විතතයක් පස්වරක්ද ඉපිද නිරුඳව වේ. එයට අනතුරුව භවාඛගය ඇතිව හෝ නැතිව හෝ චූති සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඳව වේ. මේ චූති විතතයට අනතුරුව මරණාසන්න ජවනයන් විසින් ගන්නාලද පූච්චභවයෙහි අධ්‍යාත්ම සන්නානායෙහි උපන් ආකාසානඤ්චායනන කුසලයවූ කමීනිමිත්ත අරමුණුකොට විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතය, විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහි ප්‍රතිසක්ඛි කෘත්‍යයයෙන් එක් වරක් උපදී. එයට අනතුරුව ඒ විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාක විතතයම භවාඛග කෘත්‍යයයෙන් පසලොස් වරක් පමණ ඉපිද නිරුඳවූ පසු, අතීතව භවය වූ විඤ්ඤාණඤ්චායනන ප්‍රතිසක්ඛි නාමසකකියන් අරමුණුකොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, භවතිකනතික ලොභ ජවනය සත්වරක්ද ඉපදීමෙන් පසු විඤ්ඤාණඤ්චායනන භවාඛගය වේ. එම භවයාගේ අවසානයෙහිද එම සිතම චූති කෘත්‍යයයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රතිසක්ඛි, භවාඛග, චූති වශයෙන් උපදනාවූ විඤ්ඤාණඤ්චායනන විපාකයට ආකාසානඤ්චායනන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. ආකාසානඤ්චායනන කුසලං විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා චිත්තය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(වනීමාන භවයේ හෝ අතීත භවයෙහි සවසනානාන යෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා චිත්තයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භූමියෙහි හෝ, රූප භූමියෙහි හෝ, ආකාසානඤ්චායනන භූමියෙහි හෝ අෂටසමාපනතිලාභී අනාගාමී පුද්ගලයා රහත් බවට පැමිණ, විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා සමාපනතියට සමවදිනු කැමති කල්හි, භවාඛගවලන, භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව වනීමාන භවයෙහි සවසනානාන යෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡනය ඉපිද නිරුඳවූ පසු උපෙක්ඛා සහගත ඤ්ඤාණසම්ප්‍රසන්න මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගෝත්‍රභූ වශයෙන් ඉපිද නිරුඳව වේ. එයට අනතුරුව විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා සිත බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ.

විඤ්ඤාණඤ්චායනන භූමියෙහිදී අතීත් බවට පැමිණි ආයතී පුද්ගලයා විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා සමාපනතියට සමවදිනු කැමති කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව අතීත භවයෙහි අධ්‍යාත්ම සනානාන යෙහි ඇතිවූ ආකාසානඤ්චායනන කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, උපෙක්ඛා සහගත මහා ක්‍රියා සිතක් සතරවරක් හෝ තුන්වරක් ඉපදීමෙන් පසු අතීත භවයෙහි ආකාසානඤ්චායනන කුසලය අරමුණු කොට විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා චිත්තය බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ.

මේ විවිචල විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා චිත්තයන්ට ආකාසානඤ්චායනන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

**9. ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-
සඤ්ඤායනන විපාකය්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.**

(පුච්චි භවයෙහි අධ්‍යාත්මික සන්තානයෙහි භට්ඨන් ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසල විතතය, ප්‍රතිසන්ති, භවාංගි, චුති වශයෙන් පචන්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන විපාකයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භුමියෙන් හෝ රූප භුමියෙන් හෝ යට අරූප භුමියෙන් හෝ චුතව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන භුමියෙහි ඉපදීමට ලංචු කල්හි ඒ පුද්ගලයන්ගේ මරණාසන්න විතත විචියෙහි භවාංගිවලන, භවාංගිපච්චේදයන්ට අනතුරුව පුච්චියෙහි ඇතිවූ ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලය වූ කමීනිමිතන අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මරණාසන්න ජවන විතතයක් පස්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධි වේ. එයට අනතුරුව භවාංගිය ඇතිව හෝ නැතිව හෝ චුති සිත එක්වරක් උපදී. ඒ චුති විතතය ඉපිද නිරුද්ධිවූ පසු මරණාසන්න ජවනයන් විසින් ගන්තාලද ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලය නම්වූ කමී නිමිතන අරමුණුකොට නෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන විපාක විතතය, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා භුමියෙහි ප්‍රතිසන්ති, භවාංගි, චුති වශයෙන් උපදී. මෙසේ ප්‍රතිසන්ති, භවාංගි, චුති වශයෙන් උපදනාවූ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන විපාකයට ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධමීය අව්‍යාකාන ධමීයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර ජීම” යයි කියනු ලැබේ.

**10. ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලං නෙවසඤ්ඤානා-
සඤ්ඤායනන කිට්ඨය්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.**

(අතීත භවයෙහි හෝ වර්තමාන භවයෙහි සවසන්තාන යෙහි භට්ඨන් ආකීඤ්චඤ්ඤායනන කුසලය, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ක්‍රියා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කාම භූමියෙහි හෝ රූප භූමියෙහි හෝ යට අරූප භූමියෙහි හෝ අභටසමාපත්තීලාභී අනාගාමී පුද්ගලතෙම රහත් බවට පැමිණ තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා සමාපත්තියට සමවදින කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගු- පච්ඡදයන්ට අනතුරුව සවසන්තානෙයෙහි පෙර ඇතිවූ ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය අරමුණුකොට මනෝචාරා- වජ්ජනය ඉපිද නිරුඳාවූ පසු පිලිවෙලින් උපදනා පරිකමී, උපචාර, අනුලෝම, ගෝත්‍රභූ විත්තයන්ට අනතුරුව තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා විත්තය බොහෝ වාර ගණනක් ඉපිද භවාඛගය වේ. මේ ආදී වශයෙන් තෙව- සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා විත්තයට ආකීඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

11. කුසලාබ්‍ධියා වේදනොපරියඤ්ඤාණයා ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො

(පරසන්තානගත කුසල විත්තය රහතත්වහත්සේගේ වේදනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

රහතත් වහත්සේ, වේදනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තය උපදවා එයින් පරසන්තානගත කුසල විත්තයන් දක්නා කල්හි ඒ පරසන්තානගත කුසල විත්තය, වේදනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්චට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

12. කුසලා බ්‍ධියා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ඤ්ඤාණයා ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි භවයන්හි වූ කුසලය රහතත් වහත්සේගේ පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විත්තයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහතන්වහන්සේ පුළු භවයන්හි ඇතිවූ කුසලය දකිනු පිණිස පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය උපදවා ගන්නා කල්හි එම පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤවට පුළු භවයන්හි වූ කුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

13. කුසලා ඛනිා යථා කම්මුපග ඤාණස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතිත ලෞකික කුසලයන් රහතන් වහන්සේගේ යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පෙර ආත්මභාවයන්හි කල කුසල ධර්මයන් දක්නා කැමති රහතන්වහන්සේ යථා කම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ උපදවන කල්හි එම යථා කම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට පුළු ආත්මභාවයන්හි ඇතිවූ කුසලයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

14. කුසලා ඛනිා අනාගතංස ඤාණස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගතයෙහි ඇතිවන එක්විසි කුසල විතතය රහතන් වහන්සේගේ අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහතන්වහන්සේ අත්‍යයන්ගේ අනාගත කුසලයන් දකිනු කැමතිව අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතය උපදවන කල්හි එම අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට එක්විසි කුසල විතතය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

මේ අනුවාදයන්හි දැක්වෙන අභිඤ්ඤ විතතයන් උපදවා ගන්නා පිලිවෙල යට දක්වනලද හෙයින් ඒ අනුව විතත වීපි යොදගත යුතු.

15. කුසලා බන්ධා ආවර්ජනාය ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්ස එය අරමුණු කරන මනෝ-වාරවර්ජන විතතයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

කුසල් සිත් අරමුණු කරමින් උපදනා විතත විචිත්ති ජවනයන්ට පෙර උපදනා මනෝආරාවර්ජන විතතයද එම කුසල විතතය අරමුණු කිරීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විප්‍රිය—

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අකුසල ධර්මයන්ට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

- අකුසල් සිත් දෙළොසය.
- වෛතසික සත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂනා වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් එම දෙළොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සත් විස්සය.

මෙහි සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුකේතියස්ස යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියම ලැබේ.

මේ විවිධයේ අනුවාද වශයෙන්

1. රාගං අසසාදෙනි, අභිනඤ්ඤානි, නං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති, විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. උද්ධච්චං උප්පජ්ජති, ද්‍යුමනස්සං උප්පජ්ජති.

සවසන්තානයෙහි හෝ පරසන්තානයෙහි හෝ ඇතිවූ රාගය ආඝාදනය අභිනන්දය කරන කල්හි, එය කරණ කොටගෙන රාගය උපදිසි. දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, උඤ්චවය උපදිසි, දොමනස උපදිසි.)

රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය, නවත් ලොහමුල සොමනස් සිතකින් ආඝාදනය කරන කල්හිද, සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොහමුල සොමනස් විතතයෙන් අභි- නන්දනය කරන කල්හිද, එය අරබයා හෙවත් එය කරණ කොටගෙන නැවතත් රාගය උපදී. එකල්හි උපදනා විතත විටියෙහි භවාඛගවලන භවාඛගුපවෙෂ්ඨයනට අනතුරුව රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල අකුසල් සිත් අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල සිතක් ජවනකාන්තයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඤ්චි පසු තද- රමණ ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛගයවේ මෙපරිදි- දෙන්ම එම රාගයම අරමුණු කොට ඒ මාගේ අරමුණයයි වරදවාගෙන සතුවූ වන කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත විතතයද, එය අකුසලයක්ද? නැතිද? යනාදී වශයෙන් සැකය උපදනා කල්හි මොහමුල විචිකිච්ඡා සහගත විතත- යද, එම රාගය නිසා සිත වික්ෂිප්ත වන කල්හි මොහමුල උඤ්චව සම්ප්‍රයුක්ත විතතයද, රාගය කරණකොටගෙන දොමනසක් ඇතිවූ කල්හි වෙෂමුල දොමනස සහගත සිතක්ද ජවන කාන්තයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුඤ්චිවේ. මෙසේ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල අකුසලය අරමුණුකොට දොළොස් අකුසල විතතයන් ඇතිවීමේදී ඒ දොළොස් අකුසල විතතයන්ට මූලින් සිදුකල රාගය නම් වූ අකුසලය ආරමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහළවීමට ආරමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. දිට්ඨිං අසාදෙනි, අභිනන්දනී, නං ආරබ්භරාගො උපපජ්ජනී, දිට්ඨි උපපජ්ජනී, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජනී, උඤ්චවං උපපජ්ජනී, දොමනසං උපපජ්ජනී.

(සව සන්නානායෙහි හෝ පරසන්නානායෙහි හෝ ඇතිවූ මිථ්‍යාදූෂටිය, ආස්වාදනාය, අභිනන්දනාය කරන කල්හි එය අරබයා රාගය උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, විචිකිච්ඡාව උපදිසි, උඤ්චවය උපදිසි, දොමනස්සය උපදිසි.)

මෙහි දිට්ඨිය නම් මම ය මාගේ ය යනාදි වශයෙන් ගත්තා සකකායදූෂටිය ආදිකොට ඇති සියළුම මිථ්‍යා-දූෂ්ටිහුය. ඒ දිට්ඨිය ප්‍රධාන ලොහ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත අකුසලය ආස්වාදන, අභිනන්දනාදිය කරන කල්හි, රාග, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, උඤ්චව, දොමනස්සාදී අකුසලයන් ඇති වීමේදී ඒ දොෂොස් අකුසල වින්‍යයන්ට දිට්ඨිය ප්‍රධාන ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත වින්‍යය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මයක් අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විචිකිච්ඡා. ආරබ්‍හ විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, උඤ්චවය උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(විචිකිච්ඡාව අරබයා විචිකිච්ඡාව උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි, උඤ්චවය උපදිසි, දොමනස්සය උපදිසි.)

විචිකිච්ඡාව අරමුණුකොට නැවත නැවතත් සාකය උපදනා කල්හි විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල ජවනාද දිට්ඨිය උපදනා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවන් සිතක්ද, උඤ්චවය උපදනා කල්හි මොහමූල උඤ්චවසම්ප්‍රයුක්ත ජවනාද, දොමනස උපදනා කල්හි වෙෂමූල පටිස සම්ප්‍රයුක්ත ජවනාද ඇතිවේ. එසේ ජවන කාන්‍යයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොහමූල සිත් සතරය, වෙෂමූල දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත මොහමූල අකුසල වින්‍යය අරමුණුවීම “අකුසල ධර්මය, අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. උදාවීම. ආරඛණ උදාවීම. උපපජ්ජනි, දිට්ඨි උපපජ්ජනි, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජනි, දොමනසං උපපජ්ජනි.

(උදාවීම ය ආරඛණ උදාවීම උපදිස, දිට්ඨි උපදිස, විචිකිච්ඡාව උපදිස, දොමනසං උපදිස.)

උදාවීම ය ආරමුණුකොට උදාවීම උපදනාකල්හි, මොහ මූල උදාවීම සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, දිට්ඨි උපදනාකල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, විචිකිච්ඡා උපදනාකල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද දොමනස උපදනාකල්හි දොමනස මූල දොමනස ජවනයද ඇතිවේ. එසේ ජවනකාරණයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය, දොමනස දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට උදාවීම සහගත මොහමූල අකුසලය ආරමුණු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරමුණු ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. දොමනසං ආරඛණ දොමනසං උපපජ්ජනි, දිට්ඨි උපපජ්ජනි, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජනි, උදාවීම. උපපජ්ජනි.

දොමනස ආරඛණ දොමනස උපදිස, දිට්ඨි උපදිස, විචිකිච්ඡාව උපදිස, උදාවීම උපදිස.)

දොමනස හෙවත් වෙෂමූල අකුසලය ආරමුණුකොට දොමනස උපදනාකල්හි වෙෂමූල ජවනයද, දිට්ඨි උපදනාකල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ජවනයද, විචිකිච්ඡාව උපදනාකල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සහගත ජවනයද, උදාවීම උපදනාකල්හි මොහමූල උදාවීම සහගත ජවනය ද ඇතිවේ. එසේ ජවනකාරණයෙන් උපදනා දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොහමූල සිත් සතරය, වෙෂමූල දෙසිතය, මොහමූල දෙසිතය යන අකුසල් සිත් අටට දොමනස ආරමුණු ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය, අකුසල ධර්මයකගේ පහලවීමට ආරමුණු ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. විවිධ—

අකුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස ආරම්මණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයේ නම:

- අකුසල් සිත් දොළොස ය.
- වෛතසික සන්චිස්සය.

මේ අකුසල ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝග්‍යත්වය වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම:

- මහා කුසල් සිත් අටය
- වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤය
- පුබ්බන්තිවාසානුස්සන්ති කුසලාභිඤ්ඤය
- යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤය
- අතාගතංස කුසලාභිඤ්ඤය
- අප්‍රමාණ්‍යයන් භාර වෛතසික සතිස්ස

මෙහි ලැබෙන්නේ ආරම්මණ ශක්තිය ය.

මේ විවිධයෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. සෙකඛා පනිනෙ කිලෙසෙ පච්චවේකඛනති.

(ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට ප්‍රභාණය කල කෙලෙසයෝ ආරම්මණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.)

සොවාන් මාගීඤ්ඤයෙන් ප්‍රභාණය කරනු ලබන කෙලෙසයෝ නම් දිට්ඨි විචිකිල්පා යන දෙකය. සොවාන් පුද්ගලයන්ට නමාගේ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කෙලෙසයන්

මෙහෙති කරන කල්හි, භවාංග වලන, භවාංගපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව දිට්ඨි විචිකිච්ඡා, යන කෙලෙසයන් අරමුණු කොට මනෝචාරාවර්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන කෘත්‍යයෙන් සත් වරක්ද ඉපිදු නිරුද්ධවීමෙන් පසු භවාංගය වේ. අනතුරුව තදනුවනීක මනෝචාර විවිදකින් තමා විසින් ප්‍රභාණය කරනලද කෙලෙස් මෙහෙකැයි දැන ගන්නේය. මේ විතන විවිචල ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාකුසල ජවනයන්ට ප්‍රතිණ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

සකාද්ගාමි මාගීයෙන් තුනී කිරීම් වශයෙන් ප්‍රභාණය කරනු ලබන ක්ලෙශයෝ නම් ඕද්දාන රාග, මෙඝ, මොහයෝ යි

අනාගාමි මාගීයෙන් ප්‍රභාණය කරනුලබන ක්ලෙශයෝ නම් කාමරාග ච්ඡාපාද යන දෙකය.

සකාද්ගාමි අනාගාමි ආර්යීයන් වහන්සේලා විසින් තම තමන්ගේ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ විතන විවිචල උපදනා මනෝචාරාවර්ජනයට හා ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට අරමුණු වන්නේ ඒ ඒ මාගීයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස්ය. මෙසේ සෝවාන් සකාද්ගාමි අනාගාමි ආර්යී පුද්ගලයන් විසින් තම තමන්ගේ මාගී ඥානයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ඒ ඒ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම ය යි” කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා විකඛමහිතෙ කිලෙසෙ පච්චවෙකඛනති.

(සෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ මාගීයෙන් විෂ්කමහිත කෙලෙස් නොහොත් අප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට අප්‍රතිණ ක්ලෙශයෝ ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.)

සෝවාන් මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙසයෝ නම් ලොහ, දෙස, මොහ, මාන, පීන, උදාවම, අභිභික, අන්‍යෝන්‍යාස යන අට දෙනෙය.

සකාදගාමි මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙසයෝ නම්, සුක්‍ෂමවූ රාග, වෙස, මොහ, මාන, පීන, උදාවම, අභිභික, අන්‍යෝන්‍යාස යන අට දෙනෙය.

අනාගාමි මාගීයෙන් අප්‍රතිණ ක්ලෙසයෝ නම් රූප රාග, අරූප රාග, මොහ, මාන, පීන, උදාවම, අභිභික, අන්‍යෝන්‍යාස යන අට දෙනෙය.

සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතීයන් වහන්සේලා නම් නමන්ගේ මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් මෙතෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාභිගවලහ භවභිගුපවෙජ්දයන්ට අනතුරුව අප්‍රතිණ කෙලෙස් අරමුණුකොට මනෝචාරා-වජ්ජනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන කාන්‍ය යෙන් සත් වරක්ද ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාභිගය වේ. මේ විනත විටියට අනතුරුව තදනුවනීක මනෝචාර විවිදෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් මෙතෙකැයි දැනගනී. මෙසේ ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන් විසින් නමන්ගේ මාගීයෙන් අප්‍රතිණ කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි අප්‍රතිණ ක්ලෙසයෝ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කාම කුසල ජවනයන්ට ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. පුබ්බෙ සමුද්‍යවිණේණ කිලෙසෙ ජානනති.

(ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ පෙර පැවති ක්ලෙසයන් දැනගනු කැමති කල්හි, එය දැනගන්නා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට පෙර පැවති ක්ලෙසයෝ ආරම්භ ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි පුද්ගලයෝ, පෙර නම සන්‍යානයන්හි බලපැවැත්වූ ක්ලෙසයෝ මේ මේ යයි

දැන ගන්නා කල්හි හවාඩග වලන හවාඩගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව, පෙර පාවති කෙලෙස් අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද මහා කුසල් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු හවාඩගය වේ. මේ විතන විපිත්ති උපදතා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට පෙර පාවති කෙලෙස් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. ශෙක්ඛාවා පුට්ඨජනාවා, අකුසලං අභිවචනො, දුක්ඛනො, අනත්තනො විපස්සනාහි.

(ශෙක්ඛවූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයා විසින් අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන කල්හි එම අකුසලය විදැනීනා කරන කාමාවචර කුසලයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෙක්ඛ පුද්ගලයෙක් හෝ පාඨග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ රාගාදී වූ යම් අකුසලයක් අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන කල්හි හවාඩග වලන, හවාඩගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව රාගාදී වූ අකුසල ප්‍රධාන අකුසල විතනය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් විදැනීනා ජවත් වශයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධ වීමෙන් පසු හවාඩගය වේ. මේ විතන විපිතයෙහි උපදතා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට විදැනීනාවට අරමුණු වූ අකුසල විතනය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. චේතොපරිය ඤාණෙන අකුසල විතන සමඛනියා විතනං ජානනාහි.

(ශෙක්ඛ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෙක් චේතොපරිය ඤාණයෙන් හෙවත් පරසින් දත්තා ක්‍රමණින්

පරසන්නාන ගත අකුසල විතතය දූනගන්නා කල්හි එම පරසන්නානගත අකුසලය වෙනොපරිය කුසලාභීඤ්ඤ විතතයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අෂ්ටසමාපත්තිලාභී ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෙක් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ අතීත සත්වන දිනය සිට අනාගත සත්වන දිනය ඇතුලත පරසන්නානයෙහි පහළවූ අකුසලය දකිනු කැමති කල්හි රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන සමාපත්තියට සමවැද, එම පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයෙන් නැගිට අධිඤ්ඤා කොට වෙනොපරිය කුසලාභීඤ්ඤ විතතය උපදවා ගනී. එම වෙනොපරිය කුසලාභීඤ්ඤ විතතයට අරමුණු වන්නේ පරසන්නානගත අකුසල විතතයයි. එයට අනතුරුව වෙනොපරිය ඤ්ඤායෙන් දක්නාලද පරසන්නානගත අකුසලය අරමුණු කොට කාමාවචර කුසල ජවනයන් පහළවන මනෝචාර විචිචලිත් අකුසලය මෙතෙකැයි දූනගනී. මේ විතත විචිචල උපදනා කුසල ජවනයන්ට පරසන්නානගත අකුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6 අකුසලා ඛනිා වෙනොපරිය ඤ්ඤාය ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සත්විස්ස ශෛක්‍ෂවූ හෝ පෘථග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන්ගේ වෙනොපරිය කුසලාභීඤ්ඤ විතතයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෙක් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ පරසන්නානගත අකුසලය, වෙනොපරිය ඤ්ඤායෙන් දකිනු කැමති කල්හි යට දක්වන ලද පරිද්දෙන් වෙනොපරිය ඤ්ඤාය උපදවාගෙන එයින් පරසන්නානගත අකුසල වූ වෙදනා, සංඤ, සංඛාර, විඤ්ඤාණ යන නාමසකනිකයන් දූනගනී.

මෙසේ උපදනා වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවට පරසන්තානගත අකුසලසකකියන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම අකුසල ධර්මය කුසලධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

7. අකුසලාබන්ධා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල සකකියෝ පෙර විසු කඳු පිළිවෙල දන්තා පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ශෛක්‍ෂවු හෝ පාචන්ජනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් පෙර ජාතිවල පැවති අකුසලයන් අරමුණු කොට පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤා විත්තය උපදවාගෙන එයින් පෙර ජාතිවල පැවති අකුසලයන් බලන කල්හි පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤා විත්තයට එම අකුසල සකකියන් අරමුණුවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. අකුසලාබන්ධා යථාකම්මුපග ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලසකකියෝ අතීත අකුසල කමීයන් දක්තා යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අතීත අකුසලය දක්තා කැමති ශෛක්‍ෂ ප්‍රචන්ජන පුද්ගලයන් විසින් අතීත අකුසලය අරමුණු කොට යථාකම්මුපග කුසලාභිඤ්ඤා විත්තය උපදවා ගත් කල්හි එම යථාකම්මුපග ඤාණයට අකුසල් සිත් දෙලොස සහ වෛතසික ධර්ම සත්විස්ස ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

9. අකුසලා බන්ධා අනාගතංස ඤාණස්‍ය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගත අකුසලසකකියන් අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අනාගත අකුසලයන් දක්නා කැමැතිව එම අනාගත අකුසල් සිත් දෙළොස සහ වෛතසික සන්විස්ස අරමුණු කොට උපදනා අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවන්ට එම අකුසල සකකියන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. විපිට්‍ය—

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතභවස්ස ධර්මස්ස ආරම්භණ පච්චසෙන පච්චසො.

(අකුසල් සිත් දෙළොස හා වෛතසික සන්විස්ස අඛ්‍යාතභව ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාතභව ධර්මයන්ට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්

- අකුසල් සිත් දෙළොස සහ වෛතසික සන්විස්සය
- ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතභව ධර්මයෝ නම්

- තදුරම්භණ ඵකොළොසය
- පඤ්චවාරාවඡ්ඡනය භාර කාමක්‍රියා දශය ය
- වේතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය
- පුබ්බනිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය
- යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය
- අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවය

විරති හා අප්‍රමාණයන් භාර වෛතසික තෙතිසය. මෙහි ආරම්භණ ශක්තිය පමණක් ලැබේ.

මේ විවිධයේ අනුවාද වශයෙන්

1. අරභා පහිනෙ කිලෙසෙ පව්වවෙකවති.

(රහතන් වහන්සේ අර්භත් මාගීඥනයෙන් ප්‍රතිණ කල කෙලෙස් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රතිණ කල ක්ලෙශයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

රහත් මගින් ප්‍රතිණ කරනු ලබන ක්ලෙශයෝ නම් රූප රාග, අරූප රාග, මොහ, මාන, ජිත. උඬුවව, අභිරික අනොතතප්ප යන මොව්හු ය.

අර්භත් බවට පැමිණී ආයතීයන් වහන්සේ රහත් මග නැණින් පහකල කෙලෙස් මෙනෙහි කරනු කැමති කල්හි භවාඛගවලන භවාඛගුපච්ඡේදයන් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු පහකල ඒ රාගාදී කෙලෙස් අරමුණු කොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතක් ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු භවාඛගය වේ. මේ විභ්‍ව විවිධෙහි කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට රාගාදීවූ පහකල කෙලෙස් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරභා පුබ්බෙ සමුද්‍යවිණේණ කිලෙසෙ ජානාති.

(පුච්ඡියෙහි කරණලද අකුසලයන් දැනගන්නා කල්හි රහතන් වහන්සේගේ සන්තානයෙහි උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට පෙර කල අකුසල් ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහත් බවට පැමිණීමට පෙර කරනලද අකුසලයන් මෙනෙහි කරන කල්හි භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ඒ අකුසලයන් අරමුණුකොට මනෝචාරාවඡ්ඡනයද, කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬුවූ පසු භවාඛගය වේ. අනතුරුව නදනුවභීකූමනෝචාර කාමක්‍රියා ජවත් සහිත වූ විභ්‍ව විවි

පහළවීමෙන් ඒ පෙර කළ අකුසලයන් දැනගනී. මේ විතත විවිචල කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට පෙර රැස්කළ කෙලශ ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අරහා අකුසලං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනන්තතො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ අකුසලය අනිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ අකුසල ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සුඵයෙහිදී ස්වසන්තානයෙහි හෝ පරසන්තානයෙහි හෝ හටගත් අකුසලයන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදගීනා කරන කල්හි උපදනා විතත විවිචල කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ අකුසල ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහා චෙතොපරිය ඤාණෙන අකුසල විතත සමඛිනියා විතතං ජානාති.

(රහතන් වහන්සේ පරසින් දන්නා නුවණින් හෙවත් චෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා සිතින් අකුසල සිත් ඇතියහුගේ එම අකුසල සිත් දක්නා කල්හි ඒ චෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට අකුසල ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

පරසන්තානයගත අකුසල විතතය බලනු කැමති රහතන් වහන්සේ රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යාන ක්‍රියා සමාපත්තියට සමවැද එයින් නැගිට චෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්චට පාදක වන රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානයට සමවැද, එයට අනතුරුව පරසන්තානයගත අකුසලය දක්නා වූ චෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතය ඉපදීමේදී භවාඛගවලත, භවාඛගුපවෙජ්ජයන්ට අනතුරුව එම අකුසලය අරමුණුකොට මනෝචාරා

වජ්ජනියද, උපෙකඛා සහගත ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා සිතක් ජවනකාන්තයයෙන් පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභූ වශයෙන්ද, පඤ්චමධ්‍යාන ක්‍රියා විතතය පරසින් දත්තා වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා භාවයෙන්ද, එක්වරක් උපදී. එයට පසු භවාඛතය වේ. මෙයට අනතුරුව වෙතොපරිය ඤාණයෙන් දක්නා ලද පරවිතතය අරමුණු කොට කාම ක්‍රියා ජවන විතනවීචි ඉපදීමෙන් පරසන්තාන ගත අකුසලය දැනගනී. මේ විතන වීචි වලින් අභිඤ්ඤා වීචියේ වෙතොපරිය ඤාණය ප්‍රධාන රූපාවචර ක්‍රියා පඤ්චමධ්‍යානයට හා එයට අනතුරුව ඇතිවන වීචියේ මහා ක්‍රියා ජවනයන්ටද පරසන්තානගත අකුසල් සිත් දෙලොස ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. සෙකඛාවා පුද්දුජ්ජනාවා අකුසලං අභිවචනො දුක්ඛතො අනතනතො විපසසනති, කුසලෙතිරුදො විපාකො තදුරමමණතා උපපජ්ජති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය යයි විදශීනා කරන කල්හි, ඒ විදශීනා කුසල ජවනයන් නිරුඬි වූ කල්හි ඇතිවන තදුරමමණ විපාක විතතයන්ට, අකුසලය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ශෛක්‍ෂ වූ පුද්ගලයෙක් හෝ පාඨග්ජන පුද්ගලයෙක් හෝ සමසන්තානගත හෝ පරසන්තානගත අකුසලය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදශීනා කිරීමේදී භවාඛග චලන භවාඛග්‍රහණවේදයන්ට අනතුරුව, අකුසලය අරමුණු කොටගෙන මනොචාරාවජ්ජනයද මහා කුසල් සිතක් ජවන කාන්තයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුඬි වෙත්. එයට අනතුරුව තදුලමින විපාක විතතයක් ඒ අකුසලයම අරමුණුකොට දෙවරක් ඉපිද නිරුඬි වීමෙන් පසු භවාඛගයෝ වෙත්. මේ විපාක වූ තදුරමමණ විතතයන්ට

අකුසල චිත්තය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. අකුසලං අසාදනං, අනිනදනං, තං ආරබ්භ-
රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති,
උඤ්චවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති, අකුසලෙ
නිරුද්ධො විපාකො නදුරම්භණා උපපජ්ජති.

(අකුසලය ආස්වාදනය, අනිනදනය කරන කල්හි එය අරබ්භයා රාගය උපදී, දිට්ඨිය උපදී, විචිකිච්ඡාව උපදී, උඤ්චවය උපදී, දොමනස්සය උපදී. ඒ අකුසල ජවනයන් නිරුද්ධ වූ කල්හි එම අකුසලයම අරමුණුකොට උපදනා විපාක වූ නදුරම්භණ චිත්තයන්ට අකුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ආස්වාදනයෙහිදී ලොහමූල සිත් සතරද, අනි-
නදනයෙහිදී ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් සතරද, රාගය උපදනා කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරද, විචිකිච්ඡාව උපදනා කල්හි මොහමූල විචිකිච්ඡා සහගත චිත්තයද, උඤ්චවය උපදනා කල්හි මොහමූල උඤ්චව සහගත චිත්තයද, දොමනස උපදනා කල්හි වෙෂමූල පටිස සම්ප්‍රයුක්ත දෙසිතද යන මේ දෙලොස් අකුසල ජවනයන් එකී අකුසලය අරමුණු කරමින් උපදී. මේ අකුසල ජවනයන් නිරුද්ධ වූ කල්හි එම අකුසල අරමුණම ගෙන විපාක වූ නදුරම්භණ දෙසිත පහළ වෙත්. අනතුරුව භවාඛගය වේ මේ විපාක වූ නදුරම්භණ සිතට එම අකුසලය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. අකුසලා ඛනිා වෙතොපට්ඨෙ ඤාණස්ස, පුබ්බ-
නිවාසානුස්සති ඤාණස්ස, යථා කම්මුපග ඤාණස්ස,
අනාගතංස ඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලසකකියෝ රහතන් වහන්සේගේ වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, පුළුච්චිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, යථා කම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද, මනොචාරාවජ්ජන විතතයටද ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ පරසන්තානගත අකුසලය දක්නා කල්හි වෛතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද උපදී. පෙරවිසු කද පිළිවෙල දක්නා කල්හි පුබ්බතිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද උපදී. ඒ ඒ සන්ධියන්ගේ උත්පත්තියට හේතුවන කමීයන් දක්නා කල්හි යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාවටද උපදී. අනාගතය දක්නා කල්හි අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාව උපදී. මේ ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයන්ට අරමුණුවන්නේ එයින් දක්නා අකුසල ධර්මයයි. එපරිද්දෙන්ම අකුසලය අරමුණුකොට ඇතිවන විතතවිචිත්ති, ජවන් සිත්වලට පුළුච්චි උපදනා මනොචාරාවජ්ජන විතතයද එම අකුසලය අරමුණු කරන්නේය. මෙකී ක්‍රියා විතතයන්ට අකුසල සකකියෝ ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විපිය—

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අඛ්‍යාතතස්ස ධම්මස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකාත ධර්මයන්ට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය
- රූප අටවිස්සය
- නිවතය යන ධර්මයෝයි

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධම්මී වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධම්මෝ නම්:

- කාම විපාක තෙවිස්සය
- කාම ක්‍රියා එකොටුසය
- විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා සිතය
- තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාතන ක්‍රියා සිතය
- දිබ්බවකචු ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- ඉඳධිවිධ ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- වෙනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- පුබ්බෙතිවාසානුසසති ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- යථාකම්මුපග ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- අතාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤාය
- ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරය
- අප්‍රමාණායන් හැර වෛතසික සතිසය

යන ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධම්මෝ සි.

මෙහි ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, චන්දාරම්මණ- නියාය, ආරම්මණුපතිසාය, ආරම්මණ පුරෙජාත, චන්දාරම්මණ විපසුත්ත, ආරම්මණ පුරෙජාතානී, ආරම්මණ පුරෙජාත, අවිභව යන ශක්ති අටෙන් ආරම්මණ ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. අරහා ඵලං පච්චචෙකන්ති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් ඵලය ප්‍රත්‍යයවෙක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා විතයන්ට අර්හත් ඵල සිත ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන්වහන්සේ තමාගේ අර්හත් ඵලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරනු කාමති කල්හි භවාභිගච්චන, භවාභිගුපච්ඡදයන්ට අනතුරුව අභිත්ඵලය අරමුණුකොට මතොචාරාවඡ්ඡනයද,

ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් ප්‍රත්‍ය-
 වේක්ෂා ජවන කාර්යයයෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුඬිවු
 පසු හවාඛගය වේ. අනතුරුව තදනුවනීක මනෝවාර
 විපිභු වෙති. ඒ විභත විපිත්ති මනෝවාරාවර්ජනයට හා
 මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අර්භත් ඵල සිත ආරම්භණ ශක්ති
 යෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට
 ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු
 ලැබේ.

2. අරහා නිබ්බානං පච්චවේක්ඛති.

(රහතන් වහන්සේ නිව්‍යාණය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි
 උපදනා ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා විභතයන්ට නිව්‍යාණය
 ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

යට කියතලද පරිද්දෙන් රහතන් වහන්සේ නිව්‍යාණය
 ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි උපදනා විභතවිපිත්ති මනෝවාරා
 වර්ජනයට සහ ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට
 නිව්‍යාණය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම, අව්‍යාකාත
 ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
 “උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. නිබ්බානං ඵලස්ස ආරම්භණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්‍යාණය, එය අරමුණුකොට උපදනා ලොකොත්තර
 ඵල සිත් සතරට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් පුද්ගලතෙම තමාගේ හෝවාන් ඵලයට
 සමවදිනු කැමති කල්හි, හවාඛග වලන, හවාඛගුපච්ඡේද-
 යන්ට අනතුරුව නේත්‍රෙහුමික සංයකාරයන් අරමුණුකොට
 මනෝවාරාවර්ජනයද ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත සොමනස්ස මහා
 කුසල් සිත දෙකෙන් එකක් අනුලොම ජවන් වෘත්තයෙන්
 සතර වරක් හෝ තුන් වරක් ඉපදීමෙන් පසු ප්‍රථමධ්‍යාන
 සහගතවූ හෝ, විතීයධ්‍යාන සහගත වූ හෝ තෘතීයධ්‍යාන
 සහගත වූ හෝ, චතුර්ධ්‍යාන සහගත වූ හෝ, සොතාපතති

එල විතනයද, ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත උපෙක්ඛා සහගත මහා කුසල් සිත් දෙකෙන් එකක් අනුලොම ජවත් වීම පඤ්ච මධ්‍යාන සහගත වූ හෝ සොතාපතතිඑල විතනයද, බොහෝ වාර ගණනක් උපදනේය.

සකාදගාමි, අනාගාමි එල සමාපතති විවිහුද මෙසේමය. අතින් එල සමාපතති විවිත්ති අනුලොම ජවත් වශයෙන් උපදින්නේ ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා විතනයේය.

මේ විතන විවිචල ලොකොත්තර එල විතනයන්ට නිමාණය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිබ්බාණං ආවජ්ජනාය ආරම්භණ පච්චේදනා පච්චේදනා.

(නිමාණය මනෝචාරාවජ්ජන විතනයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතීයන් වහන්සේලා නිවන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරනු කැමති කල්හි භවාඛග වලන, භවාඛගුපචේදයන්ට අනතුරුව නිමාණය අරමුණුකොට මනෝචාරාවජ්ජනයද ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිතක් ජවත් වශයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඳි වූ පඤ්ච භවාඛගය වේ. රහතන් වහන්සේගේ වනාහි ජවනයේ මහා ක්‍රියා ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරින් එකකි. මේ විවිචල මනෝචාරාවජ්ජන විතනයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

5. අරහා වක්ඛුං අභිච්චේදනා, දුක්ඛචේදනා, අනිත්‍යචේදනා විපස්සනි.

(රහතන් වහන්සේ වක්ඛුප්‍රසාදය අතිත්‍යය, දුක්ඛය ය, අනාත්මය ය යි විදර්ශනා ඥානයෙන් දක්නා කල්හි, විදර්ශනා කරන ඥාණ සම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට වක්ඛුප්‍රසාදය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

වක්‍රප්‍රසාදය විදහිනා කරන රහතන් වහන්සේට උපදහා විතතිවිටියෙහි සදුණසම්ප්‍රසක්ත කාම ක්‍රියා ජවනයන්ට වක්‍රප්‍රසාදය ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

6 අරහා සොනං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ ශ්‍රෝත ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි)

7. අරහා සාණං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ සාණ ප්‍රසාදය අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි.)

8. අරහා ජීවිහං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ ජීවිහා ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි)

9. අරහා කායං අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති

(රහතන්වහන්සේ කාය ප්‍රසාදය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි)

10. අරහා රූපෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ චතුසමුඛානික රූපයන්ගේ වණියද අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි.)

11. අරහා සද්දෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන්වහන්සේ ද්වි සමුඛානික ශබ්දයන් අතිත්‍ය දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදහිනා කරයි.)

**12. අරහා ගඤ්ඤි අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනත්තනො—
නො විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික ගඤ්ඤන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි.)

**13. අරහා රසෙ අභිච්චනො, දුක්ඛනො, අනත්තනො—
විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික රසයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි.)

**14. අරහා පොට්ඨබ්බෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො,
අනත්තනො විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ චතුසමුට්ඨානික පොට්ඨබ්බෙත් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි.)

**15. අරහා චක්ඛං අභිච්චනො, දුක්ඛනො අනත්තනො—
විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ කමීජ හදය වස්තු රූපය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි.)

**16. අරහා විපාකාබ්‍යාසනෙ ඛඤ්ඤි අභිච්චනො—
දුක්ඛනො අනත්තනො විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ විපාක සිත් දෙතිස හා වෛතසික ඛමීයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි.)

**17. අරහා කිට්ඨොබ්‍යාසනෙ ඛඤ්ඤි අභිච්චනො,
දුක්ඛනො අනත්තනො විපස්සති.**

(රහතත්වහන්සේ ක්‍රියා සිත් විස්ස හා වෛතසික ඛමීයන් අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදර්ශිතා කරයි)

18. අරහා දිබ්බෙන චක්ඛනා රූපං පස්සති.

(රහතත් වහන්සේ දුරවූ ද, ප්‍රතිවර්තනවූ ද, සුක්ෂමවූ ද, රූපාරමමණය දිබ්බචක්ඛු ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් දකියි.)

19. අරහා දිබ්බාය සොන ධාතුයා සද්දං සුණාහි.

(රහතන් වහන්සේ දුරවූ ද, ප්‍රතිච්ඡන්තවූ ද, සුක්ෂමවූ ද, ශබ්දරමමණය දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් අසඹි.)

20. අරහා වෙතොපරිය ඤාණෙන විපාකාබ්‍යාහිත කිට්ඨොබ්‍යාහිත විතතසමඛිගිස්ස විතතං ජානාහි.

(රහතන් වහන්සේ පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් වෙතොපරිය ක්‍රියා, අභිඤ්ඤා විතතයෙන් දැන ගන්නේය.)

යට දක්වනලද අනුවාදයන්හි රහතන් වහන්සේ සොන, සාණ, ජීවහා, කායප්‍රසාදයන් ද, රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, සප්ඨී, හෘදයවැනු විපාක ක්‍රියා විතතයන් ද අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් විදගීතා කරන කල්හි උපදනා ඤාණසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියාජවනයන්ට ඒ සොනාදී අව්‍යාකෘතධර්මයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” ය යි කියනු ලැබේ.

එසේම රහතන් වහන්සේ දිබ්බවකවූ ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් රූප දක්නා කල්හිද, දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් ශබ්ද අසන කල්හිද, වෙතොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයෙන් පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් දැනගන්නා කල්හිද උපදනා ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයන්ට ඒ රූප ශබ්දදිග ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” ය යි කියනු ලැබේ.

21. ආකාසානඤ්චායතනි කිට්ඨො විඤ්ඤාණඤ්චායතනි කිට්ඨොස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ ආකාසානඤ්චායතන ක්‍රියා විතතය විඤ්ඤාණඤ්චායතන ක්‍රියා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

22. ආකීඤ්චාසංකප්පයනන කිට්ඨයං නෙවසංකප්පයනාසංකප්පයනන කිට්ඨයං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ ආකීඤ්චාසංකප්පයනන ක්‍රියාවිතතය නෙවසංකප්පයනාසංකප්පයනන ක්‍රියාවිතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාද දෙකෙහි රහතන් වහන්සේගේ විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියාවිතතයට ආකාශානඤ්චායනන ක්‍රියාවිතතයද, නෙවසංකප්පයනාසංකප්පයනන ක්‍රියාවිතතයට ආකීඤ්චාසංකප්පයනන ක්‍රියාවිතතයද, ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

23. රූපායනනං චක්ඛුචිඤ්ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රූපායනන, චක්ඛු චිඤ්ඤාණ විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

24. සද්දයනනං සොභවිඤ්ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(ශබ්දයනන, සොභවිඤ්ඤාණ විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

25. ගඤ්චායනනං ඝාණ විඤ්ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(ගඤ්චායනන, ඝාණ විඤ්ඤාණ විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

26. රසායනනං ජීවහා විඤ්ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(රසායනන, ජීවහා විඤ්ඤාණ විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

27. පොට්ඨබ්බායනනං කායවිඤ්ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පොට්ඨබ්බායනනය, කායවිඤ්ඤාණ විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාද පසෙහි රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බායන අව්‍යාකෘතවූ කාම ධර්මයන් අරමුණුකොට උපදනා පඤ්චවාර විතතවිචිත්ති පිලිවෙලින් භවාඛගවලන, භවාඛගුපච්ඡේදයන්ට අතතුරුව රූපායනනාදී වූ ආරමමණයන් අතුරෙන් එක් ආරමමණයක් අරමුණුකොට පඤ්චවාරාවච්ඡනයද, කුසලාකුසල අභෙතුක විපාක ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණයන් අතුරෙන් එක් සිතක්ද, සමපටිච්ඡනයද, සන්තීරණයද, වොට්ඨපනයද, කාමාවචර ජවන් සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වූ පසු තදරමමණයන් ඇතිව හෝ නැතිව හෝ භවාඛගය වේ. මේ විතතවිචිත්ති දෙපස් විඤ්ඤාණ විපාක විතතයන්ට රූපායනනාදීන් අතුරෙන් එක් ආරමමණයක් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

28. අබ්‍යාකතා බන්ධා ඉද්ධිවිධ ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පාදක රූපාවචර පඤ්චමධ්‍යානය හා නිර්මිත රූපයන් රහතන් වහන්සේගේ ඉද්ධිවිධ ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

29. අබ්‍යාකතා බන්ධා වෙතොපරිය ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

පරසන්ධානගත විපාක ක්‍රියා විතතයන් රහතන් වහන්සේගේ වෙනොපරිය ක්‍රියා අභිඤ්ඤා විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

30. අබ්‍යාකතා බන්ධා පුබ්බනිවාසානුසංඛි ඤාණං ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පෙර ජාතිවලට අයත් විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය, රූප අටවිස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් රහතන් වහන්සේගේ පුබ්බන්තිවාසානුස්සති ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

31. අඛ්‍යාකතා ඛණ්ඩා අනාගතංස ඤාණස්ස ආරම්භණ පච්චසෙන පච්චසො

(අනාගත විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය, රූප අටවිස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් රහතන් වහන්සේගේ අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ අනුවාද සතරෙහි රහතන් වහන්සේගේ ඉද්ධිවිධ වෛතොපරිය, පුබ්බන්තිවාසානුස්සති අනාගතංස ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතයන්ට විපාක ක්‍රියා විතතයන් හා රූපයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

32. අඛ්‍යාකතා ඛණ්ඩා ආචර්ජනාය ආරම්භණ පච්චසෙන පච්චසො

(අව්‍යාකෘත සකකුසියන් අරමුණුකොට උපදනා විතත විචිත්ති මනෝචාරාචර්ජන විතතයට ඒ අව්‍යාකෘත සකකුසියන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

එසේ උපදනා විතත විචිත්ති ආචර්ජනා විතතයට අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” සයි කියනු ලැබේ.

8. විපිය—

අඛ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස ආරම්භණ පච්චසෙන පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- අභීන් ඵලය භැර විපාක සිත් පන්තිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය
- රූප අටවිස්සය
- නිවන යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

මේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට පැමිණෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

- මහා කුසල් සිත් අටය
- දිබ්බ චක්ඛු කුසලාභිඤ්ඤාවය
- දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්ඤාවය
- ඉද්ධිවිධි කුසලාභිඤ්ඤාවය
- වෛතොපරිය කුසලාභිඤ්ඤාවය
- පුබ්බෙතිවාසානුස්සති කුසලාභිඤ්ඤාවය
- අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවය
- අප්‍රමාණ්‍යයයන් භැර වෛතසික සතිසය
- යන ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මයෝ යි.

මෙහි එක්වර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති, ව්‍යාපාරම්භණ නියසය, ආරම්භණපතිසසය, ආරම්භණ පුරෙජාත, ව්‍යාපාරම්භණ විපසපුත්ත, ආරම්භණ පුරෙජාතානථී, ආරම්භණ පුරෙජාතාවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන් ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. සෙක්ඛා ඵලං පච්චචේක්ඛනනි.

(ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා තම තමන් විසින් ලබන ලද ඵල සිත් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කිරීමේ දී ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කුසල ජවනයන්ට ඵල සිත් ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආයයතීයන් වහන්-
 සේලා තම තමන් විසින් ලබන ලද ඵල සිහ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා
 කරන කල්හි භවාඛහ වලන භවාඛගුපවේෂද යන විත්ත
 යන්ට අනතුරුව එම ඵලසිත අරමුණු කොට මනෝචාර
 චර්ජන විත්තයද, කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් ජවන
 කාර්යයෙන් සන්වරක්ද ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාඛගයවේ.
 මේ විත්තවිධියෙහි ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවන් වශයෙන් උපදනා
 කාමාවචර මහා කුසල් සිත් වලට සොවාන් සකාදගාමි,
 අනාගාමි ඵලසිත් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම
 “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය
 ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා නිබ්බානං පච්චවේකඛනති.

සෙකෙසෙයන් වහන්සේලා නිජීණය ප්‍රත්‍යය වේක්‍ෂා
 කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහා කුසල ජවනයන්ට
 නිජීණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙය යට දක්වන ලද පළමුවන අනුවාදය මෙන්
 දන යුතු.

**3. නිබ්බානං ගොත්‍රභුසස ආරමමණ පච්චයෙන
 පච්චයො.**

නිජීණය ගොත්‍රභු විත්තයට ආරමමණ ශක්තියෙන්
 ප්‍රත්‍යය වේ.)

පෘථග්ජන කෙම විදසුන් වඩා සම්පූර්ණකොට සෝවාන්
 මගට පැමිණීමට ලංවූ කල්හි උපදනා මාගී විත්ත විධියෙහි
 භවාඛහවලන, භවාඛගුපවේෂදයන්ට අනතුරුව විදගීනා
 කල සංඝකාර ධර්මය අරමුණු කොට මනෝචාරාචර්ජන
 විත්තය ද සදුණ සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිතක් පරිකර්ම
 උපාචාර අනුලොම වශයෙන් ද ඉපිද නිරුද්ධ වෙත්.
 අනතුරුව නිවන අරමුණු කරමින් එම සදුණ සම්ප්‍රසුක්ත
 මහා කුසල් සිතම ගොත්‍රභු විත්තය වශයෙන් ඉපිද
 නිරුද්ධ වූ පසු සොවාන් මාගී සිත හා ඵලසිත් දෙක ද

පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඳි වෙත්. මේ සොවාන් මාගීය උපදෙත: විතත විවියෙහි ප්‍රථග්ජන ගෝත්‍රයෙන් එතරු කරවන ගොත්‍රහු සිතට තිවන ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිබ්බානං වොද්‍යනස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣණය වොද්‍යන විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ) සොවාන් ඵලස්ථ පුද්ගලතෙම නැවත විදසුන් වඩා සකාදගාමී මාගී ඵලයන් හා අනාගාමී අර්හත් මාගී ඵලයන් උපදවා ගන්නා කල්හි භවාභිගවලන, භවාංගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව පරිකමී, උපචාර, අනුලොම, සිත් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු නිවන අරමුණු කරමින් ඉතා පිරිසිදු වූ එම ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත විතතයම, වොද්‍යන නමින් ඉපිද නිරුඳි වේ. අනතුරුව සකාදගාමී මාගී සිත හා ඵල සිත් දෙක ඉපිද නිරුඳි වූ පසු භවාභිගය වේ. අනාගාමී මාගීය හා අර්හත් මාගීය ලැබෙන විතත විවියද මෙසේමය. මේ විතත විවිත්ති වොද්‍යන සිතට නිජ්ඣණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. නිබ්බානං මගගස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣණය මාගී විතතයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

සෝවාන් සකාදගාමී, අනාගාමී, අර්හත් යන ලොකොත්තර මාගී කුසල් සිත් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිජ්ඣණයයි. මෙසේ මාගී කුසල් සිතට නිජ්ඣණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. සෙකඛාචා පුට්ඨජනචා චක්ඛං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ පුද්ගලයන් විසින් චක්ඛුප්‍රසාදය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා චක්ඛ කල්හි, විදැරීනා කරන කාමාවචර ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් වලට චක්ඛුප්‍රසාදය ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සොචාත්, සකාදගාමි, අනාගාමි පුද්ගලයන් විසින් හෝ පෘථග්ජන පුද්ගලයන් විසින් හෝ චක්ඛුප්‍රසාදය අතිත්‍යය දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා චක්ඛ කල්හි භවාඛගවලන, භවාංගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව චක්ඛු ප්‍රසාදය අරමුණු කරමින් මනෝආරාවජ්ජනයද, ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිතක් විදැරීනා ජවත් වශයෙන් සත්වරක් ඉපිද කිරුණු වූ පසු භවාඛගය වේ. මේ විභව විපිත්ති විදැරීනා කරන කාමාවචර ඤාණ සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විභවයන්ට චක්ඛු ප්‍රසාදය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. සෙකඛාචා පුට්ඨජනචා සොතං අභිච්චනො, දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ශ්‍රෝතය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරත්.)

8. සෙකඛාචා පුට්ඨජනචා සාණං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ සාණය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරත්.)

9. සෙකඛාචා පුට්ඨජනචා ජ්චහං අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ජ්චහය අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරීනා කරත්.)

10. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා කායං අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ කය අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

11. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා රූපෙ අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පුඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ රූපයත් අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

12. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා සද්දෙ අභිච්චතො, දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ශබ්දයත් අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

13. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා ගණ්ඨි අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ ගණ්ඨියත් අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

14. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා රසෙ අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ රසයත් අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

15. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා පොඨ්ඨිකේඛි අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්ෂ වූ හෝ පාඨග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ සපඨීයත් අභිතයය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදහීනා කරත්.)

16. සෙකඛාවා පුට්ඨජනාවා චක්ඛුං අභිච්චතො දුක්ඛතො අනන්තතො විපස්සනති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ හදය වසනු රූපය අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන්.)

17. ශෙක්ඛාවා පුඤ්ජනාවා විපාකාබ්‍යාසනෙ කිට්ඨොබ්‍යාසනෙ බන්ධෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනන්තනො විපස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයෝ විපාක ක්‍රියා නාමසකකඛයන් අනිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැනීනා කරන්.)

මේ අනුවාදයන්හි ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් ශ්‍රෝත, ඝාන, ජ්වහා, කාය, රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ, හදයවසනු, විපාක ක්‍රියා විභවයන් විදැනීනා කරන කල්හි ඒ විදැනීනා කුසල ජවනයන්ට ශ්‍රෝතාදී වූ අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

18. දිබ්බන චක්ඛනා රූපං පස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂවූ හෝ පෘථග්ජනවූ හෝ පුද්ගලයන් විසින් දිවැසින් රූපයන් දක්නා කල්හි ඒ දිබ්බචක්ඛ කුසලාභිඤ්ඤ විභවයට දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදී වූ රූපාරම්භය ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

අතීන් බවට නොපැමිණී අෂටසමාපත්තිලාභී පුද්ගල තෙම දිව්‍යචක්ඛුරභිඤ උපදවා දුරප්‍රතිච්ඡන්ත ස්කන්ධ සුක්‍ෂමාදී වූ රූපාරම්භය දක්නා කල්හි ඒ විභව විපිඨයෙහි උපදනා දිබ්බචක්ඛ කුසලාභිඤ්ඤ විභවයට හා තදනුවනීක මනෝවාරික විභව විපිත්ති උපදනා කාමාවචර කුසල ජවනයන්ටද ඒ සුක්‍ෂම රූපාරම්භය ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

19. දිබ්බාස සොනධාතුයා සදදං සුණ්නනි.

(ශෛක්‍ෂවු හෝ පාඨග්ජනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් දිව කණින් ශබ්ද අසන කල්හි ඒ දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්ඤ විතනයට දුර ප්‍රතිවර්තන ස්තීන්ධ සුක්‍ෂම ශබ්දරමමණය ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

20. වෙනොපරිය ඤ්ණෙන විපාකාබ්‍යාකත කිරියා-බ්‍යාකත විතනසම්ඛිතිස්ස විතනං ජානනනි.

(ශෛක්‍ෂවු හෝ පාඨග්ජනවු හෝ පුද්ගලයන් විසින් පර සිත් දත්තා නුවණින් හෙවත් වෙනොපරියඤ්ණයෙන් පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා සිත් දැනගන්නා කල්හි ඒ වෙනොපරිය කුසලාභිඤ්ඤ විතනයට පරසන්තානගත විපාක ක්‍රියා විතනයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

21. අබ්‍යාකතාබ්‍යා ඉද්ධිවිධ ඤ්ණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(නිර්මිත රූප සංකිතාන ෂබ්දරමමණය ඉද්ධිවිධ කුසලා-භිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

22. අබ්‍යාකතාබ්‍යා වෙනොපරිය ඤ්ණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීත සන්වන දිනයට හා අනාගත සන්වන දිනයට අතරෙහි කාලත්‍රයට අයත් පරසන්තානගත අභීත් ඵලය හැර විපාක සිත් පත්තිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය යන ධම්මා රමමණය වෙනොපරිය කුලභිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

23. අබ්‍යාකතාබ්‍යා පුබ්බෙ නිවාසානුස්සනි ඤ්ණස්ස ආරමමණ පච්චයෙන පච්චයො.

(පෙර ජාතියෙහි වූ අභීත් ඵලය හැර විපාක සිත් පත්තිසය ක්‍රියා සිත් විස්සය, රූප අටවිස්සය යන සකකු පඤ්චකයය, ඒ සකකුසාරයෙන් දනසුතුවූ නිවණය යන ෂබ්දරමමණය පුබ්බෙනිවාසානුස්සනි කුසලාභිඤ්ඤවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

24. අඛ්‍යාතභාවධර්මා අනාගතංස ඤාණංස ආරමමණ පච්චිසෙත පච්චයො.

(අනාගතවූ අතීන් ඵලය හැර විපාක සිත් පත්තිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, රූප අටවිස්සය යන සකඤ්ච පඤචකය ඒ සකඤ්චානුසාරයෙන් දනසුතුවූ නිවණය යන මාර්ගමණය අනාගතංස කුසලාභිඤ්ඤාවට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මේ කුසල අභිඤ්ඤා විත්‍යයන්ට අඛ්‍යාතභාව ධර්මයන් ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අඛ්‍යාතභාව ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම යයි කියනු ලැබේ.”

9. විප්‍රිය—

අඛ්‍යාතභාවා ධර්මො අකුසලංස ධර්මංස ආරමමණ පච්චිසෙත පච්චයො.

(අඛ්‍යාතභාව ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරමමණ ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- ලෝකික විපාක දෙතිතය,
 - ක්‍රියා සිත් විස්සය,
 - වෛතසික පත්තිසය,
 - රූප අටවිස්සය
- යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

මේ ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්තභාව භාවයට පැමිණෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්

- අකුසල් සිත් දෙලොසය
 - වෛතසික සත් විස්සය
- යන ප්‍රත්‍යෝක්තභාව ධර්මයෝ සි.

මෙහි එක්වර ලැබෙන ආරමමණ සහාය ප්‍රත්‍යයන් අතුරෙන් ආරමමණ ශක්තිය ලැබේ.

මේ විපිටියෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. චක්ඛුං අසාදෙති, අභිනාදෙති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධච්චං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(චක්ඛුප්‍රසාදය ආසාදනය අභිනාදනය කිරීමේදී චක්ඛුව අරමුණුකොට රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උද්ධච්චය, දොමනස්සය උපදී.)

චක්ඛුප්‍රසාදය ආසාදනය කරන කල්හි ලොහමූල සොමනය සහගත සිත් සතරටද, මගේ ඇස ඉතා හොඳයි සතුටුවන කල්හි ප්‍රීති සහගත ලොහමූල විතනයටද, ඇසට ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටටද, මගේ ඇස යයි වරදවා ගත්තා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරටද, සැකයක් උපදනා කල්හි මොහමුල විචිකිච්ඡා සහගත සිතටද, විකෂිප්ත වන කල්හි උද්ධච්ච සහගත විතනයටද, නොසතුටු වන කල්හි දොමනස්ස සහගත සිත් දෙකටද, චක්ඛු ප්‍රසාදය නම් වූ ඒ අව්‍යාකාත ධර්මය ආරම්භණ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. ඝොතං, ඝාණං, ජීව්හං, කායං, රූපං, සද්දං ගඤ්ඤි, රසං, පොඨ්ඨබ්බං, වජ්ඣං, විපාකාබ්‍යාභාතො කිරියාබ්‍යාභාතො බ්‍රහ්ම අසාදෙති, අභිනාදෙති, නං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති උද්ධච්චං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(ශ්‍රොතය, ඝාණය, ජීව්හය, කායය, රූප, ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස, පොඨ්ඨබ්බ, හදය වසතු, විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයන් ආසාදනය අභිනාදනය කරන කල්හි එකී අව්‍යාකාත ධර්මයන් අරමුණුකොට රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උද්ධච්චය, දොමනස්සය උපදී.)

චක්ඛුප්‍රසාදය මෙන්ම, ශ්‍රොතප්‍රසාදය, ඝාණප්‍රසාදය, ජීව්හාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස,

පොට්ඨබ්බය, හදය වසනුව, විපාක ක්‍රියා නාමසකකියන් අරමුණුකොට ආසවාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි එය අරබයා රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උද්ධවමය, දොම්නස උපදී. එසේ එකී අව්‍යාකාන ධර්මයන් අරමුණු කොට දොළොස් අකුසල විතනයන් උපදනා කල්හි දොළොස් අකුසල විතනයන්ට එකී අව්‍යාකාන ධර්මයන් ආරම්භ ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “අව්‍යාකාන ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි” කියනු ලැබේ.

3. අධිපති ප්‍රත්‍යය

තමා පිළිබඳව පවත්නා ධර්මයන්ගේ ස්වාමිතෙම අධිපති නම්. නාමරූප ධර්මයන් අතරද, ස්වාමිභාවය හෙවත් අන්‍ය නාමරූප ධර්මයන් සවචශයෙහි පැවැත්වීමේ ශක්තිය හෙවත් බලය ඇති නාමරූප ධර්මයෝ ඇත්තාහ. ඒ ධර්මයන්ගේ අධිපති ශක්තිය නිසා එයට අනුකූලව උපදනා ධර්මයෝද ඇත. එබැවින් ඒ අධිපති ශක්තිය ඇති ධර්මයන්ට අධිපති ප්‍රත්‍යයෝ යයි කියනු ලැබේ. අධිපති ප්‍රත්‍යය දෙවැදූරුම වේ.

එනම්:

1. ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය
2. සහජානාධිපති ප්‍රත්‍යය

යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ දෙකොටසකි.

1. ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය

නොයෙක් ද්‍රව්‍යයන් අතුරෙන් මෑණික සිත් ඇද ගන්නා, ගරුකල යුතු වසනුවකි. වරක් එය දුටුවිට නැවත නැවත සිහි කරවන ශක්තියක් එහි ඇති බැවින් අන්‍ය ද්‍රව්‍යයන්ට වඩා එය ගරු කලයුතු වසනුවක් වශයෙන් සලකනු ලැබේ. නාමරූප ධර්මයන් අතරද විශේෂයෙන් සිත් ඇදගන්නා වූ ශක්තිය ඇති ධර්මයෝ

ඇත්තාහ. ඒ තාමරූප ධර්මයන් අරමුණු කොට බොහෝ විභව වෛතසික ධර්මයෝ උපදිති. අන්‍ය විභව වෛතසික ධර්මයන් තමාට අනුකූල කරවන ශක්තිය ඇති ගරුකල යුතු ධර්මයන්ට ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ.

ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ක්‍රියාශීය

ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම

ගරු කලයුතුවූ චතීමානවූ ද, අතීතවූ ද, අනාගත වූ ද, ඉෂටනිෂ්ඨනන ධර්ම අටලොසය (18) (භූතරූප 4, ප්‍රසාද රූප 5, ගෝචර රූප 4, භාව රූප 2, හදයවන්දු රූපය, ජීවිතෙජ්ජිය රූපය, ආභාර රූපය.) වෙහමුල, මොහමුල දුක්ඛසහගත කායවිඤ්චා යන සිත් පස හැර ඉතිරි සිත් සු අසුවය (34).

දොස, ඉසා, මච්ඡරිය, කුක්කුච්ච, විචිකිච්ඡා යන පස හැර ඉතිරි වෛතසික සන්සාරීය (47)

කාලමුක්තවූ නිවීමය

යන ෂඛාරම්භ ධර්මයෝ ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම

ගරු කලයුතු ධර්මයන් ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ ලොහමුල සිත් අටය (8),

මහා කුසල් සිත් අටය (8),

මහා ක්‍රියා ඤාන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතරය (4)

ලොකොත්තර සිත් අටය (8)

දොස, ඉසා, මච්ඡරිය, කුක්කුච්ච, විචිකිච්ඡා අප්‍රමාණයන් හැර ඉතිරි වෛතසික සන්සාරීසය (45).

යන මේ ධර්මයෝ ආරම්භාණාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානීක ධම්ම

යම්කිසි ධම්මයක් ගරුකොට අරමුණු
නොකරන්නා වූ,

ලොකික සිත් එක් අසුවය (81)

වෛදනසික දෙපනසය (82)

විතනප රූපයෝය

ප්‍රතිසන්ධි කමුපරූපයෝය

බාහිර රූපයෝය

ආභාරප රූපයෝය

සංකුප රූපයෝය

අසංඥ සඤ කමුප රූපයෝය

ප්‍රවෘත්ති කමුප රූපයෝය

යන මේ ධර්මයෝ ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ
ප්‍රත්‍යානීක ධර්මයෝය.

මෙහි ඒ ඒ ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධම්මයන්ට ආරම්භණාධිපති
භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ මෙසේයි:

ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධම්ම

ප්‍රත්‍යය ධම්ම

		ලොකික කුසල් සිත්	17		
		දුකඛ සහගත කායවිඤ්ඤා			
ලොහමුල සිත් අට	8	හැර ලොකික විපාක සිත්	31		
		ලොහමුල සිත්	8		
		ඉෂ්ටනිෂ්ඨනා රූප	18		
ඥාන විප්‍රසුක්ඛ	4	ලොකික කුසල් සිත්	17		
මහා කුසල් සිත්					
ඥාන සම්ප්‍රසුක්ඛ	4	ලොකික කුසල් සිත්	17		
මහා කුසල් සිත්				සට ලොකොත්තර සිත්	6
				නිවණය	
මහා ක්‍රියා ඥාන	4	අභීත්මාභී සිතය	1		
සම්ප්‍රසුක්ඛ සිත්				අභීත් ඵල සිතය	1
				නිවණය	
ලොකොත්තර සිත්	8—	නිවණය			

ආරම්භණාධිපති ප්‍රකාශනපත්‍රය වශයෙන් දක්වන ලද සිත්වලින් සෑම කල්හිම ආරම්භණාධිපති ප්‍රකාශන-පත්‍රය වන්නේ ලොකොත්තර සිත් අට පමණකි. ඒ සිත් සෑම කල්හිම නිවැරදිව ගරුකොට අරමුණු කරති. ඉතිරි සිත් වනාහී ගරු කළයුතු ධර්මයන් ගරු කොට අරමුණු කරන අවස්ථාවෙහි ආරම්භණාධිපති ප්‍රකාශනපත්‍රය වේ. ගරුකොට අරමුණු නොකරන අවස්ථාවෙහි ආරම්භණාධිපති ප්‍රකාශනපත්‍රය නොවේ. රහතන් වහන්සේගේ සන්තොසයෙහි උපදනා මහාක්‍රියා ඥානසම්ප්‍රසන්න විනයයන් විසින් ගරුකොට අරමුණු කරනු ලබන්නේ ලොකොත්තර ධර්ම පමණකි. රහතන්වහන්සේ ලෝකික ධර්මයන් ගරුකොට අරමුණු නොකරති. මහා ක්‍රියා ඥාන විප්‍රසන්න සිත් ලොකොත්තර ධර්ම අරමුණු කිරීමට සමත් නොවන බැවින් ඒ විනයයෝ ආරම්භණාධිපති ප්‍රකාශනපත්‍රයෝ නොවෙති.

ඒ ඒ ධර්මයන්හි ඇති උසස් බව නිසා කාමාවචර කුසල් සිත්ද, මහා ක්‍රියා සිත් හා ලොකොත්තර සිත්ද ඒවා ගරු කොට අරමුණු කරති. නමුත් ලොහමුල විනයය එසේ නොව ඒ ඒ දෙය ගරුකොට අරමුණු කරන්නේ එහි ආස්වාදනීය භාවය නිසා ය. සුඛබයෝ, ඔවුන්ට, අසුඛයෙහි ඇති ආස්වාදනීය භාවය නිසා එය ගරුකොට අරමුණු කරති.

දන්දීම, සිල් රැකීම, පෙහෙවස් විසීම, භාවනා කිරීම, දහම් ඇසීම ආදී පින්කම් කොට ඒ පින්කම් උසස් කොට සිතීමෙහිද, අනුත් විසින් කරනලද පින්කම් උසස්කොට සිතන කල්හිද කාමාවචර කුසලය, කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ. එපරිද්දෙන්ම ධ්‍යානයෙන් නැගිට ධ්‍යානය උසස් කොට සිතීමෙහිදී ද, ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන් විසින් තම තමන්ගේ මාගීන් උසස් කොට සිතීමෙහිදී ද, රූපාවචර, අරූපාවචර, ලොකොත්තර කුසලයෝ කාමාවචර කුසලයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වෙති. කුසලය ගරුකොට ලොහ සහගත සිතීන්

ආස්වාදනය කරන කල්හිද, එයට සතුටු වන කල්හිද, මගේ කුසලය යනාදී වශයෙන් දෘෂ්ටිය උපදනා කල්හිද, කුසලය ලොභ මොහ විතනයන්ට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ. රාග දිට්ඨි ආදියද උසස්කොට සලකා එයට සතුටු වන කල්හිද ලොභ මූල විතනය ලොභ මූල විතනයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය වේ.

සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය—

සහජාත හෙවත් එක්ව උපදනා ධර්මයන්ට අධිපති වන ධර්මයෝ සතර දෙනෙකි.

එනම්:

1. ඡන්දය
2. විතනය
3. චිරියය
4. චිමංසය යන ධර්ම සතරය.

මේ ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්මයයි කියනු ලැබේ. මේ ධර්මයෝද බලවත්වූ කල්හිම අධිපති වෙති. දුෂ්ලවූ ඡන්දයේ ධර්මයෝ සහජාත ධර්මයන්ට අධිපති නොවෙති. දන්දීමට බලවත් කැමැත්තක් හෙවත් ඡන්දයක් උපන් කල්හි ඒ කැමැත්තට අනුකූලව ඒ දන්දීමේ කාරණය සිදු කිරීමට උවමනා වෙනනාදී අනිකුත් වෛතසික ධර්මයෝද ඒ සමගම සහජාතව උපදිති. එයින් දන්දීම සිදුවේ. මෙහිදී ඡන්දය අනිකුත් ධර්මයන්ට අධිපති භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. විතත චිරිය චිමංසාද මෙහේමය. ඇතැම් සිත්වල මේ ධර්ම සතරම එකවර උපදින්නේ ඒ නමුත් එයින් එක් ධර්මයක් පමණක් එකවර අධිපති ප්‍රත්‍යය භාවයට පැමිණේ. එක් සිතක උපදනා අධිපති නොවන ධර්ම සියල්ලම ඒ අධිපති ධර්මයට අනුකූලවම ප්‍රත්‍යෝක්ෂණය වන ධර්ම වශයෙන් පවතී.

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය—

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්, තමතමන් අධිපති වන අවස්ථාවෙහි මොහමුල විත්තයන් හා හසිතොත්පාදය භාර දෙපනස් සාධිපති ජවන නාම-සකකියන්හි ඇත්තාවූ

1. ඡන්දය
2. විශ්‍යය
3. විමංසය
4. සාධිපති ජවන දෙපනය

යන මේ ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම් තම තමා අධිපතිවන අවස්ථාවෙහි අධිපතිවන ධර්මය භාර

- දෙපනය සාධිපති ජවනරූපයෝය
- විවිකිවජා හැර එක්පනය වෛතසිකයෝය
- සාධිපති විතනජරූපයෝය

සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම් සභජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය නොලබන්නාවූද, නොලබන අවස්ථාවෙහි වූ ද,

- කාම සිත් සිව්පනය
- මහද්ගන විපාක නවය
- වෛතසික දෙපනය
- ඒ ඒ අවස්ථාවෙහි අධිපතිවන ධර්මයෝය
- තිරාධිපති විතනජ රූපයෝය
- ප්‍රතිසංඝි කමුජ රූපයෝය
- බාහිර රූපයෝය
- ආභාරජ රූපයෝය
- සාතුජ රූපයෝය
- අසංඤ්ඤා කමුජ රූපයෝය
- ප්‍රමානති කමුජ රූපයෝය

අධිපති ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විඝණිතාවාර හෙවත් විළි දසයකි.

1. විළිය

කුසලා ධම්මො කුසලං ධම්මං අධිපති පව්වසෙන පව්වසො - ආරම්මණාධිපති සහජාතාධිපති

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ, මේ ප්‍රත්‍යවීම ආරම්මණාධිපති, සහජාතාධිපති යන දෙයාකාරයෙන් සිදුවේ)

මෙහි ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයේ නම්:

- 1. අර්භත් මාගීය භාර ගරු කල යුතුවූ කුසල් සිත් විස්සය.
- 2 වෛතසික අටතිසය.

විසාර වශයෙන් වනාහි—

ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ මහා කුසල ඥාන විප්‍රසුක්ඛ සිත් සතරට ප්‍රත්‍යවන ගරු කල යුතුවූ ලෞකික කුසල් සතොලොසය.

ගරුකොට අරමුණු කරන මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසුක්ඛ විතකයන්ට ප්‍රත්‍යවන ගරු කල යුතුවූ අර්භත් මාර්ගය භාර කුසල් සිත් විස්සය.

වෛතසික අටතිසය

ප්‍රත්‍යොන්විපනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයේ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන මහා කුසල් සිත් අට, විරති අප්‍රමාණය භාර වෛතසික තෙවිස්සය.

මෙහිදී එකවර ලැබිය හැකි ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණ ආරම්මණාධිපතිය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණාධිපති ශක්තිය ලැබේ.

මේ විවිධයෙහි අනුචාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය—

1 දැනං දක්වා සිලං සමාදිසික්වා, උපපාසථකමමං කඛා නං ගරුං කඛා පච්චචෙකඛති.

(දන්දී, සිල් සමාදන්ව, පෙහෙවස් රැක, එය ගරු කොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කුසල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්නාවූ කාමාවචර කුසල විතනයට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

දන්දීම, සිල් සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම යනාදී කුසලයන් උසස් අන්දමින් සිදුකොට, නැවත ඒ කුසලයන් ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හි භවාසිග වලක භවාසිග්‍රහපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ඒ කාමාවචර කුසලය අරමුණු කොට මනෝචාරාවච්ඡනයද, මහා කුසල් සිතක් ප්‍රතිවෙක්‍ෂා ජවන කෘත්‍යයයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුඬවූ පසු භවාසිගය විමෙන් විතතවිපිය කෙලවර වේ. මෙහිදී ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල විතනයන්ට ගරුකළ යුතු දනාදී පුණ්‍ය කමීයන් ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. පුබ්බෙ සුචිණ්ණාහි ගරුං කඛා පච්චචෙකඛති.

පෙර උසස් වශයෙන් කරන ලද දනාදී කුසලයන් නැවත ගරුකොට මෙතෙහි කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට පෙර පවත්වනලද ගරු කළයුතු කුසලය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුචාදයෙන් පූච්ඡයෙහි කරනලද ගරු කළයුතු පින්කම් පසුව ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. ක්‍රියානා මුච්ඡනිකා ක්‍රියානං ගරුං කතං පච්චවෙකකති.

(ධ්‍යාන සමාපන්නියෙන් නැගී නැවත එම ධ්‍යානය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා නාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ඒ ධ්‍යානය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ධ්‍යානය හෙවත් මහද්වේශ කුසලය ගරු කලයුතු, මහත් බවට පැමිණී කුසලයකි. එය උපදවා නැවත එයම ගරු කොට මෙතෙහි කිරීමේදී, ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

මහද්වේශ කුසලය නමා මහත් බවට පැමිණ සිටින බැවින් අනෙකක් ගරුකොට අරමුණු නොකරයි.

4. සෙක්ඛා ග්‍රොත්‍රභුං ගරුං කතං පච්චවෙකකති.

(සෝවාන් පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ මාගී විනා විවිධයෙහි උපන් ගොත්‍රභු සිත ගරු කොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ඒ ගොත්‍රභු සිත ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සෝවාන් මාර්ගයට පැමිණීමේදී භවාඛ්‍ය චලන භවාඛ්‍යපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව මනෝචාරාවර්ජනයද ඥානසම්ප්‍රසක්ත මහා කුසල සිතක් පරිකර්ම, උපාචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභු වශයෙන් සතර වරක් හෝ උපාචාර, අනුලොම, ගොත්‍රභු වශයෙන් තුන් වරක් හෝ ඉපිද නිරුද්ධි වූ පසු සෝවාන් මාර්ග සිත සහ සෝවාන් ඵල සිත් දෙකක් හෝ තුනක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුද්ධි වූ පසු භවාඛ්‍යය වේ. එයට අනතුරුව ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවන් උපදනා විනා විවිධ පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුද්ධි වෙති. සෝවාන් පුද්ගලයන්ට තමන්ට පෘථක් ජන ගොත්‍රයෙන් එතරවීමට උපකාර වූ ගොත්‍රභු විනාය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා

කරන කල්හි භවාංගින චලන, භවාංගුපච්ඡේදයන්ට අනතුරුව ගොනුහු විතනය ගරු වශයෙන් අරමුණුකොට මනෝඥාණවර්ජන විතනයද, දෙනසම්ප්‍රසක්ත මහා කුසල් සිතක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවත් වශයෙන් සන්වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු භවාංගිය වේ. මේ විතන විවිධයෙහි ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ගොනුහු සිත ගරුකොට අරමුණුවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙකවා වොදනා ගරුං කතවා පච්චවේකතනි.

සකාදගාමි අනාගාමි ආර්යී පුද්ගලයෝ වොදන සිත ගරුකොට අරමුණු කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට වොදන සිත ආරම්මණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

6. සෙකවා මගගාච්චධිතිතවා මගං ගරුං කතවා පච්චවේකතනි.

(සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආර්යී පුද්ගලයෝ තම තමන් විසින් පැමිණී මාගීයෙන් නැගී එය ගරු කොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කල්හි, ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා ජවනයන්ට මාගී සිත ආරම්මණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මේ අනුවාදයන්හි වොදන සිතත්, මාගී සිතත් ගරුකොට ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්මණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය—

කුසලා අධිපති සම්පසුභවකානානං ඛණ්ඩානං අධිපති පච්චිඤ්ඤා පච්චයො

(කුසලාධිපති ධර්මය සම්ප්‍රසක්ත තාමසකතියන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි සම්ප්‍රසක්තසකකියන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාධිපති ධර්මයෝ නම්:-

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ මහා කුසල් අටය,

සෑම කල්හි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන මහද්ගත ලොකොත්තර කුසල් සතළොසය,

වෛතසික අටතිසය.

යන මොවුන්ගේ එක් එක් විත්තයක ඇති අධිපති තුන හා සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝයි.

මේ සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍ය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝත්පන්න භාවයට පැමිණෙන ධර්මයෝ නම් අධිපතිවන ධර්මය හා සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයෝයි.

ජඤ, විතන, විරිය, විමංසා යන අධිපති ධර්මයන් අතුරෙන් එක් කුසල් සිතක එකවර අධිපති ප්‍රත්‍යය වන්නේ එක් ධර්මයකි. ඒ අධිපතිවන ධර්මය එම සිතෙහි ඒ හා සම්ප්‍රසක්තවූ තමෙකකියන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිධය—

කසලො, ධර්මො, අකුසලො ධර්මො අධිපති පව්වයෙන පව්වයො ආරම්භණාධිපති

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

- 1. දහං දසා, සීලං සමාදිසිසා, උපොසථකමං කසා නං ගරං ආසා ආසාදනි, අභිනදනි, නං ගරං කසා රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති.

(දන්දී, සිල් සමාදන්ව, පෙහෙවස් රැක ඒ කුසලය ගරුකොට ආඤ්ඤාදායක අභිනන්දනකර කරන කල්හි එයම ගරුකොට රාගය උපදියි. දිට්ඨිය උපදියි.)

දාන වස්තූන් පරිත්‍යාගකොට ඒ පරිත්‍යාග වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ගරුකොට ආඤ්ඤාදායක කරන කල්හි ලොහ මූල සංමන්තස්ස සහගත සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාන්තයයෙන් උපදියි. එයට සතුටුවන කල්හි සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාන්තයයෙන් උපදියි. එසේම එයට ඇලුම් කරන කල්හි රාග ප්‍රධාන ලොහමූල සිත් අටෙන් එකක්ද, වරදවා ගත්තා කල්හි ලොහමූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද ජවන කාන්තයයෙන් උපදියි, සීලාදී කුසල් පිළිබඳවද මේ පිළිවෙලම වේ.

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ ලෝකික කුසල් සන්ධොලොසය. එහි ප්‍රත්‍යෝක්ෂ පන්තයෝ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන ලොහමූල අකුසල් සිත් අටය.

2. පුබ්බෙ සුවිණ්ණානි ගරුං කඛා අසාදෙති, අභිනන්දති, නං ගරුං කඛා රාගො උපපජ්ජති' දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(පුළුසෙහි කරන ලද දානාදී කුසලයන් ගරුකොට ආඤ්ඤාදායක, අභිනන්දනකර කරන කල්හි එයම ගරුකොට රාගය උපදියි. දිට්ඨිය උපදියි.)

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ පෙර පවත්වන ලද දාන, ඡීල, අභ්‍යාසිගඡීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයෝයි ප්‍රත්‍යෝක්ෂපන්ත ධර්ම වශයෙන් ලොහමූල සිත් අට ලැබේ.

3. කුඛං වුට්ඨනිඛා කුඛං ගරුං කඛා අසාදෙති අභිනන්දති, නං ගරුං කඛා රාගො උපපජ්ජති දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(ධ්‍යානයෙන් නැති එම ධ්‍යානය ගරුකොට ආසාදනය කරන කල්හිද, අභිනන්දන වශයෙන් එයට සතුටුවන කල්හිද, එයම ගරුකොට රාගය උපදියි. දිට්ඨිය උපදියි.)

මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ මහද්දේහ කුසල් සිත් තවයයි. ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලොහ මූල සිත් අට ලැබේ.

මේ කුසල ධර්මයන් අරමුණු කරන කල්හි එක්වර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති, ආරම්භණපනිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් මෙහිදී ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

3. විපිය—

කුසලා ධර්මො අධ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්භණාධිපති, සහජාතාධිපති

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති, සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මය නම් අර්හත් මාගී විතනයයි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය. චිරති අප්‍රමාණයෙන් හැර වෛතසික තෙතිසය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්භණ, ආරම්භණාධිපති ආරම්භණපනිස්සය යන ශක්ති තුනෙන් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

තවද අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් අටෙහි හා මහද්දේහ ලොකොපහාර කුසලයන්හිදී ඇති අධිපති ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් විතතජ රූපයෝයි.

මහාක්‍රියා දෙන විප්‍රසන්න විතතයෝ ලොකොත්තර ධර්මයන් අරමුණු කිරීමට සමත් නොවන බැවින් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ධර්මයන්ගේ ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ භාවයට නොගැණෙත්. එසේම රහතන් වහන්සේ ලෝකික ධර්මයන් ගරු නොකරන බැවින් ලෝකික ධර්මයන්ගේ වශයෙන්ද ඒවා ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යෝක්ෂණයෝ නොවෙති.

මේ විවිධ අනුචාද වශයෙන්,

1. අරහා මග්ගාච්ච්චිකිකා මග්ගං ගරුං කඤ්චා පච්චවෙකඛති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් මාගීයෙන් නැගිට එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කිරීමේදී අර්හත් මාගීය, එය ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරන දෙනසමප්‍රසන්න මහා ක්‍රියා සිත් සතරට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ අර්හත් මාගීය උපදවා ගැන්මෙන් පසුව එම අර්හත් මාගීය ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කරන කල්හි, භවාධිගච්චන, භවාධිගුපච්චේදයන්ට අනතුරුව අර්හත් මාගීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජනයද, ඤාණසම්ප්‍රසන්න මහා ක්‍රියා ජවත් සතරෙන් එක් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන්ද සත්වරක් ඉපිද නිරුඬ වූ පසු භවාධිගය වේ. මෙහිදී ලොකොත්තර කුසලය වූ අතීත් මාගී විතතය ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදනා දෙනසමප්‍රසන්න ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට ඒ මාගී කුසලය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. කුසලාධිපති විතත සමුච්චානානං රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් අටෙහි හා මහද්ගත ලොකොත්තර කුසලයන්හිදී ඇති අධිපති ධර්මයෝ විත්තජ රූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.)

පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් සිත් අටෙහි හා මහද්ගත ලොකොත්තර කුසල විත්තයන්හිදී ඇති ඡන්ද්‍රදී අධිපති ධර්මයෝ ඒ කුසල විත්තයන් හා සහජාතව උපදතා විත්තජ රූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විවිධ—

කුසලො ධර්මො කුසලස්සව අඛ්‍යාතනස්සව ධර්මොස්ස අධිපතිපච්චයෙන පච්චයො-සහජාතාධිපති

(කුසල ධර්මය සමප්‍රයුක්ත සකකියන්ට සහ විත්තජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි කුසලාච්ඡායාකෘත ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මය නම් පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි මහා කුසල් අටෙහිද මහද්ගත කුසල් නවයෙහිද, මාගීසිත් සතරෙහිද ඇති අධිපති ධර්ම තුන හෝ සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍ය ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම් අධිපතිවන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සමප්‍රයුක්ත සකකියන් හා විත්තජ රූපයෝය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

කුසලාධිපති සම්පසුත්තකානං ඛණ්ඩානං විත්ත සමුච්ඡානානංව රූපානං අධිපතිපච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහිදී මහා කුසල් සිත් අටය, මහද්ගත කුසල් නවය, මාගී සිත් සතරය යන කුසල් සිත්හි අධිපතිවන ධර්මය, සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ට හා විතනජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

එක් විසි කුසල් සිත්හි අධිපතිප්‍රත්‍යය ලැබෙන කල්හි එහි ඡන්ද, විතන, විරිය, විමංසා යන සතර අධිපති ධර්මයන් අතුරෙන් එක් ධර්මයක් එක් වරක අධිපති වශයෙන් යෙදෙන කල්හි එම අධිපතිවන ධර්මය ඉතිරි සම්ප්‍රයුක්ත නාමසකකියන්ට හා විතනජ රූපයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසලාච්ඡාසාන ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. විප්‍රිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො - ආරම්මණාධිපති - සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති සහජාතාධිපති යන අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අකුසල ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටට ප්‍රත්‍යය වන ගරු කලුසුතු ලොභ මූල සිත් අටය.

ප්‍රත්‍යෝක්ථනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටය, චෛතසික දෙවිස්සය යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති ආරම්මණපතිස්සය යන ශක්ති තුනෙන් ආරම්මණාධිපති ශක්තිය ලැබේ.

සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අකුසල ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මය නම්.

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි සම්ප්‍රයුක්ත-ස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ලොභ මූල සිත් අටය, වෙෂ මූල සිත් දෙකය, විචිකිච්ඡා හැර වෛතසික සචිත්තය යන මොවුන්ගේ එක් එක් වින්‍යානක්‍රමයක ලැබෙන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්ම නම් අධිපති වන ධර්මයෙන් අත්‍ය වූ සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයෝ යි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති—

1. රාගං ගරුංකඤා අසාදෙනි, අභිනදෙනි, තං ගරුංකඤා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල වින්‍යය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හිද, සතුටු වන කල්හිද, රාගය ගරුකොට අරමුණු කරමින් රාගය උපදියි. දිට්ඨිය උපදියි.)

රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල වින්‍යය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හි භවාඛත වලන, භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවර්ජනයද, ලොභ මූල සොමනස්ස සිත් සතරෙන් එකක් ජවන කාත්‍යයයෙන් සත්වරක් ඉපිද නිරුභි වූ පසු භවාඛගය වේ. එසේම රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල වින්‍යය ගරුකොට අරමුණු කරමින් සතුටු වන කල්හි සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොභ මූල සොමනස්ස සිත් සතරෙන් එකක් ජවන් වශයෙන් උපදී. එය ගරුකොට ඇලුම් කරන කල්හි රාග ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අටෙන් එකක්ද, වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙන් එකක්ද ජවන් වශයෙන් උපදී. එකල්හි

රාශය ප්‍රධාන ලොහ මූල වින්‍යය ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදනා ලොහමූල අකුසල ජවනයන්ට ඒ රාශය ප්‍රධාන ලොහමූල වින්‍යය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. දිට්ඨිං ගරුංකඤා අසාදෙති අභිනිජ්ඣති, නං ගරුංකඤා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දිට්ඨිය ප්‍රධාන ලොහමූල වින්‍යය ගරුකොට ආසාදනය කරන කල්හිද, සතුටුවන කල්හිද, දිට්ඨිය ගරුකොට අරමුණු කරමින් රාශය උපදිසි, දිට්ඨිය උපදිසි.)

මෙයද යට දක්වනලද අනුවාදය මෙන් දතයුතු.

සහජාතාධිපති

අකුසලාධිපති සම්ප්‍රයුක්තකාන්තං ඛනිකාන්තං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල් සිත්හි යෙදෙන ඡන්ද, වින්‍ය, විරිය යන අධිපති තුනෙන් එකක් එම වින්‍යකෂණයෙහි වූ සම්ප්‍රයුක්තකාන්තං සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ගතයුත්තේ අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි සම්ප්‍රයුක්තකාන්තං ප්‍රත්‍යය වන ලොහ මූල සිත් අටය, වෛෂ මූල සිත් දෙකය, විචිකිල්ඡාව භාර වෛතසික සවිස්සය යන මොවුන්ගේ එක් එක් වින්‍යකෂණයක ලැබෙන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එකෙකි. ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් අධිපති වන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයෝ ලැබෙත්.

6. විපීය—

අකුසලො ඛිමෙමා අබ්‍යාකතස්ස ඛිමස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මය නම්, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, වෛෂ මූල සිත් දෙකය. විචිකිච්ඡාව හැර වෛතසික සචිත්තය යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති ඡන්ද, විතත, චිරිය යන අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක් ධර්මයෙකි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් සාධිපති විතතජ රූපයෝ ලැබෙත්.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

අකුසලාධිපති විතතසමුට්ඨානානං රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල විතතයන්හි ඇති ඡන්ද, විතත, චිරිය යන මොවුන්ගේ අධිපතිවන එක් ධර්මයක් විතත සමුට්ඨාන රූපයනට සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙය ද අකුසල ධර්මය විතතසමුට්ඨාන රූපය නම් වූ අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විවිධ—

අකුසලා ධර්මො අකුසලස්ස ව, අඛ්‍යාතභස්ස ව ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන ඡච්චයො සහජාතාධිපති.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් සම්ප්‍රසුතනසකකියන්ට හා සාධිපති විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, වෛෂ මූල සිත් දෙකය, වෛතසික සචිත්තය යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති අධිපති ධර්ම තුනෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මය ලැබේ.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණය බලි වශයෙන් සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා සාධිපති විතනජ රූපයෝ ලැබෙත්.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

අකුසලාධිපති සමප්‍රයුක්තකානං බන්ධානං විතන සමුට්ඨානානංච රූපානං අධිපති පච්චයෙන පඤ්චයා.

(අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ අකුසල විතනයන්හි ඇති ඡන්ද, විතන, විරිය යන මොවුන්ගේ අධිපති වන එක් ධර්මයක් සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතනසමුට්ඨාන රූපයන්ට ද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මේ අධිපති ධර්මය සමප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා සාධිපති විතනජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට හා අව්‍යාකෘත ධර්මයට ද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

8. විපිස

අඛ්‍යාතනො ධම්මො අඛ්‍යාතනංස ධම්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො ආරම්මණාධිපති, සහජාතාධිපති.

(අව්‍යාකෘත ධම්මය අව්‍යාකෘත ධම්මයට ආරම්මණාධිපති සහජාතාධිපති යන අධිපතිප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය බලි වශයෙන් - ආරම්මණාධිපතියෙහි

ගරුකොට අරමුණු කරන මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත විතනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ගරු කලයුතු අභීන් ඵලය හා නිඵාණය;

ගරුකොට අරමුණු කරන ඵල සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන නිඵාණය - යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණය බලි වශයෙන්

මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය,
ඵල සිත් සතරය,
වෛතසික සත්භය

යන ප්‍රත්‍යෝක්ෂණය ධර්මයෝ ලැබෙත්.

සහජාතාධිපතිශෙති ප්‍රත්‍යය ධම්ම වශයෙන්—

සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන්ට හා සාධිපති විතතජ රූප-
 යන්ට ප්‍රත්‍යය වන අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි
 මහා ක්‍රියා අටය,
 මහද්ගත ක්‍රියා තවය,
 ඵල සිත් සතරය,
 වෛතසික අටතිසය
 යන මොවුන්ගේ එක් එක් විතතක්‍ෂණයක ඇති
 අධිපති ධර්ම තුන සතර අතුරෙන් එක එකක් වූ ප්‍රත්‍යය
 ධර්මය ලැබේ

ප්‍රත්‍යොන්වේනන ධම්ම වශයෙන්

සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන් හා
 සාධිපති විතතජ රූපයෝ ද ලැබෙත්.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

ආරම්භණාධිපති—

1. අරහා ඵලං ගරුකතො පච්චවෙකඛනී.

(රහතන් වහන්සේ අතීන් ඵල සිත ගරුකොට
 ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන සේක.)

අතීන් මාගී ඵලයන්ට පැමිණී රහතන් වහන්සේ
 අතීන් ඵල සිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි
 භවාඛගවලන භවාඛගුපවෙජ්ජයන්ට අනතුරුව අතීන් ඵල
 සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජනයද,
 ඥානසම්ප්‍රසුක්ත මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් ජවන
 කාත්‍යයෙන් සත්වරක් ද ඉපිද නිරුඳු වූ පසු භවාඛගය වේ.
 මෙහිදී ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අතීන්
 ඵල සිත අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත
 ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය
 ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. අරහා හිබ්බානං ගරුං කඛ්ඛා පච්චවෙකඛනි.

(රහතන් වහන්සේ නිමාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන හේක.

මෙහිදී රහතන් වහන්සේ නිමාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි උපදනා මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත ජවනයන්ට නිමාණය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. හිබ්බානං ඵලස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො

(නිමාණය ඵල සිතට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවේ.)

සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අරීන් යන ඵලසිත් සතර අව්‍යාකෘත ධර්මයෝයි. ඒ ඵලසිත් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිමාණය යි. එහෙයින් නිමාණය ලොකොත්තරඵල සිතට ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය, අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

සහජාතාධිපති,

4. විපාකාඛ්‍යාකතා කිරියාඛ්‍යාකතා අධිපති සම්ප්‍රසුත්තකානං බන්ධානං විතත සමුට්ඨානානංව රූපානං අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාකව්‍යාකෘත කිරියාව්‍යාකෘත ධර්මයන් අතුරෙන් අධිපති ප්‍රත්‍යය වන ධර්මය සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අධිපති ප්‍රත්‍යය ලැබෙන අවස්ථාවෙහි වූ මහා ක්‍රියා සිත් අටය, නියමයෙන් අධිපති ලැබෙන මහද්වන්ධ ක්‍රියා සිත් නවය, ඵලසිත් සතරය යන මොවුන්ගේ එක් එක්

විතනක්‍ෂණයක ඇති අධිපතිධර්ම තුන හා හතර අතුරෙන් එක එකක් වූ අධිපති ධර්මය, අධිපති වන ධර්මයෙන් අන්‍ය වූ සම්ප්‍රසක්ත ස්කන්ධයන්ට හා සාධිපති විතනප් රූපයන්ට ද සහජාතාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට සහජාතාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

9. විලිය—

අඛ්‍යාතතො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චායන පච්චයො ආරම්මණාධිපති.

(අව්‍යාකාත ධර්ම කුසල ධර්මයට ආරම්මණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය වන අව්‍යාකාත ධර්මයේ නම:

ගරුකොට අරමුණු කරන මහ කුසල ඥාන සම්ප්‍රක්ත විතනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන,

සොවාන් ඵලසිත
සකාදගාමි ඵලසිත
අනාගාමි ඵලසිත සහ
නිමිණය,

මාගී සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන නිමිණය යන ධර්මයෝපි

ප්‍රත්‍යෝපනන ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම් මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසක්ත සිත් සතරය, මාගී සිත් සතරය යන ධර්මයෝපි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ප්‍රත්‍යය ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. සෙක්ඛා ඵලං ගරුං කඨා පච්චවෙකඛනති.

(සොවාන් සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආර්ය පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ ඵලසිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරති.)

සොවාන් ආයතී පුද්ගලතෙම සොවාන් ඵලසිත ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි හවාඛගවලන, හවාඛගු පච්ඡේදයන්ට අනතුරුව සොවාන් ඵලසිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් මනොචාරාවජ්ජනයද, මහා කුසල ඥාන සමප්‍රයුක්ත සිත් සතරෙන් එකක් ජවනකාන්‍යයයෙන් සත්වරක්ද ඉපිද නිරුඬි වූ පසු හවාඛගය වේ. මෙහිදී සොවාන් ඵලය ගරුකොට අරමුණු කරන ඥාන සමප්‍රයුක්ත කුසල ජවනයන්ට සොවාන් ඵලසිත ආරමමණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි ලැබේ.

මෙපරිද්දෙන්ම සකාදගාමී පුද්ගලතෙමේද, අනාගාමී පුද්ගලතෙමේද තම තමන්ගේ ඵලසිත ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි උපදානා ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයන්ට තම තමන්ගේ ඵලසිත අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2 සෙකඛා නිබ්බානං ගරුං කච්චා පච්චවෙක්ඛනනි.

(සොවාන්, සකාදගාමී, අනාගාමී යන ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා නිව්‍යාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරත්.)

ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා නිව්‍යාණය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි එම විතත විපියෙහි උපදානා ඥාන සමප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයන්ට නිව්‍යාණය අධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. නිබ්බානං ග්‍රොනුභුසස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්‍යාණය ගොනුභු සිතට ආරමමණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

4. නිබ්බානං මග්ගස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො.

(නිච්ඡිණය මාගී විතනයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සොවාන් මාගී සිත උපදනා විතතවිචියෙහි මාගී සිතට පුළුචියෙහි උපදනා ග්‍රොත්‍රභූ සිත විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිච්ඡිණයයි. එසේම සකාදගාමි අනාගාමි අතීන් යන මාගී විතනයන්ට පුළුචියෙහි උපදනා වොදන සිතද නිවණ අරමුණු කරමින් උපදී. සෝවාන් සකාදගාමි, අනාගාමි, අතීන් යන සතර මාගී විතනයන් විසින්ද අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිච්ඡිණයයි. මෙසේ ගොත්‍රභූ වොදන, මාගී යන විතනයන් විසින් නිවණ ගරුකොට අරමුණු කරනු ලබන කල්හි ඒ කාමාවචර ලොකොත්තර විතනයන්ට නිච්ඡිණය ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. විවිද—

අඛ්‍යාතනො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස අධිපති පච්චයෙන පච්චයො—ආරම්භණාධිපති.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අඛ්‍යාතන ධර්මයෝ නම්:

- ගරුකොට අරමුණු කරන ලොභ මූල සිත් අටට ප්‍රත්‍යය වන ඉෂට නිෂ්චිත්ත රූප අටොලොසය,
- දුක්ඛ සහගත කාය විඤ්ඤාන සැර ලොකික විපාක සිත් එක්තියය,
- ක්‍රියා සිත් විස්සය,
- වෛභසික පත්තියය

යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ
නම්:

ලොභ මූල සිත් අටය,
වෛතසික දෙවිස්සය,

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

**1. වක්‍රං ගරුංකයා අසාදෙනි, අභිනන්දනි, තං
ගරුංකයා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.**

(ගරු කලයුතු වූ ඉම වක්‍රප්‍රසාදය ගරුකොට අසා-
දනය කරන ලොභ මූල සොමනස්ස සහගත සිත් සතරටද,
ගරු කොට අභිනන්දනය කරන හෙවත් සතුටුවීම් වශයෙන්
අරමුණු කරන සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොභ මූල
සොමනස්ස සහගත සිත් සතරටද, එය ගරුකොට
අරමුණු කරමින් රාගය උපදනා කල්හි රාග ප්‍රධාන
ලොභ මූල සිත් අටටද, එය වරදවා ගැනීමේදී දිට්ඨිය
උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රයුක්ත ලොභ මූල සිත්
සතරටද ආරම්භණාධිපති ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම,, අව්‍යාකාත
ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

**2. සොතං ගරුංකයා අසාදෙනි, අභිනන්දනි,
තං ගරුංකයා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.**

(ගරු කලයුතු වූ සොතප්‍රසාදය ගරුකොට අසාදනය
අභිනන්දනය කරන කල්හිද, එය අරමුණුකොට රාගය හා
දිට්ඨිය උපදනා කල්හිද, සොතප්‍රසාද නම් වූ අව්‍යාකාත
ධර්මය අකුසල ජවනයන් වූ ලොභ මූල සිත් අටට
ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

**3. ඤාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සද්දො, ගතෙහි,
රසෙ, පොඨධර්මෙ, වක්ඛං, විපාකාබ්‍යාකතෙ කිට්ඨාබ්‍යා-
කතෙ බතෙහි ගරුං කයා අසාදෙනි, අභිනන්දනි,
තං ගරුං කයා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.**

(සාණප්‍රසාදය, ජීවනාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය; රූප ශබ්ද, ගති, රස, ස්වභාවික, හදයවස්තු රූපය, විපාකාච්ඡාදනසංකල්ප, කිරියාව්‍යාකෘතසංකල්ප යන මෙය ගරු කොට ආස්වාදනය අභිනන්දනය කරන කල්හිදී, එය ගරුකොට අරමුණු කිරීමේදී රාගය, දිට්ඨිය උපදනා කල්හිදී, ලොභ මූල සිත් අටට ඒ සාණප්‍රසාදයදී වූ අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණාධිපති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අනන්තර ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මය තමාගෙන් වෙන්කරන අන්තර් ධර්මයක් ඇතිනොවන ලෙස උපකාරකවන ධර්මය අනන්තර ප්‍රත්‍යය නම් වේ. විතත පරම්පරාව නොසිදෙන පරිද්දෙන් ක්‍රමානුකූලව පසු පසු විතතයන්ගේ උත්පතියට පූඪී පූඪීවූ විතතය උපකාර වේ. විතත නියාමය අනුව ක්‍රමානුකූලව ඒ ඒ ක්‍රියා සිදුකළ හැකි ලෙස විතත සන්නතිය ඇති නුවුවහොත් අත්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය නැතිවීමෙන් කිසිදු ක්‍රියාවක් කිරීමට අසමත් වේ. එවැනි තත්ත්වයක් වලක්වා අත්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධය ඇතිකොට ක්‍රමානුකූලව විතත පරම්පරාව ඇතිවන්නේ පූඪී පූඪී විතතයාගේ විශේෂ ශක්තියක් නිසාය. ඒ ශක්ති විශේෂයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. එබැවින් රහතන් වහන්සේගේ චුති විතතය හැර අන්‍යවූ හැම සිතක්ම නිරුඳවන කල්හි ඒ නිරුඳවන සිතට අනතුරුව තැනට සුදුසුවූ සිත, පූඪී විතතය නිරුඳවනු සමගම පූඪී විතතයාගේ ස්ථානය ගනිමින් පූඪී විතතය හා ඒකත්වයට පැමිණෙන්නාක් මෙන් උපදී. විතත විපියක් ගෙන පරික්‍ෂාකර බැලීමේදී මේ අනන්තර ප්‍රත්‍යයවීමේ පිළිවෙල අවබෝධ කරගත හැකි වේ.

වකඛුචාරික විනත විවිසක පිලිවෙලින් අතිත භවාඛත, භවාඛතවලත, භවාඛගුපචේෂ්ද, පඤ්චවාරාවඡ්ඡන, වකඛු විඤ්ඤන, සමපට්ච්ඡන, සන්තීරණ, වොට්ඨපන, ජවත, තදරමමණ යන සිත් ඉපිද භවාඛගය වේ. භවාඛත සිතක් ඇති නුවුයේ නම් භවාඛතවලත, භවාඛගුපචේෂ්දයක් ඇතිවීමට නුපුළුවන. එසේම භවාඛගුපචේෂ්දයක් ඇතිවීම නිසා පඤ්ච වාරාවඡ්ඡනයද, පඤ්චවාරාවඡ්ඡනය කලින් උපන් නිසා වකඛු විඤ්ඤණයද උපදී. වකඛු විඤ්ඤණයක් නුපදින්නේ නම් සමපට්ච්ඡන සිතක් නුපදී. සමපට්ච්ඡන සිත නුපදින්නේ නම් සන්තීරණ සිත නුපදී. සන්තීරණ විතතය නුපදින්නේ නම් වොට්ඨපන සිත නුපදී. වොට්ඨපන සිත නුපදින්නේ නම් ජවතයේ නුපදී. ජවත සිත් නුපදින්නේ නම් තදරමමණයේ නුපදිත්. මෙසේ පුඵ පුඵ විතතය පසු පසු විතතය පහලවීමට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මේ අනන්තර ප්‍රත්‍යය නාම ධර්මයන්ට පමණක් සීමා වුවකි. නිරොධ සමාපත්තියට සමවදනා පුද්ගලයාගේ අත්තිම විතතය වූ තෙවසඤ්ඤනාසඤ්ඤයකන කුසල විතතය, නිරොධ සමාපත්තියෙන් නැගිටිනා අවසථාවෙහි ඇතිවන පලවූවන විතතයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරිද්දෙන්ම දෙවන ජාතියෙහි අසංඤ භවයෙහි උපදනා පුද්ගලයාගේ වුති විතතය, මහා කල්ප පන්සියයකින් පසු අසංඤ භවයෙන් වුතව අත් භවයක ඇතිවන්නාවූ ප්‍රතිසන්ධි විතතයටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. කාලයෙන් හෝ රූපයන්ගෙන් හෝ අනන්තර ප්‍රත්‍ය භාවයට බාධාවක් නම් නොවන්නේය.

අනිභතර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය.

අනිභතර ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්:

- රහතත් වහන්සේගේ වුති විතතය හැර පුඵ පුඵ වූ එකුත්අනු විතතය ය.
- වෛකසික දෙපනසය.

ප්‍රත්‍යොන්වෛතන ධර්මයෝ නම:

රහතන් වහන්සේගේ වුති විනයය සහිතවූ පශ්චිම
පශ්චිම වූ එකුත් අනු විනයය.
වෛතසික දෙපනසය.

අනන්තර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක ධර්මයෝ නම:

- විනතජ රූපයෝ ය,
- ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයෝය,
- බාහිර රූපයෝය,
- ආහාරජ රූපයෝය,
- සෘතුජ රූපයෝය,
- අසංඥසන්ති කමීජ රූපයෝය,
- යන රූප ධර්මයෝ ය.

අනන්තර ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමාලාර ගෙවත් විපි සතකි.

1. විපිය—

(කුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.)

කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම:

අනනිම ජවනය භාර ජුචී ජුචී ලොකික කුසල් සතලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්වෛතන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම:

ප්‍රථම ජවනය භාර පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සය.

කුසල් ජවත් උපදතා විතත විපිඥෙහි ප්‍රථම කුසල ජවනය දෙවන ජවනයටද, දෙවන ජවනය තුන්වන

ජවනංචද, තුන්වන ජවනය සතරවන ජවනංචද, සතර වන ජවනය පස්වන ජවනංචද, පස්වන ජවනය සවෙනි ජවනංචද, සවෙනි ජවනය සත්වන ජවනංචද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

සොමනස්ස සහගත ඥාන සම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක, ධ්‍යාන අප්‍රිණා විතත චීවිඤ්ඤා මහගත සොමනස්ස සහගත ප්‍රථම ධ්‍යාන, චිතිය ධ්‍යාන, නැතියධ්‍යාන, චතුථී ධ්‍යාන යන ධ්‍යාන සිත් සතරට පූච්චි වූ ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන් ද, සොවාන් මාඨී සිත උපදනා කල්හි ඒ සොවාන් මග සිතට පූච්චියහි උපදින ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන් ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එසේම එම සොමනස්ස ඥානසම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක වෛද්‍යන විතතය වශයෙන් සකාදගාමි මාඨී, අනාගාමි මාඨී, අභීන් මාඨී යන සිත් තුනට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

උපෙකඛා සහගත ඥාන සම්ප්‍රසුක්ක මහා කුසල් සිත් දෙක, ගොත්‍රභූ විතතය වශයෙන්, රූපාවච්චර පඤ්චමධ්‍යාන විතතංච සහ අරූපාවච්චර සිත් සතරටය යන උපෙකඛා සහගත සිත් පසට ද, ඒ කුසල් සිත් දෙකම ගොත්‍රභූ වෛද්‍යන කාන්‍යයෙන් උපෙකඛා සහගත පඤ්චමධ්‍යාන මාඨී සිත් සතරටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

සමාපතති චීවිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසල- යන්ට පූච්චි පූච්චි වූද සමාන වූද මහද්දගත කුසලයෝ අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අනන්තර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොක්ෂපත්ත ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ තම:

මහා කුසල, දෙවන, තුන්වන, සතරවන, පස්වන, සවන, සත්වන ජවනයෝ ය.

මහද්දගත කුසල් නවය ය,
මාඨී සිත් සතරය යන ධර්මයෝ සි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනිභවර, සමනනවර, උපනිස්සය, ආරසවන, නන්ධි, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනිභවර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. පුච්චා පුච්චා කුසලාබ්බා පච්ඡමානං පච්ඡමානං කුසලානං බ්බානං අනිභවර පච්චයෙන පච්චයො.

(පුච්චි පුච්චි වූ කුසලසකකිඤ්ඤෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකකිඤ්ඤෝ අනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි පශ්චිම පශ්චිම කුසලසකකිඤ්ඤෝ අනනතර ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි වූ කුසලසකකිඤ්ඤෝ නම්:

මහා කුසල විතියාදී ජචනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි වූ මහා කුසල ජචනයෝය,

මහග්ගත කුසල සොමනස්ස සහගත සිත් සතරට හා මාඨී සොමනස්ස සහගත සිත් සොලොසට ප්‍රත්‍යයවන ගොත්‍රභූ වෛද්‍යත කෘත්‍යවත් සොමනස්ස සහගත ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිත් දෙකය,

මහග්ගත කුසල උපෙක්ඝා සහගත සිත් පසට හා මාඨී උපෙක්ඝා සහගත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ වෛද්‍යත කෘත්‍යයවත් උපෙක්ඝා සහගත ඤාණසම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිත් දෙකය,

සමාපනති විවිඤ්ඤි පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසල යන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුච්චි පුච්චි මහද්දගත ජචනයෝය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකකිඤ්ඤෝ නම්:

මහද්දගත කුසල නවය,
මාඨී සිත් සතරය යන ධර්මයෝය.

2. අනුලොම ගොත්‍රභූත අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම විතනය ගොත්‍රභූ විතනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

විදසුන් වඩා සම්පූර්ණකොට සොවාන් මග උපදනා කල්හි, භවාඛගචලන භවාඛගුපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව සංසකාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් මනොචාරාවර්ජනයද, මහා කුසල දෙන සම්ප්‍රයුක්ත කුසල් සිතක් පරිකර්ම, උපචාර, අනුලොම වශයෙන් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු එම විතනයම නිජාණය අරමුණු කරමින් ගොත්‍රභූ විතනය වශයෙන් ඉපිද නිරුද්ධවේ. ඉක්බිතිව පිළිවෙලින් සොවාන් මාගී විතනය හා එල සිත්ද ඉපිද භවාඛගය වේ. මෙහිදී සංසකාරාරම්භණීකව අනුලොම කාත්‍යය සිද්ධ කරමින් උපදනා දෙන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත, නිජාණාරම්භණීකවූ ගොත්‍රභූ විතනයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අනුලොම වොදනසා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම සිත වොදන සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් මාගීයට පුළුස්සෙහි උපදනා වොදන විතනය දෙන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් සතරෙන් එකෙකි. වොදන සිත නිජාණය අරමුණු කරයි ඒ වොදන සිතට පුළුස්සෙහි උපදනා අනුලොම සිතද, සංසකාරයන් අරමුණු කොට ඇති දෙන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල් සිත් සතරෙන් එකෙකි. පුළුස්සෙහි උපදනා අනුලොම සිත පසුව උපදනා වොදන සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම, “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. ගොත්‍රභූ මිශ්‍රණය අනන්තර පව්වයෙන පව්වයො.

(ගොත්‍රභූ විනයය සොවාන් මාගී විනයයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් මාගීය උපදනා විනය චීපියෙහි එයට පූජීයෙහි උපදනා ගොත්‍රභූ කාර්යයවත් කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත මහා කුසල් සිත, එයට අනතුරුව උපදනා ලොකොත්තර කුසල සොවාන් මාගී සිතට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. වොදනං මිශ්‍රණය අනන්තර පව්වයෙන පව්වයො.

(වොදන සිත, සකාදගාමි, අතාගාමි, අර්හත් යන මාගී විනයයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සකාදගාමි, අතාගාමි, අර්හත් මාගී විනයයන්ට පූජීයෙහි නිමාණාරම්භිකව උපදනා වොදන සිත ඒ මාගීත්‍රයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විපිය—

කුසලා ධර්මො අව්‍යාකාතස්ස ධර්මස්ස අනන්තර පව්වයෙන පව්වයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අව්‍යාකාත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

සතොලොස් ලොකික කුසලයන්ගේ අත්තිම ජවනයෝය, මාගී ජවත් සතරය.

ප්‍රත්‍යාගාමි-පනත වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත
ධර්මයෝ නම්:

සන්තරණ සිත් තුනග,
මහා විපාක සිත් අරිය,
මහද්ගත විපාක සිත් නවග,
ලොකොත්තර ඵල සිත් භතරග යන ධර්මයෝ හි

විස්තර වශයෙන් වනාහි අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය
ඇති කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල ජවනය කෙරෙන් තදුරමමණය වන
කල්හි තදුරමමණ ඵකොලොසග,

මහා කුසල ජවනය කෙරෙන් තදුරමමණය නොවන
කල්හි භවාඛග ඵකුත් විස්තරය.

යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහා කුසල් අනන්ම
ජවනය,

පඤ්චවොකාර ත්‍රිභෙදුක භවාඛග නවයට ප්‍රත්‍යය
වන රාජාවච්ච කුසල අනන්ම ජවනය,

පඤ්චවොකාර ත්‍රිභෙදුක භවාඛග නවයට හා ආකා-
සානඤ්චායනන භවාඛගයට ප්‍රත්‍යය වන ආකාසා-
නඤ්චායනන කුසල අනන්ම ජවනය,

විඤ්ඤාණඤ්චායනන භවාඛගයට ප්‍රත්‍යය වන විඤ්ඤා-
ණඤ්චායනන කුසල අනන්ම ජවනය,

ආතිඤ්චඤ්ඤායනන භවාඛගයට ප්‍රත්‍යය වන ආතිඤ්ච-
ඤ්ඤායනන කුසල අනන්ම ජවනය,

තෙවසඤ්ඤාකාසඤ්ඤායනන භවාඛගයට ප්‍රත්‍යය වන
තෙවසඤ්ඤාකාසඤ්ඤායනන කුසල අනන්ම ජවනය,

ත්‍රිභෙදුක භවාඛග තෙලෙසට හා නිරෝධ සමාපත්ති
යෙන් නතින කල්හි අනාගාමි ඵල විතතයටද ප්‍රත්‍යය
වන තෙවසඤ්ඤාකාසඤ්ඤායනන කුසල අනන්ම
ජවනය,

සොවාන් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන සොවාන් මාභී විතනය,
සකාදගාමි ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන සකාදගාමි මාභී විතනය,

අනාගාමි ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන අනාගාමි මාභී විතනය,
අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වන අර්හත් මාභී විතනය,
යන මෙකී කුසල ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ඛනා වශයෙන් යට දක්වනලද ලෞකික කුසල විපාක සිත් විස්ස සහ ලොකොත්තර ඵල සිත් සතරද ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන, අනිනතර, සමනනතර, උපනිස්සය, කම්ම, නිජ්ඣ, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් අනිනතර ශක්ති විශේෂය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

1. කුසලං මුට්ඨානස්ස අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(සත්‍යලෝඪ් ලෞකික කුසලයන්ගේ අනනිම ජවනය එයට අනතුරුව තදරමමණය උපදනා කල්හී ඒ තදරමමණයටද, භවාංගය උපදනා කල්හී භවාංගයටද අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අතනතර ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්ම වශයෙන් සත්‍යලෝඪ් ලෞකික කුසලයන්ගේ අනනිම ජවනය ගතයුතු.

ප්‍රත්‍යොක්ඛනා ධර්ම වශයෙන් ජවනයට අනතුරුව තදරමමණ උපදනා කල්හී තදරමමණ එකොලොසද,
තදරමමණ නොවන කල්හී භවාංග එකුත් විස්සද ගතයුතු.

මෙසේ සතළොස් ලෝකික කුසලයන්ගේ අත්තිම ජවනය අව්‍යාකෘත ධර්ම වූ තදුරමමණ එකොළොස් හා භව්‍යාඛ්‍ය එකුත් විස්සට අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අතනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. මගෙහා එලය්‍ය අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(මාගී සිත් සතර එල සිත් සතරට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන් මාගී සිත එයට අනතුරුව උපදනා සොවාන් එල සිතටද, එමෙන්ම සකාදගාමී මාගී සිත සකාදගාමී එල සිතටද, අනාගාමී මාගී සිත අනාගාමී එල සිතටද අර්හත් මාගී සිත අර්හත් එල සිතටද අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. අනුලොමං සෙකඛාය එල සමාපත්තියා අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(සංස්කාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් අනුලොම කෘත්‍යයෙන් උපදනා මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රසක්ත සිත් සතර ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයාගේ එල සමාපත්තියට අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

සොවාන්, සකාදගාමී, අනාගාමී නම් වූ ආයතීයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ එලයට සමවදනා කල්හි, ඒ එල විතනයට පූජීයෙහි උපදනා අනුලොමී සිත එයට අනතුරුව උපදනා එල විතනයට අතනතර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අතනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. නිජරාධා වුට්ඨහනනාය්‍ය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යනන කුසලං එල සමාපත්තියා අනිනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නගින්නාවූ අනාගාමී පුද්ගලයාගේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලය, අනාගාමී ඵල සමාපත්තියට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

නිරෝධ සමාපත්තියට සමවදිනු හැකිවන්නේ අෂ්ට-සමාපත්තිලාභී අනාගාමී සහ අෂ්ටසමාපත්තිලාභී රහතන් වහන්සේට පමණය.

අෂ්ටසමාපත්තිලාභී අනාගාමී ආයතීයන් වහන්සේ නිරෝධ සමාපත්තියට සමවදිනු කැමති කල්හි පිළිවෙලින් ප්‍රථම ධ්‍යානය පටන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යානයන්ට සමවැද එයින් නැගිට පුළු කෘත්‍යයන් කොට අවසාන යෙහි භවාඛග වලක භවාංගුපවෙෂ්ඨයන් ඉපිද නිරුඬවූ පසු, අකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසලය අරමුණු කොට මනෝ-ආරාවච්ඡනය හා උපචාර අනුලෝම, වෛද්‍යන කෘත්‍යවත් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසූතන මහ කුසල උපෙක්ඛා සහගත විත්තය ඉපිද නිරුඬ වේ. එයට අනතුරුව නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කුසල විත්තය දෙවරක් ඉපිද නිරුඬ වූ පසු විත්ත සන්තතිය බිඳීයාමෙන් නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදුනේ වේ. එතැන් සිට විත්තයන්ගේ හා විත්තජ රූපයන්ගේ ඉපැදීමක් නැත. අධිෂ්ඨානය කළ පරිදි නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැද එයින් නැගීමේ දී අනාගාමී ඵල සිත එක් වරක් ඉපිද නිරුඬවීමෙන් පසු භවාඛගය වේ. නිරෝධ සමාපත්තියට සමවැදීමේදී අවසාන වශයෙන් ඇතිවූ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල් සිතටත් එයින් නැගීමේදී පළමුකොට ඇතිවන අනාගාමී ඵලසිතටත් අතර කාලයේදී විත්තයන්ගේ ඉපැදීමක් නැති හෙයින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසලය නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නැගීමේ දී ඇතිවන අනාගාමී ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ යයි කියනු ලැබේ.

3. විපිඨ

අකුසලෝ ධ්‍යමමා අකුසලස්ස ධ්‍යමස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො,

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අනතිම ජවනය භාර පුළු පුළු වූ දෙලොස් අකුසල ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යානුපන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවනය භාර පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙලොස් අකුසල ජවනයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනන්තර, සමන්තර ආශේවන, නජී, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් අනන්තර ශක්ති විශේෂය ලැබේ.

මේ විවිධ අනුචාද වශයෙන්

පුරිමා පුරිමා අකුසලා ඛනිා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ඛනිානං අනන්තර පච්චිමයන පච්චිමයා.

(පුළු පුළු වූ අකුසල සකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල සකකියන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

දෙලොස් අකුසල විධනයන් අතුරෙන් යම් අකුසලේ සිතක් ජවනකාර්යයෙන් උපදතා කල්හි පලවූ අකුසල ජවනය, දෙවන අකුසල ජවනයට ද, දෙවන ජවනය තුන්වන ජවනයටද, තුන්වන ජවනය සතරවන ජවනයටද, සතර වන ජවනය පස්වන ජවනයට ද, පස්වන ජවනය සවෙනි ජවනයට ද, සවෙනි ජවනය සත්වන ජවනයට ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙය “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විපිය

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි දී අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

දෙළොස් අකුසලයන්ගේ අනතිම ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

සන්තිරණ තුතය

මහා විපාක අටය

මහද්ද්ගත විපාක නවය

යන විපාක විතතයෝ ය.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්

අකුසලං චූට්ඨානස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසලයන්ගේ අනතිම ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ භවාඛයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ලොහමුල මොහමුල ජවනයන් කෙරෙත් තදුරමමණය වන කල්හි අනතිම ජවනය, තදුරමමණ එකොළොසට ද,

තදුරමමණය නොවන කල්හි අනතිම ජවනය භවාඛය එකුත් විස්සට ද,

දෙසමුල ජවනය කෙරෙත් තදුරමමණය වන කල්හි අනතිම ජවනය උපෙක්‍ෂා තදුරමමණ පසට ද,

තදුරමමණ නොවන කල්හි තාම උපෙක්‍ෂා භවාඛය සයටද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

5. විවිධ.

අඛණ්ඩතා ධර්මය අඛණ්ඩතා ධර්මය අනන්තර පව්වයෙන පව්වයො.

(අඛණ්ඩතා ධර්මය අඛණ්ඩතා ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අඛණ්ඩතා ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්.

අභිත් වුති විතතය හැර පුළු පුළු වූ විපාක සිත් සතිස හා ක්‍රියා සිත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යෝජන වශයෙන් ලැබෙන අඛණ්ඩතා ධර්මයෝ නම්—

අභිත් වුති විතතය සතිවූ පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් සතිස හා ක්‍රියා සිත් විස්සය.

මෙහිදී සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන අනන්තර, සම-නන්තර, උපනිසාය, ආර්ථවන, නැප්පි, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් අනන්තර ශක්තිය ලැබේ.

විස්තර වශයෙන් ප්‍රත්‍යයවීම මෙසේ යි—

අනන්තර ප්‍රත්‍යය ධර්ම	අනන්තර ප්‍රත්‍යෝජන ධර්ම
ප්‍රතිසක්ඛි නාමසකකු	— ප්‍රථම භවාඛත නාමසකකු
ප්‍රථමාදී පුළු පුළු භවාඛත නාමසකකු	} ද්විතීයාදී පශ්චිම භවාඛත නාමසකකු
පඤ්චවොකාර භවාඛගු පවේෂ්ද	
	} අවච්ඡිනාවය 2
අරුප භවාංගුපවේෂ්ද 4	
පඤ්චවාරාවච්ඡින	— මනෝවාරාවච්ඡින
සමපට්ඨිතයෝ	— පඤ්ච විඤ්ඤයෝ
සන්තර්ඛයෝ	— සන්තර්ඛයෝ
සන්තර්ඛයෝ	— ව්‍යවස්ථාපනය

ප්‍රථම ව්‍යවස්ථාපනය	}	පරිත්‍යාගමයේ විවිධයේ විනිශ්චය ව්‍යවස්ථාපනය	
විනිශ්චය ව්‍යවස්ථාපනය		පඤ්චවොකාර භවාවධිත	15
ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනයෝ	}	අති මහනිත්‍යාගමයේ, විභූතියාගමයේ, අවිභූතියාගමයේ විවිධයේ හසිනොත්පාද මහා ක්‍රියා ප්‍රථම ජවනයෝ	
ප්‍රථම ක්‍රියා ජවනය	—	එම විනිශ්චය ක්‍රියා ජවනය	
විනිශ්චය ක්‍රියා ජවනය	—	තෘතීය ක්‍රියා ජවනය	
තෘතීය ක්‍රියා ජවනය	—	චතුර්ථ ක්‍රියා ජවනය	
චතුර්ථ ක්‍රියා ජවනය	—	පඤ්චම ක්‍රියා ජවනය	
පඤ්චම ක්‍රියා ජවනය	—	අභි ක්‍රියා ජවනය	
අභි ක්‍රියා ජවනය	—	සප්තම ක්‍රියා ජවනය	
හසිනොත්පාද අනනිම ජවනය	}	හසිනොත්පාදය කෙරෙහි තද්‍රමයේ වන කල්හි සොමනස්ස තද්‍රමයේ 5 නොවන කල්හි පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදක භවාවධිත 9	
සොමනස්ස සහගත මහා ක්‍රියා අනනිම ජවනය	}	මහා ක්‍රියා සොමනස්ස ජවනයේ කෙරෙහි තද්‍රමයේ වන කල්හි සොමනස්ස තද්‍රමයේ 5 නොවන කල්හි ත්‍රිභේදක භවාවධිත 13	
උපෙක්ඛා සහගත මහා ක්‍රියා අනනිම ජවනය	}	මහා ක්‍රියා උපෙක්ඛා සහගත ජවනයේ කෙරෙහි තද්‍රමයේ වන කල්හි උපෙක්ඛා තද්‍රමයේ 6 නොවන කල්හි ත්‍රිභේදක භවාවධිත 13	
ප්‍රථම තද්‍රමය	—	විනිශ්චය තද්‍රමය	
විනිශ්චය තද්‍රමය	—	කාම භවාවධිත	10

අනුලොම කාත්‍යවන් මහා ක්‍රියා ප්‍රථමවය 2	}	මහද්ගන ක්‍රියා සොමනසාසීන් 4 අතීන් ඵල සොමනසාසීන් 4
--	---	---

අනුලොම කාත්‍යවන් මහා ක්‍රියා තෘතීයවය 2	}	මහගන ක්‍රියා උපෙකතාසහගන සීන් 5 අතීන් ඵල උපෙකතාසහගන සීන්
---	---	---

සමාපජ්ජන විවිත්ති පුච්චි පුච්චි මහද්ගන ක්‍රියා ජවනයෝ	}	සමාපජ්ජන විවිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්ගන ක්‍රියා ජවනයෝ
--	---	--

රූපාවචර ක්‍රියා අනතිම ජවනයෝ	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක භවාංගින 9
--------------------------------	---	-----------------------------------

ආකාසානඤ්චායනන ක්‍රියා අනතිම ජවන	}	ආකාසානඤ්චායන භවාංගය හා පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක භවාංගින 9
------------------------------------	---	---

විඤ්ඤාණඤ්චායනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක භවාංගින 9 විඤ්ඤාණඤ්චායනන භවාංගය
--------------------------------------	---	--

ආකීඤ්චඤ්ඤායනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	පඤ්චවොකාර ත්‍රිභේදාක භවාංගින 9 ආකීඤ්චඤ්ඤායනන භවාංගිය
-------------------------------------	---	--

නෙවසඤ්ඤාතාසඤ්ඤා- යනන ක්‍රියා අනතිම ජවනය	}	ත්‍රිභේදාක භවාංගින තෙලෙස හා නරොධ සමාපනතියෙන් නගින අවසථාවෙහි අර්හත් ඵලය
---	---	--

පුච්චිපුච්චි ඵලසීන් සතර	—	පශ්චිම පශ්චිම ඵලසීන් සතර
-------------------------	---	--------------------------

අනතිම ඵල ජවනයෝ	—	ත්‍රිභේදාක භවාංගින තෙලෙස
----------------	---	--------------------------

විනීය තදුරමමණය	}	මරණාසන්නයෙහි තදුරමමණ යට අනතුරුව වුතිය වන කල්හි කාම වුති සීන් දසය
----------------	---	--

මහා ක්‍රියා පඤ්චම ජවනය	} ජවනයට අනතුරුව චූතිය වන කල්හි ත්‍රිභේදාක චූතී තෙලෙස
------------------------	--

භවාංග ඵකුන්විස්ස	} භවාංගයට අනතුරුව චූතිය වන කල්හි චූතී ඵකුන්විස්ස.
------------------	---

විභේදාක අන්වේදාක චූතීහු — කාමප්‍රතිසන්ධි දසය (10)

කාමත්‍රිභේදාක චූතීහු සතර — ප්‍රතිසන්ධි ඵකුන්විස්ස (19)

රූපාවචර චූතී පස	} සභේදාක ප්‍රතිසන්ධි සතලොස (17)
-----------------	---------------------------------

ආකාසානඤ්චායතන චූතිය	} කාමත්‍රිභේදාක ප්‍රතිසන්ධි සතර (4)

විඤ්ඤාණඤ්චායතන චූතිය	} කාමත්‍රිභේදාක ප්‍රතිසන්ධි සතර (4)

ආකිඤ්චඤ්චායතන චූතිය	} ත්‍රිභේදාක ප්‍රතිසන්ධි සතර ආකිඤ්චඤ්චායතන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ප්‍රතිසන්ධි දෙක (2)
---------------------	---

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන චූතීභ	} කාමත්‍රිභේදාක ප්‍රතිසන්ධි හා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ප්‍රතිසන්ධි
--------------------------	---

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

1. පුඤ්චා පුඤ්චා විපාකාබ්‍යාකතා කිඤ්චාබ්‍යාකතා ඛකා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං විපාකාබ්‍යාකතානා කිඤ්චාබ්‍යාකතානං ඛකානං අනන්තර පච්චිසෙන පච්චිසො.

(පුඤ්ච පුඤ්ච විපාක ක්‍රියා අව්‍යාකාත ස්කන්ධයේ පශ්චිම පශ්චිමවු විපාක ක්‍රියා අව්‍යාකාත ස්කන්ධයන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අතීන් වුනිවිතනය හැර පුළු පුළුවු විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියෝ අතීන් වුනිය සතිතවු පශ්චිමවු විපාක ක්‍රියා නාමසකකියන්ට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම ‘අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

2. භවඛග ආවර්ජනාය අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භවාඛගුපච්ඡේද එකුත්චිස්ස ආවර්ජනා සිත් දෙකට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පඤ්චවාරික වීචිත්ති භවඛගුපච්ඡේදය පඤ්චවාරාවර්ජන යටද. මනෝවාරික වීචිත්ති භවඛගුපච්ඡේදය මනෝ-වාරාවර්ජනයටද අරූප භවාඛගුපච්ඡේද සතර මනෝවාරාවර්ජනයටද, අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම’ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

3. කිසියං මුඛ්ඛානස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවර්ජනාවය හැර ඉතිරි ක්‍රියා සිත් අටලොසෙහි අනතිම ජවනය හා ව්‍යවසථාපන විතනය නදුරමමණ, භවාඛගයන්ට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

භසිනොන්පාදය, මහා ක්‍රියා අටය, මහගගන ක්‍රියා නවය යන අටලොස් ක්‍රියා විතනයන්ගේ අනතිම ජවනය එයට අනතුරුව ඇතිවන නදුරමමණයට හෝ භවාඛගයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එසේම වොට්ඨපන විතනය එයට අනතුරුව භවාඛගය වන කල්හි ද ඒ භවාඛගයට ද අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙයද “අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. අරහතෝ අනුලොමං ඵලසමාපනතියා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම කාන්තාවන් මහා ක්‍රියා ප්‍රථම වය හා තානියවය අතීන් ඵල විතනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ ඵලසමාපනතියට සමවදිත කල්හි මහාක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රසුක්ත සිත් සතර අනුලොම කාන්තාවය යෙන් ඉපිද නිරුද්ධ වූ පසු අතීන් ඵලසිත් උපදී. එකල්හි ඒ අනුලොම සිත අර්හත් ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

5. නිරොධා මුට්ඨහනන්තස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා-යතන කිට්ඨං ඵලසමාපනතියා අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේ නිරොධ සමාපතියෙන් නැගීමේදී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන අත්තිම ජවනය අර්හත් ඵල සිතට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන් වහන්සේ නිරොධ සමාපතියට සමවැදීමේ දී අත්තිම විතනය වශයෙන් ලැබෙන්නේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා ජවනයයි. අධිඡායනයෙන් පසු නිරොධ සමවතින් නැගීමේදී පලමුව ඇතිවන්නේ අර්හත් ඵල සිතයි. එබැවින් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන ක්‍රියා ජවනය නිරොධ සමවතින් නැගීමේදී අර්හත් ඵල විතනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙයද “අව්‍යාකාත ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ

6. විපිය —

අඛ්‍යාතතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්—

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජන විතතයයි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන්ත වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්ම නම්—

මහා කුසල ප්‍රථම ජවතයයි.

මෙහිදී අනිනතර, සමනනතර, උපනිස්සය, ආසෙවන, නස්සී, විභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනිනතර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

ආචර්ජනා කුසලානං බණ්ඩානං අනනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(මනෝචාරාවර්ජන විතතය එයට අනතුරුව උපදිත ප්‍රථම කුසල ජවනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අරෙත් එකක් ජවන කාර්යයෙන් උපදනා කල්හි එම විතතවිචියෙහි ප්‍රථම ජවනයට පෙර උපදනා ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජන විතතය ප්‍රථම මහා කුසල ජවනයට අනන්තර ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විචිය—

අඛ්‍යාකතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අනනතර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්—

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනයයි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මය නම් දෙළොස් අකුසලයන්ගේ ප්‍රථම ජවනයයි.

මෙහිදී අනන්තර, සමන්තර, උපනිසය, ආසෙවන, නන්දි, විභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් අනන්තර ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

ආවජ්ජනා අකුසලානං ඛනිනානං අනන්තර පච්චයෙන පච්චයො

(මනෝචාරාවජ්ජනය එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දෙළොස් අකුසල විතනයන් අතුරෙන් යම් සිතක් ජවන කෘත්‍යයෙන් උපදනා කල්හි, එයින් පළමු ජවනයට පූර්වයෙහි ඇතිවන ව්‍යවසථාපන මනෝචාරාවජ්ජන සිත ඒ ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තර ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ

5. සමන්තර ප්‍රත්‍යය

මනාකොට, අන්තරයක් ඇතිවීමට අවකාශ නොදී, ප්‍රත්‍යය නිරුඬවීමෙන් පසු එලෙස ඇතිවීමට උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මය සමන්තර ප්‍රත්‍යය නම්. විනා පරමපරාව නොසිදෙන පරිදි ක්‍රමානුකූලවම මනාකොට පශ්චිම පශ්චිම විතනයන්ගේ උත්පතියට උපකාර වන පූර්ව පූර්ව විතනය සමන්තර ප්‍රත්‍යයයි. අනන්තර සමන්තර ප්‍රත්‍යය දෙදෙනාගේ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්මයන්ගේ කිසිදු වෙනසක් නැත. එහෙයින් සමන්තර ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිද්දෙන් දැක යුතු.

අනන්තර ප්‍රත්‍යය මෙන් සමනන්තර ප්‍රත්‍යයාගේ ද විසඳිතාවාර හෙවත් විවි සතකි.

1. විවිභය—

කුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. පුරිමො පුරිමො කුසලො ඛිනිා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං කුසලානං ඛිනිානං සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු වූ කුසලස්කන්ධයෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල සකන්ධයන්ට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. අනුලොමං ගොත්‍රකුස්ස සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම සිත ගොත්‍රභූ විතනයට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං වොදනස්ස සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම සිත වොදන විතනයට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. ගොත්‍රභූ මග්ගස්ස සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(ගොත්‍රභූ විතනය තොවාන් මාගී සිතට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

5. වොදනං මග්ගස්ස සමනන්තර පච්චයෙන පච්චයො.

(වොදන සිත සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් මාගී විතනයන්ට සමනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

2. විවිධ—

කුසලාධර්මා අධ්‍යායනසං ධර්මසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තිසෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. කුසලං චූට්ඨානසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුචාද කුසල ජවනය, එයට අනතුරුව උපදකා තදුරමමණ්‍යට හෝ හවාඛණ්‍යට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තිසෙන් උපකාර වේ.)

2 මග්ගො ඵලසං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(මාගී සිත ඵල විතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්ති සෙන් උපකාර වේ.)

3 අනුලොමං සෙක්ඛාය ඵල සමාපනතියා සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොමී සිත සෙක්ඛ්‍යෙන් වහන්සේගේ ඵලවිතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තිසෙන් උපකාර වේ.)

4. නිරෝධා චූට්ඨානසං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසලං ඵලසමාපනතියා සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ච්චාපනතිලාභී අනාගාමී පුද්ගලයෙකුට නිරෝධ සමාපනතියෙන් නැගීමේදී, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසනන කුසල් සිත අනාගාමී ඵලසිතට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තිසෙන් උපකාර වේ.)

3. විෂය—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

පුරිමා පුරිමා අකුසලාබ්බිං පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං බ්බිමානං සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

පුළු පුළු වූ අකුසලස්සකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල සකකියන්ට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4 විෂය—

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාභිතස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අබ්‍යාභිත ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසලං චූට්ඨානස්ස සමනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අනන්ත අකුසල ජවනය එයට අනතුරුව උපදනා කදුරමමණයට හෝ හවාබිතයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විෂය—

අබ්‍යාභිතො ධම්මො අබ්‍යාභිතස්ස ධම්මස්ස සමනනනර පච්චයෙන පච්චයො.

(අබ්‍යාභිත ධර්මය අබ්‍යාභිත ධර්මයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. පුරිමා පුරිමා විපංකාබ්‍යාඝතා කිරිසාබ්‍යාඝතා බ්‍යාඝා පච්ඡමානං පච්ඡමානං විපංකාබ්‍යාඝතානං කිරිසාබ්‍යාඝතානං බ්‍යාඝානං සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(පුළු පුළු වූ විපාක ක්‍රියා විතනයෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල ස්කන්ධයන්ට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. හවඛනං ආවජ්ජනාය සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(හවාච්ඡුපච්ඡේද විතනය ආවජ්ජනා විතනමයට සමනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කිරිසං වුට්ඨානස්ස සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(අත්තිම ක්‍රියා ජවනය හා වොට්ඨපනය තදුරමණ හවාඛනයන්ට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. අරහතො අනුලොමං ඵලසමාපතනියා සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(රහතත් වහන්සේගේ අනුලොම විතනය අභීත් ඵල විතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නිරොධා වුට්ඨහනනස්ස නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතන කිරිසං ඵලසමාපතනියා සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(රහතත් වහන්සේ නිරොධ සමාපතනයෙන් නැතිමේදී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන අනතිම ජවනයඅභීත් ඵල විතනයට සමනනනර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විවිසං—

අබ්‍යාඝතො ධමමො ඤාසලස්ස ධමමස්ස සමනනනර පච්චසෙන පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට සමනනතර ප්‍රත්‍ය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්;

**ආවර්ජනා කුසලානං ඛනිානං සමනනතර පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මනොචාරාවර්ජනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම
කුසල ජවනයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

7. විජිය—

**අබ්‍යාකතො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස සමනනතර
පච්චයෙන පච්චයො.**

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

**ආවර්ජනා අකුසලානං ඛනිානං සමනනතර
පච්චයෙන පච්චයො.**

(මනොචාරාවර්ජනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම
අකුසල ජවනයට සමනනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

මේ විවිත්ති විසාරය අනනතර ප්‍රත්‍යය විසාරයට
සමාන බැවින් එය බලා දනුයුතු.

6. සහජාන ප්‍රත්‍යය

සියළුම නාම රූප ධර්මයෝ උපදනා කල්හි අත්‍ය
ධර්මයන් හා එක්ව, සමූහ වශයෙන් මිස, හුදකලාව හුපදිති.
එසේ සමූහ වශයෙන් උපදනා ධර්මයන් අතුරෙන් එක් එක්
ධර්මයක් තමා හා උපදනා අත්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටද
උපකාර වේ. මේ උපකාරක ශක්ති විෂෙෂයට **සහජාන
ප්‍රත්‍ය** ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. එබැවින් එක්ව ඉපදීම්

වශයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපැදීමටද මේ සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය උපකාරවේ. එක්ව උපදනා ධර්ම රාශියට අයත් සියළුම ධර්ම ඔවුනොවුන්ට සහජාත වශයෙන් ප්‍රත්‍යවත බව දැකගත හැක. සහජාත ප්‍රත්‍යයවන ආකාරය දැක්වීමේ පහසුව සඳහා අරූප ධර්ම සමූහය සකකි වශයෙන් සතර කොටසකට බෙදා දක්වනු ලැබේ. එනම්: වෛදනාසකකිය, සංඥාසකකිය, සංකාරසකකිය, විඥානසකකිය යන සකකි සතරය. මෙයින් එක් සකකියක් ඉතිරි ස්කකි තුනටද, ඉතිරි ස්කකි තුන ඒ එක් ස්කකියටද, ස්කකි දෙකක් ඉතිරි ස්කකි දෙකටද, සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි මේ නාමස්කකියෝ උපදනා කල්හි එය හා සමගම විතතජ රූපයෝද උපදිති. එසේ උපදනා විතතජ රූපයනට ඒ නාමස්කකියෝ සහජාත ප්‍රත්‍ය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එබැවින් නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දැකගත හැක. එහෙයින් නාම ධර්ම රාශිය සහජාත ප්‍රත්‍යය හා ප්‍රත්‍යෝන්පන්නද වෙති. විතතජ රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. තවද, රූප ධර්මයන් උපදනා කල්හි රූපකලාප වශයෙන් උපදී. එක් එක් රූප කලාපයක මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාද්‍ය රූපයන්ටද සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. මේ මහා භූතයෝ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝන්පන්න දෙකටම අයත් වෙති. උපාද්‍ය රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට හා භද්‍රයවසනු රූපයෙන් අන්‍යවූ ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය වෙති එබැවින් ඒ ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකියෝ ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝන්පන්න දෙකටම අයත් වෙති.

භාද්‍රය විසඳුවෙන් අන්‍යවූ කමීජ රූපයෝ ප්‍රත්‍යෝන්පන්න පමණක් වෙති. ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූපයන් අනුරෙත් භද්‍රයවසනු රූපය පමණක් නාමස්කකියන්ටද සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

සහජාන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

සහජාන ප්‍රත්‍යයවන බමිසෝ නම:

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූප ප්‍රතිසන්ති කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන සියලු එකුත් අනු විතතය හා වෛතසික දෛපනසය යන ප්‍රමාතනී ප්‍රතිසන්ති නාම ක්කකියෝය.

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන විතතජ, ප්‍රතිසන්ති කමීජ, බාහිර, ආහාරජ, සාතුජ, අසංඤ්ඤා සත්ති කමීජ රූපයන්ට අයත් සියලු මහා භූතයෝය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමක්කකියන්ට ප්‍රත්‍යයවන හෘදයවසතු රූපය,

හෘදයවසතු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමක්කකියෝය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝසි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වන බමිසෝ නම:

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු එකුත් අනු විතතය හා වෛතසික දෛපනසය යන ප්‍රමාතනී ප්‍රතිසන්ති නාමක්කකියෝය.

නාමක්කකියන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විතතජ රූප හා ප්‍රතිසන්ති කර්මජ රූපයෝ සි.

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සකල මහා භූතයෝය. මහාභූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන උපාදය රූපයෝය.

හෘදයවසතු රූපයෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමක්කකියෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ති නාමක්කකියන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හෘදයවසතු රූපය යන ප්‍රත්‍යයාත්පනන බමිසෝසි.

සියලුම විතත වෛතසික රූපයෝම ප්‍රත්‍යයාත්පනන-යන් වන බැවින් සහජාන ප්‍රත්‍යයට ප්‍රත්‍යනික බමි නැත.

සහජාත ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමා වාර හෙවත් විචිත වෙයි.

1. විවිධ—

කුසලා ධර්මෝ කුසලා ධර්මා සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විසයය (21)

වෛතසික අටතිසය (38)

යන අවයව තාමසකකුසල ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යාන්තර වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විසයය (21)

වෛතසික අටතිසය (38)

යන අවයව තාමස්කකුසල ප්‍රත්‍යාන්තර ධර්මයෝ සි.

මෙහිදී සහජාත, නිසසා, අසාදාමසාදා, සමපසුභවා, අසී, අවිභවා යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. එකො බන්ධා නිශ්චයනං බන්ධානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතරයන් පිළිබඳ වූ සතර තාමසකකුසලයන් අතුරෙන් එක් තාමස්කකුසලයක් ඉතිරි තාමස්කකුසලයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් සිත් එක්වීමය, වෛතසික අටනිසය යන ධර්මයන්හි එක් විභවකෂණයක පහලවන්නාවූ වේදනා, සංඥා, සංකාර, විඤ්ඤාණ යන සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුන ඉපදීමට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම” කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. තප්පා ඛනිා එකස්ස ඛනිස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චප්පයා.

එක්විසි කුසල් සිත් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් තාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි නාමස්කන්ධයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙඛනිා චිත්තං ඛනිානං සහජාත පච්චයෙන පච්චප්පයා.

(එක්විසි කුසල් සිත් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල විභවයන් පිලිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධ වෙන් වෙන් වශයෙන් එක් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනටද, අමුභ වශයෙන් සකන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයටද, සකන්ධ දෙකක් ඉතිරි සකන්ධ දෙකටද ඔවුනොවුන් ගේ ඉපදීමට සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම. “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විවිස—

කුසලො ඛමෙමා අඛ්‍යාතනස්ස ඛමස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චප්පයා.

(කුසල ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල්
සිත් එක් විස්ස ය.

වෛතසික අටනිත ය,

යන අවයව වූද, සමූහ වූද, නාමස්කන්ධයෝ සි.

ප්‍රත්‍යයාන්සනන ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන
ධර්මයෝ නම්:

කුසල විතත සමුට්ඨාන වූ විතතජ රූපයෝ සි

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නිසසය සමපසුතන,
අනුච්ඡිද, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් සහජාන
ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුච්ඡිදය වශයෙන්,

කුසලා ඛනික විතත සමුට්ඨානානං රූපානං සහජාන
පච්චිකායන පච්චිකාය.

(කුසල් වූ, අවයව වූද, සමූහවූද නාමස්කන්ධයෝ සිතින්
උපදවන්නා වූ රූපයන්ට හෙවත් විතතජ රූපයන්ට
සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටනිතය, යන
නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින් වූද,
තුන බැගින් වූද, සතරදෙනම වූ ද, නාමස්කන්ධයෝ විතතජ
රූපයන්ට සහජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම ‘කුසල ධර්මය
අව්‍යාකාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වීම’ යයි කියනු ලැබේ.

3. විවිධය—

කුසලා ඛනිකා කුසලාසංච අව්‍යාකානාසංච ධර්මයාස
සහජාන පච්චිකායන පච්චිකාය.

(කුසල ධර්මය කුසලාච්ඡාසන ධර්මයට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාච්ඡාසාකාත ධර්මයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ
කුසල් සිත් එක් විස්ස ය,
වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යයාත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසලාච්ඡාසාකාත
ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
විතතජ රූපයෝය
යන ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයෝ සි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිස්සය, අත්ථි,
අවිභව යන ශක්ති සතරෙන් සහජාත ශක්තියම ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

**1. කුසලො එභො ඛන්ධා නිශ්ඤානනං ඛන්ධානං
විතතසමුට්ඨානානාසමු රූපානං සහජාත පච්චයෙන
පච්චයො.**

(කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධර්ම සමූහය අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාම-
ස්කන්ධ තුනට හා විතතජ රූපයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. තප්පො ඛන්ධා එභස්ස ඛන්ධස්ස විතතසමුට්ඨානා-
නාසමු රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි නාම-
ස්කන්ධයට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛණ්ඩා විනයා ඛණ්ඩානං විනය සමුච්චානානං ආපානං සහජාන පච්චිකායා පච්චිකායා.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්ම අතුරෙන් නාමස්කකු දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකු දෙකට හා විනයජ රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කකුයන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින් වූද, තුන බැගින් වූද සතර දෙනම වූද නාමස්කකුයෝ ඔවුනොවුන්ට හා විනයජ රූපයන්ටද සහජාන ශක්ති-යෙන් ප්‍රත්‍යවීම “කුසල ධර්මය කුසලාච්ඡාසාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විපිය—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස සහජාන පච්චිකායා පච්චිකායා.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධම්මයෝ නම්:

- අකුසල් සිත් දෙද්‍රෝසය
- වෛතසික සත් විස්සය

යන අවයවනාමස්කකු වූ ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ හි

ප්‍රත්‍යෝක්ඛන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

- අකුසල් සිත් දෙද්‍රෝසය,
- වෛතසික සත් විස්සය,

යන අවයව නාමස්කකු වූ ප්‍රත්‍යෝක්ඛන ධම්මයෝ හි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලො එකො ඛනො තිණ්ණහනං ඛනානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො ඛනා එසංස ඛනිංස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා විහනං ඛනානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ දෙළොස් අකුසල විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක එකක් වූද, දෙක බැගින් වූද, තුන බැගින් වූද, නාමස්කකියෝ ඔවුනොවුන්ට සහජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. විවිධය—

අකුසලො ධමමො අබ්‍යාභිතංස ධමමංස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාභිත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදින අවස්ථාවෙහි වූ

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සන්විස්සය

යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද නාමසකකියෝයි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනින වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්-

අකුසල විතත - සමුට්ඨාන (විතතජ) රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

අකුසලාධකා විතත සමුට්ඨානානිඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් වූ, අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද නාමසකකියෝ ඒ අකුසල් සිත්වලින් උපදවනු ලබන්නා වූ විතතජ රූපයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල් සිත් දෙලොසය වෛතසික සන්විස්සය යන නාමසකකියන් අතුරෙන් එක එකක් වූ ද, දෙක බැගින් වූ ද, තුන බැගින් වූ ද, සතරදෙනම වූ ද නාමස්කකියෝ විතතජ රූපයන්ට සහජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අකුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. විවිධය—

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්සච, අඛ්‍යාතිනස්සච ධර්මස්ස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාච්ඡාසාකාන ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ
අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සන්චික්ඛය
යන අවයව නාමසකකියෝය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාසාකාන
ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සන්චික්ඛය
විතතජ රූපයෝය
යන ප්‍රත්‍යයාන්පනන ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. අකුසලො එතො ඛනො තිණ්ණනං ඛනානං
විතතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චයෙන
පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය
යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි
නාමසකකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනා එකස්ස ඛනස්ස විතතසමුට්ඨානා-
නඤ්ච රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය
යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමසකකි තුනක් ඉතිරි
එක් නාමසකකියට හා විතතජ රූපයන්ට සහජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3 මෙ ඛනා විතතං ඛනානං විතතසමුට්ඨානානඤ්ච
රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්ම සමූහය අතුරෙන් නාමසකකු දෙකක් ඉතිරි නාමසකකු දෙකට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහේ අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන නාමසකකුයන් අතුරෙන් එක එකක් වූ ද, දෙක බැගින් වූ ද, තුන බැගින් වූ ද, සතර දෙනම වූ ද නාමසකකුයෝ ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අකුසල ධර්මය අකුසලාච්ඡාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

7. විපිය—

අඛ්‍යාතනො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ඡාකෘත ධර්මය අච්ඡාකෘත ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රචාන්ති කාලයෙහි අච්ඡාකෘත ධර්මයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අච්ඡාකෘත ධම්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ද ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය,
ත්‍රියා සිත් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය
යන අවයව නාමසකකුයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ඛනි වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාකෘත ධම්මයෝ නම්—

විපාක සිත් සතිසය
ත්‍රියා සිත් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
යන අවයව නාමසකකුයන් හා විතතජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත,
අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිඤ්ඤා, විපාක, සම්පසුභත, විපපසුභත,
අජචී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් සහජාත
ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාත
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ද, ඔවුනොවුන්ට හා කටන්තා රූපයන්ට
ප්‍රත්‍යය වන

ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය,
වෛතසික පන්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද, නාමසකකියන්
හා හදයවසනු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝක්තපනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ
නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොසය
වෛතසික පන්තිසය

යන අවයව වූ ද, සමූහ වූ ද, නාමසකකියන් හා
කටන්තා රූපයෝ ය.

මෙහිදී යටදක්වන ලද ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන්
සහජාත ශක්තියම ලැබේ.

ශුද්ධ රූපයන්ගේ වශයෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට
සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත
ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදාය රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන
විත්තජ රූපයෝ ය,
ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝ ය,
බාහිර රූපයෝ ය,
ආහාරජ රූපයෝ ය,
සෘතුජ රූපයෝ ය,
අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූපයෝ ය,
ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝ ය,
යන මොවුන්ගේ මහා භූත රූපයෝ යි

ප්‍රත්‍යක්ෂපත්‍ය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්—

භූත රූප සභිත වූ උපාදාය රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංසය, අජථී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්, ප්‍රව්‍යානනි කාලයෙහි

1. විපාකාබ්‍යාකතො කිච්චාබ්‍යාකතො එකො බකො නිණ්ණනනං බකානං විතනසමුට්ඨානානංච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියක් අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි නාමසකකි තුනට භා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බකා එකස්ස බකස්ස විතනසමුට්ඨානානංච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමසකකියට භා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බකා විතනං බකානං විතන සමුට්ඨානානංච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි දෙකක් ඉතිරි නාමසකකි දෙකට භා විතතජ රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසංඝික්ෂණයෙහි

4. පච්චසංඝික්ෂණෙ විපාකාබ්‍යාකතො එකො බකො නිණ්ණනනං බකානං තවතතාච රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා කල්හි හෙවත් ප්‍රතිසන්ධිකාලයෙහි ප්‍රතිසන්ධි පසලොස්ස, වෛතසික පන්තිසය යන නාමසකකියත් අතුරෙන් එක් නාම ස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා කටන්තා රූප-යන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො බන්ධා එකස්ස බන්ධස්ස කටන්තාව රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා කටන්තා රූපයන්ට ද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. වෙ බන්ධා චිත්තං බන්ධානං කටන්තාව රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා කටන්තා රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. බන්ධා වස්සස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(නාමසකකියෝ හදය වස්තු රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. වස්සු බන්ධානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(හදය වස්තු රූපය පටිසන්ධිකාලයෙහි වූ නාමසකකි යන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා කල්හි එකසෂ්ඨිකව උපදනා පටිසන්ධි විපාක නාමස්කකියෝ හා හදය වස්තු රූපයද ඔවුනොවුන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

ශුද්ධ රූප වාරයෙහි,

9. එකං මහාභූතං තිණ්ණන්තං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(එකක්‍ෂණිකව, කලාපගතව උපදතා රූපයන්ගේ පඨවි, ආපො, තෙජො, වායො යන සතර මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහාභූත රූපයෙක් ඉතිරි මහාභූත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. තයො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහාභූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. මෙ මහාභූතා චිත්තං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

12. මහාභූතා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං උපාදාය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(විතත සමුට්ඨාත එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනටද, තුනක් එකකටද, දෙකක් දෙකකටද, මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාදාය රූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ මහා භූතයෝ ඔවුනොවුන්ට හා උපාදාය රූපයන්ටද සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

13. බාහිරං එතං මහාභූතං තිණ්ණනනං මහා භූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර රූපයක් අතුරෙන් එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූතරූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තයො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

බාහිර රූපයක් අතුරෙන් මහා භූත රූපයක් තිදෙනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. මෙ මහාභූතා මිනිනං මහාභූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

බාහිර රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

16. මහාභූතා උපාදාය රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

බාහිර රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූපයෝ උපාදාය රූපයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

17. ආහාර සමුට්ඨානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

ආහාර සමුට්ඨාන වූ රූපයන් අතුරෙන් එක් මහාභූත රූපයක් ඉතිරි මහාභූත රූප තුනට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

18. තසො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන රූපයන් අතුරෙන් මහාභූත රූපයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි මහාභූත රූපයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

19. මෙ මහාභූතා මිනිනං මහා භූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූපයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

20. මහාභූතා උපාදාය රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූපයෝ උපාදාය රූප-යන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

21. උතුසමුට්ඨානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයා.

(සෘතු සමුට්ඨාන එක් මහාභූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

22 නයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතු සමුට්ඨාන මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

23. චෙ මහාභූතා විනිනං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

සෘතු සමුට්ඨාන මහාභූත රූපයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

24. මහාභූතා උපාදාය රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

සෘතු සමුට්ඨාන රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූපයෝ උපාදාය රූපයන්ට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

25. අසංඤ්ඤසත්තානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනිනං මහාභූතානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤසත්ත පුද්ගලයන්ගේ රූපයන් අතුරෙන් එක් මහාභූත රූපයක් ඉතිරි මහාභූත රූප තුනට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

26. නයො මහාභූතා එකස්ස මහා භූතස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඤ්ඤසත්ත රූපයන් අතුරෙන් මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

27. මෙ මහා භූතා මිනනං මහා භූතානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඥසන්ති රූපයන් අතුරෙන් මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

28. මහාභූතා කටභතා රූපානං උපාදාය රූපානං සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අසංඥසන්ති කර්මජ රූප ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප අතුරෙන් මහාභූත රූපයෝ කර්මජ රූපයන්ටද උපාදාය රූපයන්ටද සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8 විප්‍රිය—

කුසලොච අබ්‍යාකතොච ධම්මො අබ්‍යකතස්ස ධම්මස්ස සහජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමි-
යෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ

- කුසල් සිත් එක්විස්ස ය,
 - වෛතසික අටතිස ය
 - යත අවයව වූද, සමුහ වූ ද, නාමස්කතියෝ ය.
 - අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද මහා භූතයෝ ය.
- යන මොච්ඡු ය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිජ්‍යා වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්—

චිත්තජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංස, අනී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් සහජාත ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා ඛනිච, මහාභූතාව වින්ත සමුට්ඨානානං රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්ස ය, වෛතසික අටතිස ය යන නාමස්කකියෝ ද, මහා භූතයෝ ද, විතතජ රූපයන්ට සහජත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9 විපිය—

අකුසලොච අඛ්‍යාතනොච ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස සහජාත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් වූ ද අඛ්‍යාතන වූ ද ධර්මයෝ අඛ්‍යාතන ධම්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අඛ්‍යාතන ධර්මයට සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාඛ්‍යාතන ධර්මයෝ නම්—

- අකුසල් සිත් දෙලොස ය,
- වෛතසික සන්විස්ස ය
- යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද නාමස්කකියෝ ය
- අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද මහා භූතයෝ ය
- යන මොච්ඡු ය.

පුත්තොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධම්මයෝ නම්—

විතතජ රූපයෝ ය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

අකුසලා ඛනිච, මහාභූතාව, විතතසමුට්ඨානානං රූපානං සහජාත පච්චයෙන පච්චයො—

(අකුසල් සිත් දෙලොස ය, වෛතසික සන්විස්ස ය යන නාමස්කකියෝ ද, මහා භූතයෝ ද; විතතජ රූපයන්ට සහජත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය

එකාබ්ධව හෙවත් එකට බැඳී, එකඝණීකව උපදනා නාමරූප ධර්මයන් ඔවුනොවුන්ගේ ඉපදීමට හා පැවැත්මට අන්‍යෝන්‍ය භාවයෙන් උපකාරවීමේ ශක්තියට අඤ්ඤා මඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. දඹු කීපයක් නොපෙරළී නැගී සිටුවන්නට ඔවුන්ගේ අගින් එකිනෙකට හේත්තු වී සිටීමෙන් ඔවුනොවුන්ට උපකාරවන්නාක් මෙන් නාමරූප ධර්මයෝ ද ඔවුනොවුන්ට මේ අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. නමුත් සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ධර්ම සියල්ල ඒ ඒ ධර්මයන්ට අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන්ද ප්‍රත්‍යය නොවෙති. නාම ධර්මයන් සමග එකඝණීකව උපදනා විතතජ රූපයන්ට ඒ නාම ධර්මයෝ සහජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන්නේ වී නමුත් අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ඔවුනොවුන්ට උපකාර නොවෙති.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍ය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

- ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන
- එකුත් අනු විතතයෝ ය
- දෙපනස් චෛතසිකයෝ ය,
- යන සියලු ප්‍රවාතති ප්‍රතිසන්ති කාමස්කකියෝ ය,
- ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන
- විතතජ
- ප්‍රතිසන්ති කර්මජ
- බාහිර
- ආභාරජ
- සාතුජ
- අසංඤ සකු කර්මජ
- යන රූපයන්ට අයත් සකල මහා භූතයෝ ය,

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදය වස්තු රූපය

හදය වස්තු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝ ය යන මොව්හුය.

අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්මයෝ නම—

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන එකුත් අනු විතතය දෙපනස් වෛතසිකයෝ ය.

යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමයෝ ය,

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන

විතතජ

ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ

බාහිර

ආභාරජ

සෘතුජ

අසංඥ සන්ව කර්මජ

ප්‍රවෘත්ති කර්මජ

යන රූපයන්ට අයන්වූ සකල මහා භූතයෝහි.

හදය වස්තුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන භෘදය වස්තුවය

යන ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්මයෝය.

අඤ්ඤමඤ්ඤ ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්පන්න භාවයට නොපැමිණෙන ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම:

නාමස්කන්ධ සතරෙන් ප්‍රත්‍ය ලබන විතතජ රූපයෝය,

හදය වස්තු රූපයෙන් අත්‍ය වූ ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය,

මහා භූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍ය ලබන

විතතජ,

ප්‍රතිසක්‍ෂි කර්මජ

බාහිර

ආභාරජ

සාතුජ

අසංඤ්‍යාන්ති කර්මජ

ප්‍රමානති කර්මජ රූපයන්ට අයත් වූ සකල

උපාදාය රූපයෝය යන මොව්හුය.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසජ්ඣාමාර ගෙවත්
විවිදුනෙකි.

1. විවිධය.

කුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා
පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්;

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්‍යවන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ
නම් කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය.

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන. නියයය,
අඤ්ඤාමඤ්ඤා, සම්පසුත්ත. අප්‍රී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය
ශක්ති සය අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

1. කුසලො ඵකොබන්ධො තිණන්තනං බන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

එක්විසි කුසල විතනයන් පිළිබඳවූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බන්ධා ඵකස්ස බන්ධස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො

(එක්විසි කුසල විතනයන් පිළිබඳවූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බන්ධා වින්තනං බන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තර සහජාත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙකි.

2. විවිධ—

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දොළොසය

වෛතසික සන්විස්සය

යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිභව වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝග්‍යමි:

අකුසල් සිත් දෙළොසය
වෛතසික සන්චිත්තය
යන අවයව තාමස්කකියෝ ය.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

1. අකුසලො ඵතො ඛන්ධො නිශ්ශන්ධං ඛන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විභවයන් පිළිබඳ වූ සතර තාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් තාමස්කකියක් ඉතිරි තාමස්කකි තුනට අත්‍යෝග්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො ඛන්ධා ඵකස්ස ඛන්ධස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විභවයන් පිළිබඳ වූ සතර තාමස්කකියන් අතුරෙන් තාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් තාමස්කකියට අත්‍යෝග්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛන්ධා වින්ධං ඛන්ධානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විභවයන් පිළිබඳ වූ සතර තාමස්කකියන් අතුරෙන් තාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි තාමස්කකි දෙකට අත්‍යෝග්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තරය ද සභජාන ප්‍රත්‍යයෙහි මෙහි.

4. විපිය—

අඛ්‍යාතනො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(අඛ්‍යාතන ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට අත්‍යෝග්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වනු අව්‍යාකෘත ධර්මයේ නම්:

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි,

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍ය වන විපාක සිත් සතිසය

ත්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයේ
නම්:

විපාක සිත් සතිසය

ත්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහිදී ඵක්චර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා, භිය්‍යය, විපාක, සමපසුභව, අජාති, අවිභව යන
ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අනුරේන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි ලැබෙන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ නම්:

අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් නාමස්කන්ධයන්ට හා හදයවසනු
රූපයට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොස ය.

වෛතසික පත්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද නාමස්කන්ධයන්
හා හදයවසනු රූපය

යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ සි.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයේ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොස ය

වෛතසික පත්තිසය

යන අවයව වූ ද, අවයව හා සමූහ වූ ද, නාමස්කන්ධයන්
හා හදයවසනු රූපය.

යන ප්‍රත්‍යෝන්පන්න ධර්මයේ ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජානි, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා, නිසංසය, විපාක, සම්පසුභත, විසසුභත, අනචී,
අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා
ශක්තිය ලැබේ.

ශුද්ධ රූප වාරයෙහි ප්‍රත්‍යය ධම්මි වශයෙන් ඔටු-
තොටුන්ට ප්‍රත්‍යය වන

- විතතජ
- ප්‍රතිසකි කර්මජ
- බාහිර
- ආහාරජ
- සෘතුජ
- අසංඥසත්ති කර්මජ
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ මහා භූතයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධම්මි වශයෙන්—

මහා භූත වූ ප්‍රත්‍යොත්පන්නයෝ ලැබෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජානි, අඤ්ඤා-
මඤ්ඤා, නිසංසය, අනචී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස
අතුරෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

1. විපාකාබ්‍යාසනා කිරියාබ්‍යාසනා එකො බජ්ජො-
නිණ්ණනිනං බජ්ජානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විජ්ජය, වෛතසික
අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක්
නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට අත්‍යොන්‍ය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බජ්ජො එකස්ස බජ්ජස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා
පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි
තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අත්‍යොන්‍ය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනියා විහනං ඛනියානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. පටිසනිකඛණේ විපාහාබ්‍යාහිතො එතො ඛණ්ණා නිණ්ණනනං ඛනියානං චක්ඛුස්සච අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසනිකඛණයේදී ප්‍රතිසනි සිත් පසලොසය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සහ හදයවස්තු රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස චක්ඛුස්සච අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසනි විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා හදයවස්තු රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. මෙ ඛනියා විහනං ඛනියානං චක්ඛුස්සච අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසනි විතනයන් පිළිබඳ වූ නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා හදයවස්තු රූපයටද අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ඛනියා චක්ඛුස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසනි නාමස්කකියෝ හදයවස්තු රූපයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. වක්‍ර ඛනිතං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසංකීර්ණයේදී හදයවසනු රූපය නාමස්කන්ධයන්ට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. එකං මහාභූතං තිණ්ණනනං මහාභූතානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(චිත්තජ, ප්‍රතිසංකී කමීජ, බාහිර, ආභාරජ, සාභුජ, අසංඤ්ඤසත්ති කමීජ, ප්‍රවෘත්ති කමීජ මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහා භූතයක් ඉතිරි මහා භූත තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. නයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(චිත්තජාදී මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූතයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. මෙ මහාභූතා විනනං මහාභූතානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(චිත්තජාදී මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත දෙකට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. බාහිරං, ආභාර සමුට්ඨානං, උතුසමුට්ඨානං, අසඤ්ඤසත්තානං එකං මහාභූතං තිණ්ණනනං මහාභූතානං අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආභාර සමුට්ඨාන වූද, සාභු සමුට්ඨාන වූද, අසඤ්ඤසත්ති වූද මහා භූතයන් අතුරෙන් එක් මහා භූතයක් ඉතිරි මහා භූත තුනට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. බාහිරං, ආභාර සමුට්ඨානං, උතුසමුට්ඨානං, අසඤ්ඤසත්තානං නයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාර සමුච්චාන වූද, සාතු සමුච්චාන වූද, අසඤ්ඤාසත්ත වූද මහා භූතයන් අතුරෙන් මහා භූතයෝ නිදේනෙක් ඉතිරි එක් මහා භූතයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. බාහිර, ආහාර සමුච්චාන, උතුසමුච්චාන, අසඤ්ඤාසත්තානං මෙ මහාභූතා විනනං මහා භූතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාර සමුච්චාන වූද, සාතු සමුච්චාන වූද, අසඤ්ඤාසත්ත වූද මහා භූතයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූත දෙදෙනාට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8. නිසසය ප්‍රත්‍යය

සෑම ධර්මයක්ම උපදනා කල්හි අන්‍ය ධර්මයක් නිශ්‍රය කොට ගෙනම උපදිති. එසේ යම් ධර්මයක් පිහිටීමට ස්ථාන වශයෙන් උපකාර වන ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. සහජාතව හෙවත් තමා හා එක්ව උපදනා ධර්මයකට පිහිටීමට උපකාර වන ධර්මයට සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි ද, පූජීයෙහි ඉපිද තමාට පසුව හටගන්නා ධර්මයට පිහිටීමට ස්ථාන වශයෙන් උපකාර වන ධර්මයට පූරේජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි ද කියති. එබැවින් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, පූරේජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි දෙවැදෑරුම් වේ. එක්ව උපදනා විතත වෛතසික ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එසේම එක්ව උපදනා මහාභූතයෝද ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. මහාභූතයෝ උපාදය රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වෙති. නමුත් උපාදය රූපයෝ ඔවුනොවුන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවෙති. සිත විතතඡ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන

නමුත් විනතජ රූපයෝ විනතයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවෙති. ප්‍රතිසක්‍ෂි නාමස්කන්ධයෝද ප්‍රතිසක්‍ෂි කර්මජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වෙති. ප්‍රතිසක්‍ෂිත්‍වයේදී කර්මජ රූපයක් වූ හදය වසනු රූපය නාමස්කන්ධයන්ට ද; නාමස්කන්ධයෝ හදය වසනු රූපයට ද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. හදය වස්තුවෙන් අන්‍ය වූ ප්‍රතිසක්‍ෂි කර්මජ රූපයෝ ප්‍රතිසක්‍ෂි නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය නොවෙති. මෙය සහජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ආකාරයයි.

පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, වසනුපුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය, වස්ථාරමමණ පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි දෙවැදෑරුම් වේ. පූජිතෙහි ඉපිද පසුව උපදනා නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය වන වකු වසනුවය, ශ්‍රෝතවසනුවය, සාණ වසනුවය, ජීවනා වසනුවය, කාය වසනුවය, හදය වසනුවය යන වසනු සය වසනු පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝය. පූජිතෙහි ම උපදනා වූ මේ ඡව්චස්තූන් නිශ්‍රය කොට ගෙන වකු විඤ්ඤාණාදී වූ නාමස්කන්ධයෝ ඇතිවෙත්. වස්ථාරමමණ පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මය නම්, මරණාසන්න කාලයෙහි වූහි විනතයෙන් සතලොස්වන විනතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය ය. මරණාසන්න විනත විවිධයෙහි උපදනාවූ මනෝචාරාවර්ජනකාම ජවන යෝය, නදරමමණයෝය යනාදී වූ නාමස්කන්ධයෝ කිසි විටෙක වූහි විනතයෙන් සතලොස්වන විනතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය අරමුණු කොටද, නිශ්‍රය කොට ගෙනද උපදිති. එසේ උපදනා කල්හි එම හදය වසනු රූපය, අරමුණු කොටද, නිශ්‍රය කොට ගෙනද උපදිති. එසේ උපදනා කල්හි එම හදය වසනු රූපය එකී නාමස්කන්ධයන්ට වස්ථාරමමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ යයි කියනු ලැබේ.

එක් භවයකට අයත් කර්මජරූප සන්නතිය වූහි විනතයාගේ භවිතත්‍වයේදී අවසන් විය යුතු බැවින්, අවසාන කර්මජ රූපයෝ උපදින්නේ. වූහි විනතයෙන් සතලොස් වන විනතත්‍වයාගේ උත්පාදකත්‍වයේදී ය.

එබැවින් මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි උපදනා මනෝවාරා වජ්‍යනය, කාම ජවනාදී විතතයෝ උපදිනු ලබන්නේ අනතිමට උපදනා හදය වසනු රූපය නිශ්‍රය කොට ගෙනයි. යම්කිසි විටෙක මරණාසන්න කාලයේදී තමාගේ හදය වස්තු අනිත්‍යාදී වශයෙන් මෙතෙහි කරන කල්හි හෝ එයට ඇලුම් කරන කල්හි හෝ, එය ආත්ම වශයෙන් ගන්නා කල්හි හෝ මරණාසන්න විතත විවිධයෙහි උපදනා මනෝවාරාවජ්‍යනාදී වූ විතතයන්ට අරමුණු වන්නේ වූහි විතතයෙන් සතොලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපයයි. එසේ වූ කල්හි ඒ විතතයන්ට එකී හදය වසනු රූපය වස්තුවද වෙයි, අරමුණද වෙයි. ඒ හදය වස්තු රූපය, එයට පසුව උපදනා මනෝවාරාවජ්‍යනාදී වූ විවි විතතයන්ට වස්තුවාරමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාරවන බව දකියුතු.

වකුච්චිඤ්ඤා මානු, සොනච්චිඤ්ඤා මානු, සාණච්චිඤ්ඤා මානු, ජීවිහා ච්චිඤ්ඤා මානු, කායච්චිඤ්ඤා මානු යන පඤ්ච ච්චිඤ්ඤා මානුන්ට වසනු පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ මධ්‍යමායුෂ්ක වූ වකුච්චි වසනු, සොන වසනු, සාණ වසනු, ජීවිහා වසනු, කාය වස්තු යන පඤ්චවිධ වූ වස්තුහුය. මධ්‍යමායුෂ්ක වසනු රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාභිත විතතය හා උපදනා වස්තු රූපයෝය. ඒ රූපයන්ගේ නිරුඳ්ධිම සතලොස් විතතක්‍ෂණයකට ආයු ඇති විතත විවිධයේ අනතිම විතතයාගේ නිරෝධය හා සමගය. මධ්‍යයුෂ්ක රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාභිතයට පූච්චියෙහි ඉපිද, විතත විවිධ අවසන් වන්නට පෙර නිරුඳ්ධි වන රූපයෝයි. අමධ්‍යයුෂ්ක රූපයෝ නම් ප්‍රථම අතීත භවාභිත යට පසුව ඉපිද විතත විවිධ අවසන් වූවායින් පසුත් පැවත නිරුඳ්ධිවන රූපයෝයි. මනෝ මානු, මනෝච්චිඤ්ඤා මානු යන මානුහු හදය වසනු රූපයම නිශ්‍රය කොට ගෙන පවත්නා හෙයින් එයට ප්‍රතිසක්ති විතතය ආදී වූ පූච්චි පූච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසනු රූපය වසනු පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය භාවයෙන් උපකාර වේ. නිරෝධ සමාපතතියෙන්

නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි එල විතතයට වසතු පුරෝජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ එයට එක් විතතක්ෂණයකට පුළුඹෙහි උපදනා හදය වස්තු රූපයයි.

නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රි රාශිය

1. සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන බවටයෝ නම:

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූප, ප්‍රතිසනි කමීජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන සියලු එකුන් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘතති ප්‍රතිසනි නාමසකකියෝ ය.

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන විතතජ, ප්‍රතිසනි කර්මජ, බාහිර, ආහාරජ, සෘතුජ, අසංඥසන්ති කර්මජ රූපයන්ට අයන්වූ සියළු මහා භූතයෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසනි නාමසකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදයවස්තුවය.

හදයවස්තුවට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසනි නාමසකකියෝ ය යන මොච්ඡු ය.

සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යයාන්පනතයෝ නම:-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු එකුන් අනු විතතය වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘතති ප්‍රතිසනි නාමසකකියෝ ය.

නාමසකකියන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විතතජ රූප හා ප්‍රතිසනි කමීජ රූපයෝ ය.

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන සියලු මහා භූතයෝ ය, මහා භූතයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන උපාදය රූපයෝ ය.

හදයවස්තුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසනි නාමසකකියෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හදයවස්තුවය යන මොව්හු ය.

සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයට ප්‍රත්‍යනික ධර්මයෝ නැත.

2. වසතු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි ඡව්වසතුහුය.

විස්තර වශයෙන් වතාහි—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි මධ්‍යමායුෂ්ක වක්‍ෂුර් වස්තුවය, ශ්‍රොත වස්තුවය, ස්‍රාණ වස්තුවය, ජීවිතා වස්තුවය, කාය වස්තුවය.

ප්‍රතිසංකී ආදීවු පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසතුවය.

නිරෝධ සමාපත්තියෙන් නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි පුච්චියෙහි එක් විතතක්‍ෂණයක කාලයේ උපදනා හදය වස්තුවය.

මරණාසන්න කාලයෙහි වුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදයවසතුවය යන ධර්මයෝ ය.

වසතු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝග්‍ය-පනිතයෝ නම්—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනාවූ සතර අරූප විපාක භැර සජ්ත විඤ්ඤාන ධාතුහුය, වෛතසික දෙපතසය යන ධර්මයෝ ය.

වසතුපුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනික ධර්මයෝ නම්—

- වතුච්චොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ
- ලොභමූල සිත් අටය
- මොහමූල සිත් දෙකය
- මනෝවාරාවච්ඡ්ඡනය
- මහා කුසල් සිත් අටය

මහා ක්‍රියා සිත් අටය
අරූපාවචර සිත් දෙලොසය
සොවාන් මාගී විතනය හැර ලොකොත්තර සිත් සතය.

වෙළ, ඉසාසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, අප්‍රමාණයන් හැර
වෛතසික සතලීස් සය ය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාම-
ස්කන්ධයෝ ය.

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොස හා වෛතසික
පන්තිස ය,

- විතනජ රූපයෝය,
- ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය,
- බාහිර රූපයෝය,
- ආහාරජ රූපයෝය,
- සෘතුජ රූපයෝය,
- අසංඤ්ජන්ති කර්මජ රූපයෝය,
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන මොවුන්ය.

3. වස්චාරමමණ පුරෙජාන භිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන
බමීය නම—

මරණාසන්න කාලයෙහි චූති විතනයෙන් සතලොස්
වන විතනය හා උපදනා හදයවසනු රූපය ය.

වස්චාරමමණ පුරෙජාන ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝග්-
පනනයෝ නම—

- මරණාසන්න කාලයෙහි උපදනාවූ
- මනොචාරාවජ්ජනය,
- කාමජවන එකුත් තිසය,
- තදුරමමණ එකොලොසය,
- අභිඤ්ඤ සිතය,

ඉසාසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විරති, අප්‍රමාණයන් හැර
වෛතසික සතලීස් සතරය යන ධර්මයෝ යි.

වස්කාරමමණ පුරෙජ්ඣන ප්‍රත්‍යයයාගේ ප්‍රත්‍යනිකයෝ නමි—

වස්කාරමමණ පුරෙජ්ඣන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොලබන්නාවූ එකුත් අනු චිත්තය, දෙපනස් වෛතසිකය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝය,

- චිත්තජ රූපයෝය,
- ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය,
- බාහිර රූපයෝය,
- ආහාරජ රූපයෝය,
- සෘතුජ රූපයෝය,
- අසඤ්ඤා කර්මජ රූපයෝය,
- ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳුණාවාර හෙවත් විපි. තෙලෙසකි.

1. විපිය

කුසලො ධම්මො කුසලාං ධම්මාං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නමි—

- කුසල් සිත් එක්විස්සය,
- වෛතසික අටතිසය,
- යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝජනවන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නමි—

- කුසල් සිත් එක්විස්සය,
- වෛතසික අටතිසය,
- යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, නිසංසය, අසංකෘමසංකෘ, සම්පසුතත, අභ්‍යී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අතුරෙන් නිශ්‍රය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. කුසලො ඵතො ඛණ්ඩො නිශ්ඤානං ඛණ්ඩානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකුයක් ඉතිරි නාමස්කකු තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛණ්ඩො ඵකස්ස ඛණ්ඩස්ස නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකු තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකුයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛණ්ඩො විනානං ඛණ්ඩානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො

(කුසල නාමස්කකු දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකු දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කුසල නාමස්කකුයෝ ඔවුනොවුන්ට සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

2. විපිය—

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධම්මයෝ නම්—

විනතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමූහ වූද, නාමස්කකුයෝහි—

ප්‍රත්‍යයාත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ තම් විතතජ රූපයෝසි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නිශ්ශය, සමප-
යුතන, අජචී, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අතුරෙන්
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්

කුසලා ඛනා විතතසමුට්ඨානානං රූපානං නිශ්ශය
පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
අවයව වූද, සමුභ වූද නාමස්කකියෝ විතතජ රූපයන්ට
සහජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

කුසල් සිත් උපදනා කල්හි ඒ කුසල විතතයෝ
සහජාන වූ විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වන සැටි මෙසින් දැක්වේ.

3. විවිධය

කුසලො ඛමෙමා කුසලස්සච අව්‍යාකානස්සච ඛමමස්ස
නිශ්ශය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට නිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්. උපකාර වේ.

කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වන කුසල ඛමියෝ තම්—

ඔවුනොවුන්ට භා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන
පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල්
සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව
නාමස්කකියෝය.

**ප්‍රත්‍යායෝජනා වශයෙන් ලැබෙන කුසලාචාරාකාරී
බිම්බයේ නම—**

කුසල සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිස්සය,
විතනජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජන, නිසසය,
අප්‍රී. අවිභව යන ශක්ති සතරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

**1. කුසලො එකො බකො නිශ්ඤානං බකොනං
විතන සමුට්ඨානානංව රූපානං නිසසය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(එක්විසි කුසල විතනයෝය, අටතිස් වෛතසිකයෝය
යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක්
ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට හා විතනජ රූපයන්ට නිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. තසො බකො එකසො බකසො, විතන සමුට්ඨානා
නංව රූපානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධ-
යට සහ විතනජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

**3. මෙ බකො විතනං බකොනං විතන සමුට්ඨා-
නානංව රූපානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට
සහ විතනජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

4. විවිධය.

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,
යන අවයව නාමස්කකියෝසි.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,
යන අවයව නාමස්කකියෝසය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. අකුසලො එකො ඛනො නිශ්ඤානනං ඛනානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දොළොසය, වෛතසික සත් විස්සය යන අකුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනො එකස්ස ඛනස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල සකකි තුනක් ඉතිරි එක් සකකියට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛනියා විනනං ඛනියානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලසකකි දෙකක් ඉතිරි ස්කකි දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විපිස

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාභිනංසං ධම්මංසං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය
වෛතසික සත් විස්සය

යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්

අකුසලා ඛනියා විනන සමුට්ඨානානං රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලස්කකියෝ විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිස—

අකුසලො ධම්මො අකුසලංසව අබ්‍යාභිනංසව ධම්මංසං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති
යෙන් උපකාර වන අකුසල ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන
පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සත් විස්සය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත
ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සත් විස්සය
විතතජ රූපයෝය.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

**1. අකුසලො එකො ඛන්ධො තිණ්ණනිනං ඛන්ධානං
විතතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං නිසංස පච්චයෙන
පච්චයො.**

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත් විස්සය යන
අකුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක්
ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ තුනට හා විතතජ රූපයන්ට
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. තයො ඛන්ධා එකස්ස ඛන්ධස්ස විතත සමුට්ඨානා-
නඤ්ච රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසලස්කන්ධයෝ තිදෙනෙක් ඉතිරි එක අකුසල
ස්කන්ධයට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති
යෙන් උපකාර වෙත්.)

**3. මෙ ඛන්ධා විතතං ඛන්ධානං විතතසමුට්ඨානානංච
රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.**

(අකුසලස්කන්ධයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි අකුසලස්කන්ධ දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙසේ අකුසලස්කන්ධයෝ අකුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

7. විපිය

අඛ්‍යාතනො ධමේමා අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්‍යාකෘත ධර්මය අච්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අච්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අච්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රච්ඡන්ති කාලයෙහි

ඔට්‍රිනොට්‍රිත්ටද, ඔට්‍රිනොට්‍රිත්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යෝජනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

- විපාක සිත් සතිසය
- ක්‍රියා සිත් විස්සය
- වෛතසික අටතිසය

යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා

විතතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අකුසලමඤ්ඤ, නිස්සය, විපාක, සම්පසුත්ත, විපසුත්ත, අනච්චි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා කටතතා රූපයන්ටද
ප්‍රත්‍යය වන

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය
වෛතසික පත්තිසය

යන අවයව වූද, අවයව හා සමූහවූද නාමසකකියන්
හා හදය වසතු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ලැබෙත්.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය
වෛතසික පත්තිසය

යන අවයවවූද, සමූහවූද නාමසකකියන් හා
කටතතා රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන,
අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිශ්ශය, විපාක, සමපසුභත, විපපසුභත,
අපී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ශුද්ධ රූප ධර්මයන් අතුරෙන් නිශ්‍රය ශක්තියෙන්
උපකාර වන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන

- චිත්තජ රූප
- ප්‍රතිසන්ධි කමීජ රූප
- බාහිර රූප
- ආභාරජ රූප
- සාතුජ රූප
- අසංඤ සත්ව කමීජ රූප
- ප්‍රවානති කමීජ රූප

යන මොවුන්ගේ මහා භූත රූපයෝය.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන රූප ධර්මයෝගමි—

භූතරූප සහිත වූ උපාදාය රූපයෝගී.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන **සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංස, අභ්‍යුත්ත, අවිභව** යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති පස අනුරෙත් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

1. විපාකාබ්‍යාකප්‍යා කිරියාබ්‍යාකප්‍යා එකොබකො නිශ්ඤානනං බකියානං විතත සමුට්ඨානානංච රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියන් අනුරෙත් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බකියා එකසං බකියං විතතසමුට්ඨානානංච රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකියන් අනුරෙත් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බකියා විතතං බකියානං විතතසමුට්ඨානානංච රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක ක්‍රියා නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. පටිසංඝිකවණේ විපාකාබ්‍යාකප්‍යා එකොබකො නිශ්ඤානනං බකියානං කටතනාච රූපානං නිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විසයය වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට හා සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5 නයො බන්ධා එකස්ස බන්ධස්ස කචන්තා ච රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සහ සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. චෙ බන්ධා වින්තං බන්ධානං කචන්තාච රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියෙහි ප්‍රතිසන්ධිනාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට හා සහජාත කමීජ රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. බන්ධා චක්ඛුස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෘතියේදී හදය වසනු රූපය ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

කමීජ රූපයන්ට සහජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයෝ පමණය. ප්‍රවෘත්ති නාමස්කන්ධයන්ගේ එසේ කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය විමට ශක්තියක් නැත. නිරොධසමාපත්තියට සමවැද සිටිනා කාලයේදී සහ අසංඥසත්ඵ භූමියෙහි ඉපිද එහි සිටිනාතාක් කල් නාමස්කන්ධයෝ නැතත් කමීජ රූපයෝ සන්තති වශයෙන් නොබිඳී පවතී.

9. එකං මහාභුතං නිශ්ශන්තං මහා භුතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් මහාභූත රූපයක් සහජාතව උපදනා ඉතිරි මහා භූත තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

10. තයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. මෙ මහා භූතා විනනං මහාභූතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මහාභූත රූපයන් දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහා භූතරූප දෙදෙනාට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

12. මහාභූතා විනන ඤ්චුට්ඨානානංව රූපානං කච්චතාච රූපානං උපාදාය රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(විනතජ මහා භූත රූපයෝ එම මහා භූත රූපයන්ට හා උපාදාය රූපයන්ටද, ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ මහා භූත රූපයෝ එම මහා භූත රූපයන්ට හා උපාදාය රූපයන්ටද නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

13. බාහිරං එකං මහාභූතං තිණ්ණිනනං මහා භූතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර රූපයන් අතුරෙන් එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තයො මහා භූතා එකස්ස මහා භූතස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරවූ මහා භූතරූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

15. මෙ මහා භූතා විනනං මහාභූතානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරවූ මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

16. ආහාර සමුට්ඨානං එකං මහා භූතං නිශ්ඤ්ඤිතං මහා භූතානං නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

17. තයො මහා භූතා එකස්ස මහා භූතස්ස නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

18. මෙ මහාභූතා චිතතං මහාං භූතානං නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(ආහාර සමුට්ඨාන මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

19. උතුසමුට්ඨානං එකං මහාභූතං නිශ්ඤ්ඤිතං මහාභූත රූපානං නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතු සමුට්ඨාන එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

20. තයො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතු සමුට්ඨාන මහා භූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

21. මෙ මහාභූතා චිතතං මහාභූතානං නිශ්ඤ්ඤිතං පච්චයෙන පච්චයො.

(සෘතුසමුට්ඨාන මහාභූත රූපයෝ දෙදෙනෙක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

22. අසංඥාසන්ධිතානං එකං මහාභූතං නිශ්චිතං මහාභූතානං නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(අසංඥාසන්ධි එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූත රූප තුනට නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

23 නියො මහාභූතා එකස්ස මහාභූතස්ස නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(අසංඥාසන්ධි මහාභූත රූප තුනක් ඉතිරි එක් මහා භූත රූපයට නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

24. වෙ මහාභූතා විභිතං මහාභූතානං නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(අසංඥාසන්ධි මහාභූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහාභූත රූප දෙකට නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

25. මහාභූතා කට්ඨනාව රූපානං උපාදය රූපානං නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(ප්‍රවෘත්ති කමීජ අසංඥාසන්ධි මහා භූත රූපයේ කමීජ රූපවලටද උපාදය රූපවලටද නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

26. වකඛායනනං වකඛුච්ඡිඤ්ඤාණස්ස නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක වකඤ්ඤා වස්තුව වකඛුච්ඡිඤ්ඤා සිත් දෙකට වඤ්ඤා පුරෙජාන නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

27. සොතායනනං සොත ච්ඡිඤ්ඤාණස්ස නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රොත වස්තුව ශ්‍රොත ච්ඡිඤ්ඤා සිත් දෙකට වඤ්ඤා පුරෙජාන නිශ්චය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

28. ඤාණායනනං ඤාණච්ඡිඤ්ඤාණස්ස නිශ්චය පව්වසෙන පව්වසො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක සාණ වසනුව ජුණවිඤන සිත් දෙකට වැනු පුරෙජන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

29. ජිව්හායනනං ජිව්හා විඤ්ඤාණස්ස නිස්සය පච්ච සෙන පච්චසෙ.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජිව්හා වසනුව ජිව්හා විඤන සිත් දෙකට වැනු පුරෙජන නිශ්‍රය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

30. කායායනනං කාය විඤ්ඤාණස්ස නිස්සය පච්ච සෙන පච්චසො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක කාය වසනු කාය විඤන සිත් දෙකට වැනු පුරෙජන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

31. වැනු විපාකබ්‍යාභිතානං කිරියාබ්‍යාභිතානං බකුංගං නිස්සය පච්චසෙන පච්චසො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ප්‍රතිසක්ඛි ආදී පූච්චි පූච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසනු රූපය, අරූප විපාක, විපඤ්චවිඤන යන තුදුස් විපාක විතතයන් හැර ඉතිරි වූ ප්‍රථම භවබ්‍යාදී පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය යන මේ විපාක ක්‍රියා නාමස්කකුයන්ට වැනු පුරෙජන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී වනාහි වුති විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය, එයට අනතුරුව උපදනා භවාබ්‍හ සිත් පසලොසය, ආවජිනා-වයය සම්පට්ච්ඡන්ධයය, සනතිරණත්‍රයය, ව්‍යවස්ථාපනය, රහතන් වහන්සේගේ කාම ක්‍රියා ජවන් පසය, තදුරමමණය වූතිය යන මේ විපාක ක්‍රියා නාමස්කකුයන්ට වැනු පුරෙජන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මරණාසන්න කාලයේදී වුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වසනු රූපය අරමුණු කරන කලෙක් වේ නම්, එයට අනතුරුව උපදනා නාමස්කකුයන්ට එම හදය වසනු රූපය වැනු ආරමමණ පුරෙජන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජත නිශ්‍රය වනු පුරේජාත නිශ්‍රය වසතුආරමණ පුරේජත නිශ්‍රය යන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වන බව දනගුතු.

8. විවිධ—

අඛ්‍යාතතො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සට ප්‍රත්‍යය වන ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූච්චුච්චි විත්තයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපය.

මරණාසන්න කුසල් ජවන පසට ප්‍රත්‍යය වන චූඡි විත්තයෙන් සතලොස්වන විත්තය හා උපදනා හදය වසතු රූපය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝහි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිස්සය, ආරමණ, පුරේජාත, විපසගුත්ත, අනච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

වසු කුසලානං ඛණ්ඩානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවච්ඡනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපය, පශ්චිම පශ්චිම කුසල් සිත් එක් විස්සට වැනු. පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී චුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වසතු රූපය මරණාසන්න කුසල් ජවන් පසටද වැනු පුරෙජාත නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙය අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

9. විප්‍රිය

අබ්‍යාකතෝ ධම්මෝ අකුසලස්‍ය ධම්මස්‍ය නියස්‍ය පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්—

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම දෙළොස් අකුසල විතතයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවච්ඡනාදී වූ පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වසතුවය,

මරණාසන්න අකුසල ජවන් පසට ප්‍රත්‍යයවන චුති විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය වසතු රූපය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම අකුසල් ජවන් සිත් දෙළොස්ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නියස්‍ය, ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපනියස්‍ය, පුරෙජාත, විපසග්ගන, අඤ්චි, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්—

වඤ්ඤා අකුසලානං ඛිංඛානං නිශ්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවඡ්ඡනාදී පුඪී පුඪී විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපය පශ්චිම පශ්චිම අකුසල් සිත් දොළොසට වඤ්ඤා පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

මරණාසන්න කාලයේදී චුති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වසතු රූපය මරණාසන්න අකුසල ජවත් පසටද වඤ්ඤා පුරෙජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙය අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

10. විපිය.

කුසලොච අඛ්‍යාකතොච ධම්මො කුසලංගං ධම්මංගං නිශ්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි කුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔටුනොටුත්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤචවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය,

වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමසකන්ධයෝ ය.

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවඡ්ඡනාදී පුඪී පුඪී විතතයන් හා උපදනා හදය වසතුවය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්පතන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,
යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිසසය, අප්ඵ, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. කුසලො එකො ඛකොච චක්ඛව නිශ්චයනං ඛකානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් හා ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවඡ්ඡනාදි පුඵ පුඵ විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපයද, ඉතිරි කුසල නාමස්කකි තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො ඛකොච චක්ඛව එකසා ඛකියා නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලස්කකියන් තුන්දෙනෙක් හා ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවඡ්ඡනාදි පුඵ පුඵ විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපයද, ඉතිරි එක් කුසල නාමස්කකියට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛකොච චක්ඛව විභතං ඛකානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසලස්කකියන් දෙදෙනෙක් හා ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවඡ්ඡනාදි පුඵ පුඵ විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපයද, ඉතිරි කුසල නාමස්කකි දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. විපිය.

කුසලොච අබ්‍යාකතොච ධම්මො අබ්‍යාකතසා ධම්මසා නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කන්ධයෝ හා අව්‍යාකෘත ධර්මයෝද, අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිස්සය,
යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා
සහජාන විතතජ මහාභූත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොක්ඛන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විතතජ රූපයෝ සි.
මෙහි අනුවාදය වශයෙන්—

කුසලා බන්ධාව මහාභූතාව විතත සමුට්ඨානානං රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ හා විතතජ මහාභූත රූපයෝද, විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

12. විවිධය.

අකුසලොව අඛ්‍යාතතොව ධම්මා අකුසලස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසාංවෙති වු අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය,

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවර්ජනාදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ තම—

අකුසල් සිත් දොළොසය.

වෛතසික සත් විස්සය.

යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. අකුසලෝ එකෝ බන්ධාව වස්ථුව නිශ්චිතනං බන්ධානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් හා ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනාදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි තුනට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො බන්ධාව වස්ථුව එකසස බන්ධසස නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි තුනක් හා ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනාදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කකියට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බන්ධාව වස්ථුව විහනං බන්ධානං නිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි දෙකක් හා ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවර්ජනාදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තු රූපයද, ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි දෙකට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

18. විපිය

අකුසලොච අබ්‍යාකතොච ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසලොච්ඡාසාකාන ධම්මෝ අච්ඡාසාකාන ධම්මො නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අච්ඡාසාකාන ධම්මො නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලොච්ඡාසාකාන ධම්මෝ නම්—

අකුසල් සිත් දොළොසය,
වෛතසික සත් විස්සය,

යන අවයව නාමස්කන්ධත්භා
සහජාන විතතජ මහාභූත රූපයෝස

ප්‍රත්‍යොක්ඛනන වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාසාකාන ධම්මෝ නම්—

විතතජ රූපයෝසි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්—

අකුසලා ඛනිච මහා භූතාච විතත සමුට්ඨානානං රූපානං නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දොළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධත්භා විතතජ මහා භූත රූපයෝද, විතතජ රූපයන්ට නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

9. උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

විතත වෛතසික ධම්මන් ඇතිවීමට අතිශයින් උපකාර වූ බලවත් වූ හෙතුවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය සි කියනු ලැබේ. හෙතු, ආරම්භණදී ප්‍රත්‍යය ධම්මන් ඇතත් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නොලද හොත් විතත වෛතසිකයන්ගේ පහළවීමක් ඇති නොවේ. එහෙයින් අත් හැම උපකාරක ධම්මොටම වඩා බලවත්වූ උපකාරක ධම්ම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය සි.

ප්‍රභේද වශයෙන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ත්‍රිවිධ වේ. එනම්—

- 1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ය
- 2. අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ය
- 3. පක්‍යුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යන තුන්ය.

1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - ගරුකල යුතු ධර්මයෝ බොහෝ විත්ත වෛතසික ධර්මයන්ගේ උත්පත්තියට උපකාර වෙති. එසේ ගරු කරනු ලබන අරමුණු විත්ත වෛතසිකයන්ගේ ඉපදීමට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ යයි කියනු ලැබේ.

දන් දීම, සිල්සමාදන් වීම, පෙහෙවස් විසීම, බණ ඇසීම, පින්දීම, වතාවත් කිරීම යනාදී නොයෙක් පින්කම් කොට නැවත ඒ පින්කම් ගරු කොට මෙතෙහි කිරීමේදී උපදනා කුසල් සිත් වලට පලමු කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ එසේම ධ්‍යාන වඩා, ධ්‍යාන සමවතින් නැගී, එය ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හිද, ලොකොත්තර මගඵල ලබා එය ගරු කොට මෙතෙහි කරන කල්හිද උපදනා කුසල විත්තයන්ට ඒ මහගත ලොකොත්තර කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

එපරිද්දෙන්ම දුනාදී පින්කම් කොට නැවත එය ගරුකොට තෘෂ්ණාවෙන් ආඝාදනය කරන කල්හිද, තෘෂ්ණා සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, වැරදි දූෂ්ටි උපදවා ගන්නා කල්හිද උපදනා අකුසල් සිත්වලට ඒ කුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

තවද රාගයන්, දූෂ්ටියන් ගරු කොට ආඝාදනය කරන කල්හිද එයට සතුටුවන කල්හිද, උපදනා අකුසල විත්තයන්ට පලමු අකුසලය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. අනිනතරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - සෑම සිතක්ම උපදනේ විත්ත පරම්පරාවකය. ඒ ඒ විත්ත පරම්පරාවල එක් විත්තයක් ඉපිද නිරුඳි වූ පසු එයට අනතුරුවම අත්‍ය සිතක් උපදී පූඪී විත්තය ඇති නුවුවහොත් පසු විත්තය ඇතිවීමට ඉඩක් නැත. එබැවින් පූඪී විත්තය එයට අනතුරුව උපදනා විත්තයට බලවත් හෙතුවක් වේ. එහෙයින් අනතුරුව උපදනා විත්තයට පූඪී විත්තය අනිනතරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. පූඪී පූඪී විත්තයන්හි ඇති, තම තමාට අනතුරුව විත්ත පරම්පරාව නොසිඳෙනු පිණිස තැනට සුදුසු සිතක් ඉපදවීමේ ශක්තියට අනිනතර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. පශ්චිම විත්තය ඉපදීමට පූඪී විත්තයෙහි ඇති බලවත් හේතු ශක්තියට අනිනතරූපනිශ්‍රය ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ.

3. පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය - ඒ ඒ සත්ත සන්තාන යන්හි ඉපදවීම, සෙවනය කිරීම් වශයෙන් කරන ලද ශ්‍රද්ධා, ශීල, ශ්‍රැත, ත්‍යාග, ප්‍රඥදී කුසල ධර්මයෝ දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් විසීම, ධ්‍යාන ඉපදවීම, විදසුන් වැඩීම, මාගී ඵලයන්ට පැමිණීම අභිඤ ඉපදවීම, සමාපත්තියට සමවැදීම යනාදී කුසල කමීයන්ට බලවත් හේතු ශක්තියෙන් උපකාර වන බැවින් ඒ ශ්‍රද්ධාදී ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. එසේම ශ්‍රද්ධා, ශීල, ශ්‍රැත, ත්‍යාග, ප්‍රඥදී කුසලයන් නිසා රාග, වෙෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි ආදී අකුසලයන් ඇතිවන කල්හි ඒවාට එකී ශ්‍රද්ධාදී කුසලයෝ පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. රාග වෙෂාදීහුද, ප්‍රාණසාතාදී අකුසල කමීයෝද නැවත නැවතත් රාගාදීන්ද ප්‍රාණසාතාදී අකුසල කමීයන්ද කිරීමට බලවත්ව උපකාර වන හෙයින් ඒවාටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. මේ ආදී වශයෙන් සවසන්තානයෙහි උපදවන ලද සෙවනය කරනලද කුසලාකුසල ධර්මයෝ නැවතත් කුසලාකුසල ධර්මයන්ගේ ඉපැදීමට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දත යුතු.

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ නිරාශිය

1. ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යය බව

ගරු කලයුතු වූ වර්තමාන වූ ද, අතීතවූ ද, අනාගතවූ ද, ඉෂටනිෂ්ඨනා රූප අටලොසය.

වෙෂමූල, මොහමූල, දුකඛ සහගත කාය විඤ්ඤානන් හැර සිත් සු අසුවය.

වෙෂ, ඉසසා මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විචිකිච්ඡා හැර ඉතිරි වෛතසික සත් සාමුසය.

කාලමුක්ත වූ නිවෘණය

යන ෂඛාරමමණයෝ ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන බවීයෝසි.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න බව

ගරු කලයුතු බවීයන් ගරුකොට අරමුණු කරන්නාවූ ලොභ මූල සිත් අටය.

මහා කුසල් සිත් අටය,

මහා ක්‍රියා ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරය

ලොකොතතර සිත් අටය,

වෙෂ, ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, විචිකිච්ඡා, අප්‍රමාණා යන් හැර වෛතසික පන්සාමුසය.

යන මොචුහු ආරම්භණුපනිසසය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොත් පන්නයෝසි.

ප්‍රත්‍යහික බව

යම්කිසි බවීයක් ගරුකොට අරමුණු නොකරන අවසථාවෙහි වූද කිසි බවීයක් ගරුකොට අරමුණු නො-කරන්නා වූද,

ලෞකික සිත් එක් අසුවය
 වෛතසික දෙ පනසය
 විතතජ රූපයෝය
 ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය
 බාහිර රූපයෝය
 ආභාරජ රූපයෝය
 සෘතුජ රූපයෝය
 අසංඤසන්ති කමීජ රූපයෝය
 ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝය

යන මොව්හු ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක
 යෝයි.

2. අනිනතරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යය ධම්ම

අභීත් වුති විතතය භැර පුච්චි පුච්චි වු
 එකුත් අනුචිතතය
 වෛතසික දෙ පනසය.

යන මොව්හු අතත්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ධම්මෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පනන ධම්ම

අභීතත වුති විතතය සභිතවු පශ්චිම පශ්චිම වු
 එකුත් අනු විතතය
 වෛතසික දෙපනසය

යන මොව්හු අනනතරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්
 පනතෝයි.

ප්‍රත්‍යනික ධම්ම

විතතජ රූපයෝය
 ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය
 බාහිර රූපයෝය.
 ආභාරජ රූපයෝය
 සෘතුජ රූපයෝය

අසංඤ්ඤාත්තං කමීජ රූපයෝය
ප්‍රචාන්ති කමීජ රූපයෝය

යන මොව්හු අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍ය-
නීකයෝය.

3. පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ප්‍රත්‍යය ධර්ම

බලවන්වූ එකුත් අනු විතතය
වෛතසික දෛපනසය
රූප අට විස්සය
ඇකැමි ප්‍රඥප්තීහුය

යන මොව්හු පකතූපනිශ්‍රය වන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්ම

ප්‍රචාන්ති ප්‍රතිසන්ති වශයෙන් සියලු එකුත් අනු විතතය
වෛතසික දෛපනසය.

යන මොව්හු පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යොන්-
පන්නයෝය.

ප්‍රත්‍යනීක ධර්ම

විතතජ රූපයෝය.
ප්‍රතිසන්ති කමීජ රූපයෝය.
බාහිර රූපයෝය.
ආභාරජ රූපයෝය.
සෘතූජ රූපයෝය.
අසංඤ්ඤාත්තං කමීජ රූපයෝය.
ප්‍රචාන්ති කමීජ රූපයෝය.

යන මොව්හු පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනීක-
යෝය.

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයාගේ විසඳිනාවාර කෙවන් විචි-
තවයකි.

1. විවිධ

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො ආරම්මණුපනිස්සයො, අනනනරූපනිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණුපනිශ්‍රය අනනනරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුචාද වශයෙන්

ආරම්මණුපනිස්සය ප්‍රත්‍යය

1. දුතං දධා සිලං සමාදිසිධා උපොසථකමම. කඩා නං ගරුං කඩා පච්චවෙකඛති.

(දන් දී සිල් සමාදන්ව පෙහෙවස් රැක, ඒ පුණ්‍යකමීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ඒ දුත වෙනතාදිය ප්‍රධාන කොට ඇති කුසල වින්තය ආරම්මණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දන්දීම, පෙහෙවස් රැකීම, සිල් සමාදන්වීම යනාදිය ගරුකොට සැලකිය යුතු කුසල ධර්මයෝයි. එකී පින්කම් කොට නැවත ඒ පින්කම් ගරුකොට මෙනෙහි කරන කල්හි, භවාඛතවලන, භවාඛතූපච්ඡේද යන විත්තයන්ට අනතුරුව ඒ දුතාදී කුසල කමීයක් අරමුණුකොට මනෝචාරාවජ්ජන නිත්‍යයද එයට අනතුරුව ඒ පුණ්‍යකමීය අරමුණු කොට කාමාවචර මහා කුසල් සිත් අටෙන් එක් සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවන කාත්‍යයයෙන් සන් වරක් ඉපිද නිරුද්ධවූ පසු තදුරමමණ භවාඛතයෝ වෙත්. මෙහිදී පළමු කල කුසලය එය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කුසල ජවනයන්ට ආරම්මණුපනිස්සය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්මණුපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. පුබ්බි සුවිණ්ණානි ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනි.

(පෙර මනාකොට කරනලද දැන සීලාදී පින්කම් ගරු කොට ප්‍රත්‍යයවෙන්නා කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍යවෙන්නා ජවනයන්ට පෙර පවත්වන ලද කුසලය ආරම්භණුප නිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කානා වුට්ඨනිකා කානං ගරුංකඛා පච්ච-
වෙකඛනි.

(ප්‍රථම ධ්‍යානාදී වූ මහද්ගත ධ්‍යාන උපදවා, ඒ ධ්‍යාන යට සමවැද එසින් නැගී, එම ධ්‍යානය ගරුකොට මෙහෙහි කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහාකුසල ප්‍රත්‍යවෙන්නා ජවනයන්ට ඒ ධ්‍යානමය මහද්ගත කුසලය ආරම්භණුප නිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

4. සෙකඛා ගොත්‍රභුං ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනනි.

(සොවාන් ඵලයට පැමිණි ආයතීයෝ සෝවාන් මාගී විත්තයට පූච්ඡෙහි එම විත්ත විච්ඡෙහි උපන්නා වූ ගොත්‍රභු විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යය වෙන්නා කරන කල්හි උපදනාවූ කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ඒ ගොත්‍රභු විත්තය ආරම්භණුපනිසසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සෝවාන් මාගී විත්තය උපදනා විත්ත විච්ඡෙහි භවාධිත චලන භවාධිතූපවේෂ්ඨයන්ට අනතුරුව සංසකාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් මනෝවාරාවච්ඡනයද, එයට අනතුරුව පරිකමී, උපවාර, අනුලොම වශයෙන් කාමාවචර මහා කුසල ඥාන සම්ප්‍රසූතක සිත ඉපිද නිරුඬි වූ පසු එම මහා කුසල විත්තයම නිජාණය අරමුණු කරමින් ගොත්‍රභු නමින් ඉපිද නිරුඬි වේ. එයට අනතුරුව නිජාණය අරමුණු කරමින් සෝවාන් මාගී විත්තයද සෝවාන් ඵල සිත් දෙකක්ද පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඬි වීමෙන් ඉක්බිති භවාධිතය වේ. මෙසේ සෝවාන් ඵලයට පැමිණි ආයතී පුද්ගල තෙමේ එයට අනතුරුව මාගීයද, ඵලයද,

නිවේදනයද ප්‍රතිඥා කෙලෙසයන්ද; ඉතිරි කෙලෙසයන්ද යන මේ අරමුණු ගෙන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නේය. එයට අනතුරු ගොනුහු විතතය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල ජවනයට එම ගොනුහු විතතය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

5. සෙකඛා වොදනං ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනති.

(සකාදගාමි, අනාගාමි ආයතී පුද්ගලයෝ තම තමන්ගේ මාගී විතතයන්ට පූජිතයෙහි උපදනා වොදන විතතය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි, ඒ වොදන විතතය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කාමාවචර කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සෙකඛා මගගා මුට්ඨනිනා මගගං ගරුං කඛා පච්චවෙකඛනති.

(සොවාන් සකාදගාමි අනාගාමි ඵලස්ථ ආයතී පුද්ගලයෝ තම තමන් පෑමිණි මාගීය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි ඒ ලොකොත්තර කුසලය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත කාමාවචර මහා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහේ පෘථග්ජන වූද ඉන්ද්‍රියවූද පුද්ගලයෝ දනාදී පින්කම් කොට, ධ්‍යාන වඩා, ලොකොත්තර මාගී උපදවා, ඒවා ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන කල්හි උපදනා කාමාවචර මහා කුසල ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ජවනයන්ට එකී ලෞකික ලොකොත්තර කුසලයන් ආරම්භණුපනිසංය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය

1. පුරිමා පුරිමා කුසලාබ්‍යා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං කුසලානං බ්‍යානං උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු වූ කුසල නාමසකකුයෝ පස්විම පස්විම වූ කුසල නාමසකකුයන්ට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල නාමසකකුයන් අතුරෙන් යම් කුසල විතතයක් කාමාවචර ජවන කාන්තයෙන් උපදනා කල්හි පලමුවන දෙවන, තුන්වන, සතරවන, පස්වන, සවන, කුසල ජවනයෝ අනතුරුව උපදනා දෙවන, තුන්වන සතරවන පස්වන, සවන, සත්වන ජවනයන්ට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම යයි කියනු ලැබේ.

2. අනුලොමං ගොත්‍රභුසං අනන්තරූප නිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම විතතය, එයට අනතුරුව උපදනා ගොත්‍රභු විතතයට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

3. අනුලොමං වොද්‍යනිසං අනන්තරූප නිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අනුලොම විතතය එයට අනතුරුව උපදනා වොද්‍යන විතතයට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

4. ගොත්‍රභු මග්ගස්ස අනන්තරූප නිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(සොවාන් මාගීය උපදනා විතත වීචියෙහි ගොත්‍රභු විතතය, එයට අනතුරුව උපදනා සොවාන් මාගී විතතයට අනන්තරූප නිසංසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**8. වෛද්‍යනං මග්ගස්ස අනන්තරූපනිය්‍යය පච්ච-
යෙන පච්චයො.**

(සකාදුගාමි, අනාගාමි, අර්හත් යන මාගී විනයයන් උපදනා විනය විපිත්ති වෛද්‍යන විනයය එයට අනතුරුව උපදනා මාගී විනයයට අනන්තරූප නිය්‍යය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුලොම, ගොත්‍රභූ වෛද්‍යන විනයයේ ලෞකික කුසලයේ වෙති. මාගී විනයයේ ලොකොත්තර කුසලයේ වෙති. මෙසේ ලෞකික කුසල ධර්මයේ ලෞකික කුසල ධර්මයන්ට හා ලොකොත්තර කුසල ධර්මයන්ටද අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම ‘කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අනන්තරූපනිය්‍යය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම’ යයි කියනු ලැබේ.

පකතූපනිය්‍යය ප්‍රත්‍යය

1. සද්ධං උපනිය්‍යාය දුතං දෙති.

(ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය දහ වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකාතෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

දන් දීමෙන් හවහොග සම්පත් ලැබිය හැකි බව දැන, දන්දෙනු කැමති කල්හි හවාඛග වලන හවාඛග පච්ඡේද-
යන්ට අනතුරුව ආභාරපාන පරිඡ්ඡාරාදී දුත වස්තූන් අරමුණුකොට මනෝවාරාවඡ්ඡනයද, එයට අනතුරුව මහා කුසල් සිත් අටෙන් එක් සිතක් ජවන කාත්‍යයෙන් සත් වරක්ද ඉපිද කිරුණු වූ පසු විභූතාරම්මණ විපිසක් නම් තදුරම්මණ දෙසිත ඉපිද අනතුරුව කාම හවාඛගයේ වෙත්. අවිභූතාරම්මණ විපිසක් නම් ජවනයට අනතුරුව හවාඛගයේ වෙත්. දන් දීමෙන් පසු ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන ඒ කාමාවචර කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍ය-
වෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ප්‍රකාතෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

2. සද්ධං උපනිස්සාය සීලං සමාදියති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් සිල් සමාදන් වන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය පඤ්චාඛගභීල දශාඛගභීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකාශොප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. සද්ධං උපනිස්සාය උපොසථ කමමං කරොති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් පෙහෙවස් රක්තා කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය අභවාඛග පෞෂථ භීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. සද්ධං උපනිස්සාය ක්‍රිතං උපොදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් ධ්‍යානය උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය මහද්ගන ධ්‍යාන කුසලයට ප්‍රකාශෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. සද්ධං උපනිස්සාය විපස්සනං උපොදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් විදහීනා වඩනා කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය විදහීනා කරන කාමාවචර කුසලයට ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සද්ධං උපනිස්සාය මග්ගං උපොදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් මාගීය උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ලොකොත්තර මාගී කුසලයට ප්‍රකාශෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. සද්ධං උපනිස්සාය අභිඤ්ඤං උපොදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් අභිඤ්ඤ උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය කුසලාභිඤ්ඤ සිත් පසට ප්‍රකාශොප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

8. සද්ධං උපනිස්සාය සමාපනතිං උපොදෙති.

(ශ්‍රද්ධාවෙන් සමාපන්න උපදවන කල්හි ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවර කුසලය, කුසල සමාපන්න අටට ප්‍රකාශෝප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

දන්දීම, සිල් සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම, ධ්‍යාන උපදවා ගැනීම, විදර්ශනා වැඩීම, ලොකොත්තර මාභී උපදවා ගැනීම අභිඤ උපදවා ගැනීම ධ්‍යාන සමාපන්නත්ට සමවැදීම යනාදී කුසල ධර්මයන් කිරීමට දියුණු කරගත් ශ්‍රද්ධාව බලවත් උපකාරයෙකි. ශ්‍රද්ධාව නැති කල්හි දන්දීම ආදී කුසල ක්‍රියාවන් කල නොහැකි වේ. එසේ හෙයින් පුළුඹෙහි උපදවා ගත් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කුසලය මෙකී කුසල විත්තයන්ගේ උත්පාදයට බලවත් උපකාරයක් වේ යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

9. සීලං උපනිස්සාය දානං දෙනි. සීලං සමාදියනි, උපොසඨකමමං කරොති, ඤානං උපපාදෙනි, විපස්සනං උපපාදෙනි, මහගං උපපාදෙනි, අභිඤ්ඤං උපපාදෙනි, සමාපන්නං උපපාදෙනි.

පඤ්චාඛග සීල, දශාඛග සීල ප්‍රධාන කාමාවර කුසලය, දාන වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවර කුසලයටද, පඤ්චාඛග සීල දශාඛගසීල ප්‍රධාන කාමාවර කුසලයටද, අමොඛෙහා-පොෂඨ සීල වෙනනා ප්‍රධාන කාමාවර කුසලයටද මහද්ගන ධ්‍යාන කුසලයටද, විදර්ශනා කරන කාමාවර කුසලයටද ලොකොත්තර මාභී කුසලයටද, කුසලාභිඤ සිත් පසට ද, කුසල සමාපන්න අටටද ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පිරිසිදු සීලයෙහි පිහිටි පුද්ගල තෙමේ එම සීලමය කුසලය බලවත් උපකාරයක් කොට ගෙන, දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් රැකීම, ධ්‍යාන උපදවා ගැනීම, විදර්ශනා වැඩීම, ලොකොත්තර මාභී උපදවා ගැනීම, අභිඤ උපදවා ගැනීම, ධ්‍යාන සමාපන්නත්ට සමවැදීම යනාදී කුසලයන් කරන්නේය.

10. සුතං උපනිස්සාය දුතං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසඨ කමමං කරොති, කානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

(ශ්‍රාවණය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දනවෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභ්‍යවිත පොෂඨ ශීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, මහද්ගත ධ්‍යාන කුසලයටද, විදර්ශනා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාගී කුසලයටද, කුසලාභිඤ සින් පසටද, කුසල සමාපනති අවටද ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාරවේ.)

11. වාගං උපනිස්සාය දුතං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසඨ කමමං කරොති, කානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

(අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය, දන වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛිත ශීල, දශාඛිත ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභ්‍යවිත පොෂඨ ශීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, මහද්ගත ධ්‍යාන කුසලයටද, විදර්ශනා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාගී කුසලයටද, කුසලාභිඤ සින් පසටද, කුසල සමාපනති අවටද, ප්‍රකාශෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

12. පඤ්ඤං උපනිස්සාය දුතං දෙනි, සීලං සමාදියති උපොසඨ කමමං කරොති, කානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

(ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඤාණ සම්ප්‍රසුක්ත කාමාවචර කුසල් සින් සතර දන වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛිත ශීල දශාඛිත ශීල ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අභ්‍යවිත පොෂඨ ශීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද,

මහදේහන ධ්‍යාන කුසලයටද, විදේශිණා කරන කාමාවචර කුසලයටද, ලොකොත්තර මාගී කුසලයටද කුසලාභීඥ සිත් පසටද, කුසල සමාපතති අටටද ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

13. සද්ධා, සීලං, සුතං, වාග්ගො, පඤ්ඤා, සද්ධාය, සීලස්ස, සුතස්ස, වාග්ගස්ස, පඤ්ඤාය, උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, පඤ්චාඛිත සීල, දශාඛිතසීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, ශ්‍රාතමය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයද, ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඥන සම්ප්‍රසුත්ත කාමාවචර කුසල් සිත් සතරද, ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, පඤ්චාඛිත සීල, දශාඛිත සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, ශ්‍රාතමය ප්‍රඥව ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, අලොභය ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලයටද, ප්‍රඥව ප්‍රධාන ඥනසම්ප්‍රසුත්ත කාමාවචර කුසල් සිත් සතරටද ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහේ කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ප්‍රකාතෝපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

තාවතද,

1 පඨමස්ස ඤානස්ස පරිකමමං පඨමස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම ධ්‍යානය ලබනු සදහා පඨවිකසිණාදී භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ප්‍රථම ධ්‍යානයට උපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දුතියස්ස ඤානස්ස පරිකමමං දුතියස්ස ඤානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(විතීයධ්‍යානය ලබනු සදහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට දුතිය ධ්‍යානයට උපනිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. තනියය සාධනය පරිකමම. තනියය සාධනය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(තනිය ධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට තනිය ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

4. චතුස්ස සාධනය පරිකමම. චතුස්ස සාධනය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(චතුර්ථධ්‍යානය ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට චතුස්ස ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. ආකාසානඤ්චායතනය පරිකමම. ආකාසානඤ්චායතනය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යාන ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ආකාසානඤ්චායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය පරිකමම. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යාන ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට විඤ්ඤාණඤ්චායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය පරිකමම. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය උපනියය පව්වයෙන පව්වයො.

(ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යාන ලබනු සඳහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන ධ්‍යානයට උපනියය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. නෙවසඤ්ඤා, නාසඤ්ඤා, යන නාසය පරිකමම. නෙවසඤ්ඤා, නාසඤ්ඤා, යන නාසය උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(නෙවසඤ්ඤා, නාසඤ්ඤා, යන නාසය සදහා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට නෙවසඤ්ඤා, නාසඤ්ඤා, යන නාසයට උපනිසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පඨමං ඤානං දුතියස්ස ඤානස්ස උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(ප්‍රථම ධ්‍යාන කුසල විතතය විතීය ධ්‍යානයට උපනිසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. දුතීයං ඤානං තතීයස්ස ඤානස්ස උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(විතීය ධ්‍යාන කුසල විතතය තෘතීය ධ්‍යානයට උපනිසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. තතීයං ඤානං චතුස්ස ඤානස්ස උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(තෘතීය ධ්‍යාන කුසල විතතය චතුස්ථ ධ්‍යානයට උපනිසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. චතුස්ස ඤානං ආකාශානිඤ්චායනනස්ස උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(ඊළඟට චතුස්ථ ධ්‍යාන කුසල විතතය ආකාශානිඤ්චායන නාසයට උපනිසය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. ආකාශානිඤ්චායනනං විඤ්ඤාණඤ්චායනනස්ස උපනිසය පවමයෙන පවමයො.

(ආකාසානඤ්චායනන කුසල විතතය විඤ්ඤාණඤ්චායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. විඤ්ඤාණඤ්චායනනං ආකිඤ්චඤ්ඤායනනායං උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(විඤ්ඤාණඤ්චායනන කුසල විතතය ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනායං උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආකිඤ්චඤ්ඤායනන කුසල විතතය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් රූපාවචර ප්‍රථම ධ්‍යානය, චිතිය ධ්‍යානයටද, චිතිය ධ්‍යානය තෘතීය ධ්‍යානයටද, තෘතීය ධ්‍යානය චතුස්ථධ්‍යානයටද, රූපාවචර චතුස්ථධ්‍යානය අරූපාවචරවූ ආකාසානඤ්චායනනයටද, ආකාසානඤ්චායනන ධ්‍යානය විඤ්ඤාණඤ්චායනනයටද, විඤ්ඤාණඤ්චායනන ධ්‍යානය ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානයටද, ආකිඤ්චඤ්ඤායනන ධ්‍යානය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන ධ්‍යානයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන බව දක්වන ලදී. මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. දිබ්බස්‍ය වක්ඛස්‍ය පරිකමමං දිබ්බස්‍ය වක්ඛස්‍ය උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිවැස් හෙවත් දිව්‍යචක්‍ෂුරභිඤ්ඤනය ලබනු සඳහා භාවනා හෙවත් පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට, දිව්‍ය චක්‍ෂුරභිඤ්ඤනයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දිබ්බාය භසාන ධාතුයා පරිකමමං දිබ්බාය භසාන ධාතුයා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දිබ්බසොත අභිඤ්ච ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට දිබ්බසොත අභිඤ්චට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

3. ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාණස්ස පරිකමමං ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාණය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට ඉද්ධිවිධිඤ්ඤාණයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. වෙනො පටියඤ්ඤාණස්ස පරිකමමං වෙනො පටියඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පරසිත් දන්තා නුවණ හෙවත් වෙනොපටිය ඤානය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට වෙනොපටිය ඤානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පුළ්ඵෙතිවාසානුස්සති ඤ්ඤාණස්ස පරිකමමං පුළ්ඵෙතිවාසානුස්සති ඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළ්ඵෙතිවාසානුස්සති ඤානය ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට පුළ්ඵෙතිවාසානුස්සති ඤානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. යථා කම්මුපගඤ්ඤාණස්ස පරිකමමං යථා කම්මුපග ඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්ච ලබනු සඳහා පරිකමී කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට යථා කම්මුපග කුසලාභිඤ්චට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. අන්‍යාගතංසඤ්ඤාණස්ස පරිකමමං අන්‍යාගතංසඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අනාගතංස කුසලභිඤ්ඤාව ලබනු සදහා පරිකම් කිරීමේදී උපදනා මහා කුසල් සිත් අට අනාගතංස කුසලා-භිඤ්ඤාවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් දිව්‍ය වක්‍ෂුරභිඤ්ඤා, දිව්‍ය ශ්‍රෝතඤ්ඤා, ඉද්ධි විධිඤ්ඤා, වේතොපරිය ඤ්ඤා, පුළුච්චිවාසානුස්සති ඤ්ඤා, යථා කම්මුපගඤ්ඤා, අනාගතංසඤ්ඤා යන අභිඤ්ඤන් උපදවා ගැනීමේදී ඒ සදහා පරිකම් වශයෙන් භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල වින්‍යයෝ එකී අභිඤ්ඤන් උපදවා ගැනීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. දිබ්බවක්ඛු දිබ්බාය භෞත ධාතුයා උපනිශ්‍රය පව්වයෙන පව්වයො.

(දිව්‍යවක්‍ෂුරභිඤ්ඤා, දිව්‍යශ්‍රෝත අභිඤ්ඤාව උපදවා ගැනීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දිබ්බභෞත ධාතු ඉද්ධිවිධිඤ්ඤායා උපනිශ්‍රය පව්වයෙන පව්වයො.

(දිව්‍යශ්‍රෝත ඤ්ඤා, ඉද්ධිවිධි ඤ්ඤාවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. ඉද්ධිවිධි ඤ්ඤාං වේතොපරිය ඤ්ඤායා උපනිශ්‍රය පව්වයෙන පව්වයො.

(ඉද්ධිවිධිඤ්ඤා වේතොපරිය ඤ්ඤාවට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. වේතොපරිය ඤ්ඤාං පුළුච්චිවාසානුස්සති ඤ්ඤායා උපනිශ්‍රය පව්වයෙන පව්වයො.

(වෙනොපරිය ඥානය, පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පුළුච්චිවාසානුසානි ඤාණං යථා කම්මුපග ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය යථා කම්මුපග ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. යථා කම්මුපග ඤාණං අනාගතංස ඤාණස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(යථා කම්මුපග ඥානය අනාගතංස ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් දිව්‍යචක්‍ෂුරභිඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන දිව්‍යශ්‍රොතඥානය ඇතිවන සැටින්, දිව්‍යශ්‍රොතඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන ඉද්ධිවිධඥානය ඇතිවන සැටින්, ඉද්ධි විධඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන වෙනොපරිය ඥානය ඇතිවන සැටින්, වෙනොපරිය ඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය ඇතිවන සැටින්, පුළුච්චිවාසානුසානි ඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන යථා කම්මුපගඥානය ඇතිවන සැටින්, යථා කම්මුපගඥානය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන අනාගතංස ඥානය ඇතිවන සැටින් දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. පඨමස්ස මගගස්ස පටිකම්මං පඨමස්ස මගගස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම මාගීය වූ සෝවාන් මාගී ඥානය ලබනු සදහා පටිකම්මී වශයෙන් සමථ විදර්ශනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් සෝවාන් මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. දුකියසස මගගසස පරිකමමං දුකියසස මගගසස උපනිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(දුකිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමඵ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහ කුසල් සිත් සකාදගාමි මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. තනියසස මගගසස පරිකමමං තනියසස මගගසස උපනිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමඵ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් අනාගාමි මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. චතුස්ථසස මගගසස පරිකමමං චතුස්ථසස මගගසස උපනිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(චතුස්ථි මාගීය වූ අරීන් මාගී ඥානය ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමඵ විදගීනා භාවනා කරන කල්හි උපදනා මහා කුසල් සිත් අරීන් මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙයින් සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අරීන් යන සතර මාගී ඥානයන් ලබනු සඳහා පරිකමී වශයෙන් සමඵ විදගීනා භාවනා කිරීමේදී උපදනා මහ කුසල් සිත් අට ඵකි සතර මාගී ඥානයන් ලැබීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙයද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. පඨමො මඤ්ඤා දුකියසස මගගසස උපනිසසය පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රථම මාගීය වූ සෝවාන් මාගී ඥානය, දුතිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය ලැබීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. දුතියො මගො නතියසං මගසං උපනියං පච්චසෙන පච්චයො.

(දුතිය මාගීය වූ සකාදගාමි මාගී ඥානය, තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය ලැබීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. තතියො මගො චතුස්සං මගසං උපනියං පච්චසෙන පච්චයො.

තෘතීය මාගීය වූ අනාගාමි මාගී ඥානය චතුස්ථි මාගීය වූ අරීන් මාගී ඥානයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් සෝවාන් මාගී ඥානය, සකාදගාමි මාගී ඥානයටද, සකාදගාමි මාගී ඥානය, අනාගාමි මාගී ඥානයටද, අනාගාමි මාගී ඥානය, අරීන් මාගීඥානයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දක්වන ලදී.

මෙද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

තවද,

1. සෙකඛා මගං උපනියං අනුප්පනං සමාපනිං උප්පාදෙති, උප්පනං සමාපජ්ජනි, සඛ්ඛාථෙ අභිච්චනො දුක්ඛනො අනත්තනො විපස්සනි.

(ශෛක්‍ෂ වූ සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ආර්යීයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ මාගීය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන පෙර නුපදවන ලද ධ්‍යාන සමාපතීන් උපදවන්. උපදවා ගත් සමාපතීන්ට නැවත නැවත සමවදිත්. සංසාර ධර්මයන් අතිත්‍ය වශයෙන්ද, දුක්ඛ වශයෙන්ද, අනාත්ම වශයෙන්ද විදහීනා කරත්.)

ශෛක්‍ෂණයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ මාගීයෙන් තසන ලද කෙලෙස් ඇති හෙයින්, විවේක සුවය සඳහා රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන උපදවන්. මෙයින් ඒ ආයතීයන් වහන්සේලා විසින් මාගීය ලැබීමට පෙර කිසිම ධ්‍යාන සමාපත්තියක් උපදවාගෙන තැනැයි අදහස් නොකරන ලදී. රූපාවචර අරූපාවචර අපට සමාපත්තීන් අතුරෙන් යම් කිසි සමාපත්තියක් එයට පෙර නොලැබුනේ නම්, ඒ සමාපත්තීන් උපදවා ගැනීමේදී මාගී කුසලය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව මේ අනුවාදයෙන් පලවේ. මෙසේ ලොකොත්තර කුසලයන් රූපාවචර අරූපාවචර කුසලයන් උපදවා ගැනීමට බලවත් උපකාරයක් වන බව දක්වන ලදී. මෙසේද “කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දන යුතු.

2. මග්ගො සෙක්ඛානං අක්ඛපටිසමභිද්දය, ධම්ම පටිසමභිද්දය, තීරුතති පටිසමභිද්දය, පටිභාන පටිසමභිද්දය, ඨානාඨාන කොසලලය උපතිසය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාගී ඥානය, ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන්ට අනු ප්‍රතිසමභිද්දව, ධම්මප්‍රතිසමභිද්දව, තීරුතති ප්‍රතිසමභිද්දව, ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසමභිද්දව යන සතර ප්‍රතිසමභිද්ද ඥානයටද, ඨානාඨාන කොසලල නම් වූ ඤාණයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත් දෙය, නිවණ. කියන ලද දෙයෙහි අනුය, විපාකය, ක්‍රියාය යන මේ පඤ්චවිධ කරුණු පිලිබඳ අනුයන්ගේ ප්‍රභේදයට ගිය ඥානය අනු ප්‍රතිසමභිද්ද නම්.

ප්‍රත්‍යය ධර්ම, ආයතී මාගීය, කියනලද්ද, කුසල්, අකුසල් යන කරුණු පසෙහි ප්‍රභේදගත ඥානය ධර්ම ප්‍රතිසමභිද්ද නම්.

එම අභි, ධර්මයන් දෙසහ ලද භාෂාවන්හි ප්‍රභේදගත ඥානය නිරූපනි ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම්.

අභි, ධර්ම, නිරූපනි යන ත්‍රිවිධ ප්‍රතිසම්භිද්‍යවන්හි ප්‍රභේද ගත ඥානය ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසම්භිද්‍ය නම්.

සථාන අසථානයන්හි දක්‍ෂ බව ලක්‍ෂණකොට ඇති ඥානය ධානාධාන ඡකාසලලඤ්ණ නම්.

ලොකොත්තර වූ මාභීඥන ඇතිකල්හිම ප්‍රතිසම්භිද්‍ය ඥාන ඇතිවන බැවින් ලොකොත්තර මාභී නම්වූ කුසල ධර්මය ප්‍රතිසම්භිද්‍ය ඥානාදීවූ කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව දතයුතු.

මෙසේ නොයෙක් ආකාරයෙන් කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. විප්‍රිය:—

කුසලොධමෙමා අකුසලං ධර්මං උපනිශ්‍රය පව්වයෙන පව්වයො - ආරම්භණුපනිශ්‍රයො, පකතූපනිශ්‍රයො.

(කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් ලෞකික කුසල් සතලොසය.

ප්‍රත්‍යාත්පනි වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:—

අකුසල් සිත් දොලොසය.

වෛතසික සන්චිස්සය.

යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය-

1. දුනං දුක්ඛා, සීලං සමාදිසික්ඛා, උපොසථ කම්මං-
කක්ඛා තං ගරුංකක්ඛා අස්සාදෙනි, අභිනදෙනි, තං
ගරුංකක්ඛා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දන්දී, සිල්සමාදන්ව, පෙහෙවස් රුක, ඒ කුසල
කමීය ගරුකොට ලොභ මූල සොම්නස් සිතින් ආස්වාදනය
කරන කල්හිද, ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිතින් එයට
සතුටුවන කල්හිද, උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල
සින් අටටද, දුෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සින් සතරටද
ඒ කුසලකමීය ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

දුනාදිවූ පින්කම් කොට මා විසින් මෙබඳු උසස්
පින්කමක් කරගන්නා ලද්දේය යි ඒ කාමාවචර කුසලය
ලොභ සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හි ලොභ මූල
සොමනස්සහගත සින් සතරෙන් එක් සිතක් ජවන
කෘත්‍යයයෙන් උපදී. එපරිද්දෙන්ම මගේ පින් ඉතා
භොදයයි ඒ පින් ගැන සතුටුවන කල්හි ප්‍රීතිසහගත වූ
ලොභ මූල සිතක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් උපදී. ඒ පිනට
ඇලුම් කරන කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සින්
අටෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයයෙන් උපදී. මම පිනක්
කෙළෙමිහි වරදවා ගන්නා කල්හි ලොභ මූල දුෂ්ටි-
සම්ප්‍රසුක්ත සින් සතරෙන් එකක් ජවන කෘත්‍යයයෙන්
උපදී.

මෙසේ දුනාදී කුසල් රැස්කොට පසුව ඒ කුසලය
ආවජ්ජනා කරමින් නැවත නැවතත් එම කුසල් විත්තයන්
තම සන්තානයෙහි උපදවාගෙන අපරවේදනා වශයෙන්
බහුල කර නොගෙන, ඒ කුසලය අරමුණු කරමින්
ගරුකොට සලකමින් ලොභ සිතින් ආස්වාදනය අභිනද-
නාදිය කොට රාග දිට්ඨි යනාදී අකුසලයන් උපදවා
ගැනීමේදී “කුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ ය”යි කියනු ලැබේ.

2. ප්‍රබේධසුවිණණාහි ගරුකඩා අය්‍යාදෙනි, අහි-
නදෙනි නං ගරුකඩා රාගො උපපජ්ඣති, දිට්ඨි
උපපජ්ඣති.

(පෙර මනාකොට පවත්වන ලද දන, සීල, අභ්‍යාධිග-
සීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසලය ගරුකොට
අරමුණු කරමින් ලොභ මූල සොමිනස් සිතින් ආඝාදනය
කරන කල්හිද, ඒ කුසලය ගරුකොට අරමුණු කරන
කල්හි උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට්ටද
දූෂ්ටිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරටද ඒ කුසලය
ආරමමණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කුන්‍යා වුට්ඨිතිකඩා කුන්‍යං ගරුකඩා අය්‍යාදෙනි,
අහිනදෙනි, නං ගරුකඩා රාගො උපපජ්ඣති, දිට්ඨි
උපපජ්ඣති.

(රුපාවචර ධ්‍යාන පසය, අරුපාවචර ධ්‍යාන සතරය
යන නවවිධ වූ මහද්දගත ධ්‍යාන කුසලයන් උපදවා එසින්
නැගී එම ධ්‍යාන විත්තය ගරුකොට අරමුණු කරමින්
ලොභ මූල සොමිනස් සිතින් ආඝාදනය කරන කල්හිද,
ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද,
ඒ මහද්දගත කුසලය ගරුකොට අරමුණු කරන කල්හි
උපදනා රාගය ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් අට්ටද, දූෂ්ටිය
ප්‍රධාන ලොභ මූල සිත් සතරටද, ඒ මහද්දගත කුසලය
ආරමමණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

1. සද්ධං උපනිස්සාය මානං ජප්පෙනි, දිට්ඨිං
භණ්ණාහි.

(ශ්‍රද්ධාව නිසා මානය පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය
උපදවන කල්හිද, එම ශ්‍රද්ධාව, මාන දිට්ඨි ආදී අකුසල
ධර්මයන්ට ප්‍රකාතොපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උප-
කාර වේ.)

“මට ශ්‍රද්ධාව ඇත, මට මෙන් අන්‍යයන්ට මේ ශ්‍රද්ධාව තැන” යනාදී වශයෙන් තමා උසස් කොට ගැනීම වශයෙන් ශ්‍රද්ධාව නිසා මානස උපදී. ශ්‍රද්ධාව, අනි වශයෙන් මනාකොට තේරුම් නොගෙන, එම කුසලය කරන්නාවූ ද, එහි විපාක විඳින්නාවූ ද, පුද්ගලයෙකු ඇතැයි යනාදී වශයෙන් වැරදි අදහස් උපදනා කල්හි දූෂ්ටිය උපදී. මෙසේ ඇති කල්හි ශ්‍රද්ධාව නම් වූ කුසල ධර්මය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසලයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. ශීලං උපනිසාසය මානං ජප්පෙති, දිට්ඨිං ගණ්ඨාති.

(ශීලය නිසා මානස පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපද වන කල්හිද, එම ශීලය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. සුතං උපනිසාසය මානං ජප්පෙති දිට්ඨිං ගණ්ඨාති.

(ශ්‍රැතය නිසා මානස පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම ශ්‍රැතමය කුසලය මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. වාගං උපනිසාසය මානං ජප්පෙති දිට්ඨිං ගණ්ඨාති.

(තර්කය නිසා මානස පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම තර්කමය කුසලය, මාන දිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. පඤ්ඤා උපනිසාසය මානං ජප්පෙති දිට්ඨිං ගණ්ඨාති.

(ප්‍රඥාව නිසා මානස පවත්වන කල්හිද, දූෂ්ටිය උපදවන කල්හිද, එම ප්‍රඥමය කුසලය, මානදිට්ඨි ආදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ මම සිල්වතෙක්මි යයි ද, උගතෙක්මි යයි ද, ජෙන කෙනෙක්මි යයි ද, නුවණ ඇත්තෙක්මි යයි ද මානිය උපදී. මම සිල් රකින්නෙමි යනාදී වශයෙන් වරදවා ගැනීමේදී දූෂ්ටය උපදී.

6. සදා, සීල, සුත, වාග්‍ය, පඤ්ඤා, රාගස, ජද්‍යස, මොහස, මානස, දිට්ඨියා, පස්ථානස උපනිසස පව්වයෙන පව්වයො.

(ශ්‍රද්ධාව, සීලය, ශ්‍රැතය, ත්‍යාගය, ප්‍රඥාව, යන මේ කුසල ධර්මයෝ රාගයටද, වෛෂයටද, මොහයටද, මානසයටද, දිට්ඨියටද, භවභොග සම්පත්ති පවත්නා වූ ලොභයටද යන අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ශ්‍රද්ධාදිය නිසා තමා උසස් කොට ගන්නා කල්හි ලොභය භවත් රාගය උපදී. අනුත් පහත්කොට සලකන කල්හි වෛෂය උපදී. මේ දෙකම ඇතිකල්හි මොහය උපදී. තමන්ට මෙන් අන්‍යයන්ට ශ්‍රද්ධාදිය නැතැයි සිතන කල්හි මානසය උපදී. එම කුසලයෝ පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් ගන්නා කල්හි දිට්ඨිය උපදී. ඒ කුසලයන් නිසා භවභොග සම්පත් ප්‍රාප්තියා කිරීමේදී ප්‍රාප්තියා සංකීර්ණ වූ ලොභය උපදී. මෙසේ ශ්‍රද්ධාදී වූ කුසල ධර්මයෝ රාගාදී වූ අකුසල ධර්මයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් ලොකික කුසලයෝ පමණෙකි. ලොකොත්තර වූ කුසලය, ශාන්ත බැවින් ද ප්‍රණීත බැවින් ද, උත්තම බැවින් ද, අකුසල් නසන හෙයින් ද, අකුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නොවේ.

නිවන් පැනීම මෙකී ප්‍රාප්තියාවට ඇතුළත් නොවේ. නිවනට පැමිණීමේදී තෘෂ්ණාව සහමුලින්ම නැතිවේ. එහි ඇත්තේ නිව්ණ ධාතුවට පැමිණීමේ කැමැත්ත නම් වූ ඡන්දයයි. එයට ඡන්ද පස්ථානසයි ද කියනු ලැබේ.

3. විවිධය.

කුසලො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්මණුපනිස්සයො-අනන්තරූපනිස්සයො-පකතූපනිස්සයො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකත ධර්මයට ආරම්මණුපනිශ්‍රය, අනන්තරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන්ම උපකාර වේ.)

ආරම්මණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

අරහා මග්ගා වුට්ඨනිට්ඨා මග්ගං ගරුංකට්ඨා පච්ච වේකකති.

(රහතන් වහන්සේ අභීන් මාගීය උපදවාගෙන එය ගරුකොට ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි, ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ක්‍රියා ජවනයන්ට අභීන් මාගී කුසලය ආරම්මණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

රහතන්වහන්සේ නමක් උපදවාගත් අභීන් මාගී කුසලය ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි භවාඛගචලන භවාඛගු-පච්චේදයන්ට අනතුරුව අභීන් මාගී කුසලය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවඡන විතනය ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට අනතුරුව කාමාවචර මහා ක්‍රියා ඥානසම්ප්‍රසුක්ක සිතක් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවන කාත්‍යයයෙන් අභීන් මාගී කුසලය අරමුණු කරමින් සත්වරක් ඉපිද නිරුඳි වේ. එයට පසු භවාඛගය වේ. මෙහිදී උපදනා කාමාවචර ක්‍රියා ජවනයන්ට අභීන් මාගී කුසලය ආරම්මණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මය වශයෙන් අභීන් මාගී විතනයද, ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මය වශයෙන් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසුක්ක මහා ක්‍රියා ජවනයෝද දකසුතු.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය.

1. කුසලං වුට්ඨානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අන්තිම ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ හවාභගයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. මහෙහා එලසා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(ලොකොත්තර මාඪී සිත් සතර එයට අනතුරුව උපදනා ලොකොත්තර එල විත්තයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං සෙක්ඛාය එලසමාපනතියා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(සංසකාර ධර්මයන් අරමුණු කරමින් අනුලොම කාන්තයෙන් උපදනා මහා කුසල ඥානසම්ප්‍රසක්ත සිත් සතර ශෛක්‍ෂවූ සෝවාන්, සකාදගාමී, අනාගාමී එල සමාපනතියට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

තිරොධා වුට්ඨහනනසා නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනන කුසලං එලසමාපනතියා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(තිරොධ සමාපනතියෙන් නගින්තාවූ අනාගාමී පුද්ගලයාගේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන කුසලය අනාගාමී එල සමාපන්තියට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මේ අනුවාදයන්ගෙන් දක්වන ලද පරිදි අනිගනරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

සතළොස් ලෞකික කුසලයන්ගේ අන්තිම ජවනයෝය
ලොකොත්තර මාඪී ජවන් සතරය

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්—

සන්තීරණ සිත් තුන.

මහා විපාක අටය.

එල සිත් සතරය

යන අව්‍යාකාත ධර්මයෝය.

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

**1. සදංච උපනිශ්සාය අත්තානං ආතාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

ශ්‍රද්ධාව නිසා තමා තවයි. භාත්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

බලවත් ශ්‍රද්ධා ගුණයෙන් යුක්ත වූ පුද්ගලතෙමේ, ඒ ශ්‍රද්ධාව නිසා ශිතොඡණාදිය නොසලකා වත් පිළිවෙත් ආදිය කිරීමෙන් තමා තවයි. ශ්‍රද්ධාදියෙන් ද, නාදී පින්කම් කිරීම සඳහා වසතු සැපයීම පිණිස නොයෙක් දුක් විඳී.

මෙහිදී ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කුසලය දුක්ඛසභගත කාය-විඤ්ඤාණ නම් වූ අව්‍යාකාත ධර්මයට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිසේන උපකාර වේ.

**2 සීලං උපනිශ්සාය අත්තානං ආතාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

(සීලය නිසා තමා තවයි, භාත් පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

සිල් රකිනු කැමති පුද්ගලතෙමේ හොඳින් සිල් රැකීම පිණිස අභ්‍යවකාශ, වෘක්කමුල ආදී තත්ති වාසය කරන්නේ බොහෝ වූ තිරිහැර විඳිමින් තමා තවයි. ඒ සඳහාම ප්‍රත්‍යය සෙවීම පිණිසද නොයෙක් දුක් විඳී.

**3. සුතං උපනිශ්සාය අත්තානං ආතාපෙනි, පටිතා-
පෙනි, පටිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යහොති.**

(බහුශ්‍රැත භාවය නිසා තමා තවයි, භාත්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

බහුශ්‍රැත පුද්ගල තෙමේ තමාගේ බහුශ්‍රැත භාවයෙන් ප්‍රයෝජනය ගැනීම සඳහා බොහෝ වෙහෙස දරා උගැන්වීම්, දහම් දෙසීම් ආදියෙන් තමා තවයි. තමා දැනගත් ධර්මයට අනුව පිළිවෙත් පිරීම සඳහා පිණිවරණාදියෙන් ජීවත්වෙමින් නොයෙක් දුක් විඳී.

**4. වාගං උපනිසායාය අනන්‍යානං ආචාරාපෙති, පරිතා-
පෙති, පරිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යුභොති.**

(තෟගචන් භාවය නිසා තමා තවයි, භාත්පසින් තවයි. ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විඳී.)

තෟගචන් තැනැත්තේ තමාගේ තෟගචන් භාවය නිසා දිවි රැකීම පිණිසද ප්‍රත්‍යය ඉතිරිකර නොගෙන දන් දීමෙන්ද, අභිගප්‍රත්‍යඛිගයන් පරිත්‍යාග කිරීමෙන්ද තමා තවයි. දන්දීම සදහා වස්තු සෙවීම් වශයෙන්ද නොයෙක් දුක් විඳී

5. පඤ්ඤං උපනිසායාය අනන්‍යානං ආචාරාපෙති. පරිතාපෙති පරිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යුභොති.

(ප්‍රඥව නිසා තමා තවයි. භාත්පසින් තවයි. ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල් කොට ඇති දුක් විඳී.)

ප්‍රඥවන් තැනැත්තේද තමාගේ ප්‍රඥව වඩාත් දියුණු කරගතයුතු යයි ඕනෝමොදිය ගණන් නොගෙන සජ්ඣායන මනසකාර ආදියෙන් තමා තවයි. මිථ්‍යා ජීවයෙහි ආදීනව හා සම්‍යන්ආජීවයෙහි අනුසස්ද දුක දැකීමින් දිවිපැවැත්ම සදහා ප්‍රත්‍යය සෙවීම පිණිස නොයෙක් දුක් විඳී.

6. සද්ධා සීලං සුභං වාගො පඤ්ඤා කායිකස්ස සුඛස්ස කායිකස්ස දුක්ඛස්ස ඵල සමාපනතිතා උපනිසාය පච්චයෙන පච්චයො.

(ශ්‍රද්ධා, සීල, ශ්‍රැත, තෟග, ප්‍රඥ යනාදී කුසල ධර්මයෝ ඇති කල්හි එයින් උපදවන ප්‍රණීත රූපයන්ගේ ස්පර්ශයෙන් ඇතිවන කායික සුඛයටද, ඒ ධර්මයන් නිසා තමා තැවීම, භාත්පස තැවීම, ප්‍රත්‍යය සෙවීම ආදියෙන් ඇතිවන කායික දුක්ඛයටද, එලසමාපතියට සමවැදීමේදී එල-විතකයන්ටද ශ්‍රද්ධාදී කුසල ධර්මයෝ පකතුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ගක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. කුසලං කමමං විපාකං උපනිසංස පච්චේදයන පච්චයො.

(කුසල කමීය එහි විපාකයට උපනිසංස ප්‍රත්‍යශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

බලවත් වූ කුසල වේතනා සංඛ්‍යාත කුසල කමීය එහි විපාකයට උපනිසංස ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර වන බව මෙයින් දැක්වේ. මෙහි කමීය නම් වතුහුමික කමීයයි,

8. අරහා මග්ගං උපනිසංසාය අනුප්පනනං කිට්ඨ සමාපනතං උප්පාදෙති, උප්පනනං සමාපජ්ජති, සංඛාරාණ අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ අතීන් මාගී ඥානය උපනිසංස කොට ගෙන නුපන් ලෞකික ක්‍රියා සමාපනතින් උපදවයි. උපන් ක්‍රියා සමාපනතින්ට සමවැදෙයි. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය, වශයෙන් මහා ක්‍රියා සිතින් විදශීනා කරයි.)

රහතන් වහන්සේ විවේක සුව විදිනු පිණිසද මේ අත් බැවිනිම නිවන් සුව විදිනු පිණිසද නිරොධ සමාපනතියට සමවදිනු කැමති වී නම්, රූපාවචර, අරූපාවචර ක්‍රියා ධ්‍යාන හෙවත් ක්‍රියා අෂට සමාපනතින් උපදවා ගතයුතු. එබැවින් අතීතිය ලබාගැනීමට පෙර ක්‍රියා අෂට සමාපනතින් උපදවා නොගත් බැවින් ඒ අතීන් මාගී කුසලය උපනිසංස කොට ගෙන ක්‍රියා අෂට සමාපනතින් උපදවාගනී. එහෙයින් අතීන් මාගී කුසලය, රහන්මග නුවණ ලැබීමට පෙර නුපන් රූපාවචර අරූපාවචර ක්‍රියා සමාපනතින් උපදවාගැනීමට පකතුපනිසංස ප්‍රත්‍යශ ශක්තියෙන් උපකාර වේ යයි කියනු ලැබේ. තවද, රහතන්වහන්සේ ඒ අතීන් මාගී කුසලය උපනිසංස කොට ගෙන උපදවනලද ක්‍රියා අෂට සමාපනතින්ට නැවත නැවතත් සමවදී. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් කාමාවචර මහා ක්‍රියා සිතින් විදශීනා කරයි. මෙයින් රහතන්වහන්සේ

අභිකූලයට පැමිණීමට පෙර රූපාවචර අරූපාවචර ඛණ්ඩ උපදවාගෙන නැතැයි නිශ්චය නොකට යුතුයි. උපදවා නොගන්නේ ක්‍රියා සමාපත්තීන් පමණය. එය අභිත් මග ක්‍රමය ලබාගත් පසුවම මිස එයට පූජ්‍යෙහි උපදවාගත නොහැකි වේ.

තවද, රහතන්වහන්සේ අභිත් මාගීය උපනිශ්‍රය කොට ගෙන උපදවා ගත් ක්‍රියා සමාපත්තීන්ට නැවත නැවතත් සමවදී. සංඝකාර ධර්මයන් අතින්‍ය දුකට අනාත්ම වශයෙන් විදහීනා කරන කල්හි ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කාමා-වචර මහා ක්‍රියා සිත් සතරෙන් එකක් විදහීනා ජවන් වශයෙන් උපදී. ඒ විදහීනා ක්‍රියා ජවනයන්ගේ පහළ විමට අභිත් මාගී ඥානය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

9 මග්ගො අරහතො අනු පටිසම්භිද්දය, ධම්ම-පටිසම්භිද්දය, නිරුතති පටිසම්භිද්දය, පටිනාණ පටි-සම්භිද්දය, ධානාධාන කොසලලස්ස, උපනිස්සය පච්ච-යෙන පච්චයො.

(මාගී කුසලය, රහතන්වහන්සේගේ අනු ප්‍රතිසම්භිද්ද, ධම්මප්‍රතිසම්භිද්ද, නිරුතතිප්‍රතිසම්භිද්ද, ප්‍රතිහාන ප්‍රතිසම්භිද්ද යන සිව් පිලිපිඹියාවන්ට හා ධානාධාන කොසලල ඥානයටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. මග්ගො ඵල සමාපත්තියා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාගී කුසලය ඵල සමාපත්තියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

සියලුම සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අභිත් යන ආයතීයන් වහන්සේලාට තමන් වහන්සේලා පැමිණි ලොකොත්තර ඵලයට සම්චදීමට ශක්තිය තිබේ. එසේ ඵලසමාපත්තියට සම්චදීනු හැකි වන්නේ මාගී කුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන හෙයිනි.

එලසමාපනතියට සමවදින කල්හි භවාංගින වලන භවාංගින පවෙර්දයන්ට අනතුරුව මනෝචාරාවර්ජන විතතයද එයට පසු අනුලෝමී සිත් සතරක් හෝ තුනක් පිළිවෙලින් ඉපිද නිරුඬි වේ. අනුලෝමී විතතයට අනතුරුව තමන් ගේ එලසිත් බොහෝ ගණනක් කැමති තාක් කල් සනතති වශයෙන් උපදී. මෙයද අපීණා විතත වීචියකි.

මෙසේ බලවත් වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයෝ විපාකසිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මයන්ට පකතූපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකාත ධර්මයට උපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

4. විචිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො. ආරම්මණුපනිස්සයො අනන්තරූප නිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණුපනිස්සය, අනන්තරූප නිස්සය, පකතූපනිස්සය යන උපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මී වශයෙන් ලැබෙන අකුසලයෝ නම් අකුසල් සිත් දෙළොසය. වෛතසික සත්විස්සය.

යන අකුසල ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන්නේත් මේ අකුසල් සිත් දෙළොස හා වෛතසික සත් විස්සය.

ආරම්මණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය,

1. රාගං ගරුං කඛා අස්සාදෙති, අභිනදෙති. නං ගරුං කඛා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති,

(රාගය ගරුකොට ලොහසහගත සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රීතිසහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල අකුසල සිත්වලටද, වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ක සිත් සතරටද ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. දිට්ඨිං ගරුංකඩො අත්තාදෙනි, අභිනාදෙනි තං ගරුංකඩො රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(දිට්ඨිය ගරුකොට ආස්වාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රීති සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද රාගය ප්‍රධාන ලොහ මූල අකුසල සිත්වලටද, වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ක සිත් සතරටද, ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙයින් රාගයන් දූෂටියන් අරමුණු කරමින් ආස්වාදන අභිනාදනාදිය කරන කල්හි රාගයන් දූෂටියන් උපදනා බවත් පසුව උපදනා රාග, දූෂටි ආදීන්ට පලමු රාගයන් දූෂටියන් ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බවත් දක්වන ලදී. මෙය “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

සුඛො සුඛො අකුසලාබ්‍යො පච්ජමානං පච්ජමානං අකුසලානං ඛන්ධානං උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සුඛී සුඛී චූ අකුසල නාමසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම චූ නාමසකකියන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අකුසල ජවනයෝ උපදනා කල්හි එය විතත විචිත්ති පලමුවන, දෙවන, තෙවන, සතරවන, පස්වන අකුසල ජවනයෝ දෙවන, තෙවන, සතරවන, පස්වන, සවන, සත්වන අකුසල ජවනයන්ට පිළිවෙලින් අනන්තරූප නිශ්‍රය

ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙය ද, “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

මෙහි ප්‍රත්‍යය ධර්මයේ නම් දෙළොස් අකුසල් සිත් සහ සත්විසි වෛතසික ධර්මයේ යි. ප්‍රත්‍යයෙන් පන්න වශයෙන් ලැබෙන්නේත් ඒ දෙළොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සත්විස්සමය.

පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

1. රාගං උපනිශ්‍රයාය පාණංභනනි, අදිනනං ආදියනි, මුසා භණනි, පිසුණං භණනි, එරුසං භණනි, සම්ඵං පලපනි, සන්ධිං ජිඤනි, නිලොපං භරනි, එකාභානිකං කරොනි, පටිපජ්ඣනිට්ඨනි, පරදුරං ගවජනි, භාමසාතං කරොනි, නිගම ඝාතං කරොනි, මාතරං ජීවිතා-වොරොපෙනි, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙනි, අරභනනං ජීවිතා වොරොපෙනි, දුට්ඨන විභවන නථාගතස්ස ලොභිතං උපපාදෙනි, සංඝං භිඤනි.

(රාගය උපනිශ්‍රයකොට අත්‍යයන්ගේ ප්‍රාණය තසයි, හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගනී, බොරු කියයි, කේලාමි කියයි, රඵ වචන කියයි, තීර්ඪික කථා කරයි, ගෙවල් බිඳී, සැහවී සිට පැහැරගනී, බොහෝදෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැරගනී, මග රැක සිට අනුන්ගේ වසනුව උදුරා ගනී, පර භායඝීවන් කරා යෙයි, ගම් කොල්ල කයි, නියම් ගම් කොල්ලකයි, මව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොරකරයි, රභතූන් ජීවිතයෙන් තොර කරයි, දුෂට සිතින් නථාගත ඉරියෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිඳී)

රාගයෙන් මත්වූ පාඨග්ජනතෙම මොහයෙන්ද මූලා-මුලයේ පරපණ නසයි. එකල්හි උපදනා ප්‍රාණසාතක වෛෂ මූල විතතයට රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල විතතය පකතූප-නිශ්‍රය||ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරද්දෙන්ම

රාගය නිසා අදහතාදානය හෙවත් හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගන්නා කල්හිද මූසාවාදය හෙවත් බොරු කියන කල්හිද, පිසුණාවාදය හෙවත් කේලාම් කීම කරන කල්හිද දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද; පරූෂවචක හෙවත් රළු වචන කියන කල්හි, වෛෂමුල විතතයටද, සම්ඵප්පලාප හෙවත් හිස් වචන කියන කල්හි දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, ගෙවල් බිඳින කල්හිද, සැහවී සිට අත්සතු වසනුව පැහැර ගැනීමේදීද බොහෝ දෙන එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැර ගැනීමේදීද, මග-රූක සිට අනුක්ඛේ වසනුවටදුරා ගැනීමේදී ද අදහතාදාන වශයෙන් දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, පර භායඝීවත් කරා යාමෙහිදී කාමමිඵසාවාර වශයෙන් උපදනා ලොහමුල මොහමුල විතතයන්ටද, ගම් කොල්ල කෑම නියම් ගම් කොල්ල කෑම යනාදිය කරන කල්හි දෙළොස් අකුසල විතතයන්ටද, මව ජීවිතයෙන් තොර කිරීම හෙවත් මාතෘ ඝාතක කමීය කරන කල්හිද, පියා ජීවිතයෙන් තොර කිරීම හෙවත් පිතෘ ඝාතක කමීය කරන කල්හිද, රහතුන් ජීවිතයෙන් තොර කිරීම නම් වූ අරහන්තඝාතක කමීය කරන කල්හිද, දුෂට සිතීන් තථාගත ශරීරයෙහි ලේ උපදවීම තම් වූ ලොහිභුපාදක කමීය කරන කල්හිද, සංඝහෙද කමීය කරන කල්හිද, වෛෂමුල අකුසල විතතයටද ඒ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. දෙසං උපනිස්සාය, මොහං උපනිස්සාය, මානං උපනිස්සාය දිට්ඨිං උපනිස්සාය, පඤ්චං උපනිස්සාය පාණං භණ්ණි, අදිනනං ආදියනි, මුසාභණ්ණි, පිසුණං භණ්ණි, එරුසං භණ්ණි, සම්ඵං පලපනි, සන්ධිං ජිහ්ඨනි, නිලොපං හරනි, එකාගානිකං කරොනි, පටිපජ්ඣ

තිට්ඨති, පරදරං ගව්‍යති, ගාමසානං කරොති, නිගම-
සානං කරොති, මාතරං ජීවිතා වෙරොපෙති, පිතරං
ජීවිතා වොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙති,
දුට්ඨන විනෝගන නථාගතස්ස ලොභිතං උප්පාදෙති,
සංසංභිදෙති.

(වෙෂය, මොහය, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව යන
අකුසල ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොට ගෙන ප්‍රාණසානය,
අදන්තාදානය, මූසාවාදය, පිසුණාවාවය ඵරුෂා වාවය,
සම්ඵප්‍රලාපය, ගෙවල් බිඳීමය, සැඟවී සිට පැහැර ගැනීමය,
බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනු පැහැර
ගැනීමය, මග රැක වසනු පැහැර ගැනීමය, පරදර කමීය,
ගාමසානක කමීය, මානාසානක කමීය, පිතාසානක කමීය,
අරහන්තසානක කමීය, ලොභිතූප්පාදක කමීය, සංසංභෙද
කමීය යන අකුසල කමීයන් කරන කල්හි එකී දෙස,
මොහ, මාන, දිට්ඨි, පඤ්ඤා යන අකුසල ධර්මයෝ පකුප-
නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි වෙෂය යන්නෙන් වෙෂය ප්‍රධාන දෙෂමුල
දෙසිතද, මොහය යන්නෙන් මොහය ප්‍රධාන අකුසල්
දෙලොසද, මානය යන්නෙන් මානය ප්‍රධාන දිට්ඨි විප්‍ර-
යුක්ත සිත් සතරද; දිට්ඨිය යන්නෙන් මිථ්‍යා දෘෂටිය
ප්‍රධාන දිට්ඨි සම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරද, ප්‍රාණීනාව යන්නෙන්
භවහෝග සම්පත් පිළිබඳ වූ ලොභමූල සිත් අටද
ගතයුතු.

3. රාගො, දොසො, මොහො, මානො, දිට්ඨි,
පඤ්ඤා රාගස්ස දොසස්ස, මොහස්ස මානස්ස, දිට්ඨිසා,
පඤ්ඤාය, උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(රාගය, වෙෂය, මොහය, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව
යන මේ අකුසල ධර්මයෝ රාගයටද, වෙෂයටද, මොහයටද,
මානයටද, දිට්ඨියටද, ප්‍රාණීනාවටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. පාණානිපාතො පාණානිපාතස්ස උපනිස්සය පව්වසෙහි පව්වසො.

(ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීය, ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අන්‍ය සත්ත්වයෙකු පිළිබඳ වූ ජීවිතෙහිය හෙලීම හෙවත් නැතිකර දැමීම පාණානිපාත නම්. මේ අකුසල කමීය දෙමවුල දෙසිතින් සිදු වේ. වරක් ප්‍රාණසාත අකුසලය සිදුකරගත් කල්හි ඔහුගේ විත්තසන්තානය බොහෝ කෙසින් අශාන්ත වේ. අසංවර වේ. ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයාගේ මේ අසංවර භාවය නැවත නැවතත් ප්‍රාණසාත අකුසල කමීය සිදුකිරීමට බලවත් උපකාරයක් වන බැවින් ප්‍රාණසාතක කමීය ප්‍රාණසාතක කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන බව කියත ලදී.

5. පාණානිපාතො, අදිනිනාදනියස්ස, කාමෙසු මිච්ඡාචාරස්ස, මුසාවාදස්ස, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය, සම්ඵපපලාපස්ස, අභිජ්ඣාය, බ්‍යාපාදස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨියා උපනිස්සය පව්වසෙහි පව්වසො.

(ප්‍රාණසාතක අකුසල කමීය, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසා-වාව අකුසල කමීයටද, සම්ඵපපලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣාවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුෂ්ටියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රාණසාතක කමීය කළ නැතැත්තාගේ අසංවර භාවය ප්‍රාණසාත, අදනනාදනාදී දස අකුසල කමීයන් කිරීමට බලවත් උපකාරයෙකි. නොහික්මුණු විත්ත-සන්තානයක් ඇති කල්හි තමාට නුදුන්, අත්සතු වස්තුව පැහැර ගැනීම ඉතා පහසුය. එමෙන්ම කාමමිච්ඡාවාරයෙහි හැසිරීමද බොරු කීමද, කේලාම් බස් කීමද, ඵරුෂවචන කීමද, හිස් වචන කීමද, දැඩි ලොභයද, ව්‍යාපාදයද

මිසදිටු ගැනීමද ඉතා පහසුය. මෙසේ ප්‍රාණඝාතක කමීය, අදහතාදතාදී අකුසල කමීයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මෙහිදී ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ප්‍රාණඝාතක වේතනා ප්‍රධාන වෙම මූල දෙසිතද, ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් දෙලොස් අකුසල විතතයන්ද ගතයුතු:

6. අදිනනාදනං, අදිනනාදනස්ස, කාමමසුමිච්ඡා-
චාරස්ස, මුසාවාදස්ස, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය,
සමිඵපපලාපස්ස, අභිජකාය, ඛ්‍යාපාදස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨියා
පාණාතිපාතිස්ස උපනිස්සය පච්චසෙනා පච්චසො.

(අදහතාදන අකුසල කමීය, අදහතාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසා-
වාව අකුසල කමීයටද, සමිඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිඤ්චටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණඝාත අකුසල කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් අදහතාදන වේතනා ප්‍රධාන දෙලොස් අකුසල විතතයන්ද ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ඒ ඒ අකුසලයන් ප්‍රධාන දෙලොස් අකුසල විතතයන්ද ගතයුතු.

7. කාමෙසු මිච්ඡාවාචරා, කාමෙසු මිච්ඡාවාරස්ස,
මුසාවාදස්ස පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය,
සමිඵපපලාපස්ස, අභිජකාය, ඛ්‍යාපාදස්ස, මිච්ඡාදිට්ඨියා,
පාණාතිපාතිස්ස, අදිනනාදනස්ස උපනිස්සය පච්චසෙනා
පච්චසො.

(කාම මිඵසාවාර අකුසල කමීය, කාමමිඵසාවාර අකුසල කමීයටද, මුසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාවා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාවා අකුසල කමීයටද, සමිඵ-
ප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිඤ්චටද, ව්‍යාපාදයටද, මිඵසා දුෂ්ටියටද, ප්‍රාණඝාත අකුසල කමීයටද, අදහතාදන අකුසල කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. මූසාවාදය, මූසාවාදය, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වචාය, සම්ඵසලාපය, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානස, අදිනනාදනස, කාමමසුමිච්ඡාවාරස උපනිසස පච්චසෙන පච්චසො.

(මූසාවාද අකුසල කමීය, මූසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාචා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාචා අකුසල කමීයටද සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුඡටීයටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, උපනිසස ප්‍රතසය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

9. පිසුණාවාචා, පිසුණාය වාචාය, ඵරුසාය වාචාය, සම්ඵසලාපය, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානස, අදිනනාදනස, කාමමසු මිච්ඡාවාරස මූසාවාදය උපනිසස පච්චසෙන පච්චසො.

(පිසුණු බස් බිණීම හෙවත් පිසුණා වාචා අකුසල කමීය, පිසුණාවාචා අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාචා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුඡටීයටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, මූසාවාද අකුසල කමීයටද උපනිසස ප්‍රතසය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. ඵරුසාවාචා, ඵරුසායවාචාය, සම්ඵසලාපය, අභිජකාය, ව්‍යාපාදය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපානස, අදිනනාදනස, කාමමසුමිච්ඡාවාරස, මූසාවාදය, පිසුණායවාචාය, උපනිසස පච්චසෙන පච්චසො.

(ඵරුසාවාචා අකුසල කමීය, ඵරුසාවාචා අකුසල කමීයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමීයටද, අභිජ්ඣවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුඡටීයටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදනනාදන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල

කමීයටද, මූසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව, අකුසල කමීයටද, උපනිග්‍රහ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. සමිඵප්පලාපො, සමිඵප්පලාපය්‍ය, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමමසුමිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණාය වාවාය, ඵරුසාය වාවාය, උපනිග්‍රහය පච්චයෙන පච්චයො.

(සමිඵප්පලාප අකුසල කමීය, සමිඵප්පලාප අකුසල කමීයටද, අභිද්ධවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, මූසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාව අකුසල කමීයටද, උපනිග්‍රහ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. අභිජකා, අභිජකාය, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමමසුමිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණාය වාවාය, ඵරුසාය වාවාය, සමිඵප්පලාපය්‍ය, උපනිග්‍රහය පච්චයෙන පච්චයො.

(අභිද්ධව, අභිද්ධවටද, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාමමිච්ඡාවාර අකුසල කමීයටද, මූසාවාද අකුසල කමීයටද, පිසුණාවාව අකුසල කමීයටද, ඵරුසාවාව අකුසල කමීයටද, සමිඵප්පලාප අකුසල කමීයටද උපනිග්‍රහ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. බ්‍යාපාදො, බ්‍යාපාදය්‍ය, මිච්ඡාදිට්ඨියා, පාණානිපාතය්‍ය, අදිනනාද්‍යනිය්‍ය, කාමමසුමිච්ඡාවාරය්‍ය, මුසාවාදය්‍ය, පිසුණාය වාවාය, ඵරුසාය වාවාය, සමිඵප්පලාපය්‍ය, අභිජකාය උපනිග්‍රහය පච්චයෙන පච්චයො

(ව්‍යාපාදය, ව්‍යාපාදයටද, මිච්ඡාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණසාත අකුසල කමීයටද, අදත්තාද්‍යන අකුසල කමීයටද, කාම-

මිථ්‍යාවාර අකුසල කමයටද, මුසාවාද අකුසල කමයටද, පිසුණාවාමා අකුසල කමයටද, එරුසාවාමා අකුසල කමයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමයටද, අභිද්ධවටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. මිච්ඡාදිට්‍ඨි, මිච්ඡාදිට්‍ඨියා, පාණානිපානස්ස, අදිනනාදානස්ස, කාමමසුමිච්ඡාවාරස්ස, මුසාවාදස්ස, පිසුණායවාමාය, එරුසායවාමාය, සම්ඵසලාපස්ස, අභිජ්ඣාය, බ්‍යාපාදස්ස, උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මිථ්‍යාදුෂ්ටිය, මිථ්‍යාදුෂ්ටියටද, ප්‍රාණඝාත අකුසල කමයටද, අදනනාදන අකුසල කමයටද, කාමමිථ්‍යාවාර අකුසල කමයටද, මුසාවාද අකුසල කමයටද, පිසුණාවාමා අකුසල කමයටද, එරුසාවාමා අකුසල කමයටද, සම්ඵප්‍රලාප අකුසල කමයටද, අභිද්ධවටද, ව්‍යාපාදයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහේ දස මහා අකුසලයෝ ඒ දස අකුසලයන්ගේ පහලුම්මට බලවත් උපකාරයක් වන බැව් දක්වනලදී.

මෙහිදී පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන අකුසල ධර්මයෝ තම් දෙලොස් අකුසල් සිත් සහ වෛතසික සන්චිත්තය, ප්‍රත්‍යොත්පන්න වන්නේත් ඒ ධර්මයෝ මැයි.

15. මානුසානිකමම. මානුසානිකමමස්ස උපනිස්සය. පච්චයෙන පච්චයො.

(මානුසානක අකුසල කමය, මානුසානක අකුසල කමයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මානුසානක කමය, මානුසානක කමයට සතරු-කාරයකින් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එනම්:-

1. අනිකෙකු විසින් ඔහුගේ මව මරණු දෑක හෝ අසා හෝ එහේ කිරීම නිවැරදිය, එහේ කරන්නට වටහෝ යනාදී වශයෙන් වරදවාගෙන එපරිද්දෙන්ම

තමන්ගේ මව් මරණු ලබන කල්හි, තමාගේ මාතෘඝාතක කමියට අනුත්ගේ මාතෘඝාතක කමිය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. එක් භවයකදී මාතෘඝාතක කමිය කල තැනැත්තාට නැවත භවයකදී එසේම මාතෘඝාතක කමිය කිරීමට අතිත මාතෘඝාතක කමිය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. තැවත නැවත අණකිරීම් වශයෙන් මව් මරන්නාවූ තැනැත්තාගට පලමු පලමු අණකිරීම් වූ මාතෘඝාතක කමිය පසුව අණකිරීම් වූ මාතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය වේ.

4. දෙපහරකින් මැරෙන්නාවූ මවට පලමු පහරදීම වූ මාතෘඝාතක කමිය දෙවන පහරදීම වූ මාතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය වේ. මෙසේ මාතෘඝාතක කමිය මාතෘඝාතක කමියට සතරාකාරයකින් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

16. මාතුඝාතීකමමං පිතුඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය පිතෘඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

17. මාතුඝාතීකමමං අරහනනඝාතීකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය අභිනවඝාතක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

18. මාතුඝාතීකමමං රුහිතුප්පාදකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘඝාතක කමිය බුදු සිරුරින් ලේ සෙලවීම නම්වූ ලොහිතුප්පාදක කමියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

19. මාතුසාතිකමමං සංඝභෙද කමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘසාතික කමීය සංඝ භෙද කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

20. මාතුසාතිකමමං නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(මාතෘසාතික කමීය නියත මිච්ඡාදුෂ්චි කමීයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

21. පිතුසාතිකමමං පිතුසාතිකමමස්ස, අරහන්‍යාසාතිකමමස්ස, රුහිතුප්පාද කමමස්ස, සංඝභෙද කමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතුසාතිකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(පිතෘසාතික කමීය, පිතෘසාතික කමීයටද, අරහන්‍යාසාතික කමීයටද, ලොභිතුප්පාද කමීයටද, සංඝභෙද කමීයටද, නියත මිච්ඡාදුෂ්චියටද, මාතෘසාතික කමීයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

22. අරහන්‍යාසාතිකමමං අරහන්‍යාසාතිකමමස්ස, රුහිතුප්පාදකමමස්ස, සංඝභෙදකමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතුසාතිකමමස්ස, පිතුසාතිකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අරහන්‍යාසාතික කමීය, අරහන්‍යාසාතික කමීයටද, ලොභිතුප්පාද කමීයටද, සංඝ භෙද කමීයටද, නියත මිච්ඡාදුෂ්චියටද, මාතෘසාතික කමීයටද, පිතෘසාතික කමීයටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

23. රුහිතුප්පාදකමමං රුහිතුප්පාදකමමස්ස, සබ්බ භෙදකමමස්ස, නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතුසාතිකමමස්ස, පිතුසාතිකමමස්ස, අරහන්‍යාසාතිකමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(ලොභිතූප්පාදක කමීය, ලොභිතූප්පාදක කමීයට ද, සංඝභෙද කමීයට ද, නියත මිථ්‍යා දෘෂ්ටියට ද, මාතෘඝාතක කමීයට ද, පිතෘඝාතක කමීයට ද, අරභනනඝාතක කමීයට ද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

24. සංඝභෙද කමමං සංඝභෙද කමමස්ස, නියත-
මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතූඝාතීකමමස්ස, පිතූඝාතීකමමස්ස,
අරභනනඝාතීකමමස්ස, රුභිතූප්පාද කමමස්ස උපනිශ්‍රය
පච්චයෙන පච්චයො.

(සංඝභෙද කමීය, සංඝභෙද කමීයට ද, නියත මිථ්‍යා
දෘෂ්ටියට ද, මාතෘඝාතක කමීයට ද, පිතෘඝාතක කමීයට ද,
අරභනනඝාත කමීයට ද, ලොභිතූප්පාද කමීයට ද උපනිශ්‍රය
ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

25. නියත මිච්ඡාදිට්ඨි නියත මිච්ඡාදිට්ඨියා, මාතූ-
ඝාතීකමමස්ස, පිතූඝාතී කමමස්ස, අරභනන ඝාතීකමමස්ස
රුභිතූප්පාද කමමස්ස, සංඝභෙද කමමස්ස උපනිශ්‍රය
පච්චයෙන පච්චයො

(නියත මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය, නියත මිථ්‍යාදෘෂ්ටියට ද, මාතෘ-
ඝාතක කමීයට ද, පිතෘඝාතක කමීයට ද, අරභනනඝාතක
කමීයට ද, ලොභිතූප්පාද කමීයට ද, සංඝභෙද කමීයට ද
උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ඉක්කියෙන් උපකාර වේ.)

මාතෘඝාතක කමීය, පිතෘඝාතක කමීය, අරභනන
ඝාතක කමීය, ලොභිතූප්පාදක කමීය, සංඝභෙදය, යන
මේ පස් මහා අකුසලයන්ට පඤ්චානන්තරිය අකුසල
කමීයෝ යයි කියනු ලැබේ. මේ කමී සිදුකිරීමේදී ඇතිවන
මහා අකුසල ජවනයන් අතුරෙන් සත්වන ජවනයගේ
විපාකය මරණින් මතු ඒකාන්තයෙන්ම දෙවන භවයෙහි
හීරයෙන් පතනිය පිණිස උපකාර වෙත්.

නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටිය යයි කියන ලද අභේතුක වාදය, අකිරිය වාදය, නාස්තික වාදය යනාදී වූ අකුසලය පඤ්චානන්තරිය කමියන්ට වඩා බලවත් වූ අකුසලයකි. නියත මිථ්‍යා දූෂ්ටියෙන් තොමිදී කාලක්‍රියා කල්ලේ ජී නම් මරණින් මතු එකානනයෙන්ම දෙවන ආත්ම භාවය නිරයෙහි වන්නේය.

මෙසේ මේ දස අකුසල, ආනන්තරිය කමී, නියත මිථ්‍යාදූෂ්ටි ආදීහු ඔවුනොවුන්ටම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම “අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ. මෙහි දී ලැබෙන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම් දෙළොස් අකුසල් සිත් හා වෛතසික සන් විස්සය. ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේත් එම අකුසල ධර්මයෝ මැයි.

5. විප්‍රිය—

අකුසලො ධර්මො කුසලං ධර්මං උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො. පනිකුපනිසාණො.

(අකුසල ධර්මය, කුසල ධර්මයට පකතපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට පකතපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්

- අකුසල් සිත් දෙළොස්
- වෛතසික සන් විස්සය යන අකුසල ධර්මයෝ ය.
- ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:
- එක්විසි කුසල විතනයෝය
- වෛතසික අටතිස්ස, යන කුසල ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. රාගං උපනිශ්‍රයාය දුනං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසඨ කමමං කරොති, කානං උපපාදෙනි, විපසානං උපපාදෙනි, මග්ගං උපපාදෙනි, අභිඤ්ඤං උපපාදෙනි, සමාපනතිං උපපාදෙනි.

(රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය කොට ගෙන, දන්දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකිසි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීතා උපදවයි, මාගී උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමාපත්ති උපදවයි.)

(රාගයෙන් මන්වූ පුද්ගල තෙමේ, වඩවඩාත්, කම්සාප විදිනු කැමතිව, දන්දීම, සිල් සමාදන් වීම, පෙහෙවස් රැකීම ආදී පුණ්‍යකර්මයන්ගේ විපාක වශයෙන් දෙවි මිනිස් දෙගතියෙහි මහත්වූ භවහොග සම්පත් ආදිය ලැබෙන්නේ යයි අසා, ඒ භවහොග සම්පත් ලබනු සඳහා දුනාදී සුභගිභාමි කුසල කර්මයන් කරන කල්හි, ඒ කාමාවචර කුසලයන්ට රාගය ප්‍රධාන අකුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

එමෙන්ම, රාගය, සත්තියා කාම භවයෙහි බැඳ තබන අකුසලයක, එයින් මිදී බ්‍රහ්මලොකාදීන්හි උත්පත්ති ලබන්නේ තම යෙහෙකැයි සිතා, ඒ රාගය විෂ්කම්භනය කරනු සඳහා ධ්‍යාන උපදවත්. එකල්හි මහද්ගත කුසලයන්ට රාගය ප්‍රධාන අකුසලය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. රාගය ප්‍රභාණය කරනු පිණිස විදගීතා වඩන කල්හි ඒ විදගීතා කරන ඥානසම්ප්‍රසුක්කා කාමාවචර මහා කුසලයන්ට රාගය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. තවද රාගය නසනු පිණිස මාගීයන් උපදනා කල්හි ලොකොත්තර මාගී කුසලයන්ටද, අභිඤ උපදවන කල්හි අභිඤ විතතයන්ටද ධ්‍යාන සමාපත්තින්ට සමවදනා කල්හි ඒ සමාපත්ති විතතයන්ටද ඒ රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල විතතය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2 දෙසං, මොහං, මානං, දිට්ඨිං, පණ්ණං උපනිසායාය දුනං දෙනි, සිලං සමාදියනි, උපොසථ කමමං කරොති, කානං උප්පාදෙනි, විපසන්නං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපත්තියං උප්පාදෙනි.

(වෛෂ්‍ය, මොහය, මානය, දිට්‍ඨිය, ප්‍රාචීනාව උපනිශ්‍රය කොට ගෙන දන් දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා උපදවයි, මාගීය උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමාපත්ති උපදවයි.)

වෛෂ්‍ය බහුලකොට ඇති පුද්ගලයෙකු මේ එය නපුරකැසී දැන එය දුරුකර ගැනීමේ උපායක් වශයෙන් දන්දෙයි, සිල් රකියි, පෙහෙවස් රකියි, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා වඩා මාගීය උපදවයි, අභිඤ සහ සමාපත්ති උපදවයි. එමෙන් ම මොහය දුරු කිරීම පිණිසද, මානය දුරුකිරීම පිණිසද. දිට්‍ඨිය දුරු කිරීම පිණිසද, භවභොග සම්පත් ප්‍රාචීනා කිරීම වශයෙන්ද දැනාදි කුසලයන් රැස් කරයි. මෙහිදී රාග, වෛෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි, ප්‍රාචීනාදී අකුසල ධර්මයෝ දැනාදි කුසල ධර්මයන් කිරීමේදී එක්වී සි කුසල විතතයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. රාගො, භද්‍රසො, මොහො, මානො, දිට්ඨි, පඤ්චනා, සද්ධාය, සීලස්ස, සුතස්ස, වාගස්ස, පඤ්ඤාය උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(රාගය, වෛෂය, මොහය, මානය, දිට්‍ඨිය, ප්‍රාචීනාව, යන අකුසල ධර්මයෝ ශ්‍රද්ධා, සීල, ශ්‍රාත, ත්‍යාග, ප්‍රඤ්ඤා යන කුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රාග, වෛෂ, මොහ, මාන, දිට්ඨි, ප්‍රාචීනා නම් වූ අකුසලයන් දුරු කිරීම පිණිස කුසල ධර්මයන් කරන කල්හි උපදනා ශ්‍රද්ධා, සීල, ශ්‍රාත, ත්‍යාග, ප්‍රඤ්ඤා කුසල ධර්මයන්ට ඒ අකුසල ධර්මයෝ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

4. පාණං භනවා තස්ස පටිඤානඤ්චාය දනං දෙති, සීලං සමාදිගති, උපොසඨ කම්මං කරොති, ඤානං උපොඤති, විපස්සනං උපොඤති, මග්ගං උපොඤති, අභිඤ්ඤං උපොඤති, සමාපතති. උපොඤති.

(ප්‍රාණය නසා ඒ පව නැසීම පිණිස දන් දෙයි; සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකී, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා උපදවයි, මාභීය උපදවයි, අභිඤ උපදවයි සමාපත්ති උපදවයි.)

ප්‍රාණසානය කළ නැතැත්තේ, ඒ අකුසලයෙන් මතු සතර අපා දුක්ඛාදිය විදින්නට සිදුවන්නේ යයි අසා ඒ අකුසල විපාක මහඟරවා ගැණීම පිණිස දුකාදී කුසල කර්මයන් කරන කල්හි, ඒ එක්විසි කුසල විභවයන්ට ප්‍රාණසාන අකුසල කර්මය පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. අදිනනං ආදිසිනා, මුසාහණිනා, පිසුණං භණිනා, එරුසං භණිනා, සම්මංපලපිනා, සණ් ජ්ඣදිනා, හිඤ්ජාපං භවිනා, එකාගාභිකං කරිනා, පටිපට්ඨෙඨඨිනා, පරදුරං ගනනා, ගාමසාතං කවිනා, නිගමසාතංකවිනා, තසසපටිසානනාය දුනංදෙනි. සීලං සමාදියති, උපොසඨකමමං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි, විසංසානං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි, සමාපතතිං උප්පාදෙනි.

(හිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැරගෙන, බොරු කියා, කේලාම් කියා, රළු වචන කියා, නිර්භීක කථාකර, ගෙවල්බිඳ, සැහවී සිට පැහැරගෙන, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වස්තුව පැහැරගෙන, මග රැක සිට අනුන්ගේ වස්තුව උදුරාගෙන, පරභායභාවන් කරා ගොස්, ගම් කොල්ලකා, නියම්ගම් කොල්ලකා, ඒ පව නසනු පිණිස දන් දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකී, ධ්‍යාන උපදවයි, විදගීනා උපදවයි, මාභීය උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමාපත්ති උපදවයි.)

මෙකී අදහතාදුකාදී අකුසල කමීයන් කළ නැතැත්තේ, ඒ පවින් මිදෙනු කැමතිව, දුකාදී කුසල කමීයන් කරන කල්හි ඒ දොළොස් අකුසල විභවයෝ එක්විසි කුසල

විනයයන්ට පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. මානරං ජීවිතා වොරොපෙඤා, තස්ස පටිසා-
තත්‍වය දුනංදෙනි, සිලං සමාදියනි, උපොසථකමමං
කරොති.

(මව ජීවිතයෙන් තොරකොට, ඒ අකුසලය නසනු
පිණිස දන් දෙයි. සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි.)

7. පිනරං ජීවිතා වොරොපෙඤා, අරහන්තා ජීවිතා
වොරොපෙඤා, දුට්ඨනි විනෙතන තථාගතස්ස ලොකිතං-
උපොදෙඤා, සංඝං භිඤ්ඤා, තස්ස පටිසාතත්‍වය දුනං-
දෙනි, සිලං සමාදියනි, උපොසථ කමමං කරොති.

(පියා ජීවිතයෙන් තොරකොට, රහතන්වහන්සේ
ජීවිතයෙන් තොරකොට, දුෂ්‍යවූ සිතින් තථාගතයන්
වහන්සේගේ සිරුරෙහි රැඳිරය උපදවා, සංඝයා හෙදකොට,
ඒ අකුසල කර්මයන්ගේ විපාකයන්ගෙන් බේරීම පිණිස
දන් දෙයි, සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකියි)

මව මැරීම, පියා මැරීම, රහතන්වහන්සේ මැරීම, බුදු
සිරුරින් ලේ සෙලවීම, සංඝ හෙදය යන පඤ්චානන්තරිය
කර්මයන් කල තැනැත්තාට, දන් දීම, සිල් සමාදන් වීම,
පෙහෙවස් රැකීම යන පින්කම් හැර, ධ්‍යාන උපදවා
ගැනීම, මාර්ගය උපදවා ගැනීම, අභිඤ්ඤ උපදවා ගැනීම,
සමාපත්ති උපදවා ගැනීම ආදී උසස් කුසල කර්මයන්
ඒ භවයේදී කල නොහැකි වේ කර්මාවරණය හෙවත්
ආනන්තරිය කර්මයෙන් වලක්වනු ලබන හෙයිනි. එබැවින්
පඤ්චානන්තරිය කර්මයන් අතුරෙන් යම්කිසි කර්මයක්
කල තැනැත්තෝ, මතු කාලයේදී එයින් බේරීම සඳහා
දන් දීම, සිල් සමාදන්වීම, පෙහෙවස් රැකීම යන පින්කම්
කිරීමේදී ඒ කාමාවචර කුසලයන්ට ආනන්තරිය කර්මය
පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවීම “අකුසල ධර්මය
කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වීම” යයි කියනු ලැබේ.

6. විපිය—

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො, අනන්තරූප නිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට අනන්තරූප නිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ශක්ති දෙකෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම:

අකුසල් සිත් දෙලොසය
වෛතසික සත්විස්සය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම:

විපාක සිත් සතිසය
ත්‍රිසා සිත් විස්සය
වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයෝ යි.

අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

අකුසලංචුට්ඨානස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙලොස් අකුසල ජවනයන් අතුරෙන් අනතිම ජවනය, එයට අනතුරුව උපදනා තදුරමමණයට හෝ භවාභිතයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ජවනයන් උපදනා විත්ත විච්චයේ සත්වන අකුසල ජවනයට අනතුරුව තදුරමමණ උපදනා කල්හි, එකොලොස් තදුරමමණයටද, තදුරමමණ නොයෙදෙන කල්හි එකුත් විසි භවාභිතයටද; ඒ අකුසලය අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පහතභූමිප්‍රකාශ ප්‍රත්‍යය.

**1. රාගය උපනිශ්ශාය අත්‍යන්‍යානං ආත්‍යාපෙති, පරිත්‍යා-
පෙති, පරිසිට්ඨිමුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යුපහාති.**

රාගය උපනිශ්ශාය කොට තමා තවයි, භාත්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විදී.)

රාගය ප්‍රධාන ලොහමුල සිත උපනිශ්ශාය කොට ගෙන කායික දුක්ඛාදිය ඇතිවන සැටි මෙයින් දැක්වේ. ශාසවත දුෂ්ටි සංඛාරාන වූ භවරාගයද, උච්චේද දුෂ්ටි සංඛාරාන වූ විභවරාගයද මෙයට ඇතුළත් වේ. මේ රාගය නිසා තමා තවන කල්හිද, භාත්පසින් තවන කල්හිද, භව සම්පත් ආදිය පිණිස ප්‍රත්‍යය සෙවීමේදී ද දුක්ඛ විපාකයෝ ඇතිවෙත්.

**2. ජෙය්‍යං, මොහං, මානං, දිට්ඨිං, පඤ්චං.
උපනිශ්ශාය අත්‍යන්‍යානං ආත්‍යාපෙති, පරිත්‍යාපෙති, පරිසිට්ඨි
මුලකං දුක්ඛං පච්චන්‍යුපහාති.**

(වෙජ්‍ය, මොහය, මානය, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව උපනිශ්ශාය කොට ගෙන තමා තවයි, භාත්පසින් තවයි, ප්‍රත්‍යය සෙවීම මුල්කොට ඇති දුක් විදී.)

තව ආඝාත වස්තු ආදිය කරණ කොට ගෙන වෙජ්‍ය ඇති කල්හි ද, මුලාවීම තම් වූ මොහය ඇති කල්හි ද, මානය ඇති කල්හිද, විපරිත දැකි සංඛාරාන වූ ඉච්ඡා දුෂ්ටිය ඇති කල්හිද, භව සම්පත් ආදිය පැනීම ඇති කල්හිද, තමා තවයි, භාත්පසින් තවයි. ඒ සදහා ප්‍රත්‍යය සෙවීමේදී වැඩියක් තවයි. මෙහිදී ඇතිවන දුක්ඛ විපාකයට වෙජ්‍යදී වූ අකුසලයෝ උපනිශ්ශාය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

**3. රාගො, ජෙය්‍යො, මොහො, මානො, දිට්ඨි,
පඤ්චො, කායිකස්ස ඤ්ඛස්ස, කායිකස්ස දුක්ඛස්ස,
ඵලසමාපනතියා උපනිශ්ශාය පච්චයෙන පච්චයො.**

(රාගය, වෛෂය, මොහය, මාන්ය, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රාගය ඇති කල්හි මුඛි සහගත සිතින් උපදනා ප්‍රණීත රූපයන්ගේ සපයියෙන් කායික සුඛය ඇතිවේ. තෘෂ්ඨම ඇති කල්හි කායික දුක්ඛය ඇතිවේ. රාගාදියෙන් මිදී වාසය කිරීම පිණිස ඵලයට සමවදී. මෙසේ රාගය වෛෂය, මොහය, මාන්ය, දිට්ඨිය, ප්‍රාණීනාව යනාදී අකුසල ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොට ගෙන, කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නිය උපදනා කල්හි අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

4. අකුසලං ඛමමං විපාකස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල වෙනතා සංඛ්‍යාත අකුසල කර්මය අකුසල විපාක සතට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රත්‍යය වශයෙන් දෙද්‍රෝස් අකුසල් සිසිද ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්ම වශයෙන් අකුසල විපාක සිත් සතද ගතයුතු.

මෙසේ අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

7. විපිය—

අඛ්‍යාකතො ධමමො අඛ්‍යාකතස්ස ධමමස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො. ආරමමණුපනිස්සයො, අනන්තරූපනිස්සයො, පකතූපනිස්සයො.

අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණුපනිශ්‍රය අනන්තරූප නිශ්‍රය පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙම අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය

ක්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝසි

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවත්‍ය වශයෙන් ලැබෙන්නේත් එම ධර්මයෝ මැයි.

ආරම්භණුපතිස්සයා

1. අරහා ඵලං ගරුංකඩා පච්චචෙකති.

(රහතන් වහන්සේ අර්හත් ඵල විත්‍යය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට අර්හත් ඵල විත්‍යය ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. අරහා නිබ්බාණං ගරුංකඩා පච්චචෙකති.

(රහතන් වහන්සේ නිව්‍යාණය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කාමාවචර මහා ක්‍රියා ජවනයන්ට නිව්‍යාණය ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

3. නිබ්බානං ඵලස්ස උපතිස්සය පච්චචෙයන පච්චයො.

(නිව්‍යාණය අරමුණු කරමින් ලොකොත්තර ඵල විත්‍යය උපදනා කල්හි ඒ ඵලසිතට නිව්‍යාණය ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහිදී අර්හත් ඵලවිත්‍යයත්, නිව්‍යාණයත් ගරුකොට අරමුණු කරන රහතන්වහන්සේගේ කාමාවචර වූ ඥාන සම්ප්‍රසූතත මහා ක්‍රියා සිත් සතරට අර්හත් ඵල විත්‍යයත් නිව්‍යාණත් ආරම්භණුපතිස්සය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි, අර්හත් ඵල විතතයන් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ නිමාණය යි. ඵල විතතයන් නිමාණ ධර්මයන් අව්‍යාකාන ධර්මයෝ යි.

මෙසේ අව්‍යාකාන ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

අනන්තරූප නිසංසො.

1. පුරිමා පුරිමා විපාකාබ්‍යාහතා, කිරියාබ්‍යාහතා බ්‍යාහ, පච්ඡමානං පච්ඡමානං විපාකාබ්‍යාහතානං කිරියාබ්‍යාහතානං බ්‍යාහනං උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(අතීන් චූති විතතය හැර පුළුපුළු විපාක ක්‍රියා නාමසකකුයෝ අතීන් චූති විතතය සහිත වූ පශ්චිම විපාක ක්‍රියා නාමසකකුයන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. භවිඛං ආවජ්ජනාය උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භවාභිගුපචෙජ්ද පසලොස, ආවජ්ජනා දෙසිතටද අරූප භවාභිගුපචෙජ්ද සතර මනෝවාරාවජ්ජන-යටද, අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. කිරියං චුම්භානංසං උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවජ්ජන විතතවය හැර ඉතිරි ක්‍රියා සිත් අටලොසෙහි අනතිම ජවනය හා ව්‍යවස්ථාපන විතතය එයට අනතුරුව උපදනා තදරමමණයට හෝ භවාභිගයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. අරහතො අනුලොමං ඵලසමාපනතියා උපනිසංසය පච්චයෙන පච්චයො.

(රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම කෘත්‍යයවත් මහාක්‍රිය ප්‍රථමවය හා තෘතීයවය, අතීන් ඵල විතතයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**6. නිරෝධා මුට්ඨසන්නාසා නෙවස සද්දානාසද්දා-
සන්න කිසියං ඵලසමාපනතියා උපනිසාස පච්චයෙන
පච්චයො.**

(නිරෝධ සමාපනතියෙන් නැගීමේදී රහතන් වහන්-
සේගේ නෙවස සද්දානාසද්දාසන්න අනතිම ක්‍රියා ජවනය
අතීන් ඵලවිතනයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාරවේ.

මෙසේ අව්‍යාකාන ධර්මයෝ අව්‍යාකාන ධර්මයට අනන්ත
රූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පබ්බාසනිසායො.

**1. කාසිකං සුඛං කාසිකාසා සුඛසා කාසිකාසා
දුකඛසා ඵලසමාපනතියා උපනිසාස පච්චයෙන පච්චයො.**

(කාසික සුඛය, කාසික සුඛයටද, කාසික දුකඛයටද ඵල
සමාපනතියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

කාසික සුඛය විදීමේදී කුසලවිපාක සුඛ සහගත කාය
විඤ්ඤාන උපදී. ඒ කාසික සුඛය නැවත නැවතත් කාසික
සුඛය විදීමට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.
එසේම ඒ කාසික සුඛය නැතිව යාමෙන් හෝ කාසික
සුඛය විදිනු සදහා නැවීම් ආදිය ඇතිවන කල්හි කාසික
සුඛය, කාසික දුකඛයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ. එකල්හි කාසික දුකඛය වශයෙන් අකුසල
විපාක කාය විඤ්ඤාන උපදී. ආයතීයන්වහන්සේ කාසික
සුඛය නිසා ඵලසමාපනතියට සම්වදනා කල්හි ඒ කාසික
සුඛය, ඵලවිතනයට ද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ.

**2. කාසිකං දුකඛං කාසිකාසා සුඛසා, කාසිකාසා
දුකඛසා ඵලසමාපනතියා උපනිසාස පච්චයෙන පච්චයො.**

(කාසික දුකඛය කාසික සුඛයටද, කාසික දුකඛ-
යටද, ඵලසමාපනතියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාරවේ.)

කායික දුක්ඛය ඇතිකල්හි එය දුරුකර ගැනීමට උපකාර වන ඉරියව් වෙනස් කිරීම් ආදී ක්‍රියාවන් නිසා කායික සුඛය ඇතිවන කල්හිද, සිරුර කැපීම් ආදියෙන් නැවත නැවත දුක් ඇතිවන කල්හිද, කායික දුක්ඛය නැතිකර ගැනීම සඳහා ආයුධයන්වහන්සේ ඵලසමාපන්නියට සම්වදනා කල්හිද, කායික දුක්ඛය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

3. උතු, කායිකය සුඛය, කායිකය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සාත්‍ය ගුණය, කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

සැපවත් සාත්‍ය ගුණය ඇතිකල්හි කායික සුඛයටද කටුකටු සාත්‍ය ගුණය ඇතිකල්හි කායික දුක්ඛයටද, සාත්‍ය ගුණයෙන් වන්කා වූ ශරීර පිඩාදීය වළක්වා ගැනීම සඳහා ඵලසමාපන්නියට සම්වදනා කල්හි, ඒ ඵලසමාපන්නියටද සාත්‍ය ගුණය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

4. භෝජනං, කායිකය සුඛය, කායිකය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(භෝජනය නම් වූ ආහාරය කායික සුඛයටද, කායික දුක්ඛයටද ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

හිතවත් භෝජනය ලැබුණු කල්හි කායික සුඛයටද, නොසැප භෝජනය ඇතිකල්හි කායික දුක්ඛයටද භෝජනයෙන් විඩා සක්භිද්‍රවා ඵලසමාපන්නියට සම්වදනා කල්හි ඒ ඵලසමාපන්නියටද භෝජනය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

5. සෙත්‍යාසනං කායිකය සුඛය, කායිකය දුක්ඛය, ඵලසමාපන්නියා උපනිශ්‍රය පච්චයෙන පච්චයො.

(සෙනාසනය, කායික සුඛයටද, කායික දුකටද, ඵලසමාපන්නියටද, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

සැපවත් සෙනසුන් ලද කල්හි කායික සුඛයටද, නොසැප සෙනසුන් ලද කල්හි කායික දුකටද, සුදුසු සෙනසුන් ලැබ ඵලසමාපන්නියට සම්වදනා කල්හි ඵල විත්තයටද, සේනාසනය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

6. කායිකං සුඛං, කායිකං දුකං, උතු, භොජනං, සෙනාසනං, කායිකස්‍ය සුඛස්‍ය, කායිකස්‍ය දුකස්‍ය, ඵලසමාපන්නියා උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(කායික සුඛය, කායික දුකටද, සෘතු ගුණය, භොජනය සෙනාසනය යන මේ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ කායික සුඛයටද, කායික දුකටද, ඵලසමාපන්නියටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ඵලසමාපන්නි, කායිකස්‍ය සුඛස්‍ය උපනිස්‍යය පච්චයෙන පච්චයො.

(ඵලසමාපන්නි කායික සුඛයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

ඵල සමාපන්නියට සම්වදනා ආයඝී පුද්ගලයාහට කායික සුඛය මිස කායික දුකටදක් ඇති නොවේ.

8. අරහා කායිකං සුඛං උපනිස්‍යය අනුසන්තං කිලිය සමාපන්නිං උප්පාදෙති, උප්පන්තං සමාපන්නිං, සබ්බාතර අනිච්චතො, දුකඛතො අනත්තතො විපස්‍යති.

(රහතන් වහන්සේ කායික සුඛය උපනිශ්‍රය කොට පුළුස්සෙහි නුපදවන ලද ක්‍රියා සමාපන්නි උපදවයි. උපදවා ගත් ක්‍රියා සමාපන්නියට සම්වදිනි. සංසාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුකට, අනාත්ම වශයෙන් කාමාවචර ඥානසම්ප්‍ර සුක්ඛ මහා ක්‍රියා සිතීන් විදහීනා කරයි.)

ක්‍රියා සමාපත්ති උපදවාගත හැකිවන්නේ අතීන්ඵලයට පැමිණීමෙන් පසුවය. එසේ ක්‍රියා සමාපත්ති උපදවා ගැනීමේදී කායික සුඛය එයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. එපරිද්දෙන්ම උපදවාගත් සමාපත්තීන්ට සමවැදීමේදී ද කායික සුඛය එයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ. සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කිරීමේදී ද රහතන් වහන්සේට කායික සුඛය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ

9. කායිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙත්‍යාසනං, උපනිශ්‍රය අනුප්පනං කිංචි සමාපත්තිං උප්පාදෙති, උප්පනං සමාපජ්ජති, සංඛාරෙ අභිව්චනො දුක්ඛනො, අනන්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ, කායික දුක්ඛයද, සෘතු ගුණයද, භොජනයද, සෙත්‍යාසනයද උපනිශ්‍රය කොට පෙර නුපදවන ලද ක්‍රියා සමාපත්තීන් උපදවයි, උපදවන ලද ක්‍රියා සමාපත්තීන්ට සමවදිති, සංඝකාර ධර්මයන් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කරයි.)

කායික සුඛය මෙන්ම, කායික දුක්ඛයද, සෘතු ගුණයද, භොජනයද, සෙත්‍යාසනයද රහතන් වහන්සේට පෙර උපදවා නොගත් ක්‍රියා සමාපත්තීන් උපදවා ගැනීමටද, උපදවාගත් ක්‍රියා සමාපත්තීන්ට සමවැදීමටද සංඝකාර ධර්ම අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කිරීමටද පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

මෙසේ අව්‍යාකාත ධර්මය, අව්‍යාකාත ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

8. විපිය.

අබ්‍යාකිත්‍යො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස උපනිශ්‍රය පච්චයෙනි පච්චයො. ආරම්භණුපනිශ්‍රයො, අනන්ත-රූපනිශ්‍රයො, පකතූපනිශ්‍රයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය, කුසලධර්මයට ආරම්භණුපනිශ්‍රය, අනන්තරූපනිශ්‍රය, පකතූපනිශ්‍රය යන උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අර්භත් එලයෙන් අත්‍ය වූ විපාකසින් පන්තිසය,
ක්‍රියා සින් විස්සය,
වෛතසික අටතිසය,
රූප අටවිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

සුත්‍යෝන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලධර්මයෝ නම්—

කුසල් සින් එක් විස්සය
වෛතසික අටතිසය
යන කුසල ධර්මයෝ සි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,
ආරම්භණුපනිසසයා

1. සෙකඛා එලං ගරුං කඛා පච්චචෙකඛනි.

(සොවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි යන ආයතීයන් වහන්සේලා තම තමන්ගේ එල සිත ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා ජවනයන්ට ලොකොත්තරවූ එලසිත ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයන් වූ සෝවාන්, සකාදගාමි, අනාගාමි ලොකොත්තර එල සිත් කාමාවචර ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කුසල ජවනයන්ට ආරම්භණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. සෙකඛා භිබ්බාණං ගරුං කඛා පච්චචෙකඛනනි.

(ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේලා නිව්‍යාණය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන්.)

මෙහි නිව්‍යාණය අව්‍යාකෘත ධර්මයකි. නිව්‍යාණය ගරුකොට අරමුණු කරමින් ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කරන ශෛක්‍ෂයන් වහන්සේගේ ඥානසම්ප්‍රසුක්‍යත මහා කුසල සිත කුසල ධර්මයකි:

3. නිබ්බානං ගොත්‍රභුසං උපනිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්‍යාණය ගොත්‍රභු වින්‍යයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ගොත්‍රභු වින්‍යයට අරමුණු වන්නේ නිව්‍යාණයයි. නිව්‍යාණය සෑම කල්හිම ගරුකොට අරමුණු කලයුතු අව්‍යාකෘත ධර්මයකි. ගොත්‍රභු සිත, සෝවාන් මාගී සිතට පුළියෙහි නිව්‍යාණය අරමුණු කරමින් උපදනා කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රසුක්‍යත මහා කුසල වින්‍යයකි.

4. නිබ්බානං චෝදනිසං උපනිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(නිව්‍යාණ ධර්මය, සකාදගාමි, අනාගාමි අර්හත් යන මාගී සිත් තුනට පුළියෙහි නිව්‍යාණ ගරුකොට අරමුණු කරමින් උපදනා ඥානසම්ප්‍රසුක්‍යත කාමාවචර මහා කුසල වින්‍යය වූ චෝදන වින්‍යයට ආරම්භණ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙය “අව්‍යකෘත ධර්මය, කුසල ධර්මයට ආරම්භණපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

අනන්තරූප නිස්සයො.

ආවජ්ජනා කුසලානං ඛනිානං උපනිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවර්ණිකා විතනය කුසල නාමසකකුසලත්ව අනන්ත-
රූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් ජවත් උපදනා පඤ්චාලික විතන විචිත්ති
අව්‍යාකාත ධර්මයක් වූ වොට්ඨපත විතනය, එයට අනතුරුව
උපදනා ප්‍රථම කුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ. මනෝමාරික විචිත්ති මනෝ-
මාරා වජ්ජන විතනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම
කුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

පකතූපනිස්සයො.

1. කාසිකං සුඛං උපනිස්සාය දුනිංදෙනි, සීලං
සමාදියති, උපොසථ කමමං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි,
විපස්සනං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං
උප්පාදෙනි, සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

(කාසික සුඛය උපනිශ්‍රය කොටගෙන දන් දෙසි,
සිල් සමාදන් වෙයි, පෙහෙවස් රකිසි, ධ්‍යාන උපදවයි,
විදර්ශනා උපදවයි, මාගී උපදවයි, අභිඤ උපදවයි, සමා-
පනති උපදවයි.)

2. කාසිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනං
උපනිස්සාය දුනිංදෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසථ
කමමං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි, විපස්සනං උප්පා-
දෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං, උප්පාදෙනි,
සමාපනතිං උප්පාදෙනි.

(කාසික දුක්ඛය, සාත්‍ය ගුණය, භොජනය, සෙනාසනය
උපනිශ්‍රය කොටගෙන දන් දෙසි, සිල්සමාදන් වෙසි,
පෙහෙවස් රකි, ධ්‍යාන උපදවයි, මාගීය උපදවයි, අභිඤ
උපදවයි.)

මේ අනුචාර දෙකෙන් කාසික සුඛය, කාසික දුක්ඛය,
සාත්‍ය ගුණය, භොජනය, සෙනාසනය යන මේ අව්‍යාකාත
ධර්මයන් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය විමෙන් දන් දෙන කල්හි දුක

වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර මහ කුසල් සිත්ද, සිල් සමාදන් වන කල්හිද, පෙහෙවස් රකින කල්හිද, ශීල වෙනතා ප්‍රධාන කාමාවචර කුසල් සිත්ද, ධ්‍යාන උපදනා කල්හි මහගහන ධ්‍යාන කුසල් සිත්ද, විදගීනා වඩන කල්හි කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විතත-යෝද, මාගීය ලබන කල්හි ලොකොත්තර ම:ගී කුසල විතතයෝද, අභිඥ උපදවන කල්හි කුසල අභිඥ විතත යෝද, සමාපත්ති උපදවන කල්හි කුසල සමාපත්ති විතතයෝද ඇතිවෙත්

මෙයද “අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

3. කායිකං සුඛං, කායිකං දුකඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනං, සද්ධාය, සීලස්ස, සුඛස්ස, වාගස්ස, පඤ්ඤාය, උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කායික සුඛය, කායික දුකඛය, සෘතු ගුණය, භොජනය, සෙනාසනය යන මේ අව්‍යාකාන ධර්මයෝ ශ්‍රද්ධාව, සීලය, සුඛය, ත්‍යාගය, ප්‍රඥාව යන කුසල ධර්මයන්ට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කායික සුඛය, ශ්‍රද්ධාදී කුසල ධර්මයන්ගේ වැඩිමට බලවත් උපකාරයෙකි. කායික දුකින් මිදෙනු කැමති පුද්ගලයෙකු එසින් මිදෙනු සඳහා කුසල ධර්මයන් කිරීමේදී ශ්‍රද්ධාදී ධර්මයෝ වැඩෙත්. එමෙන්ම සැපවත් සෘතු, භොජන, සෙනාසනාදිය ලත් කල්හිද, ශ්‍රද්ධා ශීල, ශ්‍රාත, ත්‍යාග, ප්‍රඥ යන කුසල ධර්මයන්ගේ වඩිනයට ඒ අව්‍යාකාන ධර්මයෝ බලවත්ව උපකාර වෙත්. මෙසේ අව්‍යාකාන ධර්මය කුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

9. විපිය

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස උප-
 නිස්සය පච්චයෙන පච්චයො, ආරම්මණුපනිස්සයො,
 අනුනතරුපනිස්සයො, පඛතුපනිස්සයො,

(අව්‍යාකෘත බිම්‍ය අකුසල බිම්‍යට ආරම්‍භණුපනිග්‍රය අනන්තරූපනිග්‍රය, පකතූපනිග්‍රය යන ප්‍රත්‍යය ශක්‍ති තුනෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අකුසල බිම්‍යට උපකාරවන අව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය බිම්‍යෝ නම්:

ලෞකික විපාක දෙතිසය,
ක්‍රියා සිත් විස්සය,
වෛතසික පත්තිසය,
රූප අටවිස්සය යන ප්‍රත්‍යය බිම්‍යෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝක්‍ෂණ වශයෙන් ලාබෙන අකුසල බිම්‍යෝ නම් අකුසල් සිත් දෙළොසය,

වෛතසික සත්විස්සය යන ප්‍රත්‍යෝක්‍ෂණ බිම්‍යෝ යි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

ආරම්‍භණුපනිසංයෝ.

1. චක්‍රං ගරුංකඩා අසාදෙනි, අභිනදෙනි, නං ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(චක්‍රප්‍රසාදය ගරුකොට ආචාරාදනය කරන කල්හි සොම්‍නස් සහගත ලොහමූල සිත් සතරටද, අභිනදනය හෙවත් ප්‍රීතියෙන් සතුටුවන කල්හි, ප්‍රීතිය ප්‍රධාන ලොහ මූල සිත් සතරටද, රාගය උපදනා කල්හි ලොහ මූල සිත් අටටද, මනේ ඇසය යනාදී වශයෙන් වරදවා ගන්නා කල්හි දිට්ඨි සම්‍ප්‍රසූත ලොහ මූල සිත් සතරටද, ඒ චක්‍රප්‍රසාදය ආරම්‍භණුපනිග්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්‍තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොනං, ඝාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ, ගන්ධෙ, රසෙ, පොඨඨබ්බෙ, චක්‍රං, විපාකාබ්‍යාකතෙ කිට්‍යාබ්‍යාකතෙ ඛනෙ ගරුංකඩා අසාදෙනි, අභිනදෙනි, නං ගරුංකඩා රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති.

(ශ්‍රෝතප්‍රසාදය, ඝාණප්‍රසාදය, ජ්විතාප්‍රසාදය, කාය-ප්‍රසාදය, රූපය, ශබ්දය, ගන්ධය, රසය, ස්පර්ශය, හදය වස්තුවය, විපාක ක්‍රියා සිත්ද, ගරුකොට ආසවාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හි රාගයන් දිට්ඨියන් උපදී.)

මෙහිදී ශ්‍රෝතප්‍රසාදයේ ආරම්භණුපතිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ධම්ම වශයෙන්ද, ලොභ මූල සිත් අට ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධම්ම වශයෙන්ද ගතයුතු.

අනන්තරූප නිසංසයා.

ආවජ්ජනා අකුසලානං ඵනධාතං උපනිසංස පච්චයෙන පච්චයො.

(ආවජ්ජනා විතනය අකුසලසකකියෙන්ට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ජවනයන් උපදනා මනෝවාරික විතන විවිධෙහි මනෝවාරාවජ්ජන විතනයට අනතුරුව ප්‍රථම අකුසල ජවනය උපදී. මෙහිදී මනෝවාරාවජ්ජන විතනය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

පඤ්චවාරික විතන විවිධෙහි වොට්ඨපන විතනයට අනතුරුව ප්‍රථම අකුසල ජවනය උපදී මෙහිදී ඒ වොට්ඨපන විතනය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූප නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙසේ ආවජ්ජන වොට්ඨපන කාන්තයෙන් උපදනා මනෝවාරාවජ්ජන විතනය, එයට අනතුරුව උපදනා ප්‍රථම අකුසල ජවනයට අනන්තරූපනිශ්‍රය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “අව්‍යාකාත ධම්මය අකුසල ධම්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

පකතූපනිසංසයා.

1. කාසිකං සුචං උපනිසංසය පාණංභනනි, අදිගනං ආදියනි, මුසා භණනි, පිඤ්ඤං භණනි, ඵරුසං භණනි, සම්ඵංපලපනි, සංඝං ජිඤනි, හිලලාපං භරනි,

එකාගාමිකං කරොති, පටිපණ්ණ නිට්ඨති, පරදුරං ගච්ඡති, ගාමසාතං කරොති, නිගමසාතං කරොති, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙති, දුට්ඨන විතොනන නිඨාගනස්ස ලොකිතං උප්පාදෙති, සංඝං හිඤ්ඤති.

(කායික සෑපය උපනිශ්‍රය කොටගෙන අන්‍යයන්ගේ ප්‍රාණය නසයි තිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පාභාර ගනී, බොරු කියයි, කේලාමි කියයි, රළු වචන කියයි, නිරවුක කථා කරයි, ගෙවල් බිඳී, සැඟවී සිට පාභාරගනී, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පාභාරගනී; මග රැක සිට අනුන්ගේ වසනුව පාභාරගනී, පරභායඝීවන් කරා යෙයි, ගම් කොල්ලකයි, නියම්ගම් කොල්ලකයි, මව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොර කරයි, රහතුව ජීවිතයෙන් තොර කරයි, දුෂට සිතීන් නිඨාගන සිරුරෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිඳී.)

මෙහිදී අව්‍යාකෘත ධර්මයක් වූ කායික සුඛය, පකතූපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයයි. පරපණ නැසීම් ආදියෙහිදී උපදනා දෙළොස් අකුසල් සිත් හා සන්විසි වෛතසිකයෝද ප්‍රත්‍යොත්පන්න ධර්මයෝ යි.

2. කායිකං දුක්ඛං, උතු, භොජනං, සෙනාසනං උපනිස්සාය පාණංභනති, අදින්නං ආදියති, මුසා භණති, පිසුණං භණති, එරුසං භණති, සම්මංපලපති, සන්ධිං ජිඤ්ඤති, නිලොපං භරති, එකාගාමිකං කරොති, පටිපණ්ණ නිට්ඨති, පරදුරං ගච්ඡති, ගාමසාතං කරොති, නිගමසාතං කරොති, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙති, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙති, දුට්ඨන විතොනන නිඨාගනස්ස ලොකිතං උප්පාදෙති, සංඝං හිඤ්ඤති.

(කායික දුක්ඛය, සෘතුවය, භොජනය, සෙනාසනය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් උපනිශ්‍රය කොටගෙන අන්‍යයන්ගේ

ප්‍රාණය නසයි, භිමියන් විසින් නුදුන් දෙය පැහැර ගනී, බොරු කියයි, කේලාම් කියයි, රළු වචන කියයි, නිරන්තර කපා කැරයි, ගෙවල් බිදී, සැඟවී සිට පැහැරගනී, බොහෝ දෙනා එක්ව එක් ගෙයක් වටකොට වසනුව පැහැර ගනී, මගරුක සිට දනුන්ගේ වසනුව පැහැර ගනී, පරහායඝීවන් කරා යයි, ගම් කොල්ලකයි, නියම්ගම් කොල්ලකයි, මවු ජීවිතයෙන් තොරකරයි, පියා ජීවිතයෙන් තොරකරයි, රහතුන් ජීවිතයෙන් තොරකරයි, දුෂ්ට සිතීන් තථාගත සිරැරෙහි ලේ උපදවයි, සංඝයා බිදී.)

3 කායිකං සුඛං, කායිකං දුක්ඛං, උතු, භෝජනං, සෙනාසනං රාගස්ස, දොසස්ස, මොහස්ස, මානස්ස, දිට්ඨියා, පණ්ණාස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයො.

(කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, සානුවය, භෝජනය, සෙනාසනය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ රාගයට ද, වෛෂ්‍යට ද, මොහයට ද, මානයට ද, දිට්ඨියට ද, ප්‍රාණීනාවටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ කායික සුඛය, කායික දුක්ඛය, සානුව, භෝජනය, සෙනාසනය යන ධර්මයන්ගේ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබීමෙන් රාග, වෛෂ, මොහ මාන, දිට්ඨි, ප්‍රාණීනාදිය උපදනා කල්හි ඒ කායික සුඛ ආදිය රාගාදීන් ප්‍රධාන දෙළොස් අකුසල විතතයන්ට පකතූප-නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

10. පුරේජාන ප්‍රත්‍යය

පුළුඹෙහි හටගෙන පසුව හටගන්නා නාම ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මය, පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ධර්මය වේ. කලින් හටගන්නා ගසෙහි පසුව මල්එල ආදිය හටගැනීමේදී ඒ මල්එල හටගැනීමට කලින් උපන් ගස

උපකාර වන්නාක් මෙනි පුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන්නේ වනීමාන නිෂ්පන්න රූප ධර්මයෝයි. එහි ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන්නේ අරූප ධර්මයෝ පමණය.

පුරේජාන ප්‍රත්‍යය, ආරමමණ පුරේජාන, වක්‍රපුරේජාන යයි දෙවැදෑරුම් වේ.

ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය - රූප ධර්මයක් අරමුණු කරමින් විතත විචියක් උපදනා කල්හි ඒ නාම ධර්මයන්ට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන්නේ වනීමාන රූප ධර්මයෝයි. වක්‍රවාරික විතත විචියක් උපදින විට එහි වක්‍රවිඤ්ඤාණ විතතය විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නේ පලමු අතිත භවාඛගය හා ඒකක්‍ෂණිකව උපන් රූප ධර්මයකි. ඒ රූප ධර්මය වක්‍රවිඤ්ඤාණ විතතය ඉපදීමට පෙර ඉපිද, සවිතියට පැමිණ සිටිය යුතු. එසේ අරමුණු කිරීමට පෙර ඉපිද පසුව උපදනා වක්‍රවිඤ්ඤාණයට උපකාර වන්නේ ඒ රූපයාගේ පුරේජාන ශක්තිය ඇති හෙයිනි. මෙසේ ඒ වනීමාන රූප ධර්මයාගේ ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දතයුතු. මෙපරිද්දෙන්ම වනීමාන අටලෝක් නිෂ්පන්න රූපධර්මයෝ ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් නාම ධර්මයන්ට උපකාර වෙත්.

වක්‍රපුරේජාන ප්‍රත්‍යය, වක්‍ර, සොන, සාන, ජ්විහා, කාය, හදය යන අට වස්තූහුම වක්‍රපුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝයි. පූච්ඡෙහි උපදනා වක්‍ර වස්තුව ආදිය පසුව උපදනා වක්‍රවිඤ්ඤාණාදීන්ගේ ඉපදීමට වක්‍ර පුරේජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ. මේ අට වස්තූන් අතුරෙන් වක්‍ර පුරේජාන ප්‍රත්‍යය වන වක්‍ර, සොන, සාන, ජ්විහා, කාය යන වස්තූහු, මධ්‍යමායුෂ්ක ප්‍රසාද වස්තූහුය. එනම් ප්‍රථම අතිත භවාඛගය හා ඒකක්‍ෂණිකව උපන් ප්‍රසාද රූපයෝය. ඉතිරි නාමසකුඛයන්ට වක්‍ර පුරේජාන ශක්තියෙන් උපකාර වන හදය වක්‍ර රූපය නම් ප්‍රතිසක්ඛි ආදී පූච්ඡි පූච්ඡි විතතයන් හා උපදනා හදය

වස්තුහුය. මරණාසන්න කාලයේදී අනනිම විතත විපියේ උපදනා මනෝචාරික විතතයන්ට පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන්නේ චූති විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදය වස්තු රූපය ය. ඉන්පසු කමීජ රූපයෝ නුපදින හෙයිනි.

ආතැම් විටෙක චූති විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා මේ අනනිම කමීසමුධාරිත හදයවැනි රූපය අරමුණු කරමින් මනෝචාරාවජ්ජන, කාමජවත, තදුරමමණ ආදී විතතයන් උපදනා කල්හි ඒ මරණාසන්න නාම-සකකියන්ට එකී හදය වැනි රූපය වස්තුවාරමමණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ද උපකාර වේ.

ත්‍රිරාශිය

ආරමමණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය

ආරමමණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය වත ධම්මෝ නම් වනීමාන නිෂ්ඨනන රූපයෝ අටලොස් දෙනය.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන නාම ධම්මෝ නම්-පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ කාමාවචර සිත් සිව් පනසය,

අභිඤ සිත් දෙකය,
අප්‍රමාණ්‍ය දෙක හැර ඉතිරි වෛතසික පනසය,
ප්‍රත්‍යනික ධම්මෝ නම්—

ආරමමණ පුරේජාත ප්‍රත්‍යය නොලබන අවසථාවෙහි වූ, විපඤ්ච විඤ්ඤයන් හා මනෝධාතු ත්‍රිකය යන තෙලෙස් විතතයන් හැර ඉතිරි සිත් සසැත්තෘවය (76)

වෛතසික දෙපනසය,
විතනජ රූපයෝය,
ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය,
බාහිර රූපයෝය,
ආහාරජ රූපයෝය,

සාතුප් රූපයෝය,
අසංඤ්ඤාකමිත රූපයෝය,
ප්‍රවෘත්ති කමිත රූපයෝය යන මොව්හුය.

වස්සුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය.

වස්සුපුරේජාන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නමි:-

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි- මධ්‍යමායුෂ්ක වකුඛු, සොත, ඝාන, ජ්විහා, කාය වස්තූය.

ප්‍රතිසත්ති ආදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය, නිරොධ සමාපත්තියෙන් නැගී සිටින අවස්ථාවෙහි පුච්චියෙහි එක් විතතක්ෂණයක කාලයේ උපදනා හදයවස්තු රූපය, මරණාසන්න කාලයෙහි වූහි විතතයෙන් සතලොස් වන විතතය හා උපදනා හදයවස්තුවය, යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නමි—

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනාවූ විඤ්ඤා ධාතු සතය, චෛතසික දෙපනසය.

ප්‍රත්‍යාන්තර ධර්මයෝ නමි—

චතුරවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහිවූ ලොහමූල සිත් අවය,

මොහමූල සිත් දෙකය,

මනෝවාරාවජ්ජනය,

මහා කුසල් සිත් අවය,

මහා ක්‍රියා සිත් අවය,

අරූපාවචර සිත් දෙලොසය,

සොවාන් මාගී විතතය හැර ලොකොත්තර සිත් සතය,

වෙෂ, ඉසසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, අප්‍රමාණවය හැර

වෛතසික සසාලිතය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසන්ධි නාම-
සකකියෝය, පඤ්චවෛකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොස හා
වෛතසික පත්තිසය, විතතජරූප, ප්‍රතිසන්ධි කමීජරූප,
බාහිරරූප, අභාරජ රූප, සෘතුජ රූප, අසංඤසත්ති කමීජ
රූප, ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූප යන මේ ධර්මියෝය.

පුරේජාන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසජ්ඣාවාර හෙවත් විපි
තුනෙකි.

1. විපිය.

අඛ්‍යාතනො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්‍ය ධර්මස්‍ය පුරේජාන
පච්චසෙන පච්චසො, ආරමමණ පුරේජානං, චක්ඛු
පුරේජානං.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආරමමණ පුරේ
ජාන චක්ඛු පුරේජාන යන පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති
දෙකෙන් ප්‍රත්‍යය වේ)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

- චක්ඛුර්විඤ්ඤවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන රූපාරමමණය,
- ශ්‍රොත විඤ්ඤවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන ශබ්දාරමමණය,
- සාන විඤ්ඤවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන ගන්ධාරමමණය,
- ජ්වහා විඤ්ඤවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන රසාරමමණය,
- කාය විඤ්ඤවයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන පොඨස්ඛ්ඛා-
රමමණය,

මනෝධාතුත්‍රයට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන පඤ්චාරමමණය,
මනෝවාරාවජ්ජකය, කාමක්‍රියා ජවන නවන, තදාරමමණ
එකොලොසය යන මේ ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය වන වතීමාන
නිෂ්ඵනන රූප අටලොසය,

දිබ්බවකඛු ක්‍රියා අභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර, ප්‍රතිච්ඡන්ත,
ස්තීන්ධ සුක්‍ෂම වනීමාන රූපාරමණය,

දිබ්බ සොත ක්‍රියා අභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තා-
දී වූ වනීමාන ශබ්දාරමණය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ
නම්—

කාම විපාක තෙවිස්සය,
කාමක්‍රියා එකොළොස්සය,
දිබ්බවකඛු, දිබ්බසොත ක්‍රියා අභිඤ්ඤෙකය,
විරතී ත්‍රය හා අප්‍රමාණාවය හැර වෛතසික තෙතිස්සය,
යන ප්‍රත්‍යොන්පන්න ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරම්මණ,
භිස්සය, පුරෙජාන, විපසයුතන, අනච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍ය
ශක්තී සය අනුරෙත් පුරේජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

ආරම්මණ පුරෙජාන.

**1. අරහා වකඛුං අභිච්චතො, දුක්ඛතො, අනිත්තන-
තො, විපස්සති.**

(රහතත් වහන්සේ ඥානසම්ප්‍රසුක්‍ඛන මහා ක්‍රියා
කාමාවචර විතතයෙන්, ඒ විතතයට පුච්චයෙහි හටගත්
කමීජවූ වනීමාන චක්‍ෂුප්‍රසාද රූපය අරමුණු කරමින්
අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදැරිනා කරන කල්හි,
ඒ කාමාවචර විදැරිනා ක්‍රියා විතතයන්ට චක්‍ෂුප්‍රසාද රූපය
ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. සොතං, සාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ,
භවෙහි, රසෙ, පොඨ්ඨිබ්බෙ, චක්‍ඛුං අභිච්චතො,
දුක්ඛතො, අනිත්තනතො, විපස්සති.**

(රහතන් වහන්සේ කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත මහා ක්‍රියා විතතයෙන් එයට පුළුල්යෙහි හටගත් කමිජවූ වච්චිමානා සොනප්‍රසාද රූපය, ඝානප්‍රසාද රූපය, ජ්විහා ප්‍රසාද රූපය, කාශප්‍රසාද රූපය යන රූපයෝද, චතුසමුට්ඨානික වූ වච්චිමාන රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොඨ්ඨබ්බ යන රූපයෝද, කමමසමුට්ඨාන හදයවසතු රූපයද අරමුණු කරමින් අතිත්‍යය, දුක්ඛය, අනාත්මය යයි විදශිතා කරන කල්හි ඒ කාමාවචර විදශිතා ක්‍රියා විතතයන්ට ශ්‍රෝතප්‍රසාදදිවූ ඒ රූපයෝ ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3 දිබ්බින වක්‍රුතා රූපං පස්සති.

(රහතන් වහන්සේ දිබ්බවක්‍රු ක්‍රියා අභිඥ විතතයෙන් දුර, ප්‍රතිවෘත්ත, ස්නිග්ධ, සුක්ෂම රූපාරමමණය දක්නා කල්හි, පුරේජානවූ ඒ රූපාරමමණය, දිබ්බවක්‍රු ක්‍රියා අභිඥ විතතයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොන ධාතුයා සදදං සුණාති.

(රහතන් වහන්සේ දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඥ විතතයෙන් දුර, ප්‍රතිවෘත්ත, ස්නිග්ධ, සුක්ෂම ශබ්දාරමමණය දක්නා කල්හි පුරේජානවූ ඒ ශබ්දාරමමණය, දිබ්බසොන ක්‍රියා අභිඥ විතතයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. රූපායනනං චක්‍රු විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවූ වච්චිමාන රූපාරමමණය අරමුණු කරමින් වක්‍රුච්චිඤානස උපදනා කල්හි ඒ රූපායනනය වක්‍රුච්චිඤානසට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. සඤ්ඤායනනං, සොනවිඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

පුරේජානවූ වනීමාන ශබ්දරමමය අරමුණු කරමින් ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ ශබ්දයතනය ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ

7. බන්ධායතනං සාණ විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවූ වනීමාන ගන්ධාරමමණය අරමුණු කරමින් සාන විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ ගන්ධායතනය සාන විඤ්ඤාණයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. රසායතනං ජ්විහා විඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවූ වනීමාන රසාරමමණය අරමුණු කරමින් ජ්විහා විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ රසායතනය ජ්විහා විඤ්ඤාණයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පොඨ්ඨබ්බායතනං කායවිඤ්ඤාණස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවූ වනීමාන පඨවි, තෙජෝ, වායෝ සංඛාරා-නවූ පොඨ්ඨබ්බාරමමණය අරමුණු කරමින් කාය විඤ්ඤාණය උපදනා කල්හි ඒ පොඨ්ඨබ්බායතනය කායවිඤ්ඤාණයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහේ රහතන්වහන්සේගේ විදගීනා ක්‍රියා විතතයෝද, ඒ විදගීනාවට අරමුණුවන පුරේජාන වකුබුදුසාදාදී රූපයෝද, ක්‍රියා අභිඤ්ඤ විතතවයද, එයට අරමුණු වන රූප ධර්මයෝද, වකුබුදුසාදාදී පඤ්ච විඤ්ඤාණයෝද එයට අරමුණු වන රූපායතනාදී රූපධර්මයෝද අව්‍යාකාත ධර්මයෝදි. මෙය ‘අව්‍යාකාත ධර්මයට ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම’ යයි කියනු ලැබේ.

වඤ්ඤා පුරෙජානං.

1. චක්ඛායතනං චක්ඛවිඤ්ඤාණංසං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො.

(පුරෙජානවු චක්ඛ වස්තුව හෙවත් චක්ඛායතනය චක්ඛවිඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වඤ්ඤාපුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

2. සොතායතනං සොතවිඤ්ඤාණංසං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො.

(පුරෙජානවු ශ්‍රෝත වස්තුව හෙවත් සොතායතනය, ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වඤ්ඤාපුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

3 සාණායතනං සාණ විඤ්ඤාණංසං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො.

(පුරෙජානවු සාන වස්තුව හෙවත් සානායතනය, සාන විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වඤ්ඤා පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

4. ජිව්හායතනං ජිව්හා විඤ්ඤාණංසං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො.

(පුරෙජානවු ජිව්හා වස්තුව හෙවත් ජිව්හායතනය, ජිව්හා විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වඤ්ඤා පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. කායායතනං කායවිඤ්ඤාණංසං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො.

(පුරෙජානවු කායවස්තුව හෙවත් කායායතනය, කාය විඤ්ඤාණයාගේ ඉපැදීමට වඤ්ඤා පුරෙජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. වඤ්ඤා විපාකාබ්‍යාසිතානං කිට්ඨොබ්‍යාසිතානං බ්‍රහ්මානං පුරෙජානං පච්චිකෙයන පච්චිකෙයො

(පුළු පුළු විතකයන් හා උපදනා හෘදයවසතු රූපය, පශ්චිමවූ පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤනය යන තුදුස් විපාක නාමසකකියන් හැර ඉතිරි දෙවිසි විපාක නාමසකකියන්ට හා විසි ක්‍රියා නාමසකකියන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අරූප විපාක විතකයෝ අවසතුකව හටගන්නාහ. විපඤ්ච විඤනයෝ වක්‍රප්‍රසාදදී වසතුන් නිශ්‍රය කොටගෙන උපදිති.

මෙසේ වකකියනනාදීවූ වස්තූහු වනවූ විඤනාදීවූ අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන්ට වක්‍රපුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම “අව්‍යාකෘත ධර්මයට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2 විලිය

අඛ්‍යාතනො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො-ආරම්මණ පුරේජානං, වක්‍රපුරේජානං.

(අව්‍යාකෘත ධර්ම කුසල ධර්මයට ආරම්මණ පුරේජාන වක්‍ර පුරේජාන යන පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

ආරම්මණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය-

මෙහි කුසල ධර්මයට ආරම්මණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල් අටට ප්‍රත්‍යය වන වච්චිත නිෂ්ඨනාරූප අභිලෝඝය, දිබ්බවකඛු කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීවූ වච්චිත රූපාරම්මණය,

දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීවූ වච්චිත ශබ්දාරම්මණය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ
නම්- මහා කුසල් සිත් අටය,

දිබ්බවකඛු, දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්ඤා,
වීරති අප්‍රමාණ්‍යයන් හැර වෛතසික තෙතිසය,

යන ප්‍රත්‍යොක්ෂන ධර්මයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරම්භණ,
නිසංසය, පුරෙජාන විපපසුභත, අර්ථී, අවිගත යන
ශක්ති සය අතුරෙන් පුරෙජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

**1. සෙකඛාවා පුච්ඡනාවා වකඛුං අනිච්චතො
දුකඛතො, අනාතතො විපසංසනති.**

(සෛක්‍ෂයන් වහන්සේ හෝ පාඨග්ජනයෝ හෝ
වනීමානවූ වක්‍රප්‍රසාද රූපය අරමුණු කරමින් අනිත්‍යය,
දුකඛය ය, අනාත්මය යයි මහා කුසල විතතයෙන් විදගීනා
කරන කල්හි, විදගීනා කරන ඒ මහා කාමාවචර කුසල
යන්ට පුරේජානවූ ඒ වක්‍රප්‍රසාද රූපය ආරම්භණ පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**2. සොතං, ඝාණං, ජීවිහං, ඩායං, රූපෙ, සඤ්ඤ,
ගනි, රසෙ, පොට්ඨබ්බෙ, වස්සුං, අනිච්චතො, දුකඛතො
අනාතතො විපසංසනති.**

(සෛක්‍ෂයන් වහන්සේ හෝ පාඨග්ජනයෝ හෝ
වනීමානවූ ශ්‍රොතප්‍රසාදය, ඝාතප්‍රසාදය, ජීවිහාප්‍රසාදය,
කායප්‍රසාදය වතුසමුට්ඨානික රූප, ශබ්ද, ගනි, රස,
පොට්ඨබ්බ, කමසමුට්ඨාන හදයවන්දු රූපය අරමුණු
කරමින් අනිත්‍යය, දුකඛය ය, අනාත්මය යයි කාමාවචර
කුසල් සිතීන් විදගීනා කරන කල්හි ඒ විදගීනා කුසල
විතතයන්ට ශ්‍රොතප්‍රසාදයේ වූ අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අරම්භණ
පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. දිබ්බවත වක්ඛනා රූපං පස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ, පෘථග්ජන පුද්ගලයෝ දිබ්බවක්ඛු කුසලා-
භිඤ්ඤා විතතයෙන් දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීච්ච වනීමාන රූපා-
රමමණය දක්තා කල්හි, ඒ කුසලාභිඤ්ඤා විතතයන්ට
වනීමාන රූපාරමමණය ආරමමණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොන ධාතුයා සදදං සුඤ්ඤන්ති.

(ශෛක්‍ෂ, පෘථග්ජන පුද්ගලයෝ දිබ්බසොන කුසලා-
භිඤ්ඤා විතතයෙන් දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදීච්ච වනීමාන ශබ්ද-
රමමණය අසන කල්හි ඒ කුසලාභිඤ්ඤා විතතයන්ට
වනීමාන ශබ්දරමමණය පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

මෙසේ වක්ඛුප්‍රසාදදීච්ච අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ කාමාවචර
මහා කුසලාභිඤ්ඤා විතතයන්ට ආරමමණ පුරේජාන ශක්ති-
යෙන් ප්‍රත්‍යය වීම “අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වීම” යයි කියනු ලැබේ.

වක්ඛු පුරේජාන.

**වක්ඛු කුසලානං ධර්මානං පුරේජාන පච්චයෙන
පච්චයො.**

(පුරේජානච්ච හදයවක්ඛු රූපය, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි
උපදතා අවස්ථාවෙහි ච්ච, කුසල නාමසකකඩයන්ගේ ඉපදීමට
වක්ඛු පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාන
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3. විපිය.

**අව්‍යාකෘතො ධර්මො අකුසලස්ස ධර්මස්ස පුරේජාන
පච්චයෙන පච්චයො— ආරමමණ පුරේජානං, වක්ඛු
පුරේජානං.**

(අව්‍යාකෘත ධර්ම අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ පුරේජාන, වන්දි පුරේජාන යන පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

ආරම්භණ පුරේජාන.

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආරම්භණ පුරේජාන ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

වනීමාන නිෂ්පන්න රූප අටලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්විච්ඡිදන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය,
වෛතසික සත්විස්සය යන ධර්මයෝසි.

මෙහි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ආරම්භණාදීච්ඡි ප්‍රත්‍යය ශක්ති අටෙන් ආරම්භණ පුරේජාන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

- 1. වක්‍රං අසාදෙනි, අභිනන්දනි, නං ආරබ්‍හ රාගො උපපජ්ජනි, දිට්ඨි උපපජ්ජනි, විචිකිච්ජා උපපජ්ජනි, උඤ්චවං උපපජ්ජනි, දොමනස්සං උපපජ්ජනි.

(වක්‍රප්‍රසාදය අරමුණුකොට ලොහමූල සොමනස්ස සහගත සිතීන් ආසවාදනය කරන කල්හිදී, සප්‍රීතික තෘෂ්ණා ප්‍රධාන ලොහමූල සොමනස්ස සහගත විතතයෙන් සතුටු වන කල්හිදී, ඒ වක්‍රප්‍රසාදය අරමුණු කරමින් රාගය උපදනා කල්හි රාගය ප්‍රධාන ලොහමූල විතතයටද, දිට්ඨිය උපදනා කල්හි දිට්ඨිගත සම්ප්‍රසුක්ත ලොහමූල විතතයටද, විචිකිච්ජා උපදනා කල්හි විචිකිච්ජා සම්ප්‍රසුක්ත මොහමූල විතතයටද, උඤ්චවං උපදනා කල්හි උඤ්චවං සම්ප්‍රසුක්ත මොහමූල විතතයටද, දොමනස්ස උපදනා කල්හි පටිසංසම්ප්‍රසුක්ත දොමනස්ස මූල විතතයටද ආරම්භණ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොහොන, සාණ, ජීවිත, කාය, රූප, සද්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ, චක්ඛුං අසාදෙති, අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උඤ්චවං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(සොනප්‍රසාදය, සාණප්‍රසාදය, ජීවිතාප්‍රසාදය, කාය-ප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ, හදයවසනුව අරමුණු කොටගෙන ආසවාදනය, අභිනන්දනය කරන කල්හිදී, එය අරභයා රාගය, දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, උඤ්චවය, දොමනස්සය උපදනා කල්හි ඒ සෝනප්‍රසාදයේ අව්‍යාකාත ධර්මයේ දොළොස් අකුසල වින්‍යයන්ට ආරම්භ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ දොළොස් අකුසල වින්‍යයන් විසින් අරමුණු කරනු ලබන්නාවූ කම්මසමුට්ඨානවූ චක්ඛුප්‍රසාදය, සොන-ප්‍රසාදය, සානප්‍රසාදය, ජීවිතාප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදයද, චක්ඛුසමුට්ඨානික රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොට්ඨබ්බ යන රූපයේදී, කම්මසමුට්ඨාන හදයවැනි රූපයද ඒ අකුසල වින්‍යයට පූජ්‍යයෙහි ඉපිද සවිතිප්‍රාප්තවූ වර්තමාන අව්‍යාකාත ධර්මයේයි. එසේහෙයින් “අව්‍යාකාත ධර්ම අකුසල ධර්මයට ආරම්භ පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ” යයි කියනු ලැබේ.

චක්ඛු පුරේජානං.

චක්ඛු අකුසලානං බන්ධානං පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(හදයවැනි රූපය අකුසලසකකියන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල නාමස්කකියන්ට වැනි පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන හදයවැනි රූපය නම:

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහිවූ පශ්චිම ප්‍රශ්චිම දොළොස් අකුසල වින්‍යයන්ට ප්‍රත්‍යය වන වොට්ඨපන මනෝචාරාවජ්ජනාදී පූජ්‍ය පූජ්‍ය වින්‍යයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය,

මරණාසන්න අකුසල ජවන් පසට ප්‍රත්‍යාවන වුණි විතතයෙන් සතලොස්වන විතතය හා උපදනා හදය-වසනුවය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල නාමසකකි-යෝ නම් පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙලොස් අකුසල විතතයෝ සි.

මෙහිදී සුදුසු පරිදි එක්වර ලැබෙන නිසංසය, ආරම්මණ, ආරම්මණාධිපති, ආරම්මණුපනිසංසය, පුරේජාන, විසස-සුභත, අසී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

වසු අකුසලානං ඛඩ්ධානං පුරේජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(යට දක්වනලද හදයවසු රූපය, දෙලොස් අකුසල නාමස්කකියන්ට පුරේජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙසේ අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආරම්මණ පුරේජාන, වසු පුරේජාන යන ප්‍රත්‍යය ශක්තිදෙකෙන් උපකාර වන බව දතයුතු.

11. පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය

තමා පසුව ඉපිද තමාට පෙර උපන් ධර්මයට අනුබල දීමේ ශක්තියට පච්ජාජාන ශක්තිය යයි කියනු ලැබේ. එහෙයින් නාම ධර්මයන් වූ විතත වෛතසික ධර්මයෝ තමන්ට පෙර උපන් රූප ධර්මයන්ගේ පැවැත්මට අනුබල දෙන හෙවත් උපකාර වන ශක්තියට පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය යයි කියති. කලින් හටගත් ගසේ නොනැසී පැවැත්මට පසුව ඇතිවන ජලය, සෘතු ව ආදිය උපකාර වන්නාක් මෙනි, පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ඇති ධර්මයෝ නම් නාම ධර්මයෝ සි. එනම්: විතත වෛතසික ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂණ ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන්නේ රූප ධර්ම-
 යෝසි. සතර අරූප තලයන්හි රූප හටනොගන්නා
 හෙයින් එහි පවත්නා නාම ධර්මයන්ගේ පව්‍යාජන
 ප්‍රත්‍යය ශක්තිය නොලැබේ. එසේම අසංඥසත්තී
 භූමියේද සිත් නූපදනා හෙයින් පව්‍යාජන ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ලැබීමට නාම ධර්මයෝ නැත. එබැවින් පව්‍යාජන
 ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබෙන්නේ පඤ්චවොකාර භවයෙහි
 පමණය.

මව් කුසෙහි පිළිසිදු ගන්නා සත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධි
 විතතය උපදනා කල්හි, එහි උත්පාදක්‍ෂණයෙහිදී ඇති
 වන්නේ කර්මජ රූප පමණය. එහෙයින් ඒ අවස්ථාවෙහි
 පවත්නා කය එකජ කාය නම් වේ. ප්‍රතිසන්ධි විතතයාගේ
 ස්විතික්‍ෂණයේදී, එහි උත්පාදක්‍ෂණයේදී ඇතිවූ කමීජ රූප
 කලාපයන්ට ඇතුළත්වූ තේජෝ ධාතුව ස්විතිප්‍රාප්තවූ
 බැවින් එයින් සෘතුජ රූප කලාපයෝද උපදවත්. එවිට
 පටිසන්ධි විතතයාගේ ස්විතික්‍ෂණයේදී කර්මජ රූප හා
 සෘතුජ රූප පවත්නා බැවින් එකල්හි පවත්නා කය
 මිජකාය නම් වේ ප්‍රතිසන්ධි විතතයට අනතුරුව ප්‍රථම
 භවාභිග විතතයාගේ පහලවීම සමගම විතතජ රූපයෝද
 පහලවෙත්. එකල්හි පවත්නා කය, කමීජ, සෘතුජ,
 විතතජ යන තෙවැදූරුම් රූපකලාපයන්ගෙන් යුක්ත
 බැවින් එයට තිජ කාය යයි කියනු ලැබේ. යම් කලෙක
 මේ සිරුරෙහි ආහාරජ රූප කලාපයෝ හටගන්නේද
 එකල්හි කමම, විතත, සෘතු, ආහාර යන සතර
 සමුට්ඨාන රූප කලාපයෝ ඇතිවන හෙයින් ඒ කය
 චතුජ කාය නම්. රූපාවචර බ්‍රහ්ම ලොකයන්හි ආහරජ
 රූප නොලැබෙන හෙයින්, රූපී බ්‍රහ්මයින්ට ඇත්තේ
 තිජ කායයෙකි. අසංඥසත්තියෙහි ඇත්තේ කමීජ
 රූප හා සෘතුජ රූප පමණක් බැවින් එහි ලැබෙන්නේ
 මිජ කායයෙකි.

රූපස්කකියන් හා නාමස්කකියන් පවත්නා පඤ්ච
 වොකාර භවයෙහි පළමුව උපදනා රූපස්කකියන්ට
 පසුව උපදනා නාමස්කකියෝ මේ පව්‍යාජාත ප්‍රත්‍යය
 ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්. එබැවින් පව්‍යාජාත ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ඇති නාම ධර්මයෝ තම අරූප විපාක සතර හැර
 ප්‍රථම භවාධිගාදී වූ පශ්චිම පශ්චිම වූ සිත් පස් අසුවය (85)
 එහි ප්‍රත්‍යෝක්ත වශයෙන් ලැබෙන්නේ ප්‍රතිසක්‍ෂි
 විත්‍යය ආදී පූඪී පූඪී විත්‍යයන් හා ඉපිද සවිතියට පැමිණී
 රූපයෝයි. මේ නාම ධර්මයන්ගේ පව්‍යාජාත ප්‍රත්‍යය
 ශක්තිය ලැබීමෙන් රූපසත්‍යතිය නොබිඳී පවතී.

පව්‍යාජාත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය.

පව්‍යාජාත ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම:

අරූප විපාක සතර හැර ප්‍රථම භවබිගාදී පශ්චිම
 පශ්චිම වූ සිත් පස් අසුවය.

වෛතසික දෙපනසය - යන නාම ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝක්තවන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම

ප්‍රතිසක්‍ෂි ආදී පූඪී පූඪී විත්‍යයන් හා ඉපිද සවිතියට
 පැමිණියාවූ **එකජකාය, මිජකාය, නිජකාය, වතුජකාය**
 යන රූප ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යාගීක ධර්මයෝ නම-

එකුත් අනු විත්‍යය,
 වෛතසික දෙපනසය,

පශ්චිම පශ්චිම විත්‍යයන් හා උපදනා විත්‍යජ
 රූපයෝය,

බාහිර රූපයෝය,
 ආභාරජ රූපයෝය,
 සාතුජ රූපයෝය,
 අසංඥසන්ති කර්මජ රූපයෝය,
 ප්‍රවාතති කර්මජ රූපයෝය.

යන මේ නාමරූප ධර්මයෝයි.

පශ්චාත්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමක් වාර හෙවත් විලි තුනෙකි.

1. විවිධය.

කුසලා ධර්මයා අඛණ්ඩතාවය ධර්මයා පවර්තනා පවර්තන පවර්තන.

(කුසල ධර්මය අවර්තනා ධර්මයට පවර්තනා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අවර්තනා ධර්මයට පවර්තනා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවර්තනාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල නාමසකකියෝය.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අවර්තනා ධර්මයෝ නම්: වොට්ඨපන, මනොවාරාවජ්ජනාදී පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සතිතියට පැමිණෙන නිජකාය, වතුජ කායයන්ට ඇතුළත් රූප ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්,

පවර්තනා කුසලාඛණිය පුර්වජනියා ඉමයා කායයා පවර්තනා පවර්තන පවර්තන.

(පසුව පසුව උපදනා එක්විසි කුසල් සිත් හා අටතිස් වෛතසිකයෝ පුච්චි පුච්චි වූ වොට්ඨපන මනොවාරාවජ්ජනාදී විතතයන් හා ඉපිද සතිතියට පැමිණෙන නිජ, වතුජ ආදී ප්‍රභෙද වන්වූ මේ කයට පවර්තනා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල් සිත් උපදනේ ජවන් සිත් වශයෙනි. පඤ්චවොර විතත විවිධයක් වේ නම් කුසල ජවනයට පුච්චියෙහි උපදින්නේ වොට්ඨපන විතතයයි. මනොවාර විවිධයෙහි නම් කුසල ජවනයට පුච්චියෙහි මනොවාරාවජ්ජන විතතය උපදී ඒ ක්‍රියා විතතය සමග ඉපිද සතිතියට පැමිණෙන රූපයන්ට කුසල

නාමසකකියෝ පච්ඡාජාන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යයවීම “කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීම” යයි කියනු ලැබේ.

2. විපිය.

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමසකකියෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්, අකුසල් සිත් දෙලොස සහ වෛතසික සත්විස්සය ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් වොට්ඨපන මනොචාරා-වජ්ජනාදී පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිහිනයට පැමිණෙන නිජකාය, චතුර් කායයන්ට ඇතුළත් රූප ධර්මයෝයි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්,

පච්ඡාජාතා කුසලාධර්මා පුරෙජානස්ස ඉමස්ස කායස්ස පච්ඡාජාන පච්චයෙන පච්චයො

(පසුව පසුව උපදනා දෙලොස් අකුසල් සිත් හා සත්විසි වෛතසිකයෝ, පූඪී පූඪී වූ වොට්ඨපන මනොචාරා-වජ්ජනාදී විතතයන් හා ඉපිද සිහිනප්‍රාප්ත වූ නිජ චතුර් ආදී වූ මේ කයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3. විපිය.

අඛ්‍යාතනො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස පච්ඡා-ජාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසක්‍ෂී ආදී පුළු පුළු විතනයන් හා ඉපිද සිටිනිප්‍රාප්තවූ එකජ, චිජ, තිජ, වතුජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවො-කාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ප්‍රථම භවඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අධිතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝසි.

ප්‍රත්‍යොක්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසක්‍ෂී ආදී පුළු පුළු විතනයන් හා ඉපිද සිටිනියට පැමිණි එකජ, චිජ, තිජ, වතුජ කායයන් වූ රූප ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන **පච්ඡාජාත, විප්‍රසුභත, අනච්ඡි, අවිභත** යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් **පච්ඡාජාත ශක්තියම** ලැබේ.

12. ආසෙවන ප්‍රත්‍යය

ප්‍රත්‍යොක්පන්න ධර්මය නැවත නැවත සේවනය කරන්නේය යන අභිඥානද, ප්‍රත්‍යොක්පන්නයා විසින් නැවත නැවත සේවනය කරනු ලබන්නේය යන අභිඥානද **ආසෙවන** නම් වේ. අනතුරුව උපදනා තමාගේ ජාතියට අයත් විතනය වඩා බලවත් කිරීමටත් තමාගේ සවභාවය ගැන්වීමටත් සමත් බව **ආසෙවන ශක්තිය** වේ. මෙසේ අනතුරු විතනය බලවත් කිරීමට ශක්තිය ඇත්තේ ජවත් සිත්වලට පමණය. විපාක සිත් සවභාවයෙන්ම දුළුල භෙසින් එහි ආසෙවන ශක්තියක් නැත. ජවත් සිත්වලද, සමාන ජාතික වුවද, සමාන වෛදනා ඇති සිතක්ම විය යුතු. අන් වෛදනාවකින් යුක්ත සිතකට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය නොවේ.

කාමාවචර කුසල විතනය තමාට අනතුරුව උපදනා වූ වෛදනා වශයෙන් නොවෙනස්වූ කාමාවචර කුසල විතනයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය වේ.

කාමාවචර ඥානසම්ප්‍රයුක්ත කුසල විතනයෝ වේදනා වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර, අරූපාවචර, ලෝකොත්තර කුසල විතනයන්ට ආසේවන ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති.

රූපාවචර කුසලයෝ තමන් හා සමාන රූපාවචර කුසලයන්ටද, අරූපාවචර කුසලයෝ තමන් හා සමාන අරූපාවචර කුසලයන්ටද ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

ලෝකොත්තර කුසල විතනයට අනතුරුව නැවත ලෝකොත්තර කුසල විතනයක් නූපදනා හෙයින් එහි ආසේවන ප්‍රත්‍යයක් නැත.

අකුසල විතනයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ අකුසල විතනයන්ටම ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

කාමාවචර ක්‍රියා විතනයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ කාමාවචර ක්‍රියා විතනයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

ඥානසම්ප්‍රයුක්ත ක්‍රියා විතනයෝ වේදනාදී වශයෙන් තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර අරූපාවචර ක්‍රියා විතනයන්ටද ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

රූපාවචර ක්‍රියා විතනයෝ තමන් හා සමාන වූ රූපාවචර ක්‍රියා විතනයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

අරූපාවචර ක්‍රියා විතනයෝ තමන් හා සමාන අරූපාවචර ක්‍රියා විතනයන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය වෙති.

කුසලාදී විතනයන් අතුරෙන් ආසේවන ප්‍රත්‍යය ලැබූ විතනයෝ එය නොලැබූ විතනයන්ට වඩා බලවත් වෙති.

ආසේවන ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය.

ආසේවන ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්—

මාගී ජචන, එල ජචන හැර පුච්චි පුච්චි වූ ලෞකික ජචනයෝ සත්සාප්‍රිස් දෙන සහ වෛතසික දෙපතසය.

ප්‍රත්‍යායාත්පහන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවන, එල ජවන හැර පශ්චිම පශ්චිම වූ ජවනයෝ එක්පතස් දෙන සහ වෛතසික දෙපනසය. **ප්‍රත්‍යායාත්පහන ධර්මයෝ නම්-**

ප්‍රථම ජවන වශයෙන් උපදනා එකුත් තිස් (29) කාම ජවනයෝ ය,

- ආචාරිකා විනතවය ය.
- විපාක සිත් සතිසය.
- වෛතසික දෙපනසය.
- විනතල් රූපයෝය.
- ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ රූපයෝය.
- බාහිර රූපයෝය.
- ආභාරජ රූපයෝය.
- සෘතුජ රූපයෝය.
- අසංඥසක්ඛි කර්මජ රූපයෝ ය.
- යන ධර්මයෝ යි.

ආර්ථික ප්‍රත්‍යාය පිළිබඳ විසර්ජනා වාර ගෙවත් විටි තුනෙකි.

1. විපිය.

කුසලා ධර්මො කුසලාං ධර්මාං ආර්ථික පව්වසෙන පව්වසො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආර්ථික ප්‍රත්‍යාය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි කුසල ධර්මයට ආර්ථික ප්‍රත්‍යාය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල විතිය ජවනයට ප්‍රත්‍යාය වන ප්‍රථම ජවනය ය.

මහා කුසල තෘතීය ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන විතීය ජවනය ය.

මහා කුසල චතුර්ථ ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන තෘතීය ජවනය ය.

මහා කුසල පස්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සතරවන ජවනය ය.

මහා කුසල සවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන පස්වන ජවනය ය.

මහා කුසල සත්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සවන ජවනය ය.

මහද්දගත සොමනස්ස සහගත සිත් සතරට හා මාගී සොමනස්ස සිත් සොලොසට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ, වොදන කෘත්‍යයවත් මහා කුසල ප්‍රථමවය ය.

මහද්දගත කුසල උපෙක්‍ෂා සහගත සිත් පසට හා මාගී උපෙක්‍ෂා සහගත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ වොදන කෘත්‍යයවත් මහා කුසල තෘතීයවය ය.

සමාපතති විතත වීචිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහද්දගත කුසලයන්ට ප්‍රත්‍යයවන පූච්චි පූච්චි සමාන වූ මහද්දගත කුසලයෝය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වෘයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම වූ මහා කුසල් අටය, මහග්ගත කුසල් නවය ය, මාගී කුසල් සතරය යන එක්විසි කුසලයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනන්තර, සමන්තර, උපනිස්සය, ආසේවන, නජී, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ආසේවන ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වෘයෙන්,

1. පුරිමා පුරිමා කුසලාධිකා, පච්ඡිමානං, පච්ඡිමානං කුසලානං ධිකානං ආසේවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු වූ අනන්ත ජවනය හැර සතළොස් ලෞකික කුසල නාමසකකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ ප්‍රථම ජවනය හැර එක්විසි කුසල ජවන නාමසකකියන්ට ආසේවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. අනුලොමං ගොත්‍රභූසස් ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(සංඝකාරාරම්මණික අනුලොම කාර්යවත් ඥනසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විතනය, නිජ්ඣාණාරම්මණික ගොත්‍රභූ කාර්යවත් මහා කුසල ඥනසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. අනුලොමං වොද්‍යනස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(සංඝකාරාරම්මණික අනුලොම කාර්යවත් ඥනසම්ප්‍රයුක්ත මහා කුසල විතනය නිජ්ඣාණාරම්මණික වොද්‍යන කාර්යවත් මහා කුසල ඥනසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතරට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. ගොත්‍රභූ මග්ගස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣාණාරම්මණික ගොත්‍රභූ කාර්යවත් මහා කුසල ඥනසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතර සෝවාත් මාඨී විතනයට ආසේවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. වොද්‍යනං මග්ගස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(නිජ්ඣාණාරම්මණික වොද්‍යන කාර්යවත් මහා කුසල ඥනසම්ප්‍රයුක්ත සිත් සතර උපරිම මාඨීත්‍රයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙසේ කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. විජිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අනන්ත ජවනය හැර පුඵ පුඵ වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝ සි.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම වූ දෙළොස් අකුසල ජවනයෝ සි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්-

පුරිමා පුරිමා අකුසලා ඛනියා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ඛනියානං ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුඵ පුඵ වූ අනන්ත ජවනය හැර දෙළොස් අකුසල ජවන නාමසකකයෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ ප්‍රථම ජවනය හැර දෙළොස් අකුසල ජවන නාමසකකයන්ට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

පශ්චිම පශ්චිම වූ අටළොස් ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රත්‍යවන අනන්ත ජවනය හැර පුඵ පුඵ වූ අටළොස් ක්‍රියා ජවනයෝය. නොහොත්—

හසිතොන්පාද මහා ක්‍රියා විනිශ්චය ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රථම ජවනය.

එම තුන්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන විනිශ්චය ජවනය.

එම සතරවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන තුන්වන ජවනය.

එම පස්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සතරවන ජවනය.

එම සවන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන පස්වන ජවනය.

එම සත්වන ජවනයට ප්‍රත්‍යය වන සවන ජවනය.

මහගගන ක්‍රියා සොමනස්ස සහගත සිත් සතරට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ කෘත්‍යවත් මහා ක්‍රියා ප්‍රථමවය ය.

මහගගන ක්‍රියා උපෙකඛා සහගත සිත් පසට ප්‍රත්‍යය වන ගොත්‍රභූ කෘත්‍යයවත් මහා ක්‍රියා තෘතීයවය ය.

සමාපජ්ජන වීජිත්ති පශ්චිම පශ්චිම මහගගන ක්‍රියා ජවනයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පූච්චි පූච්චි වූ මහගගන ක්‍රියා ජවනයෝය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ තම:

ප්‍රථම ජවනය හැර පශ්චිම පශ්චිම ක්‍රියා ජවන අටලොසය, නොහොත්-

හසිතොන්පාද මහා ක්‍රියා විනිශ්චය ජවනයෝ ය.

මහද්දගන ක්‍රියා නවය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අනුභව, සමනභව, උපනිස්සය, ආසෙවන, නප්ඵ, විගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්,

පුරිමා පුරිමා කිරියාඛ්‍යාකතා ඛිකා පච්ඡමානං පච්ඡමානං කිරියාඛ්‍යාකතානං ඛිකානං ආසෙවන පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු වූ අටලොස් ක්‍රියා ජවන නාමස්කතියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ අටලොස් ක්‍රියා ජවන නාමස්කතියන්ට ආසෙවන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසලාකුසල ක්‍රියා ජවනයන් උපදනා විතත විචිත්ත බැලීමෙන් මෙය පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි වේ.

13. කම් ප්‍රත්‍යය

කම් යනු වෙනනාවට තමෙකි. සියලුම එකුන් අනු විතනයන්හි යෙදෙන, සබ්බවිතත සාධාරණ වෛතසිකයකි. යම්කිසි අරමුණක් ගෙන සිතක් උපදනා කල්හි, ඒ විතනයෙන් කරනු ලබන යම් කිසි ක්‍රියාවෙක් වේ නම් ඒ ක්‍රියාව සිදුකිරීමට උපකාර වන පරිද්දෙන් අතිකුදු වෛතසික ධර්මයන් උපදවා ගෙන මේ වෙනනා වෛතසිකය ඒ සිතත් හා සමගම උපදී. එපමණක් නොව ඇතැම් විටෙක රූප ධර්මයෝද උපදවයි. එහෙයින්, සහජාත රූපාරූප ධර්මයනුත් උපදවාගෙන නොයෙක් ක්‍රියාවන් කිරීමෙහි ශක්තියක් මේ කම් නම්වූ වෙනනා වෛතසිකයට ඇති බව කියන ලදී.

තවද, නොයෙක් කුසලාකුසල කර්ම සිදුකිරීමේදී, ඒ විතනය හා සමග උපදනා වෙනනාව නමා උපදනා අවස්ථාවෙන් අන්‍යවූ අවස්ථාවක අනාගතයෙහි රූපාරූප ධර්මයන් උපදවයි. දැනමය පුණ්‍යකර්මයක් සිදුකිරීමේදී කාමාවචර මහා කුසල් සිතක් උපදී. ඒ සිත හා සමගම ඒ දැනමය පින්කම කිරීමට විතතප්‍රයෝගය හෙවත් උත්සාහවත් කිරීම් වශයෙන් වෙනනා වෛතසිකය අතිකුදු වෛතසික ධර්මයන් හා රූප ධර්මයන්ද උපදවාගෙන උපද්ධි. එයින් දැනමය පින්කම සිදුවේ. මෙහිදී ඒ සිත උපදින ක්‍ෂණයෙහි සහජාතව උපදනා අතිකුදු රූපාරූප ධර්මයන්ට කර්ම නම් වූ මේ වෙනනාව සහජාත කම් ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වේ. තවද, මේ කුසල වෙනනාව බලවත් වේ නම් අනාගතයේදී විපාක වශයෙන් නොයෙක්

රූපාරූප ධර්මයන් ඉපදවීමේ ශක්තියක් ද ඉතිරි කොට ඒ වෙනතාව තීරාඬු වේ. ඒ හේතුවෙන් මරණින් මතු දෙව් මිනිස් සුභතියෙහි උපදනා කල්හි මේ වෙනතාවගේ අනාගත විපාක ශක්තිය වශයෙන් පටිසන්ධි විතතයද, කර්මජ රූප කලාපයෝද, ප්‍රවෘත්ති විපාකයෝ ද ඇතිවෙත්. මෙයට නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ.

මෙසේ කර්ම ප්‍රත්‍යය සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය, නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය යයි විධි වේ.

තමා උපදනා කෙණෙහිම රූපාරූප ධර්මයන් උපදවන වෙනතාව සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය වේ.

තමා උපදනා අවස්ථාවෙන් අන්‍යවූ අවස්ථාවක අනාගතයෙහි රූපාරූප ධර්මයන් උපදවන වෙනතාව නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය වේ. නානා ඤාණික කර්මය නම්වූ මේ අතීත වෙනතාව, ප්‍රතිසන්ධි හවාඛගාදී විතතයන් හා කර්මජ රූපයන් හටගැනීමට හේතු වන බව දනගු.

කම් ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය.

සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය වන ධම්මෝ නම්-

එකුත් අනු විතතයෙහි ඇති වෙනතා එකුත් අනුවය.

සහජාත කම් ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්තියාගේ නම්-

එකුත් අනු විතතය.

වෙනතාව හැර වෛතසික එක්පනසය

විතතජ රූපයෝ ය

ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝ ය, යන ධර්මයෝ යි.

සහජාත කම් ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යානික ධම්මෝ නම්-

එකුත් අනු විතතයෙහි ඇති වෙනතා එකුත් අනුවය.

බාහිර රූපයෝ ය

ආභාරජ රූපයෝ ය

සාතුජ රූපයෝ ය

අසංඥත්තං කර්මජ රූපයෝය
ප්‍රමානති කර්මජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ තම්-

අතිතදු කුසලාකුසල වෙනතාවෝ තෙතිස් දෙනය

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝන්වපනන-
යෝ තම්-

විපාක සිත් සතිසය

වෛතසික අටතිසය

ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ රූපයෝය

අසංඥසත්තං කර්මජ රූපයෝය

ප්‍රමානති කර්මජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

නානා ඤාණික කම් ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යනික ධර්මයෝ
නම්-

කුසල් සිත් එක්විස්සය

අකුසල් සිත් දෙළොසය

ක්‍රියා සිත් විස්සය

වෛතසික දෙපනසය

චිත්තජ රූපයෝය

බාහිර රූපයෝය

ආභාරජ රූපයෝය

සාකුජ රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

කම් ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳිනා වාර හෙවත් විපි
සතකි.

1. විපිස.

කුසලො ධර්මො කුසලස්ස ධර්මස්ස කම්ම පච්චසෙන
පච්චසො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර
වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට කම් ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

සම්ප්‍රයුක්තසකකුසලයන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල වින්‍යයන්හි ඇති වෙනතා එකුත් විස්සය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්—

කුසල් සිත් එක්විස්සය.

වෙනතාව හැර වෛතසික සන්තිසය යන ධර්මයෝහි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදී ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, නිශ්සය, කම්ම, ආභාර, සම්පයුක්ත, අජ්ඨි, අවිග්ගහ යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් කම් ප්‍රත්‍ය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්—

කුසලා වෙනතා සම්පයුක්තකානං ඛනිනං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල වින්‍යයන්හි ඇති වෙනතා එකුත්විස්ස, කුසල් සිත් එක්විස්සට හා වෙනතාව හැර සන්තිස් වෛතසික ධර්ම නම් වූ සම්ප්‍රයුක්තසකකුසලයන්ට කම් ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙය සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය වේ.

2. විපිය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස කම්ම පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතා නානාකඛණිකා.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යය නානාකඛණික කර්ම ප්‍රත්‍යය යන කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

සහජාත කම් ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපද්‍රව්‍ය අවසරාවෙහි වූ එක්විසි කුසල විතතයෙහි වෙනනා එක්විස්සය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

කුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ඝහජාත, නිශ්ශය, කම්ම, ආහාර, විපපසුතන, අන්ධි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සත අතුරෙන් කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

කුසලා වෙනනා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

එක්විසි කුසල විතතයන්හි ඇති එක්විසි වෙනනාවෝ ඒ එක්විසි කුසල විතතයන් හා සහජාත වූ විතතජ රූපයන්ට සහජාත කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් උපකාර වේ.)

නානා ඝණික කම්ම ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට නානා ඝණික කර්ම ප්‍රත්‍යය යෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්—

එකුත් තිස් කුසල විපාකයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අතීත වූ එක්විසි කුසල වෙනනාවෝ යි.

එනම්:

අහේතුක කුසල විපාක, මහා විපාක නාමසකකකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ත්‍රිහේතුක උත්කෘෂ්ට මහා කුසල වෙනනාවෝය.

අහේතුක කුසල විපාක ඥාන විප්‍රසුතන මහා විපාක නාමසකකකකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ත්‍රිහේතුක ඔමක, විහේතුක උත්කෘෂ්ට මහා කුසල වෙනනාවෝය.

අභේතුක කුසල විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ද්විභේතුක ඔමක මහා කුසල වෙනතාවෝය.

ප්‍රථම ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රථමධ්‍යාන කුසල වෙනතාවය.

චීතිය ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන චීතිය ධ්‍යාන කුසල වෙනතාවය.

තෘතීය ධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන තෘතීයධ්‍යාන කුසල වෙනතාවය.

චතුර්ථධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන චතුර්ථධ්‍යාන කුසල වෙනතාවය.

පඤ්චමධ්‍යාන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට හා කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චමධ්‍යාන කුසල වෙනතාවය.

ආකාසානඤ්චායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාසානඤ්චායතන කුසල වෙනතාවය.

විඤ්ඤාණඤ්චායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන විඤ්ඤාණඤ්චායතන කුසල වෙනතාවය.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකිඤ්චඤ්ඤායතන කුසල වෙනතාවය.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන විපාක නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල වෙනතාවය.

සොතාපත්ති ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සොතාපත්තිමග්ග වෙනතාවය.

සකාදගාමී ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සකාදගාමී මග්ග වෙනතාවය.

අනාගාමී ඵල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අනාගාමී මග්ග වෙනතාවය.

අර්භන් එල නාමස්කකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන අර්භන් මඟ වෙනතාවය යන ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝගී.

ප්‍රත්‍යයන්පන්ත වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්-

එකුන්තිස් කුසල විපාක නාමස්කකියන් හා කමීජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන කමම උපනිස්සය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් නානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා වෙනනා විපාකානං ඛකුතං කටන්තාව රූපානං කමම පච්චසෙන පච්චයො.

(අතීතවූ එක්විසි කුසල වෙනනාවෝ එකුන්තිස් කුසල විපාක නාමස්කකියන්ට හා කමීජ රූපයන්ටද නානාක්ෂණික කමී ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වේ.)

8. විපිය.

කුසලො ධම්මො, කුසලස්සව අබ්‍යාභතස්සව ධම්මස්ස කමම පච්චසෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකාත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය-යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකාත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මය නම්:

සම්ප්‍රසුතතස්කකියන්ට හා විත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ එක්විසි කුසල විත්තයන්හි වෙනතාවය.

ප්‍රත්‍යයන්පන්ත වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුතතස්කකියන් හා විත්තජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, නිසාස, කමම, ආහාර, අප්පි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්,

කුසලා වෙනනා සමපසුභතකානං ඛකානං විතත සමුධිංචානානසච රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසඨාවෙහිවූ එක්විසි කුසල විතතයන්හි ඇති වෙනනාවෝ සමප්‍රසුභතසකකිකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද කමම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. විපිය.

අකුසලො ඛමමො අකුසලස්ස ඛමමස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ඛමීය අකුසල ඛමීයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ඛමීයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ඛමීයෝ නම්-

සමප්‍රසුභතසකකිකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන දොළොස් අකුසල වෙනනාවෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ඛමීයෝ නම්-

- අකුසල් සීත් දොළොසය,
- වෙනනාව හැර වෛතසික සවිස්සය,

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසාස, කමම, ආහාර, සමපසුභත, අප්පි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලා වේතනා සම්පසුභතකානාං ඛනිනාං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි වේතනාවෝ දෙළොස් අකුසල විතතයන්ට හා වේතනාව හැර ඉතිරි වෛතසික සවිස්සට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විළිය.

අකුසලා ඛණමා අඛ්‍යාකතස්ස ඛණස්ස කම්ම පච්චයෙන පච්චයො. සහජාතා නානාකඛණිකා.

(අකුසල ඛණීය අව්‍යාකෘත ඛණීයට සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය නානාකමණික කමී ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ඛණීයට සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ඛණීයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල වේතනාවෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ඛන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ඛණීයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිස්සය, කම්ම, ආහාර, විපසසුභත, අජචී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සත අතුරෙන් සහජාත කමී ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා වේතනා විතතසමුට්ඨානානාං රූපානං කම්ම පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල විතතයන්හි ඇති වේතනාවෝ අකුසල විතතජ රූපයන්ට සහජාත කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට නානාසෂණික කමී ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විපාක නාමසකකුයන්ට හා කමීඡ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන දෙලොස් අකුසල වෙනතාවෝය.

ප්‍රත්‍යෝන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විපාක නාමසකකුයන් හා කමීඡ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන කමී, උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් නානාසෂණික කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා වෙනතා විපාකානං ඛකුභං කචතනාව රූපානං කමම පචචයෙන පචචයො.

(දෙලොස් අකුසල වෙනතාවෝ අකුසල විපාක නාමසකකුයන්ට හා කමීඡ රූපයන්ට නානාසෂණික කමී ප්‍රත්‍යයයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

6. විපිය.

අකුසලො ධමමො අකුසලස්සච අඛ්‍යාකතස්සච ධමමස්ස කමම පචචයෙන පචචයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

මෙහිදී අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යයයෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

සමප්‍රයුක්තස්කකුයන්ට හා විතතඡ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤචවොකාර භුමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දෙලොස් අකුසල වෙනතාවෝ ය.

ප්‍රත්‍යාන්තරය වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය,
වෙනතාව භාර වෛතසික සවිස්සය,
චිත්තජ රූපයෝය,

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, භීෂය, කමම, ආහාර, අජී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සයෙන් කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා වෙනතා සමපසුත්තකානං ඛණ්ඩානං චිත්ත සමුට්ඨානානංව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ දෙළොස් අකුසල වෙනතාවෝ අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෙනතාව භාර වෛතසික සවිස්සය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කකියන්ට හා අකුසල චිත්තජ රූපයන්ටද කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විවිධය.

අඛ්‍යාතකතො ධම්මො, අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාන ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

1. ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අව්‍යාකාන ධර්මයට කමී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්—

සම්ප්‍රසුක්ත ස්කකියන්ට හා චිත්තජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, යන මේ ධර්මයන්ගේ වෙනතාවෝය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විපාකසිත් සතිසය,

ත්‍රියාසිත් විස්සය,

වෙනනාව හැර වෛතසික සත්තිසය,

යන සම්ප්‍රයුක්ත නාමස්කන්ධයන් හා විතනජ් රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, භික්ඛය, කම්ම, විපාක, ආහාර, සම්ප්‍රයුක්ත, විප්‍රයුක්ත, අභි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය නවය අතුරෙන් කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

2. ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන්ට හා කම්මජ් රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන ප්‍රතිසන්ධි වෙනනා එකුත් විස්සය (19)

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය.

වෙනනාව හැර වෛතසික සුතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත ස්කන්ධයන් හා කජ්මජ් රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා භික්ඛය, කම්ම, විපාක, ආහාර, සම්ප්‍රයුක්ත, විප්‍රයුක්ත, අභි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් කම්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. විපාකාබ්‍යාකතා කිච්චොබ්‍යාකතා වෙනනාං සම්පසුක්කතානං ඛණ්ඩානං විතත සමුට්ඨානානාංච රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන් ගේ වෙනතාවෝ, විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය වෙනතාව සභිතවූ චෛතසික සත්තිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කකියන්ට හා විතත රූපයන්ටද කමු ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. පච්චසන්තිකමණෙ විපාකාබ්‍යාකතා වෙනනාං සම්පසුක්කතානං ඛණ්ඩානං කමතනාව රූපානං කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්තිකණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ති වෙනනා එකුත් විසූ, එම ප්‍රතිසන්ති සිත් එකුත් විස්සය, වෙනතාව හැර චෛතසික සුතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද, කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. වෙනනා වසුසුසා කමම පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්තිවිතතණයේදී ප්‍රතිසන්ති විපාක විතතයෙහි ඇති වෙනතාව හදය වනු රූපයට කර්ම ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. විපාක ප්‍රත්‍යය

විපාකයෝ තම් පැසිමට පැමිණියාවූ ධර්මයෝසි. මේ විපාක ධර්මයෝ ඉතා සාන්තය. දුකාදීවූ කුසල ක්‍රියාවක් හෝ ප්‍රාණසාධාදීවූ අකුසල ක්‍රියාවක් හෝ සිදුකිරීමට අසමත්තිය. මේ විපාක විතත චෛතසිකයෝ අතීත කුසලාකුසල කර්මයන්ගේ විපාක වශයෙන් උපදනා ධර්මයෝය. එහෙයින්ම නිරුත්සාහ භාවයෙන් යුක්තය. නිරුත්සාහ භාවය නිසාම ශාන්තද වෙති. රහතන් වහන්සේ ගේ සිත කෙලශ ප්‍රභාණය කරණකොටගෙන ශාන්තවේ.

නමුත් විපාක විතනයන්ගේ ශාන්ත භාවය නිරුත්සාහ භාවයෙන්ම සිදුවන්නකි. ශාන්තවූ ඒ විපාක විතනයන් නිසා උපදනා වෛතසික ධර්මයෝද ශාන්ත වෙති. සිත වෛතසිකයනට තමාගේ නිරුත්සාහ ශාන්ත භාවය දෙන්නාක් මෙන් වෛතසිකයෝද, විතනයට තමන්ගේ නිරුත්සාහ ශාන්ත භාවය දෙති. ශාන්තවූ මේ විපාක විතනය නිසා උපදනාවූ රූපයෝද ශාන්ත වෙති. එහෙයින් ඒ විතනජ රූපයන්ට ශරීරය සෙලවීම් ආදී ක්‍රියාවන් සිදු කිරීමට ශක්තියක් නැත. එබැවින් විපාක ධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට හා සහජාත ධර්මයන්ටද ශාන්ත භාවය ගැන්වීම් වශයෙන් උපකාර වන ශ්‍රවණින් විපාක ප්‍රත්‍යය ධම්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

විපාක ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය

විපාක ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතනජරූප, ප්‍රතිසංකී කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතියය වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසංකී නාමස්කකියෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන විපාක සිත් සතියය, වෛතසික අටතිසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසංකී නාමස්කකියෝය

ඒ නාමස්කකියන් නිසා උපදනාවූ විඤජනී රූප හැර විතනජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසංකී කර්මජ රූපයෝය
 යන ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානික ධම්මයෝ නම්

කුසල්සිත් එක් විස්සය
 අකුසල් සිත් දෙළොසය,

ක්‍රියා සිත් විස්සය,
 වෛතසික දෙපනසය, යන නාමස්කන්ධයෝය.
 ඒ නාමස්කන්ධත් නිසා උපදනා විතතජ රූපයෝය.
 බාහිර රූපයෝය.
 ආභාරජ රූපයෝය.
 සාතුජ රූපයෝය.
 අසංඤසත්ති කර්මජ රූපයෝය.
 ප්‍රමානති කර්මජ රූපයෝය. යන ධර්මයෝය.

විපාක ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ විසඳීමාචාර හෙවත් විප්‍රි එකෙකි.

එනම්:

අබ්‍යාකතො ධර්මො අබ්‍යාකතස්ස ධර්මස්ස විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යවන විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

විපාක සිත් සතිසය වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජානි අඤ්ඤ මඤ්ඤ, භික්ඛුය, විපාකි, සම්පසුක්ඛන, විපසසුක්ඛන, අජථි, අවිභන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්—

1. විපාකාඛ්‍යාකතො එකො ඛනියා නිශ්ශතනං ඛනිානං විතන සමුට්ඨානානාඤච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස විතන සමුට්ඨානානාඤච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. චෙ ඛනියා විතනං ඛනිානං විතන සමුට්ඨානානාඤච රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා විතතජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසන්ති කාලයෙහි වනාහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යයවන ප්‍රතිසකි සිත් එකුන් විස්සය.

වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූද සමුභ වූද නාමස්කකියෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය

වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා කර්මජ රූපයෝද වෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, අඤ්ඤ මඤ්ඤ, හිංසය, විපාක, සම්පසුභත, විපසුභත, අජථී අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

4. පටිසන්ධිකත්‍යේ විපාකබ්‍යාකතො එතෙතා ඛණ්ඩො තිණ්ණනනං ඛණ්ඩානං කචන්තා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රතිසන්ධිකත්‍යයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනටද ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛණ්ඩා එකස්ස ඛණ්ඩස්ස කචන්තා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො

ප්‍රතිසන්ධිකත්‍යයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකටද, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. මෙ ඛණ්ඩා විනනං ඛණ්ඩානං කචන්තා ව රූපානං විපාක පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති සතර නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකටද, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයන්ටද විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

7. බන්ධා වක්‍රයා විපාක පච්චයෙන පච්චයො

(ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි විපාක විතනයන් පිළිබඳ වූ සතර නාමස්කන්ධයෝ හදය වක්‍ර රූපයට විපාක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

විපඤ්ච විඤ්ඤාණයෝය, ප්‍රතිසන්ධි විපාක විතනයෝය, අර්භත් චූඨි විතනය, සතර අරූපාවචර විතනයෝය යන විපාක විතනයෝ විතනජ රූප නූපදවත්.

අරූප විපාක විතනයෝ පහලුවන අරූප භූමියෙහි කිසිදු රූපයක් නැත.

15. ආහාර ප්‍රත්‍යය

සත්තියා පිළිබඳ වූ නාමරූප ධර්මයන්ගේ නැවත නැවත ඇතිවීමටද, පරම්පරා වශයෙන් වැඩීමටද, නොසිදී පැවැත්මටද උපකාර වන ධර්මයන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යයෝසි කියනු ලැබේ. උපන් සත්තියන්ගේ පැවැත්මටද උපදින්නට සිටින සත්තියන්ට අනුග්‍රහය පිණිසද මේ ආහාරයෝ බොහෝ සෙයින් උපකාර වෙත්. මෙසේ ආහාර ප්‍රත්‍යයයන් උපකාර වන ආහාර නාමයන් හැඳින්වෙන ධර්මයෝ සතර දෙනෙකි.

එනම්:

- 1. කබලිකාරාහාරය
- 2. එසාහාරය
- 3. මනෝසඤ්චනාහාරය
- 4. විඤ්ඤාණාහාරය යන ධර්ම සතරය.

එයින් කබලිකාරාහාරය සංඛ්‍යාතවූ ඕජාරූපය ඕජාභූමක රූපකලාප උපදවමින් සම්පූර්ණ රූපකායයටද උපසම්භවක භාවයෙන් උපකාර වේ. වතුජකායද පාලනය කෙරේ.

එසසාභාරය සුඛ, දුකඛ, උපෙකඛා යන වෛදනාත්‍රය උපදවයි.

මනෝසංකල්පනනාභාරය කාම, රූප, අරූප යන ත්‍රිවිධ භවය ඇති කරයි.

විඤ්ඤානාභාරය ප්‍රතිසන්ති නාමරූපයන් උපදවයි.

මෙයින් කබලිකාරාභාරය, රූපාභාරයකි.

එසසාභාරය, මනෝසංකල්පනනාභාරය විඤ්ඤාණාභාරය යන ත්‍රිවිධ ආභාරයෝ නාමාභාරයෝයි

මේ ත්‍රිවිධ නාමාභාරයෝ වෛදනාදිය ඇති කරමින් සන්තියා පිළිබඳ වූ සියලු නාමරූප ධර්මයන්ගේ පරමපරා වශයෙන් පැවැත්මට උපසථභාක වේ. කර්මයෙන් ඇති කරන ලද කර්මජ රූපයන්ගේ පරමපරාව බොහෝ කලක් නොසිඳී පැවැත්මට සෘතු ආභාර යන දෙදෙනාගේ අනුග්‍රහය ලැබිය යුතු— ඒ අනුග්‍රහය නොලදහොත් සන්තියා මිය යන්නේය.

ඕජාරූපය සංඛ්‍යාත වූ රූපාභාරය අධ්‍යාන්මික ඕජාරූපය, බාහිර ඕජාරූපය යයි විවිධ වේ. කබලිකාරාභාරයෙහි හෙවත් අනුභව කල ආභාරයෙහි ඕජාරූපය වශයෙන් ගතයුත්තේ බාහිර සෘතුජ රූප කලාපයන්හි ඇති ඕජා රූපයයි. අධ්‍යාන්මික ඕජාරූපය නම් සන්ති ශරීරය පිළිබඳ වූ කර්ම විනත, සෘතු, ආභාර යන සතර සමුට්ඨානික රූප කලාපයන්හි ඇති ඕජා රූපයයි. මේ සියලු ඕජාරූපයෝම ශාරීරික වූ සියලු රූපයන්ටම උපසථභානය කිරීම වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වෙති. බාහිර ඕජාව සන්ති ශරීරයට පැමිණෙන්නට පෙර කර්මාදී ප්‍රත්‍යය තුනෙන් හටගත් ඕජා රූපයන්ගෙන් සන්ති ශරීරය පාලනය කරනු ලැබේ. බාහිර ඕජාව ශරීරගතවූ තැන් පටන්, ඒ බාහිර ඕජාවය, වතුසමුට්ඨානික අධ්‍යාන්මික ඕජාවය යන සියල්ලෙන්ම ශරීරය පාලනය වේ ශාරීරිකවූ රූප කලාපයන්ගෙන් එක් එක් රූප කලාපයක

ඇති ඕනෑම රූපය ඒ කලාපයේ ඉතිරි රූපයන්ට හා අන්‍ය සියලු ශාරීරික රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වේ. රූපාභාර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යෝක්තත්වයන් වශයෙන් ගතයුත්තේ වතුසමුට්ඨානික රූප කලාපයන්හි ඇති ඕනෑම රූපයෙන් අන්‍ය රූපයෝ පමණය.

එස්සාභාරය - සත්තියෝ සපඨී හේතුවෙන් ආරම්භ රහස විද, ඒ වේදනා නමැති උපහොග පරිභොග රහස ආස්වාදනය කරමින් එයට සතුටු වෙමින් සසරෙහි නොකලකිරී සිටී. එබැවින් සසර පැවැත්මට හෙවත් සකකියන්ගේ නොසිදී පැවැත්මට මේ එස්සාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි.

මනොසඤ්චනනාභාරය - වෙනතා සංඛ්‍යාත කර්මයෙන් හවයෙන් හවයට හෙමින් සත්තියෝ සසර සැරි සරති. වෙනතා නම් වූ කර්මය නැති කලී නැවත නැවත ඉපදීමක් ඇති නොවේ. එබැවින් තම තමන් පිලිබඳ වූ අධ්‍යාත්මික සකකි සත්තතියේ නොසිදී පැවැත්මට මනොසඤ්චනනාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි.

විඤ්ඤාණාභාරය - විඤ්ඤාණයාගේ උපකාරයෙන් අරමුණු දැන, ඒ අරමුණුවල සපඨී, වේදනා, වෙනනාදීන් උපදවාගෙන සසර සැරිසරමින් සකකියන්ගේ පරමපරාව නොසිද පැවැත්මට මේ විඤ්ඤාණාභාරය මහත් වූ උපකාරයෙකි.

ආභාර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය-

1. රූපාභාරය.

රූපාභාර ප්‍රත්‍යය වශයෙන් ගනු ලබන්නේ කබලි-කාරාභාරය නම්වූ ආභාර පානයන්හි ඇත්තාවූ බාහිර ඕනෑමය.

එහි ප්‍රත්‍යෝක්තත්වය වශයෙන් ලැබෙන්නේ ආභාර සමුට්ඨානික රූපයෝයි.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්- එකුත් අනු විතනය, වෛතසික දෙපනසය, විතනජ රූපයෝය, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය, බාහිර රූපයෝය, සාතුජ රූපයෝය, අසංඤ්‍යන්ති කර්මජ රූපයෝය, ප්‍රචාතති කර්මජ රූපයෝය යන මොව්හුය.

තවත් ක්‍රමයකින්

රූපාභාර ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ නම්:

අධ්‍යාත්ම සන්තානයෙහි වූ චතුසමුධ්‍යානික ඕජාවය, බාහිර සාතුජ ඕජාවය යන ඕජා ධර්මයෝ ය,

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

ප්‍රත්‍යාවන ඕජාවෙන් අත්‍ය වූ චතුසමුධ්‍යානික රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්- එකුත් අනු විතනය, වෛතසික දෙපනසය, බාහිර රූපයෝය යන මේ ධර්මයෝ ය.

2. නාමාභාරය.

නාමාභාර ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

ස්පර්ශය, චේතනාවය, විඤ්ඤානය යන ධර්මයෝ තිදෙනය,

නාමාභාර ප්‍රත්‍යයාගේ ප්‍රත්‍යාන්පනනයෝ නම්-

එකුත් අනු විතනයෝය,

වෛතසික දෙපනසය,

විතනජ රූපයෝය,

ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්-

බාහිර රූපයෝය, ආභාරජ රූපයෝය, සාතුජ රූපයෝය, අසංඤ්‍යන්ති කර්මජ රූපයෝය, ප්‍රචාතති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

ආහාර ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමාචාර හෙවත් විවිසතකි.

1. විවිසය.

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

කුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විසඳුණ යන නාමාහාර තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යායන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත සකකියෝයි

මෙහිදී සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන නාමාහාර තුනෙන් එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබිය හැකි අතිපබ්, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, භියසය, කම්ම, ආහාර, ඉපදිය, සම්ප්‍රසුක්ත, අප්පි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ආහාරො සම්පසුත්තකානාං ධර්මානාං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ කුසල ධර්මයන්හි ඇති එසස, වෛතනා, විසඳුණ යන කුසලාහාරයෝ තිදෙන, එම කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමසකකියන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපිය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස ආභාර පච්චසෙහි පච්චසො.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති එස්ස, වෙත්තා, විඤ්ඤාණ යන තාමාභාර තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන්ත වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් කුසල චිත්තජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහජාත, හිස්සය, කම්ම, ආභාර, ඉඤ්ඤය, විපසසුත්ත, අප්පි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවය අතුරෙන් ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ආභාරා චිත්ත සමුට්ඨානානං රූපානං ආභාර පච්චසෙහි පච්චසො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල ධර්මයන්හි ඇති එස්ස, වෙත්තා, විඤ්ඤාණ යන කුසලාභාරයෝ තිදෙන, ඒ කුසල චිත්ත සමුට්ඨාන රූපයන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

3. විපිය

කුසලොධම්මො කුසලස්සච අබ්‍යාකිතස්සච ධම්මස්ස ආභාර පච්චසෙහි පච්චසො.

(කුසල ධර්මය කුසලාච්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි කුසලාච්ඡාසාකාරී ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මේ ධර්මයන්ගේ ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාර තුනයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම් කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන් හා විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහාජන නියසය, කම්ම, ආහාර, අභි අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සත අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලා ආහාරා සම්පසුන්තකානං ඛකිානං විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන්ගේ ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන කුසලාහාරයෝ තුන් දෙන සම්ප්‍රසුක්ත නාමසකකියන්ට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විවිධ

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දොළොස් වෛතසික සත්විස්ස යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාරයෝ තිදෙනෙකි.

ප්‍රත්‍යයාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය යන සම්ප්‍රසුක්ත සකකියෝය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ආහාරා සම්පසුභවකානං ඛනිනං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සන්චික්ඛය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාහාරයෝ තිදෙන, සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාම සකකියන්ට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

6. විපිස.

අකුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි අඛ්‍යාතන ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්ඛය යන අකුසල නාමසකකියන්හි ඇති එසස, වෙනනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාහාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යයාන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධර්මයෝ නම්:

අකුසල චිත්තජ රූපයෝ සි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ආහාරා චිත්තසමුට්ඨානානං රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමසකකියන්ති ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ, යන අකුසල නාමාභාරයෝ තිදෙනා අකුසල විතතජ රූපයන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විප්‍රිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අඛ්‍යාතනස්සච ධම්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමසකකියන්ති ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන අකුසල නාමාභාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යන්තරානි වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන සම්ප්‍රසුක්තස්කකියන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා ආභාරා සම්පසුත්තකානාං ඛකිංතාං විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානාං ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසලසකකියන්ති ඇති එසස, වෙතනා, විඤ්ඤාණ යන ආභාරයෝ තිදෙන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමසකකියන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

8. විප්‍රිය.

අඛ්‍යාතනො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ආභාර පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය, අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

රූපාහාරයෙහි- අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මය නම්:

ඒක කලාපගතවූද, නානා කලාපගතවූද, චතුසමුධාන රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ඕපා රූපයයි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

චතුසමුධානික රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන ආහාර, අන්ධ, අවිගත, යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

නාමාහාරයෙහි-

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රසුක්තසකකියන්ට හා විනතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත-සකකියන්ති ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන නාමාහාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත්, සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්තසකකියන් හා විනතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, භික්ෂාය, කම්ම, විපාක, ආහාර, ඉඤ්ඤා: සම්පසුභත, විපසසුභත, අන්ධ, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙළොස අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි:

අව්‍යාකෘත ධර්මයට ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි! සිත් එකුත් විස්සෙහි හා වෛතසික පන්තිසෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ, යන නාමාභාරයෝ තිදෙනාය.

ප්‍රත්‍යෝජනා වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කර්මජ රූපයෝයි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාති, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, නිසසය, කම්ම, විපාක, ආහාර, ඉප්පිය, සම්පයුතන, විපපයුතන, අජී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොලොස් අතුරෙන් ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

- 1. විපාකාබ්‍යාකතා කිට්ඨාබ්‍යාකතා ආහාරා සම්පයුතනකානං ඛණ්ඩානං විතනසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.**

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් කෙරෙහි ඇති එසස, වෛතනා, විඤ්ඤාණ යන ආහාරයෝ තිදෙන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතනජ රූපයන්ටද, ආහාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

- 2. පටිසන්ධිකාලෙණ විපාකාබ්‍යාකතා ආහාරා සම්පයුතනකානං ඛණ්ඩානං කමතනාච රූපානං ආහාර පච්චයෙන පච්චයො.**

(ප්‍රතිසන්නික්ෂණයෙහි, ප්‍රතිසනි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අව්‍යාකෘත නාමසකකි යන්හි ඇති එසස, වෛතනා, විශ්කෂණ යන නාමාභාරයෝ නිදෙන සම්ප්‍රසුතන සකකියන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. කබලිංකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස ආභාර ජච්ච්ඝයන ජච්ච්ඝො.

(එක කලාපගතවූ ද, නානා කලාපගතවූ ද, චතු-සමුට්ඨානික රූපකලාපයන්හි ඕජා රූපය එයින් අත්‍යවූ චතුසමුට්ඨානික රූපයන්ට ආභාර ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

16. ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය

තමන් හා සම්බන්ධ වීයන්ට තමන් අයත් කෘත්‍යයෙහි තමන්ගේ ස්වභාවය ඉක්මවන්නට නොදී තමන්ට අනුකූල කරවන්නාවූ ධර්මයෝ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝයි. ඉන්ද්‍ර යනු කුසලාකුසලයන්ට තමෙකි ඉන්ද්‍ර නම්වූ කුසලාකුසල කමීය ප්‍රකාශ කරන අතීයෙන් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ එසේම ඉන්ද්‍ර නම්වූ කුසලාකුසල කර්මයෙන් නිපදවන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රිය නම් වේ. මෙයින් ප්‍රධාන වශයෙන් කර්මජ ඉන්ද්‍රියයෝ ගැනෙහි. නවද, ඉන්ද්‍ර යනු බුදුන් වහන්සේට තමෙකි. ඉන්ද්‍ර නම් වූ බුදුන්වහන්සේ විසින් දේශනය කරන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රිය නම් වේ. ඉන්ද්‍ර නම් වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දක්නා ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සේවනය කරන ලද්දහුය යන අතීයෙන්ද ඉන්ද්‍රියයෝ නම් වෙති. ඉන්ද්‍රිය නාමයෙන් හැඳින්වෙන ධර්මයෝ දෙවිස්සෙකි. මේ ධර්මයෝ තමන් ඇඳුරුකරන නාම ධර්මයන්ද, තමන් හා එක්ව උපදනා නාමරූප ධර්මයන්ද තමන්ට අනුකූල කරවමින් තමන්ගේ ඊඤ්චරතිය දක්වති. ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ මේ ඊඤ්චරතිය ඒ හා සම්බන්ධ ධර්මයන්ගේ ඉපදීමටද

උපකාර වේ. එසේ ජ්‍යෙෂ්ඨයන් උපකාරවන බර්මයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය බර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. මේ දෙවිසි ඉන්ද්‍රිය බර්මයන් අතුරෙන් සත්‍රිඤ්ඤා, පුරුෂඤ්ඤා යන බර්ම දෙක හැර ඉතිරි විසි ඉන්ද්‍රිය බර්මයෝ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය බර්ම වශයෙන් සලකනු ලැබේ. මෙකී භාවරූපයන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨයන් ඇත්තේ සත්‍රිලිඛිත පුරුෂලිඛිතාදියට පමණය. අන්‍ය හේතුන්ගෙන් උපදනා රූපයන්ට සත්‍රි ආකාර, පුරුෂ ආකාරයන් ගැන්වීමට මේ භාවරූපයෝ සමත්ය අන්‍ය හේතුන්ගෙන් හටගන්නා රූපයෝ ඒ භාවරූපයන්ට අනුකූලව සත්‍රි පුරුෂ ආකාරයන් ගන්නා බැවින් ඒ බර්ම දෙක ඉන්ද්‍රියයෝ නම් වෙති. නමුත් මේ ඉන්ද්‍රිය පුරුෂඤ්ඤා යන භාවරූප දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය බර්මයන්ට තිබියයුතු ජනක ශක්තිය හෝ, උපසංඝාතක ශක්තිය හෝ අනුපාලක ශක්තිය හෝ නැති හෙයින් ඒ බර්ම දෙක ප්‍රත්‍යය බර්ම වශයෙන් සලකනු නොලැබේ.

ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය බර්මයෝ, සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මය, පුරුෂජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මය, රූප ජීවිතෙඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මය යයි තෙවැදූරුම් වේ. නමුත් භා ඵක්ඛර උපදනා බර්මයන්ට ප්‍රත්‍යයවන අරූප ඉන්ද්‍රිය බර්මයෝ සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මයෝයි. නමුත් පලමු ඉපිද, පසුව උපදනා පඤ්ච විඤ්ඤායන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුසාදරූප බර්මයෝ පුරුෂජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මයෝයි. ජීවිතෙඤ්ඤා රූපය, රූප ජීවිතෙඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය බර්මයයි. මේ රූප ජීවිතෙඤ්ඤා, ඉන්ද්‍රිය භාවයෙන් ප්‍රත්‍යය වන්නේ සහජාත රූපයන්ටය.

ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ භ්‍රාමය:

1. සහජාතිඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය වන බර්මයෝ නම්: ජීවිතෙඤ්ඤා ය ය, විතතය ය, වෙදනාවය, ශ්‍රද්ධාවය, වීර්ය ය, සමාති ය, එකාග්‍රතාවය, ප්‍රඥාවය යන නාමෙඤ්ඤා බර්මයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යයන්පහන වශයෙන් ලැබෙන බර්මයෝ නම්: එකුත් අනු විතතය ය, වෛතසික දෙපනසය, විතතජ රූපයෝ ය, ප්‍රතිසක්ඛි කර්මජ රූපයෝ ය යන බර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාතූජ රූපයෝ ය, අසංඥසත්තී කර්මජ රූපයෝ ය, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝ ය.

2. පුරෝජාතිච්ඡේද ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: මධ්‍යමා යුෂ්ක හෙවත් ප්‍රථම අතීත භවාභිගය හා උපදිනා වක්‍රුර් වස්තුවය, ශ්‍රෝත වස්තුවය, ස්‍රාණ වස්තුවය, ජීවිතා වස්තුවය, කාය වස්තුවය යන ප්‍රසාද වස්තු පසය.

පුරෝජාතිච්ඡේද වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්: විපඤ්ච විඤනයෝ ය, සබ්බවිතත සාධාරණ චෛතසික සතය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: විපඤ්චවිඤනයන් හැර ඉතිරි එකුත් අසු විතනය ය, චෛතසික දෙපනසය, විතතජ රූපයෝ ය, ප්‍රතිසක්ඛී කර්මජ රූපයෝ ය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාතූජ රූපයෝ ය, අසංඥසත්තී කර්මජ රූපයෝ ය, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූපයෝ ය යන ධර්මයෝ ය.

3. රූප ජීවිතීච්ඡේද ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්: ප්‍රචාන්ති ප්‍රතිසක්ඛී වශයෙන් සියලු රූප ජීවිතෙත්‍රීය ධර්මයෝ ය.

පුරෝජාතිච්ඡේද වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්: රූප ජීවිතෙත්‍රීයයෙන් අත්‍යවූ කර්මජ කලාපගත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානුකූල ධර්මයෝ නම්: එකුත් අනු විතනය ය, චෛතසික දෙපනසය, විතතජ රූපයෝ ය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාතූජ රූපයෝ ය, ප්‍රතිසක්ඛී කර්මජ රූප, අසංඥසත්තී කර්මජ රූප, ප්‍රචාන්ති කර්මජ රූප යන රූපයන්ට අයත්වූ ජීවිතෙත්‍රීය රූපයෝ ය යන මේ ධර්මයෝ ය.

ඉච්ඡේද ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසජ්ජනා වාර හෙවත් විපි සතසී.

1. විවිස.

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්: සම්ප්‍රසුක්ත සකකියන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති, ජීවිත, චිත්ත, වෛදනා, සද්ධා, විරිය, සත්‍ය, එකගභවා, පඤ්ඤා යන නාමෙන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අට දෙනෙකි.

ප්‍රත්‍යයන්පනන වශයෙන් ලාබ්‍ය ධර්මයෝ නම් කුසල නාමසකකියෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලාබ්‍ය හේතු, අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසසය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, ධ්‍යාන මග්ග, සම්පසුත්ත, අජනී, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙළොහ අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ඉන්ද්‍රියා සම්පසුත්තකානාං ඛණ්ඩානාං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල චිත්තයන්හි ඇති ජීවිත, චිත්ත, වෛදනා, සද්ධා, විරිය, සත්‍ය, එකගභවා, පඤ්ඤා යන ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමසකකියන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විවිස.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකානං ධම්මං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල ධර්මය අව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සෙහි වූ ජීවිත, විතත, මෙදනා, සදධා, විජිය, ඝනි, එකගගතා, පඤ්ඤා යන නාමෙන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අට දෙනය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනින වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්: කුසල විතතජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී හේතු, අධිපති, සහජාන, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නියාය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, ක්‍රියා, මග්ග, විප්පසුතතා, අප්පි, අවිගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙළොස් අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලා ඉන්ද්‍රියා විතත සමුට්ඨානානා රූපානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත ආදී වූ කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන කුසල විතතජ රූපයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8. විජිය

කුසලො ධර්මො කුසලස්සච අභ්‍යාකෘතස්සච ධර්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුතත සකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන එක්විසි කුසල විතතයන්හි ඇති ජීවිත විතතාදීවූ කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙනය,

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත ස්කන්ධයන් හා කුසල චිත්තජ රූපයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හේතු, අබිපතී, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසංස, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, ඤාන, මග්ග, අප්පි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්තීන් අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුතතකානං ඛනිානං විතත සමුට්ඨානානඤච රූපානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත විතත, ආදිවූ කුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා කුසල චිත්තජ රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

4 විවිධ

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි අකුසල ධර්මයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්: සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යයවන දොළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති, ජීවිත, විතත, වෛදනා, විජිය, එකගගතා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම් සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුතතකානං ඛනිානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකඟභවා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රසක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විපිය

අකුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකඟභවා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා ඉන්ද්‍රියා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්ති ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකඟභවා, යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්ම පස අකුසල විතතජ රූපයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විපිය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අඛ්‍යාතනස්සච ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකග්ගතායන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රභේදාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලා ඉන්ද්‍රියා සම්පසුතනකානං ඛනිංනං විතතං සමුට්ඨානානාසඛ රූපානං ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති, ජීවිත, විතත, වෛදනා, විරිය, එකග්ගතා යන අකුසල ඉන්ද්‍රිය ධර්මයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. විපිය.

අඛ්‍යාතතො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.

අඛ්‍යාතතා ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අඛ්‍යාතතා ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත සකන්ධයන්ට ද, සම්ප්‍රසුක්තසකන්ධ හා විතතජ රූපයන්ට ද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන්හි ඇති නාමේන්ද්‍රිය ධර්ම අටදෙනය.

ප්‍රභේදාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතතා ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ගෝත්‍ර, අධිපති, සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිසංසය, ආහාර, ඉන්ද්‍රිය, විපාක, සම්පසුතන, විපසසුතන, ධ්‍යාන, මග්ග, අප්පි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුදුස අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසක්ඛි කාලයෙහි

අව්‍යාකාන ධර්මයට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුතනසනකිඤ්ඤාදි ද, සම්ප්‍රසුතනසනකිඤ්ඤාදි සහ කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසක්ඛි සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති තාමෙන්ද්‍රිය අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසක්ඛි සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන තාමසකිඤ්ඤා හා කර්මජ රූපයෝද වෙත්.

පුරෝජානින්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ධර්ම වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

වක්ඛරවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක වක්ඛ-ප්‍රසාද රූපයය, ශ්‍රෝතවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රෝතප්‍රසාද රූපයය, ඝ්‍රාණවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක ඝ්‍රාණප්‍රසාද රූපයය, ජ්විහා විඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක ජ්විහා ප්‍රසාද රූපයය, කායවිඤ්ඤාවයයට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක කායප්‍රසාද රූපයය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤායෝය, සබ්බවිතත සාධාරණ වෛතසික සතය යන ධර්මයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන නිසසය, පුරෙණිත, ඉන්ද්‍රිය, විප්‍රසූතත, අන්ධී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

රූප ජීවිතෙන්ද්‍රියයෙහි ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

කර්මජ රූප කලාපයන්හි ඉතිරි රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන රූප ජීවිතෙන්ද්‍රිය ලැබේ.

ප්‍රත්‍යෝන්සහන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

කර්මජ කලාපයන්හි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපයෙන් අන්‍ය රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ඉන්ද්‍රිය, අන්ධී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුන අතුරෙන් ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

**1. විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා ඉන්ද්‍රියා සමප-
සුත්තකානං ඛනිානං විත්තසමුට්ඨානානාඤච රූපානං
ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන පච්චයො.**

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, චෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත ධර්මයන්හි ඇති නාමෙන්ද්‍රියයෝ අටදෙන සම්ප්‍රසුක්ත අව්‍යාකෘත නාමසකකිකියන්ට ඊහ අව්‍යාකෘත විත්තසමුට්ඨාන රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

**2. පච්චසන්තිකචණ විපාකාබ්‍යාකතා ඉන්ද්‍රියා සමප-
සුත්තකානං ඛනිානං කට්ඨනාච රූපානං ඉන්ද්‍රිය
පච්චයෙන පච්චයො.**

(ප්‍රතිසන්තිකයෙහිදී ප්‍රතිසන්ති සිත් එකුන්විස්සය, චෛතසික පත්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති

නාමෙහිදීයයෝ අටදෙන, සම්ප්‍රයුක්ත අව්‍යාකාත නාමසකනි-
යන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වෙත්.)

**3. චක්ඛින්ද්‍රියං චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක චක්ඛුප්‍රසාද රූපය චක්ඛු විඤ්ඤාණවයට
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**4. ශ්‍රෝතීන්ද්‍රියං ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රෝතප්‍රසාද රූපය ශ්‍රෝත විඤ්ඤාණවයට
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**5. ඝාණීන්ද්‍රියං ඝාණ විඤ්ඤාණස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ඝ්‍රාණප්‍රසාද රූපය ඝාණවිඤ්ඤාණවයට
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**6. ජීවිතීන්ද්‍රියං ජීවිතා විඤ්ඤාණස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්ච-
යෙන පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජීවිතාප්‍රසාද රූපය ජීවිතා විඤ්ඤාණවයට
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**7. කායීන්ද්‍රියං කාය විඤ්ඤාණස්ස ඉන්ද්‍රිය පච්චයෙන
පච්චයො.**

(මධ්‍යමායුෂ්ක කායප්‍රසාද රූපය කාය විඤ්ඤාණවයට
ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

**8. රූප ජීවිතීන්ද්‍රියං කච්චනතා රූපානං ඉන්ද්‍රිය
පච්චයෙන පච්චයො.**

(කර්මජ රූප කලාපයන්හි ජීවිතීන්ද්‍රිය රූපය, එයින්
අන්‍යවූ කර්මජ රූපයන්ට ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වේ.)

17. ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය

සියලුම විත්ත වෛතසික ධර්මයෝ අරමුණක් ගෙනම උපදිති. ඒ ධර්මයන් අතුරෙන් අරමුණු ගැනීමෙහි අධිකෝත්සාහයක් ඇත්තාවූද, අරමුණු ගැනීමෙහි ප්‍රමුඛත්‍වය දරන්නාවූද ධර්මයෝ සත්දෙනෙක් වෙති. එනම්: විතකතය, විචාරය, පිණිස, එකගභවය, සොමනිසසය, දොමනසසය, උපෙකතය යන ධර්මයෝයි. මේ ධර්මයෝ අරමුණ කරා යන්නාක් මෙන්ද, අරමුණට පිවිසෙන්නාක් මෙන්ද, අරමුණ දෙස බලන්නාක් මෙන්ද, අරමුණ පිරිමදින්නාක් මෙන්ද, විශෙෂයෙන් අරමුණ ගැනීම කෙරෙති. එහෙයින් ආරම්භණය එළඹ බලන්නේය යන අර්ථයෙන් ඒ ධර්මයන්ට ධ්‍යාන ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. තවද රූපාවචර අරූපාවචර ධ්‍යාන සිත්හිද, ලොකොත්තර සිත්හිද ප්‍රතිපක්ෂ ධර්මයන් දවන අර්ථයෙන්ද මේ ධර්මයන්ට ධ්‍යාන යන නාමය ව්‍යවහාර වේ.

විපඤ්ච විඤ්ඤයන් හැර සියලුම කුසලාකුසල අව්‍යාකාන ධර්මයන්ගේ අරමුණට යොමුවීම, අරමුණ දෙස බැලීම, අරමුණ ගනිමින් ඉපදීම ආදී කාරණයන් සිදුවන්නේ මේ ධ්‍යාන ධර්මයන්ගේ උපකාරයෙනි. ඒ ධ්‍යාන ධර්මයන්ට අනුව ඒ සිත හා ඒ සිත්වල යෙදෙන අන්‍ය වෛතසිකයෝද අරමුණ ගනිමින් උපදිති. මෙසේ සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයන්ට අරමුණ ගැනීම වශයෙන් උපකාර වන්නාවූ ඒ ධ්‍යාන ධර්මයන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලැබේ. මේ ධ්‍යාන ධර්මයෝ සම්ප්‍රසක්ත ධර්මයන්ට පමණක් නොව ඒ සිත හා එක්ව උපදනා විත්තජ රූපයන්ටද ප්‍රතිසක්ති කමිජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පොඨ්ඛ්ඛ යන ආරම්භණයෝ මකඛු, සොත, ඝාත, ජ්විහා, කාය ප්‍රසාද වස්තූන්හි සංගීචීම නිසා, ඒ ආයතනයන්හි උපදනා වක්කුර් විඤ්ඤාදී විපඤ්ච විඤ්ඤයෝ, අරමුණ ගැනීමෙහිදී උත්සාහයක් නො දරති.

එබැවින් ඒ විපඤ්ච විඤ්ඤන විතතයන්හි ඇති එකඟභාවය, සුඛ, දුක්ඛ, උපෙක්ඛාවෝ ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ධම්මයන් වශයෙන් සලකනු නොලැබෙත්.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රි රාශිය.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය වන ධම්මයෝ නම:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයෙන් අත්‍යවූ එකුත් අසූ විතතයෙහි ඇත්තාවූ විතකක, විචාර, පීනි, චෙදනා, එකඟභාවා යන ධම්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිභව වශයෙන් ලැබෙන ධම්මයෝ නම:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයෙන් අත්‍යවූ සිත් එකුත් අසූවය, චෛතසික දෙපහසය, විතතජ රූපයෝය, ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය යන ධම්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යානික ධම්මයෝ නම:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයේ ය, සබ්බවිතත සංඛාරණ චෛතසික සතය, බාහිර රූපයෝ ය, ආභාරජ රූපයෝ ය, සාතුජ රූපයෝ ය, අසංඥසත්ති කමීජ රූපයෝ ය, ප්‍රවෘත්ති කමීජ රූපයෝ ය යන ධම්මයෝ යි.

ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳුනාවාර හෙවත් විලිඝනකි.

1. විලිඝන.

කුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස කානා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධම්මය කුසල ධම්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධම්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධම්මයෝ නම:

සම්ප්‍රසුක්ඛ ස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, චෛතසික අටතිසය, යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟභාවා, චෙදනා යන කුසල ධ්‍යානාඛන ධම්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිස්සය යන සම්ප්‍රයුක්ත කුසල නාමසකකියෝ ය.

මෙහි එක්වර ලැබෙන සහජානි, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිස්සය, ඉච්ඡිස, ධ්‍යාන, මග්ග, සම්පයුතන, අනචී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති නවය අතුරෙන් ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුච්ඡේදය වශයෙන්:

කුසලානි ක්‍රියාධර්මානි සම්පයුතනකානං ඛණ්ඩානං ක්‍රියාපච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිස්සය යන මේ කුසල නාමසකකියන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගගතා, චෙදනා යන ධ්‍යානධර්මයෝ සම්ප්‍රයුක්ත කුසල නාමසකකියන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපිය.

කුසලො ධම්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධම්මස්ස ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අඛ්‍යාතන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අඛ්‍යාතන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහිවූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිස්සය යන මේ ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගගතා, චෙදනා යන ධ්‍යානධර්ම පසය.

ප්‍රත්‍යොක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධර්මයෝ නම් කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාන, නිසංස, ඉන්ද්‍රිය, ඤාන, මග්ග, විප්පසුන්ත, අන්ති, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති අට අතුරෙන් ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

කුසලානි ඤානධර්මානි වින්ත සමුට්ඨානානං රූපානං ඤානපච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල නාමස්කන්ධයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගභවා, වෙදනා යන කුසල ධ්‍යානාභිගයෝ පස්දෙන කුසල වින්තජ රූපයන්ට ඤාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8 විපිය.

කුසලො ධර්මො කුසලස්සච අඛ්‍යාතතස්සච ධම්මස්ස ඤාන පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත ස්කන්ධයන්ට හා වින්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤචචෝකාර භූමියෙහි උපදනා අවසථාවෙහිවූ කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකගභවා, වෙදනා යන ධ්‍යානාභිග පසය.

ප්‍රත්‍යානන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකාන ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කන්ධයන් හා කුසල වින්තජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නියාය, ඉඳිය, ක්‍රියා, මග්ග, අනී, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අනුරන්ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලානි ක්‍රියාධරානි සම්පසුත්තකානං ඛක්‍රියානං විතන සමුධරානානසඤ්ච රූපානං ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන කුසලධරානාංගයන් පස්දෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කකියන්ට හා කුසල විතතර් රූපයන්ටද ධරාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

4. විප්‍රිය.

අකුසලො ඛමමො අකුසලස්ස ඛමමස්ස ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ඛර්මය අකුසල ඛර්මයට ධරාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ඛර්මයට ධරාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ඛමීඤ්ඤා නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්ස යන අකුසල ඛමීයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධරානාංගයෝ පස්දෙනාය.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ඛර්මයෝ නම්:

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කකියෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලානි ක්‍රියාධරානි සම්පසුත්තකානං ඛක්‍රියානං ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කතියන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

5. විවිස.

අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාභිනස්ස ධම්මස්ස ඤානං පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධම්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්ය, සන්විසි වෛතසිකය යන ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලොභිඤානධර්මානි විතතසමුට්ඨානානං රූපානං ඤානං පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්ය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාංගයෝ පස්දෙන අකුසල විතතජ රූපයන්ට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. විවිස.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සච අබ්‍යාභිනස්සච ධම්මස්ස ඤානං පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාච්ඡාසාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාච්ඡාසාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාඛයයෝ පස්දෙනය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිචාර වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාසාකාන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලානි ක්‍යානධර්මානි සමපයුතතකානං ඛක්ඛානා විතතසමුට්ඨානානානඤ්ච රූපානං ක්‍යාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල ධර්මයන්හි ඇති විතකක, විචාර, පීනි, එකඟතා, වෛදනා යන අකුසල ධ්‍යානාඛයයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රයුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. විවිස.

අඛ්‍යාතභවො ධමමො අඛ්‍යාතභවස්ස ධමමස්ස ක්‍යාන පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ඡාසාකාන ධර්මය අච්ඡාසාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

මෙහි ප්‍රච්ඡානනි කාලයෙහි

අච්ඡාසාකාන ධර්මයට ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අච්ඡාසාකාන ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතනජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ද්විපඤ්ච විඤ්ඤනයන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියාසිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පිනි, එකඟභාවා, වෛදනා යන ධ්‍යානාඛන පසය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපඤ්ච විඤ්ඤනයන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත නාමසකකියන් හා විතනජ රූපයෝද වෙත්.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන සහජාත, නිසසය, විපාක, ඉඤ්ඤිය, ක්‍රියා, මග්ග, සම්පසුතන, විපසුතන, අඤ්ඤි, අවිග්ගන යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දසය අතුරෙන් ක්‍රියා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත ධර්මයට ක්‍රියා ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රයුක්ත සකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තස්කකියන් හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පිනි, එකඟභාවා, වෛදනා යන ධ්‍යානාඛන පසය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තස්කකියන් හා කර්මජ රූපයෝ වෙත්.

මෙහි අනුචාරය වශයෙන්:

1. විපාකාඛ්‍යාකෘතානි කිංචොඛ්‍යාකෘතානි ක්‍රියා-ඛ්‍යානි සම්පසුතනකානං ධර්මානං විතනසමුට්ඨානානාඤ්ච රූපානං ක්‍රියා පච්චයෙන පච්චයො.

(වපඤ්ච විඤ්ඤානන් හැර විපාක සිත් සවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන මොවුන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පිති, එකගතා, වෛදනා යන අව්‍යාකෘත ධ්‍යානාභිග ධර්ම පස සම්ප්‍රසුක්ත අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

2. පටිසන්ධිකමණේ විපාකාබ්‍යාකතාහි ක්‍රාන්තංගාහි සම්පසුභතකාන්තං ධකිාන්තං කටනතාව රූපාන්තං ක්‍රාන්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකමණයෙහිදී එකුන්විසි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත්ය, වෛතසික පන්තිසය යන මේ ධර්මයන් කෙරෙහි ඇති විතකක, විචාර, පිති, එකගතා, වෛදනා යන ධ්‍යානාභිග පස සම්ප්‍රසුක්ත අව්‍යාකෘත නාමස්කන්ධයන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ධ්‍යාන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

18. මාගී ප්‍රත්‍යය

සිතට, ඒ ඒ දීඝාවට ඒ ඒ මගට පැමිණවීමට උපකාර වන ධර්මයන්ට මාගී ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ. ඇතැම් ධර්මයෝ කුසල් කිරීමට උපායක් හෙවත් මාර්ගයක් වශයෙන් උපකාර වෙති. ඔවුන්ට කුසල මාගීභගයෝ යයි කියති. ඇතැම් ධර්මයෝ අකුසල් කිරීමට මාර්ගය වශයෙන් පවතී. එයට අකුසල මාගීභගයෝ යයි කියති. කුසල මාර්ගාභගයෝ කුසල් කිරීමටත් ඒ හේතුවෙන් සුභතියටත් නිවණටත් පැමිණීමට උපකාර වෙති. අකුසල මාගීභගයෝ අකුසල් කිරීමටත් දුභතියට පැමිණවීමටත් උපකාර වෙති. මෙසේ මාගීභාවයෙන් උපකාරවන ධර්මයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

මාගී ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වන ධර්මයෝ දෙළොසකි.

එනම්:

1. සමමා දිට්ඨි	2. සමමා සඛකප්ප
3. සමමා වාචා	4. සමමා කම්මනා
5. සමමා ආජීව	6. සමමා වායාම
7. සමමා සති	8. සමමා සමාධි
9. මිච්ඡා දිට්ඨි	10. මිච්ඡා සඛකප්ප
11. මිච්ඡා වායාම	12. මිච්ඡා සමාධි

මෙයින් සමමා දිට්ඨි ආදී වූ මාර්ගාඛතයෝ අටදෙන කුසල මාර්ගාඛතයෝ යි. මිච්ඡාදිට්ඨි ආදී වූ සකරදෙන අකුසල මාර්ගාඛතයෝ යි.

මෙසේ මාගීඛත වශයෙන් දෙළොසක් වන නමුත් චෛතසික ධර්ම වශයෙන් නවයකි.

ඒ මෙසේයි:

1. සමමා දිට්ඨිය	—	අමොහ සංඛ්‍යාත
ප්‍රඥා චෛතසිකය
2. සමමා සඛකප්ප	—	සොභන සිතෙහි යෙදෙන
විතකී චෛතසිකය
3. සමමා වාචා	—	සමමා වාචා නම් වූ විරති
චෛතසිකය
4. සමමා කම්මනා	—	සමමා කම්මනා නම් වූ
විරති චෛතසිකය
5. සමමා ආජීව	—	සමමා ආජීව නම් වූ
විරති චෛතසිකය
6. සමමා වායාම	—	සොභන සිතෙහි යෙදෙන
විජිය චෛතසිකය
7. සමමා සති	—	සොභන සිතෙහි යෙදෙන
සති චෛතසිකය

- 8. සමමා සමාධි — සොභන සිතෙහි යෙදෙන
එකඟභාවා චෛතසිකය
- 9. මිච්ඡා දිට්ඨි — ලොහමුල අකුසල් සිතෙහි
යෙදෙන දිට්ඨි චෛතසිකය
- 10. මිච්ඡා සඛකපප — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
විතකී චෛතසිකය
- 11. මිච්ඡා වායාම — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
විරිය චෛතසිකය
- 12. මිච්ඡා සමාධි — අකුසල් සිතෙහි යෙදෙන
එකඟභාවා චෛතසිකය

අහේතුක සිත් අටලොසෙහි හේතු ධර්මි නොයෙදෙන හෙයින් දුබලවූ ඒ සිත්හි මෙකී චෛතසිකයන්ගෙන් ඇතැම් චෛතසිකයෝ යෙදෙන නමුත් ඒ ධර්මයන්ට මාභී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර විය නොහැකි වේ. එබැවින් මාර්ග ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවීමට සමත්වන්නේ සහේතුක සිත් එක් සැත්තෑවෙහි ඇති මාභීඛ්‍ය ධර්මයන්ට පමණය. මාර්ග ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයන්ට සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කකි යන්ගේද සහාය ලැබෙන්නාහ.

මාභී ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

මාභී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන ධර්මයෝ නම්:

සහේතුක සිත් එක්සැත්තෑවෙහි ඇති ප්‍රඥා, විතකී, සමමා වාචා, සමමා කමමනන, සමමා ආජීව, වියදී, සනි, එකඟභවා, දිට්ඨි යන ධර්මයෝ නවදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්තරන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්:

සහේතුක සිත් එක්සැත්තෑවය, චෛතසික දෙපතසය, සහේතුක විතතජ රූපයෝය, සහේතුක ප්‍රතිසකි කමීජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

ප්‍රත්‍යානික ධර්මයෝ නම්:

අහේතුක සිත් අටලොසය, ඡන්දය හැර අත්‍ය සමාන වෛතසික දෙලොසය, අහේතුක විතතජ රූපයෝය, අහේතුක ප්‍රතිසක්ඛි කමීජ රූපයෝය, බාහිර රූපයෝය, ආභාරජ රූපයෝය, සෘතුජ රූපයෝය, අසංඤසත්ති කර්මජ රූපයෝය, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

මාඪී ප්‍රත්‍යය පිලිබද විසජීනාවාර හෙවත් විලී සනකි.

1. විලීය.

කුසලො ධම්මො කුසලංග ධම්මංග මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට මාඪී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසල ධර්මයට මාඪී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සෙහි ඇති ප්‍රඤා, විතකී, සමමාවාචා, සමමාකමමනා, සමමා ආජීව, විලීය, සති, එකගගතා යන කුසල මාඪීඛගයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යොත්පන්න වශයෙන් ලාබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි යෙදෙන හේතු, අධිපති සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිග්ගය, ඉජ්චිය, ඤානා, මග්ග, සම්පසුත්තා, අඤ්චි, අවිගනි යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොලොස අතුරෙන් මග්ග ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

කුසලානි මග්ගඛිනානි සමපසුභ්‍යානානං ඛඩ්ධානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් විතනයන්හි ඇති ප්‍රඥ ආදී වූ කුසල මාගීඛිනයෝ අටදෙන සමප්‍රසුඛත වූ කුසල නාමස්කකිකියන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2 විවිධ.

කුසලො ධම්මො අඛ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අඛ්‍යාකත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාකත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල මාගීඛිනයෝ අටදෙනය.

පුත්තොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාකත ධර්මයෝ නම්- කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහි එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන ඡන්දා, අධිපති, සහජාන, අඤ්ඤාමඤ්ඤා, නිත්‍යය, ඉඤ්ඤිය, ඛානා, මග්ග, විපපසුභ්‍යා, අපච්චි, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති එකොලොස් අතුරෙන් මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

කුසලානි මග්ගඛිනානි විතත සමුට්ඨානානං රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විතනයන්හි ඇති කුසල මාගීඛිනයෝ අටදෙන කුසල විතතජ රූපයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විවිධය.

කුසලො ධම්මො කුසලස්සව අඛ්‍යාතනස්සව ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයන්ට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්තසකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල මාගීඛගයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යෝන්පහන වශයෙන් ලැබෙන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කකියන් හා කුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

කුසලාහි මග්ගඛගාහි සම්ප්‍රසුත්තකානං ඛකුඛානං විතත සමුට්ඨානානස්සච රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල් සිත්හි ඇති කුසල මාගීඛගයෝ අට දෙන සම්ප්‍රසුක්ත කුසල නාමස්කකියන්ට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විවිධය

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති විතතක, විරිය, පකග්ගතා, දිට්ඨි, යන මාගීඛගයෝ සතරදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්තර වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

(අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්චික්සය යන සම්ප්‍රසක්ත අකුසල නාමසකකියෝපි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලාහි මග්ගධර්මාහි සමපසුත්තකානං ඛනානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨිඛගයෝ සතර දෙන සම්ප්‍රසක්ත අකුසල නාමස්කකියන්ට මාඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙන්)

5. විවිධ.

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතනස්ස ධර්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්ම අඛ්‍යාතන ධර්මට මාඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

මෙහි අඛ්‍යාතන ධර්මට මාඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨිඛගයෝ සතරදෙනය.

ප්‍රත්‍යාන්තර වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාතන ධර්මයෝ නම් අකුසල විත්තජ රූපයෝ හි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලාහි මග්ගධර්මාහි විත්ත සමුට්ඨානානං රූපානං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාඨිඛගයෝ සතර දෙන අකුසල විත්තජ රූපයන්ට මාඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙන්.)

6. විපිස.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්සව අබ්‍යාකතස්සව ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාච්ඡාසාකාත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාච්ඡාසාකාත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල් සිත්හි ඇති අකුසල මාගීඛගයෝ සතරදෙනය.

පුත්තොන්පහන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාසාකාත ධර්මයෝ නම්:

සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

අකුසලාහි මග්ගඛගාහි සම්පසුත්තකානාං ඛකානාං විතතසමුට්ඨානානස්සච රූපානාං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොසෙහි ඇති අකුසල මාගීඛගයෝ සතරදෙන සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. විපිස.

අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(අච්ඡාසාකාත ධර්මය අච්ඡාසාකාත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත බලියට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත බලියෝ නම:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන, සහේතුක විපාක එක් විස්සෙහි හා සහේතුක ක්‍රියා සතලොසෙහි ඇති කුසල මාගීබහයෝ අටදෙනය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත බලියෝ නම:

සහේතුක විපාක එක්විස්සය, සහේතුක ක්‍රියා සතලොසය, වෛතසික අටතිසය යන සම්ප්‍රයුක්ත ධර්මයන් හා විතතජ රූපයෝය.

මෙහිදී එක්වර යෙදෙන හේතු, අබිපතී, සහජාත, අඤ්ඤමඤ්ඤ, නිසසය, විපාක, ඉඤ්ජිය, ඤාන, මහන, සමපසුතන, අජ්ඣ, අවිගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙලොස අතුරෙන් මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත ධර්මයට මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම:

සම්ප්‍රයුක්තසකකියන්ටද, සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කමීජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසෙහි ඇති ප්‍රඤ, විතකක, විජිය, සනී, එකගහතා යන මාගීබහ බලී පසය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත බලියෝ නම:

සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසය, වෛතසික පන්තිසය යන සම්ප්‍රයුක්තසකකියන් හා කමීජ රූපයෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි ලැබෙන හේතු, සහජාන, අසඳුමඳුඳු, නිසසය, විපාක, ඉද්දිය, ක්‍රාන්ත, මග්ග, සමපසුතන, විපපසුතන, අනුච්ඡි, අවිභව යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දොළොස අතුරෙන් මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

1. විපාකාබ්‍යාකතානි කිට්ඨාබ්‍යාකතානි මග්ග-බ්‍යානි සමපසුතනකානාං බක්ඛානාං විතනසමුට්ඨානානසමු රූපානාං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(සහේතුක විපාක එක්විස්සෙහි හා සහේතුක ක්‍රියා සතලොසෙහි ඇති කුසල මාගීබ්‍යයෝ අටදෙන සම්ප්‍ර-සුක්ත නාමස්කකියන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. පටිසන්ධිකමණ විපාකාබ්‍යාකතානි මග්ගබ්‍යානි සමපසුතනකානාං බක්ඛානාං කට්ඨනාච රූපානාං මග්ග පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකමණෙහි සහේතුක ප්‍රතිසන්ධි සතලොසෙහි ප්‍රඥා, විතකක, විරිය, සන්, එකගගතා යන මාගීබ්‍යයෝ පස්දෙන සම්ප්‍රසුක්ත නාමස්කකියන්ට හා කමීජ රූප-යන්ටද මාගී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

19. සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

එකුප්පාද, එකනිරොධ, එකාලබ්‍යත, එකවන්දුක යන සතර ලක්ෂණයෙන් එකිනෙකට සමබකවීමෙන්, අනෙත්‍යාන්‍ය මිශ්‍රකියෙන් උපදනා විතත වෛතසික ධර්මයන්ගේ ඒ මිශ්‍රකියට පැමිණෙන සච්ඡාචයට සම්ප්‍රසුක්තතාවය යයි කියනු ලැබේ. විතත වෛතසික ධර්මයන් උපදනා කල්හි ධර්මයන් බොහෝ ගණනක් මෙසේ එකටම සම්ප්‍රසුක්තවම උපදී. එසේ උපදනා ධර්මයන් අතුරෙන් එක් එක් ධර්මයක් අන්‍ය ධර්මයන්ගේ ඉපදීමට සම්ප්‍රසුක්ත භාවයෙන් උපකාර වේ. මෙසේ සම්ප්‍රසුක්ත භාවයෙන් ඔවුනොවුන්ගේ ඉපදීමට

උපකාරවන ධර්මයන්ට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යයෝ යයි කියනු ලැබේ. එහෙයින් එක්ව උපදානා සියලු විතත වෛතසික ධර්මයෝම සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝද වෙති. එසේම ඒ ධර්මයෝම ප්‍රත්‍යාන්පනනයෝද වෙති.

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ත්‍රිරාශිය

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන එකුත් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසනි නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන එකුත් අනු විතතය, වෛතසික දෙපනසය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසනි නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යනික ධර්මයෝ නම්-

විතතජ රූප, ප්‍රතිසනි කර්මජ රූප, බාහිර රූප, ආභාරජ රූප, සාතුජ රූප, අසංඥසත්ති කර්මජ රූප, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ රූප යන රූප ධර්මයෝ ය.

සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසූඪිතා වාර හෙවත් විපි තුනෙකි.

1. විපිය.

කුසලො ධර්මො කුසලං ධර්මං සම්ප්‍රසුක්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අචතිසය යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රභූතාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාන, නිශ්ශය, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, සම්පසුභත, අප්පී, අවිභත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

1. කුසලො එතකා ඛනො නිශ්ශනනං ඛනානං සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනා එකස්ස ඛනස්ස සම්පසුභත, පච්ච-යෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛනා විනනං ඛනානං සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස සම්පසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්ස යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්සය, යන අවයව නාමස්කකියෝ ය.

මෙහිදී එක්වර ලැබෙන සහජාත, නිසංස, අඤ්ඤා-මඤ්ඤා, සමපසුතන, අනභී, අචීගත යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සය අතුරෙන් සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

1. අකුසලො එහො ඛකො නිණ්ණනනං ඛකානං සමපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්සය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛකා එකංස ඛකංස සමපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්චික්සය යන නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛකා චිතනං ඛකානං සමපසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල් සිත් දොලොසය, වෛතසික සත්විඡ්සය යන නාමඡ්කකියන් අතුරෙන් නාමකඡ්ක දෙකක් ඉතිරි නාමඡ්කකි දෙකට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අබ්‍යාකිතො ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස සම්ප-
සුතන පච්චසෙන පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විඡ්සය වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාම-සකකියෝය.

ප්‍රත්‍යයාත්පනති වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විඡ්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියෝ යි.

මෙහිදී එක්වර සුදුසු පරිදි යෙදෙන සහජාත, අඤ්ඤාමඤ්ඤ නිශ්සය, විපාක, සම්ප්‍රසුක්ත, අනචී, යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති සහ අතුරෙන් සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තිය ලැබේ.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි:

අව්‍යාකෘත ධර්මයට සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුන්විඡ්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමඡ්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යානන්දනා වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන භිෂිකෝ නම්-

ඔවුනොවුන්ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය. මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. විපාකාබ්‍යාකතො කිංචිච්චාබ්‍යාකතො එකො ඛිකො නිශ්ඤානනං ඛිකානං සම්ප්‍රසූතන පච්චයෙන පච්චයො.

(ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට සම්ප්‍රසූතන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛිකා එකස්ස ඛිකස්ස සම්ප්‍රසූතන පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රසූතන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛිකා විනනං ඛිකානං සම්ප්‍රසූතන පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රසූතන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. පටිසන්ධිකතො විපාකාබ්‍යාකතො එකො ඛිකො නිශ්ඤානනං ඛිකානං සම්ප්‍රසූතන පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකතයෙහි ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත්විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ තුනට සම්ප්‍රසූතන ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. වෙ ඛනියා විතතං ඛනියානං සමපසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් එකුත් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි නාමස්කන්ධ දෙකට සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

20. විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය

මිශ්‍ර නොවන සභාවයට විප්‍රයුක්ත නාවය යයි කියති. එසේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙන් ප්‍රතොත්පන්න ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මයෝ විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මයෝ ය. විතත වෛතසික ධර්මයෝ උපදනා කල්හි ඔවුනොවුන්ට සම්ප්‍රයෝග භාවයෙන් උපකාර වෙති නමුත් ඒ විතත වෛතසික ධර්මයන් හා සහජාවච උපදනා විතතජ රූපයන් සමග එවැනි සම්ප්‍රයෝග භාවයක් නැත. විතත වෛතසික ධර්මයෝ විතතජ රූපයන්ට උපකාර වන්නේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙනි.

වක්ඛුප්‍රසාදාදී වස්තු රූපයන් නිශ්‍රය කොටගෙන වක්ඛුර් විඤ්ඤාදී නාම ධර්මයන් උපදනා කල්හි, ඒ වක්ඛුප්‍රසාද වස්තුහුද විතත වෛතසික ධර්මයන්ට විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති. එමෙන්ම පසුව පසුව උපදනා හෙවත් පව්ජාජන විතත වෛතසික ධර්මයෝ පූච්චයෙහි උපන් කාසික රූපයන්ටද උපකාර වන්නේ විප්‍රයුක්ත භාවයෙනි.

මේ විප්‍රයුක්ත ප්‍රත්‍යය කාමලොක, රූපලොක දෙකේහි පමණක් ලැබේ. අරූප ලෝකයෙහි නොලැබේ. විතතයන්

අතුරෙන් පඤ්චවොකාර භවයෙහිදී අරූප විපාක සිත් සතර නොලැබෙන හෙයින් ඒ සිත් සතර විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ධර්මී නොවේ. රූප ධර්මයන් අතුරෙන් විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන්නේ වස්තූරූප සය පමණෙනි.

විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රි රාශිය

විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය සිව්වැදූරැම් වේ.

1. සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
2. වස්තු පුරේජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
3. වස්තු ආරම්භණ පුරේජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
4. පවජාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

1. සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤණයෝය, අරීත් චූති විතනය යන විතනයන් හැර ඉතිරි පන්සැත්තැ විතනයෝය, වෛතසික දෙපනසිය යන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයෝය, පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන හදය වස්තු රූපය සහ හදය වස්තු රූපයට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයෝය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනහ වශයෙන් ලැබෙන ධර්මයෝ නම්-

විතනජ රූපයෝය, ප්‍රතිසංකී කර්මජ රූපයෝය, හදය වස්තුවෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයෝය, පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසංකී නාමස්කන්ධයන් ගෙන් ප්‍රත්‍යය ලබන හදයවස්තු රූපය ය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යයනික ධර්මයෝ නම්:

වතුචොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ ලොභ මූල සිත් අටය, මොහමූල දෙසිතය, මනොචාරාවඡ්ජනය, මහා කුසල් සිත් අටය, මහා ක්‍රියා සිත් අටය, අරූපාවචර

සිත් දෙද්‍රෝසය, සොකාපතනී මග්ග විතනයෙන් අන්‍ය වූ ලොකොත්තර සිත් සතය, දෙම, ඉසා, මච්ඡරිය, කුකකුච්ච, අප්‍රමාණ්‍ය යන ධර්මයන් හැර වෛතසික යසාලිය, බාහිර රූපයෝය, ආහාරජ රූපයෝය, සාතුජ රූපයෝය, අසංඤ්ඤානිකමීජ රූපයෝය, ප්‍රවෘත්තිකමීජ රූපයෝය යන ධර්මයෝය.

2. වසනු පුරේජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ ප්‍රත්‍යය ධර්ම, ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්ම, ප්‍රත්‍යනීක ධර්ම වසනු පුරේජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි ස්වරූපයින් මෙකි.

3. වසනු ආරම්මණ පුරේජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යයාගේ ස්වරූපයෝ වසනු ආරම්මණ පුරේජාන නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් දතයුතු.

4. පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූපයෝ පච්ජාජාන ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් දතයුතු.

විපසයුතන ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසජ්ඣාචාර හෙවත් විපිපසෙකි.

1. විපිපස.

කුසලො ධමමො අබ්‍යාකිතසස ධමමසස විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො. සහජානං, පච්ජාජානං.

(කුසල ධර්ම අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන විප්‍රසුක්ඛ, පච්ජාජාන විප්‍රසුක්ඛ යන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් උපකාර වේ.)

සහජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්ච-වොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද නාමසකකියෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් කුසල විතතජ රූපයෝ යි.

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම් - පඤ්චවෝකාර භූමියෙහි උපදිනා අවස්ථාවෙහි වූ කුසල් සිත් එක්-විස්සය වෛතසික අටතිසය යන නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොත්‍යන්ත වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනාදී පූඪී විත්තයන් හා ඉපිද සිතියට පැමිණෙන තිජ් චතුජ් කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

කුසලධර්මා විත්තසමුට්ඨනානං රූපානං විප්‍පසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් විසි කුසල විත්තයෝ ය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද නාමසකකියෝ කුසල විත්තජ් රූපයනට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යයෝ

කුසලධර්මා පුරේජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස විප්‍පසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(එක්විසි කුසල විත්තයෝය, අටතිස් වෛතසිකයෝය යන පච්ඡාජාත කුසල නාමසකකියෝ පුරේජාත වූ හෙවත් පූඪීයෙහි ඉපිද සිතිප්‍රාප්ත වූ තිජ් චතුජ් කාය යන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

3. විජිය.

අකුසලො ධර්මො අඛ්‍යාතතස්ස ධර්මස්ස විප්‍පසුතන පච්චයෙන පච්චයො - සහජාතං පච්ඡාජාතං.

(අකුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය, පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකින් උපකාර වේ.)

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙළොස් අකුසල විතතයෝය සත්විසි වෛතසිකයෝය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිභවන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම් අකුසල විතතජ රූපයෝ ය.

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්-

අකුසල් සිත් දෙළොස්ස, වෛතසික සත්විස්සය යන පච්ඡාජාත අකුසල නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවිභවන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූච්චි පූච්චි විතතයන් හා ඉපිද සවිතියට පැමිණෙන තිජ වතුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

අකුසලාඛකියා විතන සමුච්ඡානානං රූපානං විසසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල් සිත් දෙළොස්ස වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද අකුසල නාමසකකියෝ සහජාත අකුසල විතතජ රූපයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

අකුසලාඛකියා පුරෙජානස්ස ඉමස්ස කායස්ස විසසුභත පච්චයෙන පච්චයො.

දෙළොස් අකුසල විතතයෝය සන්විසි වෛතසිකයෝය යන පච්ඡාජාන අකුසල නාමස්කන්ධයෝ සුඵ්ඵෙති ඉපිද සිටිති ප්‍රාජන නිජ චතුර කායයන්ට විප්‍රසුක්ක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස විපසසුත්ත පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං, පුරෙජාතං පච්ඡාජාතං.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ක පුරෙජාත විප්‍රසුක්ක පච්ඡාජාත විප්‍රසුක්ක යන විප්‍රසුක්ක ප්‍රත්‍යය ශක්ති තුනෙන් උපකාර වේ.)

සහජාත විප්‍රසුක්ක ප්‍රත්‍යය

ප්‍රවෘත්ති කාලසෙති - අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්:

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවෛකාර භූමියෙහි උපදින අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤයෝය අභීන් වුති විතතය යන සිත් හැර ඉතිරි විපාක සිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද නාමස්කන්ධයෝය:

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විපාක ක්‍රියා විතතජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසන්ධි කාලසෙති - අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාත විප්‍රසුක්ක ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධම්මයෝ නම්-

කර්මජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවෛකාර ප්‍රතිසන්ධි පසළොසය වෛතසික පත්තිසය යන අවයව වූ ද සමුහ වූ ද නාමස්කන්ධයන් හා හදය වස්තු රූපය ය.

පුනොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය, වෛතසික පන්ති සය යන අවයව වූ ද, සමුහ වූ ද තාමස්කනියන් හා උපදින කර්මජ රූපයෝ ය.

පුරෙජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පුරෙජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

වක්‍ෂුර් විඤ්ඤාදී පඤ්ච විඤ්ඤානන්ට ප්‍රත්‍යය වන මධ්‍යමායුෂ්ක වක්‍ෂුරාදී වස්තූහුය, පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හා විපඤ්චවිඤ්ඤානන් හැර ප්‍රථම භවාඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය ක්‍රියා සිත් විස්සය යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධියාදී පූඪී පූඪී විත්තයන් හා උපදනා හදය වස්තුවය මරණාසන්න කාලයෙහි, පඤ්චවොකාර භවාඛත පසලොසය, ආවජිතාවය ය, සමපච්චන්තවය ය, සන්තීරණත්‍රය ය, ව්‍යවස්ථාපනය, මරණාසන්න ජවන් පසය, තදුරමමණය, චූතිය යන මොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන වූති විත්තයෙන් සතලොස් වන විත්තය හා උපන් හදය වස්තු රූපය යන ධර්මයෝ යි.

පුනොත්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවාඛතාදී පශ්චිම පශ්චිම විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය යන ධර්මයෝ යි.

පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ජාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ප්‍රතිසන්ධි ආදී පූඪී පූඪී විත්තයන් හා ඉපිද ස්ඵිතියට පැමිණෙන එකජ, විජ, තිජ, වතුජ, කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන

පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවබිහාරී පශ්චිම පශ්චිම විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යාත්මන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම් ප්‍රතිසන්ධි ආදී පූච්චි පූච්චි විතනයන් හා ඉපිද ස්විතියට පැමිණි එකජ, විජ, තීජ, වතුජ, කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

1. විපාකාබ්‍යාකතා කිලියාබ්‍යාකතා බන්ධා විතන සමුධිනානං රූපානං විපසසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ, අරූප විපාක සතරය, විපඤ්ච විඤ්ඤායෝ ය, අර්හන් වූති විතනය යන සිත් හැර ඉතිරි විපාකසිත් දෙවිස්සය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුභ වූද, නාමස්කන්ධයෝ සහජාත වූ විපාක ක්‍රියා විතතජ රූපයන්ට සහජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්)

2. පටිසංඝිතඛණේ විපාකාබ්‍යාකතාබන්ධා කචනතා රූපානං විපසසුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකෂණයෙහි දී පඤ්චවොකාර ප්‍රතිසන්ධි පසලොසය වෛතසික පන්තිසය යන අවයවවූද, සමුභවූද, නාමස්කන්ධයෝ කමීජ රූපයන්ට විප්‍රසුක්ත ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.)

3. බන්ධා වස්සුසං විපසසුක්ත පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි විපාක සිත් පසලොසය වෛතසික පන්තිසය යන නාමස්කන්ධයෝ හදය වස්තු රූපයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. චක්ඛු ඛණ්ඩානං විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(හදය චක්ඛු රූපය ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

පුරේජාන විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය.

5. චක්ඛායතනං චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක චක්ඛුර් වස්තුව චක්ඛුර් විඤනයට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

6. සොනායතනං සොන විඤ්ඤාණස්ස විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො-

(මධ්‍යමායුෂ්ක ශ්‍රෝත වස්තුව ශ්‍රෝත විඤනයට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

7. ඝාණායතනං ඝාණ විඤ්ඤාණස්ස විපසයුක්ඛ පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ඝාණ වස්තුව සුඝාණ විඤනයට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

8. ජ්වහායතනං ජ්වහා විඤ්ඤාණස්ස විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක ජ්වහා වස්තුව ජ්වහා විඤනයට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

9. කායායතනං කාය විඤ්ඤාණස්ස විපසයුක්ඛ පච්චයෙන පච්චයො.

(මධ්‍යමායුෂ්ක කාය වස්තුව කාය විඤනයට විප්‍රසුක්ඛ ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.)

10. චක්ඛු විපාකාබ්‍යාකතානං කිචියාබ්‍යාකතානං ඛණ්ඩානං විපසයුතන පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතතයන් හා උපදනා හදය වසතු රූපය, අරූප විපාක සතර සහ විපඤ්ච විඤ්ඤයන් හැර ප්‍රථම භවඛයාදී පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙවිස්සය යන විපාක ක්‍රියා නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පව්ජාජාත විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය.

11. විපාකාබ්‍යාකතා කිවියාබ්‍යාකතා ඛනියා පුරෙ ජාතයා ඉමයා කායයා විපසයුතා පච්චයෙන පච්චයො.

(පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ අරූප විපාක හැර ප්‍රථම භවඛයාදී පශ්චිම වූ විපාක සිත් දෙතිස්ස ක්‍රියා සිත් විස්සය වෛතසික අටතිස්ස යන අව්‍යාකාත නාමස්කන්ධයෝ ප්‍රතිසන්ධි ආදී පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද සචිතියට පැමිණී එකජ, චිජ, තිජ, චතුජ කායයන්ට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

4. විවිධ—

ආබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලයා ධම්මයා විපසයුතා පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකාත ධර්මයෝ නම්:

කුසල ධර්මස්සකන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද සචිතියට පැමිණී හදය වසතු රූපයයි.

පුතොත්තන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:-

කුසල් සිත් එක්විස්සය වෛතසික අටතිස්ස යන නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

පුරෙජාතං චජ්ඣ කුසලානං ඛනියානං විපසයුතා පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද සඵතියට පැමිණි හදය වැනි රූපය, එක්වීසි කුසල විතතයෝ ය, අටතිස් වෛතසිකයෝ ය යන කුසල නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසූක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විපිය—

අව්‍යාකෘතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස විපපසුත්තා පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට විප්‍රසූක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහිදී අකුසල ධර්මයට විප්‍රසූක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්—

අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද සඵතියට පැමිණි හදයවස්තු රූපයයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්—

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝ යි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

පුරේඡ්ඤාං වැනි අකුසලානං බන්ධානං විපපසුත්තා පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු විතතයන් හා ඉපිද සඵතියට පැමිණි හදය වැනි රූපය, දෙලොස් අකුසල නාමස්කන්ධයන්ට විප්‍රසූක්ත ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

21. අසථි ප්‍රත්‍යය

අසථි යනු ඇත හෙවත් විද්‍යමාන යන අනුභවයයි. උත්පාද සීති, හඹන යන ඝණත්‍රයට පැමිණ තිබෙන ධර්මයෝ ඇති ධර්ම හෙවත් විද්‍යමාන ධර්මයෝ යි. උත්පාදයේ ඝණත්‍රයට පැමිණ තිබෙන රූපාරූප ධර්මයෝ අන්‍ය රූපාරූප

ධර්මයන් ගේ හටගැනීමට හා බලවත් ජීමට ද උපකාර වෙති. එසේ උපකාර වන්නේ තමන්ගේ විද්‍යාමානකර්ය හෙවත් අත්පි භාවය නිසාය. මෙසේ තමාගේ අසී භාවයෙන් අන්‍යවූ රූපාරූප ධර්මයන්ගේ හටගැනීමට හා බලවත් ජීමට උපකාර වන ධර්මයන්ට අසී ප්‍රත්‍ය ධර්මයෝ යයි කියනු ලැබේ.

අසී ප්‍රත්‍යය සත්වැදූරුම් වේ.

1. සහජතාසී ප්‍රත්‍යය
2. වසතු පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
3. වස්කාරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
4. ආරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යය
5. පවජාජතාසී ප්‍රත්‍යය
6. ආහාරාසී ප්‍රත්‍යය
7. ඉපදියාසී ප්‍රත්‍යය

අසී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයෝ තම් උත්පාදදී ක්ෂණත්‍රයට පැමිණීමේ වශයෙන් වනීමාන භාවයට පැමිණීමේ එකුත් අනු චිතකය, වෛතසික දෙපනසය, රූප අට විස්සය යන ධර්මයෝය. නිවෘණ ධර්මය අසී ප්‍රත්‍යය වන ධර්මයක් නොවේ.

අසී ප්‍රත්‍යය පිළිබඳ ත්‍රිරාශිය

1. සහජතාසී ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූපයෝ සහජත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙත්ද,
2. වසතු පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූපයෝ වසතු පුරේජත නිග්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙත්ද,
3. වස්කාරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූප-යෝ වස්කාරමමණ පුරේජත නිග්‍රය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙත්ද,
4. ආරමමණ පුරේජතාසී ප්‍රත්‍යයේ ස්වරූපයෝ ආරමමණ පුරේජත ප්‍රත්‍යයෙහි මෙත්ද,

5. පව්‍යාජාතාසති ප්‍රත්‍යයයේ සචරූපයෝ පව්‍යාජාතා ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,

6. ආභාරාසති ප්‍රත්‍යයයේ සචරූපයෝ රූපාභාර ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන්ද,

7. ඉන්ද්‍රියාසති ප්‍රත්‍යයයේ සචරූපයෝ රූප ජීවි-
තෙන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යයෙහි මෙන් ද දනසුත්තාහ.

අසති ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසර්ජනාවාර හෙවත් විපි-
තෙලෙසකි.

1. විවිධ.

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං අජී පච්ච-
යෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට අසති ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට අසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර
වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක්විස්සය,
වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ
නම්:

එක්විසි කුසල් සිත් හා අටතිස් වෛතසික ධර්මයෝ ය.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන් -

1. කුසලො එකො ඛණො තිණ්ණනනං ඛණානං
අජී පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
කුසල නාම ධර්මයන් පිලිබඳ වූ සතර නාමසකකියන්
අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි නාමසකකි තුනට
අසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නසයා බන්ධා එකයා බන්ධයා අන් පච්චයෙන පච්චයො.

(එම කුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බන්ධා මිත්තං බන්ධානං අන් පච්චයෙන පච්චයො.

(එම කුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විප්‍රිය

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස අන් පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං පච්ජාජාතං.

(කුසල ධර්මය අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී පච්ජාජාතාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුහ වූ ද නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

කුසල විතතජ රූපයෝ සි.

මෙහි පච්ජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාරවන කුසල ධර්මයෝ නම්-

පසුව පසුව උපදනා එක්විසි කුසල විතතයෝ ය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූද, සමුහවූද නාමස්කකියෝ ය.

**ප්‍රත්‍යායාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකාන-
ධර්මයෝ නම්-**

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවර්ජනාදී පුළු පුළු විතතයන්
හා ඉපිද සිටිනියට පැමිණි තිජ, වතුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

**සහජාතා-කුසලාබනියා විතනසමුට්ඨානානං රූපානං-
අසී පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන
නාමස්කකියෝ කුසල විතතජ රූපයන්ට සහජාතාසී
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පචජාජාතාසී ප්‍රත්‍යය.

**පචජාජාතා- කුසලා බනියා පුරේජාතය්‍ය ඉමය්‍ය-
කායය්‍ය අසී පච්චයෙන පච්චයො.**

(පචජාජනවු හෙවත් පසුව උපදනා කුසල නාම-
ස්කකියෝ පුළුයෙහි උපන් තිජ වතුජ කායයන්ට පචජා-
ජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

3 විප්‍රිය.

**කුසලො ධම්මො කුසලය්‍යව අව්‍යාකානස්‍යව-
ධම්මය්‍ය අසී පච්චයෙන පච්චයො.**

(කුසල ධර්මය කුසලව්‍යාකාන ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

මෙහි කුසලව්‍යාකාන ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වන කුසල ධර්මයෝ නම්:

එක්විසි කුසල විතතයෝය, වෛතසික අටතිසය යන
අවයව වූද, සමුභ වූද කුසල නාමස්කකියෝ ය.

**ප්‍රත්‍යායාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන කුසලව්‍යාකාන-
ධර්මයෝ නම් එම කුසල නාමස්කකියන් හා කුසල විතතජ-
රූපයෝ ය.**

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

1. කුසලො එකො බන්ධො නිශ්ඤානං බන්ධානං විතතසමුට්ඨානානාසඤ්ච රූපානං අපඨි පච්චයෙන පච්චයො

(එක්විසි කුසල විතතයෝ ය, වෛතසික අටතිසය සත කුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි කුසල නාමස්කකි තුනට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද අසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො බන්ධො එකස්ස බන්ධස්ස විතත සමුට්ඨානානාසඤ්ච රූපානං අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් කුසල නාමස්කකියට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද අසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ බන්ධො විතතං බන්ධානං විතත සමුට්ඨානානාසඤ්ච රූපානං අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි කුසල නාමස්කකි දෙකට හා කුසල විතතජ රූපයන්ටද අසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

4. විජිය.

අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට අසඨිප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

අකුසල ධර්මයට අසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සත් විස්සය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද අකුසල නාමස්කකියෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝක්තන්ත වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙළොසය වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල නාමස්කකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලො එකො ඛනො තිණ්ණහනං ඛනානං අජ්ඣි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමසකකියන් අතුරෙන් එක් නාමසකකියක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි තුනට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. නයො ඛනො එකස්ස ඛනස්ස අජ්ඣි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. වෙ ඛනා මිනනං ඛනානං අජ්ඣි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි දෙකට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. විවිධ

අකුසලො ඛමෙමො අඛ්‍යාකතස්ස ඛමෙස්ස අජ්ඣි පච්චයෙන පච්චයො - සහජානං පච්ජාජානං.

(අකුසල ධර්මය අඛ්‍යාකත ධර්මයට සහජාතාසී, පච්ජාජාතාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අඛ්‍යාකත ධර්මයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ඛමීඝෝ නම්-

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද අකුසල නාමස්කකියෝ යි.

ප්‍රත්‍යෝග්‍යවන වශයෙන් ලැබෙන අඛ්‍යාකත ඛමීඝෝ නම්:

අකුසල විතප් රූපයෝ යි.

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ඡාදනාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

පසුව පසුව උපදනා අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සිහිප්‍රාප්ත වූ තිජ්චකුජ කායයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සහජාතා අකුසලා ඛණ්ඩා විතත සමුට්ඨානානං රූපානං අප්චි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධයෝ සහජාතවූ අකුසල විතතජ් රූපයනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. පච්ජාජාතා අකුසලා ඛණ්ඩා පුජරජාතස්ස ඉමස්ස කයස්ස අප්චි පච්චයෙන පච්චයො.

(පසුව පසුව උපදනා අකුසල නාමස්කන්ධයෝ පුච්චි පුච්චි විතතයන් හා ඉපිද සිහිප්‍රාප්තවූ තිජ්චකුජ කායයන්ට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6 විපිය.

අකුසලො ධර්මො අකුසලස්සච අඛ්‍යාතභස්සච ධර්මස්ස අප්චි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

දෙලොස් අකුසල විතතයෝය, සන්විසි වෛතසික-යෝය යන අකුසල නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යානන්ද්‍යාන වශයෙන් ලැබෙන අකුසලාච්ඡාදාකාම ධර්මයෝ නම්:

අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අකුසල විතතජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. අකුසලො එකො ඛණ්ඩා තිණ්ණතනං ඛණ්ඩානං විතතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අජ්ඣ පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල නාමස්කන්ධයන් අතුරෙන් එක් නාමස්කන්ධයක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ තුනට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛණ්ඩා එකස්ස ඛණ්ඩස්ස විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අජ්ඣ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කන්ධයට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛණ්ඩා මිතනං ඛණ්ඩානං විතත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අජ්ඣ පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකක් ඉතිරි අකුසල නාමස්කන්ධ දෙකට හා අකුසල විතතජ රූපයන්ටද අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. විපිය

අබ්‍යාකිභො ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස අජ්ඣ පච්චයෙන පච්චයො සහජාතං, පුඤ්ඤතං, පච්ඡාජාතං, ආහාරං, ඉඤ්ඤියං.

(අච්ඡාදකාම ධර්මය අච්ඡාදකාම ධර්මයට සහජාතාසී, පුරෙජාතාසී, පච්ඡාජාතාසී, ආහාරාසී, ඉඤ්ඤියාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති පසෙන් උපකාර වේ.)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

මෙහි සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට උපකාරවන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද, ඔවුනොවුන්ට හා විතතජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විපාක සිත් සත්ඝය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

විපාක සිත් සත්ඝය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමස්කන්ධයන් හා විතතජ රූපයෝය.

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

ඔවුනොවුන්ටද ඔවුනොවුන්ට හා කර්මජ රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුන් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූද සමුභ වූද නාමස්කන්ධයන් හා හදයවස්තු රූපය ය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ප්‍රතිසන්ධි සිත් එකුන් විස්සය, වෛතසික පන්තිසය යන අවයව වූ ද, සමුභ වූ ද නාමස්කන්ධයන් හා කර්මජ රූපයෝ යි.

රූප ධර්මයන් අතුරෙන් සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් අව්‍යාකෘත ධර්මයට ප්‍රත්‍යය වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ඔවුනොවුන්ට හා උපාදය රූපයන්ටද ප්‍රත්‍යය වන විතතජ, ප්‍රතිසන්ධි කර්මජ, බාහිර, ආභාරජ, සෘතුජ, අසඤ්ඤත්ව කර්මජ, ප්‍රවෘත්ති කර්මජ මහා භූත රූපයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයාන්පහන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නමි:

භූතරූප සහිත වූ උපාදය රූපයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන් ප්‍රවෘත්ත කාලයෙහි

1. සහජතො විපාකාබ්‍යාකතො කිරියාබ්‍යාකතො එකො ඛනො නිණ්ණහනං ඛනානං විහතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්ඵ පච්චයෙන පච්චයො.

(විපාක සිත් සතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා විහතජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. තයො ඛනා එකස්ස ඛනස්ස විහතසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්ඵ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත නාමස්කකි තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකියට හා විහතජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

3. මෙ ඛනා විහතං ඛනානං විහත සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං අප්ඵ පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත නාමස්කකි දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකි දෙකට හා විහතජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ප්‍රතිසන්ධි කාලයෙහි

4. පටිසන්ධිකඛණේ විපාකාබ්‍යාකතො එකො ඛනො නිණ්ණහනං ඛනානං කච්චතොච රූපානං අප්ඵ පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධිකඛණයේදී ප්‍රතිසන්ධි සිත් පසලොසය, වෛතසික පත්තිසය, යන අව්‍යාකෘත නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් නාමස්කකියක් ඉතිරි නාමස්කකි තුනට හා කමීජ රූපයනටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

5. නයො ඛනියා එකස්ස ඛනියස්ස කචන්තාව රූපානං අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකු තුනක් ඉතිරි එක් නාමස්කකු යට හා කර්මජ රූපයන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

6. මෙ ඛනියා විනනං ඛනියානං කචන්තාව රූපානං අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකු දෙකක් ඉතිරි නාමස්කකු දෙකට හා කර්මජ රූපයන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

7. ඛනියාවස්සස්ස අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකුයෝ හදය වසතු රූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

8. වස්ස ඛනියානං අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(ප්‍රතිසන්ධික්ෂණයේදී හදය වසතු රූපය ප්‍රතිසන්ධි නාමස්කකුයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ)

9. එකං මහාභුතං තිණ්ණිනනං මහාභුතානං අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(එක් මහා භුත රූපයක් ඉතිරි මහාභුත රූප තුනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10 නයො මහාභුතා එකස්ස මහා භුතස්ස අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භුතරූප තුනක් ඉතිරි මහා භුතරූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. මෙ මහාභුතා විනනං මහා භුතානං අපථි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භුතරූප දෙකක් ඉතිරි මහා භුත රූප දෙකට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

12. මහාභූතා විතන සමුට්ඨානානං රූපානං කට්ඨනාච රූපානං උපාදාය රූපානං අනපි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහභූත රූපයෝ විතනජ රූපයන්ටද කර්මජ රූපයන්ටද උපාදාය රූපයන්ටද සහජාතසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

13. බාහිරං, ආහාර සමුට්ඨානං, උතු සමුට්ඨානං අසඤ්ඤා සත්‍යානං එකං මහා භූතං නිණ්ණනිනං මහා භූතානං අනපි පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිර වූද, ආහාරජ වූද, සාතුජ වූද, අසඤ්ඤා සත්ත වූද, මහා භූත රූපයන් අතුරෙන් එක් මහා භූත රූපයක් ඉතිරි මහා භූතරූප තුනට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14. තඤා මහාභූතා එකස්‍ය මහා භූතස්‍ය අන්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරාදී වූ මහා භූතරූප තුනක් ඉතිරි මහා භූතා රූපයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

15. වෙ මහාභූතා මින්නං මහා භූතානං අන්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(බාහිරාදී වූ මහා භූත රූප දෙකක් ඉතිරි මහා භූත රූප දෙකට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

16. මහාභූතා කට්ඨනාච රූපානං උපාදාය රූපානං අන්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(මහා භූත රූපයෝ කර්මජ රූපයන්ටද, උපාදාය රූප-යන්ටද සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පුරෙජානාසී ප්‍රත්‍යය.

1. අරහා චකුචුං අනිච්චතො දුකඛතො අත්තතතො විපස්‍සති.

(රහතන් වහන්සේ කාමාවචර ඥාන සම්ප්‍රසූතන මහා ක්‍රියා සිතින් වක්‍ර ප්‍රසාද රූපය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කරයි.)

2. සොනං ඝාණං, ජීව්‍හං, කායං, රූපෙ, සද්දෙ, ගන්ධි, රසෙ, පොඨඵලෙඛි, වජ්‍ජං අභිච්චනො දුක්ඛනො, අනත්තනො විපස්සති.

(රහතන් වහන්සේ මහා ක්‍රියා සිතින් ශ්‍රෝතප්‍රසාද රූපය, ඝානප්‍රසාද රූපය, ජීවිහාප්‍රසාද රූපය, කායප්‍රසාද රූපය, වණී රූපය, ශබ්ද රූපය, ගන්ධ රූපය, රස රූපය, පොඨඵලෙඛය, හදය වජ්‍ජ රූපය අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදශීනා කරයි.)

3. දිබ්බෙන වක්ඛුනා රූපං පස්සති

(රහතන්වහන්සේ දිව්‍යවක්‍රූරභිඤ ක්‍රියා සිතින් රූපයන් දකියි.)

4. දිබ්බාය සොන ඛාතුයා සද්දං සුණාති

(රහතන් වහන්සේ දිව්‍ය ශ්‍රෝත ක්‍රියා අභිඤ සිතින් දුර ප්‍රතිච්ඡන්‍යාදී ශබ්ද ශ්‍රවණය කරයි.)

5. රූපායතනං වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජාතවු රූපායතනය වක්ඛු විඤ්ඤනයට පුරේජාතාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

6. සද්දායතනං සොන විඤ්ඤාණස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජාතවු ශබ්දායතනය ශ්‍රෝත විඤ්ඤනයට පුරේජාතාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

7. ගන්ධායතනං ඝාණ විඤ්ඤාණස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජාතවු ගන්ධායතනය, ඝාන විඤ්ඤනයට පුරේජාතාසඨි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8 රසායනනාං ජ්වහා විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු රසායනනය ජ්වහා විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. පොඨඛ්ඛායනනාං කාය විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු පඨවි තෙජෝ වායො සංඛ්‍යාත පොඨඛ්ඛායනනය කාය විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

10. වක්ඛායනනාං වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු වක්ඛුර් වස්තුව වක්ඛුර් විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

11. සොතායනනාං සොත විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු ශ්‍රොත වස්තුව ශ්‍රොත විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12. සාණායනනාං සාණ විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු සාණ වස්තුව සාණ විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

13. ජ්විහායනනාං ජ්විහා විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු ජ්විහායනය ජ්විහා විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

14 කායායනනාං කාය විඤ්ඤාණස්ස අපච්චිවසෙන පච්චයො.

(පුරේජාන වු කායායනය කාය විඤ්ඤාණයට පුරේජානාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

15. වජ්ඣ විපාකාබ්‍යාහිතානං කිරියාබ්‍යාහිතානං බ්‍රහ්මානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(පුරේජානවු හදයවසනු රූපය, විපාක⁷ක්‍රියා සංඛ්‍යාත අව්‍යාකාත නාමස්කකියන්ට පුරේජාතාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

පච්ජාජාතාසි ප්‍රත්‍යය

පච්ජාජාතා විපාකාබ්‍යාහිතා කිරියාබ්‍යාහිතා බ්‍රහ්මා පුරේජානසස ඉමසස කායසස අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(පසුව උපන් විපාක සිත් දෙතිසය, ක්‍රියා සිත් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අව්‍යාකාත නාමස්කකියෝ පූඪියෙහි උපන් තිජ්චතුජ්ච කායයන්ට පච්ජාජාතාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ආභාරාසි ප්‍රත්‍යය

කබලිංකාරො ආභාරො ඉමසස කායසස අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(කබලිකාරාභාර නම්වූ ඕජාරූපය තිජ්චතුජ්ච කායයන්ට ආභාරාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ඉජ්ජියාසි ප්‍රත්‍යය

රූප ජීවිතිජ්ජියං කචනතා රූපානං අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(ජීවිතිජ්ජිය රූපය කමිජ්ච රූපයන්ට ඉජ්ජියාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

8. විජිය

අබ්‍යාහිතො ධම්මො කුසලසස ධම්මසස අප්පි පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකාත ධර්මය කුසල ධර්මයට පුරේජාතාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි කුසල ධර්මයට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්.

මහා කුසල් අටට ප්‍රත්‍යය වන වනීමාන නිෂ්ඨාන රූප අටලොභය, දිබ්බවක්ඛු කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිවිඡන්තාදී වනීමාන රූපාරම්මණය, දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්චට ප්‍රත්‍යය වන දුර ප්‍රතිවිඡන්තාදී වනීමාන ශබ්දාරම්මණය යන ධර්මයෝ සි.

ප්‍රත්‍යෝක්ෂන වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

මහා කුසල් සිත් අටය, දිබ්බවක්ඛු, දිබ්බසොන කුසලාභිඤ්ඤ, විරති අප්‍රමාණයන් හැර වෛතසික තෙතිසය යන ධර්මයෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්-

1. සෙක්ඛාවා, පුච්ඡජ්ජනාවා වක්ඛුං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො විපස්සනන්ති.

(ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයෝ හෝ පෘථග්ජනයෝ හෝ පුරේජාත වූ චක්‍ෂුප්‍රසාදය අතිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් මහා කුසල් සිතින් විදැරීනා කරන කල්හි ඒ පුරේජාත චක්‍ෂුප්‍රසාද රූපය, කාමාවචර කුසල් සිතට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. සොතා, සාණං, ජීවිහං, කායං, රූපෙ, සඤ්ඤ, ගඤ්ඤ, රසෙ, පොට්ඨතේඛි වජ්ඣං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සනන්ති.

(ශෛක්‍ෂ වූ හෝ පෘථග්ජන වූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරේජාත වූ ශ්‍රෝතප්‍රසාදය, සාතප්‍රසාදය, ජීවිහා ප්‍රසාදය, කායප්‍රසාදය, රූප, ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස, ස්පර්ශී, හදයවස්තු රූපය යන රූප ධර්මයන් කාමාවචර මහා කුසල් සිතින් අතිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන් විදැරීනා කරන කල්හි ඒ ශ්‍රෝතප්‍රසාදදී රූප ධර්මයෝ මහා කුසල විත්‍යයන්ට පුරෝජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. දිබ්බතා වක්ඛනා රූපං පසස්සන්ති.

(ශෛක්‍ෂ චූ හෝ පාඨන්ජන චූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරේජාත චූ දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදී චූ රූපය දිබ්බවක්ඛු කුසලාභිඤ්චෙන් දකින කල්හි පුරේජාත චූ ඒ රූපය දිබ්බවක්ඛු කුසලාභිඤ්චට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

4. දිබ්බාය සොත ධාතුසා සද්දං සුඤ්ඤන්ති.

(ශෛක්‍ෂ චූ හෝ පාඨන්ජන චූ හෝ පුද්ගලයෝ පුරේජාත චූ දුර ප්‍රතිච්ඡන්තාදී චූ ශබ්දය දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්චෙන් අසන කල්හි පුරේජාත චූ ඒ ශබ්දය දිබ්බසොත කුසලාභිඤ්චට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වේ.)

5. චක්ඛු කුසලානං ඛනිානං අජ්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

පුරේජාත චූ හදාරවස්තු රූපය කුසල නාමස්කන්ධයන්ට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

9. විපිස.

අඛ්‍යාතිනො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අජ්ඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති-යෙන් උපකාර වන අඛ්‍යාතින ධර්මයෝ නම්:

චච්චාන නිෂ්ඨන්ත රූප අවලොසය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දොලොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන ධර්මයෝ යි.

මෙහි අනුචාද වශයෙන්-

1. වක්‍රාං අසාදෙති, අහිනාදති, නං ආරබ්‍හරාගො උපපජ්ජති, දිට්ඨි උපපජ්ජති, විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධවමං උපපජ්ජති, දොමනස්ස, උපපජ්ජති.

(පුරේජාත වූ වක්‍රප්‍රසාදය ලොභ සිතින් ආස්වාදනය කරණ කල්හි ද, ප්‍රිතිසහගත ලොභ සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද රාගය උපදියි. දූෂටිය උපදියි. විචිකිච්ඡාව උපදියි. උද්ධවමය උපදියි. දොමනස්සය උපදියි.)

(මෙහිදී අව්‍යාකාත ධර්මයක් වූ වක්‍රප්‍රසාදය ආස්වාදනාදිය කරණ කල්හි ඒ වක්‍රප්‍රසාදය දොළොස් අකුසල විතතයන්ට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

2. ඝොතිං, ඝාණං, ජ්වහං, කායං, රූපෙ, සදෙද, ගඤ්ඤි, රසෙ, පොට්ඨබ්බෙ වජ්ඣං අසාදෙති, අහිනාදති, නං ආරබ්‍හ රාගො උපපජ්ජති දිට්ඨි උපපජ්ජති විචිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උද්ධවමං උපපජ්ජති, දොමනස්සං උපපජ්ජති.

(පුරේජාත වූ ශ්‍රොත, ස්‍රාණ, ජ්වහා, කාය ප්‍රසාදදීන්ද, රූප ශබ්ද, ගඤ්ඤ, රස, පොට්ඨබ්බ, සහ හදය වස්තුවද ලොභ මූල සිතින් ආස්වාදනය කරන කල්හිද, ප්‍රිති සහගත සිතින් එයට සතුටුවන කල්හිද, රාගය උපදියි දිට්ඨිය විචිකිච්ඡාව උපදියි, උද්ධවමය උපදියි, දොමනස උපදියි.)

මෙහිදී ද ශ්‍රොත්‍රාදී වූ අව්‍යාකාත ධර්මයේ දොළොස් අකුසල විතතයන්ට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්, උපකාර වෙත්.

3. වජ්ඣ අකුසලානං බකිානං අනී පච්චසෙන පච්චසො.

(පුරේජාත වූ හදය වජ්ඣ රූපය අකුසලනාමසකායන්ට පුරේජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

12 විවිධය.

කුසලො ව අබ්‍යාකතො ව ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො සහජාතං පුරෙජාතං.

(කුසල් වූ ද, අව්‍යාකෘත වූ ද ධර්මයෝ කුසල ධර්මයට සහජාතාසී, පුරෙජාතාසී යන ප්‍රත්‍යය ශක්ති දෙකෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි කුසල, ධර්මයට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාච්ඡාකෘත ධර්මයෝ නම්:

(කුසල් සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද නාමසකකියත් හා පුච්චි පුච්චි විතතයත් හා උපදනා හදය වසතු රූපය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යෝන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන කුසල ධර්මයෝ නම්:

කුසල්සිත් එක්විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව නාමසකකියෝ ය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සහජාතා කුසලො එතතා ඛකො ව චක්ඛු ව තිණ්ණනනං ඛකානං අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(සහජාත කුසලනාමසකකියත් අතුරෙන් එක් නාමසකකියත් හා පුච්චි විතතය හා උපදනා හදය වසතු රූපයද ඉතිරි කුසල නාමස්කකි තුනට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. තයො ඛකො ව චක්ඛු ව එකස්ස ඛකස්ස අපඨි පච්චයෙන පච්චයො.

(එහි කුසල නාමස්කකි තුනක් හා හදය වසතු රූපය ඉතිරි කුසල නාමස්කකියට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ ඛනියා ව වස්තු ව විභවං ඛනියානං අපී පච්චයෙන පච්චයෙන.

(එකී කුසල් කඳු දෙකක් හා හදය වැනි රූපය ඉතිරි කුසල නාමස්කකු දෙකට අපී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

11. විපිය.

කුසලො ව අබ්‍යාකිභො ව ධම්මො අබ්‍යාකිභස්ස ධම්මස්ස අපී පච්චයෙන පච්චයො සහජානං පච්ජාජානං ආහාරං ඉඤ්චියං.

(කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී පච්ජාජාතාසී, ආහාරාසී, ඉඤ්චියාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති සතරෙන් උපකාර වෙත්.)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය-

මෙහි අව්‍යාකෘත ධර්මයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

විතතජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන කුසල නාමස්කකුයන් හා ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහාභූත රූපයෝ ය.

ප්‍රත්‍යොන්පනින වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

කුසල විතතජ මහාභූත රූපයෝ සි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්:

කුසලො ඛනියා ව මහාභූතො ව විතතසමුට්ඨානානං රූපානං අපී පච්චයෙන පච්චයො.

(කුසල නාමස්කකුයන් හා මහාභූත රූපයෝද විතතජ රූපයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පව්‍යාචාරාභි ආභාරාභි මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පව්‍යාචාරාභි ආභාරාභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්-

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවච්ඡනාදී පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාජන තීජ චතුජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමස්කකියෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවච්ඡනාදී පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති යට පැමිණි ඕජාවය යන ධර්මයෝ ය.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවච්ඡනාදී පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති යට පැමිණි තීජ චතුජ කායයෝ යි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

පව්‍යාචාරා කුසලා ධර්මාව කබලිකාථරා ආභාරොච ඉමස්ස කායස්ස අපච්චි පච්චිමයන පච්චිමයො.

(පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය, වෛතසික අටතිසය යන අවයව වූ ද සමුභ වූ ද නාමස්කකියන් හා පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාජන ඕජාවය යන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ, පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති ප්‍රාජන තීජ චතුජ කායයන්ට පව්‍යාචාරාභි ආභාරාභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පව්‍යාචාරාභි ඉඤ්චියාභි මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පව්‍යාචාරාභි ඉඤ්චියාභි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන කුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවච්ඡනාදී පුච්චි පුච්චි විත්තයන් හා ඉපිද සිටිති යට පැමිණි කර්මජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම වූ කුසල් සිත් එක් විස්සය වෛතසික අටතිසය

යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද නාමස්කන්ධයෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිතියට පැමිණී රූප ජීවිතීන්ද්‍රියය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවර්ජනාදී පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිතියට පැමිණී ජීවිතේන්ද්‍රිය රූපය හැර ඉතිරි කර්මජ රූපයෝයි.

මෙහි අනුචාදය වශයෙන්-

පච්ඡාජාතා කුසලා ඛනිච රූපජීවිතීන්ද්‍රියසඤ්ච භවතනාච රූපානං අජඪී පච්චයෙන පච්චයො.

(පච්ඡාජාතවූ කුසල නාමස්කන්ධයන් හා ජීවිතේන්ද්‍රිය රූපයද සිතී ප්‍රාප්ත කර්මජ රූපයන්ට අසඪී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

12. විජීය

අකුසලොච අඛ්‍යාතනොච ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස අජඪී පච්චයෙන පච්චයො. සහජාතං පුරෙජාතං.

(අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා අව්‍යාකෘත ධර්මයෝද අකුසල ධර්මයට සහජාතාසඪී පුරෙජාතාසඪී යන අජඪී ප්‍රත්‍යය ශක්තී දෙකෙන් උපකාර වෙත්.)

මෙහි අකුසල ධර්මයට අසඪී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසලාච්ඡාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන් විස්සය යන අවයව වූ ද සමූහ වූ ද අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා පූඪී පූඪී විතතයන් හා ඉපිද සිතී ප්‍රාප්ත භදය වස්තු රූපයද වෙති.

ප්‍රත්‍යයාන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අකුසල ධර්මයෝ නම්:

අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සන් විස්සය යන අවයව නාමස්කන්ධයෝය.

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

1. සහජාතො අකුසලො එකො බන්ධාව වස්සුව තිණ්ණනිනං බන්ධානං අපී පච්චයෙන පච්චයො.

(සහජාත අකුසල නාමස්කකියන් අතුරෙන් එක් අකුසල නාමස්කකියක් හා පූච්චි විතතය හා ඉපිද සපිතියට පැමිණි හදය වසතු රූපයද ඉතිරි සහජාත අකුසල නාමස්කකි තුනට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2 තයො බන්ධාව වස්සුව එකස්ස බන්ධස්ස අපී පච්චයෙන පච්චයො

(අකුසල නාමස්කකි තුනක් හා පුරේජාත හදය වස්තු රූපයද ඉතිරි සහජාත අකුසල නාමස්කකියට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. මෙ බන්ධාව වස්සුව විනනං බන්ධානං අපී පච්චයෙන පච්චයො.

අකුසල නාමස්කකි දෙකක් හා පුරේජාත හදය වස්තු රූපයද ඉතිරි අකුසල නාමස්කකි දෙකට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙති.

13. විජිය

අකුසලොව අබ්‍යාකිතොව ධම්මො අබ්‍යාකිතස්ස ධම්මස්ස අපී පච්චයෙන පච්චයො, සහජාතං, පච්ජාජාතං, ආභාරං, ඉජ්ජියං.

අකුසල්වුද අව්‍යාකාතවුද ධම්මයෝ අව්‍යාකාත ධම්මයට සහජාතාසී, පච්ජාජාතාසී, ආභාරාසී, ඉජ්ජියාසී යන අසී ප්‍රත්‍යය සතරෙන් උපකාර වෙති)

සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය

මෙහි අව්‍යාකාත ධම්මයට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවන අකුසලාච්ඡාසන ධම්මයෝ නම්:

චිත්තජ රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වන අකුසල් සිත් දෙලොසය වෛතසික සත්විස්සය යන අකුසල නාමස්කන්ධයන් හා ඔවුනොවුන්ට ප්‍රත්‍යය වන මහාභූත රූපයෝය.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

අකුසල චිත්තජ මහාභූත රූපයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

අකුසලා ඛනිච මහාභූතච චිත්තසමුට්ඨානානං රූපානං අපි පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල නාමස්කන්ධන් හා මහාභූත රූපයෝද චිත්තජ රූපයන්ට සහජාතාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ජාජාතාසී ආභාරාසී මිශ්‍රක ප්‍රත්‍යය

අව්‍යාකෘත ධර්මයට පච්ජාතාසී ආභාරාසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූච්චී චිත්තයන් හා ඉපිද සිතීප්‍රාජන තීජ චතුජ කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පශ්චිම පශ්චිමවු අකුසල් සිත් දෙලොසය, වෛතසික සත්විස්සය යන අවයවවුද සමුහවුද නාමස්කන්ධයෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූච්චී චිත්තයන් හා ඉපිද සිතීයට පැමිණී ඕජාවය යන ධර්මයෝයි.

ප්‍රත්‍යොන්පන්න වශයෙන් ලැබෙන අව්‍යාකෘත ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝවාරාවජ්ජනාදී පූච්චී පූච්චී චිත්තයන් හා ඉපිද සිතීයට පැමිණී තීජ චතුජ කායයෝයි.

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

පච්ජාජ්ජනා අකුසලා ඛනිච කබලිංකාරො ආභාරො ච ඉමස්ස කායස්ස අපි පච්චයෙන පච්චයො.

(පශ්චිම පශ්චිමවූ අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අවයවවූද, සමුභවූද අකුසල නාමස්කකියන් හා පූඪි පූඪි විතතයන් හා ඉපිද සිටිතිප්‍රාප්ත ඕජ්වය යන අකුසලාච්ඡාසාන ධර්මයෝ පූඪි පූඪි විතතයන් හා ඉපිද සිටිතිප්‍රාප්ත තිජ් වතුජ කායයන්ට පච්ඡාජාතාසි, ආභාරාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

පච්ඡාජාතාසි ඉන්ද්‍රියාසි මිශ්‍රිත ප්‍රත්‍යය

අච්ඡාසාන ධර්මයට පච්ඡාජාතාසි ඉන්ද්‍රියාසි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වන අකුසලාච්ඡාසාන ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන, මනෝචාරාවජ්ජනාදී පූඪි පූඪි විතතයන් හා ඉපිද සිටිනියට පෑමිණි කර්මජ් කායයන්ට ප්‍රත්‍යය වන පඤ්චවොකාර භූමියෙහි උපදනා අවස්ථාවෙහි වූ පශ්චිම පශ්චිම වූ අකුසල් සිත් දෙළොසය, වෛතසික සන්විස්සය යන අවයව වූද, සමුභ වූද නාමස්කකියෝය, ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවජ්ජනාදී පූඪි පූඪි විතතයන් හා ඉපිද සිටිනියට පෑමිණි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපය යන ධර්මයෝ යි.

ප්‍රත්‍යයන්පනන වශයෙන් ලැබෙන අච්ඡාසාන ධර්මයෝ නම්:

ව්‍යවස්ථාපන මනෝචාරාවජ්ජනාදී පූඪි පූඪි විතතයන් හා ඉපිද සිටිනියට පෑමිණි ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපය හැර ඉතිරි කර්මජ් රූපයෝය.

මෙහි අනුච්ඡාදය වශයෙන්:

පච්ඡාජාතා අකුසලා ඛණ්ඩාච රූප ජීවිතෙන්ද්‍රියඤ්ච කමනනා රූපානං අජ්ච පච්චයෙන පච්චයො.

(පච්ඡාජාත වූ අකුසල නාමස්කකියන් හා ජීවිතෙන්ද්‍රිය රූපයද සිටිති ප්‍රාප්ත කර්මජ් රූපයන්ට අසී ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

22. නාසනි ප්‍රත්‍යය

එක් විභවසන්නාතයක එක්වර එක් සිතක් මිස සිත් දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් නූපදී. එක් සිතක් ඉපිද නිරුද්ධව ගිය පසු අනික් සිත උපදී. මෙසේ නිරුද්ධ වන සිත එයට අනතුරුව උපදනා සිතට ඉපදීමට අවකාශ දෙමින් නිරුද්ධ වෙයි. පූඪී විභවය නිරුද්ධ නොවන නාක් කල් අනික් සිතට ඉපදීමට අවකාශ නැත. එබැවින් විභව සන්නාතයෙහි තමන්ගේ ස්ථානය ගෙන අන්‍ය විභව වෛතසික ධර්මයන්ට ඉපදිය හැකිවන පරිදි නිරුද්ධවන නාම ධර්මයෝ, තමතමන්ට අනතුරුව තමන්ගේ තැන ගෙන උපදනා නාම ධර්මයන්ට නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.

නාසනි ප්‍රත්‍යයෙහි ස්වරූපයෝ අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි මෙකි. මේ ප්‍රත්‍යය දෙක්හිම ප්‍රත්‍ය ධර්මන් ප්‍රත්‍යෝත්පන්න ධර්මන් සමානය. අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය තම් පූඪීපූඪී විභවයාගේ ඇති, විභව පරම්පරාව නොසිඳෙන පරිදි නිරවුල් ලෙස ක්‍රමානුකූලව පශ්චිම පශ්චිම විභවයන්ගේ උත්පතනයට උපකාර වන ශක්තියයි. විභව වීචියක පිළිවෙලින් ඒ ඒ කෘත්‍යයන් සිදුකරමින් උපදනා විභවයන් අතුරෙන් පසු සිත ඉපදීමට උපකාර වන්නේත්, පසු සිත උපදවන්නේත් පූඪී විභවයයි. එය පූඪී විභවයාගේ ඇති අනන්තර ප්‍රත්‍යය ශක්තිය වේ. නාසනි ප්‍රත්‍යය ශක්තිය වශයෙන් දක්වන ලද්දේ පූඪී විභවයාගේ නැති බව හෙවත් නිරුද්ධ වීමය. අතරක් තැනිව අනතුරු සිත ඉපදවීමේ ශක්තිය ඇතත්, පූඪී විභවයාගේ නිරුද්ධ වීමද පසු විභවයාගේ ඉපදීමට උපකාරයෙකි. නාසනි ප්‍රත්‍යය යයි කියනු ලබන්නේ පූඪී විභවයාගේ නිරුද්ධ වීමෙන් උපකාරවීම සලකාගෙන බව කිවයුතු.

නාසති ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විසඳීමා වාර හෙවත් විප්‍රී-
සතකි.

මේ වීථි හා අනුවාද අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි කී පරිද්දෙන්
දතසුතු.

1. විපීය

කුසලො ධම්මො කුසලං ධම්මං නන්ති පච්චයෙන
පච්චයො.

(කුසල ධර්මය කුසල ධර්මයට නාසති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාද වශයෙන්:

**1. පුරිමා පුරිමා කුසලා ඛකා පච්ඡමානං පච්ඡමානං
කුසලානං ඛකානං නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.**

(පුළු පුළු වූ කුසල තාමස්කකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ
කුසල නාමස්කකියන්ට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන්
උපකාර වෙත්.)

**2. අනුලොමං ගොත්‍රභුසං, අනුලොමං වොදනං,
ගොත්‍රභු මගගං, වොදනං මගගං නන්ති පච්චයෙන
පච්චයො.**

(අනුලොම විත්තය ගොත්‍රභු විත්තයටද, අනුලොම
විත්තය වොදන විත්තයටද, ගොත්‍රභු සිත සෝවාත් මාගී
සිතටද, වොදන සිත ඉතිරි මාගී විත්තයන්ටද නාසති
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. විපීය.

කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතං ධම්මං නන්ති පච්ච-
යෙන පච්චයො.

(කුසල ධර්මය අබ්‍යාකත ධර්මයට නාසති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

කුසලං වුට්ඨානසං, මග්ගො ඵලස්ස, අනුලොමං සෙක්ඛාය ඵල සමාපනතියා, නිරොධා වුට්ඨහනනස්ස නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායනන කුසලං ඵලසමාපනතියා නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(අනන්ත කුසල ජවනය තදුරමමණයට හෝ හවාධග යටද මාගී කුසල විතනය ඵල විතනයටද, ගෛක්ඛ පුද්ගලයා ඵල සමාපනතියට සමවදනා කල්හි අනුලොම විතනය ඵල සිතටද අභටසමාපනති ලාභී අනාගාමී ආයතීපුද්ගල තෙමේ නිරෝධ සමාපනතියට සමවද එයින් නැගීමෙහිදී නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා කුසල විතනය අනාගාමී ඵල විතනයටද නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

3. විපිය.

අකුසලො ධමමො අකුසලස්ස ධමමස්ස නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අකුසල ධර්මයට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාද වශයෙන්

පුට්ඨො පුට්ඨො අකුසලා ඛන්ධා පච්ඡමානං පච්ඡමානං අකුසලානං ඛන්ධානං නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(පුඵ පුඵ වු අකුසල නාමස්කකියෝ පශ්චිම පශ්චිම වු අකුසල නාමස්කකියන්ට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

4. විපිය.

අකුසලො ධමමො අඛ්‍යාතිනස්ස ධමමස්ස නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(අකුසල ධර්මය අඛ්‍යාතාත ධර්මයට නාසති ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්:

අකුසලා චුට්ඨානස්ස නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(අතතිම අකුසල විතතය එයට අනතුරුව උපදනා නදුරමමණ විතතයට හෝ භවාඛග විතතයට තාසපි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

ඡ. විපිය.

අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(අව්‍යාකත ධම්ම අව්‍යාකත ධම්මට තාසපි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

1. පුරිමා පුරිමා විපාකාබ්‍යාකතා කිරියාබ්‍යාකතා බන්ධා පච්ඡමානං පච්ඡමානං විපාකාබ්‍යාකතං කිරියාබ්‍යාකතානං බන්ධානං නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(පුළු පුළු වූ විපාකාව්‍යාකත, කිරියාව්‍යාකත නාම-ස්කන්ධයෝ පශ්චිම පශ්චිම වූ විපාකාව්‍යාකත, කිරියාව්‍යාකත නාමස්කන්ධයන්ට තාසපි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වෙත්.)

2. භවඛගං ආවජ්ජනාය, කිරියං චුට්ඨානස්ස, අරහතො අනුලොමං ඵලසමාපනතියා, නිරොධා චුට්ඨභවනස්ස නොවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනා කිරියං ඵලසමාපනතියා නන්ති පච්චයෙන පච්චයො.

(භවාඛගුපච්ඡේද විතතය ආවර්ජනා විතතයටද, අතතිම ක්‍රියා ජවතය, නදුරමමණයට හෝ භවාඛගයටද, රහතන් වහන්සේගේ අනුලොම විතතය අභීත්ඵල විතතයටද, නිරොධ සමවතින් නැතිමේදී නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා ක්‍රියා විතතය අභීත්ඵල විතතයටද තාසපි ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

6. විපිය.

අබ්‍යාහතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස නන්දි පච්චසෙන පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය කුසල ධර්මයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය ශක්ති-
යෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

ආචර්ජනා කුසලානං ඛනිානං නන්දි පච්චසෙන
පච්චසො.

(ආචර්ජනා විතතය ප්‍රථම කුසල ජවනයට නාස්ති
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ)

7. විපිය.

අබ්‍යාහතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස නන්දි පච්චසෙන පච්චසො.

(අව්‍යාකෘත ධර්මය අකුසල ධර්මයට නාස්ති ප්‍රත්‍යය
ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි අනුවාදය වශයෙන්-

ආචර්ජනා අකුසලානං ඛනිානං නන්දි පච්චසෙන
පච්චසො.

(ආචර්ජනා විතතය ප්‍රථම අකුසල ජවනයට නාස්ති
ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.)

මෙහි විස්තරය අනන්තර ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද
පරිදි දකුණු.

23. විගත ප්‍රත්‍යය

වෙත්ව ගිය විතාශයට ගිය හෙවත් උත්පාද, සිති,
භවන යන ඝෂණත්‍රය ඉක්මවූ ධර්මය විගත ධර්මයයි. විගත
භාවයෙන් අත්‍ය ධර්මයනට උපකාර වන ධර්මය විගත
ප්‍රත්‍යය ධර්ම නම්. විගත ප්‍රත්‍යය නාස්ති ප්‍රත්‍යයට
සමානය. මේ දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යයාත්පත්‍ය ධර්මයන්ගේ

වෙනසක් නැත. විගත ප්‍රත්‍යය ශක්ති යයි අමුතු ප්‍රත්‍යය ශක්තියක් දක්වන ලද්දේ විතත පරම්පරාවෙන් ඒ සිත වෙන්ව යන බව දැක්වීමට යයි කියනු ලැබේ. මේ විතතය පහව යාම, අනතුරු විතතයාගේ පහලවීමට උපකාරයෙකි.

විගත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විවි සතන් එහි අනුවාදයකුත් නාසති ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිදි නැති වෙනුවට විගත යයි යොදා ගතයුතු.

24. අවිගත ප්‍රත්‍යය

විතාශයට නොගිය හෙවත් උත්පාද්දී ක්ෂණත්‍රය ඉක්ම නොගිය බව අවිගත භාවයයි. එසේ අවිගත භාවයෙන් අන්‍ය ධර්මයන්ට උපකාර වන ධර්මය අවිගත ප්‍රත්‍යය ධර්මය නම්. මේ අවිගත ප්‍රත්‍යය, අසති ප්‍රත්‍යයට සමානය. මේ දෙකෙහි ප්‍රත්‍යය ප්‍රත්‍යෝක්තන ධර්මයෝ සමානය. අසති ප්‍රත්‍යයෙහිදී ධර්මයාගේ ඇති බවම ප්‍රකට කොට වදාරා තිබේ. අවිගත ප්‍රත්‍යයෙහිදී ඒ ධර්මය නැති නොවූ බව හෙවත් නිරෝධයට නොගිය බව දක්වයි. එබැවින් අසති ප්‍රත්‍යයෙහි ඇති බව මුල්කොට ගෙන ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දැක්වීමද අවිගත ප්‍රත්‍යයෙහිදී නැති නොවූ බව මුල් කොට ප්‍රත්‍යය ශක්තිය දක්වා තිබෙන බවද පෙනේ.

අවිගත ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ විවි තෙලෙසත් එහි අනුවාදත් අසති ප්‍රත්‍යයෙහි දක්වන ලද පරිදි අති වෙනුවට අවිගත යයි යොදා ගතයුතු.

සුවිසි ප්‍රත්‍යය පිලිබඳ වූ ශුන්‍ය පිරිසිදු කරගැනීම පිණිස ඒ ධර්මයෝ නාම රූප ධර්ම වශයෙන්ද, කාල වශයෙන්ද ජනකාජනක වශයෙන්ද භවහෙදයාගේ වශයෙන්ද දැන ගැනීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. එය සංකෛපයෙන් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

ප්‍රත්‍යය නාම	නාම- රූප විභි- සේඪ		කාල වශයෙන්				රුකනි- රුකනි විභි- සේඪ		භව භවදාය විභිසේඪ		
	නාම	රූප	අතීත	වර්තමාන	අනාගත	කාලමුක්ත	ජනක	රූපසම්භක	පංචවේදාකාර	චතුර්වේදාකාර	එකවේදාකාර
1. හෙත ප්‍රත්‍යය	+			+			+	+	+	+	
2. ආරම්භණ	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
3. අධිපති	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
4. අනන්තර	+		+				+		+	+	
5. සමනන්තර	+		+				+		+	+	
6. සහජාත	+	+		+			+	+	+	+	+
7. අඤ්ඤාමඤ්ඤා	+	+		+			+	+	+	+	+
8. තිස්සය	+	+		+			+	+	+	+	+
9. උපතිස්සය	+	+	+	+	+	+	+	+	+		
10. පුරෙජාත		+		+			+	+	+		
11. පච්ජාජාත	+			+				+	+		
12. ආසේවන	+		+				+		+	+	
13. කමී	+		+	+			+	+	+	+	
14. විපාක	+			+			+	+	+	+	
15. ආකාර	+	+		+			+	+	+	+	
16. ඉන්ද්‍රිය	+	+		+			+	+	+	+	
17. කුභත	+			+			+	+	+	+	
18. මඤ	+			+			+	+	+	+	
19. සම්ප්‍රසුක්ත	+			+			+	+	+	+	
20. විපසුක්ත	+	+		+			+	+	+		
21. අඤ්ඤා	+	+		+			+	+	+	+	
22. නඤ්ඤා	+		+				+	+	+	+	
23. විභව	+		+				+	+	+	+	
24. අවිභව	+	+		+			+	+	+	+	+

සුවිසි ප්‍රත්‍යය විනිශ්චය

පරිච්චපමුපාද දෙශනායෙහි දක්වන ලද අවිද්‍යා දී ධර්ම සංස්කාරාදී ධර්මයන්ට ප්‍රත්‍යය වන ආකාර සංකෛපයෙන් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

අවිද්‍යාව - 1. පුණ්‍යාභිසංඝකාරයන්ට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය
- (2) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

2. අපුණ්‍යාභි සංස්කාරයන්ට නොයෙක් අයුරින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය
- (2) ආරම්මණාධිපති ප්‍රත්‍යය
- (3) ආරම්මණුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (4) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (5) අනනනර ප්‍රත්‍යය
- (6) සමනනනර ප්‍රත්‍යය
- (7) අනනනරුපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (8) ආසෙවන ප්‍රත්‍යය
- (9) නැප්පි ප්‍රත්‍යය
- (10) විගත ප්‍රත්‍යය
- (11) හෙතු ප්‍රත්‍යය
- (12) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (13) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය
- (14) නියසය ප්‍රත්‍යය
- (15) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (16) අප්පි ප්‍රත්‍යය
- (17) අවිගත ප්‍රත්‍යය

3. අනෙකුත් ආභාසි සංස්කාරයට -

උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාරවේ.

සංස්කාරයෝ - විඤ්ඤානෙන්ම දෙයාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (2) කථ්ම ප්‍රත්‍යය

විඤ්ඤාන - 1. නාමයන්ට නවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය
- (3) නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
- (4) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (5) විපාක ප්‍රත්‍යය
- (6) ආහාර ප්‍රත්‍යය
- (7) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
- (8) අත්ථි ප්‍රත්‍යය
- (9) අවිභව ප්‍රත්‍යය

2. වසන්ත රූපයන්ට (ප්‍රතිසන්ධිකරණයෙහි)

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(6) ආහාර ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය	(7) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
(3) නිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය	(8) අත්ථි ප්‍රත්‍යය
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය	(9) අවිභව ප්‍රත්‍යය
(5) විපාක ප්‍රත්‍යය	යන නවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

3. සෙසු රූපයන්ට - ඉහතකී නවාකාරයෙන් අඤ්ඤාමඤ්ඤා ප්‍රත්‍යය ශක්තිය හැර ඉතිරි අවාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

4. අභිසංඛාර විඤ්ඤාන - අසංඤ්ඤාව රූපයන්ට හෝ පංචවෝකාර භවයෙහි කථ්මජ රූපයන්ට හෝ උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

5 අරූප භවයෙහි විපාක නාමය-මනායතනයට

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජඪි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,	යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යවේ.

6. පංචවෛකාර භවයෙහි විපාක නාමය

මනායතනයට - ප්‍රතිසන්ධිකෂණයේදී

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජඪි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,	යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යවේ.

විකරායතනාදී පසට - සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(4) විපසුගත ප්‍රත්‍යය
(2) නිශ්‍රය ,,	(5) අජඪි ,,
(3) විපාක ,,	(6) අවිගත ,,

නාමරූප දෙක මනායතනයට අධාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) සම්ප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) විප්‍රසුක්ත ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අජඪි ,,
(4) විපාක ,,	(8) අවිගත ,,

නාමය - මනායතනයට යටත් පිරිහෙයින් සත් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) විපාක ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(6) අජඪි ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අවිගත ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,	

තවද මේ තාම අතුරින් කිසි නාමයක් හේතු ප්‍රත්‍යය
යෙන්ද කිසිවක් ආහාර ප්‍රත්‍යයෙන්ද ප්‍රත්‍යය වේ.

වසතුරුපය - මනාසතනයට ප්‍රතිසක්ෂණණයෙහිදී
සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,
- (3) නිශ්‍රය ,,
- (4) විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (5) අජථී ,,
- (6) අවිගත ,,

සතර මහා භූත රූපයෝ ප්‍රතිසක්ෂි ප්‍රවාත්ති දෙකෙහිම
චක්ඛායනනාදියට සතරාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය
- (2) නිශ්‍රය ,,
- (3) අජථී ප්‍රත්‍යය
- (4) අවිගත ,,

රූප ජීවිතෙජ්ජිය චක්ඛාදි පඤ්ච ප්‍රසාදයතට තුන්
පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අජථී ප්‍රත්‍යය
 - (2) අවිගත ප්‍රත්‍යය
 - (3) ඉජ්ජිය ප්‍රත්‍යය
- ආහාර රූපය තුන් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අජථී ප්‍රත්‍යය
- (2) අවිගත ප්‍රත්‍යය
- (3) ආහාර ප්‍රත්‍යය

චක්ඛායනනාදි පස - චක්ඛුසම්ඵසාදි පස් වැදූරුම්
ස්පෂීයට සයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) නිසසය ප්‍රත්‍යය
- (2) පුරේජත ,,
- (3) ඉජ්ජිය ,,
- (4) විප්‍රසුක්ත ප්‍රත්‍යය
- (5) අජථී ,,
- (6) අවිගත ,,

විපාකමනාසතනය - මනාසම්ඵසායට නවාකාර
යෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(6) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,,	(7) සම්ප්‍රසුක්ත ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(8) අන්ටි ,,
(4) විපාක ,,	(9) අවිගත ,,
(5) ආහාර ,,	

වක්‍රාසම්ඵසාදි පස - පඤ්ච වෛදනාවන්ට අටාකාර යකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) ආහාර ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,,	(6) සම්ප්‍රසුක්ත ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) අන්ටි ,,
(4) විපාක ,,	(8) අවිගත ,,

මනෝසම්ඵසා - මනෝමාරයෙහි කාමාවචර විපාක වෛදනාවට පෙර කී සහජ්‍යාදී අටාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

වෛදනාව - තෘෂ්ණාවට එකම උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

තණහාව කාමුපාදනයට - උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් උපකාර වේ.

2. දිට්ඨපාදනය, සීලබ්බතුපාදනය, අත්තවාදුපදනය යන ත්‍රිවිධ උපාදනයන්ට සත් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) සහජාත ප්‍රත්‍යය	(5) අන්ටි ප්‍රත්‍යය
(2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,,	(6) අවිගත ,,
(3) නිශ්‍රය ,,	(7) හේතු ,,
(4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,	

වතුර්විධ උපාදනයෝ - රූපාරූපා භවයන්ටද, කාම භවයෙහි කුසලාකුසල කමීයටද, උපපත්ති භවයටද උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්තියෙන් ප්‍රත්‍යය වෙත්.

කාම භවයෙහි නමා හා සම්ප්‍රසුක්ත අකුසල කමී භවයට.

- (1) සහජාත ප්‍රත්‍යය (5) අන්ධ ප්‍රත්‍යය
- (2) අඤ්ඤාමඤ්ඤා ,, (6) අවිභත ,,
- (3) නිශ්‍රය ,, (7) හේතු ,,
- (4) සම්ප්‍රසුක්ත ,,

යන සත් ආකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

සියලු උපාදානසෝම අනන්තරවූ කමී භවයට සංයාකාරයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අනන්තර ප්‍රත්‍යය (4) අන්ධ ප්‍රත්‍යය
- (2) සමන්තනර ,, (5) විභත ,,
- (3) අනන්තරූපනිශ්‍රය ,, (6) ආසෙවන ,,

කමී භවය ජාතියට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) කමී ප්‍රත්‍යය (2) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

ජාතිය - ජරා මරණාදියට උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය ශක්ති යෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාමය - නාමයට සංයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

- (1) අනන්තර ප්‍රත්‍යය (4) විභත ප්‍රත්‍යය
- (2) සමන්තනර ,, (5) ආසෙවන ,,
- (3) නන්දි ,, (6) සම්ප්‍රසුක්ත ,,

නාමය - නාමරූපයන්ට පස් ආකාරයකින් ප්‍රත්‍යයවේ.

- (1) හේතු ප්‍රත්‍යය (3) මඟහ ප්‍රත්‍යය (5) විපාක ප්‍රත්‍යය
- (2) කාන ,, (4) කමී ,,

නාමය - රූපයට - පච්ඡාජාත ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යයවේ.

රූපය - නාමයට - පුරුෂජාත ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යය වේ.

නාමරූප - ප්‍රඥප්ති නාමයට දෙයාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) ආරම්මණ ප්‍රත්‍යය (2) උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය

නාමරූප දෙක - නාමරූප දෙකට ත්‍යාකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

(1) අධිපති ප්‍රත්‍යය	(6) ඉන්ද්‍රිය ප්‍රත්‍යය
(2) සහජාත ,,	(7) විප්‍රසන්න ,,
(3) අඤ්ඤමඤ්ඤ ,,	(8) අත්ඵ ,,
(4) නිශ්‍රය ,,	(9) අවිගත ,,
(5) ආභාර ,,	

ප්‍රඥප්ති

නාමරූප දෙකින් අන්‍යවූ සම්මුතිය ප්‍රඥප්ති නම්වේ. පණවනු ලබන හෙයින්ද, පණවන හෙයින්ද එයට ප්‍රඥප්ති යයි කියනු ලැබේ.

අතීථි ප්‍රඥප්ති

1. සමූහ ප්‍රඥප්ති - පෘථිවි, පඵත, ගංගා සාගර යනාදිය සමූහ ප්‍රඥප්ති නම්.
2. සන්ධාන ප්‍රඥප්ති - රථ ආදිය.
3. සකු ප්‍රඥප්ති - පුරුෂ, පුද්ගල, දිව්‍ය, මනුෂ්‍යාදිය.
4. දිශා ප්‍රඥප්ති - පෙර අපර ආදි දිශා.
5. කාල ප්‍රඥප්ති - උදය, සවස, රාත්‍රි ආදිය.
6. ආකාශප්‍රඥප්ති - කූප ගුහා ආදිය.
7. නිමිත්ත ප්‍රඥප්ති - පතකම්, උද්ගත නිමිති ආදිය.

නාම ප්‍රඥප්ති - පරමානීයත්ව හෝ අනී ප්‍රඥප්තිත්ව හෝ පණවත නම්ය.

1. විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානී වශයෙන් විද්‍යමාන රූප, වෛදනා ආදියට රූප, වෛදනා ආදියයි කියති.

2. අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානී වශයෙන් නැති, ධාතු විකාරයක්මවූ භූමි, පථිත ආදියට - භූමි, පථිතයයි කියති.

3. විද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

පරමානී වශයෙන් අභිඤ ආත. ඒ අභිඤ ලැබූ පුද්ගලයාට අබිභිඤ යයි කියති. හේ අවිද්‍යමානය.

4. අවිද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

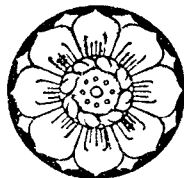
සත්‍රී ශබ්දයයි කී කල්හි පරමානී වශයෙන් සත්‍රීයක් නැතත්, සත්‍රීයගේ ශබ්දයක් ආත.

5. විද්‍යමානයෙන් විද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

වක්‍ෂුර්විඤනයයි කී නැත පරමානී වශයෙන් වක්‍ෂුර් ප්‍රසාදයක්ද ආත. විඤනයක්ද ආත.

6. අවිද්‍යමානයෙන් අවිද්‍යමාන ප්‍රඥප්ති

රාජපුත්‍ර යයි කී කල්හි පරමානී වශයෙන් රජෙක්ද නැත. පුත්‍රයෙක්ද නැත.

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《斯里蘭卡文：ABHIDHARMARTHA PRADIPIKA Vol. III,

阿毗達摩 第三冊》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198, Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

Printed in Taiwan

1,500 copies; October 2015

SR043 - 13514

